

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Η' Σ Ι Ο' Δ Ο Υ
Α' Σ Κ Ρ Α Ι' Ο Υ
ΤΑ' ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ.

H E S I O D I
A S C R Æ I
QUÆ EXTANT.

Cum Notis, ex probatissimis quibusdam Autho-
ribus, brevissimis, selectissimisque.

*Accedit insuper PASORIS Index, auctior multò
hac secunda editione, & multò correctior.*

Opera & studio

CORNELII SCHREVELII.

Hesiod
K
11/10/18
10/10/18

LVGD. BATAVORVM,
Typis FRANCISCI HACKII.

MDCCCXXXIII.

Sumptibus Societatis.

BENIGNO LECTORI.

B Enigne Lector, cum in excudendis authoribus Typographi plus satis sudent, multique etiam inter illos sint, qui majorem gloriae, quam pecuniae famam aucupantes, immortale sibi nomen comparare studeant: non pauci tamen in electione Authorum satis etiam incuriosi, quosvis sine discrimine arripiunt, lacerant; & quocunque modo eosdem in lucem proferant, parum solliciti, modo suis commodis studeant, lucro tantum intenti. Hinc illae lachrymae! hinc est, quod Studiosi saepe numero non sine ratione conquerantur, quod multi, egregii alias authores, tam Graeci, quam Latini, tam vitiose, multisque mendis scatentes in lucem prodeant, & nihil aequè eorum studiis officere, quodque magis eorum animos turbare possit, quam vitiosa lectio, quae omnia reddit confusa & turbata. Huic ergò incommodo obviam ut eatur, nulla commodior via est, quam ut in edendis authoribus, diligentia, studiumque majus, quam antehac, adhibeatur, nec ullis sumptibus parcatur, modo illi Authores, quos imprimendos suscipimus, correctissi-

* 2

rectissi-

rectissimi, nitidissimique prodeant, ut ea ratione, si fieri possit, ad lectionem bonorum authorum Studiosos alliciamus & invitemus: quod an hac editione nostra secunda præstitum sit, malim id alios judicare, quam propria laude sordere. Saltem hoc polliceri ausim, nitidiorum, correctiorumque authorem vix vel nunquam editum fuisse. Insuper notas quasdam auctiores paulò addidimus ex selectissimis quibusque authoribus, selectissimas, brevissimas. Præterea etiam Indicem Pasoris, in gratiam Studiose Juventutis & in usum Scholarum adjunximus; verum jam secundo etiam ita auctum, emendatum & mutatum, ut prorsus novus videatur. Matthiæ itaque Pasori S. S. Theologiæ & Phil. Moral. Professori, plurimum hæc nostra secunda editio debet: tum quicquid fere auctarii loco Indici accessit: pro singulari enim sua humanitate, duo exemplaria Hesiodi, Groninga ad me misit; unum parentis piæ memoriæ, in quo plurima spicilegia non contemnenda in Indice annotata inveni: alterum, in quo propria manu quedam annotaverat; quæ simul congeffi, & quæ commoda nobis videbantur, huic postremæ editioni inserui. Hæc sunt, benigne Lector, quæ te scire volui, utere, frui, & hisce nostris conatibus fave.

HE-

HESIODI VITA

Ex Lillii Gyraldi De Poëtarum Historia, Dialogo II.

DE Homero jam satis. A quo non longe abfuit senex, rusticana agrestique facie. Jamdudum, inquit Piso, Hesiodum nobis affers. Ipsum, inquam, profecto Hesiodum, quem & aliquo tempore cum Homero floruisse accurati quidam prodidere scriptores, alicubi licet Cicero noster Homerum longe faciat antiquiorem. Vetus certe disceptatio inter Grammaticos, Gellio & Seneca & Pausania testibus, uter ætate præcesserit: quæ de re & dialogos duos Ponticus Heraclides scripsit, & Cyrillus libro primo contra Julianum Cæsarem, centesimo, inquit, lxx. & quinto anno post captam Trojam, Homerum & Hesiodum fuisse dicunt. & reliqua. Tum paulo post subdit idem Cyrillus: Tradunt autem quidam, quod Homerus non fuit coætaneus Hesiodi, sed in illis fuerit temporibus, regnantibus apud Hebræos Azaria & Ozia, apud Medos Arbace, apud Latinos autem Proca Sylvio, ante scilicet constitutionem Olympiadum. Quæ cum dixissem, Nos, inquit Piso, summopere avemus de te audire, quæ tu assidua lectione super hac re annotaveris. Quibus ego, Libenter sic agam, inquam, remque ideo altius aliquanto repetam. Porphyrius enim & plerique alii, Hesiodum Homero juniorem annis centum faciunt, atque ante primam Olympiadem: quam opinionem sequi videtur Solinus, qui ita scribit: Inter Homerum & Hesiodum Poëtam, qui in auspiciis Olympiadis primæ obiit, centum x x x. anni interfuerunt. Alii eadē Homeri ætate floruisse scriptum reliquere. quam opinionem & Philostratus habuisse videtur, & Vellejus non damnandus historicus (tamen quidam insulse nullum fuisse Vellejum suspicantur) & M. Varro in primo de imaginibus, ut est apud Gellium, Non est, inquit, dubium,

H E S I O D I

quin aliquo tempore eodem vixerint Homerus & Hesiodus : idque ex epigrammate comprobatur, quod in tripode inscriptum fuerat , qui in Helicone Musis positus erat. Epigramma quod apud Dionem legi , & inter Græca epigrammata , tale est :

*Hesiodus posuit Musis Heliconibus istum ,
Cum cantu vicit divinum in Chalcide Homerum.*

Græcum vero si mavultis , hoc est :

Ἡσίοδος Μουσὺς Ἑλικωνίῳ τ' αὖτ' ἀνέθηκε ,
Ἵμνῶ νικῆσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

Verum ubi in hunc sermonem incidimus , hanc vobis, utcumque meis verbis potero , historiam ex Plutarcho recitabo , qui eam tum in quinto Symposiacōn attigit , tum in eo, quod Septem sapientum convivium inscribitur , copiose explicavit. Homerus , inquit , & Hesiodus in OElyci Thessali exequiis & Amphidamantis Chalcidensis , carminibus certarunt , qua in re dubia atque anceps judicium fuit sententia. Conversi, inquit, sunt ad hujusmodi interrogationes, & proposuerunt inanes, ut ajunt , quasdam nugas (si modo recte interpretamur, ὡς φασὶ λέγας , non ὡς φησὶ λέγης , ut passim legitur : non tamen decerno , conscius & Lesches nomen esse proprium Poëtæ Lesbii.) Homerus quidem sic :

*Musa mihi refferas , qua non unquam ante fuere ,
Neve futura retro.*

Tum vero ex tempore respondit Hesiodus :

*Verum cornipedes quando Iovis ante sepulchrum
Festinantes propter palmam plaustra terebant ?*

Ob hoc ferunt Hesiodum maximæ omnibus fuisse admirationi, atque tripodis præmium assecutum. Sed Græca, inquit Piso, ipsa carmina audire cupio : dure enim admodum & incondite ea vertisse videris. Audite ergo ea Græce, inquam, non enim eo inficias quod ais. Homerus quidem ita :

Μῦσά μοι ἐννεπ' ὅκείνα πᾶ μᾶτ' ἐγρόοντο πάροιθεν ,
Μῦτ' ἔσται μετόπισθεν.

Sic vero Hesiodus :

Ἄλλ' ὅταν ἀμφὶ Διὸς τέμενος χαιρὰ χίπιδες ἴπποι
Ἄρμαθ' ἀνελκύνουσιν ἐπὶ γόμφῳ φερέει νίκης.

Porro

Porro ne & hoc vos lateat, judicem inter Homerum & Hesiodum Panidem Chalcidis regem fuisse, res usque in proverbium deducta ostendit, Πανίδης ψῆφος, Panidæ suffragium: quod in eos ferri solet, qui inerudite minusque sapienter judicant. Pulchre, inquit Piso, & sane simul monstrasti, eadem Homerum & Hesiodum ætate fuisse: sed nihil vetat quo minus eadem diligentia reliquam ejus Poëtæ vitam, ab Atticis usque literis (quod ajunt) nobis repetas. Faciam id libenter, inquam, quando parum hoc à nostris hætenus hominibus est, quod sciam, factum. Hesiodi igitur nomen, ut ab hoc incipiam, à caste & pudice loquendo deductum videtur, ὡς δὲ τὸ ἡσίων ἄδω. Patria vero illi Cuma: quæ urbs inter Æolicas numeratur, ante Lesbum sita. Num tu, inquit Piso, Hesiodum Ascræum fuisse negas? eo enim nomine à Græcis & Latinis vocatur. Recte tu quidem, inquam, sed si me vos audire volueritis, qua id ratione factum intelligetis. Hesiodi quidem patria Cuma fuit Æolica, ut ab Herodoto, Strabone & Stephano traditum est. Valerius quoque Probus, non alium, quam Hesiodum intelligere Vergilium autumat illo carmine:

Ultima Cumæi venit jam carminis ætas.

quod scilicet Hesiodus Cumæus primus ætates ex metallis commentus est; ut liquido videtur in eo, quod Εῖργα inscribitur, poemate. Natus ergo Hesiodus Cumæ, patre Dio Ampelidis filio, qui ex Menalopo Ithagæno Critonis filio natus erat, matre vero Pycimede: qui utique parentes ære alieno oppressi, cum unde dissolverent nomina non haberent, in Ascræam Bœotiæ vicum demigrarunt, ubi est puer Hesiodus educatus, atque inde Ascræus cognominatus. Plutarchus ex Ephori Cumæi sententia refert, Attelen, Mæona, & Dion, Cumæos, fratres fuisse, quorum Dius, quem nauticam exercuisse comperi, ob eam quam attulimus causam in Ascræam migravit, ubi (ait) Pycimeden uxorem duxit, ex qua natum ferunt Hesiodum: qui dum paterna armenta puer custodiret, à Musis amatus fuisse perhibetur: quæ illi gustandam laurum dedere: eam enim lauri naturam esse scribit ipsius Poëtæ interpretes Proclus, & Isaacius Zetzes, ut qui eam mandunt, vates fiant: unde &

H E S I O D I

Lycophron Poëta ea causa *δαφνηφόρος* vatem nominat. Idem & in Cassandra Sophocles, & noster Tibullus agens de Sibylla:

Vera cano, sic usque sacras innoxia laurus

Vescar, & aeternum sit mihi virginitas.

Aphthonius quoque rhetor, laurum vaticinii symbolum esse prodidit: quare & laurum ipsam veteres *μαρτυρὸν φύλλον* appellavêre, hoc est, Vaticinam plantam. Et Claudianus ait:

Venturi praescia laurus.

Eadem ratione Apollini sacra dicitur, qui vaticinii Deus à gentibus est creditus. Quin & hujus arboris foliorum crepitu, dum cremantur, antiqui futura (utinam non & hoc nostro tempore) prædicebant: quod & Philosophus Porphyrius credidit. Si enim magno strepitu in igne crepuissent, felicitatem significabant: si siluissent, unde & tacita laurus est dicta, infelicitatem. Et perinde de illa idem Tibullus:

Laurus ubi bona signa dedit gaudete coloni.

Et Propertius:

Et tacet extincto laurus adusta foco.

Lauri insuper folia si noctu pulvino subiecta fuerint, somniorum veritatem conciliare produntur. Dictam autem Daphnen prodit Eustathius, à *δα* particula intentiva, & *φωρίν* verbo, quod voco & cano significat, quod laurus in igne posita crepet & sonet: unde fortasse & ipsi nos Latini Laurum deduximus, à *λα*, ut *δα*, particula intentiva, & uro, ut si non voce, at significatu conveniat. Si plura vero de lauro discere cupitis, præter ea quæ à nostris traduntur, legite Parthenii librum *Ερπολικόν*, & Constantini librum xi. De re rustica, quo loco plura leguntur parum Latinis nota. Sed jam à lauro ad Hesiodum revertar, qui lauro gustata, haustaque Hippocrenes unda, repente Poëta prodiit. Id cum alii, tum ipse de se in Theogonia cecinit. Quam rem ita Maximus Tyrius interpretatur, ut Hesiodum putet voluisse, quæ sui ingenii & artis esset foetura, in Deas referre, ut se Musis gratum testaretur: ut si quis ærar jam calleat, Vulcano tamen sua assignet opera. Sed hac de re plura apud ipsum Maximum legetis. Delectatum quidem peregrinationibus

bus Hesiodum legimus, sicuti & Homerum: quam rem tamen in somnium quidam retulere. Alii, quod qui peregre proficiscuntur, facilius prudentiam cæterasque virtutes comparare existimantur, quod mores scilicet hominum multorum videant. Uxorem quoque duxisse proditum est Ctemenen Phyligei filiam, & ex ea Stesichorum Poëtam natum. Alii non uxorem fuisse, & ob hanc ipsum Hesiodum occisum: Nam cum de se scitatum oraculum Delphos ivisset, eique responsum foret, ut Nemeæ Jovis templum vitaret, quod ibi esset vitæ finem habiturus, cumque ea causa Nemeam Peleponnelli fugeret, forte in OEneonem Locridis pervenit, ubi Nemeæ Jovis templum fuerat, ut scribit Thucydides, quo in loco incautus ab Amphiphane & Ganetore Phyligei liberis interemptus est, quod ab eo vitiatam sororem Ctemenen crederent. Cadaver ab iis in pelagum projectum est: id quod cum occulte fecissent, ab Hesiodi cane facinus est proditum, ut scribit Plutarchus. Alicubi tamen non Phyligei filii, sed Ganyctoris Naucletii dicti sunt, ut in illo est, cui titulus, Quænam animalia prudentiora, terrestriane an aquatilia. Pausanias quoque in Bœoticis, Hesiodi interitum ita recitat: Filii, inquit, Ganyctoris, Ctimenus & Antiphus, in Molycrian ex Naupacto fugerunt ob Hesiodi necem, ubi in Neptunum impii existimati sunt, de illisque est facta quæstio. & cætera quæ ille prosequitur. Mortis Hesiodi causam Plutarchus sic in Dioclis convivio explicat. Cum Milesio, inquit, comite & Troïlo puero Hesiodus apud quendam hospitatus est: noctu Milesius hospitis filiam vitiauit: rei conscius Hesiodum rati puellæ fratres, illum inter pascua cum puero occiderunt, & cadaver in mare projecerunt: pueri vero corpus in littore reliquerunt, à quo & loco nomen inditum. Ferunt, inquit, Deorum voluntate à delphinis cadaver ad littus delatum, ubi tum forte Neptunalia celebrabantur. Id scelus ubi incolæ intellexerunt, interfectorum domos diruerunt; vivos ipsos, qui facinus admiserant, aquis suffocarunt. Alii post diem tertium à delphine in littus cadaver devectum tradunt. Re cognita, occisores navigatione sibi consulere volentes, vi coortæ tempestatis ad unum omnes de-

H E S I O D I

prehensi, naufragio periisse dicuntur. Post hæc Hesiodi corpus in Nemea Locridis sepultum perhibetur, qua de re extat Alcæi Poëtæ carmen. Dein vero oraculo monente, ejus ossa exportata ab Orchomeniis, & in medio foro, hoc addito elogio, tumulata:

Ἄσκρα μὲ πατρίς πολυλήϊα, ἀλλὰ θανόντων
Ὅσ' αὖ πλεῖστον γῆ Μινυῶν κατέχῃ
Ἡσιόδῳ, ὃ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέϊται
Ἀνδρῶν κροισμῶν ἐν βασιλῆϊ σοφίης.

Tum Picus puer: Cur non & hos Latine, ut alios versus, nobis exprimis? Ut, inquam, noster Piso hos ipse convertat, & ego interea ad memoriam cætera revocem. Et Piso: Faciam equidem, inquit, utcunque potero: & non diu cunctatus, sic cœpit:

*Fertilis Ascra quidem patria est: verum morientis
Pugnaces Minya condita membra tenent
Hesiodi, cujus supra omnes plurima laus, est,
Spectatosque viros judicio sophia.*

Quos cum Piso recitasset, mirum est quanto sit rubore suffusus. quod animadvertens ego, causamque intelligens, statim subdidi. Legimus & Græcum alterum Pindari, quod ita noster Cælius Latine vertit:

*Salve cui pubes, tumulusque bis obtigit unus,
Tu sapias Hesiode, quantum homini sapere est.*

Set & Aldus ita prius:

*Hesiode ante alios sophia prestantior omnes,
Salve bis quondam qui puer atque senex.*

Græcum Pindari si vultis, sic habet:

Χαῖρε δὲς ἡγήσας, καὶ δὲς πάντας ἀντιβόλησας
Ἡσιόδῳ, ἀνθρώποις μέγιστον ἔχον σοφίης.

Verum jam tempus est, inquam, ut quæ ab Hesiodo scripta sint, commemoremus, si tamen prius illud unum, quod in Græcis commentariis repperi, attulero, super ea in Ἑρῳῖς verba, μήτ' ἐμὸς υἱός. Filius, ajunt, Hesiodi Mnaseas est. Philochorus vero Stesichorum dixit ex Clymene: ego tamen legendum puto Ctemenem, ut jam ostendi. Alii tamen ex Archiepe: quo fit

fit ut eos mirer, qui scribunt, Hesiodum præter Stesichorum & filiam habuisse Mnaseam nomine, quam Archiepen vocant alii. Porro sexdecim Hesiodi legitima feruntur volumina: in primisque Theogonia, à Philosopho Zenone inter alios interpretata. Deinde Ἔργα καὶ Ἡμέραι, id est, Opera & Dies. In quo opere de re rustica præcepta tradit ad Persen fratrem, quem & ipsum Poëtam aliqui scribunt. Sunt & qui putent Ἡοίας μεγάλας, sic vocata carmina, Hesiodi esse, ut Eunapius Græcus historicus, & in Bœoticis Pausanias. quo loco & alia Hesiodi opera commemorat, de quibus jam ante plane meminimus. Posthæc Astronomica scripsit, tum Hypothecas, quas tamen Fabius Quintilianus ex Aristophanis Grammatici sententia, Hesiodi esse negavit. At vero Aristoteles & Grammatici nonnulli, ut Hesiodi legitimum opus in medium afferunt. Scripsit item Heroïum & Heroïdum Genealogias: ad hæc & de mulieribus: quo in opere Heroïdas multas induxit virorum fortium nuptias, ut ait Servius, optasse. Dion vero Chrysostomus ex Alexandri Macedonis sententia, Hesiodum ea causa de mulieribus scripsisse dixit, quod Homero concederet, qui de heroïbus ante scripsisset. Et quidem Lucianus ait, Hesiodum mulierum virtutes concinuisse. Tradit Pausanias, Hesiodum vaticinandi artem ab Acarnanibus edoctum, de ea carmina scripsisse. Scribit Nicocles, quod & in Pindarum Grammatici notant, Hesiodum primum ῥαψωδῆσαι, hoc est, per rhapsodias carmina cecinisse. At vero Hesiodus ipse, se cum Homero, in Delo, in Apollinem hujusmodi versus primum concinuisse prodidit, dum sic cecinit, ut pridie diximus:

In Delo tum primum ego Meonidesque Poëta

Luſimus, inque novis carmen cantavimus hymnis

Auricomum Phœbum, quem Latona edidit alma.

Sed videte, rogo, quam ille dulcius suaviusque sua lingua:

Ἐν Δῆλῳ τότε παρῶτον, ἐγὼ καὶ Ὅμηρος ἀοιδὸι

Μέλπομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥαψάντες ἀοιδῶν,

Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὃν τίχῃ Λητώ.

Scripsit item Hesiodus Pelei & Thetidis Epithalamium, sicuti priorẽ sermone retulimus. Scripsit & de Dactylis Idæis. Item

Epice-

H E S I O D I

Epicedium in Batrachum amicum, & quod adhuc legitur poëma inscriptum Herculis Scutum: quod tamen Aristophanes Grammaticus non Hesiodi esse suspicatus est, sed cujuscumque alterius, qui Homericum sit imitatus. Megacles autem Atheniensis, & Apollonius Rhodius, Stesichorusque, ipsius Hesiodi legitimum carmen esse censuere. Scripsit idem de Medicina. qua de re Plutarchus in Symposio Dioclis. Hesiodus, inquit, in Medicina plurimum valuit, quod manifeste apparet cum de victus ratione, de vini temperamento, de aquarum vi, de balneis, de foeminis, de temporum connexione, deque infantium statu differit. & hæc quidem Cleodemus medicus apud Plutarchum. Sunt & qui Hesiodum De herbis scripsisse tradant, quod ex Plinio colligitur. Nec desunt qui Hesiodum scribant autorem eorum apologorum qui Æsopi dicuntur. Quæ ego cum dixissem, Vide, inquit Piso, quam paucis carminibus M. Manilius in secundo Astronomicæ ista fere omnia Hesiodi opera complectatur. Nam cum Homerum laudasset, mox ita de Hesiodo subjunxit:

—— Sed proximus illi

*Hesiodus, memorat divos divûmque parentes,
Et chaos emixum terras, orbemque sub illo
Infantem, & primum titubantia sidera corpus,
Titanas juvisse senis cunabula magni,
Et sub fratre viri nomen, sine fratre parentis,
Atque iterum patris nascentem corpora Bacchum,
Omniaque immenso volitantia corpora mundo.
Quin etiam ruris leges cultusque rogavit,
Militiamque soli, quod colles Bacchus amaret,
Quod fecunda Ceres campos, quod Pallas utrunque,
Atque arbuscula vagis essent quod adultera pomis,
Sylvarumque Deos sacrataque nympha nymphas,
Pacis opus, magnos natura condit in usus.*

Cum recitasset hos versus Piso. Si velim, inquam ego, quæcunque omnia de Hesiodo legi, vobis in præsentia recensere, in longum nimis noster sermo procederet: quædam tamen haud indigna relatu nequaquam præteribo. Scribit in primis
Dialo-

Dialogum Lucianus, qui Hesiodus inscribitur, in quo Hesiodum ipsum de se multa narrantem inducit, eumque ipse, ut solet, irridet. Sunt & inter Græca epigrammata, in Hesiodum multa. Extrat & apud Græcos proverbium, de iis qui super senescunt, Hesiodia senectus: de quo & Pindari distichon legitur, quod ante ab Aldo & Cælio nostro interpretatum attulimus. Pythagoram scribit Philosophus Hieronymus, cum ad inferos descendisset, Hesiodi animam vidisse ad columnam æream suspensam astrictamque adeo, ut stridere videretur & cum ea Homeri quoque animam serpentibus undique incinctam, ea videlicet solummodo causa, quod de Deis falsa suis carminibus confinxissent. Qua re factum puto, ut Ponticus Heraclides contra Homeri calumniatores librum illum ediderit, qui est inscriptus, Allegoriæ in iis quæ de Deis ab Homero dicuntur, & responsiones in ejus calumniatores. Videri enim, inquit, posset Homerus, Salmoneus vel Tantalus, immoderatam atque intemperatam linguam habens, si quæ de Deis cecinit, sub alia significatione non intelligerentur. Et quidem de Homero Heraclides, quod & de aliis Poëtis bonis, ut hesternæ die diximus, intelligi potest. Sed tametsi excellentis ac prope divini ingenii fuerit Hesiodus, non tamen ideo obrectatoribus illum caruisse accepimus: siquidem iniquas adversum eum controversias exercuisse Cercopem legimus: in tantum excellentissimus quisque aliquo detractore est vexatus. Homerus quidem, ut Zoilum mittam, à Siagro Poëta lacessitus, Pindarus ab Amphimane Coö, Simonides à Timocreonte. Nec Vergilio Horatioque nostris, defuere Parones, Mævii, Bavii atque Suffeni, alique de quibus in nostris his sermonibus sparsim, ut feret locus, plura dicemus. Sed & hoc Homeromastigon genus nostro hoc tempore non minus, quam pridem, viget. Plures quidem nunc Critici & Zoili quam versificatores & Poëtæ. At de Hesiodo jam satis.

Ε'κ τῆ Σειίδα.

ΗἩσιόδῳ Κυμαῖος δὲ κο-
μᾶδεις ὑπὸ τῷ πατρὸς Δίῳ,
καὶ μητρὸς Πυκτιμένης ἐν Ἀ-
σκη τῆς Βοιωτίας. Γενεαλογεῖται δὲ
εἶναι τὸ Δίῳ τῷ Ἀμπελίδῃ τῷ Με-
λαιώπῃ, ὃν φασὶ πῦρ τὸ Ὀμήρου φε-
πάτορ εἶναι πάππον, ὡς αἰετὶς
δύο εἶναι Ἡσιόδῳ καὶ Ὀμηρῷ. ἐκ τῶ-
ρον δὲ ὑπὸ τῷ Ἀτλαντὶ κατέχευε.
ποίησεν δὲ αὐτῷ ταῦτα, Θεογονία,
Ἔργα καὶ Ἡμίραι, Ἀσπίς, Γυναικῶν
κατάλογος ἐν βιβλίοις ἑ. Ἐπικλήδης
εἰς Βάτραχόν τινα ἐρφύμενον αὐτῷ.
Περὶ τῆ Ἰδαίου Δακτύλων, καὶ ἄλλα
πολλὰ. Ἐτελεύτησε δὲ ὀπξενωθεὶς
παρ' Ἀντίφῳ καὶ Κριμύων· οἱ νύ κ' ἔωρ δό-
ξαντες αἰαρεῖν φθορέα ἀδελφῆς ἑαυ-
τῶν, αἰεῖλον τὸν Ἡσιόδον ἀκόντες ἦν
δὲ καὶ Ὀμήρου κατὰ πῖσας προσέτερον
καὶ τῶ ἄλλῃ, σύγχρονος. Πορφύριος
καὶ ἄλλοι πλείστοι πῶτερον ἔσθ' ἢ ἐν-
αυτῶν ἐρίζουσιν.

Ε'κ τῆ Διονυσίου τῆ Ἀλικαρ-
νασείας.

ΗἩσιόδῳ μὲν γὰρ ἐορόνησεν ἡδονῆς,
καὶ ὀνομάτων λειότητι, καὶ συμ-
δίονως ἐμμελῆς.

Ex Suida.

Hesiodus Cumaeus. Caeterum
à patre Dio & Pycimede
ejus matre, in Ascre, trans-
latus eo, vixit. Genus ac familiam
illius ab Ampelide Dio, Melanopi
filio deducunt. Quem nonnulli
Homeri abavum fuisse volunt. Ut
Hesiodi consobrini filius fuerit Ho-
merus. Vtrumque autem ab Atlan-
te volunt oriundum esse. Ejus au-
tem hæc sunt poemata: Opera &
Dies, Scutum, Mulierum Catalo-
gus, libris quinque. Epicedium Ba-
trachi, quem in deliciis habuit. De
Dactylis Idæis. Alia item multa.
Obiit autem, cum ad Antiphum &
Crimenum hospes divertisset. Qui
cum noctu sororis suæ stuprato-
rem tollere se existimarent, Hesio-
dum ignari sustulere. Fuit autem
Homero, ut quibusdam videtur,
antiquior. Alii eadem tempestate
vixisse autumant. Porphyrius &
alii, centum omnino post annis flo-
ruisse tradunt.

Ex Halicarnassensi Dionysio.

Hesiodo autem magna volupta-
tis fuit cura, tum æquabilem
dictionem accuratamque amat
compositionem.

Vellejus Paterculus Hist. lib. 1.

HUjus temporis æqualis Hesiodus fuit, circa cxx. annos distinctus ab
Homeri ætate, vir perelegantis ingenii, & mollißima dulcedine car-
iminum memorabilis, otii quietisque cupidissimus. ut tempore tanto viro,
ea operis auctoritate proximus. qui vitavit, ne in id, quod Homerus, in-
elderet: patriamque & parentes testatus est. Sed patriam, quia multa-
tus ab ea erat, contumeliosissime.

Fabius lib. x.

Raro assurgit Hesiodus, magna que pars ejus in nominibus est occupa-
ta. tamen utiles circa præcepta sententiæ, lenitasque verborum & ex-
positionis, probabilis: daturque ei palma in illo mediocri genere dicendi.

DA-

EPIGRAMMAT A.

Δ Ημήτερ τρίλις, σὲ μὲ πολυγηθία καρπὸν
 Ἀλδαίνειν σοφίης εἰκός, ἅτε σταχύων.
 Τὸν μὲ παῖς Δίοιο καὶ ἀγχονὸς Πυκιμήδης,
 Ἄσπερος ἐναέτης, οἶδεν ἀμνηστῆρ. Θ.
 Ζεὺς γάρ ὑπο θρηφθεὶς μεγαλύνει, χειρὶ δὲ ἐχέτῳ
 Τῇ μὲ ἀερίζων, τῇ δὲ μέγα δρέπανον,
 Ἄρβον τ' ἐκταδλωμον, αἰετῆα λιμὸν ἀμυνῶν,
 Πανθίης κορυφῇ δρέψατ' ἀπ' ἰδμοσυῆς.
 Τὼν δὲ σοὶ ἀγλαόκαρπα θαλύζια δῶκε κομίζειν,
 Μελπόμην γλυκερῆς ἔργα γηπονίης·
 Σωφροσύνῳ δὲ ἐδέδωκε, καὶ ὡς πλείον ἤμισυ πανθῆς,
 Ἐκ Μουσίων σοφίης μέτρα διδασκόμην. Θ.
 Ἀλλὰ γέρον μάλα χαῖρε, πανόλβιε· σοὶ γὰρ ἔνεγκε
 Πολλὴν καὶ πεντὴν γαῖα φυθασσέμεν.

In eundem.

Δαφνοφάγην, γλυκύμυθον, αὐτὴν φίλῳ ἔρανίδησι,
 Γῆς δρότῳ θεῖον δέικνυν Ηἰσιόδῳ,
 Πιερίδων γείτων πολυάνυμον. ὦ πόποι, ὦ Ζεῦ,
 Ἡ γλαφυρῶς ταύτης ὤναρ γητονίης.

In eundem.

Πᾶμα κακὸς γείτων· ὅσοντ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.
 Αἱ σελίδες θεῖες φαντό ποθ' Ηἰσιόδῳ.
 Ταῦτ' ἄρα φρεσάμην, γλυκερῆς φίλῳ ἤλιθι Μύσῃς.
 Γειτονίης αὐτῶν ἱμμορε Πιερίδων,

In eundem.

ὦ μάναρ, ὦ ξανθῆς Δημήτερ ἔργα κομίζων,
 Βέλτε Εἰρλήως παῖ, γέρον Ηἰσιόδε,
 Δαίμονιν οἶον ἔηοθα, νέμων ἐνὶ βένθεσιν ὕλης
 Ποίμνιν ἢ δὲ ἀγάλιν τ' Ἐλικωνιάδῳ.
 Ἐνθά σε βυκαλίοντα θεῶν καλὰ τέκνα θεῶν,
 Πηκίδι σῇ φίλῳ τερπόμηνον κραδίῳ.

H⁴ τάχα

Η' τάχα πριμπίζοντα βόας, κ' μηχανίδας αἴγας,
 Η' τάχα κ' λεπιδὲς πηγάμφορον δόνακας,
 Ἔντε πόης λαλαγμύνει, κ' ἀνθεσιν εἰαρινῶϊζιν,
 Οἷα φιλεῖ λιγυρῶν ἔθνηα μελοτόμων.
 Καί τοι σκῆπτρον ἔδον Μυσέων βασιλῆα γούναθ',
 Αὐτοφυῆς θεῖον σῆμα δαημοσιότης.
 Χαῖρε, πατέρ, τοῖδεοσι, κ' ἱλασθ' ἄμμι γούνοιο,
 Αἰπόλε μ' ὠθέτερον, νῦν δ' ἄρ' αἰοιδυπόλε.

In eundem.

Ὑψαγρόταν ποτ' αἰοιδὸν ἀναζητῶντ' Ἄρησ',
 Η' φύζεις δ' ἄρχαῖον δείξατο Μαιονίδην.
 Δεινὸς Ἄρης μεγ' ἔχαιρε, καὶ οἱ πτολίεμβος τε μάχας τε
 Κέκλειτο, κ' δῖον μελπεῖντο Αἰακίδην.
 Τῷ δ' ἄρα γνομένηοιο πάλαι κλύε πότνια Δηώ,
 Βῆ δ' ἔμην ὑψηλῆς ἄγκυα Πισρείης.
 Ἐνθ' ἄρα οἱ κλυτὸςτοξοῦ ἐναντίῳ ἦλθεν Αἰπόλων,
 Ὄψα μάλ' Ἀσκραῖον δείξαντ' δ' Ἡσίοδον,
 Ἡσίοδον φιλόμυθον. οἰζυρῇ ἐνὶ κόμῃ
 Γεινόμενον, Μυσῶν ἄγχ' Ἐλικωνιάδων.
 Ὡς ὁ μ' ἤδε μόθοι Πηληϊάδεω Ἀχιλλῷ,
 Καὶ ὠθετέρων ὁρμάς κ' ἰδρύσθ' ἡμιθέων.
 Αὐτίκα δ' ὅ γ' ἤς δρότους, κ' δ' ἄρ' ἡρότα τοῖσι μάλιστα
 Ἐκ Διὸς ἔρανεῖς σήματ' αἰς τ' ἔειδας.
 Ὡς εἰδὼν μεγάλαν διοσῶν ἀνὰ γαῖαν ἰκυσῶν,
 Ὄς γ' ἐπιμωμητὴν ἦεν, ὅς δ' ἄρα θλίβω.

In eundem.

Χαῖρε θεῶν Ἀσκραῖε τοὶ ἔρανον δ' ὤρω ἔχουσι
 Μήδεα κ' πωλήθη κ' γούσθ' ἔξανυσας.
 Μυσάων ὑποφῆται παλαιγυνοῖς. ἦτοι ἔκδουθε
 Πολλὰ πατέρ θυμῷ δλώεα κ' προπίδας.
 Τείρεα πάντ' αἰματὸν, τέπερ ἔρανος ἐστ' αἰνῶνται,
 Καὶ Κρονίδα βυλας, κ' φάσθ' ἡελίε,
 Τλώπει Σειλῶαίης λιπαρὴν φλόγα, μαῖαν δ' ἄρ' ἄρης,
 Ἀγλαὸν δ' ἄρχαίης σῆμα φυθασορέης.
 Ἀρχάδε ἰληκοῖτε. μοῖσθ' ὠρεσίλλωσθ' ἔισκε
 Πάντα Σειλῶαίης γνὲς πόρον Ἡσίοδ' αἰοιδ' αἰοιδ' αἰοιδ'.

ARGU.

ARGUMENTUM

IN

HESIODI ASCRAEI OPERA ET DIES.

H'ΣΙΟΔΟΥ.] Super Homeri atque Hesiodi aetate, ait Gellius lib. 3. cap. 11. non consentitur uter natu prior. dubium tamen non est, quin aliquo tempore eodem vixerint.

ΑΣΚΡΑΙΟΥ.] Sacerdos fuit templi Musarum in Helicone monte Boeotia, in Ascra pago ad radicem ejus montis. Inde Virgilius, quia hunc Poëtam è tot Georgicorum scriptoribus imitatus est, dixit,

Ascræumque cano Romana per oppida carmen.

Ἐρρα καὶ Ἡμέραι.] Non dubium est, quin idem Virg. initio Georgicorum, hanc inscriptionem expresserit, hoc versu,

Quid faciat lætas segetes: quo sydere terram, &c.

Breviter autem summam rei complectitur hic titulus: nam per Opera significat agriculturam esse artem, qua non inertè otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione peragatur. Per Dies autem innuit, suo tempore singula facienda esse. In priori igitur Operum libro, ad laborem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam alia atque alia praecepta de moribus tradit, ad justitiam & pietatem colendam; injustitiam vero & ignaviam vitandam. In secundo autem artem agriculturae tradit. Duo ergo agit, primum, ut voluntarium habeat agricolam: deinde, ut peritum.

A

H'ΣΙΟ-

ἩΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ἈΣΚΡΑΪΟΥ

Ἔργα καὶ Ἡμέραι.

Μοῦσαι Πιερίην ἀοιδῆσι κλείουσαι,
 Δεῦτε δὴ ἐνέπιτε, σφέτερον πατέρ' ὑμνέουσαι.
 Ὅν τι λῆ' βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
 ῥήτοί τ' ἀρήτοί τε, Διὸς μεγάλοιο ἔκηκ.
 ῥέα μ' ὃ βεράει, ῥέα δ' βεράοντα χαλέπτει.
 ῥ' εἴα δ' ἀείζηλον μινύθει, καὶ ἀδήλον ἀέξει
 ῥ' εἴα δ' τ' ἰθὺν σκολιὸν, καὶ ἀγήνορα χαίρει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
 Κλυθεὶ ἰδὼν αἶων τε δέκη δ' ἰθὺν θήμεισας
 Τῶν' ἰὼν δέ κε Πέρην ἐτήτυμα μινησαίμεν.

10
Οὐκ

1. Μοῦσαι.] Diores & Aëoles dicunt μῶσαι, quibus familiare est vertere & in ω. Hinc appellatas volunt eas à verbo μῶ, quod est quæro, investigo; nam investigando disciplinas assequimur. Adfert aliam rationem Plutarchus, forsitan probabiliorē. Is enim in commentario περὶ φιλαδελφίας, dicit μῆσας nominatas, ut ὁμῶς ἔσας, idque δὴ ὁμοῖαν αἰεὶ καὶ φιλαδελφίαν, quæ scilicet vivunt in perpetua quadam benevolentia & mutua charitate. Vel denique inde habent nomen, quod Μῦσαι, hoc est, artes & disciplinæ, tali inter se cognatione & nodo conjunctæ conglutinatæque sint, ut altera ex altera pendeat, & altera sine altera manca sit. Πιερίην, construitur cum δεῦτε adverbio hortantis. Μῦσαι huc adeste ad me ex Picria. ὅν vero particula finalis de loco. Μῦ-

σαι.] Duplicem invocationem ponit: prior hæc ad Μῦσας: posterior (vers. 8.) ad Iovem dirigitur, ut in Persæ fratre docendo sit auxiliator.

2. Δεῦτε δὴ.] Δὴ legendum monet Eustathius: quem sequitur H. Steph. δὴ mihi magis probatur, & ita omnes legisse interpretes veteres manifestum: Proclum dico, Tzetzen, Moschopulum. & ita MS. Palatinæ Bibliothecæ. Sic Orpheus Hymnorum suorum initio, Μένδαν δὴ Μῦσαι. Ὑμνεύουσαι.] Id est, celebrantes, est activæ significationis, quamquam aliqui neutraliter exponant, quæ estis celebres aut inclytæ.

3. Ὅν τι λῆ'.] Enumerat pias quasdam sententias de Deo. Porro in ὃν potest intelligi, inquit Tzetzes, τέρπον, more Attico, ut sit δὴ ὃν τέρπον; quomodo, cur: quod non-

HESIODI ASCRÆI

OPERA ET DIES.

*Vsa Pierides carminibus celebres,
Agite, sane dicite, vestrum patrem laudantes,
Et per quem mortales homines pariter obscuri-
que sunt clarique,*

Nobiles, ignobilesque, Iovis magni voluntate.

Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimat:

Facile praeclarum minuit, & obscurum adauget:

Facileque corrigit incurvum, & superbum contrahit

Iupiter altitonans, qui supremas domos incolit.

Audi intuens & auscultans, & iustitiam in iudiciis sequere,

Tu: Ego vero Persa vera loquar.

Non

nonnulli interrogative; alii vero absque interrogatione intelligunt. Alii non minus commode exponunt, δὴ δὲ, vel καὶ δὲ Δία, secundum quem Iovem gubernantur homines. φάτος & ῥητής differunt, ut apud Latinos loquor & dico. est enim φάτος, de quo magna fama est. ῥητής autem honoratus, & ad certam functionem & dignitatem assumptus.

4. Διὸς μεγάλοιο.] Responsio Musarum. Sic apud Homerum Διὸς δὲ ἐτελείετο βυλή. Subintelligitur hic γένηται, aut simile verbum. Διὸς.] Musarum responsio. vel ut alii volunt, Poëta ipse responderet, ut à Musis edoctus.

5. Πῆμα μὲν.] Contractio est in voce πῆμα, ut Iliad. p. Virgil. quoque dixit *alvaria* pro *alvearia*. Vide Guil. Canterum lib. 7. cap. 17. Æ-

liopus (teste Laërtio) quum rogaretur quid ageret Deus, respondit: τὰ μὲν ὑψιλά ταπεινοῖ, τὰ δὲ ταπεινά ὑψοῖ. Πῆμα μὲν γὰρ.] Ratio est interrogationis, quare alii sint clari, alii obscuri. Dicuntur hæc à Musis.

6. Ἀείζων.] Eum vocat, qui dignus est æmulatione atque imitatione.

9. Κλῦθι.] Invocatio ad Iovem. Δέμις vocat præcepta de moribus. Δέμις ἰπὶ θεῶν, δῖαν vero ἰπὶ ἀνθρώπων.

10. Εἰ γὰρ δὲ καὶ Πέρσῃ.] Propositio est. Ego Persæ consulam optima. Iam κα potentialis particula ad μνησάμενω referenda est, quasi dicat. Tum vera dixero fratri meo, ubi tu leges gubernaveris Iupiter, & affueris mihi præscribenti præcepta de moribus.

Οὐκ ἄρα μῆνον ἔλω ἐρίδων γόϑ', ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
 Εἰσὶ δ' αὖ τὼ μὲν κεν ἐπαγνέσθαι νοήσας,
 Ἡ δ' ἐπιμωμητή. Δις δ' αὖθιχα θυμὸν ἔχουσιν.
 Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆλον ὀφέλλει,
 Σχίσσιν. ὅπως τὼ γὰρ φιλεῖ βροτὶς, ἀλλ' ὑπὸ ἀνάγκης
 Ἀθανάτων βελήσιν ἔρει πμῶσι βαρεῖαν.
 Τὼ δ' ἐτέρῳ, περὶ τέρῳ μὲν εἰναιτο νύξ ἐρεβννή,
 Θῆκε δὲ μιν Κρονόης ὑψίζυγ', αἰθέρι ναίων,
 Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω.
 Ἡ' τε ἔσ' ἀπάλαμνον ὡς ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.
 Εἰς ἔτερον γάρ τις τε ἰδὼν ἔργον χαλίζειν
 Πλάσιον, ὅς περ αὖθι μὲν δρόμους καὶ δὲ φυλάειν,
 Οἴκον τ' αὖθις ἰδέσθαι. Ζηλοῖ δὲ τι γείτονα γείτων
 Εἰς ἄφρονος ἀσέβειαν. ἀγαθὴ δ' ἔρεος ἥδε βροτοῖσι.
 Καὶ κερμαῖς κερμαῖς κοτὴ, καὶ τέκτονι τέκτων,
 Καὶ πλωχὸς πλωχὸς φθονὴ, καὶ αἰδοῖς αἰδοῖ.
 Ὡς Πύρρη, σὺ δ' ταῦτα περὶ ἐνὶ κτήτι θυμῷ,
 Μηδὲ σ' ἔρεος κακὸν χαρίσθαι ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκει
 Νείκε' ὀπιπιδύοντ', ἀγροῦς ἐπακτὸν ἐόντα.
 Ὡς γὰρ τ' ὀλίγη πέλε' ἱεκέων τ' ἀγροῖων τε

15

20

25

30

Ω

11. Οὐκ ἄρα.] Duplicem narrat
 contentionem augendæ rei familia-
 ris; alteram vituperandam, quum
 per injuriam & scelus cumulantur
 opes: alteram dignam laude. ἔν,
 ἦν, pro ἰσὶν, Attice.

15. Οὐ πὶ τὼ γὰρ φιλεῖ.] Ostendit
 non fieri per se, ut hæc contentio
 tantopere diligatur ab hominibus,
 cum tamen sit noxia: sed per acci-
 dens, quia scilicet non possint di-
 scernere à verè exspectandis, ea, quæ
 falso boni speciem præ se ferunt:
 idque naturæ quodam fato.

17. Περίτῳ.] Lege Περίτῳ.
 Νύξ ἐρεβννή.] Per noctem, incom-
 prehensibilem quandam æternita-

tem rerum intelligit.

19. Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι.] Interpreti-
 bus autem, qui verba illa ad Iovem
 referunt, non ad τὴν ἔρεος, nescio
 quid in mentem venerit.

20. Ἀπάλαμνον.] Inertem, qui
 manus nulli operi admoveret. πα-
 λάμν enim & manum, & ipsum
 opus significat.

24. ἀγαθὴ δ' ἔρεος.] Probat artifi-
 cum inter se æmulationes. Hos duos
 versus Plato in *Lyfide*, & *Arist.* 5.
Polit. & 2. *Rhet.* & *Galen.* ad prio-
 rem noxiam contentionem refe-
 runt. *Plutarchus* autem bonæ illi &
 salutari cum Poëta nostro attri-
 buit.

25. Κοτὴ,

*Non sane unum est contentionum genus, sed in terra
Sunt duo. alteram quidem probaverit sapiens,
Altera vituperio est digna. in diversa autem animum distra-*
hant.

*Nam hac bellum exitiosum, & discordiam auget,
Noxia: nullus hanc amat mortalis, sed necessario
Immortalium consiliis litem colunt molestam.*

*Alteram vero, priorem genuit nox obscura,
Posuit vero ipsam Saturnius sublimis, in aethere habitans,
Terra in radicibus, hominibus longe meliorem.*

Hac quantumvis inertem, tamen ad opus excitat.

In alterum enim quispiam intuens opere vacans

Divitem, qui festinat arare atque plantare,

Domumque recte gubernare, emulatur vicinum vicinus,

Ad divitias festinantem: bona ergo hac contentio hominibus.

Et figulus figulo succenset, & fabro faber,

Et mendicus mendico invidet, cantorque cantori.

O Persa, tu vero hac tuo repone in animo:

(cat,

Neque malis gaudens contentio animum tuum ab opere abdu-
lites spectantem, forique auscultatorem existentem.

Parum enim ei temporis est, quod litibus & foro impendat.

Cui

25. Κοίτη, φθόρις.] Verba hæc pertinent hic ad laudem: probat enim illam æmulationem artificum, qua alter altero citius discescere conatur. Mira hujus loci suavitas, dum artifices aliquot nominatim exprimit.

27. Ὁ Πέρση.] Alloquitur fratrem, & jam traditam doctrinam ad ejus emendationem accommodat: cumque dehortatur à contentionibus forensibus, quia infelicitate circa eas versetur, cui singulis temporibus sui proventus non adfuerint.

28. Κατάχαλϑος.] Epitheton a-

pristimum inhonestæ contentionis, quia malis gaudeat, vel quod mali ea gaudeant. ambigua enim hujus vocis significatio.

30. Ὡρα.] Aitiologia est, præcedentis adhortationis. Ille forum & litigium vitare debet, qui sibi non est conscius magnarum divitiarum. Non absurdum ergo erit legere ὥρα cum aspiratione, ut significet tempus, & sensus tum erit: Ille lites diu sustentare non poterit, cui non est bene instructa & opulenta domus. Ὡρα.] Absque aspiratione, pro φεγγίς. alii legunt ὥρα, id est, tempus.

Ωἷ πινε μὴ βίῃ· ἔνδον ἐπιθεῖν δὲ καὶ φέρεται
 Ωρεῖται, τὴ γὰρ φέρει Δημήτηρ· ἀκτύνω.
 Τῷ κε πορροσάμεν, νείκεα καὶ δῖον ὀφείλοισι
 Κτήματα· ἐπὶ ἀλλοδαποῖς. σοὶ δὲ σὺν κίπῳ δάπτειν ἔσται
 Ωδὲ ἔρδειν. ἀλλὰ αὖθις ἀφ' ἑκείνου μετὰ νείκεα
 Ἰσθμίου δὲ δίκης, αἳ τ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἄρισται.
 Ἦδη μὲν γὰρ κληῖρον ἰδοῦσάμεθα· ἀλλὰ τε πολλὰ
 Ἀρπαγῶν ἐφόρει, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
 Δωροφάγους, οἳ τινὲς δὲ δίκῃ ἐθέλῃσι διηκόσσαι
 Νήπιοι, οὗδ' ἴσασιν ὅσα πλείον ἤμιζυ πάντες,
 Οὐδ' ὅσον ἐν μάχῃ τι ἐξ ἀσφοδέλας μέγ' ὄνειαρ.
 Κρύψαντες γὰρ ἔχουσιν θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
 Ῥηϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπὶ ἡμεῖς ἐργασάμεθα,
 Ὡς τί σέ κ' εἰς εἰσαυτὸν ἔχον, καὶ ἀεργὸν ἰόντα.
 Αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ κρανίου καθεῖς,
 Ἔργα βωῶν δὲ δάπολοις καὶ ἡμιόνων πελαεργῶν.

35

40

45

Ἀλλὰ

32. Δημήτηρ· ἀκτύνω.] Idem quod βίῃ, id est, victus, cibus. Δημήτηρ autem dicitur Ceres, quasi γημήτηρ, hoc est, terræ mater, mutata γ in δ.

33. Τῷ κε πορροσάμεν.] Concessio ironica: Quando ditatus es, & abundas jam re familiari, nec animus à malo revocari potest, age per me licebit, litiges quamdiu voles.

34. Σοὶ δὲ σὺν κίπῳ δάπτειν.] Antiqui, cum strictè aliquem cogerent, unam conditionem proponebant, cui adstringebant eum: cum minus cogerent, sed plus permetterent, secundam statuebant, usitatâ formulâ, τὴν δὲ δάπτειν ἔσται: id est, si primum non placet, licebit & secundum. δάπτειν ἔσται, nihil aliud est, quam ἔξειναι, & potentiam de-

notat, seu licentiam potius.

36. Ἐκ Διὸς εἰσιν ἄρισται.] Ita enim senserunt viri sapientes, esse animis nostris innatam rationem æqui & boni.

38. Βασιλῆας.] Βασιλῆας vocat perfectos singularum urbium, quemadmodum & Homerus.

40. Νήπιοι.] Mediocritatem commendat ac redarguit iudices & gubernatores, qui indulgent suis cupiditatibus & à vitæ frugalitate digrediuntur ad πλεονεξίαν injustam: & ostendit primum ipsos ignorare vim & utilitatem justitiæ longè potiorem, quam injustitiæ & πλεονεξίας: deinde etiam non considerare, quanta sit commoditas tenuis & frugalis victus. Intelligit ergò per ἡμισυ, medium inter lucrum & damnum, quod est justum, & honestius

*Cui non est victus domi in annum repesitus,
 Tempestivus, quem terra fert Cereris munus.
 Quo satiatas lites ac rixam moveas
 De facultatibus alienis. Tibi vero non amplius licebit
 Sic facere: sed in posterum discernamus litem
 Rectis judiciis, quæ ex Iove sunt optima.
 Nam nuper quidem patrimonium divisimus: alia autem multa
 Rapiens ferebas, valde demulcens reges
 Donivoros, qui hanc litem volunt iudicasse,
 Stulti: neque sciunt, quanto plus dimidium sit toto.
 Neque quam magnum in malva & asphodelo bonum.
 Occultarunt enim Dii victum hominibus:
 Facile enim alioqui vel uno die tantum operatus esses
 Ut in annum quoque satis haberes, etiam ociosus,
 Statimque remonem quidem in fumo poneres,
 Opera vero bonum cessarent mulorumque laboriosorum.*

Sed

stius atque utilius πῦρ, id est, totum: quo & sua pars retinetur, & alterius ad se pertrahitur. Plato 5. Polit. & 3. Legum, intelligit de mediocritate in statibus civilibus amplectenda.

42. Κρυψάμεν γὰρ ἔχουσιν.] Pro κρυψάμεν, Atticè, occuluerunt. Causam huius ignorantie ostendit esse voluntatem Dei, qui voluerit abscondi ab intelligentia communi hominum, hanc faciliorem vitæ rationem.

43. Πῦρ δὲ.] Illius primæ & melioris vitæ rationem commendat, ita ut ostendat in ea servata, posse facile quemque non admodum industrium, vel unius diei labore efficere, quod sufficiat in integrum annum. Innuat ergo Poëta facilitatem victus quærendi a-

put priscos: illi non arabant, uno die tantum colligebant, quantum per totum annum erat necessarium. Erant autem frugalissimi, malva & asphodelo contenti: verum posteri homines ad voluptatem proni, nec quibuslibet contenti, laboriosissimam sibi ipsis vitam compararunt, dum undique ventri grata quærunt.

44. Ὡς τὲ σὶ κ' οἷς.] Venustissimo idiomate. ὁ οἷς ἐν αὐτῷ ἔχοντες dicuntur οἱ πλεονεῖς, quibus opponebantur οἱ οἷς ἡμέραν ἔχοντες.

45. Πυρρὰ δὲ.] Quidam non pro navis gubernaculo, sed pro stiva, stivamque pro aratro accipiunt. Solent autem rustici instrumenta lignea super fumosa laquearia collocare, ut fumus ea corroboret & induret.

Α'λλὰ Ζεύς ἔκρυψε χολασπέδῳ φρεσὶν ἦσιν ,
 ὅτ' ἔμιν ἱξαπάτη(ι Προμηθεύς ἀγκυλομήτης.
 Τάνεκ' ἄρ' ἀνθρώποι(ιν ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.
 Κρύψε(ι πῦρ. τὸ μὲν αὖθις εὖς παῖς Ἰαπετιῶ
 Ἐκλιψ' ἀνθρώποι(ι Διὸς ὡς ἄρ' ἀμυδρόν(ι
 Ἐν κοίλῳ νάρθηκι , λαθὼν Δία περπικέροντον ,
 Τὸν δὲ χολασπέδῳ ὡσεὶ φη νεφελήερετα Ζεύς.

50

Ἰαπετιονίδη , πάντων ὧν μὴδεα εἰδώς ,
 Χαίρεις πῦρ κλίψας , καὶ ἱμάς φρένας ἠΐθεοπδέ(ιζας ,
 Σοίτ' αὐτὰ μέγα πῆμα καὶ ἀνδρά(ιν ἰογομόροι(ι.
 Τοῖς δ' ἐγὼ αὐτὴν πυρὸς δώ(ω κρατὸν , ὃ κεν ἄπεινός
 Τέρπων(ι καὶ θυμὸν , ἰὸν κρατὸν ἀμφοαπαῶνιες.

55

Ὡς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐμέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Ἦ' φασιν δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι τάχιστα
 Γαῖαν ὕδ' ἔφύρειν , εὖ δ' ἀνθρώπων θήκεν αὐδῶν
 Καὶ εἶν(ι· ἀθανάτους δὲ θεαῖς εἰς ὥπια ἱίσκη
 Παρθενιαῖς καλὸν εἶδ(ι ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνη
 Ἔργα διδασκῆσαι , πολυδαίδαλον ἰστὸν ὑφαίνειν·
 Καὶ χάρειν ἀμφιχίαν κεφαλῇ χρυσῷ Ἀφροδίτῃ ,

60

65

Καὶ

47. Α'λλὰ Ζεύς.] Longam fabulam recenset de Pandora , qua docet Iovem iratum abdidiſſe ignem, id eſt, veritatem, quæ penitus abſtruſa eſt in natura. Sed cum Prometheus oſtendiſſet hominibus reſta & honeſta, miſit Iupiter Pandoram, id eſt, voluptatem, quæ multis rebus opus habet, augetque quotidie ſumptus, & quamvis multis modis adblandiatur, malorum tamen omnium, morborumque cauſa eſt. Prometheus autem, id eſt, ſapiens aliquis monitor vel ratio, venat recipere voluptatem: & Epimetheus, id eſt, ſenſus, non auſcultans rationi, noxiam voluptatem incautus recipit, ſed ſero recepiſſe po-

nitet. Nonnulli paulo aliter exponunt. Προμηθεύς, quaſi προμυθεύων(ι, proſpiciens, ſolers, induſtrius, eoque nomine ſecundum quosdam intelligitur vis humani ingenii.

48. Α'γκυλομήτης.] Lege Ποικιλομήτης. Sed alteram præfert Proclus, auctorem Plutarchum laudans.

50. Κρύψας.] Iupiter abſcondit ignem, cujus beneficio fere omnes artes exercentur. Vel ignem, id eſt, mentis vim ſolertem, ut ſimplicius viverent homines.

52. Ἐν κοίλῳ.] Ignem ſerulis optime ſervari, auctor eſt Plin. l. 13. c. 22.

55. Χαίρεις.] Eſt quædam νεμειστική approbatio. Pulchrè hîc notatur ingenioſorum ſtudium, & in-

conſi-

*Sed Iupiter abscondit, iratus animo suo,
Quia ipsum decepit Prometheus versutus.
Quocirca hominibus paravit tristia mala.
Abscondit vero ignem: quem rursus bonus Iapeti puer
Suerripuit ad hominum usum, Iove à consulto
In cava ferula, fallens Iovem fulminibus gaudentem.
Huncque indignatus affatus est nubicoga Iupiter:*

*Iapetionide, omnium maxime versute,
Gaudes ignem furatus, quodque animum meum decaperis?
Quod tibi que ipsi magnum erit malum, & posteris.
Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes
Se oblectent animo, suum malum amplectentes.*

*Sic ait, risitque pater hominumque Deūque.
Vulcanum vero insignem jussit quam celerrime
Terram aqua miscere, hominisque imponere vocem,
Et robur, immortalibus vero Deabus facie assimilare
Virginibus pulchram formam peramabilem. at Minervam,
Opera docere, ingeniose telam texere:
Et venustatem circumfundere capiti auream Venerem,*

Et

considerata in successu suorum con-
natuum læticia.

58. Εὖν καὶ ὁ ἀμπαρῶντος.] Ea
ferè est humanarum rerum condi-
tio, ut illæ ipsæ cupiditates, quæ
omnis generis mala secum trahunt,
nos delectent.

60. Ἡ παύσην.] Recenset jam quo-
modo Pandora condita sit, M. Gar-
bitius sensum hujus fabulæ sic ex-
plicat. Hominem prius habuisse sin-
ceriorem & puriorem naturam,
simpliciusque vixisse. Postquam ve-
rò lascivia mentis ipsius contra vo-
luntatem Dei sibi vindicavit inge-
nii & cognitionis vim exercitatio-
nem, inde quasi transformatum in
aliām naturam & ἡγεῖον corpo-
ream, & illam quidem excellentem

virtutibus cœlestibus, sed quibus
corporea fece contaminatis, mens
humana & ipsa ex consortio con-
taminata, variè abutatur ad lasciv-
iam & luxuriam variarum artium
& inventionum: & hoc sub spe &
specie boni & vitæ melioris; sed
quam omnem industriam suam po-
steriore consideratione, & eventu
stultorum magistro, experiatur con-
trariam esse suis effectis, solaque spe
reliqua sustentetur in perpetua an-
xietate animi. Cæterum si de volu-
ptate hæc potius libeat intelligere,
dicemus Poëtam hic significare,
non unum esse genus voluptatis.

62. Αὐτὰρ αὖ δὲ θεῶν αἷς ἀνὰ
ἰσχυρ.] M. S. Palat. Παρθεναῖς, id
est παρθεναῖς, ut habent glossæ.

*Et desiderium molestum, & membra fatigantes curas:
 Imponere vero impudentem mentem, & fallaces mores
 Mercurium jussit, nuncium Argicidam.
 Sic dixit. illi autem obtemperarunt Iovi Saturnio regi.
 Moxque ex terra finxis inclytus Ambiclaudus
 Virgini verecunda similem, Iovis consiliis.
 Cinxit vero & ornavit Dea glaucocula Minerva:
 Circum vero Charitesque Dea, & veneranda Suada,
 Monilia aurea imposuerunt corpori. ipsam porro
 Hora pulchricorne coronarunt floribus vernis.
 Omnem vero illius corpori ornatum adaptavit Pallas Minerva,
 At in pectore illi nuncius Argicida,
 Mendacia blandosque sermones, & dolosos mores
 Fecit Iovis consiliis gravistrepi. sed vocem illi
 Imposuit Deorum praeo. appellavit autem mulierem hancce
 Pandoram: quia omnes coelestium domorum incola
 Donum contulerunt, detrimentum hominibus industriis.
 At postquam dolum perniciosum & inevitabilem absolvit,
 Ad Epimethea misit pater inclytum Argicidam
 Munus ferentem, Deorum celerem nuncium. neque Epimetheus
 Cogi-*

73. Πότνια Παιθῶ.] Eloquen-
 tiz Dea ab antiquis habita, quam
 Graeci peculiari templo & ceremo-
 niis colebant.

81. Πανδώρα.] Quidam (ut an-
 te monuimus) voluptatem expo-
 nunt. Alii variam quandam ingenii
 & mentis industriam propositam,
 quam admirantur homines tan-
 quam magnum suum bonum, cum
 sit ipsorum malum. Quod mirum
 est, cum mens humana tam divi-
 nis donibus sit exornata: sed hoc fit
 per accidens, vitio naturæ.

82. Ἀλφειῶν.] Intelligit soler-
 tes, qui discedunt à simplicitatis
 rectitudine; & qui curiosi sunt.

Ἀλφειῶν indagatores exponunt,
 sed id accipiendum est in malam
 partem pro curiosis, quia sic sunt
 hominum ingenia, ut præsentia
 fastidiant, cupiant & adfectent a-
 lia. sicut & pisces, ἀλφειῶν vocant,
 quia statim adnatant solent, si quid
 abjeceris in piscinam. Porro gra-
 vissime ista curiositas reprehendi-
 tur ab Horat. Epist. lib. 1.

*Optat ephippia bos piger, optat arare
 caballus.*

83. Οὐδ' Ἐπιμηθεῖ.] Mittitur
 donum ad Epimethea & recipitur.
 Nam pars inferior cupiditatum &
 affectionum, quæ est iste Epime-
 theus, id est, vis animi humani in-
 confi-

Ε'φράσαθ' ὡς οἱ ἔειπε Προμηθεὺς, μή ποτε δῶρον
 Δέξασθαι παρ Ζηνὸς ὀλυμπίης, ἀλλ' ἀποκίμην
 Ε'ξοπίζω, μή περ τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
 Αὐτὰρ ὁ δέξαμεν, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνέηκε.
 Πρὶν μὲν γὰρ ζώισκεν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
 Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πάσης,
 Νέσων τ' ὀργαλίων, αἵ τ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν.
 Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καὶ ἀγαθήσκει.
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρισσι, πῖθ' ἄρ' ἔμεγα πῶμ' ἀφελῶσα
 Ε'σκέδασ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κηδεῖα λυγρὰ.
 Μήτηρ δ' αὐτόθι Ε'λπὶς ἐν ἀρήκῃσι δόμοισι.
 Ἐνδον ἔμιμνε πῖθ' ὑπὸ χεῖλεσσιν, ἐδὲ θυρῶν
 Ε'ξίπλη. παρόθεν γὰρ ἐπιμύδαλε πῶμα πίθοιο,
 Αἰγιόχῃ βελήϊσι Διὸς νεφεληγερέτῃ.
 Ἀλλὰ ἥ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
 Πλεῖν μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλεῖν δὲ θάλασσα.
 Νῦν τοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη ἥ δ' ἐπὶ νυκτὶ
 Αὐτόμαθι φοιῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσι
 Σιγῇ, ἵπαι φωνῶν ἐξείλετο μελέεσσιν ἑσέας.
 Οὕτως ἔπ' ἔπει Διὸς νόον ἐξαλίσσας.
 Εἰ δ' ἐθέλεις, ἔπρον τοι ἐγὼ λόγον ἐκχυρῶ
 Εὖ καὶ ἐπισταμῶναι. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλαι σῆλιν.

90

95

100

105

Ως

considerata & præcepta, non obsequitur plerunque parti superiori meliorique mentis & rationis, quæ est προμηθεὺς animi hominis. Ideoque specie hujus boni deceptus, postea noxium comperiens, sero recepisse pœnitet. Rectè ergo Horatius,

— Necesse est emptæ dolore voluptas.

91. Νόσφιν ἄτερ τι.] Hæ duæ particulae quamvis idem denotent, intendunt tamen hic significationem.

93. Αἶψα.] Κακότης hic pro malo externo accipitur.

94. Ἀλλὰ γυνή.] Proverb. Γυναικῶν ὀλεσθῶσι. Mulier, id est, appetitiva & feminea affectio, & publica indulgentia δημογωγική & ψυχαγωγική atque συρρωσθῆς, unde laxatur disciplina severior. Hinc deinde sublata disciplina tanquam operculo Pandoræ, id est, corporis & animi humani, statim quasi ex antro Æoli venti & impetus affectuum,

Qua data porta ruunt, & terras turbine perflant,

& nusquam non pervadunt, & nihil

Cogitavit quod illi praecepisset Prometheus, ne quando munus
 Susciperet à Iove Olympio, sed remitteret
 Retro, necubi mali quippiam mortalibus eveniret.
 Verum ille recepto eo, cum jam malum haberet, sensit.
 Prius namque in terra vivebant familia hominum
 Seorsim à malis & absque iis, & sine difficili labore,
 Morbisque molestis, qui hominibus senectam asserunt.
 Statim enim in afflictione mortales consenescent.
 Sed mulier manibus, vasis magnum operculum cum dimovisset
 Dispersit, hominibus autem machinata est curas graves.
 Sola vero illic spes infracta in domo
 Intus mansit, dolii sub labris, neque foras
 Evolavit. prius enim iniecit operculum dolii,
 Ægiochi consilio Iovis nubicoga.
 Alia vero innumera mala inter homines errant.
 Plena enim terra est malis, plenumque mare.
 Morbi autem hominibus tam interdum quam nocte
 Vltro oberrant, mala mortalibus ferentes
 Tacite: nam vocem exemit prudens Iupiter.
 Sic nusquam licet Iovis mentem evitare.
 Caterum si voles, alium tibi sermonem paucis absolvam
 Belle ac scienter: tu vero praeordiis imposito tuis.

Vf

hil non moliantur. Quod tamen spes remansit, significat neminem tam desperatis rebus esse, quin aliquando speret. Ovid.

Vivere spe vidi, qui moriturus erat.

98. Περὶ δὲ γὰρ.] Ratio solius spei in pyxide relictæ. Magnum certe Dei donum spes, quo solo affectu homines inter tot ærumnas sustentantur & aluntur, & sine cuius condimento omnia non solum fatua, sed etiam insuavissima sunt.

104. Σίγη ἐπὶ φωνῇ.] Verissime contra Hesiodum dicit Plutar-

chus in præceptis sanitatis; non omnes morbos solere tacite & furtim invadere ipsos homines; sed plurimi καὶ δὲ περ ἀεὶ ἀγέλης καὶ ἀεὶ δ' ὁμοῦ, καὶ κῆρυγας ἔχουσιν ἀνθρώπων καὶ δουρικνησίας.

106. Εἰ δ' ἰδέσθαι.] Quinque ætates jam fingit: quo commento significat naturam & mores subinde deteriores fieri, & vitia hominum augeri. Hanc descriptionem ætatum omnes fere Latini Poætæ imitati sunt. ἐκπορεύω, significat expositionem ordine factam & integram, neque tamen prolixam.

108. Ὡς

Ὡς ὁμόθεν γαῖαζι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,
 Χρύσειον μὲ πρῶτισθε γῆθ' μετόπισθε ἀνθρώπων
 Ἀθάνατοι ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
 Οἱ μὲ ἐπὶ Κρόνον ἦσαν, ὅτ' ἔρξαντο ἐμβασιλεύσαντες.
 Ὡς τε θεοὶ δ' ἔζων, ἀκηδέα θυμὸν ἔχουσιν,
 Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύν' ἔδν' π' ἀγλὸν
 Γῆρας ἐπὶ λῶ, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
 Τέρπονται ἐν θαλίῃζι, κακῶν ἔκθοσεν ἀπάντων.
 Θνητοὶ δ' αἰς ὑπὸν διδμημένοισι· ἰοδ' αὖ δὲ πάντες
 Τοῖσιν ἔλω· καρπὸν δ' ἔφερον ζείδωρ' ἄρουρα
 Αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐθέληματι
 Ἡΰσχατο ἔργα νέμεντο, σὺν ἰοδ' αὖ λῶ πολέεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τῶν γῆθ' καὶ γαῖα καλύψει,
 Τοὶ μὲ δαίμονες εἰσι Διὸς μεγάλα δῶκε βυλαί,
 Ἐδ' αὖ λῶ, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
 Οἳ ῥα φυλάσσειν τε δίκας καὶ χεῖτλια ἔργα,
 Ἡΰσχατο ἰοδάμνοισι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
 Πλαυτοδότην· καὶ τῶν γέρας βασιλῆϊαν ἔχον.

110

115

120

125

Δόπρον αὐτὸ γῆθ' πολὺ χροτότερον μετόπισθε
 Ἀργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν,
 Χρυσίῳ ἔτι φυλὴν ἐκαλίπαισιν ἔτι νόημα.
 Ἀλλ' ἐκαστὸν μὲ πῶς ἔτατο ὅρα μητέρα κεδνῇ
 Ἐτρίφετ' ἀτάλαντον, μέγα νηπιό, ὃ εἰς οἶκον

130

Ἀλλ'

108. Ὡς ὁμόθεν γαῖαζι.] Sequitur ætatum descriptio, qua monstrat omnia fati in pejus ruere.

109. Χρύσειον.] Aureum, ut inquit Plato, propter præstantiam naturæ, morum & vitæ.

112. Ὡς τε.] Cognoverat fortasse Poëta aliquid de vita primorum parentum in paradiso: & ideo respiciens eo, hæc dicit: Θεοὶ δ' ἔζων. Lege Θεοὶ ζώσκον. Ut paulo ante v. 90.

115. Ἐν θαλίῃσι.] E'ορταῖς, sacris epulis. Græci enim sæpenumero tantam τὴν ἀδυνασίαν voce θαλία designant, quod Latini *Divum epulas* dicunt. Vocant enim θαλίαις, sacras epulas, ἀπὸ τῆς θαλλεῖν, id est, florere. Est autem non vulgare tranquillitatis & pacis encomium, quod diei delectatos fuisse sine omnibus malis, & suaviter omnibus convixisse.

117. Καρπὸν δ' ἔφερον.] Sic Virgil. i. Georg.

*Vt simul nati sunt Dii, mortalesque homines,
 Aureum primo genus diversiloquentium hominum
 Dii fecerunt, coelestium domorum incola.
 Et ii quidem sub Saturno erant, cum in coelo regnaret:
 Et ut Dii vivebant, securo animo praeediti,
 Plane absque laboribus & arumna: neque molesta
 Senecta aderat: semper vero pedibus ac manibus similes
 Delectabantur in conviviis; extra mala omnia.
 Moriebantur autem ceu somno domiti: bona vero omnia
 Illis erant: fructum autem ferebat fertile aruum
 Sponte sua, multumque & copiosum: ipsique ultro
 Quieti partis fruebantur, cum bonis multis.
 Verum postquam hoc genus terra abscondit,
 Ii quidem demones facti sunt, Iovis magni consilio,
 Boni, in terris versantes, custodes mortalium hominum:
 Qui quidem observant & iusta & prava opera,
 Caligine involuti, passim oberrantes per terram,
 Opum datores. atque hoc munus regale consecuti sunt.
 Secundum inde genus, multo deterius postea
 Argenteum fecerunt coelestium domorum incola,
 Aureo neque corporis proceritate simile, neque intellectu.
 Sed centum annis puer apud matrem sedulam
 Nutriebatur crescens, valde rudis, domi sua:*

Cum

— ipsaque tellus

Omnia liberius nullo poscente ferebat.

Ζεῖδος, elegans epicheton terrae, quod vitae necessaria det. Sic etiam Venus dicitur *Ζεῖδος*. Plinius vult sic terram dictam, quod rem proferat.

121. *Δαίμονες*.] Hæc omnia non multum discrepant ab iis, quæ sacra scriptura tradit de bonis Angelis. *Δαίμονες*, quasi *δαίμονες*, quod Dii omnia sciant: vide Ma-

crob. Saturn. I. cap. 23.

125. Παιδοδότης.] Dicitur sunt, Dii, qui τὴν ἡλικίαν promovere, & quocunque modo terræ præstent.

126. *Ἀργύρεον*.] Alterum seculum describit per suas circumstantias, quod Argenteum vocat: & co deterius priore fuisse ostendit, quo argentum est vilis auro.

129. *Ἄλ' ἵκετ' ἐν πατρὶσι*.] Ἄλ' eleganter hoc loco pro *ἀλλ' ὅμως* ponitur.

131. *Ἡγε*

Ἀλλ' ὅταν ἡβήσῃ, καὶ ἥβης μέτρον ἔχουσιν
 Παιερίδιον ζώσπον ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ ἔχουσιν
 Ἀφροδίαις. ὕβρει γὰρ ἀπαύδαλον ὅσον ἐδύναντο
 Ἀλλήλων ἀπείχον, ὅδ' ἀθανάτους θρασυμένους
 ἠθέλον, ὅδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς.
 Ἡὶ θέμις ἀνθρώποις (κατ' ἥθεια. τὰς μὲν ἔπειτα
 Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολέμεντο ἔνεκα πμῶς
 Οὐκ εἰδότες μακάρων θεοῖς, οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν.

135

Αὐτὰρ ἐπεὶ ἔτ' ἡρόμεν καὶ γαῖα κέλευσε,
 Τοὶ μὲν ὑπεχρόνιοι μακάρων θνητοὶ καλίοι)
 Δούπεροι, ἀλλ' ἐμπεης πμῆ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
 Ζεὺς δὲ πεπνυγμένος ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
 Χάλκῳ ποίησ', ὅσον δόρυρ' ὅδ' ἐν ἰμοῖον,
 Ἐκ μελιᾶν, δαινόν τε καὶ ὀμβρομένην. οἷον Ἄρη
 Ἔργ' ἐμελεσσόνον καὶ ὕβρεις. ὅδ' ἐπὶ σῆτον
 ἠέδον, ἀλλ' ἀδάμαστος ἔχον κρατερὸφρονος θυμῷ,
 Ἀπλάστοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἀσπῆς
 Ἐξ ὅμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιδάροισι μελίεσσιν.
 Τοῖς δ' ἦν χαλκία μὲν τόσσα, χαλκιοὶ δὲ τε οἶκοι,
 Χάλκῳ δ' ἐργάζοντο· μέλας δ' ὅσον ἔσκε σίδηρ.
 Καὶ τοὶ μὲν χεῖρας ὑπὸ σφιδέρεσσιν ἀμύματα
 Βῆσαν ἐς δάραντα δόμον κρυπετὴν αἶδαο,
 Νώνυμοι· θάνατος δὲ καὶ ἀπαίσιος ὄντος
 Εἴλε μέλας, λαμπερὸν δ' ἔλιπον φάος ἡλίοιο.

140

145

150

Αὐτὰρ

131. Ἡβῆς μέτρον.] Vocat mediam ætatem, quæ Græcis ἀκμή dicitur.

135. Οἳ δ' ἔρδειν.] Ἐρδειν, non raro apud Græcos capitur pro sacrificare, ut facere apud Latinos. Virgil. Cum faciam vitula pro frugibus.

137. Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε.] Significat propter impietatem & neglectam religionem mortuos esse: docetque ob id factum, ut non con-

verterentur quidem in divinos spiritus, ut illi priores, sed tamen essent beati, & sub terra degerent.

140. Ὑπεχρόνιοι.] Lege Ἐπυχρόνιοι.

142. Ζεὺς δὲ.] Tertium genus hominum æτὶ comparat, immane, ferox, & omnino Martium, fortasse Gigantes intelligit.

144. Ἐκ μελιᾶν.] Fingit natos ex arboribus, ut significet duritiam

Cum vero adolevisset, & pubertatis terminum attigisset,
 Pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes
 Ob stultitias. injuriam enim pravam non poterant
 A se mutuo abstinere, neque Deos colere
 Volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
 Ut fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
 Iupiter Saturnius abscondit iratus: quia honores
 Non dabant beatis Diis, qui olympum habitant.

At postquam & hoc genus terra occultavit,
 Hi quidem subterranei beati mortales vocantur
 Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur.
 Iupiter vero pater tertium aliud genus hominum
 Æneum fecit, omnino argenteo dissimile,
 E fraxinis, vehemens & robustum, quibus Martis
 Opera cura erant luctuosa, ac injuria: neque ullum cibum
 Edebant, sed ex adamante habebant durum animum,
 Feroces: magna vero vis & manus invicta
 Ex humeris nascebantur in validis membris.
 His erant anea arma, aneaque domus:
 Ære vero operabantur: nigrum enim nondum erat ferrum.
 Et hi quidem manibus propriis interfecti,
 Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,
 Ignobiles: mors vero tametsi stupendi essent,
 Invasit atra, splendidumque liquerunt lumen solis.

Sed

tiem & feritatem animorum, utpo-
 te qui toto impetu ad armorum &
 bellicorum instrumentorum usum
 ferebantur.

145. Οὐκ ἔν τι σίτον.] Non fru-
 mentum ederunt, sed primi pecu-
 des laniarunt, & carne vesci cœ-
 perunt, quod antea magnum ne-
 fas est creditum. Sic enim de bove
 aratore, ait Varro: Ab hoc anti-
 qui ita manus abstinere voluerunt,
 ut capite sancierint, si quis occi-

disset. Et apud Homerum, cum so-
 cii Ulyssis, boves Solis mactasse di-
 cuntur, intelligi debent, boves ara-
 tores, quos violare, impietas erat.

146. Αἰὲν ἀδύνατον ἔχον.] Pul-
 chra descriptio virium corporis
 est, & volebat significare mirabi-
 lem duritiem in illorum animis
 fuisse, quod à civilibus discordiis,
 quæ florentissimas respublicas e-
 vertere solent, impias manus non
 cohibuerint.

B

155. Αἰὲταρ

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸν γῆϑ' κ' γαῖα κάλυψε,
 Αὐθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χροὶ πικυβολεῖρη
 Ζῶς Κρονίδης ποιεῖ διγυμότερον καὶ ἄρειον,
 Ἀνδρῶν ἠρώων θείον γῆϑ', οἱ καλέοντ'
 Ἡμίθιοι, πρεσβυτέρη γυνεὴ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Καὶ τὸς μὲν πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ,
 Τὸς μὲν ἐφ' ἐπιπύλας Θήβης Καδμηΐδι γαίῃ
 ὦλεσσε μαρναμένους μῆλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο.
 Τὸς δ' καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 Εἰς Τροίην αἰσάζων Εἰλένης ἕνεκ' ἠνυχόμοιο.
 Εὐδ' ἦτοι τὸς μὲν θανάτῳ τέλῳ ἀμφεκάλυψε.
 Τοῖς δ' ἄλ' ἀνθρώπων βίον καὶ ἦθε' ὀπάσας
 Ζῶς Κρονίδης καλένασσε πατὴρ ἐς πέρας γαίης.
 Καὶ τοὶ μὲν ναῖουσιν ἀκηδῆα θυμὸν ἔχοντες
 Εὐμφορέων νήσοισι, παρ' Ὀκεανὸν βαθυδίνῳ,
 Ὀλβιοὶ ἦραι· τοῖσιν μελιθεὶα καρπὸν
 Τεῖς δ' ἔτις θάλασσαν φέρει ζείδωρ' ἄρουρα.
 Μηκέτ' ἐπείτ' ἄφελον ἐγὼ πέμπουσιν μελαινάῃ
 Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρὸς θεῶν θανόντων, ἢ ἐπεί τε γυνεὴ.
 Νῦν γὰρ δὴ γῆϑ' ἐπὶ σιδήρεον· ἐδὲ ποτ' ἤμαρ
 Πάυσονται κακὰ τε καὶ οἰζύεσσιν, ἐδὲ πινυκλίῃ

155

160

165

170

175

Φ θέρ-

155. Αὐτὰρ ἐπεὶ.] Iam ante dictum est, hoc consilio ætatum differentias recenseri, ut describeret Poëta, quomodo vitia hominum aucta sint.

158. Ἀνδρῶν.] Quartam ætatem Heroicam appellat, quando Hercules, Iason & alii Argonautæ vixerunt, qui Heroës vocati sunt, quod virtute communi hominum naturæ præstarent: & semidei, vel quod altero tantum parente deo nati essent, vel quia in natura humana, virtute divina præditi essent.

161. Τὸς μὲν ἐφ'.] Heroïca ætas continet Argonautas, & res gestas ad Theben, & Trojanam historiam. Posteriora tantum tempora recenset. Ἐπιπύλας.] Ad differentiam Thebarum Ægyptiarum, quæ dicebantur ἐκατόνπυλοι, & illarum quæ dicebantur ὑποπλάκειοι, à monte sub quo sitæ sunt in Cilicia.

162. Μῆλων.] Id est, propter regnum ac potentiam: nam prisce reges pecoribus divitias suas metiebantur. Eteocles & Polynices filii Oedipi, monomachia de regno decertan-

*Sed postquam & hoc genus terra operuit,
 Rursum aliud quartum in terra multorum altrice
 Iupiter Saturnius fecit, justius & melius,
 Virorum heroum divinum genus: qui vocantur
 Semidei, priori generatione, per immensam terram.
 Hos quoque bellumque malum & pugna gravis,
 Alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmeam terram,
 Perdidit pugnantes propter oves Oedipi:
 Alios vero in navibus per ingentem maris vastitatem
 Ad Trojam ducens, Helena gratia pulchricoma:
 Vbi mors quoque circumdedit ipsos.
 Iis autem seorsim ab hominibus victum & sedem tribuens
 Iupiter Saturnius pater constituit eos ad terra fines.
 Et hi quidem habitant securum animum habentes
 In beatorum insulis, juxta Oceanum profundum,
 Felices heroës: his dulcem fructum
 Ter quotannis florentem profert fœcunda tellus.*

*O utinam ego quinto non interesssem
 Hominum generi: sed aut mortuus essem prius, aut postea natus.
 Nunc enim genus est ferreum: neque unquam aut die
 Quiescent à labore & miseria aut nocte*

Cor-

certantes, ambo mutuis vulneribus conciderunt.

169. Εἰς μακρότων.] De fortunatis insulis vide Plinium lib. 6. c. 23. & Homerum *Odyssæa* δ'. Παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην. Hesiodus hoc libro injustitiæ pœnam constituit τὸν Ὠκεανόν, tanquam necessarium, à quo etiam justos separat: quibus hoc præmium proponit, futurum, ut ne Oceano quidem opus habeant. Sicut enim ante Ὠκεανὸν & τὸ Ὠκεανῶϊκόν, Oceanus ignotus erat, aut semotus: ita Heroum καὶ τῶν μακρότων animæ ultra Oceanum con-

stituuntur, quod extra Ὠκεανὸν sint; qua qui carent; παρὰ τὸν Ὠκεανὸν dicuntur.

171. Τεῖς τῷ ἔτι.] Elegantius Palatinus: Τεῖς ἐπὶ, id est, πολλὰς, inquit interpret.

172. Μακρότων.] Descriptio postremæ & ferreæ ætatis, quæ moribus est pessimis, impiis & depravarissimis, vitæque cursu calamitosissimo. vox ἀφελὸν usurpatur adverbialiter significatione oprandi, & tamen formatur ut verbum, tribus personis.

Φθιρόμενοι· χαλεπαί· ἃ θεοὶ δώσῃ μελέμεναι.
 Ἀλλ' ἔμψης καὶ τοῖσι μεμίζε) ἐσθλὰ κακοῖσιν.
 Ζεὺς δ' ὀλέσθ' καὶ τῶν γῆϋ μερόπων ἀνθρώπων.
 Εὐτ' αὖ γηρόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθουσιν.
 Οὐδὲ πωτὴρ παύθεσθαι ὁμῶϊ, ἔδδ' ἐπὶ παῖδες.
 Οὐδὲ ξῆν' ἐξοδὸν, καὶ ἑταῖρ' ἐταῖρα,
 Οὐδὲ κασίγνητ' φίλ' ἔσσι), ὥς τὸ πάρ' αἶψ'
 Αἶψα ἃ γηρόσκοντες ἀτιμήσῃ τοκῆας.
 Μέμψον) δ' ἄρα τὰς χαλεποῖς βάζοντ' ἐπίεσι
 Σχέτλιοι, ἔδδ' ἑλὼν ὅπιν εἰδότες. ἔδδ' μὲν οἴῃ
 Γηράντεσι τοκέσιν ἀπὸ γρεπλήρα διῖεν,
 Χερσὶν ἑτέρ' ἐτέρῃ πόλιν ἐξαλαπάξῃ.
 Οὐδὲ πρὸς δόρυ καὶ χεῖρας ἔσσι), ἔπειθ' ἀδικίῃ,
 Οὐτ' ἀγαθῶν. μάλλον ἃ κακῶν ἐκλήθρα καὶ ὕβρις
 Ἀνέρεα πμήσῃ. δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αἰδώς
 Οὐκ ἔστι. βλάψῃ δ' ὁ κακὸς τ' ἀρεῖονα φάτα,
 Μύθοις σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὅρκον ὁμῶϊται.
 Ζῆλ' δ' ἀνθρώποισιν οἷζυροῖσιν ἅπαντα
 Δυσκέλαδ', κακὸν χαρὶ, ὁμῶϊσθ', τυφρώπης.
 Καὶ τότε δὴ πρὸς ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς Ὀυρουδείης,
 Λούκῃσιν φάριεσι καλυψαμένῳ χροῶν καλόν,
 Ἀθανάτων μὲν φῶλον ἵτον πρὸς λιπόντ' ἀνθρώπους
 Αἰδώς καὶ Νέμεσις· πᾶσι δ' αἰεὶ) ἀλγία λυγρὰ

180

185

190

195

Θητοῖς

181. Οὐδὲ ξῆν'] Eleganter hunc locum expressit Ovid.

— Nec hospes ab hospite tutus,
 Non socer à genero, fratrum quoque
 gratia rara est.

184. Βάζοντ'.] Ita M S. Palat. βάζοντε ἀντὶ τῆς λαζοντες, dualis pro plurali, inquit Tzerzes, ut apud Homer.

Αἰδώς αἶ Λύκοι, πῶς φάτα·
 ὅν σοι ἐστὶ.

Alii, βάζοντες ἐπίεσι, & ita legisse

videtur Moschopolus: qui alias in grammaticis istis observationibus nimius est. alii ἐπισσι.

185. Θεῶν ὅπιν.] Ὅπιν Poëta usurpant pro intuitu, & præcipue Dei, & hominum in imperio constitutorum: hinc pro gubernatione divina: ex hoc pro metu, reverentia, & cultu. Hinc ergo illi erunt protervi, quia nulla reverentia erga Deum, nec parentes prædicti sunt.

186. Γη-

Corrupti: graves vero Dii dabunt curas.
 Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis: (num,
 Iupiter autem perdet etiam hoc genus varie loquentium homi-
 Postquam facti circa tempora cani fuerint.
 Neque pater liberis similis, neque liberi patri,
 Neque hospes hospiti, neque amicus amico,
 Neque frater amicus erit, ut antehac:
 Statim vero senescentes dehonora bunt parentes.
 Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis
 Impii, neque Deorum oculum veriti. neque hi sano
 Senibus parentibus educationis premia reddent,
 Violenti. alter vero alterius civitatem diripiet:
 Neque ulla pii gratia erit, neque iusti,
 Neque boni. magis vero maleficum & injurium
 Virum colent. Iustitia vero in manibus, pudor autem
 Non erit. Ladetque malus meliorem virum,
 Verbis injustis alloquens, perjurium vero jurabit.
 Livor autem homines miseros omnes
 Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur, in viso
 vultu.
 Tum demum ad cœlum à terra spatiosa,
 Candidis vestibus tecta corpus pulchrum,
 Deorum ad familiam abierunt, relictis hominibus,
 Pudor & Nemesis. relinquentur autem dolores graves

Mor-

186. Γρεγοριοσ.] Athenis capitale fuit, Σπινθηρα non persolvere parentibus.

187. Χειροδιναι.] Violenti, quibus jus est in manibus, qui neque jus neque leges norunt.

189. Τ'εειν.] Pro ὑ'εεισιν, ut Latinis scelus pro scelesto.

193. Ζηλα.] Nam redit ad primam propositionem de litibus. Postea quam vero praeclare affectum

invidiæ, epithetis suis descripsit, fingit Pudorem & Nemese Deas, reliquisse terras, id est, nec pudore bonos absterri amplius à turpitudine, neque improbos metu vindictæ. Nemesis enim hic significat justitiam quæ ulciscitur malefacta flagitiosorum. Locus hic vere philosophicus etiam à Platone in Protagora tractatus fuit.

197. Ι'την.] M S. Pal. Ι'την.

B 3

199. Κακῶ

Θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακὴ δ' ὅσα ἔσσι) ἀλκή.

Νῦν δ' αἶνον βασιλεύς ἐρέω φρονέεισι καὶ αὐτοῖς.

200

ὦ δ' ἱρήξω θεοσίπιν ἀηδὸνα ποικιλόδεσσον.

Υῖς μὲν δ' ἐν νεφέεσσιν ἔσονται, οὐρανὸν μεμαρπύσας.

Ἡ δ' ἐλίων, γαμπροῖσι πεπαρμυρῇ ἀμφ' οὐρανῷ,

Μύρεν, πλὴν δ' ὅγ' ἐπικρατέως πρὸς μύθον ἔειπεν.

Δαιμονίη, πῆ λείλακας; ἔχῃ νῦν σε πολλὸν δροῖον.

205

Τῇ δ' εἷς, ἥ σ' αὖ ἐγὼ πρὸς ἄγαν καὶ αἰοιδὸν ἔσταον.

Δείπνον δ' αἶψ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἥ ἐμεθήσω.

Ἀφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφείδειν.

Νίκης τε γέρε), πρὸς τ' αἴχεσιν, ἀλγέα πάχῃ.

ὦς ἔφατ' ἀκυπέτης ἱρήξω τανυσίπτερ' ὄρνις.

210

ὦ Πέρση· σὺ δ' ἄκχε δίκης, μηδ' ὕβρει ὀφείλεις.

Υἱοὶς γάρ τε κακὴ δόλω βροτῶν· ἐδὲ μὲν ἰσθλὸς

Ῥηιδίως φερέμεν δυνάει, βαρύνθ' δ' εἴς τ' ὑπὸ αὐτῆς,

Ἐγκύρσας ἄτησιν· ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν

Κρείσσων ἐς τι δίκημα· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβρε' ἔχῃ,

215

Ἐς τέλος ἐξελθεῖν· παθὼν δ' ἐπὶ νήπι' ἔγνω.

Αὐτίκα γὰρ τρέχῃ ὄρε' ἄμφω σκολιῇσι δίκῃσιν.

Τῆς

199. Κακὴ ἔκ δ' ἔσονται ἀλκή,] Id est, in tantum malitia invalescet, ut planè nullum vel remedium vel auxilium hisce tantis malis expectandum (id enim ἀλκή significat.) Et perspexerunt sapientes omnia in rebus humanis mala corrigi non posse, nec jus civile corrigit omnia. Multa enim toleranda & dissimulanda veniunt, non quod laudem mereantur; sed & quod sine maximo incommodo e medio tolli nequeant.

200. Νῦν δ' αἶνον.] Narrat apologum, quo notat potentiorum mores adversus inferiores. αἶνον fabulam ejusmodi significat quæ figurate & recte contineat admo-

nitionem seriam & gravem, & ex usu vitæ petitam. Νῦν δ' αἶνον βασιλεύς.] Propositio est. Tradam nunc præcepta Regibus & Magistratibus: & dicit Magistratum nil minus decere, quam vi grassari more bestiarum.

201. Αἰδὸνα.] Per Lusciniam intelligit doctos homines & sapientes. vocat hanc aviculam, ποικιλόδεσσαν, gutture vario, propter soni & vocis varietatem.

205. Δαιμονίη, τῇ δ' εἷς.] Tyrannica vox, plane proverbialis, de alterius vitæ pro libidine statuentis. Quasi dicat, quantumvis iusta sint ea quæ postules, tamen penes me est jus de te statuendi quid velim.

208. Ἀφρων.]

Mortalibus hominibus. mali vero non erit remedium.

*Sed nunc fabulam à brutis desumptam regibus narrabo ,
quamvis ratione præditis.*

Sic accipiter affatus est lusciniam canoram ,

Alte in nubibus ferens , unguibus correptam :

Illam vero misere , curvis confixa unguibus

Lugebat : eam autem violento ille sermone allocutus est :

Infelix quid strepis ? habet te multo fortior :

Hac vadis , qua te duco , licet sis cantatrix.

Vtrum vero libet vel epulabor te , vel dimittam. (dere :

Imprudens autem , quicumque velit cum potentioribus conten-

Quippe victoria privatur , & præter convitia dolores patitur.

Sic ait velox accipiter , latis alis prædita avis.

O Persa , tu vero audi justitiam , neque injuriam fove.

Injuria enim perniciofa est misero homini. nam nec bonus

Facile ferre eam potest , gravaturque ab ipsa ,

Quoties in damna incidit. Via vero altera perveniendi

Melior ad justa : Justitia enim super injuriam valet ,

Ad finem progressa : stultus vero cum malo suo discit.

Continuo enim sequitur perjurium injusta judicia.

Justi-

208. Ἀέρος.] Epiphonema seu ἐπιφώνημα hujus fabulæ , quod monet non esse reluctandum potentioribus.

211. Ὡς Πέρση.] Primum præceptum , quo fratrem ad justitiam colendam , & injustitiam vitandam adhortatur. Ὡς enim opponit justitiæ , quia pro injustitia universali hæc vox usurpatur : quamvis tamen sæpius accipiat pro insolentia , quæ comitatur divitias.

215. Δίχην δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχυς.] Ratio præcepti est , quare sit satius sequi justitiam , quia ad bonum finem perducere non potest , si quis injuria afficiat alium. Nam ut ve-

ritas laborare non potest , extinguere non potest , ita nec justitia. Atque hoc significare voluit , cum inquit , ἡ δὲ πάλιν ἰσχυρὰ. Ἰσχυρὰ vero est prævalere , obtinere.

216. Παθὼν.] Proverbialis locutio , quæ significat miserrimam esse prudentiam , quæ ex malis nostris perdiscitur.

217. Ἀντίκω.] Commoratur in collatione justitiæ & injustitiæ , ut hominibus metum incutiat , ne contra justitiam faciant. Per ὅρκον intelligit omnem fidei violationem : per δίκας σκολεὺς , lites iniquas , quæ falso intenduntur per calumnias & fraudes.

Τῆς δὲ Δίκης ῥόθῳ ἐλκυσμένης ἢ κ' ἄνδρες ἄνωγε
 Δωροφάγῳ, σκολιαῖς δὲ δίκαις κείνωσι θέμιστας.
 Ἡ δ' ἐπὶ κλαίειν πόλιν τε καὶ ἥθια λαῶν,
 Ἡέρα ἰσοαμύνῃ, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα.
 Οἳ τ' ἐμὲν ἐξαλαύει, καὶ σὺν ἰθείῳ ἐνειμναι.
 Οἳ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐσθλήμοισι διδῶσιν
 Ἰθείας, καὶ μὴ ἡ παρεκβαίνουσι δικάϊν,
 Τοῖσι τίθηλε πόλιν· λαοὶ δ' ἀνθίσουσιν ἐν αὐτῇ.
 Εἰρήνη δ' ἀνὰ γλῶττι κεροττόφῳ, ἐδὲ ποτ' αὐτοῖς
 Ἀρσάλεον πόλεμον τεκμαίρε' Ὀρύσπεα Ζεύς,
 Οὐδὲ ποτ' ἰθυσίνοισι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
 Οὐδ' ἀπὸ θαλίσσης δὲ μεμνηλότα ἔργα νέμει.
 Τοῖσι φέρει μὲν γὰρ πολὺν βίον, ἔρεσι δὲ θρόος
 Ἀκρὴ μὲν τε φέρει βαλαάνες, μέσση δὲ μελίοςτας·
 Εἰροπύχοι δ' οἷεσσι μαλ' αἰὲς καὶ ἀβέβηται.
 Τίχεται δὲ γυναικὲς ἰοικέται τέκνα γυνεύουσιν·
 Θάλλεται δ' ἀγαθοῖσι δῖα μπερές· ἐδὲ ἐπὶ νηῶν
 Νείσων, καὶ ποτ' ἐφ' ἐξιδωρὶ ἄρρεα.
 Οἳ δ' ὕβρεις τε μέμνηται κακὰ καὶ χεῖρ' ἔργα,
 Τοῖσι δὲ δίκῳ Κρονίδης τεκμαίρε' Ὀρύσπεα Ζεύς.
 Πολλὰ κ' ἐκὶ ξύμπαινα πόλιν κακῶ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ,
 Ὅς τις ἀλίσκοιτο καὶ ἀπαύδαλα μηχανάσθαι.
 Τοῖσι δ' ἐργασίην μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
 Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμὸν· ἀπὸ φθινύθουσι δὲ λαοί·
 Οὐδ' ἔτι γυναικὲς τίχεται· μινύθουσι δὲ οἴκοι,
 Ζῶντες φραδμοσυώσιν ὀλυμπία· ἄλλοι δ' αὖτε
 Ἡ δ' ἔτι μετ' ἐπὶ δόρυ ἀπαύλεισιν, ἢ τό γε τείχεσσι,

220

225

230

235

240

H^a νέας

218. Ρόθῳ.] Tractus violentus, quo iustitia ducitur coacta, pro fraudibus accusantium, & iudicium.

220. Ἡ δ' ἐπιταί.] Subintelligendum fortassis καὶ ἥθια, id est, cætus, conventus, statura, & alia quæ sunt in consuetudine civili.

223. Οἳ δὲ δίκας.] Eruditissime

insignia iustitiæ præmia & comoda enumerat. Eadem fere recenset Homerus in clypeo Achillis.

229. Θαλίης.] Uterque Palat. v. 24. vet. c. Palat. Ἀπύρεα, quemadmodum & Eustathius.

236. Οἳ δ' ὕβρεις.] Antithesi quadam confert injustorum pœnas ad præmia iustorum. Sunt autem omnia

*Infinita vero strepitus excitatur tracta quocunque homines du-
 Donivori, pravisque judiciis judicarint causas. (xerint
 Hac vero sequitur deflens urbemque & mores populorum,
 Caligine involuta, malum hominibus adferens,
 Quique ipsam expellunt, neque recte distribuunt.
 At qui iura tam hospitibus quam popularibus dant
 Recta, neque à justo quicquam exorbitant,
 Iis viget urbs, populi que florent in ipsa:
 Pax vero per terram alma, neque unquam ipsis
 Molestum bellum parat late cernens Iupiter,
 Nec umquam justos inter homines fames versatur,
 Neque noxa: in conviviiis autem partis opibus fruuntur.
 Fert quippe iis terra multum victum: in montibus vero quercus
 Summa quidem fert glandes, media vero apes:
 Lanigera autem oves velleribus onusta sunt:
 Pariunt verò mulieres similes parentibus liberos;
 Florentque bonis perpetuo, neque navibus
 Navigant: fructum vero profert fecundus ager.
 Quibus vero injuria mala cura est, pravaque opera,
 Iis pœnam Saturnius parat late cernens Iupiter:
 Sæpeque universa civitas malum ob virum punitur,
 Qui peccat, & iniqua machinatur.
 Illis autem calitus magnum adduxit malum Saturnius,
 Famem simul & pestem: intereunt vero populi,
 Neque mulieres pariunt, decrescuntque familia,
 Iovis Olympii consilio. interdum vero rursus
 Aut horum exercitum ingentem perdidit aut murum,*

Aut

omnia illa nata ex legibus naturæ;
 quia recta ratio dicat sceleratis &
 flagitiosis hominibus nullum ma-
 lum fore impunitum, & mala non
 esse committenda.

238. Πολλὰ κτλ.] Hæc sententia
 totidem fere verbis est in Ecclesia-
 ste: Sæpe universa civitas mali viri
 pœnam luit. ἐπὶ τῷ πόλει, dicitur luere

peccata.

241. Αἰμὼν ὁμῶς κ' ἀοιμῶν.] Poætæ
 constanter observarunt, semper pe-
 ssilitatem sequi caritatem annonæ.

244. H' ᾗ γα.] Hæc & similia
 procul dubio ab Hebræis & do-
 ctina Mosis & Prophetarum de-
 sumpta sunt, apud quos crebræ
 sunt hujusmodi comminationes,

Ἡ' νίας ἐν πάντεσσι Κρονίδης ἀπολέων) αὐτῶν.

245

Ὡς βασιλεῖς, ὑμεῖς ἧ καὶ φραζέσθε ἔαυτοῖς

Τλώδε δίκην· ἐχὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποις ἐόντες

Ἀγνῖαθι λάουσιν ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι

Ἀλλήλους τείνεται, θεῶν ὅππῃ οὐκ ἀλέγνεται.

Τεῖς γὰρ μύθοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πολυβοοίῃ

250

Ἀγνῖαθι Ζήνους, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·

Οἱ ῥα φυλάσσοιεν τε δίκας καὶ χίτλια ἔργα·

Ἡἶρα ἐσαμνοί, πάντα φοιτῶντες ἐκ' αἶαν.

Ἡ' δὲ τι παρθένοι εἰς Δίκην, Διὸς ἐγκαταῖα,

Κυδὴν τ' αἰδοίην τε θεοῖς οἱ ὄλμπον ἔχουσιν.

255

Καί ῥ' ὅπότε' αὖ τις μιν βλάβῃ σκολιῶς ἐνοτείξων,

Αὐτίκα παρ' Διὶ πατρὶ κατεζομένη Κρονίανι

Γηρύετ' ἀνθρώπων ἀδίκῃν νόον, ἔφρ' ἀπολέσθην

Δῆμῳ ἀπαθαλίας βασιλείων, οἱ λυγρὰ νοσίδιτες

Ἄλλῃ παρκλίνεσσι δίκας, σκολιῶς ἐπέποιτες.

260

Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλῆες ἰθαυεῖσι μύθοις,

Δωροφάτοι, σκολιῶν ἧ δίκῶν ἐπιπείσχυ λάθεσθε,

Οἱ αὐτὰ κακὰ τείχε' ἀνὴρ ἄλλῃ κακὰ τείχων.

Ἡ' ἧ κακὴ βελὴ τῷ βυλάσαντι κακίῃ.

Πάντα ἰδὼν Διὸς ὄφθαλμός τε πάντα νοήσας,

265

Καί νυ πείσῃ αἶψ' ἐθέλῃσ', ἐπιτέρκε'), ὅδε ἔλεγε

Οἴκῳ δὲ καὶ τλώδε δίκῃ πόλις ἐντὸς ἐέρχεται.

Νῦν ἧ ἐγὼ μὲν τ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δικάμην

Εἴλω, μὲν τ' ἐμὸς υἱός· ἐπεὶ κακόν, αὐδρα δικάμην

Ε' με-

249. Τείνεται.] Emphasis huius vocis significat ejusmodi odio inter se mutuo exasperari homines, ut potentior impotentiorē plane conterat, & ad nihilum redigat.

254. Ἡ' δὲ τι παρθένοι.] Facit nunc proserporeiam, cum fingit justiciam sedere juxta Iovem, atque illum adhortari, ut justis det præ-

mia, de sceleratis verò sumat pœnas.

259. Βασιλῆων.] Synizesis τῷ καὶ τῷ ω. in Palat. supra ἡ adscriptum erat ε.

261. Ταῦτα φυλασσόμενοι.] Apostrophe ad judices, ut recte judicent; neque frustra est quod hæc sæpius iterandò inculcat. Nam eam esse humanæ mentis malitiam, ut diffi-

Aut naues in ponto Saturnius punit ipsorum.

O reges: vos autem considerate etiam ipsi
Iustitiam hanc. prope enim inter homines versantes
Dii vident, quotquot pravis judiciis
Semutuo atterunt, nullam Deorum reverentiam curantes.
Ter enim decies mille sunt in terra multorum altrice,
Dii Iovis, custodes mortalium hominum:
Qui judicia observant, & prava opera,
Caligine involuti, passim oberrantes per terram.
Virgo autem est Iustitia, Iove prognata,
Claraque & veneranda Diis qui coelum habitant.
Et certe, cum quis ipsam laeserit, injuste conviciando,
Statim apud Iovem patrem considens Saturnium,
Conqueritur hominum iniquam mentem: ut luat
Populus peccata regum, qui prava cogitantes
Alio deflectunt judicia, injuste sententiam pronuntiantes.
Hac caventes, ô reges, corrigite ea qua dicitis,
Doni vori: injustorumque judiciorum prorsus obliuiscamini.
Sibi ipsi mala fabricatur vir, alii mala fabricans,
Malumque consilium ei qui concepit, pessimum.
Omnia videns Iovis oculus, omniaque intelligens,
Et hac (siquidem vult) inspicit: neque ipsum latet
Qualenam hoc quoque iudicium civitas intus exerceat.
Ego porro nec ipse nunc inter homines justus
Sim, nec meus filius: quando malum est, justum

Esse:

difficillimè ad ea quæ recta sunt, feratur, omnes passim viri sapientes viderunt. Et subiecit gnomas aliquot, quas dubium non est, ex legibus naturæ, tanquam ex fonte promanasse. Ταῦτα.] Principes dehortatur ab injustitia, tribus peculiaribus argumentis, quorum primum est.

263. Οἱ αἰρεῖ.] Quæ sententia mire convenit cum ista,

Incidit in foveam quam fecit.

Alterum, v. 22. à prudentia & animadversione divina. Tertium, v. 24. ab absurdo, & indignitate rei.

268. Νῦν δὲ ἐγὼ μὲν, &c.] Ἄνωτον argumentum, id est, ab absurdo, quasi dicat, nihil referret quales essemus, si non essent constitutæ pænæ & præmia. Atqui sunt pænæ & præmia. Itaque multum refert.

272. Ω

Ἐμμεναι, εἰ μείζων γὰρ δίκῃν ἀδικώτερον ἔξῃ.
 Ἀλλὰ τάγ' ἔγωγε ἰολπατέλειν Δία τερπικέραυνον.

270

ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μὲν φρεσὶ βάλλεις σῆσιν·
 Καί νυ δίκης ἐπάκχει, βίης δὲ ἐπιλήθεο πέμπων.

Τοῖνδ' ὅδ' ἀνθρώποισι νόμον δέταξε Κρονίων,

Ἰχθύσι μὲν καὶ θηροῖς καὶ οἰωνοῖς πελιδνοῖς,

275

Ἐσθλὸν ἀλλήλους, ἐπεὶ καὶ δίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς·

Ἀνθρώποισι δὲ ἔδωκε δίκῃν, ἣ πολλὸν δόρση

Γίγεται· εἰ γὰρ πρὸς ἐθέληται δίκῃν ἀγροῦν

Γυνώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον διδοῖ σφύροπα Ζεύς·

Ὅς δὲ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπίορκον ἐμύσας

280

Ψάσῃ, ἐν δὲ δίκῃν βλάψας, νήκεσιν αἰάσθῃ.

Τῷ δὲ τ' ἀμαυροτέρῃ γῆνι μετόπισθε λέλειπ'.

Ἄνδρες δὲ σφόδρα γῆνι μετόπισθεν ἀμείνων.

Σοὶ δὲ ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω μέγα νήπιε Πέρση.

Τῷ μὲν τοι κακότηθα καὶ ἱλαδὸν ἐστὶν ἱλέαχ

285

Ῥηϊδίως· ὀλίγη μὲν ἐδδς, μέλας δὲ ἐχθύτη καίει·

Τῆς δὲ δρετῆς ἰδρώται θεοὶ παρὰ τοῖσιν ἔθηκαν

Ἀθάνατοι, μακρὸς δὲ καὶ ὄρδιος οἶμος ἐπ' αὐτῷ,

Καὶ τσηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὶ δὲ εἰς ἄκρον ἵκηται,

Ῥηϊδίῃ δὲ ἤπεται πέλη, χαλεπὴ δὲ ἐοδσε·

290

Οὐτὸς μὲν πανάρετος ὅς αὐτῷ πάντῃ νοήσῃ,

Φρεσὶν αἰ-

272. ὦ Πέρση.] Denuo fratrem ad justitiam colendam adhortatur, argumento sumpto à natura hominis.

273. Καί νυ δίκης, &c.] Dicit hominibus quasdam sententias esse insitas, seu divinitus inscriptas in animis, quæ doceant nos recta: in bestiis non sunt ejusmodi sententiarum, quæ indicent, quid sit faciendum.

282. Ἀμαυροτέρῃ γῆνι.] Posterioritas quæ propemodum obliteratur. Neque enim tantum sumitur

supplicium de ipso; sed de ipsis etiam liberis: nam illi postea deterius habebunt.

284. Σοὶ δὲ.] In sequentibus Poëta laboris & industriæ fructus, incommoda vero & opprobria ignaviæ, variis argumentis declarat. Hortatur ergo ad laborem, & ita cum proponit, ut sit conjunctus cum virtute & justitia. Estque egregia hæc sententia: *Mala & improbitas, ubique pro foribus sunt.*

285. Κακότηθα.] Hic pro malo interno accipitur.

287. Τῆς

Esse : siquidem plus juris injustior habebit.

Sed hac nondum arbitror facturum Iovem fulmine gaudentem.

O Persa, ceterum tu hac in animo tuo reponere, (prorsus.
Et justitia quidem animum adjice, violentia vero obliviscere
Namque hanc hominibus legem posuit Saturnius :
Piscibus quidem & feris & avibus volucris,
Se mutuo ut devorent, quandoquidem justitia carent.
Hominibus autem dedit justitiam, quae multo optima
Est. Si quis enim velit justa in publico dicere,
Qua novit, ei opes largitur late videns Iupiter :
Qui vero testimoniis volens perjurium jurando (dicitur.
Mentietur, adversus justitiam delinquens immedicabiliter la-
Atque ejus obscurior posteritas postea relinquitur.
Viri autem justae generatio apud posteros praestantior.
Ceterum tibi ego bene cupiens dicam, stultissime Persa :
Malitiam quidem cumulatim etiam capere
Facile est : brevis quippe via est, & in proximo habitat.
Ante virtutem vero sudorem Dii posuerunt
Immortales ; longa vero atque ardua via est ad ipsam,
Primumque aspera : ubi vero ad summum ventum fuerit,
Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.
Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,

Cogi-

287. Τῆς δ'.] Argumentum à natura virtutis. Ita enim laborem proponit, ut jungat cum virtute & justitia. Hunc locum imitatus est, qui literam Pythagoræ descripsit.

288. Μακρὸς δὲ καὶ ὁρῶν οἶ-
μ'.] Oportet enim, ut quod justum est, simplex, planum & perspicuum sit. Nam & veritatis oratio simplex est, & rectum sibi per omnia constat.

189. Εἰς ἀρετὴν ἵκνῃται.] Duplex

lectio est. Sunt enim qui ἵκνῃται : sunt qui ἵκνῃται legant. Quod si legas ἵκνῃται tunc impersonaliter erit exponendum.

291. Οὐτὸς.] Tria hominum genera describit. Livius in Fabio & Minucio hunc locum pene ad verbum expressit : Saepe ego audiui, milites, cum primum esse virum, qui ipse consulat quod in rem sit : secundum eum qui bene monenti obediat : Qui nec ipse consulere, nec alteri parere scit, cum extremi ingenii esse.

296. Αἰνῶς

Φροσάμεντο· τὰ κ' ἔπειτα κὴ ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνω·
 Ἐὐλὸς δ' αὖ κακείνο, ὅς δ' εἰπόντ' ἐπίθη'.
 Ὅς δ' ἐκε μὲν αὐτὰ γοῆη, μήτ' ἄλλ' ἀκῶν
 Ἐν θυμῷ βάλλη', ὅθ' αὖτ' ἀχρεΐται ἀνὴρ. 295
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἶεν ἐφειτμῆς
 Ἐργάζου, Πέρση, δῖον γένος, ὅφρα σὲ λιμὸς
 Ἐχθαίρῃ, Φιλίῃ ἢ εὐστέρῳ Δημήτρει
 Αἰδοίῃ, βίῳ τε πῶν πύμωλ' ἡγαλιώ.
 Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργὸν σύμφορον ἀνδρεί.
 Τῷ ἢ θεοὶ νεμεσῶσι κὴ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργὸς
 Ζῶη, κηφύλιεσσιν ἡσθέρους ἵκελ' ὀρμύ.
 Οἳ τε μελίσσων κήμασιν τρύχεσσιν ἀεργῶ
 Ἐθόλεις· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρα κασμεῖν,
 ὧς κέ τοι ἄρα βίῳτ' ἐπλήθωσι καλῶ. 305
 Ἐξ ἔργων δ' ἀνδρες πολύμηλοί τ' ἀφ' ἡδύοιτε.
 Καὶ τ' ἐργαζόμενοι, πολὺ φίλιον αἰθανάτοις
 Ἐσσεαὶ ἢ δὲ βροτοῖς· μῶλα γὰρ παύουσιν ἀεργῶ.
 Ἐργὸν δ' ἔδδ' ὄνειδος· ἀεργὴ δ' ἐτ' ὄνειδος.
 Εἰ δ' ἐκεν ἐργάζῃ, πάρα σ' ἐζηλώσῃ ἀεργὸς
 Πληθύνεται· πλεονέξῃ δ' ὄρεται κὴ κύνει ἀπηδῶ.
 Δαίμονι δ' οἶτο· ἴησθαι τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον,
 Εἴ κεν ἄν' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν
 Εἰς ἔργον τρέψας, μελίσσας βίῃ ὥς σ' ἐκελεύω.
 Αἰδώς δ' ὅτ' ἀγαθὴ κεχρημένον ἀνδρα κομίζει. 315

Αἰδώς

296. Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης, &c.] Hæc demum est de labore propositio. Labora, ut possis effugere famem. Et argumentatur à locis honestatis, quod & Diis & hominibus sint chari homines solertes. Oderunt autem Dii ignavos. Ad didit quoque similitudinem, qua vitam inertium fucis comparat.

298. Φιλίῃ δὲ εὐστέρῳ.] Alii: Δί σ' εὐστέρῳ.

302. Κούρεσις.] Κούρεται, à

κούρω, abscondo, & ἔρα, cauda, quod aculeum non exerant fuci, vel propter ignaviam, vel quia non habeant: fucorum enim alii aculeos habent, alii non, ut Plato docet.

304. Σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρα κομεῖν.] Philosophi sæpe μέτρον dicunt, id quod in unaquaque re bona, maximum est. Sic & apud Platonem μετρίως λέγειν, ubique est optime & verissime dicere: μέτρον

Cogitans quacunq; dein & ad finem usque sint meliora.
 Sed & ille bonus est, qui bene monenti paruerit.
 Qui vero nec sibi sapit, neque alium audiens
 Id in animum admittit, ille contra homo inutilis est.
 Verum tu nostri semper praecepti memor,
 Operare, ô Persa, divinum genus, ut te fames
 Oderit, amet autem pulchre coronata Ceres,
 Veneranda, victuque tuam impleat casam.
 Fames namque semper ignavo comes est viro.
 Atque eundem & Dii oderunt, & homines, quicunque ociosus
 Vivit; fucis aculeo carentibus similis studio,
 Qui apum laborem absument ociosi,
 Vorantes, tibi vero opera mediocria obire gratum sit,
 Ut tibi tempestivo victu impleantur horrea.
 Ex laboribus autem viri evadunt pecorosi & opulenti.
 Et laborans, multo etiam charior jam immortalibus
 Eris, ac hominibus. valde enim oderunt ociosos.
 Operari autem non est dedecus, sed ignavia dedecus est.
 Quod si laboraveris, mox te amulabitur & ociosus
 Ditescentem: divitias vero virtus & gloria comitatur.
 Deo autem similis fueris. Laborare inquam melius:
 Si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum
 Ad opus convertens de victu sis sollicitus; sicut te jubeo.
 Pudor autem non bonus indigentem virum tenet.

Pudor

τοῦ ὀρίστου, multum sapientia. Id enim quod optimum est, extra mediocritatem esse non potest, quia alias ad vitium deflecteret.

309. Εὐπορί.] Est occupatio contra fratris & multorum stultam opinionem.

312. Δαίμονι.] Occurrit objectioni de paupertate.

313. Αἰσχρογὰρ Συμῶν.] Hesychius μάλιστα γὰρ exponit, ὁ κέρως

ἵνα τοὺς ὀρίστους.

315. Αἰδώς.] Occupatio item est, non esse turpe laborare, praesertim egenti. Citatur hic versus proverbialiter, mendicis debere esse impudentes: verum hæc neutiquam Hesiodi sententia est. Est enim duplex verecundia. Prodest in loco pudor: obest, si eo ignaviam nostram prætexamus. Pudorem ergo inertium improbat, quos vocat Virg. Degeneres animos.

317. Αἰσ-

Αἰδώς ἦτ' ἀνδρας μέγα σίνε) ἥδ' ἐνίη(ι.
 Αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίη, θέρσ(ι) ἢ πρὸς ὄλβω.
 Χρήματα δ' εἰς ἀρπακτά· θύσσοντα πολλὸν ἀμείνω.
 Εἰ γάρ τις καὶ χεῖρσι βίη μέλαν ὄλβον ἔλη),
 Ἡ' ὅγ' ἀπὸ γλώσσης λήϊσσε), (οἷα τε πολλὰ
 Γίνε), αὐτ' αὖ δὴ κέρδ(ι) νόον ἐξαπατήσῃ
 Αἰθρώπων, αἰδῶ δέ τ' αἰναιδείῃ καὶ παύσῃ)
 Ρ' εἴα τέ μιν μαυρῶσι θεοὶ, μινύσθ(ι) ἢ οἴκῃ
 Ἀνέρι τῷ, παῖδρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβ(ι) ὀπηδεῖ.
 Ἴσον δ' ὅς θ' ἰκέττω ὅς τε ξείνον κακὸν ἔρξ(ι).
 Ὅς τε κα(ι) γνήτοιο εἴς ἀνὰ δέμνια βαίνοι.
 Κρυπταδῆς Διὸς ἀλόχε, πῶς καίερα ῥέζαν·
 Ὡς τέ τῷ ἀφραδῆς ἀλίσταίνε) ὀρφανὰ τέκνα.
 Ὅς τε γυνῆα γέροντα κακῶ ἐπὶ γήρα(ι) εὐδῶ
 Νεικεῖν χαλεποῖ(ι) καὶ παπῶν(ι) ἐπίσσι.
 Τῷ δὲ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγασί), ἐς ἣν τελευτῶ
 Ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὸν ἐπίθηκεν ἀμυγδαλῶ.
 Ἀλλὰ σὺ τ' ἤ μὲν πάμπαν ἔργ' αἰσιφρονα θυμῷ,
 Καδδυνάμιν δ' ἔρδων ἔρ' ἀθανάτοισ(ι) θεοῖσιν
 Ἀγνώς καὶ κατάρως, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μελέα καίειν.
 Ἀλλοὶ δὲ ἀπονδῆ(ι) θύεσσι τε ἰλάσκειας,
 Ἡ' μὲν ὅτ' ἀνάξῃ, καὶ ὅταν φά(ι) ἱερὸν ἔλθῃ.
 Ὡς καὶ τοι ἱλαοὶ κροδείων καὶ θυμῷ ἔχω(ι).

Ὅφρ'

317. Α'νολβίη.] Vet. Pal. θέρσ(ι) δὲ πρὸς ὄλβον. in altero tamen dandi casu.

318. Χρήματα δ' εἰς ἀρπακτά.] Est in omnium ore hæc sententia : Male parva, male dilabuntur : honestè parva durant apud hæredes.

319. Εἰ γάρ τις.] Duo genera injuriæ facit. Sunt qui alienas facultates vi rapiant. Alii per fraudem & perjuriam ditescere cupiunt.

323. Ρ' εἴα τί μιν μαυρῶσι.] Va-

lidissimum argumentum est, quo absterrentur homines à malefactis, videlicet metu pænarum.

324. Παῦρον.] Male partum, male desuperit. Et, De male quaesitis non gaudet tertius hæres.

325. Ἴσον.] Supplicem antiquitus nefas erat non solum lædere, sed & ope privare. Ius etiam hospitii sacrosanctum habebatur : unde Iupiter ξέν(ι). Sequitur catalogus præceptorum de variis officiis.

328. Ὅς

Pudor qui viros valde & ledit & juvat.

Pudor quidem paupertati adfit, audacia vero divitiis.

Opes vero non rapienda: divinitus enim data, multo meliores.

Si quis namque & manibus per vim magnas opes traxerit,

Aut lingua spoliavit (qualia multa

Fiunt, quam primum lucri amor mentem deceperit

Hominum: pudorem vero impudentia expulerit)

Facile & illum obscurant Dii, minuuntur vero familia

Viro illi: exiguum vero ad tempus divitiæ adsunt.

Par est delictum, si quis supplicem & hospitem malo afficiat:

Quique fratris sui cubilia ascenderit,

Secreti causa lecti uxoris, scelerata patrans:

Quique mala cujuscumque fraude deceperit orphanos liberos:

Quique parentem senem misero in senectæ limine

Probris affecerit, gravibus incessens verbis:

Huic certe Iupiter irascitur. ad extremum vero

Pro operibus iniquis gravem exhibet talionem.

Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultum animum.

Pro virili autem sacra facito immortalibus Diis

Caste & pure, splendidaque femora adurito.

Interdum certe libaminibus atque hostiis placa,

Et quando cubitum ieris, & quando matutinum tempus ve-
nerit:

Vt benevolum erga te cor atque animum habeant,

Vt

328. Ὅς τί τὸ ἀρεσθὲς.] Et sacra scriptura horrendum supplicium iis minatur, qui pueros lædunt. Est enim alioqui ea ætas obnoxia malo. Bis autem peccant, qui lædunt orphanos. Ἀλιτρίων.] In v. Pal. in alio ἀλιτρίων.

329. Κακὸν ἐπὶ γῆρα & δαΐ.] Antithesi quadam, præcepta decalogi refert. Nam cum in decalogo doceamur, parentes esse honorandos, eamque ob causam addita sit

promissio: nihil præcipitur hic aliud, quam non esse contumelia & probris afficiendos. Est autem elegans metaphora, ἐπὶ γῆρα & δαΐ, id est, in limine senectæ, pro extrema senectæ.

334. Καθ' ὕψος.] Præceptum de cultu divino. Primus est, hostiarum femora pinguedine obducta cremare. Secundus, libare, cum vinum effunditur. Tertius, suffitum facere.

C

339. Ὅρρ'

Οὐρ' ἄλλων ὠνῇ κλῆρον, μὴ τ' τιὸν ἄλλῳ.
 Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαΐτῃ καλεῖν, τ' δὲ ἐχθρὸν ἐᾶσαι. 340
 Τὸν δὲ μέλιστα καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγχεύῃ ναίει.
 Εἰ γάρ τοι κὺ χρεῖμ' ἐλχόμεον ἄλλο γλῆνῃ,
 Γείτονες ἄζωτοι ἔκιοι, ζώσαντο δὲ πηοί.
 Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσων τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνησιν.
 Ἐμμορὶ τοι πμῆς ὅς τ' ἔμμορε γείτονα ἐσθλῷ. 345
 Οὐδ' ἂν βῆς ἀπώλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 Εὖ μ' μετρεῖσθαι ὡς γείτονα· εὖ δὲ δαπέδοναι,
 Αὐτὰρ τὰ μέτρα, καὶ λώϊον, αἶκε δυνάμει.
 Ὡς ἂν χρεΐζων κὺ ἐς ὕπερον ἄρκιον δόρης.
 Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' ἀτήλιν. 350
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, ἔ τ' ὡς προσίοντι προσεῖναι.
 Καὶ δόμῳ ὅς κεν δῶ, κὺ μὴ δόμῳ ὅς κεν μὴ δῶ.
 Δώτῃ μὲρ πῶς ἔδωκεν, ἀδότη δὲ ὕψις ἔδωκεν.
 Δῶς ἀγαθῇ, ἄρπαξ δὲ κακῇ, θανάτοιο δόττερα.
 Ὅς μ' γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε καὶν μέγα δόνη, 355
 Χαίρει τὰ δῶρα κὺ τέρπει· ὃν κ' ἔθιμον.
 Ὅς δὲ κεν αὐτὸς ἔλη· ἀναιδείῃφι πιθήσας,
 Καὶ τε σμικρὸν ἔον, τότε· ἐπάχνω(εν φίλον ἦτορ.
 Εἰ γάρ κεν κὺ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν κατὰθεῖο,
 Καὶ θαμνὸς τ' ἔρδεις, ταχὺ κεν μέγα κὺ τὸ γλῆσιν. 360
 Ὅς

339. Οὐρ' ἄλλων ὠνῇ κλῆρον.] Hoc est, ut aliorum juves rem familiarum, possessionem, &c.

340. Τὸν φιλέοντ', &c.] Adjicit quaedam praecepta liberalitatis, sed tamen alieniora à primis illis justitiae gradibus: sic & Cicero in Officiis facit.

341. Τὸν δὲ μέλιστα καλεῖν, &c.] Admonet vicinum studiosè colendum esse. Cum enim tota nostra vita ad societatem comparata sit, nemo ignorat quam ingens bonum sit, bonum habere vicinum. Nec

poëta hanc sententiam temerè multis rationibus amplificat, ubi vicinorum & cognatorum sedulitatem in negotiis obeundis, & officiis praestandis ira confert, ut quam longissimè cognatos, si opus sit alieno auxilio, vicini antecellant.

342. Εἰ γάρ.] Hoc intelligendum de difficultatibus insuetis & improvisis. Ε'λχόμεον ἄλλο.] Elegantissimum est illud ἄλλο: quo hoc loco ea ratione usus est, qua frequenter scriptores Attici τῷ ἄλλῳ.

Vt aliorum emas sortem, non tuam alius.

Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinque.

Eum vero potissimum vocato, quicumque te prope habitat.

Si enim res aliqua fortuita eveniat,

Vicini discincti accurrunt, cinguntur autem cognati. (dum.

Noxa tam magna est malus vicinus, quantum bonus commo-

Nactus est bonum, quicumque nactus est vicinum bonum.

Neque bos interierit, nisi vicinus malus sit.

Recta quidem mensura à vicino mutuum accipe, rectaque redde:

Eadem mensura, & amplius, si quidem possis:

Vt indigens, etiam in posterum promptum invenias.

Ne mala lucra captes: mala lucra aequalia damnis.

Amantem te ama, & juvantem te iuva.

Et da ei qui dederit, neque da qui non dederit.

Datori namque est qui dat, non danti vero nemo dat.

Donatio bona, rapina vero mala atque lethifera.

Quicumque etenim vir sponte sua dat, etsi multum dederit,

Gaudet donando, & delectatur suo in animo.

Qui vero ipse rapuerit, impudentia fretus,

Quamvis id sit exiguum, tamen constringit charum animum.

Siquidem enim parvum parvo addideris,

Et frequenter istud feceris, mox magnum & hoc evaserit.

Qui

343. Αἱ ὁμοῖοι.] Id est, sine mora. Affines autem cunctantius adsunt, & non tam prompte.

345. Τιμῆς.] Id est, famam, honorem.

347. Εὖ μὲν.] De gratitudine præcipit in referendo beneficio. μετρίως, dimensum accipere, vel u tuo.

354. Δωὲς ἀγαθῇ, &c.] Liberalitatis præceptum est. Quamquam autem nullæ leges cogant hominem ad liberalitatem præstandam, ipsa tamen humanitas obtinet &

cogit nos, ut beneficiamus bonis viris, & communem societatem juvemus.

359. Εἰ γὰρ καὶ ὁ σμικρὸν.] Ad multa utilis erit hæc sententia. Verum non ineptè ad studia literarum referri queat. Commendat autem nobis diligentiam & assiduitatem. Est enim jucundum præsentī copia frui, & semper aliquid habere præ manu. Εἰ μὲν σμικρῶν.] Malim cum vet. & recentiore Palar, quum apud Platonem & Plutarchum ita legatur.

Ὅς δ' ἐπ' ἐόντε φέρει, ὅδ' ἀλύξει) αἶθοπα λιμόν.
 Οὐδὲ τὸ γ' εἰν οἴκῳ χαλεκείμῃον ἀνέρεα κήδε.
 Οἴκει βίλλερον εἶναι ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θυρήφι.
 Ἐὐδλὸν μὲ παρσύνει) ἐλέαζ, πῆμα δὲ θυμῷ
 Χρηΐζειν ἀπιόνει), ἃ σε φράζειας αἰώγα.
 Ἀρχομένη δὲ πίθῳ ἐλήθονει) χορέσας,
 Μισοτόθι φείδεας· δὴλ' δὲ ἐνὶ πυθμῷ φιδέ.
 Μισοτός δὲ αἰνδρὲ φίλῳ εἰρημνῷ) ἀρκι) ἔστι.
 Καί τε χαλκὸν γνήτω γαλάσσας ἐπὶ μάρτυρα θέας.
 Πίστης δὲ ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστίας ὤλεσαν ἀνδρας.
 Μηδὲ γυνὴ σε νόον πυρρῶν) ἐξαπατάτω,
 Αἰμύλα κωλέσσεται, τελευτῶν διφῶσα χαλιδῷ.
 Ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε φιλήτηρι.
 Μυνοχμῆς δὲ παῖς σῶζοι πατρῶιον οἶκον
 Φερβῶν) ὥς γὰρ πλεῖτον) ἀέξει) ἐν μεγάροισι.
 Γηραιὸς δὲ θύνοισ ἕτερον παῖδ' ἐκχαλεείπων.
 Ρ' εἴα δὲ κεν πλεόνεσσιν πόροι Ζεὺς ἀσπεῖον ὀλβον.
 Πλείων μὲ πλεόνων μελέτη μείζων δὲ ἐπιθήκη·
 Σοὶ δὲ εἰ πλεῖτον θυμὸς ἐέλδω) ἐν φρεσὶν ἦεν,
 Ὡς δὲ ἐρδῇ. ἔρπον δὲτ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεας.

365

370

375

380

361. Αἶθοπα λιμόν.] Sic vocat famem ab effectu, quod nigrum aut luridum colorem inducat.

366. Ἀρχομένη.] Extrema liberalitatis fugienda monet, ut neque sis prodigus, neque sordidus. Vinum in summo tenuius est, quod sit proximum aëri: in imo feculentum est: in medio autem purum. Ergo in medio probatur parsimonia.

367. Δὴλ'.] Proverbium in eos qui omittis demum occasionibus incipiunt sapere. Δειλὴ δὲ ἐν πυθμῷ φιδέ. Alii legunt δεινὴ. Sed

sicut Poëtis δειλινὸν μὲν πλεονασμῷ Ἰωνικῆ est δειλινόν: sic δειλὸν μὲν συσκοπῆς, idem est, quod secretum.

368. Μισοτός δὲ αἰνδρὲ.] Mercenarios benignè tractandos dicit; mercedemque sufficientem solvendam iis, quos conduxisti; ita illi vicissim operam dabunt, ut respondeant in laborando.

369. Καί τε.] Non temere ulli fidendum monet, ita ut etiam cum fratre jocos, testem adhibeas. Vel, secundum quosdam, ut etiam cum fratre caute agas, fide quadam in-

Qui vero partis adjicit, is vitabit atram famem.
 Neque vero quod domi repositum est, virum ladir.
 Domi melius esse: quoniam noxium quod foris est.
 Bonum quidem de presenti capere: noxa vero animo
 Egere absente: id quod te cogitare jubeo.
 Incipiente vero dolio & desinente, saturato te,
 Medio parce: sera vero in fundo parsimonia.
 Merces autem viro amico constituta sufficiens esto.
 Etiam cum fratre ludens, testem adhibeto:
 Credulitas pariter ac diffidentia perdunt homines.
 Ne vero mulier te animo nates succincta decipiat,
 Blande garriens, tuum inquirens tugurium.
 Qui namque mulieri confidit, confidit is furibus.
 Vnicus vero filius servavit paternam domum
 Pascendo: ita enim opulentia crescet in adibus.
 Senex autem moriari, alium filium relinquens.
 Facile vero & pluribus praeberit Iupiter ingentes opes:
 Major autem plurium cura, major quoque accessio.
 Tibi vero si opes animus appetit intra sese,
 Sic facito. operamque opera subinde addito.

terpositus, non aperte quidem, sed
 quasi per jocum, sine offensione
 fratris, & aliqua diffidentiae tuae in-
 dicatione.

371. Πυρρόλα.] De meretrice
 intelligit, quae immodicæ elegan-
 tiae cultus sit dedita.

374. Μυροχρὺς δὲ παῖς σὺζοι.]
 Eo admonemur, juxta vetus pro-
 verbium: Oculo domini saginari
 equum.

375. Φέρειν.] Pueri φέρειν
 dicuntur, dum in tenera illa ætate
 sunt, qua crescunt, nutriunturque,
 ut & βόσκειν. Tum Heinſius vult,
 ut sequens versus, huic antepo-

natur.

376. Τραγὸς δὲ θύοις.] Duplex
 sensus horum versuum. Prior ra-
 tio est, quo major liberorum grex
 relinquitur, hoc feliciter proce-
 dere rem familiarem. Altera est,
 quod res domestica non unius tan-
 tum opera potest augeri. Si qui-
 dem unus vir, nullus vir, ut habet
 proverbium.

379. Σοὶ δὲ.] Conclusio gene-
 ralis, vel παρακλῆς ad doctrinam
 sequentis libri. Assiduitate dite-
 sces, inquit, sis sedulus in opere
 tuo: Gutta enim cavat lapidem, non
 vi, sed sæpe cadendo.

B I B Λ I O N β'.

Π Ληϊάδων Ἀτλαγχοίων ἐπιελλομύραων
 Ἀρχαὶ ἀμηνῶ· ὄροισι δ', δυοστομύραων.
 Αἱ δὲ τοὶ νύκτας τε καὶ ἡμέρας πικραρχήουσιν
 Κεκρύφα, αὖτις δ' ὠρετολομύρας ἐναιαυῖ

Φαίνοιν, ταπεινὰ χαρθετομύροις σιδήρεσσι.

385

Οὐτός τοι πιδίων πέλας νόμος, οἳ τε θαλάσσης

Ἐξυδί ναιετάουσ', οἳ τ' ἄλκας βροσθήουσιν

Πόντος κυμαίνοντι δ' ἀπ' αὐτοῦ πίονα χῶρον

Ναῖεσσι γυμνὸν ἀσείρητον, γυμνὸν δ' ἐβωλεῖν,

Γυμνὸν δ' ἀμύνει, εἴ κ' ὅλως παντ' ἐθέλησθαι

390

Ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερι· ὅς τοι ἔκαστα

ὦρε' αἰετῶν, μή πως τὰ μέγ' ἐχέουσιν

Πτώσῃς ἀλλοτρίους οἴκους, ἔμνηδ' αὐτόσῃς.

Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες· ἐγὼ δὲ τοι ὅσ' ἐπιδύω.

Οὐδ' ἐπιμετρήσω· ἐργάζεσθαι νήπιε Πέρσει

395

Ἔργα, τίτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήσαντο.

Μηποῖε

I N I I . L I B R V M.

381. **Π** Ληϊάδων.] Hic secundus liber continet præcepta de agricultura & administratione rei familiaris. Hoc autem loco primum per ortum & occasum Pleiadum ostenditur tempus messis & arationis, tam pro locis maritimis, quam à mari remotis. Sunt autem Pleiades, 7. stellæ in tergo Tauri, Latini Vergilias vocant. Siderum autem ortum & occasum tribus modis advertit agricola. Quod Soli orienti cooritur coocciditque, κοσμηκῶς oriri vel cadere dicitur. Quod Soli occidenti, χρονηκῶς. Quod autem Solis adven-

tu abituve occultatur aut emergit, ἡλιακῶς. Quando igitur Pleiades mane ante Solis ortum conspiciuntur, quod fit mense Iunio, messē inchoari vult. Quando autem mane sub terram descendunt (quod fit mense Novembri) arationis tempus adesse dicit.

383. Αἱ δὲ.] Occultantur 40. dies & noctes propter vicinitatem Solis, Taurum & Geminos peragrantis: quod est à Majo usque ad Iunium. Post menses ergò duos manè cernuntur, ubi longius jam Sol discesserit à Tauro. Deinde mense Octobri post matutinum occasum, noctu rursus cernuntur. Neque est sic accipiendum, quod post

LIBER II.

Pleiadibus Atlante natis exorientibus,
 Incipe messem, arationem vero occidentibus.
 Ha quidem noctesque & dies quadraginta
 Latent: rursum vero circumvolvante se anno
 Apparent, primum ut acuitur ferrum.
 Hac utique aruorum est regula: quique mare
 Prope habitant, quique valles flexuosas
 Mari fluctuante procul pinguem regionem
 Habitant. Nudus serito, nudusque arato,
 Nudus quoque metito: si quidem tempestita omnia voles
 Opera ferre Cereris, ut tibi singula
 Tempestita crescant, ne quando interim egens
 Mendices ad alienas domos, nihilque efficias.
 Sicut & nunc ad me venisti: ego vero tibi non amplius dabo,
 Neque amplius mutuo tradam. Labora stolide Persa,
 Opera quae hominibus Dii destinarunt;

Ne

post occasum matutinum, post autumnum lateant, nam ita noctu eruerentur. Nunc Poëta nec noctu, nec interdiu conspici dicit. Id fit in æstate, dum Sol propius Taurum versatur.

384. Περιπλομένη.] Epith. anni, ἀπλόμα, id est, existo: vel πολίω, verito: vel ἀππλόμαι. Gellius 3. c. 16.

386. Οὗτός τοι πείλων.] Elliptica oratio est, vult enim dicere, illis, qui propè mare habitant, quique valles concavas, &c. hæc lex servanda est.

387. Ἀγρία.] Palustrem terram significat.

389. Τυμνόν.] Vult ut hos la-

bores perficiat mature & ante sævitiam hyemis, atque sollicitè & festinanter, ad egestatem & ejus molestias vitandas. Hic versus in Homeri & Hesiodi certamine, ab H. Steph. edito, ita legitur, Τυμνὸν τ' ἀμείνῃ ὅταν ὦρα πάντα πέλῳλαι. in M S. P. ἀμείνῃ id est, συναθροίζειν ἢ διερίζειν. Εἰ χ' ὦρα παντ'. ὦρον non est semper τὸ κατ' ὦραν; sed & τὸ ἐντελὲς in fructibus.

396. Ἔργα, πέρ' αἰθεώποισι.] Causa quare sit laborandum. Quia homo factus & ordinatus est ad labores. Neque frustra est, quod hoc tam sedulò inculcat & urget Poëta. Nam præterquam quod Dei

Μή ποτε σὺ πάθῃς γυναικί τε θυμὸν ἀχάων,
 Ζηλῶς βίβῃ καὶ γείτονας· οἱ δὲ ἀμειλύν.
 Δις μὲ γὰρ καὶ τρεῖς πάρα τούτῳ· ἢ δὲ ἐπὶ λυπῆς,
 Χρήμα μὲ καὶ πρῆξις, σὺ δὲ ἐπιζῆλον πάλλ' ἀγροδύσας· 400
 Ἀχρεΐ᾽ οὐδ' ἔτι ἐπὶ πόνον νομός, ἀλλὰ τ' αὖτις
 Φραδεῖα χρεῖαν τε λύζῃ, λιμὲν τ' ἀλειώζῃ.
 Οἶκον μὲν πρόπιστα, γυναικὶ τε, βῆν τ' ὀροτῆρα·
 Κλητῶν καὶ γαμετῶν, ἥπης καὶ βεσὶν ἐποίῃ.
 Χρήμα δὲ εἰς οἶκον πάντ' ἄρμυρα ποιήσας· 405
 Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δὲ δόξηται, σὺ δὲ τηλαί.
 Ἡ δὲ ἄρ' ὡς ἀφαιεῖται, μινύθῃ δὲ τοι ἔρπον.
 Μή δὲ ἀναδάλαια εἰς τ' αὖτις εἰς τ' ἐννεφιν.
 Οὐ γὰρ ἐπιζήσιος ἀνὴρ πίμπληται καλῶν,
 Οὐδὲ ἀνὰ χροῖον· μελέτη δὲ τοι ἔρπον ὀφείλει. 410
 Αἰεὶ δὲ ἀμβολιστῆς ἀνὴρ ἄτακτος παλαιός.
 Ἡμεῖς δὲ λήξῃ μὲν ὅξεν ἡλίαια
 Καυμῶν ἰθαλίης, μετὰ πωρινὸν ὀμβρῆσαι.
 Ζῶντας ἐλαφρότεροι, μὲν δὲ πρέπι βρόπι χρεὼς
 Πολλὸν ἐλαφρότεροι (δὴ γὰρ τότε σείεσθαι αἴτῃ 415
 Βαίον ὑπὲρ κεφαλῆς κρηταίφῃ ἀνθρώπων

Εἶρξαι

voluntas est laborare, etiam hoc
 significare Poeta voluit, non posse
 fieri ut quis honestè vivat, nisi si-
 mul laboret. *Διατάττωμαι*, est
 ordino, constituo.

401. *Νομός*] Alii fortasse me-
 lius νόμος legunt, id est, oratio
 vel series verborum ad persuaden-
 dum appositae: nonnulli etiam de
 modulis & cantu mendicorum in-
 telligunt.

403. *Οἶκον μὲν πρόπιστα*] Pri-
 mus versus hujus libri continebat
 propositionem, complectens sum-
 mam agriculturæ, messis videlicet
 & arationis: Nunc narrationem
 contexit, quæ generalia quædam

præcepta continet, de constituenda
 re familiari.

404. *Κτητὴν*.] Famulam intel-
 ligit jure acquisitam: Aristoteles
 tamen initio Oeconomici sui ad
 uxorem refert. *Κτητὴν καὶ*.] Nota-
 runt jam olim viri docti Philoso-
 phum in Oeconomicis etiam τῶν
 κλητῶν pro conjuge sumere. In jure
 certe Attico etiam conjux inter
 τὰ κλήματα numerabatur, & mari-
 tus ὁ κύριος appellabatur.

405. *Χρήματα δὲ εἰς οἶκον*] Com-
 mendat ordinem & curam in re
 domestica hoc præceptum. Colu-
 mella enim nihil magis prodesse
 dicit, quam si servetur ordo.

407. Η

*Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens
Queras victum per vicinos; hi vero negligent.
Bis enim & ter forsitan consequeris: si vero amplius molestus
fueris.*

*Rem quidem non facies, tu vero inania multa dices.
Inutilis autem erit verborum copia. Sed te jubeo
Cogitare debitique solutionem, famisque evitacionem.
Domum quidem primum, uxoremque bovemque aratorem,
Famulam non nuptam, qua & boves sequatur:
Vtensilia vero domi omnia apta facito:
Ne tu quidem petas ab alio, illeque recuset, tu vero careas.
Tempus autem pratereat, minuaturque tibi opus.
Ne vero differas inque crastinum, inque perendinum,
Non enim laboris fugitans vir implet horreum,
Neque procrastinator. Cura vero tibi opes auget.
Semper autem dilator operum vir cum damnis luctatur.
Quum itaque jam desinit robur acuti Solis
A calore humido, per autumnum plucnte
Iove prepotente, mutatur humanum corpus
Multo levius. (nam tunc Solis stella
Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum*

Venit

407. *Ἡ δὲ ὥρα ἀγροῦ ἐπιτελεῖται.*] Oportet agricolam diligenter observare occasionem, quia non levis jactura est in mutuo accipiendo: dum enim mutuum petis, perdis temporis occasionem.

408. *Μὴ δὲ ἀναβάλλεαι.*] Sunt hæc communia præcepta de non cunctando. Rectè Ovidius in hanc sententiam dixit:

*Qui non est hodiè cras minus aptus
erit.*

Ἐμπειν.] Ab ἔμ, id est, postremus dies mensis.

412. *Ἡ μὲν δὲ λήγουσα.*] Secun-

dum præceptum, de aratro faciendo, & quando cadenda sit materia ad rem rusticam. Orditur autem à chronographia. *Ἰδὲ λήγουσα καὶ μὲν, τὸ ἰδεῖν τοῖον* exponunt, id est, æstus, qui sudorem ciet.

414. *Μετὰ δὲ τῆς πίπτου, &c.*] Id est, remisso æstu respirat corpus. Nam propter æstum & calorem corpora torpent.

415. *Σείρα.*] Stella est in ore canis majoris, ad latus Austri, vicina Leoni, dicta quod nimio calore exiccet & debilitet vires humanas.

Ἐρχεῖ ἡ μάχη, πλεῖον δὲ τε νυκτὸς ἐπαυραῖ.)
 Ἡ μὲν αἰδηκτοτάτη πέλει τμηθεῖσα σιδήρῳ
 ὕλη, φύλλα δὲ ἔρριξε χεῖρ. πύρρῳ δὲ τι λήγῃ.
 Τῇ μὲν ἄρ' ὑλοθεμεῖν μεμνημένῳ ὄρεον ἔρροι. 420
 Ὀλμον μὲν τριπόδῳ τέμνειν, ὑπερον δὲ τείπηχυν,
 Ἀξονά δ' ἐκ τριπόδῳ· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμυρον ἔστω.
 Εἰ δὲ κεν ἐκ τριπόδῳ λάτῃ σφύρειν κε τέμῃσι,
 Τετραπόδα μὲν δὲ ἄψιν τέμνειν δεκαδώρα ἀμύξει.
 Πόλλ' ἐπὶ χαμπύλῃ καὶ ἄλλῃ φέρειν δὲ γύνῃ, ὅτ' αὖ ἄρῃς 425
 Εἰς οἶκον, κατ' ὄρεον δὲ ζήμῳ ἢ κατ' ἄρῃσι,
 Πρίνινον. ὅς γ' ὅ βυσσὶν δρεῖν ὀχυρώτατός ἐστιν.
 Εὖτ' αὖ Ἀθηναίης δμῶδες εἰς ἐλύμῳ κήδεσσιν
 Γόμφοι (ἐν πηλάσσῃ παρὰ τῇ θάλασσῃ) ἰσχυροῖσι.
 Δοιὰ δὲ θιάζ' ἄροισιν πενησάμῳ καὶ οἶκον, 430
 Αὐτόγυνον καὶ πηκτὸν· ἐπεὶ πολὺ λώϊον ἔστω.
 Εἰ χ' ἔτερον γ' ἄξαις, ἔτερον γ' ἐπὶ βυσσὶ βάλαιοις,
 Δάφνης δὲ ἢ πτελέης ἀκινώτατοι ἰσχυροῖσι.
 Δρυὸς ἔλυμα, πρίνιν γύνῃ, βόε δὲ ἐναστήρῳ
 Ἄρχειν κακτῶν· ὅ γ' ὅθεν εἶναι ἀλαπαδίων· 435
 Ἡ δὲ μέγαν ἔχοντι τὴν ἐργάζεσθαι δρεῖται.
 Οὐκ αὖ τὴν γ' ἐρίσας εἰς αὐλάκι χαμμηλῇ ἄροισιν
 Ἀξίαν, τὸ δὲ ἔργον ἐπὶ τῷ αὐτῷ λίποι.
 Τοῖς δὲ ἄλλοις πεσκαρῶν τε καὶ αἰζηνῶν ἐκπείθῃ,

Ἄρτοι

417. Πλεῖον.] Ubi sol accesserit
 Scorpion, Canicula mane aliquan-
 tis per ante solem, ortu Heliaco,
 conspicitur: ortu autem sole sta-
 tim labitur sub terram.

418. Ἡ μὲν αἰδηκτοτάτη.] De-
 scribit commodum tempus secan-
 di ligna. Durant enim hæc longo
 tempore, nec sunt obnoxia corro-
 sioni. Hoc significat αἰδηκτοτάτη, id
 est, incorruptissima, ἀ δήκω, id
 est, mordeo, quæ non mor-

dentur à vermibus.

421. Ὀλμον τριπόδῳ.] Per Ὀλμον
 τριπόδῳ quidam intelligunt mor-
 tarium trium pedum, quo veteres
 uti sunt pro mola.

424. Δεκαδώρα.] Α δώρον, id
 est, palmus, quod munerum datio
 δώρον appelletur: id autem geritur
 per palmam manus.

428. Ἀθηναίης.] Sic vocat Cere-
 rem, quod ipsa Athenienses, adeo-

que

Venit interdiu, magis autem nocte fruitur)

Quando incorrupta est casa ferro

Sylva, folia autem humi fundit, ab ramisque cessat:

Tunc sane ligna secare, tempestivum esse opus memento.

Mortdrium quidem tripedale seca, pistillum vero tricubitale,

Axemque septempedalem. valde enim certe conveniens sic.

Si vero octopedalem & malleum inde secueris,

Trium palmorum curvaturam rota secato decem palmorum curru.

Multa praterea curva ligna: ferto autem dentale cum inveneris,

Domum, sive in monte quarens, sive in agro,

Iligneum. hoc enim bobus ad arandum firmissimum est:

Nempe quum Attica Cereris famulus temoni insfigens

Clavis adjunctum stiva adaptaverit.

Bina vero disponito aratra, laborans domi:

Dentatum & compactum: quoniam multo optimum sic.

Si quidem alterum fregeris, alterum bobus injicias.

E lauro autem vel ulmo firmissima stivæ sunt.

E quercu temonem, ex ilice dentale. boves vero duos novennes

Masculos comparato (horum enim robur non imbecillum est)

Adolescentia mensuram habentes. hi ad laborandum optimi.

Non utique hi contendentes in sulco aratrum

Fregerint, opus vero imperfectum reliquerint.

Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur,

Panem

que omnes homines, de frugibus docuerit.

430. Δοῦναι δὲ θεῷ τὰς ἀγέλας.] Indicat patremfamilias oportere bene instructum esse, ne quis casus per inopiam suppellectilis remoretur rusticum laborem.

431. Ἀνὴρ.] Aratrum quod habet dentale solidum & adnatum, non affixum: vel quod non

sit plane elaboratum, sed usque ad dentale.

439. Ποῦς δὲ ἄμεινον ἐργασίας.] Habes hoc loco præceptum de ministro, qua hunc ætate & moribus præditum esse oporteat. Si hoc in ministro requirit Hesiodus, ut juvenem bobus præficere noluerit, quantò minus Ecclesiasticis & rebus publicis præficeret.

440. Ὁ γὰρ

Ἄρβι δειπνήζας πείρατ' εὐφρον, ὁκτάβλωμον.
 Ὅς κ' ἔρβ' μελίσσιν ἰθείαν αὐλάκ' ἐλαύνει,
 Μηκέτι παπταίνων μεθ' ὁμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
 Θυμὸν ἔχων. τῷ δ' ἔπ' νεώτερόν τε ἀλλ' ἀμείνων
 Σπέρματ' ἀδίστασθαι, & ἐπισπορέϊν ἀλίστασθαι.
 Κερότερόν γ' αὐτὸς μεθ' ὁμήλικας ἐπ' ἰσθίη.
 Φράζεσθαι δ' εὖ τ' αὖ φωνῇ γερῶν ἐπακτύλλει
 Ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐναιούζια κεκληγυμένης.
 Ἡ τ' ἀροῦσθαι τε σῆμα φέρει, & χεῖματι ὥρῳ
 Δεικνύει ὁμῶς ἔνθα κ' ἐδάκ' ἀνδρὸς ἀδύπνου.
 Δὴ τότε χορτάζει ἑλικας βόας ἐνδονιόνας.
 Πῆιδιον γ' ἐπ' εἰπεῖν, βόε δὲ κ' ἄμμεξεν.
 Πῆιδιον δ' ἀπανήσιασθαι, ὅπως δ' ἔργα βόεσσιν.
 Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφ' ἑσθλῶς πῆξας ἄμμεξεν.
 Νήπιον· ἐδὲ τὸ γ' οἶδ', ἵκατον δὲ τι δέσσειν ἀμμεξέης.
 Τῶν περὶ τὸν μελίστιον ἐχέμεν οἰκήϊα θίασθαι.
 Εὖ τ' αὖ τ' ἀπὸ πρὸς ἀροῦσθαι θνητῶν φανείη,
 Δὴ τότε ἐφορμηθῶσιν ὁμῶς δμῶές τε κ' αὐτὸς
 Αὐτὸν κ' διεπλύνει δρόον, δρόοιο κατ' ὥρῳ.
 Πρῶτ' ἄλλοι ἀπὸ δρόον ἵνα τοι πλῆθον ἄρυσαν.
 Εἴαρε πολεῖν· θέρει δ' ἐν νεωμῶνι ἔσ' ἀπατήσθαι.
 Νεῖον δ' ἀπὸ τῶν ἐπ' ἐκφύζουσιν ἄρυσαν.

440

445

450

455

460

Νεῖος

440. Ὀκτάβλωμον.] Οὗτο μορ-
 sum, à βλωμός μορσος, ita tamen
 ut unum frustum habeat binos
 morsus. Servum intelligit robu-
 stum, qui integrum panem in 4.
 partes divisum absumat in cœna:
 vel cui opus sit pane, cujus qua-
 drantes octonis bolis seu partibus
 consent.

441. Ὅς κ'.] Ætatis quam in ser-
 vo requirit, rationes addit admo-
 dum graves, sentitque multum si-
 cum esse in maturitate ætatis.

444. Επισπορέϊν.] Quali super-

seminatio, quæ usurpari solet cum
 prior sementis non est rite per-
 acta.

446. Φράζεσθαι.] Tempus arandi
 indicat per clangorem gruum avo-
 lantium, idque (ut Poëtæ fingunt)
 in Ægyptum, ubi belligerantur
 cum Pygmæis.

449. Ὀμῶς.] M S. Palat. &
 alii, ὁμῶς. Κεράδιον δ' ἐδάκ' ἀν-
 δρὸς.] Id est, terret eum cui non
 sunt boves, propterea quod jam
 instat tempus postremæ arationi.

451. Πῆιδιον.] Occupatione,
 negli-

*Panem coenatus quadrifidum octo morsuum ,
 Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat ,
 Non amplius respectans ad coetaneos : sed in opere
 Animum habens. Hoc vero neque junior alius melior
 Ad spargendum semina , & iteratam sationem evitandum.
 Junior enim vir ad coetaneos evolat animo.
 Considera vero , cum vocem gruis audieris
 Alte ex nubibus quotannis clangentis ,
 Qua & arationis signum affert , & hyemis tempus
 Indicat pluvia : cor autem rodit viri bobus carentis.
 Tunc sane pasce curvos boves , domi detinens.
 Facile enim dictu est , par boum da & plaustrum :
 Facile autem recusare , & dicere boves occupati sunt. (currum.
 Constituit autem , homo qui opinione sua dives est fabricare
 Stultus. & hoc nescit , centum esse ligna plaustri.
 Horum ante curam habere oportet , domi reponendo.
 Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit ,
 Tunc aggredere , simul & servi & tu ipse ,
 Siccam & humidam arans , arationis ad tempus ,
 Summo mane festinans , ut impleantur tibi arva.
 Vere vertito , aestate vero iterata non te fallat.
 Novalem vero serito adhuc levem terram.*

Novale-

negligentiam & inscitiam rusticorum taxat , qui non considerant quibus opus habeant , sed in alienam opem sunt intenti. Respondet ergo eadem opera posse aliquem petere & negare.

456. Εὐ τ' ἀν.] Docet diligentiam , quæ est adhibenda in aratione. Addit versu 458. signa & circumstantias , qualis terra sit aranda , sicca scilicet & humida , id est , non lutosa , & tamen madefacta.

460. Εἴαγε.] Modus & ratio

arandi traditur. Pingue solum solet quater arari : Qui vero tenuius solum habent , ter arant. Prima aratio est proscissio : secunda fit mense Iunio , quæ est iteratio : tertia , cum ante sementem aratur , quæ est tertiatio.

461. Νεῖον.] Concedendum est suum intervallum terræ , quo interquiescat , ut deinde copiosorem fructum ferat. Est autem Novale , ager qui alternis annis seritur. νεοίζουον , id est , recens aratam , adhuc elevatam.

462. Α' α-

Νεὶδς ἀλεξιάρη, πῶδων δὲ κηλήτρεα.
 Εὐχόμεθ' ὅ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερι δ' ἀγνῇ,
 Ἐκτελεία βεῖβη Δημήτερι· ἱερὸν ἀκτῶ.
 Ἀρχόμεθ' ἀπὸ πρῶτ' ἀρότρεα, ὅταν ἄκρον ἐχέτλησ
 Χερεὶ λαβὼν, ὀρπηγεῖ βοῶν ἐπὶ ῥάτον ἵκηται
 Ἐνδρουν ἐλκόντων μισαῖδα. ὃ ὅ τυτθὸς ὀπιθεῖν
 Δμῶος, ἔχων μακίλλῳ, πόνον ὀρνίθεασι πθείη,
 Σπέρμεθα τρακρὺ πῖνον. Δὴθημισυὴ γὰρ ἀρίστη
 Θνητῶς ἀνθρώποις, τρακρημισυὴ ὅ κραιπνῇ.
 Ὡδ' κεν ἀδρουσὴν σάχυνες ῥάοιεν ἔραζε,
 Εἰ τέλ' αὐτὸς ὀπιθεῖν Ὀλύμπῳ ἰσθλὸν ὀπάζοι,
 Ἐκ δ' αἰγῶν ἐλασάσας δ' ἀχναί· καὶ σε ἴσολπε
 Γηθήσῃ, βιότοιο ἐρδόμενον ἔνδον ἰόντ'.
 Εὐοχίαν δ' ἔξεα πολιδὸν ἱερ· ἐδὲ πρὸς ἄλλας
 Ἀνθάσσας· σίε δ' ἄλλ' αὐτὴ κεκρημμέν' ἔσται.
 Εἰ δέ κεν ἡελίοιο τροπαῖς ἀρότης χθονὶα δῖαν,
 Ἡμέριον ἀμείβεσθαι, ὀλίγην πρὸς χερὸς ἱέρων,
 Ἀνθά δισμύων κεκρημμέν', ἢ μάλιστα χαίρων·
 Οἷός τις δ' ἐν φόρμῃ· παῦροι δέ σε θηή(ον).

465

470

475

480

Αἰολίς

462. Ἀλεξιάρη.] Pellens execrationem. Solent enim agricolæ maledicere quando fructus ex sententia non proveniunt, ἀκηλήτρεα, liberos exhilarans, utpote quibus suppeditet copiosum victum.

464. Ἱερὸν.] Id est, aram. Alludit enim ad Eleusina Cereris sacra, quæ Athenis fiebant, & vocabantur mysteria. Videntur mihi fuisse conspirationes & fœdera, quibus se adstrinxerant cives ad civilia officia. Erant autem majora & minora sacra, & hæc sub autumnum fiebant.

465. Ἀρχόμεθ'.] Quomodo sit arandum. ἐχέτλη, stiva, quia αὐτῆς ἔχεται ὁ ἀρότης, quod eam manu te-

near arator.

467. Ἐνδρουν.] Καρδία δένδρου, καὶ τὸ μέισον, inquit Hesych. Ver. C. Palat. ἐνδρουν, id est, δρυῖνον, vel αὐτὸν δ' ἰσοβοῖα. lignum esse dicunt quod est proximum temoni.

469. Εὐθυμισυὴ γὰρ ἀρίστη.] Euphronema est. Crede mihi, multum commodi affert industria. Homo ignavus vix unquam ditescet. Solet autem sic Poëta subinde spargere sententias de diligentia, quod sine ea nemo quicquam laude dignum efficere potest.

472. Εἰ τέλ' αὐτὸς.] Egregia hæc sententia est, quam nemo negare potest, ex patrum religione promanasse, veluti per manus traditam

Novalis imprecationum expultrix, liberorum placatrix est.
 Supplica vero Iovi terrestri, Cererique casta,
 Proventum ut impleant, Cereris sacrum munus.
 Ut primum incipias arare, cum extremum stiva
 Manu capiens, stimulo bouum terga attigeris
 Quernum temonem trahentium loro. juvenis autem pone
 Servus, ligonem tenens, negotium avibus facessat,
 Semina abscondens. Industria enim optima
 Mortalibus hominibus est; ignavia vero pessima.
 Sic quidem ubertate spica nutabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Iupiter bonum prabuerit:
 E vasis autem ejicies araneas: teque arbitror
 Gavisurum, victu potitum intus reposito.
 Letus autem pervenies ad canum ver, neque ad alios
 Respicias. tui vero alius vir indigus erit.
 Si vero ad solis conversionem araveris terram aliam,
 Sedens metes, paucillum manu comprehendens,
 Obversum manipulans cum labore, nec valde gaudens.
 Ferens autem in sporta: pauci vero te suspicient.

Alias

ditam esse. Convenit enim cum primo Decalogi præcepto, quo jubemur Deum honorare ac illi fidere: & ne in prosperis insolescamus vel in adversis deiciamur. Ad hunc modum Hesiodus Agriculturam & quicquid est laborum, nobis commendat. Vult ut pro se quisque accriter in laborem animum intendat: verum finem laborum, & ut nos vocamus benedictionem, non nisi à Deo expectet.

473. Ε'κ δ'.] Quia scilicet omnia sepositoria & vasa repleta sint.

474. Ε'ρδ'μνον.] Cum inquisitione & delectu capientem.

475. Πολὺν ἔαρ.] Epitheton veris, quod adhuc ab hyeme & pruinis canescit. Ε' δ'ωχέων cum ω, in

ante penultima scribendum, concipit autem rursus longa brevem, ut sæpe jam suprà.

477. Εἰ δ'.] Improbatur hic arationem dilatam ad solstitium hybernium.

478. Η'μενθ.] Ob culmorum brevitatem scilicet & paucitatem. Singula verba significanter hîc ponuntur ad declarandum tristem eventum tardæ arationis.

480. Οἷσιν δ' ἐν φόρμῳ.] Exenuatio est: Donum portabis, non vehes; opus tibi erit calathus, non onusto plastro: habebis enim multum culmorum & parum granorum. Φόρμῳ enim dicitur, quidquid confutum est, φόρμῳ stragulum factum ex juncis.

481. Α'λ-

Ἄλλοτε δ' ἄλλοιτο Ζηνὸς νότο Αἰγίοχοιο,
 Ἀρσάλιτο δ' αὐδριοσι καὶ θνητοῖσι νοήσῃ.
 Εἰ δὲ κιν' ὄψ' ἀρότης, τὸ δὲ κιν' τοι φάρμακον εἴη.
 Ἡμεῖτο κακὺ κακὺν δὲ θυὸς ἐν πίεσσι
 Τὸ πρῶτον, πέπῃ τε βροτῶς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, 485
 Τῇμετο Ζεὺς υἱοὶ τρίτῃ ἡμέτῃ, μήδ' ἀπολήγῃ,
 Μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βαὺς ὀπλήν, μήτ' ἀπολείπων.
 Οὕτω καὶ ὀψαρότης παρρηρότη ἰσοφαιεῖται.
 Ἐν θυμῷ δ' ὅτ' πάντα φυλάσσει· μηδὲ σε λήθῃ
 Μήτ' ἔαρ γινώσκων παλῖον, μηδ' ὦρατο ὅκετο, 490
 Παρ δ' ἴθι χαλκίδον θῶκον καὶ ἐπ' ἀλέα λέχλῳ
 Ὠρῇ χιμερίῃ, ὅποτε κρύτο ἀνέρας εἶπον
 Ἰχθυή· ἐνθα καὶ ἄοκντο ἀνὴρ μέγα εἶναι ὀφείλει.
 Μη σε κακῶ χιμῶντο ἀμνηχαννίη κατὰ μάρψῃ
 Σωὶ πνίῃ, λεπτῇ δὲ παχυῇ πόδα χεῖρ πίεσσι. 495
 Πολλὰ δ' αἰετῶς ἀνὴρ, κινεὼν ἐπὶ ἐλπίδα μένων,
 Χρηίζων βιότῳ, κακὰ πρῶτον λέξατο θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' ὅτε ἀγαθὴ κεχρημένον ἀνδρα κομίζει,
 Ἡμῶν ἐν λέχῃ, τὸ μὲν βίτο ἀρκεῖ εἴη.
 Δείκνυι δὲ δμῶσι, θέρους ἐπ' μέσσω ἰόντο, 500

485

490

495

500

Οὐκ

481. Ἄλλοτε.] Ἀνθυποθετοῦ, & mitigatio præcepti de tarda aratione, quod tempestates variae sunt pro voluntate Iovis.

483. Εἰ δὲ κιν' ὄψ' ἀρότης.] Si verò sero araveris, hoc poterit esse remedio, & verna aratio tum felix esse poterit, si pluerit ad tertium usque diem, ita ut pluvia neque superet ungulam bovis, neque destituat: in summa, ut impleat vestigia. Et quia humor est principium vitæ, hinc fit, quod humor tam facile non lædit quam siccitas.

489. Ἐν θυμῷ δ' ὅτ' πάντα.] Admonet rursus diligentiae: solet enim Poëta subinde morales sen-

tentias aspergere, præcipue de sedulitate, cujus usus & vis in omnes vitæ partes se extendit. Nam ut res diligentia crescunt, ita socordia decrescunt.

491. Παρ δ' ἴθι.] Id est, ὠφείλει, παρίσχε, ut gloss. & Præter interpretandum, potius quam accede: licet utramque interpretationem Proclus admittere videatur. Monet enim diligentem agricolam, ne vel tempus hibernum, more vulgi, ociosis & inanibus confabulationibus transigat, sed tum etiam rem familiarem promovere studeat. Per χαλκίδον θῶκον intelligit officinas ferrarias, in quas antiqui-

tus

*Alias vero alia Iovis mens Ægiochi :
 Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.
 Sin autem sero araveris , hoc quidem tibi remedium fuerit :
 Quando cuculus canit quercus in frondibus
 Primum, delectatque mortales in immensa terra :
 Tunc Iupiter pluat triduo , neque desinat ,
 Non utique supra bovis ungulam , neque infra :
 Ita & serotina aratio tempestiva aqualis fuerit.
 Animo autem bene omnia reconde. neque te lateat
 Neque ver exoriens canum , neque tempestiva pluvia.
 Præter autem aneam sedem , & calidam tabernam ,
 Tempore hyberno , cum frigus homines vehemens
 Detinet : tunc sane impiger vir valde domum auget.
 Ne te male hyemis difficultas opprimat
 Cum paupertate : macilenta vero crassum pedem manu premas.
 Multa vero ignavus vir vanam ob spem expectans ,
 Egens victus mala , animum suum increpat.
 Spes vero non bona indigentem virum fovet ,
 Sedentem in taberna , cui victus non sufficiens sit.
 Dic autem servis, æstate adhuc media existente ,*

Non

tus in Græcia pauperiores & ociosi solebant convenire ad colloquutiones frivolas , sicut apud Romanos in constrinis. Pro *ἐπ' ἀλίας*, ut constet versus , quidam legunt , *ἐπ' ἀλίας*, neutro genere , in locis calidis, ab *ἀλίας*. doctiss. G. Canterus *ἐπ' ἀλίας* uno verbo, quem vide lib. 5. c. 23. *Λίγαι* quondam dicebantur conventicula Philosophorum: deinde quia inter ipsos plerumque de rebus levissimis agitabatur, factum est, ut mendicorum conventus etiam hoc nomine vocarentur: atque inde etiam ipsæ nugæ *λίγαι* dictæ sunt. *Επ' ἀλίας*.] Eustathii lectionem *ἐπ' ἀλίας*, propter teporem,

seu teporis captandi gratia, confirmat simile hemistichium infra.

495. *Ἀπὸ δὲ*.] Aristot. 1. sect. Probl. scribit fame diutina laborantibus pedes intumescere. Superiores autem partes eadem ratione extenuantur & macrescunt. Huc alludit Poëta cum jubet cavere, ne pedem tumefactum tenui manu demulcere oporteat.

496. *Πολλὰ*.] Verissimum est Columellæ dictum, *Homines nihil agendo, male agere discunt*.

500. *Δείκνυσι δὲ δμῶσιον*.] Spargit rem in personas, atque ita à temporis circumstantia auget. In media æstate certa opera præscri-

D

be. Se-

Οὐκ αἰεὶ θέρει ἐσθίται, ποιῶσθε καλίας.
 Μῶνα δὲ λῠναιῶνα, κακ' ἤματα, βέδδρα πάντα,
 Τῆτον ἀλδύαδ', καὶ πηγάδας αἵτ' ἐπὶ γαῖαν
 Πνέσαντες βορέας δὲ ζηλιγέες τελέθουσιν.
 Ὅς τε δὲ Θρήκης ἰσποτρόφου δῶρεϊ πότῳ
 Ἐμπνέουσας αἶνε, μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη.
 Πολλὰς δὲ θρύες ὑψηλόμενους ἐλάτας τε παχείας
 Οὔρεσσιν ἐν βήσσης πλινᾷ χθονὶ πελυδοτείρῃ
 Ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριον ὕλη.
 Θῆρες δὲ φείσασθ', ἕως δὲ ὑπὸ μέζῃ ἔθεντο,
 Τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατὰσκιον· ἀλλὰ νῦν ἔτι
 Ψυχρὸς ἐὼν δάφνησι δακτυλίωνων περ ἰόντων.
 Καὶ τε δὲ ῥινῶ βοὸς ἔρχεται, ἔδῃ μιν ἔχθ.
 Καὶ τε δὲ αἶζα αἶψα παύτελκε· πῶσα δὲ ἔπ,
 Οὔνεκ' ἐπηρεῖται τείχεος αὐτῶν, καὶ δάφνησιν
 Ἰς ἀνέμους βορέας· τροχάλον δὲ γέροντα πίθησιν.
 Καὶ δὲ παρθενικῆς ἀπαλόχρου καὶ δάφνησιν,
 Ἥτε δόμων ἔντοσθε φίλην ὦρ' ἀμῆτερ μίμνη,
 Οὐπω ἔργ' εἰδῶα πολυχρῦν Αἴφροδιτης.
 Εὖ τε λοισσαμνὴν τέρενα χρῶα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ
 Χερσαμνὴν, νυχτὴν κατὰλέξει ἔνδοθεν οἴκου,
 Ἥματα χιμερίῳ, ὅτ' ἀνόςσῃ ὃν πόδα πίνθῃ,
 Ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἐν ἡθεσὶ λωβητέοισιν.
 Οὐ γὰρ οἱ ἡέλιος δείκνυ νομὸν ὀρμηθῶναι.
 Ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμον τε πόλιν τε

§ 05

§ 10

§ 15

§ 20

§ 25

Σπεω-

be. Sequitur ratio, quia non semper æstas erit. Hæc sententia speciem proverbii habet, qua monemur occasionem temporis non esse negligendam.

§ 02. Μῶνα.] Hyemis tempus, & mensem Boreali frigore gravissimum copiose & eleganter describit. Ιανουῶν, mensis Ianuarius est. Lenæa enim Bacchi feriæ & Pythia sub id tempus agebantur, cum vini

primitias libabant. Βέδδρα vocat frigora, quæ adurunt & exco- riant, etiam ipsos boves.

§ 05. Ὅς τε.] Naturam vini, effectus Boreæ prolixè declarat.

§ 16. Τροχάλον.] Inclinarum, contractum vel properantem in incessu, quamlibet alioqui tardum.

Τροχάλον.] Distributione quadam hyemis incommoda recenset, & aptissimè dicit incurvum senem,

Boreæ

*Non semper aestas erit, facite nidos.
 Mensem vero Ianuarium, malos dies, bobus nocentes omnes,
 Hunc vitate: & glacies, quae quidem, super terram
 Flante borea, molesta existunt,
 Qui per Thraciam equorum altricem lato mari
 Inspirans illud movet: remugit autem terra & sylva:
 Multas vero quercus alricomas abietesque densas,
 Montis in vallibus dejicit, ad terram multos pascentem
 Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylva.
 Fera autem horrent, caudasque sub pudenda ponunt:
 Ea etiam quarum vellere cutis densa est, quas nihilominus
 Frigidus existens perflat, hirsuta licet pectora habentes.
 Quinetiam per bovis pellem penetrat: neque ipsum cohibet.
 Etiamque per capram flat hirsutam: ovium autem greges non
 Eo quod annui ipsarum villi sunt, non perflat (item,
 Vis venti borea. incurvum vero senem facit.
 Et per tenelli corporis virginem non perflat,
 Quae in edibus charam apud matrem manet,
 Nondum opera sciens aurea Veneris:
 Beneque lota tenerum corpus, & pingui oleo
 Vincta, noctu cubat intra domum
 Tempore hyberno, quando exossis polypus suum pedem arrodit,
 Inque frigida domo, & in habitaculis tristibus.
 Non enim illi Sol ostendit pabulum ut invadat,
 Sed super nigrorum hominum populumque & urbem*

Ver-

Boreæ injuriis obnoxium, quod hæc ætas omnium maxime gaudeat sole & fugiat frigus; unde notum est illud: *Et apricos meminisse senes.*

518. Η' τε δ' μων.] Curam virginum in honestioribus familiis exponit, quæ domi asservabantur, nec in publicum prodibant.

522. Ο' τ' ἀρόσιον.] Polypi hæc natura est, teste Plin. lib. 9. c. 19.

ut fame laborans sibi pedes arrodant; quo maxima hyemis sævitia notatur: & quia vehementer frigore læditur, latet plurimum in antro suo. Vocat hanc speciem polyporum ἀρόσιον, quod cartilagineum pro spina habeat.

525. Α' λ' ἄρι.] Sol tum cum est in Sagittario, diutius versatur apud Æthiopas, qui sunt meridionales, quam apud Græcos.

Σπρωφᾶται, βράδιον ἢ πανακλύνεισι φαεινῇ.
 Καὶ τότε δὴ κεραιοὶ καὶ νήκεροι ὑληγοῖται
 Λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρύα βηοσῆεντα
 Φόγγον· καὶ παῖδιν ἐνὶ φρεσὶ τῶν μέμηλεν,
 Οἱ σκίπτα μαγόμενοι πυκινὰς κοῦθμῶνας ἔχοντες, 530
 Καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρέποδι βροτῶ ἴσοι,
 Οὐτ' ἐπὶ νύκτι ἔαγε, κάρη δ' εἰς ἔδρας ὀρέσται,
 Τῶ ἱκελοι φοιῶσιν, ἀλδούμφοι νίφα λευκῇ.
 Καὶ τότε ἴστασθ' ἔρυμα χροὸς, ὥς σε κελύω,
 Χλαῖνάν τε μαλακῇ καὶ περιμένειντα χιῶνα· 535
 Στήθεσι δ' ἐν παύρῳ πολλῇ κρόμα μενύουσα.
 Τὴν φείσασθαι, ἵνα τοι τρέχῃς ἀτρεμίσσῃ,
 Μηδ' ὀρθαὶ φείσασθαι, ἀειρόμεναι καὶ σῶμα.
 Ἀμφὶ ἢ πρὸς πόδιλα βοὸς ἴφι κταμένοιο
 Ἀρμόρῃ δήσασθαι, πύλοισι ἔνδοθεν πυλάσας. 540
 Πρωτόγῳ δ' ἐρίφῳ, ὁπότεν κρύθῃ ὄρεον ἔλθῃ,
 Δέρματά σου ἀπείνῃ νύκτι βοὸς, ὅφρ' ἐπὶ νύκτι
 ὕπῃ ἀμφιδάλη ἀλείψῃ. κεφαλῇφι δ' ὑπὸ φέβῃ
 Πῖλον ἔχῃ ἀσκηθῇ, ἢ, ἔσθῃ μὴ κατὰ δόλη·
 Ψυχρὴ γάρ τ' ἡὲς πίλε' ἢ βορέας πύοντα· 545
 Ἡ δ' ὅτ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἔργων ἄστρεον ἔσθῃ
 Ἀῆρ πυροφόρον τίτῃ μακάρων ἐπὶ ἔργῳ.
 Ὅς τε δρυοπέδῳ ποταμῶν ἀπὸ ἀναούλων,
 Ὑψὺ ὑπὲρ γαῖης δρῶντες ἀνέμῳ θυέλλῃ,
 Ἄλλοτε μὲν θ' ὑφ' ὑπὸ πύλῃ ἑσπερον, ἄλλοτ' ἄρ' 550
 Πυκνά, Θρηϊκίᾳ βορέᾳ νέφεα κλονέοντα.

530

535

540

545

550

Τὸν

528. Μυλιόωντες.] Μύλα dentem
 molarem significat, à quo fit ver-
 bum μυλιάω, quod significat den-
 tes incurtio, strideo propter frigus.

531. Γλάφυ.] Pro γλαφυρὸν. τρί-
 ποδι βροτῶ, homini seni, tertio
 jam pedi, nempe bacillo, innitenti.
 Vide proverb. *Bæotica enigmata*.

534. Καὶ τότε ἴστασθαι.] Verfa-
 tur per omnes circumstantias cor-

poris, & monet, propter frigus ar-
 cendum, crasso panno & multis
 pilis intertextis utendum esse.

535. Χλαῖνάν τε.] Χιτῶν interior
 vestis erat, supra quam utebantur
 pallio.

536. Κρόμα.] Pro κροκίδα.

539. Ἰφι κταμένοιο.] Quem fuit
 difficile prosternere: vel qui fuit
 robustus cum prosterneretur.

543. Τ' ἴπῳ.]

Vertitur, tardius autem universis Gracis lucet.
 Et tunc sane cornuta bestia & incornuta silvicuba
 Misere dentibus stridentes per quercetum vallosum
 Fugiant, & passim omnibus id cura est,
 Quae tecta inquirentes, densas latebras habent,
 Et cavernas petrosas: tunc utique tripodi homini similes,
 Cujus & humeri fracti sunt, & caput pavimentum spectat:
 Huic similes incedunt vitantes nivem albam.
 Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo,
 Chlenamque mollem, & talarem tunicam.
 Stamine vero in paucis multam tramam intexe.
 Hanc circuminduito, ut tibi pili non tremant,
 Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
 Circum vero pedes calceos bovis fortiter occisi
 Aptos ligato, pilis intus condensans. (nerit,
 Primogenitorum vero hœdorum, cum frigus tempestivum ve-
 Pelles consuito nervo bovis, ut super humerum
 Pluviae arceas teporem. supra caput vero
 Pileum habeto elaboratum, ut aures ne humefiant:
 Frigida enim aurora est Borea cadente:
 Matutinus vero super terram à coelo stellifero
 Aër frugifer extensus est beatorum super opera.
 Qui hauriens è fluminibus semper fluentibus,
 Alte supra terram levatus venti procella,
 Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat,
 Densas Thracio Borea nubes excitante.

Hunc

543. Τ' ἐπὶ.] Ad pluviam propul-
 sandam: ut αἰὲν sit ab αἰθέρι. *Gloss. M. S. Palat. τὸ ὁμῶς ἀεὶ θῆς*
 αἰσώπῳ, ad propulsandam plu-
 viam. Quare expungenda erit illa
 interpretatio, quæ habet αἰέτω, te-
 pore.

545. Ψυχὰν γὰρ τ' ἡὲς.] Enume-
 rat jam causas pluviae. Quemad-
 modum enim vapor ex olla in o-

perculo percussus in aquam re-
 solvitur: sic vapor ex terra in nu-
 bibus percussus in aquam resol-
 vitur, & deinde decedit. Postea quid
 ventus sit dicit, nimirum nubium
 agitatio.

547. Ἀπὸ πνευμάτων.] Vapor ex
 terra in nubibus percussus & in
 aquam resolutus, decedit: hume-
 stat autem aër sata & arva.

Τὸν φθιμένο, ἔργα τέλεζας, οἶκόν δὲ νέεας,
 Μήποτε σ' ἐρανόθεν σκοῦνεν νέφ' ἀμφικαλύψῃ,
 Χρᾶπ' τε μυδαλίον θείῃ, κατὰ θ' εἴματ' ἐδύσῃ.
 Ἀλλ' ὑπαλοδύεαι, μεις γὰρ χαλεπώταί τ' ἔσονται. 555
 Χιμέραι, χαλεπὸς αἰεθῶσις, χαλεπὸς δὲ ἀνθρώποις.
 Τῆμεθ' ἡμίονο βεσ', ἐπὶ δὲ ἀνέρι καὶ πλίον εἴη
 Ἀρμαλῆς· μακρὰ γὰρ ἐπὶ ῥόδοι δούφρονά γ' εἰσὶ.
 Ταῦτα φυλασσόμεθ' ἐπὶ λεισμέδον εἰς ἐνιαυτὸν,
 Ἰσθαὶ νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰσάκειν αὖθις 560
 Γῇ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκη.
 Εὖ τ' αὖ δὲ ἐξέκοντα μὲν τροπαῖς ἡελίοιο
 Χιμέραι· ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ ῥα τότε ἀστήρ
 Ἀρκτῦρ, αἰεθλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο,
 Πρῶτον παμφάνων, ἐπιτέλλε' ἀκροκνέφαι. 565
 Τόνδε μὲν ὀρθροῦν Πανδιανὶς ὦρον χελιδῶν
 Εἰς φάσ' ἀνθρώποις, ἔαρ νέον ἰσαμύροιο,
 Τὼν φθιμένων, οἶκας ἀειζαμένεθ' ὥς γὰρ ἄμεθρον.
 Ἀλλ' ὅπου αὖ φερέοικ' ἀπὸ χθονὸς αὖν φυτὰ βαίῃη
 Πληϊάδας φούρην, τότε δὴ σκάφ' ἐσκέπ' οἰνέων· 570
 Ἀλλ' ἄρπας τε χαρμασέμεναι, καὶ δμασας ἐγείρειν.
 Φούρην δ' οἰκίρας ἡμέρας, ἔκ' ἡδ' ἡγεῖται,

Ὠρή

555. Μεις γάρ.] Repetit admonitionem de vitando hoc mense Ianuario: cuius difficultates hactenus descripsit.

557. Τῆμεθ'.] Bobus dimidiam partem pabuli detrahendam, viro vero aliquid addendum: in noctem scilicet. Nam Græci homines tantum carnabant, & largius quidem.

558. Εὐερόνη.] Sic vocant Poëtæ noctem, ὥστε τὸ δὲ φρονεῖν ἡμᾶς ἐν αὐτῇ, vel, ὡς τὸ εἰσφραίνην τὸ σῶμα ὡς τῆς ἀναπαύσεως.

559. Ταῦτα φυλασσόμεθ'.] Ab-

solvit hactenus descriptionem hyemis, nunc autem veris descriptionem hoc caput continet. Estque primum signum quando Iupiter sexaginta dies, id est, duos menses, Ianuarium videlicet & Februarium confecerit, post brumam, vel conversionem Solis, tum stella Arcturus, nuncia veris, primum apparere incipit.

564. Ἀρκτῦρος.] Stella est sub zona Bootæ: oritur vespere initio veris.

566. Πανδιανίς.] Hirundinem intelligit: respicit autem ad fabulam de Progne & Philomela, Pandionis

*Hunc antevergens, opere perfecto domum redi ;
 Ne quando te calitus tenebrosa nubes circumtegit,
 Corpusque madidum faciat, vestesque humectet :
 Sed evitato. mensis enim difficillimus hic
 Hybernus : difficilis ovibus, difficilisque hominibus.
 Tunc medium bobus, homini vero amplius adsit
 Alimonia : longa enim noctes succurrunt illis.
 Hac observans perfectum in annum
 Aequato noctesque & dies, donec rursus
 Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.
 Quum autem sexaginta post versiones Solis
 Hybernus perfecerit Iupiter dies, tunc sane stella
 Arcturus relinquens immensum fluctum Oceani,
 Primus totus apparens exorietur vespertinus.
 Post hunc mane lugens Pandionis prorumpit hirundo
 Ad lucem hominibus, vere nuper coepto.
 Hanc praevertens, vites incidito : sic enim melius.
 At cum domi porta testudo à terra plantas ascenderit,
 Pleiades fugiens, tunc non amplius fodienda vites :
 Sed falcesque acuito, servosque excitato.
 Fugito vero umbrosas sedes, & matutinum somnum,*

Tem-

dionis filiabus.

567. Εἰς φάει.] Poëta videtur in ea opinione esse, ut putet hirundines hieme latere quasi mortuas in suis nidis. Alii putant eas avolare in regiones tepidiores.

569. Αἰὶν' ἰπὸν.] Messis tempus describit. Per φάειον intelligit testudinem, quod domum suam circumferat. Alii aliud animalculum intelligunt, quod pro vitando Solis aestu solebat ascendere plantas & virgulta.

572. Φόβον.] Prohibet tempore messis somnum ad multam lucem

protrahere. Καὶ ἐπ' ἡδὲ κοῖτον.] Vbi ut quinta versus regio spondzum habet pro dactylo, ita in superiori hemistichio anapaestum habet pro dactylo seu spondaeo : quomodo & prima regio apud Homerum Βορέης καὶ Ζέφυρος : item, Πλείονες καὶ μενέσσειες : & apud Virgilium,

Fluviorum rex Eridanus.

Quamquam & synizesis in istis potest statui ; ut in Homericō illo,

Θάρακας ῥήξεν δούων ἀμφὶ σῆ-
 θεσσιν.

Qua de re monuit etiam Hephæstio.

Ωρῆ ἐν ἀμνητῷ, ὅτε τ' ἠέλιος χροῶν κέρφῃ.
 Τημεῦτ' ἀπ' αὐτῶν, καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγείρειν,
 Ὅρῃν ἀνίσταμεν, ἵνα τοι βίῃ ἄρκι' εἴη,
 Ἡὼς γάρ τ' ἔργῳ τρίτῳ ἀπομείρει' αἶσαν.
 Ἡὼς τοι παρθέρ' μὲν ὁδῷ, παρθέρ' ἧ καὶ ἔργῳ.
 Ἡὼς ἦτε φασεῖσαι πολέας ἐπίβηται κελεύθῳ
 Ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγαῖ βυσὶ πύθῃσιν.

575

Ἡμεῖς δ' ἐσκόλυμός τ' αὐθιῇ, καὶ ἔχεται τέτιξ
 Δειδρέν' ἐφεξομένη λιγυρῶν κατὰ χόρτον αἰοιδῶν
 Πυκνὸν ὑπὸ πτερόεντων, γέρε' ἡμαθιῶδες ὥρῃ,
 Τῇμ' ἐπὶ πτόταίη τ' αἶγας καὶ οἶν' ἄριστον.
 Μαχλότα' ἧ γυναικες, ἀφανρότατοι δὲ τι αὐδρες
 Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλῶν καὶ γυναικῶν Σείρα' ἄρ' ἴσθι,
 Ἀνάλει' δὲ τι χροῶν ὑπὸ καύματι· ἀλλὰ τότ' ἤδη
 Εἴη πύραυλος τι σκιῇ καὶ βύβλιν' οἶνον,
 Μᾶζα τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν σκενυμμένα,
 Καὶ βοῶν ὑλοφάγῳ κρίας μήπω τελευτήσας,
 Πρωτόγονον τ' ἐρίφον· ἐπὶ δ' αἴθερα πνέμεν οἶνον.
 Ἐν σκιῇ ἐξόρμητον, κρηνηρμόν ἦτορ ἐδωδῆς.
 Ἀντίοι δὲ κεραῖ' αἵματι πρέσαντα παρὰ λῶπον.
 Κρῶνς τ' αἰνᾶς καὶ ἀπορρύτης, ἥ τ' ἀδολογίῃ,
 Τεῖς δ' ὕδατι παρὰ χεῖρ', τὸ δ' ἐπὶ πύραυλον ἱερὸν οἶνον.
 Δμωσὶ δ' ἐποτρυνώην Δημήτερ' ἱερὸν ἀκτῶν

580

585

590

595

Δινί-

580. Ἡμεῖς δ' ἐσκόλυμος.] Hesiodus æstatem constituit ὅπῃ σκολύμῳ καὶ τέτιγι· ita loquuntur eleganter οἱ χαρίεντες. id est, tempore cardui & cicadae, vel dum carduus & cicada est. Ἡμεῖς δ' ἐσκόλυμός τ'.] Æstatis à solstitio descriptio. Primum ponit prognosticum maximi æstus, deinde quid faciendum sit. Græci post ver statim incipiunt messem. Deinde sequitur solstitium æstivale, tunc nos habemus messem.

587. Βύβλιν.] Biblium vinum

dicitur à Biblia regione Thraciæ, ubi nobilissima vina sunt.

590. Πρωτόγονον.] Illa enim caro est valde laudata, quod facilis fit concoctu. Estque in æstate istis cibis utendum, qui facile concoqui possunt. Itaque & hujus mentionem hîc facit Poëta. Ἀῖσῳπα.] Vinum rubrum pinguius est, & magis alit, tenuiusque est; & facilius penetrat.

592. Ἀντίοι δὲ κεραῖ' αἵματι.] Inter cæteras voluptates non potestrema est, si quis in æstate sub umbra

Tempore messis, quando Sol corpus exiccat:

Tunc festina, & domum fruges congrega,

Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit:

Aurora enim operis tertiam sortitur partem.

(borem:

Aurora magis promovet quidem viam, magisque promovet la-

Aurora qua apparens multos ingredi fecit viam

Homines, pluribus vero juga bobus imponit.

Quum vero carduusque floret, & canora cicada

Arbori insidens stridulum effundit cantum

Frequenter sub alis, aestatis laborioso tempore,

Tunc pinguesque capra, & vinum optimum,

Salacissima vero mulieres, & viri imbecillissimi

Sunt, quoniam caput & genua Sirius exiccat,

Siccum vero corpus ob aestum. Sed tunc jam

Sit petrosaue umbra, & Byblinum vinum,

Libumque lacteum: lacque caprarum non amplius lactantium,

Et bovis arborivora caro nondum enixa,

Tenerorumque hœdorum. præterea nigrum bibito vinum,

In umbra sedens, animo saturatus cibo,

Contra temperatum ventum obverso vultu,

Fontemque perennem, ac defluentem, quique illimis sit.

Tertiam aqua partem infunde, quartam vero misce vino.

Famulis autem impera, Cereris sacrum munus

Tri-

umbra gratam auram capret, ita ut faciem versus leviter susurrantem ventum vertat. Erit major hæc voluptas, si adfuerint rivuli perpetuo scaturientes, quibus semper multum delectari sunt Poëtæ. *Αἶμα.*] Pro codiserte Palar. *Ζεφύρος* legit, & gloss. *εἰς τὸ αἶμα.*

594. *Τεῖς δὲ ὕδαλ.*] Græci nunquam merum bibere solebant. Athenæus hanc diluendi vini consuetudinem fuisse dicit, ut ad duos vini cyathos, quinque aquæ adde-

rent: nonnunquam ad quatuor

vini cyathos, duos aquæ. 595. *Ἀμωὶ δὲ ἱποψυμέν.*] Servavit hunc ordinem Poëta, ut à vere describeret, quicquid singulis anni temporibus fieri conveniret: nunc subjicit præceptum de tritura, quæ fit in mense Augusto, cum mane ortu Heliaco paulisper ante Solem emergens Orion cernitur. Addit etiam locum, in quem sit reponenda area, nimirum qui sit ventis expositus, & quia fruges debent torrerì à Sole, ergò necesse est locum esse expositum Soli.

D 5

596. *Εὐτ*

Δινέμεν, εὖτ' αὖ παρῶτα φανῇ θένει Ωρίωνι,
Χώρῳ ἐν δ' αἰεὶ, καὶ δ' ὑπερχαλῶ ἐν αἰλῶνι.

Μέτρω δ' εὖ κημίσαυ ἐν ἀγέῳ, αὐτὰρ ἐπὶ δὴ
Πάντα βίον κατέθην ἐπαύμενον ἔνδοθεν οἴκου,

Θῆτα ἄοικον ποιεῖαυ, καὶ ἄτεκνον ἔειπον

600

Δίξεαυ κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπὸ πορῆς ἔειπον.

Καὶ κυῖα καρχαρόδοντα κημεῖν. μὴ φείδεο σίτη·

Μὴ ποτὶ σ' ἡμερόκοιλον ἀνὴρ ἀπὸ χρεῖμαθ' ἔλη.

Χόρτον δ' ἐσκομίσαυ καὶ συρφετόν, ὅφρα τοι εἴη

Βασὶ καὶ ἡμιόνοισιν ἐπιβανόν. αὐτὰρ ἐπεὶ

605

Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γένατα, ἐ βόε λίσσαι.

Εὖτ' αὖ δ' Ωρίων καὶ Σείριος ἐς μέτρον ἔλθῃ

Οὐρανόν, Ἀρκτῦρον δ' ἐσίδῃ ῥοδόδακτυλος Ἥως,

ὧ Πέρῃ, τότε πάντα δ' ἀποδρεπὶ οἴκαδε βότρυς.

Δείξαυ δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέρας ἐ δέκα νύκτας.

610

Πέντε ἢ συσπιάσαι, ἔκτα δ' εἰς ἀγέ' ἀφύσαι

Δῶρα Διωνύχῃ πελυγητέ· αὐτὰρ ἐπὶ δὴ

Πληϊάδες θ' Ὑάδες τε, τότε θένει Ωρίωνι

Διώνειν, τότε ἔπειτ' ὀρότε μεμνημένοισιν εἶναι,

Ωρίων·

596. Εὖτ' αὖ.] Id incidit in mensem Augustum.

598. Μέτρω.] Monet mensurandas esse fruges, ut sciat agricola quantum ex agro redeat.

600. Θῆτα ἄοικον.] Conducendum suadet mercenarium aliquem, qui possit rebus domesticis vacare, qui non habeat multa, quæ sibi ipsi domi agat. Fieri enim non potest, ut multa simul bene agere possimus. Eadem ratio habenda ancillarum, ut non habeat liberos. Subjicit deinde præceptum de Cane, quem vocamus custodem rei familiaris. Θῆτα.] Venet. & Steph. exempl. edit. Θῆτ'. reponendum ex MSS. Palat. Θῆτα τ'. & ita legisse Moschopulum liquet.

602. Καρχαρόδοντα.] A sono factum videtur. Sunt autem canes asperissimis dentibus, & omnium firmissime tenent semel in fauces recepta.

603. Ἡμερόκοιλον.] Furem intelligit.

604. Συρφετόν.] Intelligit non tantum paleas, sed & folia virium, quercuum, tum vero herbas, aliaque id genus, quæ pecoribus in hie-me possint esse non incommodum pabulum.

606. Δμῶας ἀναψύξαι.] Feriandum esse à labore non tantum homini, verum etiam pecori. Sunt enim recuperandæ vires, alioqui nemo tam ferreus esse poterit, qui sufficeret continuis laboribus, jux-
tā illud

*Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis,
 Loco in ventoso, & bene planata in area.
 Mensura vero diligenter recondito in vasis. sed postquam
 Omnem victum deposueris sufficientem intra domum,
 Servum domo carentem conducere, & sine liberis ancillam
 Inquirere jubeo: molesta est autem qua liberos habet ancilla.
 Et canem dentibus asperum nutrito: nec parcas cibo:
 Ne quando tibi interdiu dormiens sur facultates auferat.
 Fœnum autem importato, & paleas, ut tibi sit
 Bobus ac malis annuum pabulum. sed postea
 Servi refocillent chara genua, & boves solvantur.*

*Quum vero Orion & Sirius in medium venerit
 Cœlum, Arcturum autem inspexerit rosea digitis Aurora,
 O Persa, tunc omnes decerpe domum uvas:
 Exponito vero Soli decem dies, totidemque noctes.
 Quinque autem adumbrato, sexto in vasa haurito
 Dona latitiæ datoris Bacchi. Sed postquam utique
 Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
 Occiderint, tunc deinde arationis memor esto*

Tem-

tà illud Nafonis:

*Quod caret alterna requie, durable
 non est.*

*Hæc reparat vires, fessæque mem-
 bra levat.*

Ἰνάλα.] Usuratum est Poëtis usur-
 pare hoc vocabulum pro potentia,
 viribus, & robore. Vel quia fessis
 genua labant, & fatigatio maxi-
 mē in his sentitur, ideo dixit fa-
 mulis chara genua esse reficienda.

607. *Εὐτ' αἶ.]* Tempus vinde-
 miæ describit.

610. *Δηξαι.]* Hoc intelligunt
 nonnulli de quadam certi vini
 præparatione, in qua rationem fa-
 ciendi uvas passas complexus sit.
 Alii generale præceptum esse pu-

tant de modo vindemiandi pro
 temporibus & locis illis optimo.

611. *Συσκιδου.]* Intelligit au-
 tem, ex aprico in locum non expo-
 situm Soli auferendas esse.

612. *Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ.]* Redit ad
 arationem & ad hyemem. Sunt
 verò ea repetenda, quæ suprâ de
 aratione diximus. Nam pro quali-
 tate & natura soli proscinditur a-
 ger. Feracius solum, ut minimum
 ter arari solet. Nam mense Octobri
 manē cum Tauro occidunt Pleia-
 des & Hyades, item Orion: sed
 principio noctis, rursus apparent.
 Pleiades sunt in postrema parte
 Tauri, Hyades verò in fronte, quas
 Latini *Saculus* vocant.

615. *Πλειῶν*

Ὠραίῃ· πλεῖν δὲ καὶ χρόνος ἄμφο· εἴη.
 Εἰ δέ σε ναυηλίας δασυφέλεα ἴμερ· αἰρή,
 Εὐτ' αὖ Πληϊάδες θείν· ὄσσεσσι Νείων·
 Φόγγυζαυ πίπλωζιν ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 Δὴ τότε πανθίων ἀνέμων θυγζιν αἴηται·
 Καὶ τίτε μεκίτι νῆας ἔχον ἐνὶ εἰνοπι πόντῳ·
 Γλῶ δ' ἐργάζεσθ' μεμνημένῳ, ὥς σε κελύσω.
 Νῆα δ' ἐπ' ἡπείρου ἐρύσσω, πυκνίσσω τε λίθοις
 Πάντοθεν, ὄφρ' ἴχασ' ἀνέμων μῦθῳ ὑγρὸν αἶντων·
 Χείμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθη Διὸς ὄμβρῳ.
 Ὅσπερ δ' ἐπαρμόρφα πάντα τεῶ' ἐγχεῖται οἴκῳ,
 Εὐχόσμως σολίζας νηὸς πλερὸς πομπόποιοι,
 Πηδάλιον δ' αἰεργὸς ὑπὲρ κρηπὶς κρεμνίσταλ.
 Αὐτὸς δ' ὠρεῖσθ' αἰετὸν πλοῖον, εἰσέκειν ἔλθῃ.
 Καὶ τότε νῆα θολὴν ἄλασθ' ἐλκόμεν, ἐν δὲ τι φόρῳ
 Ἀρμόρρον ἐντόνασθ', ἵν' οἴκαδ' ἐκέρδῃ ἄρηαι,
 Ὡς ὅτ' ἐμὸς τε πατήρ καὶ σὺς, μίγα νηπιε Πέρη,
 Πλωίσειςιν νηυσὶ, βίη κελυγμένη ἐσθλῇ.
 Ὅς ποιε καὶ τῇδ' ἤλθ', πολὺν δ' αὖ πόντον ἀνύσας,
 Κύμην Αἰολίδα σκολιπών, ἐν νηὶ μελαίῃ·
 Οὐκ ἄφιν· φάγων, ἐδὲ πλεῖτον τε καὶ ὄλβον,
 Ἀλλὰ χαλκὸν πνίλω, τὴν Ζεὺς ἀνδρείοι δίδωζι.
 Νάσσαρ δ' ἄγχ' ἑλκάν· οἰζυρῇ ἐνὶ κόμῃ,

615

620

625

630

635

Ἀσκη,

615. Πλεῖν δὲ καὶ χρόνος.] Ephemeris in operibus Hesiodi, non in diebus est; & ibi incipit: Μῆνα δὲ ληναίων. Ita ut tota agriculturæ doctrina in Ephemeride designat. Hanc postquam cum anno terminavit, cujus doctrina ab hyeme incipit, in autumno desinit; totam simul Ephemeridem, & agriculturæ doctrinam, tali clausula concludit: πλεῖν δὲ καὶ χρόνος ἄμφο· εἴη· quod interpretes Latini ineptissime vertunt, *Annus vero per terram accommodus sit.* Multum torsit o-

mnes illud καὶ χρόνος, quæ verba absolunt agriculturæ præcepta, simulque ad navigationem viam præparant.

616. Εἰ δέ σε.] De navigatione præcepta quædam subjicit. Fuit enim illis familiare, devehere fruges & merces. Prohibet sub Autumnum esse navigandum, cum Pleiades occidunt, propter tempestatem maris. insaniunt enim venti, & quemadmodum Virgilius ait, *Qua data porta, rapti.*

624. Χείμαρον.] Clavum significat

Tempeſtiva. ita annus in opere ruſtico abſolutus ſit.
Quod ſi te navigationis periculofa deſiderium ceperit,
Quando utique Pleiades, robur validum Orionis
Fugientes, occiderint in obſcurum pontum,
Tunc certe variorum ventorum ſtrident flamina,
Et tunc ne amplius naves habe in nigro ponto.
Terram autem exercere memento, ita ut te jubeo.
Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus
Vndiquaque, ut arceant ventorum robur humide flantium,
Sentina exhausta, ut ne putrefaciat Iovis imber.
Inſtrumenta vero congrua omnia domi tua reponere,
Recte contrahens navis alas pontigrada.
Clavum vero fabrefactum ſuper fumum ſuſpendito.
Ipſe autem tempeſtivam expectato navigationem dum veniat.
Tuncque navem celerem ad mare trahito. intus vero onus
Aptum imposito, domum ut lucrum reportes:
Quemadmodum meſſusque pater, & tuus, ſtultiſſime Perſa,
Navigabat navibus, victus indigus boni.
Qui olim & huc venit immenſum pontum emenſus,
Cuma Æolide relictâ, in navi nigra:
Non reditus fugiens, neque opulentiam ac facultates,
Sed malam pauperiem, quam Iupiter hominibus dat.
Habitavit autem prope Heliconem miſero in vico

Aſcra.

ficat, quo foramen in navis carina obſtruitur, quo amoto naves in ſiccum tractæ aquam in ſentina collectam emittunt.

625. Εἰς ἄγανθον.] M S. εἰς ἄγανθον.

626. Νῆες πλεῖσται.] Remos intelligit.

631. Ὁ πατήρ.] Exemplum patris ſui proponit, quem dicit ex patria profuſiſſe non propter invidiam ex opibus conſtatam, ſed propter paupertatem.

633. Καὶ τῆς ἡλθ'.] Significat

hic ſe in Ionia natum. Magnum mare vocat Ægeum mare. Æolicam Cumam ideo vocat, quia Æoles eam condiderunt. Sita eſt in littorali Aſia.

636. Ἀλλὰ καὶ κατὰ πρόνοιαν.] Hic locus ad providentiam pertinere videtur, cum dicit Iovem hominibus dare paupertatem; quia ſæpe accidit ut etiam boni & optimi viri ſint pauperes.

637. Νέσσου το.] Describit nunc patriam ſuam Poëta.

639. Τῶν

Ἄσκη, χεῖμα κρηῇ, θέρ' ὀρ' αὐλή, ἐδὲ ποτ' ἐσθλῇ.

Τυνὴ δ', ὦ Πέρ' η, ἔργων μεμνημύ' εἶναι
Ὠρεῖαν πάντων, ὡς ναυηλίας ἢ μάλιστα.

640

Νῆ' ὀλίγῳ αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτίᾳ θέαζ.

Μείζων μὲ φόρτ', μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδει κέρδ'.

Εὔσε), εἴ κ' ἀνεμοὶ γὰ κρηαὶς ἀπέχων ἀήσας.

Εὐτ' αὖ ἐπ' ἐμπορίῳ τρέψας αἰσιφρονα θυμὸν,

Βύλησσι ἢ χρεῖα τε πρὸςφυγεῖν κ' λιμὸν ἀτερπῇ.

645

Δείξω δὴ τοι μέτρον πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

Οὐτ' ἐπὶ ναυηλίας σελοφισμύ' η, ἢ τ' ἐπὶ νηῶν.

Οὐ γὰρ πῶποτε νηὶ γ' ἐπέπλων δ' ῥέα πόντον,

Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδ', ἢ ποτ' Ἀχαιοὶ

Μείναντες χημάνα, πολὺν σὺν λαὸν ἀγάραν

650

Εἰλάδ' ἐξ ἰσθμῆς Τροίῳ ἐς καλλιγύναικα.

Εὐθαί' ἐγὼν ἐπ' ἀέθλα δαΐφρον' Ἀμφιδάμανι

Χαλκίδα τ' εἰσπέρησα. τὰ ἢ πρὸςφραδμύρα πολλὰ.

Ἀθλ' ἔθεζαν παῖδες μετ' αὐτῶν ἔνθα με φημί

Ἵμνον νικήσαντα φέρειν τρέποδ' ἀπένετα.

655

Τὸν μὲ ἐγὼ Μέρ' ησ' Ἑλικωνιάδ' ἀνέθηκα,

Εὐθαί' με τοῖσιν λιγυρῆς ἐπέθεσαν αἰοιδῆς.

Τόσόν τοι νηῶν γὰρ πεπείραμαι πολυζήμεων.

Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρεῖν Ζηνὸς τόον αἰχμήχοιο.

Μῦσσι γὰρ μὲ ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον αἰεῖν.

660

Ἡμεῖς πεντήκοντα μὲν τροπαὶς ἡελίοιο,

Εἰς τίλ' ἐλθόντ' ἔρι' η κρηαὶς τῶνδε ὥρης,

Ὠρεῖ' η

639. Τυνὴ δ', ὦ Πέρ' η.] Cum in omni re temporis ratio habenda sit, Tu vide, ὦ Perse, ut suo quæque tempore facias; alia enim aliis temporibus conveniunt.

641. Νῆ' ὀλίγην.] Mediocritatem tutiorem esse dicit.

646. Δείξω δὴ τοι μέτρον.] Si volueris, inquit, debiturum effugere & injucundam famem, ostendam tibi modum quando commodum sit navigare, & quando non; li-

cet navigationis peritus non sum.

647. Οὐτ' ἐπὶ π.] Removeat à se reprehensionem ob imperitiam. Hic videmus, σοφίζεν primo usurpatum fuisse cum laude, pro docere, & tradere aliquid eruditius præ aliis.

649. Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδ'.] Commemorat hic, quomodo victor existerit carminibus in Chalcide, & Musis suis in Helicone victoriatum præmium dedicavit,

ut

Aspera, hyeme malo, æstate autem molesto, nunquam bono.

Tu vero, ô Persa, operum memor esto

Tempestivorum omnium: navigationis vero maxime.

Navem parvam laudato, magna vero onera imposito.

Majus quidem onus, majus vero lucrum ad lucrum

Erit, si quidem venti malos abstineant flatus.

Quando autem ad mercaturam verso imprudente animo,

Volueris & debita effugere, & famem inamoenam,

Ostendam tibi opportunitates sonori maris:

Et si neque navigandi peritus, neque navium.

Neque enim unquam navi transmissi latum mare;

Nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Græci,

Expectata tempestate, magnum collegerunt exercitum,

Græcia è sacra ad Trojam pulchris fœminis pradam.

Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantis,

Chalcidemque trajeci. pradeliberata vero multa

Certamina instituerunt juvenes magnanimi: ubi me gloriæ

Carmine victorem tulisse tripodem auritum.

Quem ego quidem Musis Heliconiadibus dicavi,

Vbi me primum sonori compotem fecerunt cantus.

Tantum naves expertus sum, multos clavos habentes.

Sed tamen dicam Iovis consilium Ægiochi:

Musa enim me docuerunt divinum carmen canere.

Dies quinquaginta post versiones Solis,

Ad finem progressa æstate laboriosi temporis,

Tem-

ut dignum erat homine Poëta. Aulis civitas littoralis est in Bœotia, non procul ab Helicone: Chalcis est urbs celebris in Eubœa.

652. Ἀμφιδάμαντος.] Amphidamas rex Eubœæ in bello adversus Erythræos occisus fuit: in cujus obitum filii ejus certamina edixerunt. Apparet sane Hesiodum Homero posteriorem fere centum annis fuisse: proinde cum eo in hoc

certamine non certavit.

660. Μῶσαι γὰρ μ' ἐδίδαξαν.] Significat divinitus esse doctos Poëtas, quod hi qui egregium quiddam in Poëtica efficere voluerint, opus habeant furore Poëtico divinitus inspirato. quem furorem rectè φούρις ἀπ' αἰθ' dixerunt.

661. Ἡμεῖς.] Tempus navigationis commodissimum tradit, xivum scilicet.

667. Εἴ

Ὠραῖοι πῖλε) θνητοῖς πλόοι· ἔτι κε νῆα
 Κωάξαις, ἔτ' ἄνδρας ἀποφθίσσει θάλασσα,
 Εἰ μὴ δὴ ὠφρῶν γε Ποσειδάων ἐνοσίχτων
 Ἡ' Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεύς ἐθέληεν ὀλέσσαι.
 Ἐν τοῖς γὰρ τέλοισιν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
 Τῆμος δ' ὀκρυνέες τ' αὖραι, καὶ πόντος ἀπῆμων,
 Εὐκηνό· τότε νῆα θολῶ ἀνέμοισι πιθήσας
 Ἐλκείμην εἰς πόντον, φόρον δ' αὖ πάντα πίθειαι.
 Σπείθει δ' ὅττι βλάπτει πάλιν οἰκῆνδε νέεαι.
 Μηδὲ μένειν οἶνον τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,
 Καὶ χερσὶν ἐπιόντα, νότοιό τε θῆρας ἀήτας,
 Ὅς τ' ἔρειναι θάλασσαν, ὁμαρτῆσας Διὸς ὄμβρον
 Πολλὰ, ὀπωρινὰ· χαλεπὸν δὲ τῇ πόντον ἔηκεν.
 Ἀλλὰ δ' εἰαρινὸς πῖλε) πλόοι ἀνθρώποις,
 Ἡ' μὲν δὴ τοσσηῶται ὅσον τ' ἐπιβᾶσαι κρηνῇ
 Ἰχθυὶ ἐποίησιν, τόσον πίπτει ἀνδρῶν φανείη
 Ἐν κρηδὴ ἀκροβάτῃ· τότε δ' ἄμβρατός ἐστι θάλασσα.
 Εἰαρινὸς δ' ἔτ' πῖλε) πλόοι· ἔμιν ἔγωγε
 Αἴνημι· ὃ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένον ἐστίν,
 Ἀρπακτοῖς χαλεπῶς κε φύγῃς κακόν· ἀλλὰ νῦν καὶ τὰ
 Ἀνθρώποι ριζοῦσιν αἰδοῦναι νόοιο.
 Χρήματα γὰρ ψυχὴ πῖλε) δειλοῖσι βροθῶσι.
 Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μὲν κύμασιν· ἀλλὰ σ' αὖτις
 Φροῦζαίης παῖδε πάντα μὲν φρεσὶν ὅας ἀγροδύω.
 Μηδὲ ἐνὶ νηυσὶν ἄπαντα βίον χροίλῃσι πίθειαι.
 Ἀλλὰ πλείω λείπειν, τὰ δ' ἢ μέισιν φορτίζεαι.
 Δεινὸν γὰρ πόντε μὲν κύμασι πῆματι κύρσαι.

665

670

675

680

685

Δεινὸν

667. Ἐν τοῖς.] Proverbialis est hic versiculus, & valde pius, quo admonemur, quidquid nobis adversum aut prosperum accidit, Deo ascribendum esse.

668. Εὐκρυνίας αὖραι.] Vocat faciles & leves flatus, ut sunt Eresii, & similes placidi.

672. Μηδὲ μένειν οἶνον.] Monet, tempestivè domum esse redeundum: Nam oculus domini pascit equum, ut dici solet. Præstat itaque ante Autumnum conficere navigationem, ob autumnales imbres & tempestates impendentes.

676. Ἀλλὰ.] Vernam navigationem

*Temporistica est mortalibus navigatio. nec certe navem
 Freris, neque homines perdiderit mare,
 Nisi dedita opera Neptunus terra quassator,
 Aut Iupiter immortalium rex velit perdere.
 Penes hos enim potestas est simul bonorumque malorumque.
 Tunc vero facilesque aura, & mare innocuum,
 Tranquillum: tunc navem celerem, ventis fretus,
 Trahito in pontum. onus vero bene omne colloca.
 Propera autem quam celerrime iterum domum redire.
 Neque vero expectato vinumque novum, & autumnalem im-
 Et hyemem accedentem, Notique molestos flatus, (brēm,
 Qui concitat mare, secutus cœlestem imbrem
 Multum, autumnalem: difficilem vero pontum facit.
 Sed alia verna est navigatio hominibus:
 Nempe cum primum quantum incedens cornix
 Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
 Summa in ficu. tum sane pervium est mare.
 Verna autem hac est navigatio. non ipsam ego tamen
 Probo: neque enim meo animo grata est,
 Quia occasio ipsius invadenda: agre quidem effugeris malum.
 sed tamen & hac
 Homines faciunt stultitia mentis.
 Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
 Miserum vero est mori in fluctibus. Verum te jubeo
 Considerare hac omnia in animo quaecunque tibi consulo.
 Ne vero intra naves omnem substantiam cavas pone:
 Sed plura relinquito: pauciora vero imposito.
 Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere:*

Mise-

tionem describit; quam ipse qui-
 dem non probat, ut periculosam,
 sed quæ tamen est usitata homini-
 bus ob cupiditatem pecuniæ.

686. Ο σσ' ἀγορεύω.] In uno ὧς
 σ' ἀγορεύω. in altero, ὧς σε καλέω.

687. Μὰς' ἡνι μουσιν.] Id est, ne

semel adducas in discrimen quic-
 quid est rerum tuarum, nec omnia
 nāvibus committas; sed retine
 quædam & viliora impone: ne si
 navem freris, de toto victu pe-
 ricliteris. Generaliter verò medio-
 critatis laudem continet.

E

692. Mi-

Δεινὸν δ' εἴ κ' ἐπ' ἄμφοσιν ἐπέρβιον ἄχθῃ αἰέρας, 690
 Ἀξονα καυάξαις, τὰ δ' ὅρῳ αἰμαυραθείη.
 Μέτρα φυλάσσειας, καίρῳ δ' ἐπὶ παῖσιν ἄρειται.
 Ὡραῖον δ' ἔγνωσθε τὸν ποτὶ οἶκον ἄγαν,
 Μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλ' ἀπολείπων,
 Μήτ' ἐπιθείς μάλ' ἀπολλά· γάμοι δὲ τοι ὤροι ἔσονται. 695
 Ἡ δ' ἔγνω τὸν ποτὸν ἡδὴ, πύμπῳ δ' ἔγνω.
 Παρθενικῶν δ' ἔγνω, ὅς κ' ἦτοια κεδνὰ διδάξῃ.
 Τὴν δ' ἔμειλε γάμοις ἥτις σέθεν ἐγύδα καί.
 Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γείτοσι χάριμα γήρης,
 Οὐ μὲν γάρ π' ἔγνωσθε αὐτὴ λήϊζεν ἄμφοιν 700
 Τῆς ἀγαθῆς, τ' δ' αὐτὴ κακῆς ἔριον ἄλλοι.
 Δειπνολόχης· ἦτ' ἀνδρὰ καὶ ἰφθιμόν ποτ' ἰόντα
 Εὐδ' ἄτερ δαλῆ, καὶ ὅμῳ γήραϊ δῶκεν.
 Εὐδ' δ' ὅππ' ἀθανάτων μακάρων πεφυλασμένον εἶναι.
 Μηδὲ καζιγνήτω ἴσον ποιείας ἑταῖρον. 705
 Εἰ δὲ κε ποιήσῃς, μὴ μιν πῶτερ κακὸν ἔρξῃς.
 Μηδὲ ψεύδεας γλώσσης χάριν. εἰ δὲ κεν ἄρχῃ
 Ἡ π' ἐπ' εἰπὼν ἀποθύμιον, ἥ καὶ ἔρξῃς,
 Δίς ποτε πένυας μεμνημένον· εἰ δὲ κεν αὐθις
 Ἡ γῆτ' ἐς φιλότῳ, δίκῃ δ' ἐθέλῃ πῶταχ' εἶναι, 710
 Δέξασθαι

692. Μέτρα.] Epiphonemate generali concludit modum esse servandum. Μέτρα φυλάσσειας.] Non intellexerunt hæc interpretes. Hesiodus μέτρα διαλάσσης vocavit ὥραϊον πλῆν.

693. Ὡραῖον.] Tradit tempus conjugio maturum in mare & femella.

694. Τριηκόντων.] Αἱ. τριήκοντα.

696. Τέτορ'.] Pollux quatuordecim exponit. Plato & Aristot. constituunt puellæ decimum octavum annum nubendi.

699. Μὴ γάτοι χάριμα.] Pro-

pter tuum infortunium & malum. Hoc est, ne jocus fias, quod talem duxeris uxorem.

700. Οὐ μὲν γάρ π'.] Commendat bonam mulierem hic versus, quam etiam sacræ litteræ non vulgariter prædicant.

702. Δειπνολόχης.] Quæ comestationibus clam indulget, & quæ passim adit convivia. Ἡτ' ἀνδρὰ καὶ ἰφθιμόν.] Efficie, ut etiam validus vir ante tempus senescat.

703. Ἀτερ δαλῆ.] Sine face, id est, clam, etiam si foris nihil appareat. Et crudam senectutem, πὴν

Miserum etiam, si quidem in currum pragrande onus im-
Axem fregeris, onera vero intereant. (nens,

Tempus observa: occasio vero in omnibus optima.

Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito.

Neque triginta annis valde multum deficiens,

Neque superans multum: nuptia vero tibi tempestiva ha-

Mulier autem quatuor annos pubescat, quinto nubat:

Virginem vero ducito, ut mores castos doceas.

Eam vero potissimum ducito qua te prope habitat: (ducas.

Omnia diligenter circum contemplatus, ne vicinis ludibria

Neque enim muliere quicquam vir sortitur melius

Bona: rursus vero mala non durius aliud,

Comeffatrice: qua virum, licet robustum,

Torret sine face, & cruda senecta tradit.

Bene vero reverentiam erga Deos immortales observato.

Neque fratri equalem facito amicum.

Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.

Ne vero mentiaris lingua gratiam. Sin autem coeperis,

Aut verbum aliquod locutus infestum, aut faciens,

Bis tantum punire memineris. Sin vero rursus

Redeat ad amicitiam, poenam autem velit prestare,

Suscipe.

πρὸς καὶ ἐν vocat & precocem.

704. Εὐ δὲ.] De religione præcipit. ὅπρις, in Deo significat inspectionem & gubernationem rerum, justamque indignationem contra impios: In homine autem respectum ad Dei metum & reverentiam.

705. Μὴ δὲ.] Præceptum plenum humanitatis, nullam amicitiam præponendam esse sanguinis conjunctioni.

707. Μὴ δὲ ἡδονῇ γλώσσῃς.] Hoc est, ne præ te feras benevolentiam simulatam, nec aliud sentias

& aliud dicas. Et ne simules, ne præ te feras linguæ quandam gratiam.

708. Ἡ γὰρ ἐν τῷ εἰπῶν.] Si quis aut verbis offendet alium, aut manibus vim inferet, memor sit quod retalietur injuria multipliciter.

709. Δὲ τῷ πρῶτῳ.] Iubet offensorem amici duplici vindicta pensare, idque eo ut agnoscat delictum: & tum si in gratiam redire velit, benigne recipiendum docet. Alii sic intelligunt, ac si in genere diceret nullum peccatum impunitum relinqui.

Δέξασθ'. δειλός τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοις ἄλλον
 Ποιεῖται, σὶ δ' ἢ μή τι νόον καλεσιγχεῖται εἶδ'.
 Μηδὲ πολύξεινον, μηδ' ἄξεινον καλέεσθ',
 Μηδὲ κακῶν ἔταρον, μηδ' ἐσθλῶν νεκιστῆρα.
 Μηδὲ ποτ' ἐλομένην πένιν θυμοφθόρον ἀνδρὶ
 Τέτλαθ' ὀψιζέειν, μακάρων δόξιν αἰὲν ἐόντων·
 Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποις ἄριστος
 Φειδωλῆς, πλείη δ' χάρις καὶ μέτρον ἰότητος.
 Εἰ δ' ἢ κακὸν εἴποις, τίχα κ' αὐτὸς μείζον ἀκύναις.
 Μηδὲ πολυξείνους δαιτὸς δυσαίμφους εἶναι,
 Ἐκ κρινῶν πλείη δ' χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
 Μηδὲ ποτ' ἐξ ἧς Διὶ λείδειν αἴθοπα οἶνον
 Χερσὶν ἀνίπθουσι, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γὰρ τοίγε κλύουσιν, ἀποπλύνουσι δὲ τ' ὄρεάς.
 Μηδ' αὐτ' ἡλείοιο πύραμυρόν ὀρθὸς ὀμιχεῖν.
 Αὐτὰρ ἰπεὶ κε δυνή μεμνημένον ἔς τ' ἀνιόντα.
 Μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ παρὰ δάδῳ ἐρήσης·
 Μηδ' ἀπογυμνωθεῖς· μακάρων τοι νόκτες ἔασιν.
 Ἐξόμενον δ' ὅγε θεῶν ἀνὴρ πεπνυμένος εἰδώς,

715

720

725

H' ὅγε

712. Σὶ δέ.] Tu vites omnia, quæ in amicis improbantur, nec prodas animum tuum minus quam conveniat integrum. Vel, vide ne vulgus tuus præ se ferat similitudinem, sed ex animo ejicias omnem pristinorum injuriarum memoriam.

713. Μηδὲ πολύξεινον.] Vtraque extrema liberalitatis fugienda monet. Est autem hic intelligenda prisca illa hospitalitas, quæ erat sacrosancta.

714. Μηδὲ κακῶν ἔταρον.] Admonet malorum consuetudinem esse fugiendam: corrumpunt enim bonos mores colloquia prava. Proveniunt autem duo mala ex malorum commercio, primum quia nos

induimus mores istius, qui cum vivimus. Secundo etiam famam propriam prostituimus. Μηδ' ἐσθλῶν νεκιστῆρα.] Id est, ne facias convivium bonis, quia virtus est honore afficienda. Sed impossibile est in benefactis invidiam effugere, quemadmodum nec corpus umbram potest declinare.

715. Μηδὲ ποτ' ἐλομένην.] Docet hoc loco, nemini exprobrandam esse paupertatem; ratio est, quod sit donum Dei, esse divitem vel pauperem.

717. Γλώσσης τοι θησαυρὸς.] Generalis hæc sententia est. Lingue thesaurus inter homines optimus. Nam sermo vincit omnes opes & quic-

*Suscipe. miser namque vir amicum alias alium
 Facit: te vero ne quid animo coarguat vultus.
 Ne vero multorum hospes, neve nullius hospes dicaris:
 Neve malorum socius, neque bonorum conviciator. (mini
 Neque unquam miseram pauperiem animi consumptricem ho-
 Sustineas exprobrare, divorum munus immortalium.
 Lingua certe thesaurus inter homines optimus
 Parca, plurima vero gratia, si modum servet.
 Quod si malum dixeris, forsan & ipse majus audies.
 Neque in convivio publico gravem te prabeas
 Quod communibus sumptibus instruitur: plurima enim gra-
 tia, sumptusque minimus.
 Neque unquam mane Iovi libato nigrum vinum
 Manibus illotis., neque aliis immortalibus.
 Neque enim illi exaudiunt: respuunt vero etiam preces.
 Neque contra Solem versus erectus mejito.
 Sed ab occasu illius memor ejus rei usque ad ortum.
 Neque in via neque extra viam progrediendo mejas,
 Neque denudatus: Deorum quippe noctes sunt.
 Sedens vero divinus vir, & prudens*

Aut

quicquid est admirabile in rebus humanis.

719. Καὶ οὐκ ἔστιν.] V. C. Palat. καὶ οὐκ ἔστιν: & mox αὐτὸς. al. αὐτὸς.

720. Δυσπρόσιτος.] Morosus, id est, non sis difficilis accessionis & collationis.

722. Μὴ δὲ ποτ' ἐξ ἡμῶν Διὶ.] Hactenus leges tradidit, quæ ad mores pertinent, jam trader ceremonias, id est, ritus sacrorum. Sunt autem illi ritus symbola quædam, id est, allegoriæ, ut in Moyse: Bovi trituranti ne obligaveris os, significatur, quo animo in illos esse debeamus, quorum opera utimur.

Sic quum dicit, Mane Iovi libes nigrum vinum manibus lotis. Significat sacra reverenter esse tractanda, & ut non solum corpus foris, verumetiam animum à contagione vitiorum abluant.

725. Μὴ δὲ ἀντ'.] Non esse mingendum contra Solem. Vel allegorice, contra magnos & honestos viros nihil proterve & irreverenter agendum.

726. Ἀνίστα.] Al. Ἀνίστα.

729. Ἐξ ὧν.] Turcis etiamnum hodie religiosum est, ut sedentes mingant, & ingens flagitium designari credunt, si quis in publico cacaret aut mingeret.

Ἡ' ὄγε σφῆς τοῖχον πλάζας ἀερέει· αὐλῆς.
Μηδὲ αἰδοῖα γυνῇ πεπαλασμένῃ· ἐνδοθεν οἶκον
Εἴη ἐμπελαδὸν ἐξοφραϊνέμεν, ἀλλ' ἀλέααζ.

Μηδὲ δ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀποιοσθήσαντα
Σπερμαίνην γλυκύν, ἀλλ' ἀθανάτων δ' ἀπὸ δαίμονος.

Μηδὲ ποτ' αἰνάνων ποταμῶν καλλιῆρσιν ὕδαρ
Ποσσὶ περᾶν, πρὶν γ' εὖξῃ ἰδῶν ἐς θαλάσσειον
Χεῖρας νιψάμεν· πολυηράτω ὕδατι λουκῶ.

Ὅς ποταμὸν ἀφ' ἑσθῆς, κακότητι δὲ χεῖρας ἀνιπῇ,
Τῶνδε θεοὶ νηυσὶν, καὶ ἄλλα δῶκαν ὀπίσσω.

Μηδὲ δ' ἀπὸ πινυτῶν θεῶν ἐν δαίμονι θαλεῖν
Αἶον δ' ἀπὸ χλωρῆς τέρμεναι αἶθωνι σιδήρῳ.

Μηδὲ ποτ' οἰνοχόῳ πτόμεν κρητῆρ' ὕψιστον
Πινόων, ὅλην γ' ἐπ' αὐτῷ μοῖρᾳ πέτυκ'.

Μηδὲ δόμον πειῶν, ἀνιπῆσαι καὶ ἀλείπειν,
Μή τοι ἐφριζομένη κραιῖνη λακέρυζα κροαίη.

Μηδὲ δ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνιπρῆκτων ἀνελόντα
Εὐδοίη, μηδὲ λείαζ· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐν πινυῇ.

Μηδὲ ἐπ' ἀκινήτοις κροδίσει (ὃ γ' ἀμύνον)
Παῖδα δυνάστησιν, ὅτ' αὐτῶν ἀνιπρῶν ποιῇ.

730

735

740

745

Μηδὲ

731. Μηδὲ αἰδοῖα.] A congressu uxoris ne sacra accedas.

733. Μηδὲ δ' ἀπὸ.] Ab hilariore convivio, non à tristioribus sacris accedendum ad uxorem docet.

735. Μηδὲ ποτ' αἰνάνων ποταμῶν.] Poëta senserunt vim quandam numinis esse infusam in omnes res; itaque & omnibus fluminibus suos deos finxerunt, qui illa agitent & moverent, ob quam causam & sacra illis fecerunt.

740. Μηδὲ δ' ἀπὸ πινυτῶν.] Ungues non esse præcidendos in convivio, præsertim solenni. πινυτῶν vocat manum, quod quinque digi-

tis tanquam ramis conflet.

742. Μηδὲ ποτ' οἰνοχόῳ.] Duplex potest esse sensus: vel, ut prohibeat parvum poculum supra craterem magnum collocari, ut ita potantibus inde haurire liceat quantum velint: vel ut ne velit parvum poculum pro cratere apponere, atque ita prohibeat parsimoniam in comotationibus. Tzetzes allegorice sic interpretatur. Vbi agitur de republica, ne proprium commodum publico præposueris, neque partem toti: ex hoc enim infortunium sequitur. pretiosior enim crater quam trulla aut calix.

744. Μηδὲ δόμον.] Spartam quam

*Aut ad parietem accedens bene septi atrii.
 Neque pudenda semine pollutus intra domum
 Focum juxta revelato, sed caveto.
 Neque ab ominoso sepulchro reversus
 Seminato progeniem, sed Deorum à convivio.
 Nec unquam perennium fluviorum limpida aquam
 Pedibus transito, priusquam oraveris aspiciens pulchra fluentia.
 Manus lotus amœna aqua limpida
 Qui fluvium transierit, malicia vero manus illotus,
 Ei succensent Dii, & damna dant in posterum.
 Ne vero à manu Deorum in celebri convivio
 Siccum à viridi refeca nigro ferro.
 Neque unquam patinam libatoriam pone super craterem
 Bibentium: perniciosum enim in ipso fatum est situm.
 Neque domum faciens imperfectam relinquito,
 Ne forte insidens crocitet stridula cornix.
 Neque à pedatis ollis nondum lustratis rapiens
 Comedito, neque lavator: quia & hisce noxa inest.
 Neque super immobilibus locato (non enim bonum est)
 Puerum duodennum: quia virum inertem facit.*

Neque

quam nactus es orna. In quocunque genere verferis, in illud incumbe, & in eo persevera.

745. Καρόν.] Fama sinistra & maligna potest intelligi. λακέρυζα, pro καλάρυζα: garrula, stridula.

746. Μηδ' ὀπλ.] Ex ollis nondum sacrificatis & illibatis non capiendum esse cibum. Quidam per χρυσεόποδας ἀντιπρίκτους intelligunt ollas supra focum stantes, ex quibus cibi nondum rite patinis infusi, mensis impositi atque consecrati sunt.

748. Μηδ' ἐν' ἀκινήτῳ.] Prohibet liberorum collocationem super sepulcra & morticina, (quæ vocat ἀκίνητα, quod non moveantur,

vel non sint movenda,) quod prius infaustum videbatur. Vel allegorice prohibet ignaviam, ocium & delicias in prole xii. annorum. Μηδ' ἐν' ἀκινήτοις καθεζέσθαι.] Pueri autem δωδεκαεταῖοι & δωδεκαέμηνοι, omnia communia cum matribus habebant, Ἀγίταν, τρεφὸν, οἶκον, id est, ipsum Gynæceum. Hesiodus ἐργὸν ne ejusmodi puerulos, matrum λετρωῖς assuescere sinant, ex disciplina veteri, quia δηλωμένα τὰ σώματα ex aquæ tempore existimabant, diligenter monet. Ibid. & γὰρ ἄμεινον. Verus clausula, qua potissimum utebantur in interdictis suis principes, erat, & γὰρ ἄμεινον.

Μηδὶ δυνάμει μύων. ἴσον κὶ τέτ' ἔτυκ).
 Μηδὲ γυναῖκας λυγρῶ χροῖα φαιδραῖα
 Ἀνέρα. λουγαλίη γδ' ἐπὶ χροῖον ἔσ' ἐπὶ κὶ τῷ
 Ποιή. μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰδομένοισι κυρήσας,
 Μωμόειν αἰδήλα· θεὸς γὰρ π' ἐπεὶ νειμεσῶ.
 Μηδ' ἐπὶ πρῶτον εὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλείψας.
 Μηδ' ἐναποψύχῃ, τὸ γδ' ἔπει λωπὸν ἔστι
 Ωτ' ἔρδῃ· δειλὸν γὰρ βροτῶν ὑπεκλίσσει Φήμι.
 Φήμη γὰρ τε κακὴ πέλει, καὶ φημὶ αἰεταί
 Ῥ' εἶα μάλα, δρυγαλίη γὰρ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθία.
 Φήμη δ' ἔπει πάμπαν ἀπώλυσ', ἣν πρὸ πολλοῖ
 Λαοὶ φημίζουσιν. θεὸς γὰρ π' ἐπὶ κὶ αὐτή.

750

755

760

T E' A O Σ.

755. Μηδ' ἐπὶ πρῶτον.] Hi recte in
 fontes immingere dicuntur, qui
 sacram doctrinam commaculant.

758. Δειλὸν.] Boni nominis præ-

cipiam curam habendam esse vult,
 quia (versu sequenti,) nulla fama
 prorsus evanescat tanquam inanis,
 & non omnino de nihilo sit quod
 vulgo

Neque duodecim mensium : aequale & hoc est.
Neque muliebri in balneo corpus abluito
Vir : gravis enim ad tempus est & in hoc
Pœna. neque in sacrificia accensa incidens ,
Reprehende arcana : Deus quippe & hac indigne fert.
Nec unquam in alveo fluviorum mare influentium ,
Neque super fontes mejito : quin valde evitato
Neque incacato. id enim nihilo est melius
Sic facere. gravem vero mortalium evitato famam.
Fama enim mala est , levis quidem levatu
Facillime , molesta vero portatu, difficilisque depositu.
Fama vero nulla prorsus perit , quam quidem multi
Populi divulgant : quippe Dea quadam est & ipsa.

F I N I S.

vulgo fertur. famæ enim vim quan- lum, &c.
 dam divinam etiam inesse. Ex hoc 762. Φημιζου.] Ita C. V. alii
 loco desumpsit Virgilius descri- Φημιζου. D. v. πω.
 ptionem famæ, 4. Æneid. Fama ma-

ΗΨΙΟ΄ΔΟΥ ΤΟΥ΄ ΑΨΚΡΑΪΟΥ

Ημέρα.

ARGUMENTVM IN DIES.

Tradit discrimina dierum, qui fausti vel inauspicati sint, item alia aliis diebus licere. Quædam vero discrimina ad causas naturales referri possunt, quædam sunt ex superstitionibus. Sunt autem eatenus discrimina servanda, quatenus causæ naturales cogunt. Superstitio vero præter causas naturales est, & ex impietate profecta. Effet vero insania, non habere

Μαζα δ' ἐκ δόθιν πυφλαγμῶ, δ' ἡ μῶρεν
Πεφραδὶμν δμῶσι. τρηκὰδα μῶος ἀρίστω
Εὔρα τ' ἐποπιδέιν, ἡδ' ἀρμαλὶν δαίτιας,
Εὐτ' αὖ ἀληθείω λαοὶ κείνοιντες ἄνωγιν.
Αἶδε γ' ἡμέρα εἰς Διὸς ὤφρ' ἀμῆσει.

Πρῶτον ἔτη, πῆρας τε, καὶ ἐδδῶμη, ἱερὸν ἡμῶρ.

Τῇ γ' Ἀπόλλωνα χρυσάρεα γέναι Λητιά.

Ὅγδοάτη τ' ἐνάτη τε δὴ γ' ἡμῶρ μῶος

Εἴσοχ'

2. **Π**εφραδὶμν δμῶσι. τρηκὰδα μῶος.] Orditur à tricesima mensis die, quam dicit optimam esse. Eo die exactiores debitorum & usurarum, ut patet ex Aristophane, similiter & forensia judicia Athenis fieri solebant. Conveniebat enim populus in feriis ut judicaretur, doceretur de religione, & mores formarentur. Tum scenici ludi fiebant, qui vice concionum fuerant. Et hi ritus ad res políticas, non phycas, referendi sunt.

4. Εὐτ' αὖ.] Quidam Scholias hunc versum aliter intelligit, &

ita interpretatur: ὅταν μ' ἀληθείας κείνωσιν οἱ ἄνθρωποι τὰς ἡμέρας ἢτοι ὅταν τὴν ἀληθῆ ὁρίσαντα συνοδόν, ἢ μὴτ' ἀκρεβείας γινομένην.

6. Πρῶτον ἔτη.] Athenienses mensem, qui apud eos est 30. tantum dierum, in tres decades dividunt, quarum primam nominant ἱσταμένη μῶος, secundam μισοῦντῶ, tertiam φθίνοντῶ. Deinde primæ decadis diem primam νημῆαν, secundam δευτέραν ἱσταμένην, tertiam, τρίτην ἱσταμένην, & ἱσταμένην usque ad δικάτην ἱσταμένην. Secundæ decadis diem primam, πρῶτην ἱσταμένην, secundam, δευτέραν ἱσταμένην, &

HESIODI ASCRÆI

Dies.

ARGUMENTVM IN DIES.

bere naturæ rationem, cum illa nobis usui sit, & nostra causa à Deo condita. Itaque discrimina dierum nata sunt aliqua ex parte, ex aspectibus quibus Luna intuetur Solem: nam quadrati aspectus cient pugnam naturæ cum morbo: sed superstitiosa observatione aucta sunt. Nam inde apparet non esse certam rationem discriminis dierum apud Hesiodum, quod ait, aliis alios dies probari.

Dies vero ex Iove observans, bene secundum decorum
 Precipe servis tricesimam mensis optimam (dum:
 Ad opera inspiciendum, demensumque dividen-
 Nempe cum circa juris negotia & judicia populi
 Ha enim dies sunt Iove à prudente. (versantur,
 Primum, novilunium, quartaque & septima sacra dies:
 Hac enim Apollinem ense aureo armatum genuit Latona.
 Octavaque & nona amba dies mensis

Egregie

ἐν δὲ ἡμέραις, usque ad εἰκοστὴν sive εἰκο-
 δα, id est, xx. diem. Tertia primam,
 πρῶτην ἐν εἰκοστί: vel Solonis in-
 ventu, numeros dierum ad Lunæ
 decrementum minuendo, ἐνάτην
 φθινόρτην, secundam, ὀγδοὴν φθι-
 νόρτην, tertiam, ἐξοχμὴν φθινόρτην,
 usque ad τετρακάδα, id est, 30. diem,
 quam etiam ἑνὴν καὶ νῆα vocabant,
 id est, veterem & novam: quo no-
 mine etiam instantis mensis prima
 dicebatur: itemque prima dies Lu-
 næ jam apparentis, & tertia à coitu
 digressæ. Cæterum Hesiodus hic,
 nec singulatim omnes dies, aut ex
 ordine, nec iisdem etiam appella-
 tionibus commemorat, sed repetit

quosdam bis aut ter, nonnullis in-
 terim velut μετὰ δ' ἑπτὰ καὶ ἀκνηῶν
 prætermittis: quod suo quoque loco
 notabimus. Εἶν igitur primus dies
 est, pro ἑνὴν καὶ νῆα, nempe merri cau-
 sa. Hunc dicit esse sacrum: sunt e-
 nim omnia initia sacra: τελεῖς, pro
 τετάρτην, quartus dies, qui itidem
 sacer est, quia eo die prodit à coitu
 Luna, primumque tunc conspi-
 citur.

8. Ὀγδοάτη.] Præteritis 2. & 3.
 itemque & 5. sexto, diebus, ut me-
 diis venit ad octavum & nonum,
 quos recte utiles dicit crescenti-
 bus: nam humores alit crescentia
 Lunæ.

10. Εἰκοσ-

Ἐξοχ' αἰξομήροιο βροτήζια ἔργα πίνεαλ,
 Ἐνδεκάτη τε δωδεκάτη τ' ἄμφω γὰρ μὲν ἐσθλαί,
 Ἡ' μὲν, ὅς τις πείκῃ, ἢ δὲ, ὄφρονα καρπὸν ἀμῶαλ.
 Ἡ' ὃ δωδεκάτη τ' ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείναι.
 Τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ' αἰρσιπότη¹⁰ δρᾶχνης
 Ἡ' μῶα¹¹ ἐκ παλαιοῖς, ὅτε τ' ἰδρὸς σαρὸν ἀμῶται.
 Τῇ δὲ ἰσὺν σήσωτο γυνή, παρθάλοισ' τε ἔργον.
 Μῆνός δ' ἰσαμήνους τρισημδέκατ' ἄλειαλ
 Σπέρμα¹² ἄρξααλ· φυτὰ δὲ ἐνθρέψααλ δρῖση.
 Ἐκτὴ οἱ ἢ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτῶν¹³
 Ἀνδρογῆν¹⁴ τ' ἀγαθή· κέρη δὲ ἔσ' ἀσύμφορός ἐστι,
 Οὔτε γυνεὺς παρῶν, ἔτ' ἄρ' ἀνὰ γάμῳ ἀντιβόληται.
 Οὐδὲ μὲν ἢ παρῶν ἑκτὴ, κέρη τε γυνεὺς
 Ἀρμῶν¹⁵, ἀλλ' ἐρίφους πάμνην καὶ πώα μέλων,
 Σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον, ἥπιον ἤμαρ.
 Ἐσθλὴ δὲ ἀνδρογῆν¹⁶, φιλέει δὲ καὶ κίρτωμα βάζειν,
 Ψάδιά τ' αἰμυλίαις τε λόγους, κρυφίαις τ' ὁαρομέαις.
 Μῆνός δ' ἐγδοάτῃ κῆαται καὶ βῆν ἐρίμουχον
 Ταμνέμεν, ἔρῃας ὃ δωδεκάτῃ πελαεργαίς.
 Εἰκασίῃ δὲ ἐν μεγάλῃ παλαιοῖς ἤματι ἴσους φῶτα,
 Γίνααλ· μέγα γάρ τε νόον πεπυκασμῶν¹⁷ ἐστίν.

Ε'σθλη

10. Ἐνδεκάτη.] Decimo prae-
 rito, undecimum & duodecimum
 varie laudat: quia Luna Solem tri-
 gono aspectu intuetur, quem bene-
 ficum vocant.

11. Ἡ' μὲν, ὅς τις.] Per synæresin
 pro ἥτας.

13. Τῇ.] Id est, ταύτῃ· αἰρσιπό-
 τη¹², pro αἰρσιπότης, in aëre pen-
 dens.

14. Ἡ' μῶα¹¹.] Quidam legunt
 ἐκπλεῖα, unico vocabulo, & dicunt
 ita vocari xxi. diem, quasi cumu-
 latum & adauctum.

16. Μηνός.] Ait xvi. diem sa-

tioni obesse, nimirum propter im-
 modicum humorem. vetant enim
 sementem facere in solo humidiorē
 justo. Contra plantas serere præci-
 piunt pluviis etiam tempestatibus.
 Vocat autem hunc diem τρισημδέ-
 κατὴν μῆνός ἰσαμήνους, qui dicitur
 alias τρίτῃ ἐπὶ δέκα.

18. Ἐκτὴ.] Præter vulgatum
 morem vocat 16. diem, ἑκτὴν μέ-
 σσην, quum alias dicatur ἑκτὴ ἐπὶ δέ-
 κα. Est autem hæc dies, contra
 quam superior, incommoda plan-
 tis, decrescente nimirum Luna;
 utilis vero maribus gignendis: nam

Egregie crescentis, ad curandum opera mortalium.
 Undecima vero duodecimaque amba quidem bonæ:
 Hæc quidem tondendis ovibus, illa latis segetibus metendis.
 Duodecima tamen undecima multo melior.
 Hæc enim neti fila in aëre suspensus araneus,
 Die expleta, quum & prudens formica acervum colligit.
 Hæc telam ordiatur mulier proponatque opus.
 Mensis autem inchoati decimatertia caveto
 Sementem incipere: plantis vero inserendis optima est.
 Sexta vero media valde incommoda est plantis:
 Viripara bona: puella vero non utilis est,
 Neque gignenda primum, nec nuptiis tradenda.
 Nec prima quidem sexta puella gignenda
 Aptæ est, sed hædis castrandis, & gregibus ovium,
 Stabuloque circumsepiendo pastoralis, benigna dies est.
 Bona vero viripara, amatque convicia loqui,
 Mendaciaque & blandos sermones, & occulta colloquia.
 Mensis vero octava caprum & bovem valde mugientem,
 Castrato: mulos autem duodecima laboriosos.
 Vicesima vero in magna, plena die, prudentem virum
 Generato: valde enim bona est indolis.

Bona

ex humido semine femellæ, ex sic-
 ciores puelli nascuntur. Et decre-
 scente Luna semen minus humi-
 dum est, quam crescente.

20. Οὐτε γίνεσθαι ἔτ' ἀπ' γάμου
 ἀνθρώπων.] Id est, non est utile
 puellis, ut tum contrahant nuptias,
 quia à plenilunio cæpit jam hu-
 mor deficere. Addit deinde quæ-
 dam pastoralia officia, quæ omnia
 ad quadratum aspectum pertinere
 videntur. Ibid. Γίνεσθαι. MSS. Γεί-
 νεσθαι μέλα.

26. Μηνὸς δ' ὀγδοάτης.] Hoc
 tempore aprum & bovem castrare

convenit.

27. Ταμψύμην.] Hoc loco ἀν-
 χέζειν, non occidere, ut vulg. in-
 terpre.

28. Εἰκάδι.] Sic vocat vigesi-
 mum diem, quod summa dies sit
 μὴνός μισῶντος, diebus τῷ φθίνοντος
 continuo insequentibus. Εἰκάδι δ'
 ἐν μεγάλῃ.] In vigesima die dicit
 prudentem virum nasci, & qui bo-
 na indole præditus sit. ἴσθες cum
 vocat, qui multa scit & vidit.

29. Γίνεσθαι.] Hic pro πιπυκα-
 σμίν. nonnulla exemplaria ha-
 bent πιπυμίν.

30. Ε'σθλή.]

Εὐθλὴ δ' ἀνδρογόνῳ δεικνύτη, κέρη δ' ἑτεράς
 Μέσση. τῇ ᾗ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βῆς,
 Καὶ κύνες καρχαρόδοντες καὶ ἑρῆες ταλαιργυῖς
 Πρηνέων, ἐπὶ χεῖρα πθείς. πεφύλαξο ᾗ θυμῷ
 Τετράδ' ἀλσέας φθινοῦς θ' ἱσαμύνε τε,
 Ἄλγος θυμφορεῖν. μέγα τοι πτελισμόν ἤμαρ.
 Εἴ ᾗ τετάρτῃ μὲν ἄγας ἐς οἶκον ἄκρην,
 Οἰωνὸς κείνας οἱ ἐπ' ἑρμῶν τέταρτοι.
 Πέμπτας δ' ἐξαλείας, ἐπεὶ χαλεπὴ τε καὶ αἰνὰ.
 Εἴ πεμπτῇ γάρ φασι Εὐρυίας ἀμφοπολύειν,
 Ὅρην πινυμένας τ' ἔρως τέκε πῆμ' ἐπιόρησις.
 Μέσση δ' ἐδδομάτῃ Δημήτερ' ἱερὸν ἀκτῶν
 Εὐ' μάλ' ἐπιπιδύοντα εὐτροχάλα, ἐν ἁλῇ
 Βάλλειν. ὑλοτόμον τε ταμῆν θαλαμῆϊ δῶρα,
 Νῆϊά τε ξύλα πολλὰ, πᾶσι τ' ἄρματα νηυσὶ πῆλον.
 Τετράδι δ' ἄρχας νῆας πήγνυας δῖαιαι.
 Εἶναι δ' ἡ μέσση ἐπιδείλα λείον ἤμαρ.
 Πρωΐτῃ δ' εἶναι παναπήμων ἀνθρώποισιν.
 Εὐθλὴ μὲν γάρ τ' ἡδὲ φυλάειν ἡδὲ γλυκῶς
 Αἶμα τ' ἡδὲ γυναικί. καὶ ἔπος πάσχαρον ἤμαρ.
 Παῦροι δ' αὖτ' ἴσασι τερσινάδα μὲν ἀείσω

30

35

40

45

50

Ἀρξά-

30. Εὐθλὴ.] Τετράς, vocat diem 14. τετράδα μέσσην, qui puella gignenda bonus est, quia Luna tum abundat humore, ejusque lumen est gelidum magis, & calor temperatior. quapropter etiam animantia, cum tunc propter humoris abundantiam mitiora sint, facilius cicurantur.

34. Τετράδ'.] Quartum diem à fine mensis & decimum quartum, vel (ut alii volunt) quartum & vigesimum quartum improbat: tum enim & oppositio & interlunium lædunt corpora. Qui labo-

rant cholericis morbis, ad postremam quartam magis languent; phlegmatici contra.

38. Πέμπτας.] Quintos dies monet fugiendos, nempe v. xv. & xxv. ejus rei nullam adfert rationem naturalem, sed eam quæ est de religione, nempe quod tunc furie obambulent, & pœnas expectant à sceleratis hominibus.

41. Μίσση δ'.] Monet Poëta fruges ventilandas à plenilunio, quia sub id tempus excitantur venti, & aura siccior est. Prodest autem importari frumentum siccius:

nam

Bona autem viripara decima, puella vero & quarta
 Media: hac vero & oves, & curvipedes retortis cornibus boves,
 Et canem asperis dentibus, mulosque laboriosos
 Cicurato, manum imponens. cautus vero esto animo,
 Vt quartam vites desinentis & inchoati mensis,
 Doloribus conficiendo animo. valde hac accommodata est dies.
 Quarta autem mensis uxorem domum ducito,
 Observatis avibus, quæ ad hanc rem sunt optima.
 Quintas vero evitato: quia difficiles sunt & graves.
 In quinta enim ajunt Furias obambulare,
 Perjurium vindicantes, quod malum contentio genuit perjuriis.
 Media vero septima, Cereris sacrum munus
 Diligenter inspiciens bene equata in area
 Ventilato: roborumque sector incidito cubicularia ligna,
 Navalique ligna multa, & quæ navibus congrua sunt.
 Quarta vero incipito naves compingere hiantes.
 Nona autem media pomeridiana, melior dies.
 Prima vero nona prorsus innoxia hominibus.
 Bona siquidem est ad plantandum, & ad generandum,
 Tam viro quam mulieri: nec unquam prorsus mala dies.
 Sed pauci rursus sciunt tertium nonum mensis optimum

Im-

nam madidum importatum statim
 corrumpitur.

43. Βάλλειν. ὑλοτόμον.] Iubet
 secari ligna ad thalamos & naves,
 quod materia, quæ cæditur decre-
 scente Luna, firmior sit; quæ vero
 crescente Luna, illico putrescat.

44. Νῆα.] In quibusdam exem-
 pl. interjicitur hic versus, τῇ μὲν
 ἀδικοτάτῃ πέλαται τμηθεῖσα σι-
 δῆραι. Sed quoniam is supra habe-
 tur versu 419. abundare omnino
 videtur.

46. Εἰνάς.] Nona dies media,
 id est, XIX. meridiana, melior est,

ἑνδεκά, adverb. pluralis numeri,
 ut πρῶτα. Quidam legunt ἐν δέκα-
 λα. Derivatur à δέκαλον, crepuscu-
 lum.

47. Πρωτῆς.] Prima nona dies,
 scilicet à principio mensis, inno-
 cua est propter ter geminum aspe-
 ctum, cum Sol abest à signis.

49. Ἀνέρι ἢ ποτὶ πύγκανον.]
 Proverb. Nullus dies omnino ma-
 lus.

50. Παῦρος.] Loquitur de XIX.
 die mensis, biduo nempe ante ἑννῆς
 καὶ ἑκά.

51. Ἀπ-

Ἀρξάσθαι τι πίθῳ, καὶ ἐπὶ ζογῶν αὐχένα θείναι
 Βυσὶ καὶ ἡμίονοις, καὶ ἵπποις ἀκυπόδοισι.
 Νῆα πολυκλήϊδα θολῶ εἰς οἶνοπα πόντον
 Εἰρύμηναι. παῦροι δὲ τ' ἀληθῆα κικλήσκουσι.
 Τετραδάδι δὲ οἶζε πίθον. αὖτις πάντων ἱερὸν ἡμᾶρ. 55
 Μίσση· παῦροι δὲ αὐτὲ μετ' εἰκίδα μέλῳ δρύϊνῳ,
 Ἡῆς γνομένης· ἐπιθείελα δὲ εἰς χρεῖων.
 Αἶδε μὲν ἡμέραν εἰσὶν ἐπιχθονίοις μεγ' ὄνειαρ
 Αἱ δὲ ἄλλα, μετ' ἄδυποι, ἀκήριοι, ἔπ' ἐφύσσουσι.
 Ἄλλοι δὲ ἀλλοίῳ αἰνεῖ, παῦροι δὲ τ' ἴσασι. 60
 Ἄλλοις μητρὸς πέλῃ ἡμέρη, ἄλλοις μήτηρ·
 Τάων δ' αἰμαῖων τι καὶ ὄλβιοι, ὅς τις πάντων
 Εἰδὼς ἐργάζηται ἀνάπτεται ἀθανάτοισιν,
 Ὅριθας κείνων, καὶ ὑπερβασίας ἀλείων.

T E Λ Ο Σ.

H' Σ I O'-

51. Ἀρξάσθαι τι πίθῳ.] Gracismus, pro aperire dolium.

54. Εἰρύμηναι. παῦροι δὲ τ', &c.] Id est, pauci certe servant hoc dierum discrimen, pauci norunt quoniam dies praestet.

55. Τετραδάδι.] Diem XIII. intelligit.

56. Μίσση. παῦροι δὲ αὐτὲ.] Εἴθε hic est: nam ad dies referri debet, ut sit sensus: Pauci post vi-

gesimam mensis optimam probant sequentes dies. Nam & tempestatum & corporum maxime mutationes sunt principio postremae quartae.

58. Αἶδε μὲν.] Epilogus est praceptorum. Est igitur considerandum quid religio praecipiat, deinde quid oriatur ex causis naturalibus. Quod enim secus se habet, superstitio est.

59. Αἱ

*Implendis doliis , & ad jugum collo imponendum ,
Bobus & mulis , & equis celeribus.*

*Navem bene clavatam celerem in nigrum portum
Trahito. Sed pauci vera intelligunt.*

*Quarta vero aperi dolium. pra omnibus sacra dies est
Media : pauci vero rursum post viceſimam menſis optimam ,
Aurora vigente. pomeridiana vero est deterior.*

Et ha quidem dies sunt hominibus magno commodo.

Cetera autem incerta , sine sorte , nihil ferentes.

Sed alius aliam laudat , pauci vero norunt.

Interdum noverca est dies , interdum mater.

De his beatusque & felix , qui hac omnia

Sciens operatus fuerit , inculpatus diis ,

Anguria observans , & delicta evitans.

F I N I S.

H E S I O .

59. Αἰ δὲ.] Μετάδ' ἔπος promi-
ſcum ſonat. ἀνέροι autem vide-
tur Politianus vertiſſe emortuos
dies. Et Hom. ſomnia vocat ἀν-
ερα , quaſi dicas inania.

60. Αἴθε.] Hic videmus He-
ſiodum non ubique ſecutum cer-
tam rationem , ſed in plerisque
ſuperſtitionem & conſuetudinem
hominum.

61. Αἴθετι.] Proverb. Dies no-

verca & parens.

62. Τάων.] Bene , inquit , ha-
bebit qui ſervaverit discrimina ré-
rum. Adjecit tamen correctionem ,
quod alii alias probent ac laudent.
Verum iſte inculpabilis , id eſt ,
ille non peccabit , qui non viola-
bit ea , quæ religioſe & utiliter con-
ſtituta ſunt. Nam Dii favent iis ,
qui natura recte utuntur.

F

I. H. c[on]n.]

Η' ΣΙΟ' ΔΟΥ ΤΟΥ' Α' ΣΚΡΑΙ' ΟΥ

Α'ωπὶς Η'ρακλέους.

ARGUMENTVM IN SCVTVM HERCVLIS.

Inscribitur hoc Poëma proprio nomine Herculis scutum, quod ejus præcipua sit hic descriptio. Rei autem argumentum sic habet. Taphii facta expeditione in Electryonis boves, interemerunt fratres Alcmenæ qui armenta à vi illorum defendere conabantur. Cum autem Amphitryo cum ea coïre vellet, non prius promisit quam de fratricidis pœnas sumpsisset. Quamobrem ipse eo profectus illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coëunt & Iupiter & Amphitryo : hic reversus à præ-

Ἡ οἷη σφελιπύσσα δέμυς κὴ παλῖδα γαῖαν
 Ἡ' λυθεν ἐς Θήβας, μετ' ὄρηιον Ἀμφιτρυῶνα.
 Ἀλκμειῶν, θυγάτηρ λαοστός Ἡ' λεκτρυῶν.
 Ἡ' ῥα γυναικῶν φύλον ἔκαμνυθ' ἡλυτρεῶν
 Εἰδὲί τε μεγέθει τε· νόον γὰρ μὲν ἔπ' ἔραζε

Τάων αὖθις θνητῶν θνητῶν τέκον ἀνιθεῖσαι,
 Τῆς δὲ ἀπὸ κρήθεν, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανέων

Τοῖον

1. **H** οἷη.] Dubitari à multis solet, quid sibi velit hoc ἀωπιδεῖν initium, quod & abruptum videtur, & obscurum, ideoque varie absurdeque à multis est expositum. Nos igitur ex G. Canterò, declarationem ejus evidentem adferemus (cujus ille I. Auratum sibi auctorem esse profitetur) qua omnis omnino difficultas tolli videtur. Est autem res paulo altius repetenda. Hesiodus inter cætera quæ Pausanias in Bæoticis enumerat, scripsit etiam μεγάλας ἡοίας, ut

vocat idem Pausanias, & præterea Athenæus, & Apollonii, Pindari, Sophoclis interpretes: in quibus præclarissimas quasque mulieres & heroïnas perpetuo carmine celebravit, ut vel singulas pro exemplo nobis proponeret, vel unam aliquam præclarissimam cum reliquis compararet. Hinc enim dictæ sunt ἡοίας, quod singulæ similitudines ab his vocibus, ἡ οἷη, inciperent: sicut & in Homeri Bæotia factum cernimus, & apud Hebræos in Pentateucho. Quocirca etiam conti-

git,

HESIODI ASCRÆI

Scutum Herculis.

ARGUMENTVM IN SCVTVM HERCVLIS.

à prælio, ille vero hominibus auxiliatorem generare volens peperit illa ex Amphitryone quidem Iphiclum, ex Iove vero Herculem : qui cum auriga Iolao proficiscitur adversus Cygnum, Martis filium : qui decimas ducentes ad Pytho, deprædabatur. Profectus igitur scuto per Vulcanum facto Trachinem abit ad Ceycem. Congressus cum Cygno, eum interimit, Martemque pro filio suo pugnantem in crure vulnerat. Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam Themistonoën.

*Vt qualis relicta domo ac patria tellure
Venit Thebas, secuta maritum Amphitryonem,
Alcmena, filia populorum dissipatoris Electryonis :
Quæ mulierum genus superabat fœminearum,
Formaque & proceritate. mente utique nulla cum
ea certabat*

*Illarum quas mortales mortalibus peperere concumbentes.
Cujus & à vertice, & à palpebris nigricantibus*

Tale

git, ut *ἡσίοδος* posteriores Poëtæ, & inter alios Hermesianax Colophonius, Hesiodi fuisse amicam putarint, quam hoc modo celebraverit, ut & Homerus Penelopen, & alii alias. Earum igitur *ἡσίοδος* fragmentum est, quod hodie exstat, Scutum Herculis, quo una comparatio earum, quibus totum opus constabat quamplurimis, continetur : itaque & ab *ἡσίοδος*, sicut etiam reliquæ, incipit. Et quamvis hoc opusculum magni sit operis fragmentum, proprio tamen insigni-

tur nomine (ut antea diximus) & Scutum Herculis vocatur, quod ejus præcipua sit in hac comparatione descriptio, sicut apud nos Somnium Scipionis dicitur. Hæc igitur de ipsis vocabulis initii. Ordinetur autem Poëta à commendatione Alcmenæ, quæ Amphitryonem patris interfectorem Thebas secuta est.

7. *Κυανίαων*.] Religio fuit in versu, qui tam male haberet mutare quicquam viris doctis, quod ignorarent rationes Poëticas. Legendum *κυανίαων*.

Τοῖον ἄηθ' οἷόν τε πολυχρύσευ Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ καὶ ὥς κ' ἔθυσεν ἰὸν πίεσκεν ἀκροίτῳ,
 ὧς ἔπω πῆς ἔπει γυναικῶν θηλυτερόων.
 Ἡ μὲν οἱ πατέρ' ἐοδὸν ἀπέκτανεν ἱφί δαμνίῳται,
 Χωσαῖον δ' αἰεὶ βροσί. λιπὼν δ' ὅγε παλῖδα γαῖαν
 Ἐς Θήβας ἰκέτ' ὅστις φερεσθακίας Καδμείας,
 Ἐνθ' ὅγε δώματ' ἴκασιν σὺν αἰδοίῃ ᾧ ἔρχεται,
 Νόσφιν ἄτερ φιλότῳ ἐφιμέρη· ἔ γ' οἱ ἦεν
 Περὶ λεχίων ἐπιβῶναι εὐσφύρεσσι Ἡλεκτρυνίῃς,
 Περὶ γὰρ φόνον πῶτα καλὴν γένετον μεγαθύμων
 Ἡς ἀλόχευ, μαλὶν δ' ἔκαστον φλέξαι περὶ κώμας
 Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάνων.
 ὧς γ' οἱ δέειρε· θεοὶ δ' ἐπιμαρτύροισιν ἦσαν,
 Τῶν ὅγ' ὀπίσσετο μὲν οἱ· ἐπείγετο δ' ὅτι πέχεται,
 Ἐκλειέσται μέγα ἔργον, ὃ οἱ δίοθεν θέμις ἦεν.
 Τῷ δ' ἄμα, ἱεῖς μοι πολέμοιο τε φυλόπιδός τε
 Βοιωτῶν πᾶσι, ἔπειτα σαρκεῶν πνείοντες,
 Λοκροὶ τ' ἀρχιμάχοι καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι
 Ἐπώνοντ'· ἦρχε δ' αὖτε τοῖσιν εὐς παῖς Ἀλκαῖοιο,
 Κυδωνίων λαοῖσι. πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἀλλῶ μῆτιν ὕφαινε μὲν φρεσὶν, ἔφραζε θεοῖσιν
 Ἀνδράσι τ' ἀλφειῇσιν δρῆς ἀλκτῆρα φυτεύει,
 ὧς δ' ἀπ' ἐλύμπιοι δόλον φρεσὶ βυσσοδομάων,
 Ἰμείρων φιλότῳ εὐζώνοιο γυναικὸς,
 Ἐννύχῳ· πέλα δ' ἴξε Τυφάονιον, τόθεν αὖθις
 Φίκιον ἀκρότατον ὠρεσέθεντα μῆτιν ἔειπε Ζεὺς.
 Ἐνθα κατεζόμετο, φρεσὶ μὲν δὲ θεσκελαῖερα.
 Αὐτῇ μὲν γ' οὐκ ἐπὶ παννύφρεσσι Ἡλεκτρυνίῃς

10

15

20

25

30

35

Εὐνῇ

13. Ἐς Θήβας ἰκέτ' ὅστις.] ἰκέτ' ὅστις, hoc loco, ξινίζειν, μετακίσειν, ἐπὶ βοήθεια. ἰκέτ' ὅστις ἐς Θήβας Καδμείας, nihil aliud est, quam εἰς Θήβας ἐπὶ βοήθεια τὴν Καδμείαν ἐπώνοντο: Thebanos auxilii causa petebat: Vel, Thebas, imploraturus

auxilium Cadmeorum proficisceretur. Quae iunctura veteribus & ducibus erat usitatissima.

15. Νόσφιν.] Declarat occasionem suscepti belli ab Amphitryone.

22. Ο' οἱ δίοθεν θέμις ἦεν.] Vox θέμις hic τὸ ἀναγκαῖον designat, sicut ex

ut ex

Tale quiddam spirabat, quale & ab aurea Venere.
 Atque hæc talis existens, tam animo suum colebat conjugem,
 Perinde ut nulla unquam coluit mulierum foeminearum,
 Quanquam ipsi patrem præstantem occidisset, vi domitum,
 Ira commotus propter boves. relicta autem ille patria tellure
 Thebas venit, supplicans scutatis Cadmeis.
 Vbi idem habitabat cum veneranda conjuge,
 Seorsim absque concubitu desiderabili. Non enim licebat ipsi
 Ante lectum conscendere formosa Electryonidis,
 Quam cadem ultus esset fratrum magnanimorum
 Sua conjugis, flagrantique combussisset igne vicos
 Virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
 Ita enim constitutum ipsi erat, diique testes facti fuerant.
 Quorum ille verebatur iram, festinabatque quam celerrime
 Exequi magnum opus, quod ipsi divinitus incumbebat.
 Hunc autem una cupidi bellicue præliique,
 Bæotii equitando insignes, supra clypeos animum gerentes,
 Locrique cominus pugnantes, & Phocenses magnanimi
 Sequebantur. ducebat autem eos præstans puer Alcei;
 Gaudens tot populis. At pater hominumque, deorumque
 Aliud consilium texebat in animo, ut Diis pariter (taret.
 Et hominibus rerum indagatoribus Martis depulsatorem plan-
 Profectus autem ab Olympo est dolum alta mente volvens,
 Desiderans concubitum elegantis mulieris,
 Per noctem: celeriterque venit in Typhaonium, unde rursus
 Ad Phicium summum accessit prudens Iupiter,
 Vbi residens mente versabat divina operâ,
 Nam eadem quidem nocte cum procera Electryonide

In

ut ex imitatione Græcorum apud
 Latinos sæpe & præcipue Hora-
 tium: Quicquid corrigere est nefas,
 ὅπερ διορδωσάμεναι ἀδύνατον, & per
 consequens, ὅπερ μὴ καδιορδωσά-
 σθαι ἀνάγκη ἔχει, vel ἀναγκάιον ἐστίν.
 Cæterum vox διοδεν ad juramen-

tum spectat quod præcesserat. Qui-
 cunque ergo juramento se obstrin-
 git, illum urget Διὸς δέμης, aut
 δέμης διοδεν: quare jusjurandum,
 Iovisjurandum dixerunt veteres.
 29. Φυτῶσθ.] Legitur etiam φυ-
 τῶσθαι.

Εὐνῇ κὴ φιλότῃ μίγῃ, τέλειεν δὲ ἄρ' ἐέλδωρ.
 Αὐτῇ δὲ Ἀμφιτρυῶν λαουσόῃ ἀγλαὸς ἦρας
 Ἐκτελέζας μέλαι ἔργον, ἀφίκετο ὄνδρ' δόμῳ δε.
 Οὐδὲ ὄγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμῶας ἀγροῖώϊας
 ὤρετ' ἵεναι, πρὶν γ' ἥς ἀλόχευ' ἐπιβήμεναι δυνῆς.
 Τοῖσιν γὰρ κραδίῳ πόθῳ αἶνυτο ποιμῶας λαῶν.
 Ὡς δὲ ὅτ' ἀνὴρ ἀσπασὲν ὑπεκωρυγύγη κακότητι
 Νύκτα ὑπὸ δρῖσάλης, ἣ κὴ κρατερῇ ὑπὸ δεσμῷ.
 Ὡς ῥα τέτ' Ἀμφιτρυῶν χαλεπὸν πόνον ἐκτελυπάζας,
 Ἀσπασίως τε φίλως τε ἰὸν δόμῳ εἰσπεφίκεναι.
 Παννύχῳ δὲ ἄρ' ἔλεκε σὺν αἰδοίῃ ὤφρ' ἔκρηκε,
 Τερπιδῶμιν δῶροισι πολυχρύσε' Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ θεῶ δμηθεῖσα κὴ ἀνέειπε πολλὸν δρῖσιν,
 Θῆκε δὲ ἐπαπύλῳ διδυμάοισι γείνατο παῖδες,
 Οὐκ ἔθ' ὁμῶς φρονέοντες· (καλὶς γινώτω γὰρ μὲν ἥτις)
 Τὸν μὲν χροῖτερον, τὴν δὲ αὖ μέγ' αἰμεινοῖα φάτω,
 Δεινὸν τε κρατερὸν τε, βίβω Ἡρακλεείῳ.
 Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαυνεφείη Κρονίῳνι,
 Αὐτὰρ Ἰφικλῆα γὰρ δορυασσοῖ Ἀμφιτρυῶνι,
 Κεκραμμένῳ γῆρα. τὴν μὲν βροτῶν ἀνδρῶν μιγείζας
 Τὸν δὲ, Διὶ Κρονίῳνι, θεῶν σημανέτω πάντων.
 Ὅς κὴ Κύκλον ἐπιφινει Ἀρηϊαῖδῳ, μεγαθύμῳ.
 Εὖρε γὰρ ἐν τεμνὴν ἐκατηβόλῃ Ἀπόλλων.
 Αὐτὸν, κὴ πατέρ' ὄν, Ἄρῳ, ἄτον πολέμοιο,
 Τόλμασι λαμπρομένους σέλας ὡς πυρὸς αἰθομένοιο
 Ἔσταότ' ἐν δίφρῳ. χθόνα δὲ ἔκλυπον ὠκίεις ἵπποι,
 Νύκτοισι χηλῆσι· κθῆνι δὲ σφ' ἀμφιδεδήλ,
 Κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι ἐπὶ ποσσὶν ἵππων.
 Ἄρμαθ' αὖ δὲ ὑποίητο κὴ αὐτῆς ἀμφαράβιζον.
 Ἴππων ἱεμῶν, κεχάρητο δὲ Κύκνῳ ἀμύμων,
 Ἐλπόμην Διὸς ὑδὸν δρῆϊον, ἠνίοχόν τε,
 Χαλκῶ δ' ἠρώσῃ, κὴ λυγρὰ τέλμα δόσῃ.
 Ἀλλὰ οἱ δόχλειον ὅτε ἔκλυε Φοῖβῳ Ἀπόλλων.

Αὐτὸς

In lecto concubitu mixtus est , perfecitque desiderium :
Eadem autem & Amphitryo populorum dissipator , illustris he-
Perfecto magno opere , rediit domum suam. (ros,
Neque ille ad famulos & pastores agrestes
Perrexit ire antea , quam sue conjugis conscendisset lectum.
Tale siquidem corde desiderium ceperat pastorem populorum.
Sicut quando quispiam magno affectu effugit afflictionem
Morbo ex difficili , aut etiam validis ex vinculis :
Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato , (est,
Magnoque affectu , lubentique animo , domum suam reversus
Totaque nocte concubuit cum veneranda uxore ,
Obletando se muneribus aurea Veneris.
Illa autem à Deo pariter domita , & ab homine longe optimo ,
Thebis septem portas habentibus geminos peperit pueros ,
Haud quaquam similes , quanquam fratres essent.
Alterum siquidem inferiorem , alterum autem longe prestan-
torem virum ,
Savum ac validum , vim Herculanam :
Hunc quidem compressa à nubium offuscato Saturnio ,
Iphicleum autem , hastarum à concussore Amphitryone ,
Diversa generatione : alterum quidem , cum viro mortali con-
cumbens :
Alterum autem , cum Saturnio Deorum imperatore omnium ,
Qui & Cygnum occidit , Martis filium , magnanimum.
Invenit enim in luco longe jaculantis Apollinis
Ipsam , & patrem ipsius , Martem , bello insatiabilem ,
Armis fulgentes , ceu fulgor ignis ardentis ,
Stantes in curru : terram autem pulsabant veloces equi ,
Ferientes ungulis , pulvisque circa ipsos dividebatur ,
Excitatus compactis à curribus & pedibus equorum.
Curvus autem fabrefacti & rotarum ambitus circum resona-
bant ,
Equis festinantibus. gaudebat autem Cygnus inculpatus ,
Sperans se Iovis filium , Mavortium , aurigamque
Ferro interempturum esse , & inclyta arma despoliaturum.
Sed ipsius vota non exaudivit Phæbus Apollo.

Αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρε βίῳ Ἡρακληείῳ·
 Παῦ δ' ἄλλοτ' ἐ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παῖσας;
 Λάμπει ὑπὸ δ' ἰοῖο θεῷ τούχων τε καὶ αὐτῷ·
 Πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπιδάμπει· τίς κεν ἐκείνῳ
 Ἔτλη θνητὸς εἶναι καλὴν αἰὼν ὀρμηθῆναι,
 Πλὴν Ἡρακλῆος ἐ κυδαλίμεν Ἰόλαος;
 Κείνων γὰρ μεγίστη τε βίη καὶ χεῖρες ἀάπτει
 Ἐξ ὧμων ἐπίφυγον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλεισιν.
 Ὅς ῥα τόδ' ἠνίοχον προσέφη κρατερὸν Ἰόλαος.

70

Ἡρως, ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλῳ τε πάντων,
 Ἡ' π' μετ' ἀθανάτους μάχασθαι, τοὶ ὀλυμπον ἔχουσιν,
 Ἡ' λίην Ἀμφιτρυῶν, ὅτ' εὐστέφανον ποτὶ Θηέῳ
 Ἡ' λη, λιπὼν Τίρῳτον εὐκλῆμνον πηλείηρον,
 Κτεῖνας Ἡ' λεκτρυῶνα, βοῶν ἕνεκ' Ὀρυμειάπων.
 Ἰκέτο δ' εἰς Κρείοντα καὶ Ἡ' νιόχῳ πανύπεπλον,
 Οἱ ῥά μιν ἠπαύζοντο καὶ ἄρμυρα πάντοτε παρέχον,
 Ἡ' ἰ δίκη ἴδ' ἰκέτησι· πῶν δ' ἄρα κηρόδι μάχων.
 Ζῶε δ' ἀγαλλόμενον σὺν εὐσφύρῳ Ἡ' λεκτρυῶνῃ
 Ἡ' ἰ ἀλόχῳ· τάχα δ' ἄμμις ἐπιπλομήων ἐναιωτῶν
 Γηρόμεθ' ἔτε φυλὴν ἐκαλίσκιοι ἔτε νόημα,
 Σὸς τε πατὴρ καὶ ἐγὼ· ἔ μ' φρένας ἐξέλετο Ζεὺς·
 Ὅς περ λιπὼν σφέτερόν τε δῶμον σφετέρως τε τοκῆας,
 Ὀΐχτο πμήζων ἀλιτήμνον Εὐρυπύην,
 Σχέτλι· ἥ περ πολλὰ μέγιστα χάζετ' ὀπίσσω,
 Ἡ' ἰ ἄτλῳ ἀχέων. ἥ δ' ἰ παλινάχρετός ἐστιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπιτίλλει· αἰέθλης.
 ὦ φίλῳ, ἀλλὰ σὺ θῆσον ἔχ' ἠνία φοινικῆντα
 Ἰσπῶν ὠκυπόδων· μέγα γ' φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
 Ἰθύς ἔχῃ θοὸν ἄρμυρ καὶ ὠκυπόδων ὀδὴν Ἰσπῶν,
 Μηδὲν ὑποδδείςας κλύπον Ἀρεῶν ἀνδροφόνους,
 Ὅς γόν κεκληγὼς ἀειμαίνε' ἱερὸν ἄλλοτ'
 Φοίβεσ' Ἀπόλλωνος ἐκαλήσειέταιο ἄνακτι.

75

80

85

90

95

100

Ἡ' μὲν

90. Ὅς περ λιπὼν.] Multa exemplaria & quaedam MSS. pro δῶμον hic habent δῶρα, non sine magno foedoque errore: cui tamen facilli-

mum erat mederi, vel eo modo quo nos fecimus, vel sic, Ὅς περ λιπὼν δῶμα σφίτερον σφίτερας.

Ipse enim contra illum concitavit vim Herculeam.

Totus vero lucus & ara Apollinis Pagasai

Collucebat prae vehementis Dei armis, & ipso,

Et quasi quidem ignis ex oculis effulgebat. Quis autem illi

Sustinisset, mortalis existens, obviam sub conspectum prodire,

Præter Herculem & gloriosum Iolaum?

Illorum enim & vis magna, & manus invictæ

Ex humeris nate erant, una cum robustis membris.

Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolaum.

O heros Iolæ, mortalium longe charissime omnium,

Nempe vere in immortales beatos, qui olympum tenent,

Peccavit Amphitryo, quoniam bene munitas ad Thebas

Abiit, relicta Tiryntho, urbe bene fundata, (frontes:

Postquam occiderat Electryonem: propter boves latas habentes

Venitque ad Creontem, & Heniochem longis ornatam vestibus,

Qui ipsum ultro receperunt, & necessaria omnia præbuerunt,

Quatenus fas est supplicibus, colueruntque ex animo magis.

Vivebat autem exultabundus cum formosa Electryonide

Conjuge sua: moxque nos revoluta anno

Nati sumus, neque statura similes corporis, neque ingenio,

Pater tuus & ego: cujus quidem mentem sustulit Iupiter,

Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,

Abiit veneraturus immaturo partu editum Eurystheum:

Infelix, certe multum ingemiscebat postea,

Noxam suam lugens: sed illa irrevocabilis est.

Mihi vero Deus difficiles imperavit labores.

O amice, sed tu celeriter contine habenas rutilantes (lans

Equorum alipedum, magnamque mentibus fiduciam accumu-

Recta dirige celerem currum, & alipedum robur equorum,

Nihil veritus strepitum Martis, hominum occisoris,

Qui nunc cum clangore circumquaque furit per sacrum nemus

Phœbi Apollinis, longe jaculantis regis.

Enim-

92. Σχῆτλι. Hic etiam pro
μέλα è Palatin. cod. reposuimus
πύλα, ut constet versus,

94. Αὐτάρ.] Pro ἐπιτέλλετο le-
gitur etiam ἐπὶ τέλει. M S. Palatin.
priori assentitur.

Ἡ μὲν κ' ἐκράτερός ποτ' ἐὼν ἄα) πολέμοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος,

Ἡ θεῖ', ἥ μάλα δὴ τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε

Τιμᾶ σὺν κεφαλῇ, κ' ταῦρε' ἔννοσίγαιον,

Ὅς Θήβης κρήδεμονον ἔχῃ, ῥύεταί τε πόλιν.

105

Οἷον δὲ κ' τὸνδε βροτῶν κρατερὸν τε μέγαν τε

Σας ἐς χεῖρας ἄβυσσον, ἵνα κλέῃ ἐσθλὸν ἄρῃαι.

Ἀλλὰ γε δύσσεο τάχ' ἐδρήϊα, ὄφρα τάχιστα

Δίφραξ ἐμπελάσωνις Ἀρήος θ' ἡμέτερόν τε

Μαρνώμεσθ'. ἐπεὶ ἔτι ἀπαρβήθην Διὸς υἱὸν

110

Οὐδ' Ἰφικλείδην διδίδε. ἀλλὰ μιν οἶα

Φόβεσθ' δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,

Οἱ δὲ σφι χεῖδ' ἐῖσι. λιλαιόμηναι πολέμοιο

Φυλόπιδά σφιν· τὰ σφιν πολὺ φίλιερα θύιης.

Ὡς φάτο· μεῖδεν δ' ἐβίη Ἡρακλεΐη,

115

Θυμᾷ γηθήσας· μάλα γὰρ νῦν οἱ ἄρῃαι εἶπιν.

Καὶ μιν ἀμφόμορον ἔπειτα πλερόεντα προσσηύδα.

Ἦρως δ' Ἰόλαος, Διοτρεφὲς, σὺκέτι τηλῆ

Υσμίνη τετηχεῖα· σὺ δ' αἶς παρ' ἡῶτα δαΐφρων.

Ὡς ἔ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτῳ

120

Παῦτ' ἀναστροφᾷν κ' δρηγέμεν, ὥς κε διώηαι.

Ὡς εἰπὼν, κνημίδας ὀρέχ' ἀλκίῳ φαίνε,

Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, ποτὶ κνήμησιν ἔθηκε,

Δεύτερον αὖ θύρησιν ποτὶ στήθεσιν ἔδωκε

Καλὸν, χρύσεον, πολυδαίδαλον. ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε

125

Παλλὰς Ἀθηναίης κέρη Διὸς, ὅσπ' ὅτ' ἐμελλε

Τοπρῶτον σπινόεντα ἐφορμήσασθαι αἰθέρας.

Θήκετο δ' ἀμφ' ὤμοισιν δρηῆς ἀλκτῆρος σιδήρεον

Δφινὸς

103. Ἡ θεῖ'.] Ita C. Palat. Alii αὖ θεῖ'.

105. Ὅς Θήβης.] Fuit & Thebe in Aegypto, à Busiride rege condita, ambitu centum quadraginta stadiorum, centum portis insignis. Præterea etiam Thebe in Bæotia

fuit à Cadmo Agenoris filio condita, quam Amphyon muris ornavit, Bacchi & Herculis patria.

114. Φίλιερα.] Palat. φίρτερα.

116. Θυμᾷ.] Nonnulli codices habent μυθᾷ.

118. Ἰόλαος.]

Enimvero, etiam validus licet existat, tamen exsaturabitur

Hunc contra allocutus est inculpatus Iolaus: (bello.

O patre, quam multum vero pater hominum atque Deorum
Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,

Qui Thebarum mœnia tenet, & tuetur civitatem:

Quemadmodum & hunc mortalem, validumque magnumque
Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.

Sed age, induere arma Mavortia, ut quam celerrime

Curvus inter se committentes Martis & nostrum,

Decertemus. Quoniam neque intrepidum Iovis filium,

Neque Iphiclidem perterrebit: sed ipsum puto

Mox fugituum duos pueros inculpati Alcide,

Qui prope adsunt, cupientes bello

Certamen instituere. quæ res ipsis multo gratior quam epula.

Sic ait. arrisit autem fortis Hercules,

Animo oblectatus, admodum enim illi grata dixerat.

Atque ipsum, respondens, verbis volucris allocutus est:

O heros Iolæ, Iovis alumne, non procul etiam hinc

Pugna aspera. Tu vero quemadmodum antea fuisti bellicosus,

Ita & nunc magnum equum Arionem nigricantibus setis obfi-

quoquo versum converte, & auxiliare pro eo ac poteris. (tum

Sic locutus, ocreas ex Orichalco splendido,

Vulcani inclyta dona, tibiis induxit.

Mox & thoracem pectori induit

Pulchrum, aureum, variegatum: quem ipsi dederat

Pallas Minerva filia Iovis, tunc cum coeperat

Primum luctuosa aggredi certamina.

Posuit autem circa humeros nocuementi depulsorium ferrum,

Sevus

118. Ἰόλαος.] Nomen peritissimi
aurigæ, quasi dicas, ἰός τε λαός, ja-
culum seu telum populi.

122. Ὀρείχαλκος.] Orichalcum,
æ montanum. Schol. Hesiodi scri-
bit esse æs candidum, quod in mon-
tibus inveniatur, aut materiam

quandam metallicam ære pretio-
sorem.

123. Ἡφαιστῆς.] Vulcani, quæ
vox quibusdam videtur orta ex Ἡ-
balcain, de quo Genes. 4. 22. sic dicta
ab αἴτλη accendo, & αἴσθω de-
struo.

Δρὺς ἀνὴρ· κρίλιν ᾗ παρὶ στήθεσσι φασγάνῳ,
Καββάλειτ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἐνθάδεν οἴσιν
Ρ'ιγῆλοι, θανάτοιο λαδιφθόγχοιο δουτῆρες.

130

Πρόθεν μὲν θανάτον τ' εἶχον, καὶ δακρυζέμενον·

Μέσσοι δ' ἐξοῖσι, παρὶ μέγας· αὐτὰρ ὅππῃθεν

Μορφοῖο φλεγύας καλυπτόμενοι πτερυγέσσιν

ἦσαν. ὁ δ' ὅσπερ ἐγγύθεν ἀπαχμήμον ἐλπετο χαλκῷ·

135

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κινέειν ἐντυκίζον ἔθηκε,

Δαιδαλίῳ, ἀδάμαντι, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,

ἥ τ' εἴρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.

ΧΕΡΣΙΓῆ μὲν σάκεα εἶλε παναίολον· ἐδὲ πρὸς αὐτὸ
Οὐτ' ἐρρήξε βαλὼν, ἔτ' ἐθλαζε, θάμνα ἰδέσθαι.

140

Παῦ μὲν γὰρ κύκλῳ πῶναι λούκῳ τ' ἐλέφαντι,

Ἡλέκτρῳ θ' ὑπολαμπέειν ἔλῳ, χρυσῷ τε φαινοῖ,

Λαμπόμενον· κυάνεα δ' ἀπὸ πλῆθους ἠλέλαντο.

Ἐν μέσσοι δ' ὁράκοντο ἔλῳ φόβῳ, ἔπ' φασγάνῳ,

Ἐμπαλιν ὅσοις περὶ λαμπομένοισι δειδυκώς.

145

Τῷ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆθος ἔμελλε λούκῳ θανάτων,

Δφινῶν, ἀπλήτων, ἐπὶ δ' ἐβλοσυροῖο μετώπῳ

Δφινὴ ἔχεις πεπότητο, κορύσσεσσι κλόνον ἀνδρῶν,

Σχετλίῃ, ἣ ῥα νόον τε ἐκ φρένας εἶλετο φωτῶν

Οἱ πρὸς ἀντιβίῳ πόλεμον Διὸς ἦν φέροισιν.

150

Τῶν καὶ ψυχὰς μὲν χθονα δύνεσθ' αἶδοντο εἶσα

Αὐτῶν, ὅστις δὲ σφί παρὶ ῥινοῖο σαπίσσης,

Σφείας ἀζαλείοιο κελαϊνῇ πύθει αἶη.

Ἐν δ' ἐπαρτίωξίς τε παλινώξίς τε τίτυκτο.

Ἐν δ' ὁμοδός τε, φόβῳ τ', ἀνδροκτασίῃ τε διδῆλτο.

155

Ε'

130. Καββάλειτ'.] Est alia lectio, quæ pro δ' ἐνθάδεν, ut est in Palat. habet δὲ τοι ἔσσαν.

139. Χερσί.] Sequitur jam clypei Herculis elegantissima & admirabilis descriptio. In M S. Palatin. & fere eodem modo Ald. & Flor. editionibus præfixus est titulus huic versui, Ἀρχὴ τῷ ὁπλητάμῳ.

τῆς ἀσπίδος· quasi vero præcedentia non pertineant ad idem opus.

143. Κυάνεα.] Alias κυανῆ.

153. Κελαϊνῇ.] Quidam malunt, μελαίνῃ: eadem tamen signif.

154. Ἐν δ' αἶ.] Est hic ὑποτύπωσις acerrimæ pugnæ. ἐπαρτίωξις, q. d. persecutio, vel persecutio. Interpret. ἐν ταῖς φησὶν αἶ καὶ ἐπαρτίωξις καὶ ὁπισθί-

*Savus vir : cavam autem circa pectora pharetram ,
Rejecitque in tergum. in hac multa erant sagitta
Horrenda , mortis vocem reprimentis datrices.
Ha ab anteriori quidem parte mortem habebant prefixam , &
lachrymis madebant :*

*Media autem polita erant, longa : sed à tergo
Nigra aquila contecta alis
Erant. ille autem validam hastam prefixam ere corripuit.
Capiti vero ingenti galeam fabrefactam imposuit,
Variegatam , ferream , temporibus adaptatam ,
Qua tutum reddebat caput Herculis divini. (quisquam*

*At manibus clypeum accepit , varium totum , quem nemo
Neque perrupisset jaciendo , neque comminuisset, mirum visu.
Nam totus quidem circumquaque gypso, candidoque ebore ,
Et electro lucidus erat , auroque fulgido ,
Splendens : ceruleis plicis fulgorem interfecantibus.
In medio autem draconis erat terror, haudquaquam effabilis ,
Retro oculis igne lucentibus tuens.*

*Cujus & dentibus quidem repletum erat os candicantibus ,
Sevis , inaccessis. super terribilem autem frontem
Sava contentio devolitabat , accendens pugnas hominum ,
Tetra , qua & mentem eximebat & praecordia viris
Quicunque bellum adversus Iovis filium gererent.
Quorum & anime quidem sub terram eunt ad Orcum intro
Ipsum : ossa autem ipsis , pelle circum putrefacta ,
Sirio sub torrido in nigra putrescunt terra.
In eo autem & propulsatio, & viceversa persecutio facta erant.
In eo tumultus, horror, & homicidium huc illuc ferebantur.*

In

ἰσοδοξίῳ, ὥς πῦρ διὰ τὴν ἰσχυρο-
τητα καὶ ὅτι οἱ πόλεμοι ποτὲ μὲν
διώκοντες, καὶ καλεῖται τὸ πρὸς τὴν
διώκοντες, ποτὲ δὲ διώκονται, καὶ καλεῖται
τὸ παλινδιώκοντες. Igitur παλινδιώξιν ἐστὶν,
quum ii qui fugerant, eos qui fu-
garant atque vicerant, versa Martis
alca insectantur. Huic loco similis

est ille apud Virg. cum Trojana pu-
bes pugnae ciet simulacra sub armis:
Inde alios inennt cursus aliosque re-
cursus
Adversis spatiis. —
Et nunc terga fuga nudant, nunc
spicula vertunt
Insensi, &c.

Εἴς δ' ἔρως, εὖ δ' ἐκδοιμὸς ἐθύνηον, εὖ δ' ὀλοὴ κῆρ,
 Ἄλλον ζῶν ἔχουσα νέτατον, ἄλλον ἄντην,
 Ἄλλον πεθινάσκει καὶ μόνον ἔλκε ποδοῖν.

Εἶμυ δ' ἐχ' αἰμὴν ἄμφοι δαφαίνουσιν αἵματι φωτῶν,
 Διόν δερκομήνη, κυναχῆσι τε βιβραλῆα. 160

Εἴς δ' ὀφίων κεφαλαὶ δὴν ἔσαν ἔπι φατῶν
 Δώδεκα· ταὶ φοβέσκον ἐπὶ χθονὶ φθλ' ἀνθρώπων,
 Οἳ πινεσ ἀνελκίσκω πόλεμον Διὸς καὶ φέροισιν.

Τῶν καὶ ὀδύνων μὲ κυναχὴ πέλειν ὅτε μάχοιτο
 Ἀμφιτρωνιάδης· ταὶ δ' αἰετο θωῦτα ἔργα. 165

Σπύγμαθα δ' ὥς ἐπιφανέειν ἰδεῖν δῆνοῖσι δρῶκεται
 Κυανία καὶ νῶτα, μελαίνηται δ' ἡλόα.

Εἴς δ' οὐδὲν ἀγέλας χλῆων ἔσαν ἡδὲ λεόντων
 Ἐς σφίεσ δερκομήνων, κελόντων τ' ἐμδῶν τε.

Τῶν καὶ ὀμιληδὸν σίχες ἦσαν· ἔδ' ἐν τῷ γὰρ
 Οὐδ' ἔπειτα τρέττω· φείσονται γὰρ μὲ αὐχέας ἄμφω. 170

Ἡδὲ γάρ σφιν ἔκτε μείλας λίς, ἀμφὶ δ' κῆρυες
 Δοιοὶ ἀπεργάμοι ψυχῆς, καὶ δὲ σφί κελασπὸν

Αἶμα ἀπὸ λείδ' ἔραζ'. οἳ δ' αὐχέας ἐξελεπόντες,
 Κεῖται πεθινάσκει ὑπὸ βλοσυροῖσι λίεσσι. 175

Τοὶ δ' ἐπὶ μάχων ἐγέρωνται, κηπίοντες μάχαζ,
 Ἀμφοτέροι, χλῆναί τε σύες, χαροποί τε λέοντες.

Εἴς δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθαίων αἰχμητῶν,
 Καινία τ' ἀμφὶ ἀνακτα, Δρύανταί τε, Περαιθόον τε,

Ὀσπρία τ', Ἐξάδιον τε, Φάληρόν τε, Πρόλαχόν τε, 180
 Μόψοντ' Ἀμπυκίδην, Τιπερήϊον, ὅζον Ἀρηῶν,

Θησιάτ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
 Ἀργύριοι, χρύσεια παρὰ χροὶ τείχε' ἔχοντες.

Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐσάντο ἡγερέθοντο

Ἀμφὶ μέγα Πείρωϊον, ἰδὲ Ἀσβολὸν οἰωνιστῶν, 185

Ἀρχὸν δ' Οὐρεὸν τε, μελαγχραΐτῶν τε Μίμραντα,

Καὶ

165. Θωῦτα ἔργα.] Sunt cum sua satis declarat.

Palat. qui legant θαυμαστά. Τα δὲ
 δαίετο θωῦτα ἔργα.] Videtur legisse
 Diaconus, θαυμαστά, quod glossa

167. Κυανία.] Idem Palatin.
 & quaedam alia exempl. habent
 Κυανέοι.

In eo contentio quoque, & motus furebat: in eo pernicioſa Parca,
Vivum alium tenens recens vulneratum, alium autem illaſum,
Alium mortuum per pugnam trahebat pedibus.

Veſtem autem habebat circum humeros cruentam ſanguine
ſevum videns, clamoribusque ingraveſcens. (viroꝝ,

In eo autem & ſerpentum capita ſevorum erant haud qua-
quam effabilem,

Duodecim, quæ per terreſfaciebant ſuper terram genera hominum
Quicumque bellum contra Iovis filium moverent. (gnabat

Quorum & dentium quidem crepitus edebatur, quoties pu-
Amphitryoniades. Hac autem diſtincta erant miranda opera.

Porro veluti puncta quadam apparebant videnda ſevis draco-
Cerulea per terga, denigrateque erant illis maxilla. (nibus

In eo autem & ſuum greges agreſtium erant, atque leonum
Mutuo ſeſe aſpicientium, irascentiumque & feſtinantium,

Quorum etiam turmatim ordines incedebant; neque vero hi
Neque illi alteros timebant, horrebant attamen colla amborum.

Iuxta enim ipſos jacebat magnus leo, circum autem apri

Duo, ſpoliati animas, deorſumque ipſis niger

Cruor diſtillabat in terram. ipſi autem cervicibus deſectis

Iacebant mortui ſub terribilibus leonibus.

At illi magis etiam excitabantur, incenſi ad pugnandum,

Vtrique agreſtesque ſues, trucesque leones.

In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,

Caneum circa regem, Dryantemque Pirithoumque,

Hopleumque, Exadiumque, Phalerumque, Prolochumque,

Mopſumque Ampycidem, Titareſium, nothum Martis,

Theſeumque Ægeidem, ſimilem immortalibus:

Argentei, aurea circum corpus arma habentes.

Centaury autem ex altera parte contra hos congregabantur,

Magnus Petraus atque Aſbolus augur,

Arctusque, Huriusque, nigerque pilis Mimas,

Et

176. Τοις δὲ.] Alii malunt κό-
πὸν τε, & irascebantur, ſeu incen-
debantur. & ita Palat.

gnam Lapitharum cum Centauris
in nuptiis Pirithoi.

186. Ἀπὸ τοῦ.] Alia exempl. ha-

178. Ἐν δὲ τῷ.] Alluſit ad pu-
bent Θεῶν τε.

Καὶ δύο Πόσειδας, Περιμήδεά τε, Δρύαλόν τε,
 Ἀργύριοι, χρυσίας ἱλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε στυγαίεσσιν ὥσεί ζωοὶ πῶς ἐόντες,
 ἔχουσιν ἢ δ' ἱλάτης αὐτοχέδον ὠρυγνάντη. 190
 Ἐν δ' Ἄρε^α βλοσυροῖο ποδώκεος ἔστασαν ἵπποι
 Χρύσοι· ἐν ᾧ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρε^α ἔλι^α Ἄρης
 Αἰχμὴν ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, περὶ δ' ἔσπευον κελύων,
 Αἰμαίνε φοινικῆς, ὥσεί ζωὴς ἐναείζων.
 Δίφρα ἐμδεδωώς. ὦρ^α δ' ᾧ Διμῶς τε Φόβε^α τε 195
 ἔστασαν, ἱεῖμοι πολέμοιο καὶ ἀδύμωτοι ἀνδρῶν.
 Ἐν δ' Διὸς θυγατρὶ ἀγλαΐῃ Τριτογένει^α,
 Τῇ ἱκέλη ὥσεί τε μάχῃ ἐθέλῃσιν ἐκρύσσεν,
 ἔχουσιν ἐν χερσὶ χρυσεῖαν τε περὶ δ' ἔσπευον,
 Αἰγίδα τ' ἄμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ἄχρη φύλοπιν αἰνῶν. 200
 Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ' ἄρα μίσην
 Ἰμερόεν κητέρεζεν Λητῆς καὶ Διὸς υἱὸς
 Χρυσείῃ φόρμιγγι· θεῶν δ' ἔδ^α ἀγνὸς Ὀλυμπ^α.
 Ἐν δ' ἄγρῃ, πῶς δ' ὄλε^α ἀπείρι^α ἐσφάνωτο
 Ἀθανάτων ἐν αἰῶνι· θεῶν δ' ἐξήρχον αἰοιδῆς 205
 Μῦσται Πιερίδες, λιγὺ μελοποιόαις εἰκῆαι.
 Ἐν δ' λιμῶν δ' ὄρμ^α ἀμαρμακείῃσι θαλάσσης
 Κυκλοερῆς ἐπέτυκτο πανέφθ^α κασιτέροιο,
 Κλυζομήν^α ἱκέλ^α· πολλοί γε μὴ ἀμμέζον αὐτῇ
 Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνον ἰχθυόοντες, 210
 Νηχομήδοις ἱκέλοι. δοιοὶ δ' ἀναφυζιόοντες
 Ἀργύριοι δελφῖνες ἐθύνον ἑλκασας ἰχθῆς.
 Τῶν ὑπὸ χαλκῶι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκτῆς
 ἦτο ἀνὴρ ἀλυσὸς διδοκμή^α· εἶχε δ' ἔχ^α χερσὶν
 Ἰχθυῖον ἀμφίβλητρον, ἀπὸρρίψον^α ἰοικώς. 215
 Ἐν δ' ἦν ἡνὶκόμε^α Δανάης τέκ^α ἱππόταν Πέρσε^α,
 Οὐτ'

202. Ἰμερόεν.] Deest fortasse articulus, ὁ, vel simile quippiam, ad explendum versum. non aliter tamēn Palat.

203. Θεῶν δ' ἔδ^α ἀγνὸς Ὀλυμ-

π^α.] Scribendum omnino existimo: θεῶν δ' ἔδ^α ἀγνὸς Ὀλυμπ^α. Græcis ἀγνῶσθαι, Latinis frangere, est, ἢ χῶ πῖνα ἀπολείπειν, sonitum edere. Unde fracti sunt Horatio dicuntur.

Et duo Pelucida, Perimedes, Dryalusque,
 Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
 Atque impetum pariter faciebant, perinde ac si vivi essent,
 Lanceisque atque abietibus cominus certabant.
 Inter hac autem Martis terribilis alipedes stabant equi
 Aurei, & ibidem ipse quoque spoliator perniciosus Mars,
 Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
 Sanguine cruentus, perinde atque vivos spolians,
 Currui insistens. juxta autem Pavorque Metusque
 Stabant, gestientes bellum subire virorum.
 Ibidem autem & Iovis filia pradatrix Tritogenia,
 Ei similis, quasi qua pugnam vellet armare,
 Hastam habens in manibus aureamque galeam, (scutum.
 Ægidemque circum humeros: gradiebatur autem in prælium
 At erāt in eo clypeo & immortalium chorus, in cuius medio
 Desiderabile quiddam personabat Latona & Iovis filius
 Aurea cithara. Deorum autem sedes frangebatur purus Olympus.
 Ibi & forum, circum autem opulentia infinita, quasi in corona
 erat posita

Immortalium in certamine: Deæ autem incipiebant cantum
 Musa Pierides, canorum quiddam canentibus similes.
 In eo autem & portus appulsu facilis immensi maris,
 Rotundus factus erat liquefacto è stanno,
 Inundanti similis: multi vero per medium ipsius
 Delphines hac atque illac ferebantur piscibus inhiantes,
 Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes
 Argentei delphines, depascebant mutos pisces.
 Sub his arei trepidabant pisces, sed in ripis
 Sedebat vir piscator observans; habebat autem manibus
 Piscium rete, projecturo similis.

In eo autem & pulchricoma Danaës filius eques Perseus,
 Neque

cantur. Et ne quis dubitet, infra
 dicitur, οὗτοι δὲ σφιν ἀγνύλο ἵχθυι.
 ubi Diaconus interpretatur, ἐκλάτο
 ἡ ἵχθῳ, sicut hoc loco, ἀγνύτ' ὄλυμ-
 πῳ, nihil aliud est.
 216. Εἰ δὲ ἦν.] Perseum clypeo
 antevolantem fingit.

Οὐτ' ἄρ' ἐπιψάων σάκε' ὅσσιν, ἔθ' ἐκθίς αὐτοῖ;
 Θαῦμα μέγα φράσασθ'· ἐπεὶ ἔδαμῃ ἐσηλκν.
 Τῷς γάρ μιν παλάμοις τεύξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 Χρῦστον· ἀμφὶ ᾧ πρῶτον ἔχε πλερόντα πέδιλα.
 Ὠρυγίῳ δὲ μιν ἀμφὶ μελαινόεντι ἄορ' ἔκνρ,
 Χάλκεον ἐκ τελαμών· ὁ δὲ ὥς τε νόημ' ἐποτρ,
 Παῶν ᾧ μετ' ἄφρενον εἶχε κτήρη δ' ἄνοϊο πελώρη,
 Γοργυῖς· ἀμφὶ δὲ μιν κίβητις θεί. θαῦμα ἰδέσθ,
 Ἀργυρή· θύσανοι ᾧ κρήνηρεῖντο φαεινοὶ
 Χρῦσοι· δεινὴ ᾧ ᾧ κροτάφοις ἀνακλῖ
 Κεῖτ' Ἀΐδ' ὅτι κινέη, νυκτὸς ζόφον αἰὼν ἔχευα.
 Αὐτὸς ᾧ σπέρδοντι καὶ ἐρρίγνι τοικῶς
 Περσίδος Δαναΐδης ἐπταίνετο. ταῖς ᾧ μετ' αὐτὸν
 Γοργυῖς ἀπληθεῖ τε καὶ ἔφαται ἐρρώοντο,
 Γέμεται μακρῇ. ἐπὶ ᾧ χλωρὴ ἀδάμασσι
 Βαινασίων ἰάχουσι σάκε' ὅσσιν· μεγάλα ὄρυμα γδοῖ
 Οἷα καὶ λιγέως· ἐπὶ ᾧ ζώνησι δροσύνει
 Δοισὶ ἀπληρεῖντο, ἐπικυρῶντε κάρλῳ.
 Λίχμαζον δὲ ἄρα τῷγε. μὲν δὲ ἐχάρασσαν ὀδόντα
 Ἄγρια δερκομήνῳ· ἐπὶ ᾧ δ' ἄνοϊσι κερλῶσι
 Γοργυῖσις ἰδνείη μέγας φόβος· οἱ δὲ ὑπὲρ αὐτίων
 Ἄνδρες ἐμφορῶντο, πολέμηια τούχ' ἔχοντες.
 Τοὶ μὲν δ' ὅτι σφετέρης πόλι' ὅσσιν σφετέρων τε τοκῶν
 Λοιγρὸν ἀμύνοντες· τοὶ ᾧ προτέρῳ μεμαῶτες.
 Πολλοὶ μὲν κέαρ, πλείονες δὲ ἐπὶ δ' ἔχοντες,
 Μάριανθ'· αἱ ᾧ γυναικες εὐδμήτων ἐπὶ πύργων
 Χάλκεον ὅξυ βόων, καὶ δὲ ἐδρύπνυντο παρειαί,
 Ζωῆσιν ἰκίλας, ἔρτα κλυτὴ Ἡφαίστιο.
 Ἄνδρες δὲ οἱ πρὸς ἑσθῆες ἔσαν, γῆρας τε μίμωρπον,
 Ἀθρόοι ἐκθόθεν πυλίων ἔσαν, αὐτὸς ᾧ θεοῖσι
 Χεῖρας ἔχον μακάρων, ᾧ σφετέροις τέκνῳ
 Διόδοτες· τοὶ δὲ αὐτὲ μυχῷ ἔχον, αἱ ᾧ μετ' αὐτὸς

220

225

230

235

240

245

Κῆρες

222. Χάλκεον.] Quædam exempl.
habent, νόημα ποίαντο. Palat. νόημα
ἐπλάτν.

227. Κεῖτ'.] Orci galeam invi-
habent, νόημα ποίαντο. Palat. νόημα
ἐπλάτν.

Neque quidem contingens clypeum pedibus neque longe separatus ab illo :

Miraculum magnum dictu : quoniam nusquam nitebatur.

Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus ,

Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria. (debat,

Ex humeris autem circa eum vagina inclusus nigra ensis pen-

Æreus de loro : ipse autem velut cogitatio volabat.

Totum autem tergum ejus tenebat caput sevi monstri

Gorgonis. circum ipsum autem pera ferebatur, mirum visu ,

Argentea, fimbriaque dependebant lucida

Aurea. sava autem circum tempora regis

Posita erat Orci galea, noctis caliginem gravem habens.

Ipse autem properanti & formidanti similis

Persens Danaides extendebatur. post ipsum vero

Gorgones inaccessæ & ineffabiles ruebant ,

Cupientes ipsum apprehendere : in viridi autem adamante

Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu

Acutum & tinnulum quippiam. in zonis autem dracones

Duo suspensi erant, attollentes capita.

Lambebant autem illi, iraque infrendebant dentes.

Crudele tuentes. supra sava autem capita

Gorgonum agitabatur magnus terror, ac supra ipsas

Viri pugnabant, bellica arma habentes.

Hi quidem à sua civitate, suisque parentibus,

Pestem depellentes : illi autem depopulari studentes. (nentes,

Ac multi quidem jacebant, plures autem etiam pugnam te-

Dimicabant. mulieres autem in bene constructis turribus

Æreum acutum clamabant, lacerabanturque genas

Vivis similes, opera inclyti Vulcani.

Viri autem qui seniores erant, & senectutem assecuti erant ,

Conferti extra portas ibant, sursumque Diis

Manus tendebant beatas, pro suis liberis (autem

Metuentes. illi autem contra pugnam conserebant, post ipsos

Parca

242. Μάριος.] Quidam le-
gunt ὁπὲ πύργων.

245. Ἀνδρῶν.] Alii malunt, ἡ-
γῶν τ' ἰμμεγροῦν.

Κῆρες κυάνεα, λύκους ἀραβέεσσι ὀδόντας,
 Δφῶποι, βλοσυροί τε, θαφεινοί τ', ἄπληθι τε 250
 Δῆεν ἔχον παρὶ πύργων. πᾶσαι δ' αἶψ' ἴεντο
 Αἶμα μέλαν πίειν· ὃν ᾗ παρῶτον μεμγαίποιεν
 Κεῖμαρον ἢ πίπτοντα νεύτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτὰς
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλους. ψυχὴ δ' αἰδώς δὲ κρατεῖεν
 Τάρταρον εἰς κρυόενθ'. αἳ ᾗ φρένας εὖτ' ὀρέσαντο 255
 Αἶματ' ἀνδρομέην, τὸ μὲν ῥίπτοσκον ὀπίσσω,
 Ἀψ δ' ὄμαδον καὶ μάλον ἐθύνειον αὖτις ἰῶσαι.
 Κλωθὰ καὶ Λάχεσσι σφιν ἐφίστασαν· ἢ μὲν ὑφῆσαν,
 Ἀΐδοι, ἔπ' ἵπτεν μεγάλη θεός, ἀλλὰ καὶ ἔμπεσ
 Τῶν γε μὲν ἀλλάων παρφερέας τ' ὡς πρὸς βυπῆτι τε. 260
 Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχῃ δερμεῖαν ἔθεντο.
 Δεινὰ δ' εἰς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήσασαι,
 Ἐν δ' ὄνυχας χεῖρας τε θρασείας ἰσώσαντο.
 Παρ δ' Ἀχλὺς εἰσῆκε ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνή,
 Χλωρὴ, αὐταλὴ, λιμὴν καὶ πεπληγῆα, 265
 Γενοπαχίς· μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρες ἐν ἰσῆσαν.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξα ῥέον, ἐκ δ' ἐπαρείον
 Αἶμα ἀπελείβει ἔραζε. ἢ ᾗ ἄπληθον σελαρήα,
 Εἰσῆκε· πολλὴ δ' ἡ κόνις καὶ ἐνὶ πύργῳ ὤκει,
 Δάκρυσι μυδαλὴν· ὡς δ' ἔπ' ἵπτεν πόλις ἀνδρῶν. 270
 Χρύσεα δ' εἰς μιν εἶχον ὑπερθεύοις ἀραρήα
 Ἐπὶ πύλας. τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαῖαις τε χοροῖς τε
 Τέρψιν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ εὐσώτερος ἐπ' ἀπλώης
 ἦσαν· ἀνδρὶ γυναικα. πολὺς δ' ὑμῆσαι ὀρώρει.
 Τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε 275
 Χερσὶν ἐνὶ δμαίων. ταῖ δ' ἀγλαῖα τεταλῆα
 Πρόσθ' ἔκειον· τοῖσιν δ' χοροὶ καὶ χοροῖς ἔποντο.
 Τοὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν σείσαντο ἱεσαν αὐδῶν
 Ἐξ ἀπαλῶν σμαράγδων, παρὶ δ' ἐσφίον ἀγνυτο ἡχώ.
 Αἱ δ' ὑπὸ φορμύγαν ἀνᾶσαν χορὸν ἱμερόεντα· 280
 Ἐνθ'

252. Αἶμα.] Legitur etiam μάρασμα μαπίειν. & vers. 304. ἡμῶν
 μαπίειν.
 Huit versus. Et supra etiam est ἡ-

*Parca nigra candidis crepantes dentibus,
 Torua terribilesque, cruentaque, inaccessaque
 Certamen habebant de iis, qui cadebant. omnes enim cupiebant
 Cruorem nigrum bibere. & quem primum forte ceperant
 Iacentem vel cadentem recens saucium, ei quidem
 Inficiebant ungues magnos. animaque ad Orcum abibat, (sensu
 Tartarum in frigidum. illa autem praeordia postquam exatias-
 Sanguine hominis, ipsum quidem abiciebant post tergum:
 Retro autem in tumultum & stragem festinabant iterum ire.
 Clotho & Lachesis ipsis astant, atque paulo minor
 Atropos: neque enim erat magna Dea: sed tamen
 Aliis quidem praestantiorque erat, & aeo grandissima.
 Omnes autem circa unum virum pugnam acerbam instituerant:
 Sevoque modo seipsas mutuo aspiciebant, oculis succensentes.
 Inter se autem ungues manusque audaces exaquabant.
 Iuxta autem & Caligo stabat, perusta similis, & gravis,
 Pallida, aridaque, fame exhausta, & compressa,
 Crassis genibus: longique ungues à manibus prominebant.
 Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autem
 Cruor destillabat in terram. ipsa autem terribiliter dentes
 stringens,
 Stabat, multusque pulvis constraverat ei humeros,
 Lachrymis humida. juxta autem turrata civitas hominum.
 Aurea autem ipsam tenebant superliminaribus adaptata
 Septem porte: hominesque in voluptatibus & choreis
 Oblectationem capiebant. Alii siquidem fabrefacto in curru
 Ducebant viro uxorem, multusque hymenaeus excitabatur.
 Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat,
 In manibus famulorum. Mulieres autem venustate florentes
 Preibant, quas chori ludentes sequebantur.
 Atque hi quidem canoris tibiis emittebant cantum.
 Et tenero ore, circumque ipsos repercutiebatur sonus.
 Ille autem ad modulationem ducebant chorum amabilem.*

Inde

259. Α'πρὸν [?] Vel, ἀλ' ἀεξ | 276. Χερσίν.] Vel ἀγλαΐαις, ut
 27, ut Palat. | idem liber.

Ἔνθιν δ' αὖθ' ἐτέρωθε νίοι κόμμεζον ὑπ' αὐλῃ,
 Τοίγε μ' αὖ παύζοις ὑπ' ὄρχημῳ καὶ αἰοιδῇ,
 Τοίγε μ' αὖ γαλόωντες ὑπ' αὐλητῆρος δ' ἔκαστος
 Πρόσθ' ἕκιοι παύσαντες πόλιν θηλείαν τε χοροί τε
 Ἀγλαΐαν τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ ὠρεπάρουσι πόλιν.
 Νῶθ' ἵππων ἐπιβάτες ἐθύισον. οἱ δ' ὄροτῆρες
 Ἡρεῖον χθόνα δῖαν, ἐπισολαδῶντες χιτῶνας
 Ἐτάλατ'. αὐτὰρ ἔλω βαθὺ λήϊον οἶμα μ' ἤμων
 Αἰχμῆς ὄξειζι κορυμβόωντα πέτηλα,
 Βελθόμην σαχύναν, ὥσπερ Δημήτερ' ἀκτῶν.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐκκεδαυοῖσι δέον, καὶ ἐπιπλον ἀλωῶν.
 Οἱ δ' ἐτρυγῶν οἶνας, ὄρεπῆνας ἐν χερσὶν ἔχουσιν.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς πελάγους ἐφόρδον ὑπὸ τρυγητῆρων
 Λαύκας καὶ μέλασας βότρυας, μεγάλων δ' ὄρχων,
 Βελθόμην φύλλοις καὶ ὄρυγρης ἐλίκευσιν.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς πελάγους ἐφόρδον. ὧς δ' ἐσφίζιν ὄρχον
 Χρύσειον ἦν, (κλυτὰ ἔρφα παρὶ φέροντο Ἡφαίστιο)
 Σειρόμην φύλλοις καὶ ὄρυγροῖς κόμμεζι.
 Τῶ μ' ἔνθιν παύζοντες ὑπ' αὐλητῆρος ἔκαστος
 Βελθόμην σφυλῆσι μελάνθησαν μ' αἶδε.
 Οἶμα μ' ἐτραπίον, τοὶ δ' ἤρυν. οἱ δ' ἐμάχοντο
 Πύξ τε καὶ ἰλκιδόν. τοὶ δ' ὠκύποδας λαγῆς ἤρδον
 Ἄνδρες θηρῶται, καὶ κερχαρόδοσι κύνησιν.
 Ἰέμενοι μαπίν, οἱ δ' ἱέμενοι ὑπαλύξαι.
 Πὰρ δ' αὐτοῖς ἱσπῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' αἰθέλοισι
 Δῆλον ἔχον καὶ μόχθον. ἐὺπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
 Ἡνίοχοι βεβασίτες ἐφίεζαν ὠκίας ἵππους,
 Ρ' ὕψα χαλαίνουσι. ταὶ δ' ἐπικρατίοντα πίτοντο
 Ἀρμάσθαι κροκῆντ', ἐπὶ δ' ἐπλημναί μιν αὐτόδον.
 Οἱ μ' ἄρ' αἰδῶν εἶχον πόνον. ἐδὲ πόσι σφιν
 Νίκη ἐπλευράθη, ἀλλ' ἀκρίβησιν εἶχον αἰέθλοι.

285

290

295

300

305

310

Τοῖσι

289. Αἰχμῆς.] Nonnulli codi-
 ces habent κορυμβόωντα, q. d. fasti-
 giatos culmos. Interpr. ῥαβδόδοι,

καὶ δὲ ἀκροατίας θύοιχα.

291. Οἱ δ' ἄρ' ἐν.] Pro ἑπιπλον
 Palat. & alii legunt ἐπῆλον.

293. Οἱ

Inde rursus ex alia parte juvenes comessabantur ad fistulam :
 Alii quidem contra ludentes saltatione & cantu ,
 Alii autem contra ridentes. ante tibicinem autem singuli
 Præcedebant , totamque civitatem latitia choreaque
 Voluptatesque tenebant. Alii autem rursus extra civitatem
 Tergis equorum conscensis currebant. aratores autem
 Proscindebant terram bonam , ornatæque tunicas (metebant
 Succinctas habebant : sed erat profunda seges, ubi alii quidem
 Mucronibus acutis rostrata folia ,
 Gravidæ spicis , veluti Cereris cibum.
 Alii autem in manipulos ligabant & implebant aream :
 Rursus alii vindemiabant vineas. falces in manibus habentes.
 Alii autem in calathis ferebant à vindemiatoribus acceptos
 Albos & nigros racemos , magnis ex vitibus ,
 Gravidis foliis , & argenteis capreolis.
 Alii rursus in calathis portabant , juxtaque ipsos vitis
 Aurea erat (inclyta opera prudentis Vulcani)
 Agitata foliis , & argenteis perticis.
 Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque ,
 Oneratus uvis , quæ ipsæ nigra erant. (cabant
 Alii quidem calcabant in lacu, alii hauriebant, alii autem dimi-
 Pugnis , & luctando : alii vero alipedes lepores venabantur
 Viri venatores, & serratis dentibus canes duos ante ipsos ,
 Cupientes assequi , illi autem cupientes effugere.
 Iuxta ipsos autem & equites habebant laborem, proque præmiis
 Certamen habebant & pugnam. bene junctis autem in curribus
 Auriga stantes , immittebant veloces equos ,
 Habenas laxantes. illi autem subsultantes volabant (bant.
 Currus ferruminati , rotarumque modioli valde ex eo resona-
 Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem , neque enim
 dum ipsis
 Victoria completa erat , sed indefinitum habebant certamen.

Ipsis

293. Οἱ δ' αὖτ'.] In hoc & παλαίῳ.

quarto deinceps versu pro ἐς παλὰ 304. ἱμάμοι.] Legitur in Pala-
 re: est in nonnullis codicibus, in tin. ἀπαλίζαι.

Τοῖσι ᾗ κὺ παυκέρ μείλας τέρπῃ ἐντὺς ἀγῶνῃ,
Χρύσῃ, κλυτὰ ἔρβα φείφρονῃ Ἡφαίστιο.

Ἀμφὶ δὲ ἴτω ρέει Ωκεανὸς πλήθοντι ἰοικώς·

Παῦν ᾗ σιωεῖται σάκῃ πλυθαῖδαλον. οἳ ᾗ κατ' αὐτὸν 315

Κύκνοι αἰεσιπύται μεγαλ' ἤπυν· οἳ ῥά γε πολλοὶ

Νῆχοι ἐπ' ἄκρον ὕδωρ. παρ δὲ ἰχθύες ἐαλονίοντ',

Θαύμα ἰδεῖν κὺ Ζῳὶ βαρυκτύπῃ, ἢ Διὶ βυλας

Ἡφαιστῷ ποιήσῃ σάκῃ μείλας τε σβαρόν τε,

Ἀρσάμην παλάμῃσι, τὸ μὲ Διὸς ἄλκιμῷ υἱὸς 320

Πάλλιν ἐπικρατέως· ἐπὶ δὲ ἰσπεῖς θόρε δίφρων,

Εἵκελῃ ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγόχοιο,

Κῦφα βιβῶς· τῷ δὲ ἠνίοχῷ κρατερὸς Ἰόλαῷ

Δίφρων ἐπιμειβάως ἰθύοντ' χαμπύλον ἄρμα.

Ἀγχιμέλον δὲ σφ' ἤλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλῶη, 325

Καὶ σφείας θαρσύνουσ' ἐπὶ πτερόεντα πρῶτα ὑδα·

Χαίρει Λυγῇ γυνεὴ τηλεκλήτοιο,

Νῦν δὲ Ζεὺς κράτῃ ὑμῖν διδοῖ, μακάρεσσιν αἰνέσων,

Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν κὺ δ' ἀπὸ κλυτὰ τέλῃα δῖσσαι.

Ἄλλο δὲ σοι π' ἐπ' ἐρεῶ μέγα φέρωτε λαῶν· 330

Εὖτ' αὖ δὲ Κύκνον γλυκερῆς αἰεὶν ἀμέρσης.

Τὸν μὲ ἐπὶ τ' αὐτῇ λιπέην κὺ τέλῃα τοῖο,

Αὐτὸς ᾗ βροθλοιστὴν Ἀρῶ ἐπὶόντα δοκάζας,

Εὔθ' αὖ γε γυμνωθέντα σάκῃς ὑπὸ δαιδαλέοιο

Ὀφθαλμοῖσιν ἴδης· ἐνθ' ἐπ' αἰετὸν ὀξείῃ χαλκῇ· 335

Ἀψ δὲ ἀναχάσασθ' ἵππῃ ἐνύ τοι αἰσιμῇ ἐπὶ

Οὐθ' ἵππῃς ἐλίσθῃ, ἔτε κλυτὰ τέλῃα τοῖο.

Ὡς εἰπὼς ἐς δίφρον ἐβήσαντ' ὄνα θεῶν,

Νίκλῳ ἀθανάτης χερσὶν κὺ κῦδ' ἔχοντα,

Εὐσυνδρώς. τότε δὲ ῥά διόγνητ' Ἰόλαῷ 340

Σμερδαλίον θ' ἵπποιζιν ἐκέλευε. τοὶ δὲ ὑπ' ὀμφκλῆς

Ρίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα, κενόοις ποδίοιο.

Εἴ γε γάρ σφιν μὲν ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλῶη,

Αἰγίδ' ἀνασείσασα· φειδονάχιζε ᾗ γαῖαν.

Τοῖ

326. Καὶ σφείας.] Alias φωνήσας. | δὲ τοι ἐπ' ἐξέρω.

330. Ἄλλο.] Legitur etiam, Ἄλλο 333. Αὐτὸς.] Quaedam exem-
plaria,

*Ipsis autem etiam propositus erat magnus tripus intra agonem,
Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.* (milis.

*Circa extremam autem oram manabat Oceanus, inundanti si-
Totum autem continebat clypeum variegatum. per ipsum autem
Cygni altivolantes magnum clangebant, qui illic multi
Natabant in summa aqua. juxta autem pisces movebantur,
Mirum visu, etiam Iovi gravitonanti, cujus consiliis
Vulcanus fecit clypeum magnumque validumque,
Artificiose expoliens manibus: quem quidem Iovis fortis filius
Iactabat facile: equestrem autem affiliit in currum,
Similis fulguri patris Iovis, agida tenentis,
Leviter ingrediens huic autem auriga fortis Iolaus,
Bigis insistens regebat curvum currum.*

*Prope autem ipsis advenit Dea caesis oculis Minerva,
Atque ipsos confirmans verbis volucris alloquebatur:*

*Salvete Lyngei progenies longe inclyti,
Nunc itaque Iupiter robur vobis dat, is, qui beatis imperat,
Cygnumque interficere, & inclyta arma ejus despoliare.
Sed tibi aliud verbum dicam, multo praestantissime populorum:
Postquam jam Cygnum dulci evo spoliaveris,
Illum quidem tum eodem loco relinque, & arma ipsius:
Ipse autem hominum pestem Martem accedentem observans,
Vbi nudatum clypeo variegato
Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro,
Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est
Neque equos capere, neque inclyta arma illius.*

*Sic locuta, in currum ascendit diva Dearum,
Victoriam immortalibus manibus & gloriam tenens
Certatim. Tunc igitur Iove natus Iolaus
Horrendum equos increpuit. illi autem à comminatione
Leviter ferebant celerem currum, pulverem cientes per cam-
Nam ipsis animum addiderat Dea caesis oculis Minerva, (pum:
Ægide concussa. ingemiscebat autem circumquaque tellus.*

Illis

plaria, inter quæ Palat. habent ἐν
ῥῆμα, pro ὁμόρτα.

344. Αἰγῶν]. Περὶ σταλάξεως, idem
cod.

Τοὶ δ' ἄμυδις ἀσθλύνοντ' ἵκελοι πυρὶ ἢ ῥοίῳ,
 Κύκνῳ δ' ἰσπόδαμῳ κὺ Ἀρης ἀκρόνῳ αὐτῆς.
 Τῶν δ' ἴσποι μ' ἐπέθ' ὑπειανέοι ἀλλήλοισιν
 Ὄξεϊα χρέμιζαν, ἀπὲρ δὲ σφιν ἄγνυτο ἡχά.
 Τὸν ὠπτερον ὠπτεύει βίη Ἡρακληεή·

345

Κύκνε πίπον, τί νυ νῶϊν ἐπίχρεον ὠκείας ἴσπας,
 Ἀνδράσιν, οἳ τε πόνυ κὺ οἰζυῖν ἴδμεν εἰμῶ;
 Ἀλλὰ παρέξ ἔχε δίφρον ἐύξοον, ἠδὲ κελεύθε
 Εἶχε παρέξ ἱέναι. Τρηχῖνα δὲ τοι παρελαύνω
 Ἐς Κηϋκας ἀνακτα· ὁ γὰρ δυνάμει τε κὺ αἰδοῖ
 Τρηχῖνῳ ὠρεβόηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶδα ἔαυτός.
 Τῷ γὰρ ὀπύεις παῖδα Θμισονόω κυανῶπιν.

350

Ὡς πίπον, εἰ μὲ γάρ τοι Ἀρης θανάτοιο πελδοτῶ
 Ἀρκείῃ, εἰ δὴ νῶϊ στωισόμεθα πτολεμίζειν.

Ἡδὴ μὲν τέ ἐφημι κὺ ἄλλοις πέρηθλῶα

Ἐγχεῖ ἡμετέρῃ, ὅθ' ὑπὲρ Πύλῃ ἡμαρτοῖνῳ

360

Αἰνέῃ ἔση ἐμεῖο, μάχης ἄμφοτερον μνησάνων.

Τρεῖς μὲ ἡμῶν ὑπὸ δαυρὶ τυπείς ἡρείσαντο γαίῃ,

Οὐταμῶν σάκεῖ· τὸ γὰρ τέτρατον, ἤλαζα μηρόν,

Παιῖ μὲν ἀσσύδων, ἀλλὰ γὰρ μέγα σάκῳ ἄρξα·

Πρὶν δὲ δ' ἐν κοινήνῃ χαμαὶ πέσειν ἔγχεῖ ὀρμη.

365

Ἐνθά κε δὴ λαβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,

Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρτα βροχέοντα.

Ὡς ἔφατ'· εἰ δ' ἄρα Κύκνῳ εὐμελείης ἐμμοῶα

Τῷ ἐπιπτόμενῳ ἐχέειν ἐρυσσάρματάς ἴσπας.

Δὴ τότε ἄπ' ὠπλεκίων δίφρων θύρον αἶψ' ἐπὶ γαῖαν

370

Παῖς τε Διὸς μεγάλῃ, κὺ Ἐνυαλίῳ ἀνακτῷ.

Ἡνίοχοι δ' ἐπὶ πῶν ἔλαζαν χαλκίτερας ἴσπας·

Τῶν δ' ὑποσδομῶν κτανάχιζε πόσ' Ὀρεῖα χθών.

Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεῖ· μεγάλοισιν

Πέτραι ἀποθρώσκουσιν, ἐπ' ἀλλήλαις γὰρ πίπουσιν,

375

Πολλὰ

356. Τῷ γὰρ ὀπύεις παῖδα.] In Hesych. βίεν, τὸ βίει μίγνυθαι
 Solonis legibus opponebantur. βί- τὸ δὲ κατὰ νόμον ὀπύειν.
 ρειν (male legitur βείναι) & ὀπύειν.

364. Παντῇ.] Notandum est hic

σάκῳ

*Illi autem pariter procedebant, similes igni sive procella,
Cygnus equum domitor, & Mars insatiabilis bello.
Horum equi deinde obviam sibi mutuo facti,
Acutum hinnivere, circaque ipsos reverberabatur sonus.
Atque hunc prior alloquebatur vis Herculea:*

*Cygne ignave, cur contra nos tenetis veloces equos,
Viros, qui laboris & erumnae experti sumus?
In diversum tene currum bene politum, atque è via
Cede pratergrediendo. Trachinem enim tendo
Ad Ceycem regem. nam ille potestate pariter & majestate
Trachini antistat. Tu vero satis hoc scis etiam ipse.
Ejus enim connubio tenes filiam Themistonoem nigroculam.
O ignave, non enim tibi neque Mars mortis exitium
Prohibuerit, si nos inter nos congregiamur bellando.
Iam ipsum quidem ajo ante quoque aliquoties periculum fe-
Hasta nostra, quando pro Pylo arenoso (cisse
Adversus stetit mihi pugnam insatiabiliter optans.
Ter siquidem mea hasta percussus sustinuit se terra,
Vulneratus clypeo: quarto autem transadegi femur ejus,
Totis animis festinans, magnumque illius clypeum perforavi.
Pronus autem in pulveribus humi prostratus cecidit hasta im-
Vbi etiam ignominia affectus inter immortales fuit, (petu.
Manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.*

*Sic dixit: at Cygnus bellicosus haudquaquam curabat,
Huic obtemperans, retinere trahentes currum equos.
Ac tunc à bene compactis bigis desilierunt celeriter in terram,
Et Iovis filius magni, & Enyalii regis.
Auriga autem propius egerunt pulchricomos equos.
Illis autem irruentibus sonitu pedum concitata est lata terra.
Ut autem ab alto vertice montis magni
Rupes desiliunt, alia super alias cadentes:*

Mul.

ὅτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ κυγνοῦ, ut & in-
fra ὕψ. 461. quum tamen alibi so-
leat Hesiodus alios Poëtas in cor-
ripienda illa syllaba sequi.

372. Ἡρώχης.] Scribe cum Pa-
lat. ἱμῶν.

374. Ὡς δὲ ὄτ'.] Comparatio
hæc est Homero frequens.

384. Καὶ δὲ

Πολλὰ δ' ἔσθ' ὑψέροισι, πολλὰ δ' ἐπεπύκηται,
 Αἰγάροι τε πανύριζοι ῥήγιον ἔω' αὐτῶν
 Ρ' ἴμφοι κυλινδομήων, εἴως πεδίον δ' ἀφίκων.
 Ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πίτον μέγα κεκλήγοντες.
 Πᾶσαι δ' Μυρμιδόνων τε πόλεις κλητὴ τ' Ἰαωλκὸς 380
 Ἄρνη τ' ἠδ' Ἐλίκη, Ἀνθρά τε ποιήεσσα
 Φωνή ἔω' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἔχον. οἱ δ' ἀλαλητῇ
 Θεασείω στυγέον. μέγα δ' ἔκτυπε μελίεσσα Ζεύς,
 Κάδδ' δ' ἄρ' ἀπ' ἐργάνοθεν ψαῖδας βάλεν αἰματίζοντας,
 Σῆμα πθεῖς πολέμοιο ἐὼ' μεγαθαρσέϊ παυδὶ. 385
 Οἷον δ' ἐν βήσσης ὄρεον χαλεπὸς ἀποιδείαξ
 Κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
 Ἀνδράσι θηροτῆς, θήνη δ' ἐπελόντων ὀδόντα
 Δοχμαθεῖς, ἀφρὸς δ' ἀπὸ σόμας μασιχάνη
 Λείβε', ὅσπερ δ' οἱ πυρὶ λαμπιτόωνη ἱκτύνω, 390
 Ὅρμας δ' ἐν λοφίῃ φείσσει τείχας ἀμφὶ τε δερύνω.
 Τῷ ἱκελὸν Διὸς ἡδὲ ἀφ' ἱσπεύει θόρε δ' ἴφρα,
 Ἡμῶν δ' ἡλοερῶν κυανόπτερον ἡχέτω τέτιξ
 Ὄζω ἐφεζόμενον θέρων ἀνθρώποις αἰείδων
 Ἀρχῇ, ὅτ' ἐπὶ πόλιν καὶ βράσσει θῆλυς ἱέρων. 395
 Καὶ τε πατημέριός τε ἐπὶ ἡμῶν χεῖρ' αὐδύνω
 Ἰδὲ ἐν αἰνοτάτῃ, ὅπότε χεῖρα Σείει' ἄρ' ἔτι.
 Τῆμ' ὁ δὴ κείχρσι δειγλῶχος τελέθει
 Τέσ' τε θέρει σπείρειν, ὅτ' ὀμφακὸς αἰόλων,
 Οἷα Διῶντον δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄχθος. 400
 Τῷ ὄρῳ μάρνασθαι, πολὺς δ' ἐρυμαγδὸς ὀρώρει.
 Ὡς δ' ἡ λείοντι δύνω ἀμφὶ κλαμῶντος ἐλάφοιο
 Ἀλλήλοισι κλέοντε, ἐπὶ σφέας ὀρμήσασθαι,
 Δεινὴ δ' ἐσθ' ἰαχὴ ἄρ' αἰὲς θ' ἄμα γίνετ' ὀδόντων.
 Οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ χαμψώνυχες ἀκυλοχέϊλαι, 405
 Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντες μαχέσθων
 Αἰγὸς ὀρεασινόμοιο ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο

Πίονον,

384. Κάδδ' δ'.] Hoc Homero & latin.
 Virgilio semper signum cladis est.

399. Τέσ' τε θέρει.] Σπείρειν Pa-
 δος.

401. Τῷ ὄρῳ.] Lege ἐρυμαγ-

415. Οἷον.]

*Multaque quercus, multa item picea
 Alnique totis radicibus refringuntur ab ipsis
 Celeriter delabentibus, donec in campum perveniant:
 Ita & illi in se mutuo ruebant cum magno clangore:
 Tota autem Myrmidonum civitas celebrisque Ioalcus,
 Arneque, & Helice, & Anthea herbosa,
 Pra voce utriusque valde resonabant. Illi autem cum cla-*
more

Mirando congressi sunt. magnum autem intonuit prudens Iu-
piter,

*Et à coelo guttas dimisit sanguinolentas,
 Signum id ponens bello, suo multum confidenti filio.
 Qualis autem in vallibus montis acerbis aspectu
 Aper, dentes habens exertos fertur impetu ad pugnandum
 Cum viris venatoribus, acuitque candidum dentem
 Per obliquum actus, spuma autem circa os mandenti
 Destillat, oculique ipsi igni splendenti similes sunt,
 Rectis autem in vertice horret setis, circaque collum:
 Talis similis Iovis filius ab equestri defiliit curru.
 Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada
 Ramo insidens, astatem hominibus canere
 Incipit, cujus & potus & cibus mollis ros est,
 Atque per totum diem, & mane sub auroram fundit vo-*
cem

*Æstu in gravissimo, quando corpus Sirius exsiccatur.
 Quando item & milia circum arista nascuntur,
 Quod æstate seminant, cum uva acerba colorem mutant,
 Qualia Bacchus dedit hominibus in letitiam & laborem;
 Eo tempore pugnabant, multus autem tumultus excitaba-*
tur.

*Vt autem leones duo, pro occisa cerva
 Sibi mutuo irati, in seipsos impetum faciunt,
 Sevusque inter ipsos rugitus, strepitusque exoritur dentium.
 Atque ut vultures incurvis unguibus repandirostri
 Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
 Capta montivaga gratia, aut fera cerva*

Pinguis,

Πίοι^Θ, ἢ τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήϊ^Θ αἰήρ
 Γῷ ἀπὸ νύκτ^{ος}, αὐτὸς δ' ἀπαλήσει[]] ἄλλη
 Χώρα αἰδέας ἐών· οἱ δ' ὀτρεαλίως ἐνόησαν,
 Ἐσσυμνύως δ' οἱ ἀμφὶ μάχῃ δριμύτιαν ἔθεντο·
 Ὡς οἱ πεκληγόν^{τες} ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.
 Ἐνθ' ἦτοι Κύκ^η μ' ὑπερμυί^Θ Διὸς υἱὸν
 Κτενέμυον μεμψώς, σαίκε[]] ἔμβαλε χαλκρον[]] ἔχ^Θ.
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν· ἔρυτο δ' ὄρωσε θεοῖο.
 Ἀμφιτρυωνιάδης δ' βίη Ἡρακληείη,
 Μεσσηγύς κέρυθός τε καὶ ἀσπίδ^{ος} ἔχει μακρῷ
 Αὐχίνα γυμνωθέντα θωῶς ὑπένεργε γυμναίῃ
 Ἡλῆας[]] ἐπικραλίως· ἀπὸ δ' ἀμφω κέρ^{ει} τένοισι
 Ἀνδροφόν^{ος} μελίη. μέγα γὰρ ὀνεί^{ον} ἔμπε^{τε} φωτός.
 Ἡραπι δ', ὡς ὅτε πῖς δρύς ἦραπιν, ἢ ὅτε πίτση
 Ἡλίδατ^{ος}, πληγεῖσθαι Διὸς ψολοῖν^{τε} κεραυνῷ.
 Ὡς ἔραπ'. ἀμφὶ δ' οἱ βράχε τούχ^α ποικίλα χαλκῷ.
 Τὸν μ' ἐπέτ' εἶα^{τε} Διὸς παλακάρ^{ος} υἱός,
 Αὐτὸς δ' βροτολοισθὲν Ἀρί^ω ἐπιόντα δοκάζ^{εις},
 Δεινὸν ὄρων ὅσοισι, λείων ὡς σώματι κύρ^{εις},
 Ὅς τι μάλ' ἐνδυκίως ῥινὸν κρατερῶς ἐνύχ^εσσι
 Σχίσας ὅτι τάχιστα, μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
 Ἐμυμνύως δ' ἄρα δ' γε κελαυνὸν πύμωλα[]] ἦτορ.
 Γλαυκίον δ' ὅσοις δεινὸν, πλάσας τε καὶ ὤμους
 Οὐρῇ μασιόν^{ων}, πρὸς γλαφ^{ος}· ἐδὲ πῖς αὐτὸν
 Ἐτλη ἐς αὐτὰ ἰδὼν χεῖδὸν ἐλθεῖν, ἐδὲ μάχεσθ^{αι}.
 Τοῖ^{ος} ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκρόρη^{τος} αὐτῆς
 Ἀνέ^κ ἔση Ἀρη^{τος}· ἐνὶ φρεσὶ θάρ^{ος} αἶξαν,
 Ἐσσυμνύως· ὁ δ' οἱ χεῖδὸν ἤλυθεν ἀχιυμν^{ος} κῆρ.
 Ἀμφοτέροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλας πίτσης περὶ^{ον} ὄρε^{ται},
 Μακρὰ δ' ἐπιθρώσκει^{ται} κυλίνδ^{ος}, ἢ δ' ἐπὶ ἡχῇ

410

415

420

425

430

435

Εἴρη

415. Οὐδ'.] Scholiafles Graecus Tzerzes scribit Seleucum quendam legere χαλκός, ut de hasta intelligatur, nam scutum, inquit, non

erat pneum.

423. Ἀμφὶ δ' οἱ βράχε, &c.] Ταύχ^α ποικίλα sunt, sicut Terentio vestis varia, ἢ πολυτελής. Nec discedit

Pinguis, quam interfecit jaculando juvenis vir,
 Sagitta è nervo emissa: ipse autem vagatur alio loco
 Loci ignarus existens. at illi celeriter animadverterunt,
 Certatimque pro ea pugnam acerbam instituerunt.
 Sic & hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt.
 Ibi sane Cygnus quidem potentis Iovis filium
 Occidere meditans, clypeo aream hastam adegit,
 Neque tamen perrupit as: defendebant enim dona Dei.
 Contra autem Amphitryoniades, vis Herculea,
 Inter galeam & clypeum, hasta longa,
 Cervicem nudatum, celeriter, infra mentum,
 Percussit valde, amboque detondit tendones
 Homicida lancea. magnum enim robur inciderat viri.
 Cecidit autem veluti cum quercus aliqua, aut cum rupes
 Excelsa, icta Iovis fumanti fulmine:
 Sic cecidit. circum ipsum autem resonabant arma variegata are.
 Atque hunc quidem ibi reliquit Iovis arumnosus filius.
 Ipse autem occisorem hominum Martem accedentem observans,
 Sevum videns oculis, ut leo corpus forte nactus,
 Qui admodum accurate pelle validis unguibus
 Dissecta, quam celerrime dulcem animum abstulit:
 Alacriter autem huius nigrum expletur cor,
 Ac caesis intuens oculis sevum quiddam, costasque & humeros
 Cauda flagellans, pedibus fodit; neque quisquam ipsum
 Sustinet ex adversa aspiciens prope ire, neque pugnare.
 Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis bello
 Contra Martem stetit, in praeordiis audaciam augens
 Certatim. Ille autem prope venit afflicto corde.
 Vtrique autem cum clamore alter alterum invaserunt.
 Ut autem, quando à magno rupes cacumine precipitans,
 Et in longum delata saltu volvitur, fragorque

Venit

dit multum Diaconus, qui inter-
 pretatur καταλωπόμενα ἐν χαλ-
 κῷ.
 425. Αὐτὲς.] Aut retinendum

ἐπὶ ὄντα, ut supra, aut ἐπεσόντα, ut
 in Palatino.

431. Οὐρῇ.] Legitur etiam με-

σιχῶν.

450. Ὡς

Εἵρησ' ἐμμεμαῖα, πάσι δ' οἱ ἀντιβόληεν
 Ὑψηλός, τῷ δὲ σιωπείκε', ἐνθα' μιν ἔχθ'
 Τόσση ὁ μὲν ἰαχῇ βροτοῖσιν ἔλιντο Ἀρης
 Κεκληγώς ἐπόρευεν· ὁ δ' ἐμμεμαῖος ὑπὸ δαίμονι.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη κύρη Διὸς αἰγιόχοιο
 Ἀνίκη ἦλθεν Ἀρησ', ἐρεμνίῳ αἰγὶ δ' ἔχευε.
 Δεινὰ δ' ὑπὸ δαίμονι ἰδὼσ' ἔπεια πλερόντα παροσηύδα·
 Ἄρης ἐπὶ χεῖρ' ἰδὼσ' ἐκείνους ἀπὸ χεῖρας ἀάπτους.
 Οὐ γάρ τοι θεοὶ ἐσὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσταν
 Ἡρακλῆα κλείοντα Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε παιδὲ μάχης, μηδ' ἀντίῳ ἴσασ' ἐμείο.
 Ως ἔφατ'· ἀλλ' ἔπειθ' Ἄρης μεσσηνέει θυμὸν.
 Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὲ εἴκελα τεύχεα πάλαν,
 Καρπαλίμως ἐπόρευε βίη Ἡρακληεή,
 Κακὰ δ' ἄνδρα μεμαῖος· κῆρ' ἔμβαλε χαλκείον ἔγχος
 Σπέρχον, ἐξ οὗ ποτὸς κλέων παῖς τεθνηῶντος,
 Ἐν σάκεϊ μεσσηνέει· ἀπὸ δ' ὑλαυκῶπις Ἀθηνῆ
 Ἐγχεσ' ὀρμυῖν ἔτρεπ', ὀρεξαμένη δ' ἀπὸ δίφρου.
 Δαίμων δ' Ἀρήϊον ἄχθος εἶλεν· ἐρυοσάμενος δ' αἶσος ὄξυς,
 Ἐόσσυτ' ἐφ' Ἡρακλεῖ κρυφρόφρονι· τὸ δ' ἐπιόντα
 Ἀμφιτρωνιάδης δεινῆς ἀγέρητος αἰότης,
 Μηρὸν γυμνωθέντα σάκεος ὑπὸ δαιδαλίοιο,
 Οὕτως ἐπικρατέως· ἀλλὰ δ' ἐμὴν σάκεα ἄραξε,
 Δύρα δ' ἐν νωμῇσιν, ἐπὶ δ' ἐχθρὸν κλέεσκε μέσση.
 Τῷ δ' ἐφόβητο κῆρ' Ἀεὶμῶν ἐν τρώχον ἄρμα κῆρ' ἰσχυρὸς
 Ἡλάσαν αἰψ' ἔχους, κῆρ' ἀπὸ χθονὸς ἄρυοδείης
 Ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἰψὰ δ' ἐπὶ τῷ
 Ἰσχυρὸς μασιτίῳ, ἔχοντος δ' ἐμὸν Ὀλύμπου.
 Υἱὸς δ' Ἀλκμήνης κῆρ' ἐκ δαίμονος Ἰόλαος,
 Κύκνον σκυλεύσας ἀπ' ὤμων τεύχεα κελὰ
 Νίσοιεν· αἰψὰ δ' ἐπὶ τῷ πόλιν Τρηχῶν ἔχοντο
 Ἰσχυροὶ ἀκρυπτόμενοι· αὐτὰρ ὑλαυκῶπις Ἀθηνῆ
 Ἐξίκετ' Ὀλύμπου δ' ἐμὸν κῆρ' ἐκ δαίμονος πατρός.

Κύκνον

450. Ως ἔφατ', ἀλλ' ἔπειθ'·] Palat. | 458. Ἐόσσυτ'·] MS. Ἡρακλεῖ.
 Ἀρησ'. | editi quidem Ἡρακλεῖ.

5. καὶ

*Venit subito ingens, collis autem ipsi obvius fit
 Altus, ad quem cursu defertur, ubi ipsam retinet:
 Tanto ille fremitu, curruum gravator, perniciosus Mars
 Vociferans irruit, ille autem prompte venientem excepit.
 Porro Minerva filia Iovis agida tenentis
 Obviam venit Marti, tenebrosam habens agidem,
 Seva autem torve intuens, verbis volucris allocuta est:*

*Mars inhibe animos ingentes & manus invictas.
 Neque enim tibi fas est inclyta arma auferre,
 Hercule occiso, Iovis magnanimo filio.
 Sed age, desiste à pugna, neque adversus steteris mihi.*

*Sic ait: sed non persuasit Martis magnanimi animo:
 Sed magno fremitu flamma similia arma vibrans,
 Celeriter invasit vim Herculeam,
 Occidere festinans: & conjecit eratam hastam
 Acriter, ob suum filium irascens mortuum,
 In clypeum magnum. At procul casia Minerva,
 Hasta impetum avertit, manu deflectens à curru.
 Acerbus autem dolor Martem cepit, extractoque gladio a-
 cuto*

*Irruit contra Herculem magnanimum. at illum accedentem
 Amphitryoniades, sevo insatiabilis bello,
 Femore nudatum clypeo sub variegato
 Vulneravit valide: magnumque trajecit clypeum,
 Hasta vibrans. in terra autem prostravit media Martem.
 At illi Pavor & Metus agilem currum & equos
 Adegerunt celeriter propius, & à terra habente latas vias
 In currum posuerunt variegatum: atque inde celeriter
 Equos flagellis impulerunt, veneruntque in altum Olym-
 pum.*

*Filius autem Alcmena & gloriosus Iolaus,
 Cygno despoliato, armis ab humeris pulchris detractis,
 Revertebantur. moxque exinde ad civitatem Trachiniam ve-
 nerunt;*

*Equis velocibus. At cassis oculis Minerva
 Pervenit in Olympum magnum, & domos patris.*

Κύκλον δ' αὖ κήϋξ θάπτεν, ἔλαος ἀπείρων,
 Οἳ ῥ' ἐγὺς ναῖον πόλι' κλέτῃ βασιλῇ,
 Ἄντιον, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλέτῃ τ' Ἰασηνῶν,
 Ἀργίῳ τ' ἠδ' Ἐλίκῳ· πολλὸς δ' ἠγείρετο λαός,
 Τιμῶντες Κήϋκα, φίλον μακαίρεσσι θεοῖσι.
 Τῷ δ' ἔπειτα κῆρ σῆμ' αἰὶδὼς ποίησεν Ἄναρ,
 ὄμβρα χερμαίᾳ πλήθον· τὴν γάρ μιν Ἀπόλλων,
 Ληϊοῖδης ἤνωξ', ὅππῃα κλέτῃς ἐκατόμβας
 Ὅς περ ἄγχι Πυθοῖ δε, βίη σύλασκε δοκῶν.

475

480

T E' A O Σ.

H' Σ Ι Ο ·

*Cygnum autem contra Ceyx sepelivit, & populus infinitus,
 Qui prope civitatem habitant inclyti regis,
 Anten, Myrmidonumque civitatem, celebremque Iolcum,
 Arnenque & Helicen. multus autem congregabatur populus,
 Honorantes Ceycem, charum beatis Diis. (Anaurus,
 Sed illius sepulchrum & monumentum obscurum reddidit
 Imbre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo
 Latona filius jussit, propterea quod inclytas hecatombas
 Quicumque portaret Delphos, eum vi spoliabat insidiatus.*

F I N I S.

ΗΨΙΟ΄ΔΟΥ ΤΟΥ΄ ΑΨΚΡΑΪΟΥ

Θεογονία.

Μουσάων Ε΄λικωνιάδων δρχώμεθ' αΐδειν,
 Αΐθ' Ε΄λικών^Θ ἔχουσιν ὄρ^Θ μέγα τε ζαθέον τε,
 Καί τε παρὶ κρήνῳ ἰοειδία πόσσ' ἀπαλοΐζιν
 Οὐχέδ' ὃ, κὲ βαμὸν ἐρεθενέ^Θ Κρονίων^Θ,
 Καί τε λοισσάμδραγ πέρεια χρῶα Περμησσοΐο, 5
 Ἡ' Ἰσπεκρλώης, ἡ Οὐμει^ϛ ζαθέοιο,
 Ἀκροτάτῳ Ε΄λικώνι χορὰς ἐνεπνύζαντο
 Καλὰς, ἱμερόεντας· ἐπερρώζαντο ὃ ποσσίν.
 Ε΄νθεν ἀπερνύμδραγ, κεκαλυμμδράγ ἦερα ποσσῇ,
 Ε΄ννύχιαγ τείχον παρὶ κρήνῳ ὅσταν ἰέσται, 10
 Ὑμνεύσται Δία τ' αἰγίοχον, κὲ πότνιαν Ἡῤῥην
 Ἀρσίην, χρυσόιζι ποδῖλοις ἐμβεβαῦσαν,
 Κέρην τ' Αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
 Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, κὲ Ἀρτεμιν ἰοχάουσαν,
 Ἡδὲ Προσδάμνα γαιήοχον, ἐνοσίφαιον, 15
 Καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἐλικθβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
 Ἡῤῥην τε χρυσοστέφανον, χαλκῷ τε Διῶνῳ,
 Ἡ' αὖ τ', Ἡέλιόν τε μέγαν, λαμπρῶν τε Σελήνῳ,
 Λητώ τ', Ἰάπερόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀΐκυλομήτην,
 Γαῖαν τ', Ωκεανόν τε μέγαν, κὲ νύκτα μέλαιναν· 20
 Ἄλλων τ' Ἀθανάτων ἱερὸν γή^Θ αἰὲν ἰόντων.
 Αἶ νύ ποθ' Ἡσίοδον χαλκῷ ἐδιδάξαν ἀοιδῶν,
 Ἄρνας ποιμαίνονθ' Ε΄λικών^Θ ὑπὸ ζαθέοιο.
 Τόνδ' δὲ με παρόψα θεὰ παρὸς μῦθον ἔειπεν,
 Μῦσαι Οὐλυμπιάδες κῆρυγ Διὸς αἰγίοχοιο· 25
 Ποιμῆρες ἄγραυλοι, καὶ ἐλέγχεα γαστέρες οἶον,
 Ἰδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοιζι ὁμοῖα,
 Ἰδμεν δ' ὅτ' ἐθέλωμεν ἀληθέα μυθήσασθαι.
 Ὡς ἔφασαν κῆρυγ μεγάλα Διὸς δρχέμεναι·

Καὶ

5. **Κ** Αἶ π.] In nonnullis exemplaribus est Ταρμησσοΐο. | δε vers. sequenti quidam divi-
 dunt Ἰσπεκρλώης.

HESIODI ASCRÆI

Deorum generatio.

*Musis Heliconiadibus incipiamus canere,
Quæ Heliconis habitant montem, magnumque di-
vinumque:*

*Et circa fontem nigrum pedibus teneris
Saltant, aramque præpotentis Saturnii,
Atque abluta tenero corpore in Permessò,
Aut in Hippocrene, aut in Olmìo sacro,
Summo in Helicone choreas duxerunt,
Pulchras, amabiles, fortiterque tripudiarunt pedibus.
Inde concitata, velata aëre multo
Noctu incedebant, perpulchram vocem emittentes,
Celebrantes Iovemque agida tenentem, & venerandam Iu-
nonem*

*Argivam, aureis calceamentis incedentem:
Filiamque Ægiochi Iovis, ceruleos oculos habentem Miner-
vam:*

*Auguremque Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem,
Atque Neptunum terram continentem, terramotorem,
Et Themìn venerandam, & nigris oculis Venerem,
Hæbemque aurea corona decoram, formosamque Dionem,
Auroramque, Solemque magnum, splendidamque Lunam,
Iatonamque, Iapetumque, ac Saturnum versipellem,
Terramque, Oceanumque vastum, & Noctem atram,
Aliorumque immortalium sacrum genus semper existentium:
Quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
Agnos pascentem Helicone sub divino.*

*Hoc autem me primum Dea sermone compellarunt,
Musa Olympiades filia Iovis Ægiochi:
Pastores in agris pernoctantes, mala probra, ventres solum,
Scimus mendacia multa dicere veris similia:
Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.
Sic dixerunt filia Iovis magni veridica,*

Καί μοι σκηπτρον ἴδον, δάφνης ἐρμηλίοιο ὄζον,
 Δρέψασθ' ἡγηθόν. ἐνέπνυζαν δὲ μοι αὐδῶν
 Θείων, ὥς τε κλύοιμι πᾶ τ' ἰσόμενα, πρὸ τ' ἰόντα.
 Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάραν γῆροιο, αἰὲν ἰόντων,
 Σφασὶ δ' αὐτοῖς παρθόνι τε καὶ ὕπερον αἰὲν αἰεῖδεν.

Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα πρὸ δρῶν ἢ πρὸ πίπτειν;

Τῶν Μουσῶν δρχόμεθα, τῶν Διὶ πατρὶ
 Ὑμνεῖσθαι τέρπεσσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 Εἰρεῖσθαι, πᾶ τ' ἰόντα, πᾶ τ' ἰσόμενα, πρὸ τ' ἰόντα,
 Φωνῇ ὁμηρεύσθαι· ᾗ δ' ἀρχόμεθα ῥέει αὐδῇ
 Ἐκ σομάτων ἡδεῖα· μέλα δὲ τε δώματα πατρὸς
 Ζηνὸς ἐργαδύπιο θεῶν ὀπί ληλοίοισι

Σκιδναμνῆ· ἥχε' ἢ κάρη νιφόντες Ὀλύμπου,
 Δώματα ἀθανάτων. αἳ δ' ἀμβροτον ὄσαν εἴσθαι,
 Θεῶν γῆροιο αἰδοῖον παρθόνι κλείεσθαι αἰοιδῇ
 Ἐξ δρχῆς, ἥς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς ἄρ' ἐπέειπεν,
 Οἷτ' ἐκ ᾗ ἐγγόντες θεοὶ, δωτῆρες ἐάνων.

Διότιρον αὖτε Ζηνῶν, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Ἀρχόμεθα θ' ὑμνεῖσθαι θεῶν, λήγασθαι τ' αἰοιδῆς,
 Ὅσον φέρωτός ἐστι θεῶν, κράτει τε μέγιστο.

Αὐθις δ' ἀνθρώπων τε γῆροιο κρατερῶν τε γαίαντων

Ὑμνεῖσθαι, τέρπεσσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,

Μῦσθαι Ὀλυμπιάδης, κῆρα Διὸς αἰγιόχοιο·

Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγείζα

Μνημοσύνη, γυνοῖσιν Ἐλδῶν μεδίσζα,

Λημοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηράων.

Ἐνία γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μηλιέτα Ζῶς,

Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχθαι εἰσαναβαίνων·

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν αὐτοῖς ἔλω, πρὸ δ' ἔτραπον ἄρα

Μένων φθινόγον, πρὸ δ' ἤματι πόλλ' ἐπελίοθη,

Ἢ δ' ἔπειτ' ἐνία κῆρας ὁμῶφρονας, ἥσιν αἰοιδῇ

Μίμ-

32. Θεῶν.] Magis placeret altera lectio, ἵνα κλείοιμι, si cum ea stare posset versus, quod infra quoque Poëta utatur verbo κλείειν.

Quid si vero legamus ὥς κλείοιμι.
 48. Ἀρχόμεθα.] Altera lectio, λήγασθαι, videretur fortassis melius convenire, si mensura versus ferre posset

Et mihi sceptrum dederunt, lauri perviridis ramum,
 Decerpere mirandum. inspirarunt autem mihi vocem
 Divinam, ita ut scirem tam futura quam prae-
 terita :
 Et me jubebant celebrare beatorum genus sempiternorum,
 Se vero primo & postremo semper decantare.
 Sed quo mihi haec circa quercum, aut circa petram ?

O tu, à Musis ordiamur, quae Iovi patri
 Canendo oblectant magnum animum in Olympo,
 Memorantes, & praesentia, & futura, & praeterita,
 Vocem inter se aptantes. illarum vero indefessa fluit vox
 Ab ore suavis. vident autem domus patris
 Iovis valde tonantis, Dearum voce à suavi
 Dispersa. resonat vero vertex nivosi Olympi,
 Domus immortalium. haec vero immortalem vocem emittentes,
 Deorum genus venerandum in primis celebrant cantilena,
 Ab exordio, quos Tellus & Coelum latum genuerunt,
 Quique ex his prognati sunt Dii, datores bonorum.
 Secundo rursum Iovem, Deorum patrem atque etiam homi-
 nicipientesque canunt Dea, & finientes carmen, (num,
 Quam sit praestantissimus Deorum, & imperio maximus.
 Porro & hominum genus, fortiumque gigantum
 Celebrantes, oblectant Iovis mentem in Olympo,
 Musae Olympiades, filiae Iovis agida habentis :
 Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
 Mnemosyne, fertilitati Eleutheris imperans :
 Oblivionemque malorum, & solatium curarum.
 Novem enim ei noctes mixtus est prudens Iupiter,
 Seorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscendens.
 Sed cum jam annus exactus, circumvoluta vero essent tempora
 Mensium decrecentium, diesque multi transacti essent,
 Ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen

Cura

posset. Sensus certe est manifestus. | test, si legamus λέγουσι, nisi ita ex-
 idem nempe qui est, ὅς. 34. Σπᾶς δ' | ponamus : καὶ λέγουσι τοῖς θεοῖς ; sub-
 αἰνᾶς ποιοῦν τε καὶ ὁστ' ἔστι αὐτῶν αἰ- | intellige, αὐτὸν ὑμνῶσαι.
 ὅς. qui commodè effici non po- | 60. Ἡ δ' ἔτι λέγει.] Secundum
 H 4 quos-

Μέμβριον, ἐν στήθεσιν ἀκηδία θυμὸν ἔχουσας,
 Τυτθὸν ἀπ' ἀκροβάτης κρυφῆς νιφόντων Ὀλύμπου,
 Ἐνθά σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δώματα καλὰ.
 Πὰρ δ' αὐτῆς Χάριες, ἐ Γ' ἔμερ' οἰκ' ἔχουσιν,
 Ἐν θαλίῃς ἐρατὴν δ' ἀφ' ἑμὲ ὅσας εἴσω,
 Μέλπον' πάντων τε νόμους, καὶ ἥθια κισθὰ
 Ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὅσας εἴσω.
 Ἀλλ' ὅτ' ἴσαν παρὸς Ὀλυμπον ἀγαλλόμεναι ὅπ' ἐκαλῇ,
 Ἀμβροσίῃ μολπῇ· παρὲ δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα
 Ὑμνοῦσας, ἐρατὸς δ' ἐπιδὼν ὑπὸ δ' ἄπ' ὁρώρ,
 Νηιοτομύων πατέρ' εἰς ὄν. ὃ δ' ἔρανα' ἐμβαλεῖσθαι,
 Αὐτὲς ἔχον βροτῶν ἢ δ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Κάρτει νικῆσας πατέρα Κρόνον. αὖ δ' ἔκαστα
 Ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε πμῶς.
 Ταῦτ' ἄρα Μῆσσαι αἰδοῖν, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Ἐννέα θυγατέρες μεγάλας Διὸς ἐκγεγαῖα,
 Κλυτὰ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε, Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνια τ', Οὐρανίη τε,
 Καλλιόπη θ'. ἣ δ' ἐπεφροσύνῃ ἐστὶν ἀπασιών,
 Ἡ μὲν γὰρ βασιλεύουσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
 Οἴπνα πμῆσθαι Διὸς κῆρας μεγάλοιο,
 Γενόμενόν τ' ἐσιδῶσι διοτρεφίων βασιλῆων,
 Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερῶν χεῖρας αἰοιδῶν,
 Τῷ δ' ἐπὶ ἐκ στήθεσσι ρεῖ μέλιχα· οἱ δ' ἐν λαοῖ
 Πάντες εἰς αὐτὸν ὁράσι Διὸς κείνου θήμισας
 Ἰθείησι δέκησιν. ὃ δ' ἀσφαλῆως ἀγροῶν,
 Αἰψά τε καὶ μέγα νεῖκε' ἐπισταμένως κατέπαυσε.
 Τένικα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, ἔνικα λαοῖς
 Βλαπτομένοις ἀγροῇφι μελέτεσσιν ἔργα πλεῖστα
 Ῥηϊδίως, μαλακοῖσι ὤφρα φάμενοι ἐπίεσσιν.
 Ἐρχόμενοι δ' αἰνὰ δ' αὖτε θεὸν οἷς ἰλάσκον
 Αἰδοῖ μελιχίῃ, μὲν δ' ἐπεπεί ἀγροῦμενοι,

65

70

75

80

85

90

Οἶα

quosdam esset scribendum κῆρας, | sentiuntur veteres codices,
 quod ras corrigiatur; sed non af- | 61. Μέμβριον.] Ald. edit. ha-
 bet

Cura est, in pectoribus securum animum habentibus,
 Paululum à summo vertice nivosi cœli:
 Vbi ipsis splendidique chori, & edes pulchra.
 Iuxta vero eas Gratia & Cupido domos habitant,
 In convivis: amabilem autem per os vocem emittentes
 Canunt, omniumque leges, & mores venerandos (tentes.
 Immortalium celebrant, amabilem autem per os vocem emit-
 Iste tum ibant ad Olympum exultantes voce pulchra
 Immortali cantilena, undique vero resonabat terra atra
 Canentibus hymnos: jucundus vero à pedibus strepitus excita-
 Euntium ad patrem suum. ille autem in cœlo regnat, (batur
 Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,
 Vi superato patre Saturno. bene autem singula
 Immortalibus disposuit simul, & induxit honores.
 Hec sane Musa canebant, cœlestes domos tenentes:
 Novem filia magno è Iove prognata:
 Clioque, Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneque,
 Terpsichoreque, Eratoque, Polymniaque, Vraniaque,
 Calliopeque: hac autem præstantissima est omnium.
 Hec enim & reges venerandos comitatur.
 Quemcunque honoratura sunt Iovis filia magni,
 In lucem editumque aspexerint à Iove nutritorum regum;
 Huic quidem super linguam dulcem fundunt cantilenam,
 Hujus verba ex ore fluunt blanda: ceterum populi
 Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem jus
 Rectis judiciis. hic autem tuto cauteque loquens,
 Statim etiam magnam contentionem scite diremit.
 Propterea enim reges prudentes, quod populis
 Damno affectis in foro res iterum integras restituant
 Facile, mollibus alloquentes verbis.
 Incedentem vero per urbem, veluti Deum, placant
 Reverentia blanda: eminet vero inter ipsos congregatos.

Tale

bet μέλαι: Germ. μέλαι: Venet. | mero, μερίανται contrahi in μέ-
 μερίανται. Sed notum est ex Ho- | Cλεται.

Οἴα τοι Μυσῶν ἱερὴ δόξ' ἀνθρώποις·
 Ἐκ γὰρ Μυσῶν κ' ἐκηθόλα Ἀπόλλων·
 Ἄνδρες αἰοιδὸν ἔα' ἐπὶ χθονὶ κ' κίθαρι·
 Ἐκ δ' Διὸς, βασιλῆες· ὁ δ' ὅλβιος ὄνεια Μῦσα
 Φιλεῦν· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματι· ῥέει αὐδὴ.
 Εἰ γάρ τις κ' πίνῃ ἔχων νεοκηδῆϊ θυμῷ
 Ἀΐζη· κραδίῳ ἀγαθήμῃ, αὐτὰρ αἰοιδὸς
 Μυσῶν θρόνων κλεῖα πατέρων ἀνθρώπων
 ὕμνησῃ, μάκροάς τε θεὸς οἱ Ὀλύμπου ἔχουσιν,
 Αἰψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθει, ἐδὲ τι κηδεῶν
 Μέμνη· ταχέως δ' περιέτραπε δῶρα θεῶν.
 Χαίρει τέκνα Διὸς, δότε δ' ἱμερόεσσαν αἰοιδῶ.
 Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γῆρ' αἰὲν εἰόντων,
 Οἱ Γῆς ἐξεγρόντο κ' Οὐρανῷ ἀστρόεντο,
 Νυκτὸς κ' ὀνοφερῆς, ἥς δ' αἰλμυρὸς ἔτρεφε Πόντο·
 Εἴπαί τε δ' ὡς παρθῶτα θεὸς κ' γαῖα γῆρυ,·
 Καὶ πόταμοι, κ' Πόντος ἀπέειλεν οἰδμαῖν θύων,
 Ἄσρα τε λαμπύωντο, κ' ἔρποντο δῦρος ὑπὸ θεῖν,
 Οἱ τ' ἐκ τ' ἐγῆρυ θεοὶ, δωτῆρες ἰάνων.
 Ως τ' ἄφειτο δάσασσεν, ἔως πρὸς διέλοντο,
 Ἡ δὲ κ' ὡς παρθῶτα πολὺ πλῆγαν ἔχον Ὀλύμπου.
 Ταῦτά μοι ἱστέει Μῦσα Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσα,
 Ἐξ ὕψους, κ' εἴπειθ' ὅ, τι παρθῶτα γῆρ' αὐτῶν.
 Ἦτοι μὲν παρῶτα Χάος γῆρ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖ' ὀρύσσεντο, πάντων ἔδ' ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσιν κάρη νεφέεντο Ὀλύμπου·
 Τάρταρόν τ' ἠερόεντα μυχθῶ χθονὸς ὀρυοδείης,
 Ἡ δ' Ἐρ' ὅς κ' ἄλλαις ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Λυσιμελὲς, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
 Δάμνα· ἐν στήθεσσι νόον ἔπιφρονα βεβλήν.
 Ἐκ Χάος δ' Ἐρεβός τε, μέλαινα τε Νύξ ἐγῆρυ.
 Νυκτὸς δ' αὐτ' Αἰθήρ τε κ' Ἡμέρη ἐξεγρόντο.
 Οὐδ' οὔτε κρυσαμῖον, Ἐρέβ' φιλότῃ μιγῆσαι.
 Γαῖα δ' οὐκ ἔπειτα μὲν εἰσέειπε ἑῶν ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀστρόεντα, ἵνα μιν παῖτα κελύπτει,
 Ὄφρ' εἴη μακάρεσσιν ἰδοῖν ἔδ' ἀσφαλὲς αἰεὶ.

95

100

105

110

115

120

125

Γένεσις

Tale Musarum ingens munus hominibus.

A Musis etenim, & eminus feriente Apolline,

Viri cantores sunt super terram & citharadi:

Ex Iove vero reges. ille vero beatus, quemcunque Musa

Amant: suavis ei ab ore fluit vox.

Quod si enim quis luctum habens recenti dolore saucio anima

Tristetur, animo dolens, ceterum Poëta

Musarum famulus res claras priscorum hominum

Laudibus celebraverit, beatosque Deos qui Olympum incolunt;

Statim hic sollicitudinum obliuiscitur, nec quicquam dolorum

Meminit: cito enim deflexerunt eum alio dona Dearum.

Salvete nata Iovis, date vero amabilem cantilenam,

Celebrate quoque immortalium divinum genus, semper existen-

Qui Tellure progenerati sunt, & Cælo stellato, tium,

Noctæque caliginosa, quosque salsus nutrit Pontus.

Dicite insuper, ut primum Dii & terra fuerint,

Et flumina, & Pontus immensus, æstu furens,

Astræque fulgentia & cælum latum superne:

Et qui ex his nati sunt Dii, datores bonorum.

Vtique opes dividerint, & quomodo honores distinxerint,

Atque quomodo primum multis implicitum sphaeris tenuerint

Hac mihi dicite Musa, coelestes domos inhabitantes (cælum.

Ab initio: & dicite quodnam primum fuerit illerum.

Primo omnium quidem Chaos fuit, ac deinde

Tellus lato pectore prædita, omnium sedes tuta semper

Immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,

Tartaraque tenebricosa in recessu terræ spaciola:

Atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales Deos,

Solvens curas, & omnium Deorum, omniumque hominum

Domat in pectoribus animum, & prudens consilium.

Ex Chao vero Erebusque, nigraque Nox editi sunt.

Ex nocte porro Ætherque & Dies progenerati sunt:

Quos peperit ubi concepisset, Erebo amore mixta.

Tellus vero primum quidem genuit parem sibi

Cælum stellis ornatum, ut ipsam totam obtegat,

Vtique esset beatis Diis sedes tuta semper:

Genuit

Γείνατ' ὅτ' ἔρτα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους
Νυμφίων, αἳ ναίειν αἰ' ἔρτα βηοσήμενα.

130

Ἡ δὲ καὶ ἀπύματον Πέλαγον τέκεν οἰδυμένη θυῶν,
Πόντον, ἅπερ φιλόπλητον ἱφιμέραν. αὐτὰρ ἐπεί τε
Οὐρανῷ δυνήθεισα, τίχ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,

Κοῖον τε, Κρεῖον δ', Ὑπερίονά τ', Ἰαπετῖόν τε,
Θείαν τε, Ρείαν τε, Θέμιν τε, Μημηροσύνην τε,

135

Φοῖβόν τε χρυσεόφανον, Τηθύν τ' ἐρατὴν δὲ.

Τῆς δὲ μέδ' ὀπλότατον γένετ' Κρόνον ἀκυλομήτης,
Δεινότατον παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.

Γείνατ' ὅτ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
Βρόντιόν τε, Στερόπιν τε, ἔνθα Ἀργὸν ὄβριμόθυμον.

140

Οἱ Ζῶνι βροντῖόν τ' ἔδοζαν, τεύχεά τε κεραυνόν.

Οἱ δὲ τοι πᾶ μ' ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,

Μῦθον δ' ὀφθαλμοῖς μίεσθαι ἐπὶ κέρει μετώπῳ.

Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, ὅτεκ' ἄρα σφίσι

Κυκλοσφερῆς ὀφθαλμοῖς ἔς ἐκέρπει μετώπῳ.

145

Ἰχθὺς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐκ' ἔργων,

Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγλύοντο,

Τρεῖς παῖδες μεγάλοι ἐν ὄβριμον, ὅτεκ' ὀνομαστοί,

Κοτῖός τε, Βελάρειός τε, Γύγης δ', ὑπερήφανα τέκνα.

Τῶν ἐκαστὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴεσσον

150

Ἄπλαστοι, κεφαλαὶ δὲ ἐκαστὴν πεντήκοντα

Ἐξ ὤμων ἐπέφυγον, ἐπὶ στήθεσσι μίλυσσιν.

Ἰχθὺς δ' ἄπλαιον, κρατερὴν, μεγάλην ἐπὶ οἴδῃ.

Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγλύοντο,

Δεινότατοι παίδων, σφειτέρῳ δ' ἤχθηον τοκῆι

155

Ἐξ ἀρχῆς. καὶ τ' ὅπως τις πρῶτα γένετο,

Πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς φάτον ὅτεκ' ἀνίσκει,

Γαίης ἐν κόρυθίῳ· κακὰ δ' ἐπιέρπει ἔργα

Οὐρανὸς, ἡ δ' ἐν τῷ σπινθίῳ Γαῖα πλωρῇ,

Στῆνομύη· δολίην δὲ κακὴν ἐπιφροσάτω τέχνῃ.

160

Αἶψα δὲ ποιήσεσθαι θέλοντι πόλιν ἀδάμαντι,

Τελεία

140. Βρόντιον.] Hæc lectio Latī- firmatur. Altera autem ἀστερόπην
norum Ροέταρον testimoniis con- habet pro στερόπην.

145. Κυ-

Genuit praterea montes altos, Dearum gratas speluncas
 Nympharum, quae habitant per montes saltuosos.
 Atque etiam infrugiferum pelagus peperit aestu furens,
 Pontum, absque amore suavi. ceterum deinde (tem,
 Caelo concumbens, peperit Oceanum profundos vortices haben-
 Cœumque, Creumque, Hyperionemque, Iapetumque,
 Theamque, Rheamque, Themineque, Mnemosynenque,
 Phœbenque aurea corona insignem, Tethymque amabilem.
 Hos vero post natu minimus natus est Saturnus vaser,
 Acerrimus inter liberos: floridum autem odio prosequabatur
 Porro genuit & Cyclopes superbum cor habentes, (parentem.
 Brontenque, Steropenque, & Argen forti animo pradtum:
 Qui Iovi & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
 Qui sane per alia Diis similes erant,
 Vnus vero oculus media positus erat fronte.
 Cyclopes vero illis nomen è re erat, eo quod ipsorum
 Circularis oculus unicus inerat fronti:
 Roburque & vires, & molimina erant in operibus.
 Alii rursus è Tellure & Caelo prognati sunt
 Tres filii magni, & prevalidi, non nominandi,
 Cottusque, Briareusque, Gygesque, superba proles.
 Quorum centum quidem manus ab humeris impetuose move-
 Inaccessa: capita vero unicuique quinquaginta (bantur,
 Ex humeris prognata erant, super robustos artus.
 Robur autem immensum, validum, ingenti in statura.
 Quotquot enim Tellure & Caelo procreati sunt,
 Potentissimi filiorum, suo vero infensi erant parenti
 Ab initio. & horum quidem ut quisque primum nascebatur,
 Omnes occultabat, & in lucem non mittebat,
 Terra in latebris: malo autem oblectabatur opere
 Caelum. ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,
 Arctata: dolosam vero malamque excogitavit artem.
 Statim vero cum procreasset genus cani ferri, Fabri-

145. Κυκλοπῆς.] Al. εἰς, al.
 ien. patet autem legendum esse εἰς,
 pro eis per diæresin.

158. Καθ' ὅν.] Nomina ap-
 pellativa in ὅν & ὅν significant
 locum.

Τειδέε μέγα δρέπανον, κὴ ἐπίφραδε παυσὶ φίλοισιν.
 Εἶπε δὲ θαρσύνεσθαι, φίλον τελευτὴν ἤπερ.
 Παιῖδες ἐμοὶ κὴ πατρὸς ἀπαυδάλας, αἳ κ' ἐθέλητε
 Πείθεσθαι, πατέρῳ γε κακὴν ποταίμεθα λώεσθαι
 Ὑμετέρῃ. ὥς τ' ἔρῃ γὰρ αἰεὶ κεία μήλαρ ἔργα.

165

Ὡς φάτο· τὸς δ' ἄρ' ὅτε πάντας ἔλεν δέῃ, ἐδὲ πρὸς αὐτῶν
 Φθίγγεσθαι· θαρσύνεσθαι δὲ μέλας Κρόνῳ ἀσχυλομήτης
 Ἀψ' αὐτῶν μύθοισι παρρησίᾳ μηδὲρ κεδνῶν.

Μήτηρ, ἐγὼ κεν τῷτό γ' ὑποχόμενῳ τελίσσασθαι
 Ἔργῳ. ἐπεὶ πατρὸς γε δουρὸν ὄμμεν ὅσῃ ἀλεγίζω
 Ὑμετέρῃ. ὥς τ' ἔρῃ γὰρ αἰεὶ κεία μήλαρ ἔργα.

170

Ὡς φάτο· γήθησιν δὲ μέλας Φρεσὶ Γαῖα πλωρῇ.
 Εἶσι δὲ μιν κρυψάσθαι λόχῳ. ἐνέθηκε δὲ χεῖρ
 Ἀρπύῳ καρχαρόδοντα· δόλον δ' ἐπεθήκατο πάντα.
 Ἡλθε δὲ Νύκτ' ἐπ' αἶσαν μέλας Οὐρανός· ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
 Γμεῖραν φιλότατ' ἐπέχετο, καὶ ῥ' ἐπανύσθη
 Πάντη. ὃ δ' ἐν λοχοῖο παῖς ὠρέεσθαι χεῖρ
 Σκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πλωρὸν ἔλλαθεν Ἀρπύῳ,
 Μακρῶν, καρχαρόδοντα, φίλῃ δ' ἀπὸ μηδέα πατρὸς
 Ἐσσυμένως ἤμεινε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
 Ἐξοπίσσω. πὰρ μ' ἔπ' ἐπ' αἰεὶ ἐκφυγεῖ χεῖρ.
 Ὅσῃ γὰρ ῥαδάμιγες ἀπίσσυτον αἰμαίνεσθαι,
 Πάσας δέξασθαι Γαῖα· περὶ πλοῦτον δ' ἐναιατῶν,
 Γείνατ' Ἐρινύς τε Κρατερὰς, μεγάλας τε Γίγαντας,
 Τόλῃσι λαμπομένους, δόλιχ' ἔλχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας δ' αὖ Μελίαις καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Μηδὲ δ' αὖ τοπρῶτον ἀπολήμψας, ἀδάμαντον
 Κάβδαλ' ἐπ' Ἡπείροιο πολυκλῦσθαι ἐνὶ Πόντῳ,
 Ὡς φέρετ' ἀμπίλαγθαι περὶ χρόνον· ἀμφὶ δὲ λαοκτῆς
 Ἀφρὸς ἀπ' ἀθανάτων χρόνος ὄρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κέρῃ
 Ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
 Ἐπλάσθη· ἐνθεν ἔπειτα παρ' Ἑρμῆν ἔκαστ' Κύων.

175

180

185

190

Ε'κ

188. Μηδὲ δ' αὖ.] Non video applicari possit. Lege itaque cum ex-
 quomodo ἀδάμαντον ad sensum ap- | emplari Venetiis excuso ἀδάμαντι,
 & in

Fabricavit magnam falcem : edixit vero charis liberis.

Dixit autem animum addens , charo moerens corde :

Filii mei & patris nefarii , si volueritis

Parere , patris malam ulciscemur contumeliam

Vestri. prior enim seva machinatus est opera. (lorum

Sic dixit : illos vero omnes invasit metus, neque quispiam il-

Locutus est. confirmato animo tandem magnus Saturnus ver-

E contra verbis compellavit matrem castam : sutus

Mater, ego certe hoc in me recipiens peragam

Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo

Nostrum. prior enim seva meditatus est opera.

Sic dixit : gavisus est autem valde animo Tellus ingens :

Collocavit autem ipsum celans in insidiis : indidit vero manus

Falcem asperis dentibus : dolo autem instruxit omni.

Venit autem Noctem adducens magnum Caelum , undique vero

Cupiens amorem imminebat, & sane extentum est (Telluri

Passim : ex insidiis autem filius petiit manu

Sinistra, dextra vero immanem cepit falcem ,

Longam , asperos dentes habentem , charique genitalia patris

Festinanter demessuit , rursumque abjecit ut ferrentur

Pone. illa quidem non incassum elapsa sunt manu:

Quotquot enim gutta proruperunt cruenta ,

Omnes suscepit Terra ; circumvolutis autem annis,

Produxit Erinnyasque validas magnosque Gigantes ,

Armis nitentes , longas hastas manibus tenentes :

Nymphasque, quas Melias vocant super immensam terram.

Testiculisque ut prius resecis , ferrum

Projecit circa Epirum undis agitatum in Pontum.

Sic ferebantur per pelagus longo tempore. circumcirca vero alba

Spuma, ab immortali corpore oriebatur : in ea puella

Innutrita est : primum vero ad Cytheras divinas

Vehebatur, inde tum circumfluviam pervenit ad Cyprum.

Pro-

& in interpretatione Lat. pro fer- genitalibus omnino intelligenda
ram ferro , reponendum. Nam sunt. Ibidem q. Η πείρα πούλ.
ἡ πείρα, & quæ sequuntur, de ipsis

Ε'κ δ' ἔβη αἰδὸν καλὴ θεός· ἀμφὶ δ' ᾗ ποίη
 Ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν αἴετον· τὼ δ' Ἀφροδίτῳ,
 Ἀφροχύειαν τε θεὰν καὶ εὐσεφάνον Κυθήραν
 Κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἀνέρες, ἕνεκ' ἐν ἀφρῷ
 Θρίψῃ· ἀτὰρ Κυθήραν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις·
 Κυσεργάναν δ', ὅτι γυνὴ πολυκλῦσεν ἐνὶ Κύπρῳ·
 Ἡ δὲ φιλομνηδία, ὅτι μνηδίων ἐξεφαίνθη.
 Τῇ δ' Ἐρῷ ἀμάρτησι, καὶ Ἰμερῷ ἑσπερὶ καλῶς
 Γηνομήνῃ παρεῶται, θεῶν τ' ἐς φύλον ἰέση.
 Ταῦτί τ' ἐξ ἀρχῆς πικρὰ ἔχῃ, ἢ δ' ἀέλοισιν
 Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Παρθένοις τ' ὅαρες, μεδόμεναι τ' ἐξαπάτας πε,
 Τέρψιν τε γλυκερὴν, φιλότῃα τε, μελιχλίῳ πε.

195

200

205

Τὴς δ' πατὴρ Τιτλῶας ἐπὶ κλησὶν καλίσσκει,
 Παῖδας ἰφκειῶν μέλας Οὐρανὸς, ὅς τέκεν αὐτός.
 Φάσκει δ' ἐπιδείκναι ἀπειθαλίη μέλα ῥέξαι
 Ἐρβῆν, τοῖο δ' ἐπὶ τῷ τίς ἐν μετέπιπδεν ἑσταῖ.
 Νύξ δ' ἔτεκε συγερὸν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν,
 Καὶ Θανάτῳ τέκε δ' ὕπνον, ἐπικλῆ δ' ἐφύλον Οὐεῖραν·
 Οὐ πνι χρημθεῖσκε θεὰ τέκε Νύξ ἐρεβεννή·
 Δούπερον αὖ Μῶρον, καὶ Οἷζυν ἀλγινόεσσαν·
 Ἐσπερίδας δ', αἷς μεῖλα πέρην κλυτὰ Ὀκεανοῖο
 Χρυσέα καλὰ μέλισσι, φέροντά τε δένδρεα καρπὸν·
 Καὶ Μοῖρας καὶ Κῆρας ἐγναῖα ἠλαιοποινας,
 Κλωθὴν τε, Λάχσιν τε, καὶ Ἀΐα· αἵ τε βροθῶσι
 Γηνομήνοισι διδῶσιν ἔχον ἀγαθὸν τε κακὸν τε,
 Αἵ τ' ἀνδράσι τε θεῶν τε ὡρραῖα βίας ἐφίπασσαν
 Οὐδ' ἄποισι λήγουσι θεὰ δένοιο χόλοιο,
 Πρὶν γ' ἀπὸ τῶ δῶκεν κακὴν ὅπιν ὅς πε ἀμάρτη.
 Τίς δ' ἐκ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νύξ ὅλοσ'· μετ' αὖ τὼ δ' Ἀπάτῃ τέκε καὶ Φιλότῃ,
 Γῆρας τ' ἐλόμνον, καὶ ἔπειν τέκε καρτερόθυμον.
 Αὐτὰρ ἔπειν συγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεσσαν,

Ληθῶν

225

209. Φάσκει.] Τίταινοντες qui- | lector num potior sit interpretatio,
 dam exponunt nocentes. sed iudicet | extendentes, scilicet manum.

*Prodiit vero veneranda formosa Dea : circum vero herba
Pedibus sub mollibus crescebat : Aphroditem autem ipsam,
Spuma progeneratam Deam & decoram pulchris sertis Cytheream,*

*Nominant tam Dii quam homines : eo quod in spuma
Nutrita fuit : Cytheream autem quod appulit Cytheris :
Cyprigenam vero quod nata sit undosa in Cypro.
Atque amantem genitalia, quia ex genitalibus emerfit.
Hanc vero Amor comitatus est, & Cupido sequebatur pulcher,
Natam primum, & Deorum ad cœtum euntem.
Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
Sortem inter homines & immortales Deos,
Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones,
Oleatationemque suavem, & amicitiam, blanditiasque.*

*Illos vero pater Titanas cognomento vocabat,
Filios objurgans, magnus Cœlus, quos genuit ipse.
Dictitabat porro, festinantes ex protervia magnum patrasse
Fatinus, cujus dei nceps ultio in posterum futura sit.
Nox præterea peperit odiosum Fatum, & Parcam atram,
Et Mortem : peperit etiam Somnum. peperit vero agmen Somniorum :*

*Que nulli mixta Dea peperit Nox obscura.
Rursum postea Momum, & Ærumnam dolore plenam,
Hesperidesque, quibus mala ultra inclytum Oceanum
Aurea pulchra cura sunt, ferentesque arbores fructus,
Et fatales Deas, & Parcas genuit immites,
Clotoque, Lachésinque & Atropon : qua mortalibus
Nascentibus dant habendum bonumque malumque,
Queque hominumque Deorumque delicta persequentes,
Nunquam desinunt Dea à vehementi ira,
Priusquam illi rependerint malam ultionem quisquis peccarit.
Peperit præterea & Nemésin, cladem mortalibus hominibus
Nox perniciofa : post hancque Fraudem enixa est, & Amicitiam
Seniumque noxium, & Contentionem peperit pertinacem.
Cæterum Contentio odiosa peperit quidem Laborem mole-
stum,*

Λήθλω τε, Λοιμὸν τε, καὶ Ἀλφεα δακρυόεντα,
 Ὑσμῖνας τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκτασίας τε,
 Νείκεά τε, ψευδῆς τε Λόγους, Ἀμφιλογίας τε,
 Δυσνομίην, Ἄτλιν τε, στυγέας ἀλλήλοισιν.
 230 Ὅρκον δ', ὃς δὴ πλείστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
 Πημαίνει, ὅτε κεν τις ἐκὼν ἐπίορκον ὀμόσῃ.
 Νηρέα τ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
 Πρυσβύτατον παίδων. αὐτὰρ καλέεσσι γέροντα,
 235 Οὔνεκα νημερτὴς τε ἐῖ ἦπι· ἔδδ' ἱερμίστων
 Λήθεις, ἀλλὰ δῖον καὶ ἦπια δῶκεα οἶδεν.
 Αὐτὸς δ' αὖθις Θάυμαζα μέγαν, καὶ ἀγνώστον Φόρκυν,
 Γαίῃ μισγόμενος, καὶ Κητῷ καλλιπάρῃον,
 Εὐρύβιλον τ' ἀδάμαντον ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχεν.
 240 Νηρῆος δ' ἐγλύοντο μεγάροισι τέκνα θεῶν,
 Πόντος ἐν ἀπρυγῇ, καὶ Δωρὶδ' ἠὲ Κόρινθος,
 Κέρης Ωκεανοῖο τελέειντο ποταμοῖο,
 Πρωτῶ τ', Εὐκράτη τε, Σαῶ τ', Ἀμφιτείτη τε,
 Εὐδῶρη τε, Θέτις τε, Γαλήνη τε, Γλαύκη τε,
 245 Κυμοδόη, Σπῆώ τε θυῖ, Θαλίη τ' ἐρώεσσα,
 Καὶ Μελίτη χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμήνη, καὶ Ἀγανὴ,
 Πασίτη τ', Ἐρατώ τε, καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχυς,
 Δαίῳ τε, Πρωίῳ τε, Φέρυσσά τε, Διωναμένη τε,
 Νηζαίη τε, ἐκὼν, καὶ Πρωτομέδεια,
 250 Δωρεῖς, ἐκ Πανόπῃ, καὶ Δειδῆς Γαλατταίη.
 Ἰσποδὴν τ' ἐρώεσσα, καὶ Ἰσπομένη ῥοδόπηχυς.
 Κυμοδόκη δ', ἣ κύματ' ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ
 Πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
 Ῥεῖα περὶ νῆα, καὶ εὐσφύρα Ἀμφιτείτη.
 255 Κυμῶ τ', Ἡϊόνη τε, εὐστέρφανός δ' Ἀλιμήνη.
 Γλαυκονόμη τε Φιλομμεδῆς, καὶ Ποσειδῶν.
 Λεαγῶρη τε, ἐκ Εὐαγῶρη, καὶ Λαομέδεια.

Πηλυ-

227. Λήθλω.] Alii legunt λι-
 μὸν, & fortasse non male. Sicut et-
 iam ὕψ. sequenti magis convenire
 videtur φόβος quam φόνης, quia su-

pra in Aspide vers. 155. conjunxit
 etiam Poëta hæc duo φόβος & ἀν-
 δροκτασίη.

238. Κητῷ καλλιπάρῃον.] Alii le-
 gunt

Oblivionemque, Pestemque, & Dolores lacrymabiles,
 Pugnasque, Cadesque, Præliaque, Stragesque virorum,
 Iurgiaque, mendacesque Sermones, Disceptationesque,
 Legum contemptum, Noxamque, familiares inter sese:
 Iuramentumque quod plurimum terrestres homines
 Ledit, quando quispiam volens pejeraverit:
 Nereumque alienum à mendacio, & veracem genuit Pontus,
 Maximum natu filiorum. sed vocant senem,
 Eo quod verus atque placidus, nec juris & aqua
 Obliviscitur, sed iusta & mansueta consilia novit.
 Deinde rursus Thaumantem magnum & fortem Phorcyn,
 Terra commistus, & Ceto pulchris genis præditam,
 Eurybiamque, ferreum in pectore animum habentem.
 Ex Nereo porro prognati sunt perquam amabilis soboles Dea-
 Ponto in infructuoso, & ex Doride pulchricoma, (rum
 Filia Oceani rotundi fluvii,
 Protoque, Eucrateque, Saoque, Amphitriteque,
 Eudoraque, Thetisque, Galeneque, Glauceque,
 Cymothoë, Spioque velox, Thaliaque jucunda,
 Et Melita gratiosa & Eulimene & Agave,
 Pasitheaque, Eratoque, & Eunice roseis lacertis prædita,
 Dotoque, Protoque, Pherusaque, Dynameneque,
 Nesaaque, & Actæa, & Protomedia,
 Doris, & Panope, & speciosa Galatea,
 Hippothoëque lepida, & Hippone roseis lacertis prædita,
 Cymodoceque, quæ fluctus in obscuro ponto,
 Et flatu divinorum ventorum, una cum Cymatolege
 Facile mitigat, & cum pulchros talos habente Amphitrite:
 Cymoque, Eioneque, pulchreque coronata Halimede,
 Glauconomeque hilaris, & Pontoporia,
 Liagoreque, & Euagore, & Laomedia,

Poly-

gunt Κητώ, ἐν πόντῳ γὰρ τὰ κήτη
 λέγεται ἰσχυρότατα, ὄντα
 ἢ ἀμείζου.

εἶτα τέκνα, id est, μεγάλα, ἐπείρεται,
 ἢ ὑπεκρήφασα τέκνα, ἀφ' τοῦ κάλλος.

243. Περωτώ τ'.] Quædam ex-

240. Μεγίστα.] Alii legunt μεγί- | emplaria habent Εὐκράτη.

Πηλυωμένη τε, καὶ Αὐτοϊόη, ἔν Λυζιάνοσσα,
 Εὐάρνη τε Φυλὴ τ' ἱερὰ τὴ καὶ εἶδ' ἄμωμ'·
 Καὶ Ψαμθὴ χαλκίεσσα δέμας, δῖη τε Μενίππη· 260
 Νησώ τ', Εὐπόμπη τε, Θεμισώ τε, Προϊόη τε·
 Νημερτής θ', ἣ πατρὸς ἔχ' νόον ἀθανάτοιο.
 Αὐταὶ μὲν Νηρήϊ' ἀμύμον' ἐξεχέοντο
 Κῆρα πενήτηγοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδῶσα.
 Θωμάς δ' Ὀκεανοῖο βαθυρρέεττος θυγαῖρα 265
 Ἡγάστ' Ἡλέκτρω. ἣ δ' ὠκείαν τέκεν Ἴραν,
 Ἡΰχόμενος θ' Ἀρπύας, Αἰλλώ τ' Ὀκυπίτῳ τε,
 Αἰ ῥ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἔποντο,
 Ὀκείης πτερύγεσσιν· μετὰ χρόνιαι ῥ' ἱάλλον.
 Φόρκυϊ δ' αὖ Κητώ Γραίας τέκε καλλιπαρήες, 270
 Ἐκ χροστῆς πολιᾶς, τὰς δὲ Γραίας καλέουσιν
 Ἀθάνατοί τε θεοὶ, χαμναὶ ἐρχόμενοι τ' ἀνθρώποι.
 Περρηδῶ τ' εὐπεπλον, Ἐνυώ τε κροκόπεπλον,
 Γοργύς θ' αἶψα καὶ πέρῳ κλυτῷ Ὀκεανοῖο,
 Ἐχάκη ὥς νυκτός· ἵν' Ἐσπερίδες λιγύφανοι, 275
 Σθφιά τε, Εὐρυάλη τε, Μίδασά τε, λυγρὰ παθεῖσαι.
 Ἡ μὲν ἴλω θνητῇ, αἶ δ' ἀθάνατοι ἔν ἀγῆρῳ
 Αἰ δύο· τῇ δ' αὖ μετὰ παρελέετο Κυανοχαίτης,
 Ἐν μαλακῷ λήμωνι, καὶ αὐθεῖν εἰαρινοῖσι.
 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσέως κεφαλῇ ἀπιδρόσμηται, 280
 Ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγαυ' ἵππ'·
 Τὰ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὀκεανὸς ὥς πηγὰς
 Γαίης θ', ὅσ' ἄρ' ἡρῶσιν ἔχον μετὰ χερσὶ φίλησι.
 Χ' αὖ μὲν ἀποπτόμενοι, πρὸς λιπῶν χθονά μητέρῃ μέλων,
 Ἰκστ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι καί, 285
 Βροντῶν τε στροπῶν τε φέρον Διὶ μητιόεντι.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τελεχάρων Γερριονῆα,
 Μιχθεὶς Καλλιρόη κέρη κλυτῷ Ὀκεανοῖο.

Τὸν

269. Ὀκείης.] Alias, καλλιπαρήος.
 Μεταχρόνιαι.] In cælum volabant:
 cælum enim etiam χρόνον dici an-
 notat Schol. Sed sunt qui legant
 μεταχρόνιαι, ut sit relicta terra.

288. Μιχθεὶς.] Versus hic in o-
 mnibus exemplaribus collocatus
 reperitur 9. versib. superius, post il-
 lum Ἐν μαλακῷ, cum tamen eo
 pertinere nullo modo possit. Nam
 tres

Polynomeque, & Autonoe, & Lysianassa,
 Enarneque tam indolis grata, quam inculpata forma.
 Et Psamathe decora corpore, divinaque Menippe.
 Nesoque, Eupompeque, Themistoque, Pronoeque,
 Nemertesque, qua patris habet animum immortalis.
 Ha quidem ex Nereo inculpato procreata sunt
 Filiae quinquaginta, inculpata opera callentes.
 Thaumasp vero Oceani profundiflui filiam
 Duxit Electram. hac autem celerem peperit Irim,
 Pulchricomasque Harpyias, Aelloque, Ocypetenque,
 Quae ventorum flamina, & aves assequuntur
 Pernicibus alis. in caelo enim degentes volitant.
 Phorco post hac Ceto Graas peperit pulchris genis praeclatas,
 A partu canas, quas ob id, Graas, vocant.
 Immortalesque Dii, humique incedentes homines.
 Pephredoque pulchro peplo, Enyoque croceo peplo,
 Gorgonesque, quae habitant celebrem Oceanum,
 In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides argutae,
 Sthenoque, Euryaleque, Medusaeque gravia perpeffa.
 Ipsa erat mortalis, ast aliae immortales, & senio non obnoxiae
 Duae: cum una concubuit caerulea caesariae Neptunus
 In molli prato & floribus vernis.
 Ejus autem Perseus caput cum amputasset,
 Exiit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.
 Huic quidem cognomentum erat, quod Oceani apud fontes
 Natus esset: ceterum hic ens aureum tenebat manibus charis:
 Et ille quidem cum avolasset, relicta terra matre pecorum
 Pervenit ad immortales. Iovis vero in domo habitat,
 Tonitruque & fulgur ferens Iovi prudenti.
 Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem,
 Mixtus Calliroe filia nobilis Oceani.

Illum

tres tantum traduntur Gorgones, Stheno, Euryale, & Medusa, neque in his recensetur Callirhoe. Quocirca nos G. Ceterum sequu-

ti, versum illum huc transtulimus. Nam hoc cum historia plane convenit, quae tota repetitur Κέρν εἰς Ὠκεανὸς. supra in Aspide, vers. 142.

Τὸν μὲν ἄρ' ἐξανάξει βίη Ἡρακλεΐη,
 Βασὶ παρ' εἰλιπέδωσι, παρ' ἄρ' ὕπῳ εἰν Ἐρυθείῃ· 290
 Ἡμῶν τε, ὅτε παρ' βῆς ἤλασεν Ὀρυμειώπης
 Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, Διφύας πόρον Ὠκεανοῖο,
 Ὄρντον τε κτείνας, ἔβηχ' ὅλον Εὐρυλίωνα,
 Σταθμοῖς ἐν ἡρώεσσι, πύλῳ κλυτῷ Ὠκεανοῖο.
 Ἡ δ' ἔτεκ' ἄλλο πύλωρον, ἀμύχανον, ἔδ' ἐν εἰκηρῶ 295
 Οἰητοῖς ἀνθρώποις, ἔδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆϊ ἐπὶ γλαφυρῇ, θείῳ κρατερόφρονι Ἐχιδνῶν,
 Ἡμῖν μὲν νύμφῳ ἐλικώπιδι, χαλκιπύρῳ,
 Ἡμῖν δ' αὖτε πύλωρον ὄφιν, δινόν τε μέλαινα τε,
 Ποικίλον, ὠμητῶν, ζαφείης ὑπὸ κείθεσι γαίης. 300
 Εἴη δ' εἰ σπῆϊ ἐπὶ κείθῳ, κείθῳ ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλεῖς ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων·
 Εἴη δ' ἄρα εἰ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίων.
 Ἡ δ' ἔρυτ' εἰν Αἰμίονοισι ὑπὸ χθονὶ λυγρῇ Ἐχιδνῶν,
 Αἰμίονοισι νύμφῳ καὶ ἀγῆστον ἡμῶν πάντων. 305
 Τῇ δ' Τυφάονα φασὶ μιγῆναι ἐν φιλότῃ,
 Δεινόν θ' ὑβριστεῖν τ' αἰετον, ἐλικώπιδι κέρῃ.
 Ἡ δ' ὑποκυσαμένη, τέκετ' κρατερόφρονος τέκνα.
 Ὄρντον μὲν πρῶτον κυνὰ γένετο Γηρυονῆϊ·
 Δεύτερον αὖτις ἔπλετο ἀμύχανον ἔπ' φατῶν, 310
 Κέρβερον, ὠμητῶν, αἰδοῖτο κυνὰ χαλκιόφρονον,
 Πεντηκόντοχάρυον, ἀναιδέα τε κρατερὸν τε·
 Τὸ τρίτον, Ὑδρῶν αὖτις ἐγένετο, λυγρὸν εἰδῶν,
 Λιρναίῳ, ἣν θρήψε θεὰ Λαρκώλει· Ἡρῇ,
 Ἀπληθὲν κτείνετο βίη Ἡρακλεΐη. 315
 Καὶ πῶν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεῖς χαλκῶν
 Ἀμφιτρυωνιάδης, σὺν δρηϊφίλῳ Γολαίῳ,
 Ἡρακλῆος, βελήεν Αἰθιωαῖος ἀγλαΐης.
 Ἡ δ' Χίμαιραν ἔπλετο, πνέοντα ἀμφιμάκρον πόδες,
 Διφύων τε, μεγάλῳ τε, ποδῶν τε, κρατερῶν τε. 320
 Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν, χαροπόιο λείονι·

Ἡ δ',

297. Σπῆϊ.] Alii rectius legunt
 σπῆϊ σπῆϊ, σπῆϊ, τῷ antrum.

321. Χαροπόιο.] Χαροπὸς, lætitiæ
 cordis vultu prodens. Peculiariter

Illum quidem armis exiit vis Herculana ,
 Boves apud flexipedes circumflua in Erythia.
 Die illo cum boves egit latas frontes habentes
 Tirynthum in sacram, emensus iter Oceani,
 Orthoque interfecto, & bubulco Eurytione,
 Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.
 Ipsa insuper peperit aliud monstrum, perplexum, nihil simile
 Mortalibus hominibus, neque immortalibus Diis,
 Specu in concavo, divinam animo infraeto Echidnam:
 Dimidio nympham, nigris oculis, pulchris genis,
 Dimidio item ingentem serpentem horrendumque, magnumque,
 Varium, crudivorum, divina sub cavernis terra.
 Illic vero ei specus est in imo, cava sub petra,
 Procul ab immortalibusque Diis mortalibusque hominibus:
 Ibi sane ei destinarunt Dii inclytas domos incolere.
 Atque coërcebatur in Arimis sub terra tetra Echidna,
 Immortalis nymphea & senii expers diebus omnibus.
 Huic Typhaonem ajunt mixtum esse amore,
 Vehementem & violentum ventum, nigris oculis decora puella.
 Illa vero gravida facta, peperit fortes filios,
 Orthum quidem primo canem peperit Geryoni.
 Iterum secundo edidit partu immensum, minime effabilem,
 Cerberum crudivorum, Plutonis canem area voce,
 Quinquaginta capitum, impudentemque, fortemque.
 Tertio, Hydram rursus genuit abominabilem,
 Lernaam, quam enutrivit Dea albis ulnis Iuno,
 Insatiabiliter indignans virtuti Herculanae.
 Ac illam quidem Iovis filius occidit saevo ferro
 Amphitryonides, cum bellicoso Iolao,
 Hercules ex consiliis Minervae predatricis.
 Tum ipsa Chimaram peperit, spirantem terribilem ignem,
 Trucemque, magnamque, pernicemque, validamque.
 Illius erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,

Al-

ter autem λεῶνα quoddam dicitur vel caeruleus, vel etiam fulvus: ut
 λεῶνας, & λεῶνοι, qui eo sunt hic pro fulvo leone sumitur.
 praediti. Is color putatur esse caesus

Η' ᾗ, χμαίρης· ἦ δ' ὄφι'· κραίερόιο δράκοντι·
 Πρόδ'ε λίαν, ὅπιθεν ᾗ δράκων, μίσην ᾗ χμαίρα,
 Δειδὼν ἀποπνέει' αὖ πυρὸς μῦθ' αἰθουρόιο.
 Τὼ μὲ Πήρα' εἴλε' ἐ' ἰσθλὸς Βαλκίροφόντης. 325
 Η' δ' ἄρα Σφίγ' ὀλοὴν τέκε, Καδμείοισιν ὄλεθρον,
 Ὅρθα ὑποδμηθεῖσα· Νεμφαιῶν τε λείοντα,
 Τὸν ῥ' Ἡρῇ θρέψα' αὖ Διὸς κυδὴν ὡφεικίης,
 Γενοῖσιν καίνασσι Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις·
 Εἴ θ' ἄρ' ὄγ' οἰκείαν, ἐλεφαίρετ' φύλ' ἀνθρώπων, 330
 Κοιρανίων τεηλοῖο Νεμείης ἦ δ' Ἀπείραντι·
 Ἀλλὰ εἰς ἐδάμασσε βίης Ἡρακλεείης.
 Κητὴ δ' ὀπλότατον, Φόρκυι φιλότῃ μιγεῖσα,
 Γείνατ', δῖον ὄφιν, ὃς ἱεμνῆς κώθε' αἰγίης,
 Πείρα' αὖ ἐν μεγάλοις παύχρυστα μῆλα φυλάσσει. 335
 Τῶ μὲ ἐκ Κητῆς κ' Φόρκυ' ἦ δ' ἐστί.
 Τηρὸς δ' Ὀκεανῷ ποταμὸς τέκε δινηέντας,
 Νείλον τ', Ἀλφειὸν τε, κ' Ἡρακλῆον βαθυδίνην,
 Στυρμῆνα, Μαίανδρόν τε, κ' Ἴστρον χαλκίρετρον,
 Φάσιν τε, Ρῆσον τ', Ἀχλαῖον δ' Ἰστυροδίνην. 340
 Νέασον τε, Ρόδιόν θ', Ἀλῖάκμονά θ', Ἐπὶ τ' Ἀπυρὸν τε,
 Γρῶνικόν τε, κ' Αἴσηπον, θείον τε Σιμῶνα,
 Πλώζον τε, κ' Ἐρμῶν, ἑυρρείτιω τε Καίτην,
 Σαχάριόν τε μέλαν, Λαδωνά τε, Παρθένιον τε,
 Εὐλύον τε, ἐ' Ἀρδησκον, θείον τε Σκαμάνδρον. 345
 Τίχτε ᾗ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἴ κ' αἰγίαν
 Ἀνδρας κρείσσειν, Ἀπόλλωνι ξυὸν ἀνὰ κ' ἑ
 Καὶ ποταμοῖς· ταύτῃ δ' Διὸς ὡφει' μοῖραν ἔχει.
 Πρῶτ' αὖ τ', Ἀδμήτη τε, Ἰάνθη τ', Ἡλέκτρη τε,
 Δωρίς τε, Πρυμνὴ τε, κ' Οὐρανίη θεοφθής, 350
 Ἰσπώ τε, Κλυμῆρη τε, Ροδία τε, Καλλιρόη τε,
 Ζόξω τε, Κλυμένη τε, Ἰδύα τε, Πασίχη τε,
 Πληξαύρη τε, Γαλαξαύρη τε, ἱρατὴ τε Διώνη,
 Μηλόβοσις τε, Θόη τε, ἐ' Ἀειδῆς Πολυδώρη·

Κερ-

345. Εὐλύον.] In nonnullis exem- | σκε.
plaribus est Ἀλδίσκη, pro Ἀρδη- |

Alterum capella, tertium vero serpentis robusti draconis :

Ante leo , pone vero draco , in medio autem capra.

Horrende efflans ignis robur ardentis.

Hanc quidem Pegasus cepit, & strenuus Bellerophontes,

Illam sane Sphingem exitialem peperit , Cadmeis perniciem ,

Ab Ortho subacta : Nemeumque leonem ,

Quem Iuno cum enutrivisset , Iovis veneranda uxor ,

In locis fertilibus collocavit Nemea, cladem hominibus.

Ibi sane hic commorans decipiebat tribus hominum ,

Imperans cavernosa Nemea, atque Apefanti.

Sed ipsum robur domuit virtutis Herculanæ.

Ceto vero minimum natu, cum Phorco amore mixta ,

Peperit gravem serpentem , qui obscura in latibulis terra

Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.

Hoc quidem ex Ceto & Phorco genus est.

Tethys autem Oceano flumina peperit vorticosa,

Nilumque, Alpheumque, & Eridanum profundos vortices habentem ,

Strymonem, Meandrumque, & Istrum pulcherrimum ,

Phasinque, Rhesumque, Achelœum argenti vorticem,

Nessumque, Rhodiumque, Haliacmonemque, Heptaporumque

Granicumque, & Æsopum, divinumque Simœnta,

Peneumque, & Hermum, amœneque fluentem Caicum,

Sangariumque magnum, Ladonemque, Partheniumque,

Euenumque, & Ardescum, divinumque Scamandrum.

Peperit quoque filiarum sacrum genus, quæ per terram

Viros à teneris educant, una cum Apolline rege,

Et fluminibus : hanc vero à Iove sortem habent,

Pithoque, Admeteque, Ianthoque, Electraque,

Dorisque, Prymnoque, & Vranæ forma Deam referens,

Hippoque, Clymeneque, Rhodiaque, Calliroëque,

Zeuxoque, Cythiëque, Idyiaque, Pasithoëque,

Plexaureque, & Galaxaure, amabilisque Dione,

Melobosisque, Thoëque, & venusta Polydora,

Κερκῆϊς τε φυλὴ ἔρατῇ, Πλευτῶ τε βοῶπις, 355
 Περσηΐς τ', Ἰάντρός τε, Ἀχάϊς τε, Ξάνθῃ τε,
 Πιτταίῃ τ' ἐρώεσσα, Μινυοῖά τ', Εὐρώπῃ τε,
 Μῆτις τ', Εὐρυνόμῃ τε Τελεοῖά τε κροκόπιπλῳ.
 Κελσῖν τ', Ἀσίῃ τε, ἔιμερόεσσα Καλυψώ.
 Εὐδῶρῃ τε, Τύχῃ τε, καὶ Ἀμφιρῶ, Ὠκυρόῃ τε 360
 Καὶ Στύξ, ἣ δὴ σφείων παρφερεσάτη ἐστὶν ἀπεισίαν.
 Αὐταὶ δ' Ὠκεανῷ ἔτι θυῖν ἐξεγίνοντο
 Πρεσβύταται κῆρα. πολλὰ γὰρ μὲν εἰσὶ καὶ ἄλλα.
 Τρεῖς γὰρ χίλια εἰσὶ πανύσφυροι Ὠκεανίναί,
 Αἵ ῥα πολυπτερεῖς χαῖαν καὶ βένθεα λίμνης 365
 Πρώτῃ ὁμῶς ἐφέπεντο, θεῶν ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι περὶ μαχὶ κραναχῆδαι ῥέοντες.
 Υἱέες Ὠκεανῷ, τὰς γένεα πότνια Τηθύς.
 Τῶν ὄνομ' ὀχθαλίον πάντων βροτῶν ἀνδρῶ ἐνίστατο·
 Οἱ δ' ἔκαστοι ἴστασιν οἱ αὖ παλαιαίεσσι. 370
 Θεία δ' Ἡελίον τε μέλαν λαμπρὸν τε Σελήνῳ,
 Ἡὼ θ', ἣ πάντας ἐπιχθονίοισι φαίνει,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖς τοῖς ἔρανόν δ' ἄρ' ἔχοντο,
 Γαῖαν θ', ὑπὸ νηθεῖσ' ὑπερίοντο ἐν φιλότῃ.
 Κεῖα δ' Εὐρυδίῃ τέκνον φιλότῃ μιγῆσα, 375
 Ἀστραῖον τε μέλαν, Πάλλαντά τε, δῖα θεῶν.
 Πέρσιω θ', ὅς καὶ πᾶσι μελίπρεπον ἰδμοσώησιν.
 Ἀστραῖα δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε κερκίροθυμους,
 Ἀργείῳ Ζέφυρον, Βορέῳ τ' αἰψήροκέλευθον,
 Καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ θεῶν θεὰ δ' ὀνηθεῖσα. 380
 Τὰς δ' μετ' ἀστὲρ τέκνον Εὐσφόρον ἡριγλόχα,
 Ἀστρα τε λαμπροῖσιν τε τ' ἔρανὸς ἐστὶ φαίνω].
Στύξ

356. Ἀχάϊς.] Ab ἀκάζω acuo. accentus retrahitur discriminis causa, ἀχαστός, ἢ, ὄν. sic ἔραστος amabilis: at quum est nomen viri retrahitur accentus ἔραστος, Rom. 16. 23. vel ab ἀκαστος, ἢ, ὄν, non ornatus, ἀκάζω, orno. Ioh. Tzetzes, ἀκάϊς ἢ

ἀστραπία sanatio, ἀκίομαι, medicor. ἀκιστής, ἢ, ὄ, Medicus. Verum primum Etymon convenientius videtur.

370. Οἱ δ' ἔκαστοι.] Legitur etiam ὅσοι παλαιαίεσσι.

375. Κεῖα.] Omnino legendum est

*Cerceisque indole amabilis, Plutoque bovinis oculis,
 Perseisque, Ianiraque, Acasteque, Xantheque,
 Petraaque lepida, Menesthoque, Europaque,
 Metisque, Eurynomeque, Telestoque croceo peplo:
 Crisieque, Asiaque & amabilis Calypso:
 Eudoreque, Tycheque, & Amphiro, Ocyroëque,
 Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium.
 Atque hæ Oceano & Tethyde prognata sunt,
 Grandiores natu filia. multa quidem sunt & alia:
 Ter mille enim sunt celeres filia Oceani,
 Quæ sane dispersa terram, & profunditates lacus,
 Passim pariter incolunt, Dearum splendida proles.
 Tot rursus alii fluvii cum strepitu fluentes,
 Filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys:
 Quorum nomina difficile omnium mortalem virum proloqui:
 Sed singulatim noverunt quicumque circumhabitant.
 Thia præterea Solemque magnum, lucentemque Lunam,
 Auroramque quæ omnibus terrestribus lumen prabet,
 Immortalibusque Diis qui cælum latum tenent,
 Genuit, congressa cum Hyperione in amore.
 Crio autem Eurybiæ peperit, per amorem mixta,
 Astraumque magnum, Pallantemque, præstantissima Dearum,
 Personque, qui etiam omnes præcellebat peritia.
 Astra vero Aurora ventos peperit magnanimos,
 Argesten, Zephyrum, Boreamque rapidum,
 Et Notum, in amore cum Deo Dea congressa.
 Post hos vero Aurora stellam genuit Luciferum mane genita,
 Astraque fulgentia quibus cælum cinctum est.*

Styx

est & corrigendum, Κρείον δ' Εὐρυ-
 βίη: ut sit sensus, Eurybiam pepe-
 risse Creon, &c. Nam vir Creus re-
 censetur supra in catalogo filiorum
 Cæli & Terræ, vers. 134. Eurybiæ
 autem mulieris fit mentio. Ψ. 239.
 Εὐρυβίη ubi ex Ponto & terra pro-

gnata dicitur. Potro in hoc versu
 pro πικλῆν, legitur etiam πικλῆν ἐν φι-
 λότῃ π.

377. Πέρσην δ'.] Legitur etiam
 ὅς παῖσαισι.

379. Ἀργίστην.] Alias λαψύγε-
 πάλωδογ.

393. Μη,

Στύξ ἧ τέκ' Ὠκεανῷ θυγάτηρ, Πάλλαυλ' ἐμγαῖρα,
 Ζῆλον ἔνι Νικίῳ καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι,
 Καὶ Κροτῶν, ἥδ' ἐν Βίῳ, ἀειδίκευα γαῖαν τέκνα,
 Τῶν σὺν ἐς' ἀπείροθε Διὸς οἶκῳ, ἐδὲ περ ἐόρῃ,
 Οὐδ' ὁδοῖς, ὅππῃ μὴ κείνοισι θεὸς ἡγεμονεύῃ.
 Ἀλλ' αἰεὶ περὶ Ζῶνι βαρυκλύπῳ ἐδρόωντι.
 Ὡς γὰρ ἐβέλδουσι Στύξ ἄφθιτῳ Ὠκεανίῃ,
 Ἡμέλῃ τῇ ὅτε πάντας Ὀλύμπῳ ἀστροπητῆς
 Ἀθανάτης ἐκάλεισε θεὸς ἐς μακρὸν Ὀλυμπόν.
 Εἶπε δ' ὅς αὖ μ' εἶο θεῶν Τιτῇσι μάχοντο,
 Μή, πν' ἀπορραίσκην γαῖαν, πρὶν ἧ ἔκαστον
 Ἐξέμω ἦν τοπαῖον γὰρ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' ἔφαθ' ὅς τις ἄπμ' ὑπὸ Κρόνῳ ἦδ' ἀγέρετ',
 Τιμῆς ἔνι γαῖαν ἐπιβησέμεν ἢ θέμις ἐστίν.
 Ἡλθε δ' ἄρα παρθὴ Στύξ ἄφθιτῳ ἔλυμπονδ'·
 Σὺν σφίσι πάδουσιν, φίλῃ δ' αὖ μὴδεα πατρός.
 Τῶν ἧ Ζῶς πίμῃσι, φεισά ἧ δῶρα ἰδύκειν.
 Αὐτῶν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρκον,
 Παῖδας δ' ἡμέλῃ πάντας εἰς μελαινάετας εἶναι.
 Ὡς δ' αὖτως πάντες Διὶ μπερὲς, ὥσπερ ὑπέστη,
 Ἐξετέλειον· αὐτὸς ἧ μέγα κρατεῖ ἥδ' ἀνάσσει.
 Φοῖβη δ' αὖ Κοῖν πολυήρατον ἦλθεν ἐς δύνω.
 Κυσαμένη δ' ἠέπειε θεὰ θεῶν ἐν φιλότῃ
 Λητὴ κυανόπιπλον ἐγείνατο μείλιχον αἰεὶ,
 Ἡπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Μείλιχον ἐξ ὀρχῆς, ἀθανάτων ἐντὸς Ὀλύμπου.
 Γαῖαν δ' Ἀσπερίαν δ' ὠκυμένην, ἧν ποιε Πέρσης
 Ἡγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλῳ κεκλῆσθ' ἀκροῖν.
 Ἡ δ' ὑποκυσαμένη Ἐκείτῳ τέκε, τῶν περ πάντων
 Ζῶς Κρονίδης πίμῃσι· πόρεν δ' οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 Μοῖραν ἔχον γαῖης τε καὶ ἀστεργέτοιο θαλάσσης.
 Ἡ δ' ἧ καὶ ἀσπερόεντ' ὑπὸ ἔραν' ἔμμορε πμῆς,

Α' θα.

393. Μή, πν'.] Α' πορραίσκην γερο- illa pro vi spoliare, vel simpliciter
 fuimus pro ἀπορραίσκην, Hesychium pro adimere. Sunt tamen qui ma-
 fecuti. Videtur autem hic capi vox sunt pro carere, accipere.

417. Ἐρ-

Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zelum & Nicen, pulchros talos habentem in adibus,
 Et Robur atque Vim præclaros genuit filios,
 Quibus non est seorsim à Iove domus nec ulla sedes,
 Neque via, qua non illis Deus præit:
 Sed semper apud Iovem graviter tonantem sedem habent.
 Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,
 Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 Immortales vocavit Deos ad altum cælum.
 Dixit autem, quod quisquis una secum Deorum contra Tita-
 nes pugnet,
 Nulli se adempturum præmia, sed honorem quemque
 Habiturum, quem antea inter immortales Deos.
 Illum etiam dixit qui honoris expers fuerit sub Saturno & im-
 munis,
 Ad honores ac præmia provecturum, ut fas est.
 Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
 Cum suis filiis chari per consilia patris.
 Ipsam vero Iupiter honoravit: eximia quoque dona dedit.
 Ipsam enim constituit Deorum magnum ut sit juramen-
 tum,
 Filii autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.
 Similiter etiam omnibus prorsus sicuti pollicitus erat,
 Perfecit. ipse autem prepotens est, atque regem agit.
 Phœbe porro Cœi peroptabilem venit ad lectum.
 Gravida vero facta deinde Dea Dei in amore,
 Latonam ceruleo peplo peperit blandam semper,
 Mitem hominibus atque immortalibus Diis,
 Suavem ab initio, in primis hilarem intra Olympum.
 Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perſes
 Duxit in amplam domum, chara ut vocetur uxor.
 Illa autem gravidata Hecaten peperit, quam super o-
 mnes
 Iupiter Saturnius honoravit: dedit vero ei splendida dona,
 Potestatem ut habeat terreque & infrugiferi maris.
 Imo etiam stelligero sub cœlo sortita est honorem,

Ἀθανάτοισ τε θεοῖσι τελέμεν' ἐπὶ μεγάλῃσθε.
 Καὶ γὰρ οὐδ', ὅτε περ πῖς ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 Ἐρδων ἱερὰ καλὰ καὶ νόμον ἰλάσκη),
 Κικλήσκ' Ἐκείτῳ πολλή τέ οἱ ἕσπετο πμῆ
 Ρ' εἶα μάλ', ὃ ἀφ' ὧν γε θεὰ ὑποδίζετ' ἀρχαί.
 Καὶ οἱ ὄλβον ὀπάζοι· ἐπεὶ δυνάμεις γε πάρεσιν.
 Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανόθεν ἐξηγύοντο,
 Καὶ πμῶν ἔλαχον, τῶντων ἔχ' αἶσαν ἀπάντων,
 Οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐδίδεκεν ἔδ' ἑτ' ἀπηύρα
 Ὅσ' ἔλαχον Τιτῆσι καὶ θεοτέροισι θεοῖσιν,
 Ἀλλ' ἔχ' ὡς τοπρώτων ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δαίμων.
 Οὐδ' ὅτι μνηστῆρας, ἦσαν θεὰ ἔμμορε πμῆς,
 Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε ἔρεαν ἠδὲ θαλάσῃ.
 Ἀλλ' ἐπὶ καὶ πολὺ μῶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς πέταυ αὐτῶν.
 Ὡς δ' ἐθέλει μεγάλας ὠδὲ γίνετ', ἠδ' ὀνείησιν.
 Ἐν τ' ἀγρῇ λαοῖσι μετὰ πρέπῃ, ἥ κ' κ' ἐθέλησιν
 Ἡ δ' ὅπ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσονται)
 Ἀνέρες, ἔνθα θεὰ ὠδὲ γίνετ' οἷς κ' ἐθέλησιν,
 Νίκῃσθε ἀφρονέως ὀπίσσω καὶ κούδ' ὀρέξαι.
 Ἐπὶ δὲ δίκη βασιλεύσει παρ' αἰθεραίοισι καὶ δίκῃ,
 Ἐθλήσῃ δ' αὖθ' ὅπ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύουσιν,
 Ἐνθα θεὰ ἔσσι τοῖς ὠδὲ γίνετ', ἠδ' ὀνείησιν.
 Νικήσας δὲ βίη καὶ καρτερίῃ καλὸν αἶθρον
 Ρ' εἶα φέρει, χαίρων τε τοκεύσει κούδ' ὀπάζει.
 Ἐθλήσῃ δ' ἰσπῆσαι παρὲς αἶμαρ οἷς κ' ἐθέλησιν,
 Καὶ τοῖς οἱ γλαυκῶν δυνάμει φειλον ἐργάζονται),
 Εὐχονται δ' Ἐκείτῃ καὶ ἑλκτύπῃ Ἐννοζιγαίῃ,
 Ρ' ἠϊδίως δ' ἀγρῶν κούδ' ἡ θεὸς ὅπ' αὖτε πολλῶν,
 Ρ' εἶα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλυσά γε θυμῷ.
 Ἐθλήσῃ δ' ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληϊδ' αἵξιν,
 Βακχλίας τ', ἀγέλας τε, καὶ αἰπόλια πλάτ' αἰγῶν.
 Ποίμενας τ' εἰροπόκων γ' οἶον, θυμῷ γε θέλυσσα,

415

420

425

430

435

440

445

Ε'ξ

417. Ἐρδων.] Vel Ρ'ίζων.

430. Ἐν τ' ἀγρῇ.] Hic pro ἐνθ' ἡμεῖς
reposuimus ἐν τ', δε pro ὅν κ', ὧν κ'.436. Ἐνθα.] Aut legendum est
τοῖς pro τοῖσι, aut pro ὠδὲ γίνεται
aliud verbum reponendum vide-
tur:

Immortalibusque Diis honorata est maxime.
 Etenim nunc quando alicubi aliquis terrestrium hominum,
 Faciens sacra honesta ex lege expiat,
 Invocat Hecaten: ingens vero eum sequitur honor
 Facillime, cujus benevola Dea suscipit preces:
 Et illi divitias largitur; nam facultas ipsi adest,
 Quotquot enim Terra Cœloque prognati sunt,
 Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sortem omnium.
 Neque quicquam ipsi Saturnius per vim ademit, neque priva-
 Eorum quacunque sortita est Titanas inter priores Deos. (vit
 Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio.
 Nec quia unigenita, minorem Dea sortita est honorem,
 Et potestatem tam in terra ac cœlo, quam in mari:
 Sed insuper multo magis, quoniam Iupiter honorat ipsam.
 Cui vero vult, magnifice presto est, atque juvat,
 Inque concione inter homines eminet, qua scilicet voluerit.
 Atque quando ad bellum perdens-viros armantur
 Viri, tum Dea adest quibus voluerit,
 Victoriâ prompte ut prebeat, & laudem porrigat.
 Inque iudicio reges apud venerandos sedet.
 Bona insuper quando viri in certamine colluctantur;
 Ibi Dea & illis presto est, atque juvat.
 Qui vero vicerit virtute & robore, pulchrum premium
 Facile fert, letusque parentibus gloriam dat.
 Bona item equitibus, adesse quibus voluerit:
 Et his qui glaucum mare tempestuosum secant,
 Votaque faciunt Hecata, & valde sonanti Neptuno.
 Facile etiam pradam inclyta Dea dedit copiosam,
 Facile vero abstulit apparentem, volens saltem animo.
 Bona praterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,
 Armenta que boum, gregesque, & greges latos caprarum,
 Gregesque lanigerarum ovium animo saltem volens,

Ex

tur: certe τοῖσι παρὶς τῆς αἰσθητικῆς
 aptissimum esset.

438. P. c. a.] Quidam malunt,

φέρει χαίροντα, τοῖσι δὲ καὶ δίδωμι.

445. Βυκολίας.] Fortasse pro βε-

κόλια metri causa repositum.

480. Κρή-

Ἐξ ὀλίγων βραχί, καὶ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μενοχνοῖς ἐν μητρὸς ἔκτα,
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι (τελικῇ) γράσσει.
 Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης κεροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνῳ
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδόντο φάτο πολυδερκέοι Ἡῆς.
 Οὕτως ἐξ ὄρχης κεροτρόφοι· αἰδὲ τε πρῆμ.
 Γ' οἷα δ' αὖ δμηθεῖσα Κρόνον τέκε φαίδιμα τέκνα,
 Γ' ἰλῶ, Δήμητρα, καὶ Ἡρῶ χρυσοπίδalon,
 Γ' φθιμὸν τ' Ἀΐδῳ, ὅς ὑπὸ χθονὶ δώματά ναιεῖ,
 Νηλεὺς ἦτορ ἔχων· καὶ ἐρέκλυπον Ἐννοσίγαιον,
 Ζῴῳά τε μηλιόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Τῶ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζε' Ὀρεῖα χθονί.
 Καὶ τὸς μὲν κατέπινε Κρόνον μέλας, ὅς τις ἔμελλε
 Νηδύοι ἐξ ἐρῆς μητρὸς ὥς γυναικ' ἔχουτο.
 Τὰ φρονέων, ἵνα μὴ τις αἰσῶν ἐρασιάνων
 Ἀλλ' ἐν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιλῆϊδου πρῶτον.
 Πόθεν γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστέροεντο,
 Οὐνεκα οἱ πῖπροντο ἔα ὑπὸ πῦρ δὲ δαμνῶν,
 Καὶ κροτέρῳ πρὶς ἰόντι, Διὸς μεγάλας δ' ἔβλασε.
 Τῶ ὅγε ὅτε ἀλαοσκοπιῶν ἔχον, ἀλλὰ δοκῶν
 Παιδας εἰς κατέπινε· ῥέλω δ' ἔχε πένθοι ἀλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Διὶ ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 Τέξιας, τότε ἔπειτα φίλῃς λιβάνου τοκῆας
 Τὸς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστέροεντα,
 Μῆνιν συμφράσσατο ὅπως λελάθοιτο περὶ
 Παιδα φίλον, πῶς δ' ἐρῆνός πατρὸς εἶο,
 Παιδῶν ὅς κατέπινε μέλας Κρόνον ἀκυλομήτης.
 Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μέλας μὲν κλύον ἠδὲ ἐπίθοιτο,
 Καὶ οἱ πεφραδέντων ὅσα πρὶς πῖπρον γυνίαν
 Ἀμφὶ Κρόνον βασιλῆϊ καὶ ὑεὶ καρπεροθύμῳ.
 Πέμψαν δ' ἐς Λύκον, Κρήτης ἐς πῖονα δῆμον,
 Ὅσπότερ' ἄρ' ὀπλόπαθον παιδῶν ἤμελλε τέκεας,
 Ζῴῳα μέλαν· τὸ μὲν οἱ ἰδέσαστο Γαῖα πελώρη
 Κρήτη [ἐν] Ὀρεῖα τετραφείμῳ ἀπ' ἀλλήλων αἶπε.

450

455

460

465

470

475

480

Εἴη

480. Κρήτη.] Iudicet lector, num recte additum sit ἐν.

493. Ηῆ-

Ex paucis fœcunda facit, & ex multis pauciora reddit.

Adeo sane licet unigenita ex matre existens,

Omnibus inter Deos honorata est muneribus.

Fecit autem ipsam Saturnius alumnam juvenum, qui post ipsam

Oculis aspexerunt lumen multa contuentis Aurora.

Sic ab initio nutriens filios: atque hi sunt honores.

Rhea autem compressa à Saturno, peperit illustres liberos,

Vestam, Cererem, & Iunonem aureis calceamentis gaudentem,

Fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,

Immite cor habens, & valde sonantem Neptunum,

Iovemque sapientem, Deorum patrem atque hominum,

Cujus & à tonitru concutitur lata terra.

Atque istos quidem deglutiebat Saturnus magnus, quicumque

Ex utero sacro matris ad genua venerat:

Hec agitans, ne ullus clarorum filiorum Cœli

Alius inter Immortales haberet regium decus.

Audierat enim ex Terra & Cœlo stellis micante,

Quod sibi fatale esset proprio à filio domari,

Quantumvis robusto existenti, Iovis magni per consilia.

*Ideoque hic non cecam speculationem habuit, sed insidias
struens*

Filios suos devorabat: Rheam autem tenebat luctus gravis.

Sed quando jam Iovem erat Deorum patrem atque virorum

Paritura, jam tum charis supplicabat parentibus

Suis, Terraque, & Cœlo stellato,

Consilium ut suggererent, quo pacto lateret pariens

Filium charum, possetque ulcisci furias patris sui

Contra filios, quos devorabat ingens Saturnus versutus.

Illi vero filia dilecta auscultaunt & morem gesserunt,

*Et ei commemorarunt, quacunque fati constitutum esset
fieri*

Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.

Miserunt autem in Lycium, Creta ad pinguem populum,

Cum minimum natu filiorum esset paritura,

Iovem magnum. hunc quidem ipsi suscepit Terra vasta.

In Creta lata, ad educandum & enutriendum ab infantia.

Ἔνθα μὲν ἔκτε φέρουσα θοῶν δ' ἄρ' οὐκ ἔμελλαν
 Πρώτῳ ἐς Λύκον· κρύψεν δὲ ἐ χειρὶ λαβῆσαι
 Ἀντρωὺς ἐν ἡλιβάτῳ, ζαΐης ὑπὸ κούβεσσι γαίης,
 Ἀργαίῳ ἐν ὄρε πεπυκασμένῳ ὑλῆεν.
 Τῷ δ' ἀπαργανίσουσα μέγαν λίθον ἐξυκάλεξεν
 Οὐρανίδη μέγ' ἀνακτὴ, θεὸν πατρὸς βασιλῆϊ.
 Τὸν τόθ' ἐλὼν χεῖρας ἐνὶ ἱερῷ τῆς γῆς,
 Σχίσσας· ὅσῳ δὲ μὲν φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
 Ἀπὸ λίθου εἰς γῆς ἀνέκλινε καὶ ἀκνῆς
 Λείπειθ', ὃ μιν πᾶν ἔμελλε βίη καὶ χειρὶ δαμνάσας,
 Τιμῆς ἐξελάσας, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξει.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα κέρει καὶ φαίδιμῳ γῆρα
 Ἡὔξει τοιοῦτον ἀνακλινέμενος δ' ἐν αὐτῷ
 Γαίης ἐννοσίγαια πολυφραδέεσσι δαδωθεῖς,
 Οἷον γόνον ἄψ' ἀνέηκε μέγας Κρόνῳ ἀγκυλομήτης,
 Νικηθεὶς τέχνησιν βίῃφι τε παυδὸς ἐοῖο.
 Πρῶτον δ' ἐξήμελε λίθον, πύμαθον καταπίπτειν·
 Τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε καὶ χθονὸς ἀρυδαίνης
 Πυθοῖ ἐν ἡγασίῃ, γοάλοισι ὑπὸ Παρνητοῖο,
 Σῆμ' ἔμελλε ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Λύσει δ' πατρὸς ἐγγυήτης ὁλοῶν ἀπὸ δεισμῶν
 Οὐρανίδας, ὥς δ' ἔστι πατὴρ αἰσιφροσύνῃσιν,
 Οἱ οἱ ἀπὸ μνήσαντο χεῖρας ἀεργαζίων,
 Δάκναι δ' ἐβροντῶν, ἥ δ' αἰθαλόεσσα κεραυνὸν,
 Καὶ στεροπῶν· τοπρὸν δ' ἐπὶ πύρρῃ Γαίᾳ κεικλῆται.
 Τοῖς πίσσω, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κέρει δ' ἱερότερος κραδίεσφυρον Ωκυμένην
 Ἡγάσεται Κλυμένην, καὶ ὄρνι λέχεται εἰστανέειναι.
 Ἡ δ' οἱ Ἀτλαντὶς κεφαλὴ φέρουσα γείνατο παῖδα·
 Τέκνῃ δ' ὑπερκύδαντα Μεινοίπην, ἥ δὲ Προμηθεῖα
 Ποικίλον, αἰολόμελιν· ἀμφότεροι τ' Ἐπιμηθεῖα,
 Ὅς κενὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδρῶν ἀλφειῇσιν.

485

490

495

500

505

510

Πρῶτος

493. Ἡὔξειτο.] Nonnulli codi- | 503. Οἱ οἱ.] Pro ἀπὸ μνήσαντο
ces habent ἐπὶ πύρρῃσιν δ' ἐπὶ πύρρῃσιν. | legitur & ἐπὶ μνήσαντο.

*Tum quidem pervenit ferens celerem per noctem nigram,
Primum ad ipsam Lyctum : abscondit autem ipsum manibus
prehensum*

*Antro in excelfo , divina sub latebris terra ,
Argo in monte denso sylvofo.*

*Huic autem fasciis involutum magnum lapidem in manus dedit
Cœli filio, præpotenti Deorum priori regi.*

*Quem tum arreptum manibus , suam condidit in alvum,
Miser, nec cogitavit animo quod sibi in posterum*

Pro lapide suus filius in victum & securus

Superesset , qui ipsum mox esset vi & manibus domitum

Ex honore expulsurus , ipseque immortalibus esset imperaturus.

Celeriter autem deinde robur & fortia membra

Crescebant illius regis : revoluta autem anno,

Terra consilio astuto circumventus,

Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus ,

Victus artibus ac vi filii sui.

Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum.

Illum quidem Iupiter firmiter defixit in terram spaciosam

Pytho in divina, jugis sub Parnassi,

*Monumentum ut sit in posterum , miraculum mortalibus ho-
minibus.*

Solvit vero patruos noxiis à vinculis

Cœligenas : quos vinxerat pater ex amentia.

Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum ,

Dederuntque tonitru , atque candens fulmen ,

Et fulgur. qua antea immanis terra occultaverat :

Quibus confisus , mortalibus atque immortalibus imperat.

Filiam porro Iapetus pulchros talos habentem Oceanidem

Duxit Clymenen , & eundem lectum conscendit.

Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium.

*Peperit præterea gloria præsignem Menœtium , atque Promē-
theum*

Varium , versipellem : stultumque Epimetheum,

*Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inventoribus re-
rum.*

Πρῶτ' αὖ γὰρ ῥα Διὸς πλάσι' ὑπὸ δ' ἐκ' ἔθ' γυναικ' αὖ
 Παρθένον. ὑφ' ἑστ' ἔθ' Μεινοίππον δ' Ὀρυσίαν Ζεὺς
 Εἰς ἑστ' ἔθ' κατέπεμψε, βαλὼν ψολόεντα κέραυτον,
 Εἵνεκ' ἀπαοδαλῆς τε καὶ ἠγορέης ὑπερόπλης.
 Ἄτλας δ' ἔχων δ' Ὀρυσίαν ἔχ' κεραιρῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 Πείραζεν ἐν γαίῃ, πρὸ παρ' Ἐσπερίδων λίσυφώνων
 Ἐσθλῶς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοις χέρεσσιν.
 Ταῦτ' αὖ γὰρ οἱ μῦθον ἐδίδασκε μνηστὴρ Ζεὺς.
 Δῆσε δ' ἀλυσσάμενος Προμηθεὺς ποικιλόδεκτον,
 Δεσμῶν δ' ὀδυσσάμενος μέσσην Διὶ κίον' ἐλάσας.
 Καὶ εἰ ἐπ' αἰετὸν ὤρεται πανύπτερον· αὐτὰρ ὄγ' ἦ παρ'
 Ἡΐδισιν αἰθάναντο, τὸ δ' αἰετὸν ἴσον ἀπάντη
 Νυκτὸς, ὅσον πρὸ παρ' ἡμᾶς ἰδοὶ πανυσίπτερον ὄρνις.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης κρατερὸν αἰετὸν ἔχοντα
 Ἡρακλῆος ἔκτανε, κακῶν δ' ἀπὸ νῆσσαν ἀλαλκεν
 Ἰαπετιονίδην, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων.
 Οὐκ αἰετὴ Ζηνὸς ὀλυμπίῃς ὑφ' ἡμέδοντι,
 Ὅφρ' Ἡρακλῆϊ Θεσπυρίῃ κλέῃ εἴη
 Πλεῖστον ἔτ' ἢ τοπάρουθεν ἐπὶ χθονὶα πελυσώτρεαν.
 Ταῦτ' ἄρα ἀζόμενον πῆμα ἀειδείκετον υἱόν·
 Καὶ πρὸ χθονὸς, παύσθαι χόλε, ὃν πρὶν ἔχσκεν
 Οὐτεκ' ἐρίζετο βυλαὶ ὑπερμυρεῖ Κρονίωνι.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκείνου θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι
 Μηκάνη, τότε ἔπειτα μέγαν βῆν ἀεφρόνι θυμῷ
 Δαυσάμενον ἀεθύνετο, Διὸς νόον ἐξαπαπίσκων.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκα τε καὶ ἔσθλα πίονι θυμῷ
 Ἐν ῥινῷ κατέθηκε, καλὴν ψαῖαν γαστρί βροτῇ.
 Τῷ δ' αὖτ' ὅσπερ λούκῃ βροτὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
 Εὐθεπίδας κατέθηκε, καλὴν ψαῖαν δ' ὀρέπ' ἀνέμῳ.
 Δὴ τότε μιν ἀποσείπει πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Ἰαπετιονίδην, πάντων ἀειδείκετ' ἀνάκτων,
 Ὡς πέπον, ὡς ἐπερὶ ζήλῳσι διεδάσσατο μύθους.
 Ὡς φάτο κερτομένων Ζεὺς ἀφ' ἑστ' ἔθ' μῦθον εἰδώς.

515

520

525

530

535

540

545

Τὸν

537. Δαυσάμενον.] Finis hujus edition. Ζηνὸς νόον ἐξαπαπίσκων.
 verius sic legitur in Ald. & Flor. ubi Ζηνὸς nullo modo ferri potest.
 de

Primus enim Iovis fictam suscepit mulierem,
 Virginem. injurium vero Menœtium late videns Iupiter
 In Erebum detrusit, feriens ardenti fulmine,
 Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
 Atlas vero cœlum latum sustinet dura ex necessitate,
 Finibus in terra, è regione Hesperidum argutarum
 Stans, capiteque & indefessis manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Iupiter.
 Ligavit vero inevitabilibus compedibus Promethea versutum,
 Vinculis duris mediam per columnam adigens.
 Et ei aquilam immisit expansis alis: cæterum hac epas
 Comedebat æternum. quin ipsum crescebat tantum ubique
 Noctis, quantum toto die edisset extentas alas habens avis.
 Hunc quidem Alcmena pulchros talos habentis fortis filius
 Hercules occidit, malum vero morbum profligavit
 Ab Iapetionida, & liberavit ab ægritudine:
 Non invito Iove Olympio in alto imperante,
 Quo Herculis Thebis geniti gloria esset
 Major etiam quam antea, super terram multos pascentem.
 Ob id itaque veneratus honorabat præclarum filium.
 Et, licet succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
 Eo quod contendisset consilio cum præpotenti Iove.
 Etenim quando disceptabant inter se Dii mortalesque homines
 Meconæ, ibi tum magnum bovem volente animo,
 Divisum proposuit, Iovis mentem fallens. (adipe
 Nam hac quidem parte carnesque & intestina cum pingui
 In pelle deposuit, tegens ventre bovino:
 In altera rursus ossa alba bovis, dolosa arte,
 Rite disponens recondidit tegens candida arvina. (que,
 Iamque tum ipsum allocutus est pater hominumque Deorum-
 Iapetionida omnium illustrissime regum,
 O amice, quam inique partitus es portiones!
 Sic dixit latenter eum carpens Iupiter perpetua consilia sciens.
 Hunc

de ἰζαπατιόωνι autem (quod tan- | detur) lectori iudicium relinqui-
 quam ab ἰζαπατιόων deductum vi- | nus.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεύς ἀΐκυλομήτης,
 ἦ κ' ἐπιμεθήσας, (δαλίας δ' ἔλκ' ἤτε τέχνης)
 Ζεύς κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰδύλοισι,

Τῶν δ' ἔλθω ὁπποτέρῳ σε εὖ φρεσὶ θυμὸς αἰώγῃ.

Φῆ ῥα δολοφρονέων. Ζεύς δ' ἄφθιτο μῆδ' αἰδώς

550

Γινώ ῥ' ἔδω ἠγνοίεσκε δόλον· κακὰ δ' ὅσ' ἔτε θυμῷ

Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ κ' ἐτελέεσθ' ἔμελλεν.

Χερσὶ δ' ὄγ' ἀμφοτέρῃσι ἀνείλετο λαοκτὸν ἄλκιφρον.

Χάσσετο ἧ φρένας, ἀμφὶ χόλῳ δὲ μιν ἔκτε θυμῷ,

ὧς ἴδεν ὅτ' αἰ λαοκτὸν βόος δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.

555

Ἐκ δ' ὅτ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων

Κρίεσθ' ὅτ' αἰ λαοκτὸν θυπέεντων ἐπὶ βωμῶν.

Τὸν ἧ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·

Ἰαπετιονίδη, πάντων τοῖσι μῆδ' αἰδώς,

ὧς πίπον, ὅτε ἄρα παυδολίης ἐπιλήθεις τέχνης.

560

ὧς φάτο χρομόφρον Ζεύς ἄφθιτο μῆδ' αἰδώς.

Ἐκ τῆς δ' ἤπειτα, δόλῳ μεμνημένος αἰεὶ,

Οὐκ ἐδίδου μελέοισιν πυρὸς μῦθον ἀκαμάτοισιν

Θνητοῖς ἀνθρώποις, ὅτ' ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.

Ἀλλ' αἰ μιν ἐξαπάτησεν ἐὺς παῖς Ἰαπετιό,

565

Κλίψας ἀκαμάτοισιν πυρὸς τηλέσκοπον αὐγλήν

Ἐν κρείλῳ νάρθηκι. δάκεν δ' ἄρα νεῖθε θυμῷ

Ζεῷ ὑψιβρεμέτιν, ἐχόλασε δ' αἰ μιν φίλον ἦτορ,

ὧς ἴδεν ἀνθρώποισιν πυρὸς τηλέσκοπον αὐγλήν.

Αὐτίκα δ' αὖτ' ἐπὶ πυρὸς τέδμεν κακὸν ἀνθρώποισιν.

570

Γαῖης γ' ὅς σ' ἐμπαλασσε παρ' ἐκλυτῷ Ἀμφιγυήεις

Παρθένῳ αἰδοίῃ ἱκελον, Κρονίδεω δ' ἄρ' βυλαί.

Ζεὺς ἧ ἔκ' ἐκέρμεσκε θεῶν γλαυκῶπις Ἀθηνῆ

Ἀργυφίῃ ἰοδῆτι· κ' ἐκέρμεσκε ἧ καλὴ Περσέ

Δαιδαλίῳ χερσὶ κατέχευε, θαῦμα ἰδὲ ἄλ'

575

Ἀμφὶ δ' οἱ στεφάνους νεοθηλὲς αἶθερι ποίης

Ἰμερτὸς παρέθηκε κερήαι Πάριος Ἀθηνῆ

Ἀμφὶ δ' οἱ στεφάνῳ χρυσόῃα κεφαλῇφιν ἔθηκε,

Τῷ

576. Ἀμφὶ.] Pro ποθηλίας qui- | gatur cum ποίης.
 dam reponunt ποθηλίας, ut jun- |

Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser,
 Tacite arridens (dolosa autem non immemor erat artis)
 Iupiter gloriosissime, maxime Deorum sempiternorum,
 Harum elige utram tibi in pectoribus animas suadet.

Dixit sane dolosa cogitans. Iupiter autem aterna consilia
 sciens

Cognovit certe nec ignoravit dolum. mala autem concipiebat
 animo

Adversus homines mortales, quæ & perficienda erant.

Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.

Irascebatur autem mente: ira vero ejus occupabat animum,

Vt vidit ossa alba bovis, dolosa arte.

Ex illo tempore Diis super terram genus hominum

Adolent ossa alba odoratis in aris.

Hunc autem valde contristatus allocutus est nubicogus Iupiter,

Iapetionida, super omnes sapiens,

O amice, nondum sane dolosa oblitus es artis.

Sic dixit ira percitus Iupiter aterna consilia sciens.

Ex illo tempore deinceps doli memor semper,

Non dabat miseris ignis robur indefessi

Mortalibus hominibus, qui super terram habitans:

Sed ipsum decepit bonus filius Iapeti,

Furatus indomiti ignis enotius apparentem splendorem,

In concava ferula. momordit vero imo animo

Iovem in alto tonantem, ad iram vero ipsius animum com-
 movit,

Vt vidit inter homines ignis longe apparentem splendorem.

Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.

E terra enim conformavit perquam celebris Vulcanus

Virginis pudica simulachrum, Saturnii consilio.

Cinxit vero & adornavit Dea castis oculis Minerva,

Candida veste: à capite vero calyptram

Ingeniose factam manibus detinebat, mirum visu.

Circum vero eiserta recens florentis è floribus herba,

Optata imposuit capiti Pallas Minerva:

Circumque ei coronam auream caput posuit,

Τὼν αὐτὸς ποίησι φρικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 Ἀσκήσας παλάμησι, χειρὶ δ' ἔμμελ' Διὶ πατρὶ.
 Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ πετάχων, θάμνα ἰδία.
 Κινάδαλ' ὅσ' ἤπρητο πολλὰ τρέφει ἡδὲ θάλασσα.
 Τῶν ὅγε πολλὰ ἐνέθηκε· χείρας δ' ἀπιδάμπετο πολλή,
 Θωμφοσὴ, ζωῶσιν ἐοικότε φωνήεσσιν.

580

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεύχεα καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο,
 Ἐξάγαγ' ἐνθά περ ἄλλοι ἴσαν θεοὶ ἢ δὲ ἀνθρώποι,
 Κόσμον ἀγαλλομένην γλαυκώπιδ' ὀδερμοπάτης.
 Θάσμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεὸς θνητὸς τ' ἀνθρώπους,
 Ὡς εἶδον δόλοι ἀπύω, ἀμύχανον ἀνθρώποισιν.

585

Ἐκ τ' ὃν γῆ γῆτορ ἐς γυναικῶν θηλυεργῶν.
 Τῆς γ' ἐλαττόν ἐστι γῆτορ, καὶ φύλα γυναικῶν
 Πῆμα μίγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ταισάων,
 Οὐλομένης πενίης καὶ σύμφορα, ἀλλὰ πόροιο.
 Ὡς δ' ὁπότ' ἐν σμύνεσσι καὶ περιφέουσι μέλισσαι

590

Κηφύας βόσκουσι, κακῶν ξυνήσας ἔργων,
 Αἱ μὲν τε πρῶται ἡμέραι ἐς ἡλίον κατὰ δυνάτα
 Ἡμέραι παρ' αὐτῶν, πθεῖσι τε καὶ ἰσάων λαοῖς,
 Οἱ δ' ἐντοῦδε μέροντες ἐπιρριφίας καὶ σίμβλας,
 Ἀλότερον κἄμαθ' ἐσφειτέρῳ ἐς γαστέρ' ἀμύνει.
 Ὡς δ' αὖτως ἀνδρῶσι κακὸν θνητοῖσι γυναικῶν

595

Ζῶς ἐψιδρεμέτης θῆκε, ξυνήσας ἔργων
 Ἀρσάλων. ἕτερον δ' ὅρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο·
 Ὅς κε γάμον φάων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν,
 Μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὅλον δ' ἐπὶ γῆρας ἵκη,
 Χητὴ γηροκόμοιο, ὅδ' ἐβίοντο ἐπιδούης
 Ζῶν, ἀποφθιμένη δ' ἀλγὺ κτῆσιν δατίον)
 Χηρωσαί. φ' δ' αὖτε γάμον μετ' ἡμέρας γλῶσση,
 Κεδνὴ δ' ἔχον ἀκροῖον, δρᾶν ἔχον περὶ πίδασι,
 Τὰ δ' ὅν ἀπ' αἰῶν' ἔμμελ' ἐσθλὰ ἀντιφείδεται

600

605

Ε'μ-

593. Οὐλομένης.] Mendose pro-
 fus legitur hic versus in nonnullis
 exempl. cum injuria tam metri
 quam sensus ipsius, hoc modo: Οὐ-

λομένης πενίης ἀσύμφορα, ἀλλ' ἀκό-
 ροιο. Perperam etiam σύμφορα ex-
 ponitur in vulgat. interpr. Com-
 moda, cum significet, comitantia,
 ut in

Quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,
 Elaborans manibus, gratificans Iovi patri.
 In hac artificiosa multa coelata erant, mira visu,
 Belluæ quas continens plurimas alit, atque mare,
 Ex illis multas in ea posuit. gratia vero resplendebat magna.
 Mirabilis, animantibus enim similes erant vivis.
 Caterum postquam effecit pulchrum malum pro bono,
 Eduxit ubi alii erant Dii atque homines,
 Ornatu gestientem casia Palladis forti patre prognata.
 Admiratio autem cepit immortalesque Deos mortalesque ho-
 mines,
 Vbi viderunt dolum arduum, inexplicabilem hominibus.
 Ex illa enim genus est mulierum fœminearum.
 Illius enim perniciosum est genus, & sexus mulierum,
 Nocumentum ingens mortales inter homines habitant,
 Perniciosa paupertatis non comites, sed luxus.
 Ac veluti cum in alveariis tectis apes
 Fucos pascunt, malorum participes operum:
 Ille quidem per totum diem ad solem occidentem
 Diurnæ festinant, & faciunt favos albos:
 At illi intus permanentes coopertis in alveariis,
 Alienum laborem suum in ventrem metunt:
 Similiter viris rem malam mortalibus mulieres
 Iupiter altitonans dedit, participes operum
 Molestorum. aliud vero prebuit malum pro bono.
 Qui nuptias refugiens, & laboriosa opera mulierum,
 Non uxorem ducere velit, gravem vero attigerit senectam,
 Carens senectutis sua fomento, si non sine opibus
 Vivat; mortui possessionem inter se dividunt
 Remoti cognati. cui vero nuptiarum conditio contigerit,
 Pudicam vero habuit conjugem, sapientem,
 Huic perpetuo malum cum bono certat,

Esse.

ut in illo ejusdem Poëtæ loco in | Etantur paupertatem, sed luxus
 Epy. vers. 300. Ἀμύος γὰρ τοῖς πλείστοις | sunt afflicta.
 &c. Est ergo sensus: quæ non se-

Ἐμμεναι· ὅς δ' ἔτι τιτμή ἀπειρητοῖο γυνέλης,
 Ζῶν ἐνὶ στήθεσιν ἔχων ἀλίστα ἀνίλῳ
 Θυμαί κ' κροδίη, ἐ ἀνέκτιστο κρηγὴν ἔστιν.
 Ὡς οὖν ἔστι Διὸς κλίψαι νόον ὑδὲ παρελθεῖν.
 Οὐ γὰρ ἦ Γ' ἀπὸ Κρονίδης ἀγκύκητο Προμηθεύς
 Τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρυὺν χόλον, ἀλλ' ὑπὸ ἀνάγκης
 Καὶ πολυῖδραν ἰόντα μέσας κ' δισμὸς ἐρύκε.
 Βελάρη δ' ὡς παρῶτα πατὴρ ἀδύσαστο θυμῷ,
 Κότῳ τ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆσε κροίερα ἐνὶ δισμῷ,
 Ἡγορέλῳ ὑπέρωπλον ἀγῶμεν· ἠδὲ ἐ ἀδῶ,
 Καὶ μέγεθ· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς Ὀρυοδείης·
 Ἐνθ' οἷγ' ἄλλ' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ νοσέμεντες,
 Εἶατ' ἐπ' ἐχάλεῃ, μεγάλης ἐ πείραξι γαίης,
 Δητὰ μάλ' ἀχυνέμενοι, κροδίη μέγα πίνε· ἔχοντες.
 Ἀλλὰ σφείας Κρονίδης τε κ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Οὐς τέκεν ἠὺχομε· Ρ' εἴη Κρόνος ἐν φιλότῃ.
 Γαίης φρεσμοσυνῶν ἐν ἀνέχασσε ἐς φάει αὐτῆς.
 Αὐτὴ γάρ σφιν ἀπαιτῶ διανοικέως κατέλειξε,
 Σὺν κείνοις νικῶν τε ἐ ἀγλαὸν εὖχ· ἀρεῖα.
 Δηρὸν γὰρ μέριαν· πόποι θυμολγῆ· ἔχοντες·
 Τιτῆνές τε θεοὶ κ' ὅσοι Κρόνος ἐξεγέρων,
 Αἰθέον ἀπλήλοισι δ' ἀκροίερας ὑσμίνας·
 Οἱ μὲ ἀφ' ὑψηλῆς Ὀδρύ· Τιτῶν ἀφανοί,
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ἐλύμπιο θεοὶ δωτῆρες εἰάν,
 Οὐς τέκεν ἠὺχομε· Ρ' εἴη Κρόνος ἀνιθεῖσαι·
 Οἱ ῥα τότε ἀπλήλοισι μέγ' ἔχον θυμολγῆ· ἔχοντες,
 Συναχέως ἐμύχοντ' ὄντα πλείους ἐναιώλεις.
 Οὐδέ τις ἦν ἐρεδ· χαλεπῆς λύγεις ὑδὲ πλάτῃ
 Οὐδετέροις, ἴσον γὰρ τέλει τέταρτο πτολέμειο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοις περιέχεσθαι ἄρμα παῖνα,
 Νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τὰ πρὶν θεοὶ αὐτοὶ ἔδον,
 Πάντων ἐν στήθεσιν αἶξετο θυμὸς ἀγλῶν.
 Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο κ' ἀμβροσίην ἐρατὴν,
 Δὴ τότε τοῖς μετέπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Κέκλυτέ μοι Γαίης τε ἐ Οὐρανῷ ἀγλαὰ τέκνα,
 Ὅφρ' εἴπω τί με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

610

615

620

625

630

635

640

645
H' δὴ

*Esse. Qui vero adeptus fuerit nocentis generis foeminam :
Vivit in pectore gestans perpetuum moerorem.
Animo & corde, & immedicabile malum est.
Adeo non licet Iovis fallere mentem neque praterire.
Neque enim Iapetionides nullo malo dignus Prometheus
Illius evitavit gravem iram : sed necessario
Quamvis multiscium existentem, magnum vinculum coërcet.
Briareo vero ubi primum pater iratus est animo,
Cottoque atque Gyge; ligavit forti vinculo,
Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formam,
Et magnitudinem : collocavit autem sub terram latam,
Vbi illi dolores habentes sub terra agentes,
Sedent in extremitate, magna in finibus terra,
Vsq̃ue valde moerentes, corde magnum luctum habentes.
Sed ipsos Saturnius atque immortales Dii alii
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
Terra consiliis reduxerunt in lucem iterum.
Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
Cum illis victoriamque & splendidam gloriam accepturos.
Diu enim pugnarunt, laborem animum cruciantem habentes.
Titanesque Dii, & quotquot è Saturno nati sunt.
Contra sese mutuo per validas pugnas :
Hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,
Illi vero ab Olympo, Dii datores bonorum,
Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens.
Illi sane tum inter se pugnam animum excruciantem habentes,
Continuo pugnant, decem totos annos.
Neque ullus erat contentionis gravis exitus, neque finis
Neutris : equaliter autem extendebatur bellum.
Sed quando jam illis apposuit congruentia omnia,
Nectarque ambrosiamque, quibus Dii ipsi vescuntur,
Omnium in pectoribus augebatur animus superbus.
Vbi vere nectar comederunt & ambrosiam amabilem,
Iam tum ipsos sic affatus est pater hominumque Deorumque :
Audite me Terreque & Caeli inclyti libori,
Vt dicam qua me animus in pectoribus jubet.*

Η΄δη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
 Νίκης καὶ κρατέειν παρὶ μάχης ἡμῶν πάντα,
 Τιτῶν τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐκχρυσόμεθα.
 Ὑμεῖς δὲ μεθ’ ἄλλω τε βίῳ ἐ χειρας ἀάπτει
 Φαίνετε Τιτῶν ἐναντίοι ἐν δαΐ λυγρῇ,
 Μνηστῆρες φιλότῃ ἐνέειν, ὅσα παθόντες
 Εἰς φάειν ἀψ’ ἀφίκεσθε δουρὶ λευκῷ ἀπὸ δεσμοῦ,
 Ἡμετέρας ἀλλὰ βελαί, ἀπὸ ζόφου ἡερόειν.

650

Ὡς φάτο· τὸ δ’ ἐξαυτῆς ἀμείβετο Κρότῃ ἀμύμων
 Δαιμόνι· σὺν ἀδάητα πηφάσκεα· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 Ἰδμεν ὅπῃ παρὶ μὲν κρατὶδες, παρὶ δ’ ἐστὶ νόημα,
 Ἀλκτῆς δ’ ἀθανάτοισιν ἀνδρῶν γένος κρυερόιο.
 Σῆς δ’ ὑποφραδμοσιώνῃσιν ἀπὸ ζόφου ἡερόειν
 Ἀψορρόν δ’ ἐξαυτῆς ἀμείβεσθαι ἀπὸ δεσμών
 Ἡλύθαμεν, Κρόνῳ καὶ ἀναξ, ἀνάειπτα παθόντες.
 Τῷ καὶ ἰὲν ἀπενεῖ τε νόον ἐπὶ φρονὶ βελη
 Ρυσόμεθα κρατέειν ὑμῶν ἐν αἰνῇ δηϊοτῇ,
 Μνηστῆρες Τιτῇσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

655

660

Ὡς φάτο· ἐπήνησαν δὲ θεοὶ δωτῆρες εἰάνων,
 Μόθοι ἀκύναιτες. πολέμῳ δ’ ἐλὶ λαίετο θυμὸς
 Μαῶδον ἔτ’ ἢ τοπάρου· μάχῃ δ’ ἀμείβεσθαι ἔχον
 Πάντες, θήλησιν τε καὶ ἀρσενεῖς, ἡμῶν κείνων,
 Τιτῶν τε θεοὶ, ἐπὶ Κρόνῳ ἐκχρυσόμεν,
 Οὓς τε Ζεὺς ἐρέδουσφι ὑπὸ χροῖος ἦκε φόως δέ,
 Δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίῳ ὑπέρωτον ἔχοντες.
 Τῶν, ἐκείνων μὲν χεῖρες ἀπ’ ὤμων ἀΐσσοντο
 Παῖσιν ὁμῶς. κεφαλὰς δὲ ἐκείνων πεντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπίφυγον ἐπὶ πῖδαρσι μέλεισιν.
 Οἱ πόπῃ Τιτῶν κρατέσθαι ἐν δαΐ λυγρῇ,
 Πέτραις ἡλιβάταις πῖδαρῃς ἐν χερσὶν ἔχοντες.

665

670

675

Τι-

650. Φαίνετε.] Pro ἐναντίοι po-
test etiam legi ἐναντίον.

652. Εἰς φάειν.] Pro ὑπὸ legitur
etiam ὑπὸ : & fortasse rectius, ut

ejus aspiratio fulciat præcedentem
syllabam.

658. Σῆς δ’.] Est & alia lectio,
Σῆσι δ’ ὁππρεσιώσιν.

659. Ἀψορ-

*Iam enim admodum diu adversi nobis mutuo,
 Pro victoria & imperio pugnavimus dies omnes,
 Titanesque Dii, & quotquot è Saturno sati sumus.
 Vos vero magnamque vim & manus invictas
 Ostendite Titanibus contrarii in pugna gravi,
 Memores amicitia placida, quibus perpeffis
 Ad lucem redieritis molesto à vinculo,
 Nostra per consilia à caligine obscura.*

*Sic dixit: illum vero rursus excepit Cottus irreprehensibilis:
 Venerande, non ignota loqueris: sed & nos
 Scimus quod excellunt quidem tibi præcordia, excellens vero
 est & intellectus,*

*Depulsor immortalibus damni fuisti horrendi.
 Tua vero prudentia ab caligine opaca
 Retro iterum acerbis à vinculis
 Venimus, Saturni fili rex, quæ nollemus passi.
 Ideoque nunc intento animo, & prudenti consilio,
 Vindicabimus vestrum imperium in gravi conflictu,
 Pugnantes cum Titanibus per acria prelia.*

*Sic dixit: collaudarunt vero Dii datores bonorum,
 Sermone audito. bellum vero cupiebat animus
 Magis etiam quam antea: pugnam vero arduam excitarunt
 Omnes, fœminæque & mares, dic illo,
 Titanesque Dii, & quotquot Saturno prognati sunt,
 Quosque Iupiter ex Erebo. sub terra misit ad lucem,
 Acres robustique, vires immensas habentes.
 Horum centum quidem manus ab humeris promanabant
 Omnibus simul. capita vero unicuique quinquaginta
 Ex humeris enata erant in robustis artubus.
 Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,
 Saxa prærupta validis in manibus gestantes.*

Tita-

659. ΑΨορρόν δ'.] Conjunximus est in præcedenti versu.
 δ' cum præcedenti voce αΨορρόν, 675. Πέρας.] Pro σιγαρίσ, Steph.
 ut videlicet sit adverbium motus, editio σιγαρίσ, quæ minus placet.
 non autem conjunctio δ', quæ jam vide vers. 715.

Τιτλήεις δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύνιασθ' φάλαγγας
 Προφρονίως, χερσὶν τε βίης θ' ἄμφ' ἔργον ἴφαινον
 Ἀμφότεροι. δεινὸν ᾗ παρὶνχε πόλιν ἀπείρων.
 Γῆ ᾗ μὲν' ἐσφαράγγει· ἐπίστει δ' ἔρανος Ὀρὺς
 Σειόμεν', πιδόθει δ' ἐπινάσσεθ' μακρὸς ἑλύμπ' 680
 Ρ' ἰπῇ ὑπ' ἀθανάτων. ἔνοζις δ' ἴκασι βαρεῖα
 Τάρταρον ἡρώεσσα, ποδῶν αἰπεῖά τ' ἰωή
 Ἀσπίτεσσι ἰωχμοῖο, βολάων τε κρατερῶν.
 Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἵσταν βέλεα στιόεινθα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἔκτε' ἔρανον ἀσπρόειθα, 685
 Κεκλομένων. οἱ ᾗ ξυώσαν μεγάλα ἀλαλητῶ.
 Οὐδ' ἄρ' ἐπ' Ζοὺς ἔχιν ἰὸν μῦθ'· ἀλλὰ νῦν ἔγωγε
 Εἶθαρ μὲν μῦθ' ὀπλῶν φρένες, ἐκ δὲ τε παῖσαν
 Φαῖνε βίην. ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' ἔρανος ἡδ' ἀπ' ἑλύμπων
 Ἀσφαλίαν ἔσχη στυγχαδόν. οἱ ᾗ κεραυνοὶ 690
 Ἰκτρε ἄμφ' βροντῇ τε καὶ ἀστροπῇ ποτίοντο
 Χερὸς ἀπὸ σιβαρῆς, ἱερῶν φλόγα θ' εἰλυφόωντες
 Ταρφέας. ἀμφὶ ᾗ γαῖα φερίσσει· ἐσφαράγγει
 Καιομένη. λάκκι δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἀσπείθ' ὕλη.
 Ἐΐσει ᾗ χθὼν παῖσα, καὶ Ὀκίανόιο ρέεθρα, 695
 Πόλιν τ' ἀτρύγαν· τὺς δ' ἀμφεπαι θερμὸς αὐτμὴ
 Τιτλήεις χθονίης· φλόξ δ' ἡέρε δῖαν ἱγναι
 Ἀσπετ'. ὅσας δ' ἄμειρε δ' ἐφθίμων παρ' ἰόντων
 Αὐγὴ μαρμαίρει καραυνῶν τε στροπῆς τε.
 Καύμα ᾗ θεαπέσιον κήπην χαίθ'· εἰσέθ' δ' αὐτὰς 700
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἡδ' ἔσσειν ὅσας ἀκέσσει.
 Αὐτῶς ὡς ὅτε γαῖα καὶ ἔρανος Ὀρὺς ὑπέρθει
 Πίλνατο. τοῖθ' γάρ κε μέγισθ' δῆπ' ὀρώρει,
 Τῆς μὲν ἱερπομένης, ἔθ' δ' ὑψόθεν ἐξελεπνίθ'.
 Τόσθ' δῆπ' ἔχοντο θεῶν ἔριδι ξυσιόντων. 705
 Σὺν δ' ἀνέμοι ἐνοσίν τε κήνιν τ' ἐσφαράγγουσι,
 Βροντῶν τε, στροπῶν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνὸν,

Κῆλα

703. Πίλνατο.] Legitur hic etiam, μέγας ὑπὸ δῆπ. aspiratione praepositionis fulcimente ultimam syllabam praecedentis dictionis, ut jam antea vidimus vers. 652. Εἰ φάθ'.

706. Σὺν

Titanes vero ab altera parte confirmabant phalanges,
 Alacriter, manuumque viriumque simul opus ostentabant
 Vtrique. horrende vero insonuit pontus immensus.
 Terra vero valde stridebat: ingemiscebat vero latum coelum
 Quassatum, è fundo vero concutiebatur amplus Olympus.
 Impetu à Deorum. concussio vero venit gravis
 Ad Tartarum tenebricosum, & pedum altus fragor,
 Immodici tumultus, iētuumque fortium.
 Ita sane in sese mutuo jaciebant tela gemebunda.
 Vox autem utrorumque pervenit ad coelum stellatum
 Adhortantium. at illi congregiebantur magno cum clamore.
 Neque sane amplius Jupiter cohibebat suum robur, sed ipsius
 Statim robore implebantur animi, & omnem
 Exeruit vim. simul etiam à cælo atque ab Olympo
 Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem
 Celerrime una cum tonitru & fulgure volabant
 Manu à robusta, sacram flammam circumvoluentia
 Crebra. circum vero terra alma reboabat
 Ardens: crepitabat vero undique igne valde magna sylva.
 Fervebat vero terra tota, & Oceani fluentia,
 Pontusque immensus. circumdedit autem calidus vapor
 Titanes terrestres: flamma vero ad aërem divinum pervenit
 Magna. oculos vero visu privabat quantumvis fortium
 Splendor radians fulminisque fulgurisque.
 Incendium autem immensum occupavit Chaos: videbatur au-
 Oculis aspicere, ac auribus vocem audire. (tem ceram
 Itidem ut cum olim & terra & coelum latum superne
 Appropinquabat: talis enim maximus strepitus excitabatur,
 Hac quidem diruta, illa autem ex alto diruente.
 Tantus fragor erat Diis pugna confligentibus. (citabant
 Simul quoque venti motumque pulveremque cum strepitu ex-
 Tonitruque, fulgurque, & ardens fulmen.

Tela

706. Σὺν δὲ.] Quidam ma-
 lunt ἰσχυροῦς, quam dictionem
 Hesych. exponit ἰσχυρῶν, id est, ja-
 stabant, ciebant, movebant. Sed
 viderint quo pacto ita constet ver-
 sus.

Κῆλα Διὸς μεγάλοιο. φέρον δ' ἰαχὼν τ' ἐνοπὶόν τε
 Ἐς μέζον ἀμφοτέρων· ὅτοβ' δ' ἀπληθὺς ὀρώρε
 Σμερδαλέης ἑρδ'· κάρη δ' αὐτῶν ἐργων. 710
 Ἐκλίνθη ἢ μάχη. πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἐπιχονίης,
 Ἐμυδρίως ἐμάχοντο Διὶ κράϊρας ὁσμύνας.
 Οἱ δ' αἶψ' ἐνὶ παρῶσι μάχην δαίμονες ἔχοντες,
 Κότῃ τε, Βελάρως τε, Γύγης τ' αἶατ' πολέμοιο.
 Οἱ ῥα τεληγεσίας πύττας σιθαρὸν ἀπὸ χερῶν 715
 Πέμπον ἐπιουσίρας· κτ' δ' ἐσκήσαν βελίεσσι
 Τιτῶνας· κὴ τὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς Ὀρυοδείης
 Πέμψαν, κὴ δεσμοῖσιν ἐν δρυαλίοισιν ἔδῃσαν,
 Νικησάντας χερσὶν, ὑπερθύμους παρ' ἰόντας,
 Τόσπον ἔπειθ' ὑπὸ γῆς, ὅσων ἔσαν ἔς' ἀπὸ γαίης. 720
 Ἰσόν γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόν τε.
 Ἐνία γ' οὐκ ἔτι τε ἔῃματ' ἀλκεῖσθαι ἄκμων
 Οὐρανόν τε καὶ γαίαν, δεκάτη ἐς γαίαν ἴκητο·
 Ἐνία δ' αὖ οὐκ ἔτι τε κὴ ἔῃματ' ἀλκεῖσθαι ἄκμων
 Ἐκ γαίης καὶ γαίαν, δεκάτη ἐς Τάρταρον ἴκητο. 725
 Τὸν παρ' ἀλκεῖσθαι ἔρχετο ἑλθέει· ἀμφὶ δ' ἐμιν οὐκ
 Τελειχέει κέχυ' ἀπὸ δειρῶν. αὐτὰρ ὕψιθεν
 Γῆς ῥίζαν πεφύκασι κὴ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἐνθα θεοὶ Τιτῶνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόν τε
 Κεκρύφα, βελήσι Διὸς νεφεληγερέταιο. 730
 Χάρῳ ἐν Ὀρώνῃ, πελώρης ἔχοντα γαίης.
 Τοῖς σὺν ἐξίτον ἔσι· πύλας δ' ἐπίθηκε Ποσειδῶν
 Χαλκείας· τεύχε' ἀείκει δ' ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γύγης, Κότῃ τε, ἔο Βελάρως μεγάθυμος
 Ναίεσσι, φύλακες πύλαι Διὸς αἰγιόχοιο. 735
 Ἐνθαδὲ γῆς διοφερῆς, ἔο Ταρτάρου ἠερόν τε,
 Πόντε τ' ἀτρυγέτοιο, κὴ ἔσαν ἠερόν τε,
 Ἐξείης πύλων πηγαὶ ἔο πείρατ' ἔασι,
 Ἀρραλί' Ὀρώνῃ, πᾶσι πυλῶσι θεοὶ παρ'·
 Χάτμα μέγ'· ἔδ' κε πάντες τελευσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν 740
 Οὐδας ἴκητο, εἰ παρῶτα πύλαι ἐντοσθε γήροισι.
 Ἀλλὰ κεν ἔνθα ἔνθα φέροι παρ' ἠερόν τε γήροισι
 Ἀρραλί'· δεινόν τε κὴ ἀθανάτοισι θεοῖσι

*Tela Iovis magni. ferebant autem fremitum, clamoremque,
In medium utrorumque : strepitus autem ingens excitabatur
Stupenda pugna : robur autem exerebatur operum.
Inclinata vero est pugna. prius vero sibi mutuo imminentes,
Fortiter pugnabant in forti prælio.
Illi vero inter primos pugnam acrem excitarunt,
Cottusque, Briareusque, Gygesque insatiabilis belli.
Hi sane trecentas petras robustis è manibus
Mittebant frequentes. obumbrarunt autem jaculis
Titanas : atque hos quidem sub terram longe patentem
Miserunt, & vinculis molestis alligarunt,
Vincentes manibus, magnanimos licet existentes :
Tantum infra sub terram, quantum cælum distat à terra.
Par enim spaciū à terra in Tartarum caliginosum.
Novem enim noctes ac dies ferrea incus
Cœlitus delapsa, decimo die ad terram perveniret :
Novem rursus noctes & dies ferrea incus
Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum perveniret.
Quem circa ferreum septum ductum est. circum vero ipsum nox
Triplici ordine fusa est circa collum. sed superne
Terra radices creverunt & infructuosi maris.
Illic Dii Titanes sub caligine opaca
Absconditi sunt, consiliis Iovis nubicogi,
Loco in squalido, vaste ultima terre.
His non exitus patet : portas vero imposuit Neptunus
Ferreas : murus etiam circumdatus utrinque.
Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus
Habitant, custodes fidi Iovis agida habentis.
Ibidem terra tenebricosa, & Tartari opaci,
Pontique infructuosi, & cœli stelligeri,
Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
Molesti, squalidi, quos oderunt etiam ipsi Dii :
Hiatus ingens. nec vero toto integro anno
Solum attingeret, ubi primum portas intra venerit :
Sed sane huc & illuc ferret impetuosâ procella
Molesta : horrendumque etiam immortalibus Diis*

*Hoc monstrum : & noctis obscura domus horrenda
Stans , nubibus obteſta nigris.*

*Has ante Iapeti filius ſuſtinebat cœlum latum ,
Stans , capiteque & indefeſſis manibus*

Firmiter , ubi Noxque & Dies circum euntes

*Seſe mutuo compellabant , alternis ſubeuntes magnum li-
men ,*

Ferreum . hac quidem intrat , illa vero foras

*Egreditur , neque unquam utraſque domus intus cohi-
bet :*

Sed ſemper altera ſaltem domos extra exiſtens ,

Terram ſuper movetur : altera rurſum in domo exiſtens ,

Expectat ejuſdem horam itineris , donec veniat.

Hac quidem terreſtribus , multa cernens lumen habens ,

Illā vero Somnum in manibus fratrem Mortis ,

Nox noxia , nube teſta atra.

Ibi autem Noctis obscura filii domus habent ,

Somnus & Mors , graves Dii : neque unquam eos

Sol lucidus intuetur radiis ,

Cœlum ſcandens , nec cœlitus deſcendens.

Horum alter quidem terramque & lata dorſa maris

Quietus percurrit & placidus hominibus.

Alterius vero ferreum quidem cor , areum vero ei pectus

*Crudele in præcordiis . habet autem quem primum arri-
puerit*

Hominum : hoſtis vero etiam immortalibus Diis :

Illic Dei inferi in anteriore parte ades reſonantes ,

Fortiſque Plutonis , & gravis Proſerpina ,

Stant . Horrendus autem canis pro foribus cuſtodit ,

Sævus : artem autem malam habet . introeuntes quidem

Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus :

Exire vero non iterum permittit denuo , ſed obſervans

Devorat , quemcunque prenderit portas extra euntem

Fortiſque Plutonis & gravis Proſerpina .

Ibidem habitat abominanda Dea immortalibus ,

Horrenda Styx , filia reciprocantis Oceani ,

Πρεσβυτάτη. νόσφιν ἢ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
 Μακρῆσι πίττει καὶ κρηφί· ἀμφὶ ἢ πάντῃ
 Κίον δ' ἄργυροῖσι παρὲς ἔργον ἐσθλόν.
 Παῦρα ἢ Θαύμαντο θυγάτηρ πόδας ἀκία Ἴρις,
 Ἀγγελίη πωλεῖται ἐπ' ὄρεα νῶτα θαλάσσης,
 Ὅσποτ' ἴρις κῆ νεῖκε ἐν ἀθανάτοισιν ὄρη).
 Καί ῥ' ὅς τις ψεύδῃ ὀλύμπια δώματ' ἐχέων,
 Ζῶς δ' ἔτι ἴσον ἐπιμψι θεῶν μέγα ὄρκον ἐσθλόν
 Τηλόθεν ἐν χρυσῇ παρὰ πολυώνυμον ὕδωρ,
 Ψυχρὸν, ὃ, τ' ἐκ πίττης καὶ λαίβε' ἡλιβάτοιο
 Ὑψηλῆς. πολλὸν ἢ ὑπὸ χθονὸς ὀρυοδείης
 Ἐξ ἱερῆς ποταμῆος ῥέει ἀφ' ὕκτου μέλαιναν,
 Ὀκεανοῖο κέρας. δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δίδασται.
 Ἐννέα μὲν παρὲς γλῶττι ἐπ' ὄρεα νῶτα θαλάσσης
 Δίης δ' ἄργυρῆς ἐλισσόμενοι εἰς ἄλλα πίπτε,·
 Ἡ ἢ μὲν ἐκ πίττης παρὰ, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
 Ὅς κεν τλῶ ἐπιόρκον ἀπολείψας ἐπομέσθῃ
 Ἀθανάτων οἳ ἔχουσι κάρη νιφόμενοι Ὀλύμπῳ,
 Κεῖται νήϊοι τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν.
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης κῆ νέκταρ ἔρχε' ἄσπον
 Βρώσει, ἀλλὰ τι κεῖται ἀνάνδους κῆ ἀναιδῶ
 Στρωτοῖς ἐν λασχέσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νῦν πλίσσῃ μέλαν εἰς ἐνιαυτὸν,
 Ἄλλο δ' ἐξ ἄλλας δέχε' ἡλεπνύται αἶθλα.
 Ἐννέα πῆμα ἢ θεῶν ἀπομείρε' αἶν ἐνὶ νῦν,
 Οὐδέ ποτ' ἐς βελῶν ἐπιμίσγε' ἔσθ' ἐπὶ δαῖτας
 Ἐννέα πάντ' ἔτα· δεκάτη δ' ἐπιμίσγε' αὖτις
 Εἰρίας ἀθανάτων οἳ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγρὸς ἄφθιτον ὕδωρ,
 Ὠμόκοι. τὸ δ' ἴησι καὶ τευφέλει ἀφ' ἑρῶ.
 Ἐνθα ἢ γῆς διοφανῆς ἐ Ταρταρῶν ἡρόειο,
 Πόντος τ' ἀπρυγῆτοιο κῆ ἔργον ἀσπρόειο,

780

785

790

795

800

805

Εἰς

781. Ἀγγελίη. Alii malunt Ἀγγελίη (esset) aut subintelligendum ἐπὶ
 λῆς: quod videretur tum in fœmi κα. Quid si vero ἀγγελίης legere-
 nino genere poni, (quod durum mus?

Maxima natu. seorsim vero à Diis inclytas ades incolit
 Ingentibus saxis superne tectas. circum vero quaque
 Columnis argenteis ad cœlum firmata sunt.
 Raro vero Thaumantis filia pedibus velox Iris,
 Nuncia versatur super lata dorsa maris,
 Quando lis & contentio inter Deos exorta fuerit :
 Et sane quisquis mentiatur cœlestes domos tenentium,
 Iupiter tum Irim mittit, Deorum magnum iusjurandum ut
 E longinquo in aureo gutturnio celeberrimam aquam, (ferat
 Frigidam, quæ è petra destillat alta,
 Excelsa. multum vero subtus terram spaciosam
 E sacro flumine fluit per noctem nigram,
 Oceani cornu. decima vero pars attributa est.
 Novem quidem circa terramque, & lata dorsa maris
 Vorticibus argenteis intortus in mare cadit,
 Vna vero ex petra profluit, magnum damnum Diis.
 Quisquis perjurium libens iuraverit
 Immortalium qui tenent verticem nivosi Olympi,
 Iacet spiritus expers integrum per annum :
 Neque ambrosia & nectaris accedit propius
 Cibum : sed jacet non respirans, & mutus,
 Stratis in lectis, malus autem veterius obtegit.
 Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
 Alia ex alia excipit molestissima arumna.
 Novennio autem à Diis relegatur sempiternis,
 Neque unquam ad consilium ineundum cum iis versatur, ne-
 que ad epulas
 Novem totis annis. decimo tandem versatur iterum
 Cum cœtibus immortalium, qui cœlestes domos incolunt.
 Tale itaque juramentum constituerunt Dii, Stygis perennem
 Antiquam istam, qua trahat aridum locum. (aquam,
 Ibi autem terra caliginosa & Tartari obscuri,
 Pontique infructuosi, & cœli stellati;

Ex

793. Ος xiv.] Ἀπολείψας, ab ὅν- | deducunt, & relinquentes expo-
 λίσσω. Quidam tamen ab ὁμολογῶ | nunt.

Ἐξείης πάντων πηγῶν καὶ πείρατ' ἔαζιν,
 Ἀργαλὲ', ὀρώμεντα, πᾶσι τε σπέρματι θεοὶ παῖ.
 810
 Ἐνθάδε μαρμαίρεαί τε πύλαι, καὶ χαλκὸς ὕδης
 Ἀστεμφῆς, ῥίζησι διλωσκεύασιν ὀρηρῶς,
 Αὐτοφυῆς. ὥσθ' εἰν ἧ, θεῶν ἔκθεσιν ἀπαίντων,
 Τιτλήεις γαῖασι, πέρην χαίει Ζοφροῖο.
 815
 Αὐτὰρ ἐρυσμαράγιο Διὸς κλητοὶ ἐπίκυροι
 Δάμαρτα ναιετάουσιν ἐπ' Ὀκεανοῖο θεμέθλοισι,
 Κόττη' τ' ἠδὲ Γύγης. Βελέρεων γὰρ μὲν ἦν ἰόντα,
 Γαμβρόν ἐόν ποίησε βαρύνευσεν Ἐννοσίφαιον.
 Δῶκε ἧ Κυμοπόλιδος ὀπήειν, θυγατέρω ἦν.
 820
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτλήϊας ἀπ' ὕδατος ἐξέλασε Ζεύς,
 Ὀπλότατον τίκε παῖδα Τυφωΐα Γαῖα πηλώρη,
 Ταρταῖρον ἐν φιλότῃ, Διὶ χρυσίῳ Ἀφροδίτῃ.
 Οὐ χεῖρες μὲν ἔαζιν ἐπ' ἰχθυὶ ἔρματ' ἔχουσι,
 Καὶ πόδες ἀκράματοι κρατερὸν θεοῦ· ἐκ δὲ οἱ ὤμων
 825
 Ἦν ἑκάθον κεφαλῇ ὄφιν, δεινοῖο δράκοντι,
 Γλώσσησι δνοφερῇσι λελεχμέτες, ἐκ δὲ οἱ ὄσων
 Θεωσιόης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πύρ ἀμάρυσσε.
 Πασίων δ' ἐκ κεφαλῆων πύρ καίεντο δερκομήμοιο,
 Φωϊαὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῆσι
 Πανθείῳ ὅπ' ἰεῖται, ἀβέσφατον. ἄλλοτε μὲν γὰρ
 830
 Φθίγνοντο, ὥς τε θεοῖσι στυγέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ταῦρα ἐρεδύχον, μὲν δ' ἄχαιον ὄσαν, ἄστυρ.
 Ἄλλοτε δ' αὖτε λείοντο ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντι,
 Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεισιν ἰοικέται θάμνατ' ἀκῆσαι,
 Ἄλλοτε δ' αὖ βοίζαχ', ὑπὸ δ' ἦχεν ἕρεα μακρά.
 835
 Καὶ νῦν κεν ἔσπετο ἔργον ἀμύχανον ἤματι κείνῳ,
 Καὶ κεν ὄρε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάξιν,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησι πατρὸς ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον. ἀμφὶ δὲ γαῖα
 Σμειρδαλίον κρηάβησε, ἔ' ἔρποντος ὀρύς ὑπῆλθεν,
 840
 Πόντος τ' Ὀκεανὸς τε ῥοαὶ καὶ πέρθερα γαίης.

Ποσει

812. Ἐνθάδε.] Legitur & λαί-
 ρος.

825. Ἦν.] Nonnulli legunt κρα-
 τερῖο δράκοντι.

850. Τρίσσι.]

Ex ordine omnium fontes & fines sunt ,
 Molesti , squalidi , quos oderunt etiam Dii ipsi ,
 Illic splendidaque porta , & areum limen
 Immotum , radicibus longis compactum ,
 Sua sponte natum. ante illud vero extra omnes Deos
 Titanes habitant , ultra Chaos caligine obductum.
 Ceterum valde tonantis Iovis inclyti auxiliarii ,
 Domus incolunt in Oceani fundamentis ,
 Cottus atque Gyges. Briareum quippe bonum existentem ,
 Generum suum fecit graviter fremens Neptunus.
 Dedit autem Cymopoliam , ut ducat in uxorem filiam suam.
 Ast ubi Titanes è Coelo expulsi Iupiter ,
 Minimum natus peperit filium Typhoëum Terra magna ,
 Tartari in amore , per auream Venerem.
 Cujus manus quidem sunt ob robur operibus aptæ ,
 Et pedes indefessi robusti Dei : ex humeris vero ei
 Erant centum capita serpentis horrendi draconis ,
 Linguis nigris lambentes , præterea ex oculis ei
 Admirandis in capitibus sub superciliis ignis micabat :
 Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis ,
 Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus ,
 Omnigenum sonitum emittentes , ineffabilem. interdum
 enim
 Sonabant, ut Diis intelligere liceret , interdum rursus
 Tauri valde mugientis , robore insuperabilem vocem , fero-
 cis :
 Interdum rursus leonis impudentem animum habentis :
 Interdum rursus catulis similia , mira auditu :
 Interdum vero stridebat , resonabantque montes alti.
 Et sane evenisset res inevitabilis die illo ,
 Atque ipse mortalibus & immortalibus imperasset ,
 Nisi statim intellexisset pater hominumque Deorum-
 que .

Graviter autem intonuit atque fortiter. circum vero terra
 Horrende edidit fragorem , & cælum latum superne ,
 Pontusque & Oceani fluxus , & infima loca terra .

Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πημιμίζετ' Ὀλύμπῳ
 Ὀρνυμένειο ἀνὰ κτ' ἐπιτελάχζε ἢ γαῖα.
 Καδμῶς δ' ὑπ' ἀμφότεροις κείτεχεν ἰοειδὴς πότις,
 Βροντῆς τε στροπῆς τε πυρὸς δ' ἀπὸ τοῦο πηλῶρη, 845
 Πρηστῆων τ' αἰέμαν τε κεραυνῶ τε φλεγμένοισι.
 Ἐξίς ἢ χθονὶ πᾶσα, ἔ' ὑγρὸς ἠδὲ θαλάσσης.
 Θυεῖ δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκταί, πρὶ τ' ἀμφὶ τε κύματ' ἀμφερεῖ
 Ρ' ἰπῇ ὑπ' ἀθανάτων· ἔνοσις δ' ἄτ' εἴς τε ὁρώρε.
 Τρίσσι δ' αἰδῆς δ' αἰέροις κατὰ φθιμένοισιν ἀνάστων, 850
 Τιτῶν δ' ὑποφάρταροι, Κρόνον ἀμφὶς ἰόντες,
 Ἀσδῆσιν κηλαδῶσι ἔ' αἰνῆς δῆϊότητι.
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ ἔν κήθωνιν ἰὸν μῆρ' ἔ' ὅπλα,
 Βροντῆς τε στροπῆς τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Πληξεν ἅπ' Ὀλύμπῳ ἐπάλαιον. ἀμφὶ ἢ πᾶσιν 855
 Ἐπρεῖς περσιόας κεφαλὰς δεινοῖο πηλῶρη.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμαρσι πολυγῆιν ἰμάσας,
 Ἦλπι γυναιεῖς, στελάχζε ἢ γαῖα πηλῶρη.
 Φλόξ ἢ κεραυνώϊετ' ἀπέκλυε τοῖο ἀνὰ κτ',
 Οὐρετ' ἐν βήσσην αἰδῆς περπαλοῖσας, 860
 Πληγῶν τε πολλῇ ἢ πηλῶρη κείτε γαῖα
 Ἀτμῇ περσιόη, ἔ' ἐτήκετ' κακώτερον ὧς,
 Τέχνη ὑπ' αἰζηῶν ὑπὸ τ' ὀτρύνει χαλῶνιοι
 Θαλφθεῖς, ἢ εἰ σίδηρον, ὅπως κρατερῶταί εἰσι,
 Οὐρετ' ἐν βήσσην δαμαζόμενον περὶ κηλῆν, 865
 Τήκετ' ἐν χθονὶ δῖν, ὑφ' Ἠφαίστῳ παλάμησιν.
 ὧς ἄρα τήκετ' γαῖα σέλα πυρὸς αἰδομένοιο.
 Ρ' ἴψε δὲ μιν θυμῷ ἀγκάχων ἐς Τάρταρον ὄρωε.
 Ἐκ ἢ Τυφώϊ ἔ' αἰέμαν μῆρ' ὑγρὸν αἰένων,
 Νόσφι Νότῳ, Βορέῳ τε, καὶ ὄργεσθαι Ζεφύροιο. 870
 Οἳ γε μῆρ' ἐν περὶ γῆσιν, θνητοῖς μὲν ὄνειαρ,
 Αἰ δ' ἄλλοι μὲν αἶψα ἐπιπείουσιν θαλάσσης,

Αἰ

859. Τρίσσι.] Melius fortasse sic
 quam ut alia exempl. habent,
 Τρίσσι δ' αἰδῆς, cum qua lectione
 versus constare non potest.

870. Νόσφι.] Malim Ζεφύρῳ
 τε cum plerisque aliis. Nam superius
 vers. 379. separavit quoque Ze-
 phyrum ab Argeste. Aut igitur hic
 legen-

Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit Olympus
 Insurgente rege : ingemiscebat autem tellus.
 Ardor autem ab utrisque occupabat nigrum pontum,
 Tonitruque, & fulguris igne ab isto immani,
 Igneorumque turbinum & fulminis ardentis.
 Fervebat autem terra omnis, & cælum, atque mare.
 Æstuabant etiam circum litora, circaque & circum fluctus,
 Impetu Deorum : concussio autem sedatu difficilis oriebatur,
 Expavit autem Pluto inferis mortuis imperans,
 Titanesque sub Tartarum detrusi, à Saturno seorsim existentes,
 Ob inextinguibilem fremitum, & gravem conflictum.
 Iupiter vero postquam excitavit suum robur, sumpsitque arma,
 Tonitruque fulgurque, & coruscans fulmen,
 Percussit ab Olympo insiliens. circum vero omnia
 Combussit ingentia capita sevi portenti.
 Caterum ubi ipsum vicit, ictibus percutiens,
 Cecidit mutilatus : ingemiscebat autem terra vasta.
 Flamma autem fulmine icto prosliebat à rege,
 Montis in saltibus opacis asperis,
 Percussi, multa autem ac vasta ardebat terra,
 Ardore ingenti, & liquecebat stanni instar.
 Quod arte juvenum, & à fabrefacto catino
 Calefactum, & ferrum, quod solidissimum est,
 Montis in saltibus, victumque ab igne quod omnia comburit,
 Liquefcit in terra divina sub Vulcani manibus :
 Sic sane liquecebat terra fulgore ignis ardentis.
 Abjecit autem ipsum animo mæstus, in Tartarum latum.
 Ex Typhoëo autem est ventorum vis humide flantium :
 Excepto Noto, Boreaue, & celeri Zephyro.
 Qui sane ex Diis sunt nativitate, hominibus magna utilitas.
 Ast alii sine usu venti inspirant mare,

Qui

legendum Ζεφύρου τε, aut superius
 conjungenda hæc duo ΑΨΥΣΤΗ &
 Ζήφυρον.

empl. habent μαΐσται, quod vo-
 cabulum Hesych. exponit, αἱ μαΐ-
 σται ἀνέμοι, ἀκέραι πνοαί.

872. Αἱ δὲ ἄλλαι.] Multa ex-

Αἰ δὴ τοι πίπυσσας ἐς ἥροειδῆα πόλιν,
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύεσσιν αἰέλλῃ.
 Ἄλλοτε δ' ἄλλαν αἴησι, Διδοικιδναῖσι τε νῆας,
 Ναύτας τε φθείρουσι· κακῆ δ' ἔ' ἐνέει' ἀλκῇ
 Ἄνδράσσιν οἱ κείνοισι σιωπῶσιν κῆ πόλιν.
 Αἰ δ' αὖ ἐ κῆ γαῖαν ἀπείρου ἀνθεμόεσσαν
 Ἔργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγυῖαν ἀνθρώπων,
 Πιμπλιόσση κόνιός τε κῆ δ' ἄγαλιν χρυσοῦρτῃ.

875

880

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσαν,
 Τιτύνεσσι δ' ἐπὶ πμῶν κείναντο βίηφι,
 Δὴ ῥα τέτ' ὤτρυνον βασιλεύμεν ἠδὲ ἀνάσσειν,
 Γαίης φραδμοσύνησσιν, ὀλύμπιον ἄρυσσιν ζῶν,
 Ἀθανάτων. ὃ δ' ἐ τοῖσιν οὖ διεδάσσατο πμᾶς.
 Ζεὺς δ' ἐ θεῶν βασιλὺς παρὶ τῷ ἄλλοις θεῶν Μῆτιν,
 Πλείστα θεῶν εἰδῶν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεῶν γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Τέξασθ', τότε ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
 Αἰμυλίοισι λόγοισιν, ἐλὼ ἐσκάττετο νηδυνί,
 Γαίης φραδμοσύνησσιν, κῆ Οὐρανῷ ἀστερόεντι.
 Τῶς γὰρ οἱ ἐφρασάτῃ, ἵνα μὴ βασιλεῖδα πμῶν
 Ἀλλ' ἔχη, Διὸς ἀντὶ, θεῶν ἀντιγυῖαν.
 Ἐκ γὰρ τ' εἴμαρτο πείφρονα τέκνα γαστέρι.
 Πρώτῃ γὰρ κέρῳ γλαυκῶπις Τειρεχίδαν.
 Ἰσὺν ἔχουσαν παῖδ' ἡμέτερον κῆ ἐπίφρονα βελῶν.
 Αὐτὰρ ἔπειτα ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα κῆ ἀνδρῶν
 ἤμελλεν τέξασθ', ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα.
 Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς παρὶ τῷ ἐλὼ ἐσκάττετο νηδυνί,
 Ὡς δὴ οἱ φράσασατο θεῶν ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Δούτερον ἡγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὠέας,
 Εὐνομένην τε, Δίκην τε, ἔ' Εἰρήνην τεταλῆαν.
 Αἵ τ' ἔργ' ὠραίεσσιν καλῶσθητοῖσι βροτοῖσι.
 Μοῖρας δ' ἥς πλείεσσιν πμῶν πόρε μητίερα Ζεὺς,
 Κλωθῶν τε, Λάχσιν τε κῆ Ἀΐον· αἳ τε διδῶσι

885

890

895

900

905

Θη-

884. Γαίη.] Versus hic est hy- | empl. est αἰεὶ Ζῆνα.
 permeter. In nonnullis tamen ex- | 903. Αἴτ'.] Quidam scribunt
 ὠραίεσι,

*Qui utique incidentes in obscurum pontum,
Clades magna hominibus gravi rapiuntur turbine,
Nuncque hi nunc illi flant, dissipantque naves,
Nautasque perdunt. mali autem non est remedium
Viris qui illis occurrerint in ponto.*

*Idem rursus per terram immensam floribus ornatam
Opera jucunda corrumpunt humo prognatorum hominum,
Replentes pulvereque & molesto palearum strepitu.*

*Sed postquam sane laborem Dii beati perfecerunt,
Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt vi,
Iam tum jubebant regnare atque imperare,
Ex Terra consilio Olympium late cernentem Iovem,
Immortalibus. Hic vero inter illos rite distribuit munia.
Iupiter autem Deorum rex primam uxorem suam fecit Metin,
Plurimum ex Diis edoctam, & mortalibus hominibus.
Sed cum jam esset Deam castis oculis Minervam
Paritura, tum demum dolis animo decepto,
Blandis sermonibus, in suam condidit alvum,
Telluris consiliis, & Coeli stellati.*

*Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem
Alius haberet Iovis loco, Deorum sempiternorum.
Ex hac enim in fatis erat prudentes liberos nasci. (tam,
Primam quidem, virginem castis oculis apud Tritonem geni-
Par habentem patri robur, & prudens consilium:
Ceterum deinde sane filium Deorum regem & virorum
Erat paritura, magnum animum habentem:
Sed illam sane Iupiter ante in suum condidit ventrem,
Ut nempe ei indicaret Dea bonumque malumque.
Postea duxit splendidam Themis, qua peperit Horas,
Eunomiamque, Dicenque, & Irenen florentem:
Quae opera matura faciunt mortalibus hominibus:
Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens Iupiter,
Clothoque, Lachesinque, & Atropon: quae dant*

Mor-

*ἀπαύροι, spirituleni: nonnulli et- | faciant: quod nimirum Horæ di-
iam exponunt, decorant, speciosa | cantur pulchritudinis Deæ.*

[938: Zuv.]

Ονηθεῖς ἀνθρώποις ἔχον ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Τρεῖς δὲ οἱ Εὐρυνόμῃ Χάριτας τέκε καλλιπαρῆες,
 Ὡκεανὺς κῆρη πολυέροισιν εἶδ' ἔχουσα,
 Ἀγλαΐην κὺ Εὐφροσύνην, Θαλίην τ' ἐρετφίην·
 Τῶν δὲ λατὴ βλεφάρων ἔρ' εἴσοτο διοχρῆμαίαν
 Λυσιμελής· καλὸν δὲ ἔω' ὀφρύσι δερκιδόων).
 Αὐτὰρ ὁ Δήμητρ' πολυφόρβης ἐς λείχ' ἦλθεν,
 Ἡ' τέκε Περσεφόνειν λουκώλενον, ἣν Αἰδωνοῦς
 Ἠΐπαιεν ἥς ὠτρύν' μητρὸς· ἔδωκε δὲ μηπίῃα Ζεὺς.
 Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐργάσατο καλλιθέουσι,
 Ἐξ ἥς αἱ Μῦσαι χρυσάμπυκες ἐξηχέοντο
 Ἐννέα, τῇσιν ἄδον θαλία κὺ τέρψις ἀοιδῆς.
 Λητώ δ' Ἀπόλλωνα, κὺ Ἄρπυϊν ἰοχάραιον,
 Ἰμερόνι' αἶνον ἀεὶ παῖων ὑερνιώνων,
 Γείνατ' αἶρ', αἰγόχοιο Διὸς φιλότῃ μιγείσας.
 Λοιδοθέτιν δ' Ἠΐην θαλερῶ ποιήσας ἀγκυλῶν.
 Ἡ' δ' Ἠΐην, δὲ Ἄρην κὺ Εἰλείθυαν ἱπκίη,
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ θεῶν βασιλῇ κὺ ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα Τειτολόφειον,
 Δειλὸν, ἀρεκυδέϊμον, ἀγέροισιν, ἀτρυγίνην,
 Πότνια ἢ κίλαδδὶ τι ἄδον, πόλιμοί τε, μόχαι τε.
 Ἠΐη δ' Ἠΐαισιν κλυτὸν ἐν φιλότῃ μιγείσας
 Γεῖνατο· (κὺ Ζαμάρησι, κὺ ἦεν ὦ ὠτρυνούτῃ)
 Ἐκ παῖων τέχνησι κεκασμένον ὑερνιώνων.
 Ἐκ δ' Ἀμφιλείτης κὺ ἐρεκτύπῃ Ἐνοσίφειά,
 Τείπων δ' ὀρυθίης γῆνι μέγας· ὅς τε θαλάσσης
 Πυθμὸν ἔχον, ὠτρύν' μηλοὶ φίλῃ κὺ παῖσι ἀσάκῃ
 Ναΐδ' χρύστα δῶ, δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἄρῃ
 Ρ' ἰνοτέρῃ Κυθήρῃ Φόβον κὺ Δαῖμον ἱπκίην
 Δεινὸς, οἱ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέει φάλαγας
 Ἐν πολέμῳ κρυόνει, σὺν Ἄρῃ πῶλιπόρθῃ·
 Αἰρμονίην δ', ἣν Κάδμ' ὑπέρθυμ' ἦτο ἀγκυλῶν.
 Ζηνὶ δ' αἶρ' Ἀτλαντὶς Μαίην τέκε κύνειον Ἑρμῶν

910

915

920

925

930

935

Κί-

Mortalibus hominibus habere bonumque malumque.

Tres vero ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas habentes,

Oceani filia, peroptabilem formam habens,

Aglaiam & Euphrosynen, Thaliāque amabilem,

Quarum & palpebris amor destillat contuentium

Solvens membra: jucundum vero sub superciliis aspiciunt.

Porro hic Cereris multa nutrientis ad lectum venit,

Qua peperit Proserpinam pulchris ulnis, quam Pluto

Rapuit sua à matre: dedit autem consiliarius Iupiter.

Mnemosynem vero deinceps amavit pulchricomam,

Ex qua Musæ aurea mitra revinctæ nate sunt

Novem, quibus placent convivium, & oblectatio cantus.

Latona autem Apollinem & Dianam sagittis gaudentem,

Desiderabilem prolem præ omnibus cœlicolis,

Peperit sane, Ægiocchi Iovis amor mixta.

Postremam vero Iunonem floridam duxit uxorem.

Hæc autem Heben, Martem & Lucinam peperit,

Mixta amore Deorum regi & hominum.

Ipse vero ex capite, cassis oculis præditam Tritogeniam,

Acrem, tumultum excitantem, ducem exercitus, indomitam,

Venerandam: cui clamoresque placuerunt, bellaque pugnaque.

Iuno autem Vulcanum inclytum, amor indulgens,

Peperit (& vires intendit, & contendit cum suo marito)

Præ omnibus, artibus ornatum, cœlicolis.

Ex Amphitrite autem & gravicrepe Neptuno,

Triton late potens natus est magnus: qui maris

Fundum tenens, apud matrem charam & patrem regem

Incolit aureas ades magnus Deus. sed Marti

Clypeos diffecanti, Venus Timorem & Metum peperit,

Graves, quique virorum densas turbent phalanges

In bello horrido, una cum Marte urbes devastante,

Et Harmoniam quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.

Iovi vero Atlantis filia Maja peperit gloriosum Mercurium.

Præ-

Κήρυκ' ἀθανάτων, ἰζρὸν λείχῃ εἰσαπαῖσσε.
 Καδμείη δ' ἄρα οἱ Σεμέλη τέκε Φαίδιμον υἱόν,
 Μιχθεῖτ' ἐν φιλότῃ, Διῶνυρον πολυγηθία,
 Ἀθανάτων θνητῇ νῦν δ' ἀμφοτέροι θεοὶ εἰσιν.
 Ἀλκμήη δ' ἄρ' ἐπέβη βίβῃ Ἡρακληείῳ,
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέταο,
 Ἀγλαΐῳ δ' Ἡφαιστῷ ἀγακλυτὸς ἀμφιγυήεις.
 Ὀπλοῖσιν ἁερῶν, θαλερῶν ποιήσατ' ἀκροῖν.
 Χρυσόχορμης ἧ Διῶνυρον ξανθὸν Ἀετῶνιδῶν,
 Κέρῳ Μίνῳ, θαλερῶν ποιήσατ', ἀκροῖν.
 Τῶν δ' εἰ ἀθανάτων κ' ἀγῆρα θῆκε Κρονίων.
 Ἡΐῳ δ' Ἀλκμήης καλλισφύρες ἀλκίμῳ υἱός,
 Ἰὼς Ἡρακλῆϊ τελέζας τινέειας ἀέθλεις,
 Παῖδά Διὸς μεγάλοιο κ' Ἡρῆς χρυσοπιδύλη,
 Αἰδοῖον γέτ' ἀκροῖν, ἐν Οὐλύμπῳ νιφόντῃ.
 Ὀλβίῳ, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν αἰνύσας,
 Ναΐφ' ἀπήματι κ' ἀγῆσθ' ἤματι πάντῃ.
 Ἡελίῳ δ' ἀγάματι τέκε κλυτὴ Ὠκεανίνη
 Περσηΐς Κίρκῳ τε, κ' Αἰήτῳ βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς Φαισσιμβρότης Ἡελίοιο,
 Κέρῳ Ὠκεανοῖο τελέειν ποταμῶν
 Γῆμι, θαλὴν βελῆεν, ἰδῶν καλλιπάρηον.
 Ἡ' ἧ εἰ Μήδῃαν εὐσφυρον ἐν φιλότῃ
 Γείναθ' ὑποδμηθεῖσα Διὶ χρυσῶν Ἀφροδίτῳ.
 Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' Ὀλύμπῳ δώματ' ἔχοντες,
 Νῆσοί τ', ἠπείροί τε, κ' ἀλμυρὸς ἐνδοθὶ πόλις.
 Νῦν ἧ θεῶν φύλον αἰεῖσαι ἡδυπέτα
 Μῆσας Ὀλυμπιάδας, κῆρας Διὸς αἰγιόχοιο,
 Ὅσας δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ἀνηθείσας
 Ἀθάναται, γείναντ' θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Δημήτηρ μὲν Πλῆστον ἐγείνατ', δῖα θεῶν,
 Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγῆσ' ἐρατῇ φιλότῃ,

940

945

950

955

960

965

970

Νεῦ

954. Ὀλβίῳ.] Legitur quoque
ἀθανάτοισι πλέσαι.

961. Ἡ' δ' οἱ.] s in particula

se sustentatur aspiratione sequentis
dictionis.

Praconem Deorum, sacrum lectum conscendens.

Cadmi filia vero ei Semele peperit clarum filium,

Rem cum eo habens, Bacchum hilarem,

Immortalem mortalis, nunc vero ambo Dii sunt.

Alcmene vero peperit vim Herculanam,

Mixta in amore Iovis nubicogi.

Aglaïam vero Vulcanus percelebris, utroque pede claudicans

Minimam natu è Gratiis, floridam duxit uxorem.

Sed aureo-crine conspicuus Bacchus flavam Ariadnen,

Filiam Minois, floridam fecit conjugem:

Hanc vero ei immortalem expertemque senii fecit Saturnius.

Heben autem Alcmena pulchros talos habentis fortis filius,

Vis Herculis, peractis luctuosis certaminibus,

Filiam Iovis magni, & Iunonis aureis calceamentis utentis

Pudicam duxit uxorem in Olympo nivoso:

Felix, qui magno facinore inter Deos confecto,

Habitat illesus & expers senii omnibus diebus.

Soli autem indefesso peperit inclyta Oceanis

Perseis, Circenque & Aëtem regem.

Aëtes autem filius lucem hominibus dantis Solis,

Filiam Oceani perfecti fluvii

Duxit, Deorum ex consiliis, Idyiam pulchris genis pradi-
tam.

Hac autem ei Medeam pulchros talos habentem in amore

Peperit, subacta per auream Venerem.

Vos quidem nunc valete, cœlestes domos tenentes,

Insulaeque & continentes terra, & salsus intus Pontus.

Nunc autem Dearum cœtum cantate blandiloqua

Muse Olympiades, filia Iovis Ægiochi,

Quaecunque mortales apud viros cubantes,

Immortales, pepererunt Diis similem prolem.

Ceres quidem Plutum genuit, prestantissima Dearum

Iasio heroi mixta jucundo amore,

Νειάειν ἐν τρεπάλῳ, Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
 Εὐθρόν· ὃς εἶσ' ἐπὶ γυνὴν τε καὶ ἄρ' ἐκ γάλακτος,
 Πᾶσαν· τὰ δ' ἔτι τυχεύει, καὶ ἔτι ἐς χεῖρας ἔκῃ),
 Τὸν δ' ἀφνειὸν ἐποίησε, πολλὰ τέ οἱ ὄψα (ἐν ὄλβῳ).
 Καδμῶ δ' Ἀργεῖνι θυγάτηρ χρυσοῦς Ἀφροδίτης,
 975
 Γυνὴ καὶ Σεμείλῳ, καὶ Ἀγαυῷ καλλιπαρήνῳ,
 Αὐτονόῳ δ', ἣν γῆμ' Ἀρισταῖο βεβρυχάτης,
 Γεῖναρ, καὶ Πολύδωρον εὖσεφάτω ἐνὶ Θῆβῃ.
 Κέρη δ' Ὀκεανοῖο χρυσάρεα καρβίροθύμῳ
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ πολυχρυσῷ Ἀφροδίτης,
 980
 Καλλιρόῃ τέκε παῖδα βροτῶν καὶ ἄνθρωπων ἀπάντων,
 Γηρυονῆα, τὸ κλεῖνόν βίη Ἡρακλῆει,
 Βοῶν ἕνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιρρύτων ἐν Ἐρυθρίῃ.
 Τιθωνῇ δ' Ἡῶς τέκε Μέλιονα χαλκοχερυσῷ,
 Αἰθιόπῳ βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἀνὰ κῆρ.
 985
 Αὐτὰρ τοὶ Κεφαλῶ φυτῆσασθαι φαίδιμον υἱόν,
 Ἰφθίμῳ Φαίθοινα θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
 Τὸν ῥα νέον τέριν ἄνθρωπον ἔχοντ' ἐρικυδέα ἥϊος
 Παῖδ' ἀπαλὰ φρονέοντα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ
 990
 ὦρτ' ἀνερξάμενός, καὶ μιν ζαθέοις ἐνὶ νηεῖς,
 Νηοπόλον νύχθον ποιήσασθαι, δαίμονα δῖον.
 Κέρῳ δ' Αἰήταο διοτρεφέα βασιλῆα
 Αἰσυνίδης, βελήσσι θεῶν αἰεττοειδέων
 Ἡῶν παρ' Αἰήτῃ, πλῆθ' ἐσόντων ἀέθλης,
 995
 Τὴν πολλὰς ἐπίπλεε μέγας βασιλεύς ὑπερλύθερ,
 Ὑβριότης Περίης, ἔσπετο δ' ἀπείσθαλόν, ὁδὸν μετρητῆς.
 Τὴν τελέας ἐς Ἰωλὸν ἀφίκετο, πολλὰ μὲν γὰρ
 Ὀκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κέρῳ,
 Αἰσυνίδης, καὶ μιν θαλερῶν ποιήσασθαι ἄκρον.
 1000
 Καὶ ῥ' ἦγε δμηθεῖσ' ὑπὸ Ἰήσωνι ποιμήνι λαῶν,
 Μήδῳν τέκε παῖδα, τὸν ἔπειθε Χείρων
 Φιδυειδῆς· μεγάλῃ δ' Διὸς νότον ἐξείλετο.
 Αὐτὰρ Νηρηῶν κῆρυα ἀλίοιο γέροντος,

Η' πει

Novali in ter proscisso, Creta in pingui populo,
 Bonum: qui vadit super terram, & lata dorsa maris,
 Omnem: qui vero obviam fuerit, & cujus ad manus ve-
 nerit,

Illum locupletem fecit, multamque ei praeiuit foelicitatem.

Cadmo praterea Harmonia filia aurea Veneris,

Ino & Semelen, & Agaven pulchras genas habentem,

Autonoëque, quam duxit Aristaeus densa caesarie praeiuit,

Peperit, & Polydorum, moeniis pulchre cinctis in Thebis.

Filia vero Oceani Chrysaori magnanimo

Mixta amore abundantis auro Veneris.

Calliroë peperit filium mortalium praestantissimum omnium

Geryonem, quem interfecit vis Herculana,

Boves propter flexipedes circumflua in Erythea.

Tithono vero Aurora peperit Memnona area galea munitum,

Aethiopum regem, & Emathionem regem.

Verum Cephalo peperit inclytum filium,

Fortem Phaëthontem, Diis similem virum,

Quem sane juvenem tenerum florem habentem gloriosa puber-
 tatis,

Puerum juvenilia sapientem, amans risus Venus,

Incitavit, abripiens, & ipsum in templis

Aedificum nocturnum fecit, demonem divinum.

Filiam vero Aëta à Iove nutriti regis

Aesonides, voluntate Deorum sempiternorum

Abduxit ab Aëta, peractis suspiriosis certaminibus,

Qua multa imperabat magnus rex superbus,

Injurius Pelias, & impius, fortium facinorum patrator.

Quibus peractis, ad Iolcum rediit, multa perpeffus,

Veloci in nave vehens nigris oculis praeiuit puellam,

Aesonides, & ipsam floridam fecit uxorem.

Et sane hac domita ab Iasone pastore populorum,

Medeum peperit filium, quem in montibus educabat Chi-
 ron

Phillyrides: magni vero Iovis voluntas perficiebatur.

Ceterum Nerei filia marini senis,

Ἦτοί μ' Φῶκον Ψαμπίην τέκε δ' ἄ γαίῳ,
 Αἶακ' ἐν φιλότῃ, Διὶ χροσέῳ Ἀφροδίτῃ. 1005
 Πηλεΐ δ' ὀνηθεῖσαι θεὰ Θέτις δ' ὀρυγόπιζα
 Γείνατ' Ἀχιλλεῖα ῥηξέλωρα, θυμολέοντα.
 Αἰνείαν ἄρ' ἐπέκλεν εὐστέρῳ Κυθήρῃ,
 Ἀγχιόη ἥρωϊ μυγείσ' ἐρετῇ φιλότῃ,
 Ἰδῆς ἐν κορυφῇ πολυπύχῃ, ὑληέσσης. 1010
 Κίρκη δ' Ἡελίῃ θυγάτηρ Ἰπεριονίδεο,
 Γείνατ' Ὀδυσσῇ τελασίφρονι ἐν φιλότῃ,
 Ἀγχιόη, ἥ δ' Ἀττῆνιόν ἀμύμονά τε, κρατερὸν τε,
 Οἱ δὲ τοι μέγαλ' ἔλπε μυχῶν νηστῶν ἱερῶν,
 Πᾶσι Τυροσίνῃσι ἀγακλυτοῖσι αἶσαςσι. 1015
 Ναυσίθοον δ' Ὀδυσσῇ Καλυψώ δ' ἄ γαίῳ
 Γείνατο, Ναυσίθοόν τε, μυγείσ' ἐρετῇ φιλότῃ.
 Ἄσται μ' θνητοῖσι παρ' ἀνδράσι σύνθεῖσσι
 Ἀθάνα) γένεοντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Νῦν δ' ἔγωγε καὶ φῶλον αἰεεσσέμεν, ἡδυπέταν 1020
 Μῦσιν Ὀλυμπιάδες, κῆρυγ' Διὸς αἰγιόχοιο.

1013. Ἀγχιόη.] In nonnullis & κρατερὸν, scribuntur ut propria
 codicibus hæc duo verba, ἀμύμονα, nomina.

Τέλει δ' Ἡσιόδῳ Θεογονίας.

*Phocum quidem Psamathe peperit, praestantissima Dearum
Æaci in amore, per auream Venerem.*

*A Peleo autem subacta Dea Thetis argenteos pedes habens,
Peperit Achillem prorumpentem per viros, leonis animo pradi-
Æneam porro peperit pulchre coronata Cytherea, (tum.*

*Anchisa heroi mixta jucundo amore,
Ida in verticibus, habentis multos anfractus, sylvoſa.*

Circe vero, Solis filia, filii Hyperionis,

Peperit Vlyſſis arumnosi in amore,

Agrium, atque Latinum inculpatumque, fortemque,

Qui ſane valde procul in reſſu inſularum ſacrarum,

Omnibus Tyrrenis valde inclytis imperabant.

Nauſithoum vero Vlyſſi Calypſo excellentiſſima Dearum

Peperit, Nauſinoumque, mixta grato amore.

Ha quidem mortales apud viros cubantes

Immortales pepererunt Diis pares filios.

Nunc vero ſœminarum agmen cantate ſuaviloqua

Muſa Olympiades, filia Iovis Ægiochi.

Finis Theogoniæ Heſiodi.

De quorundam versuum dimensione, nec non de aliis.

Non contracta legenda sunt cœu contracta, metro id postulante. Verbi gratia. ε. γ. ῥέα μὲ γδ βολαί, ῥέα δὲ βολαίοντα χαλῆπτ. Hic prius ῥέα proferendum ῥα. ε. 30. ὥρῃ γαίρ τ' ὀλίγη πέλει) νεκίων τ' ἀσφρίων τε. Hic metrum postulat, ut pro νεκίων dicas νεκίων, & pro Ionico ἀσφρίων, ἀσφρίων. Iones nimirum non contrahunt. Et pro νείκεα in dimensione (quam alii scanfionem vocant) legendum νείκη. In dimensione inquam, secus non. ε. 109. χρύσειον ἢ παρρησία μὲν. Legendum hinc χρύσειον. & sic in aliis. ε. 129. ἔπαι, ubi τὸ ἄλφα per se breve in cæsura producitur. Cæsura vocalem reddit ancipitem. Sic Ovid. Si nihil attuleris, ibis Homere foras. ubi ultima in attuleris propter cæsuram est anceps. Sic α. γ. εἶδ' ἰ π μετρίδι π ubi prius π producitur, & est quasi cæsura, π enim prius, cum εἶδ' ἰ cohaeret, tanquam pars illius vocis conjunctæ. α. 458. pro ἡρακλήϊ lege, scil. in dimensione ἡρακλῆϊ. θ. 93. pro μεσοίων, lege μεσοίων. pro ἀψόδυα, lege ἀψόδυ, nimirum in dimensione. Secus Ionismus passim retinendus, & singula legenda, sicut sunt scripta. θ. 196. pro κυπερῶνα, lege κυπερῶν. Sed inquires, cur ita legimus? Resp. Poëtarum morem esse, ut vocem perspicuè proponant, dimensionem lectori relinquentes. Sic ἱλιάδ. α. 1. πηληϊάδῳ ἀχλὺ. Hic non legendum πηληϊάδῳ, sed πηληϊάδῃ, vel πηληϊάδῳ per syncopen ὅτι ἴσῃ. Scilicet tanta est Poëtarum licentia, ut pro πηλειδῆς & ὅ (ὁ ὅς ὅτι πηλειῶς) dicant per Ionicam ἀλγίστην, πηληϊδῆς, & ὅ, & per novam ὅτι α epenthesin, πηληϊάδῆς, & ὅ. pro πηληϊάδῃ. Ionicè verò πηληϊάδῳ. Tantopere luxuriantur αὖ ἀλγίστην, adeo ut idcirco Græcanica seu Graja Poësis omnium facillima, & Poëta iudice, Musas videatur habere faventiores. Tum observandum Hesiodum usum esse Dialecto Ionica, & quæ illi dialecto propria sunt, accuratè è Grammaticis petendum, ex. gr. α, mutant in η, dativum pl. formant à nominativo plurali, ἔργῃ, pro ἔργα. rejiciunt fere ubique augmenta verborum, & alia similia, quæ usu facilius quam præceptis addiscuntur.

INDEX VOCABULORVM,

QVÆ IN

HESIODO

OCCURRUNT.

In Indice brevitatis ergo, literis quibusdam usi sumus, ut p. prateritum designat. a. aoristum, f. futurum. m. medii. f. g. fæminini generis. ε. ἔργα καὶ ἡμέρας designat. α. αἰσίδα, seu scutum. θ. θεογονίαν.

Quæ, nom. pl. n.

g. ab ὃ, quod: articulus postpositivus.

ε. 365.

Ἄαπι, ἀάπις, ab ἀάπις, ὃ, ἡ, non tangendus, ex α priv. & ἀάπις vel

ἰάπις, & per pleonasmum ἔα, ἀάπις. lædo, noceo. f. ψω.

ε. 147. α. 75. θ. 649.

Ἀάθη 3. sing. a. i. pass. ab ἄτω lædo. F. ἄσω. quod fit ex ἀάω. hinc a. i. ἀάθω, pro ἡθω.

tollitur augmentum & α poetice reduplicatur. Th. ἀάω, α, f. ἡσω, lædo, noceo.

ε. 281.

Ἀάσι, flant. 3. pl. ab ἄσι, flo, ut ἰσι, ἰσισι. Th. ἄω, flo,

spiro. θ. 875.

Ἀά) saturatur. 3. person. ab ἄσι. in pass. ἀάσι expleor. saturor, ad formam ἔἰσι. Th. ἄω, f. ἡσω. flo, spiro. α. 101.

Ἀά, ε, ὃ καὶ ἡ. insatiabilis, innoxius. Th. ἀάω, α, f. ἡσω. lædo. θ. 714.

Ἀάπω genit. Ionicus pro ἀάπω, ab ἀάπης, ε. bobus carens. ex α priv. & βῆς, βοὸς ὃ ἡ vacca, bos, taurus. ε. 449.

Ἀάων, part. a. 2. Attice pro ἀάων, ab ἀάω, ducor. f. ἄξω. p. ἔξα, a. 2. ἡξω, Att. ἡξω. ε. 164.

Ἀάθης, ἡ, ὃν. bonus, a, um. dat. pl. ἀάθῃσι. paragoge Ioni-

ca, pro ἀγαθοῖς. comp. ἀμείνων, βέλτων, κρείσσων, δρῆων, λαῖων. Superl. βέλτεσθ, κρείττεσθ, ἀρισθ, λαῖσθ. ε. 24. 234.

Αἰαίς), 3. pers. ind. ab αἰαίομαι, irascor, invideo. ε. 331.

Th. αἰάω, ᾧ, f. ἦσω, demiror.

Αἰακλυτός, adject. ex αἰαίνιμι & κλυτός celebris, ἀκλύω, pro quo etiam κλυμι audio, αἰακλυτοῖσιν, dat. pl. Ionic. θ. 1015.

Αἰανώτατον, superl. ab αἰανός, εἰ, ὁ. placidus, ex α epitatico & αἰνέω, εἰ, τὸ, lætitia, gaudium. θ. 408.

Αἰαλλόμεσθ, præf. part. passiv. ab αἰάλλω. f. λαῖ, p. κῶ, orno. αἰαλλομαι exulto: ad formam ἔααλλομαι, exulto, ab Hebræo לִי אֵאָאָלְמַי. præf. part. f. g. pl. num. α. 86.

Αἰανή, nomen fœminæ, splendida, à masculino αἰανός admirabilis, splendidus. Thema αἰαίη miror. θ. 246.

Αἰανός, εἰ, ὁ. nobilis, admirabilis. ab αἰάομαι admiror. αἰανών, gen. pl. θ. 461. 632.

Αἰανὼν, nomen mulieris. vide paulò ante αἰανή. θ. 976.

Αἰανρῆ, ferocis, gen. sing. Th. γαῦρ, ε, ὁ, superbus, elatus: αἰανρὸς valde superbus. α non est privativum,

sed intensivum, θ. 832.

Αἰεῖ pro αἰεῖα, vasa, nom. pl. n. g. αἰεῖσιν. dat. pl. Them. αἰεῖ εἰ, τὸ, vas quodlibet. ε. 611.

Αἰελεῖ, ε, ὁ. nuntius. ε. 45. αἰελεῖν, proprie res quæ nuntiantur. θ. 781. ab αἰελλω, nuntio. f. λαῖ, p. ἦελλω. α. 1. ἦελεα.

Αἰεῖσιν, vide paulo ante αἰεῖ. ε. 473. 598.

Αἰε, Adverb. hortantis, ab αἰε. α. 2. imperat. act. verbi, αἰω, ago. α. 449.

Αἰερεν, 3. pl. α. 1. act. Ion. pro ἠερεν, ab αἰεῖρω, congrego, Poëtæ metri causa tollunt augmentum. f. ρᾶ. p. ἠερεα, Att. αἰήερεα. α. 1. ἠερεα. ε. 650.

Αἰελαί, pl. num. greges. ἡ αἰελεῖ, grex, ab αἰω. Grex agitur. sic Latine agmen ab agendo, proprie pecudes aguntur, homines vero ducuntur. α. 168. θ. 445.

Αἰελεῖν, pro αἰελεῖα, ας, ἡ. Ionice, pradatrix. ab αἰω & λεῖα ας, ἡ. preda. α. 197. θ. 318.

Αἰερεσθ, ε, ὁ, ἡ. immunis, præmio carens, ex α privat. & εἰρας, τ, τὸ, præmium, munus. θ. 395.

Αἰεσθ, præf. inf. pro imperat. verbi

- verbi ἄγω, ducō. f. ἄξω, p. ἡξω, 2. 2. ἡξων. ε. 693. 798.
- Α'γέσρατ, ὁ, ἡ. *dux exercitus*, Minervæ epitheton. ab ἄγω, ducō, & σραῖς, ἔ, ῥ, exercitus. θ. 925.
- Α'γλώρεα, acc. sing. *fortem*. ab ἀγλώρε op, ὁ, *strenuus*. compositum ex ἄγαν valde & ἀνὴρ vir. ε. 7. θ. 641.
- Α'γήρα, υ, ὁ, κῆ ἡ, *senii expers*, μὴ γηράσκων. compositum ex α priv. & γήρας, αἶ, τὸ. *senectus*. θ. 305. 955.
- Α'γήρων, accus. singul. 4. simplicium, ab ἀγήρων, ω, ὁ κῆ ἡ, *senii expers*. Et ἀγήρων, nominativ. plur. 4. simpl. ex α privat. & γήρας, αἶ, τὸ. *senectus*. θ. 277. 949.
- Α'γρεα, pl. num. *valles*, ab ἄγκ, εῖ, τὸ. *vallis*. ε. 387.
- Α'γκυλομήτης, υ, ὁ, *versipellis*, qui profert obliqua, non recta consilia. compositum ex ἀγκύλ, obliquus, & μήτης, εως, ἡ, *consilium*, ὁ ἀγκύλα, τριτί, σκολιὰ βελούδιον. ε. 48. θ. 19. 473. 495. &c.
- Α'γκυλοχείλαι, nom. pl. *repandi rostri*, ex ἀγκύλ, inflexus, curvus, & χεῖλ, εῖ, τὸ. *labrum*, à nominativo singulari ἀγκυλοχείλης υ, ὁ. pro quo etiam legitur ἀγκυλόχιδ, *curva habens*
- labra*. α. 405.
- Α'γλαΐαι, nom. pl. *voluptates, gaudia*. ab ἀγλαΐα. *splendor, ornatus*. ab ἀγλαός, ἔ, ὁ, *splendidus*. α. 285.
- Α'γλαά, *splendida*. Th. αἴγλη, ης, ἡ. *fulgor, splendor*. ε. 335. θ. 412.
- Α'γνή, dat. sing. ab ἀγνός, ἔ, ὁ, *castus*. ε. 463.
- Α'γνυτ' pro ἀγνυῖ, 3. singul. imperf. passivi, ab ἀγνυμι *frango*, pro quo etiam dicitur ἀγνύω. Thema est ἄγω. F. ἄξω, &c. *frango*. α. 279. 348.
- Α'γνώς, caste, adverb. ab ἀγνός *castus*. ε. 335. α. 203.
- Α'γρει, *portaret*, præf. act. opt. ab ἄγω, porto, ἀγρινῶ, acc. sing. præf. part. act. vide supra ἀγαγών. α. 480.
- Α'γροῶν, f. ὄσω, p. ὄση. *publice & in foro dico*, & per syn. speciei, *aperte dico*. ε. 278. 400.
- Α'γρεῖ, αἶ, ἡ. *forum*, ab ἀγείρω *congrego*. in præf. med. ἡγρεα, quia in foro homines congregantur. ε. 686.
- Α'γρέων, Genitivus pl. Ionice pro ἀγρών. ε. 30. à nomine ἀγρεῖ ἡ, *forum*. Th. ἀγείρω *congrego* ut supra, & ἀγρη, Ionice pro ἀγρεῖ. ἀγρηῖφι, *in foro*, φ, est paragoge poetica,

tica, & reddit vocem ἀ-
κλιθῶν. α. 204. §. 89.

Αἰγῶνιοι, ruri seu in agro
pernoctantes: Epitheton pa-
storis. compositum ex αἶγρος
ἄ, ὁ, ager, & αὐλή ἥς ἡ, a-
trium, hoc est, locus sub-
dialis, apertus & vacuus an-
te ipsas ædes, τὸ ὑπαίθριον.
item stabulum, septum. hinc
αὐλιζομαι stabulor; item per-
nocto, unde est αἰγῶνιόν, *ruri pernocto*. θ. 26.

Αἰγῶν, Ionice pro αἰγῶν, ab
αἰγῶν, ας, ἡ, captura, venatio.
§. 442.

Αἰγῶν, neutrum plural. poni-
tur pro Adverbio. Th. αἰ-
γῶν, ἄ, ὁ. ager. α. 236.

Αἰγῶν, accus. est nomen pro-
prium viri. αἰγῶν, ἄ, ὁ.
§. 1013.

Αἰγῶνιαι, accus. pl. ab αἰγῶνι-
αι, ἄ, ὁ. agrestis, agricola,
pro αἰγῶνι. Th. αἰγῶν, ἄ, ὁ.
rus. α. 39.

Αἰγῶνιαι, ἄ, ὁ. qui in agris
tumultuatur. ab αἰγῶν, ἄ, ὁ,
ager, & κινῶν, ἄ, ὁ, tu-
multus. §. 925.

Αἰγῶνιαι, dat. pl. part. præf.
Ion. syncope. pro αἰγῶνιαι.
ab αἰγῶν congrego. f. εἰς. p.
ἡμεῖς & Attic. αἰγῶνιαι. α. 1.
ἡμεῖς. §. 92.

Αἰγῶνιαι, feræ, gen. cas. f. g. ab

αἰγῶνιαι vel αἰγῶνιαι.
substantiva quandoque et-
iam comparantur. Th. αἰγῶν,
ἄ, ὁ. ager. α. 407.

Αἰγῶν, pro αἰγῶν prope. con-
struitur cum Genitivo: est
Adv. ε. 637.

Αἰγῶνιαι vel αἰγῶνιαι, pl.
num. cominus pugnantes,
ex αἰγῶν prope & μάχεται,
pugno, f. μάχεται. p. με-
μάχεται. α. 25.

Αἰγῶνιαι, adverbialiter hîc
accipitur hoc neutrum, ex
αἰγῶνιαι, ἄ, ὁ κῆ, ἡ, è
propinquo veniens, ex αἰγῶν
prope & μάχεται, seu μάχεται, ve-
nio. α. 325.

Αἰγῶνιαι, dativus singul. ab αἰ-
γῶνιαι ἄ, ὁ. nomen viri. ex
αἰγῶν & ἰσῶν. q. d. αἰγῶν ἰ-
σῶνιαι. §. 1009.

Αἰγῶνιαι, præf. part. pass. verbi
αἰγῶνιαι, ἄ, ὁ. demiror. Th.
αἰγῶν, ἄ, ὁ. idem. §. 619.

Αἰγῶν, vehens, part. præf. ab
αἰγῶν ducō, veho. vide αἰ-
γῶν. §. 998.

Αἰγῶν, ducō. f. αἰγῶν, p. ἡγεῖν. α. 1.
ἡγεῖν. α. 2. ἡγεῖν. ε. 206.

Αἰγῶνιαι, dat. sing. ab. αἰγῶνιαι,
ὁ, certamen. §. 435. α. 205.

Αἰγῶνιαι. 3. pl. subj. ab αἰγῶν ducō,
veho, traho. f. ἡγεῖν. ε. 218.

Αἰγῶνιαι, indocta, acc. pl. n. g.
ab αἰγῶνιαι, incognitus. Th.

δαίω,

- δαίω, scio, disco. §. 655.
- A'δαίματιον, pro α'δαίματι. Declinatur duobus modis, vel α'δαίματιον, & vel α'δαίμας, αἷον, ὁ, nomen clarissimæ gemmæ, per metaph. ponitur pro ferro, α'δαίματιον genitivus ab α'δαίμας αἷον ὁ. ex α quod hic idem valet quod δυν, & δαμάω domo. s. 146. α. 137. §. 188. 239.
- A'δηκτάτη, s. 418. est superlativus, à positivo α'δηκτῶ & ὁ, ἡ. proprie morsui non obnoxius: hîc vero cariem minime sentiens: à δάκνω mordeo: f. δήξομαι. a. 2. ἔδακν. p. δίδηκα. unde etiam est nomen δηξ vermis, qui lignum corrumpit, ἰψ (ab ἰπῶ noceo) vermis qui cornua lædit. ἰξ (ab ἰκῶ advenio) vermis, qui palmitibus obest. σῆς (à σήπω putrefacio) vermis qui vestes depravat. τρώξ (à τρώω) qui vitiat legumina. ψῶ qui ficus arrodit, &c.
- A'δηλον, &, ὁ καὶ ἡ. non manifestus, obscurus. Th. δῆλον, &, ὁ, manifestus. s. 6.
- A'δικῶ, &, ὁ καὶ ἡ. injustus. α'δικώτερον, comp. Th. δίκη, ἡ. justitia. s. 258. 270.
- A'δμήτη, nomen mul. q. d. indomita, à δαμάω, domo.
- §. 349.
- A'δον, pro ἡδον. 3 pl. a. 2. act. ab α'δίω. placeo, f. ἡσώ, p. ἡσα. at A'δω, saturo, expleo. θ. 917.
- A'δρουή, ἡ. ubertas, copia. ab α'δρός, ὅ, ὁ. dives crassus, magnus. s. 471.
- A'δότη, dat. sing. α'δότης, &, ὁ. qui nihil dat. Ratio compositionis plane insolens, ex α priv. & δότης, &, ὁ. qui dat. Th. δίδωμι. do. s. 353.
- A'έθλον, &, τὸ. certaminis præmium, ab α'έθλῳ seu α'έθλος, &, ὁ, certamen. s. 652. α. 94.
- A'έθλωσιν, colluctantur. 3. pl. præf. subj. act. ab α'έθλω, f. έσώ. p. κα. idem quod α'έθλίω, pugno, dimico, vide α'έθλον. §. 435.
- A'εί, adverb. semper. §. 388.
- A'ειρηναίον, Genit. pl. Æolicus, ab α'ειρηνέτης &, ὁ. sempiternus. ex α'εί & ἡρητόξ, qui genitus est. Th. γείνομαι. nascor. f. ἡρήσομαι. a. 2. m. ἡρηόμην. §. 548.
- A'είδην. præf. inf. α'είδον, 3. pl. imperf. act. pro ἡείδον, ab α'είδω cano. Metri causa abjicitur augmentum: in prosa α'είδω, f. α'είσω. p. ἡείσα. s. 660. §. 1.
- A'είρω, a. 1. act. infinit. ab α'είρω tollo. f. α'είρω. a. 1. ἡείρω. hinc α'είρω. a. 1. part. act.

- ἀειρόμεναι, pl. part. præf. f. g. s. 759. 538.
- Αἰκία, acc. sing. ab ἀεικῆς, ἐῖς, ὁ, η, durus, asper. Them. εἰκω, cedo, f. ξω. s. 166.
- Αἰκῆ, non invito, adverb. ab αἰκῶν invitus. Thema εἰκῶν, ὀνῖς, ὁ. spontaneus. s. 529.
- Αἰσαίε, 2. pl. a. i. act. imperat. ab αἰείδω, f. σαι. p. κα. canto. s. 965.
- Αἶλα, dat. sing. ab αἶλα, ης, ἡ, turbo, procella, ex αἶω spiro & εἰλέω convolvo, s. 874.
- Αἶλα, nomen mul. q. d. procellosa. s. 267.
- Αἰναόντων, gen. pl. in nom. αἰνάων, ὀνῖς, perpetuo fluens, alii legunt αἰνάων, ὀνῖς. ex αἰεί semper & ναῶ, fluo. Th. ναίω, habito. s. 548.
- Αἰνάς, genit. g. f. ab αἰνάς, perennis. Poët. pro αἰνάς. ex αἰεί semper & ναῶ fluo. αἰνάων, gen. pl. s. 593.
- Αἰνῶν, gen. pl. part. præf. act. vi, ab Αἴναι, fluo, ad formam πθίς, ἐνῖς. Sed quia est ab αἶω, potius juxta ἰσημι esset flectendum. Notetur ergo hæc exceptio. s. 623.
- Αἰξί, 3. præf. ab αἰξω augeo, pro quo in prosa, αὐξάνω & αὐξω. f. ἦσω. p. ἡυξήκα. s. 6. αἰξομαι, η, εται pass. αἰξερ. imperf. αἰξομένη. gen. Ion. part. præf. s. 6. 771. s. 195. 444.
- Αἰργός, ἄ, ὁ. iners, ἀεργός, dat. hinc ἀεργία, inertia, Ionicè, pro ἀεργία, ac, ἡ. pigrity. ab ἀεργός, pro qua in prosa ἀργός. Th. ἔργον, opus. Prosa dicitur quali profusa. oratio vero ligata, quæ certis numeris astricta est, quale est poemata. s. 301. 309. 310.
- Αἰσιπότης, nom. pl. alto volantes. Epitheton cygnorum, compositum ex αἰείω, in altum tollo, & πτόμαι, volo. declinatur duobus modis. αἰσιπότης, ἄ, ὁ. Prim. simplic. & in quinta simplicium, αἰσιπότης, ητῶ, ὁ. in aëre suspensus. a. 316. s. 775.
- Αἰσιφρονα, acc. sing. stolidum. s. 313. à nominativo αἰσιφρων, ὀνῖς, ὁ, η. ex αἶω, fluo, & φρόν, εἰς, ἡ, mens, qui ventosa mente præditus, inconstans & temerarius est & proinde stultus. hinc αἰσιφροσύνη, dat. pl. Ionic. pro αἰσιφροσύναις, ab αἰσιφροσύνη, stultitia. s. 502.
- Αἰσίο. a. 153. Genitivus Ion. pro αἰσίο, ab αἰσίο, ἄ, ὁ, aridus, torridus. Thema est αἰσίο torrefacio, arefacio. Αἰσίο. 3. pers. præf. verbi αἰσίο, sicco. s. 585.

co. ε. 585. α. 397.

A'ζῆ), præs. sub. *tristetur*, ab ἀζομαι, proprie *exaresco*: per metaph. *cura* & *mærore*, conficior. α. 585. θ. 99.

A'ζω, cum aspero spiritu, *venoror*. σίζομαι. unde, ζίζωρ. θ. 532.

A'ζωσι, pl. num. *discincti*, scil. ut eo sint expeditiores: ex α privativo & ζωσῆς *cinctus*, quod est à ζωνύω vel ζώνυμι, *cingo*. in fut. ζώσω, in præt. ἔζωκα. in passivo præt. ἔζομαι vel ἔζοσμαι. in 3. sing. ἔζωσι, hinc est ζωσῆς, *cinctus*, ζωσῆς, ἥρ. ο. *cingulum*, *baltheus*. ε. 343.

A'ηδία, acc. sing. ab ἀηδὼν, ὄν. η. *lusciniæ*, ab ἀείδω *cano*, pro quo in prosa ἄδω. ε. 201.

A'ηθ', pro ἄηθ', *spirabat*. imperfect. abiectione ο μικρῶ per apostrophum, & τ mutato in θ, propter seq. aspiratam. Thema est ἄω *flo*, f. ἦσω. unde formatur ἄημι & pass. ἄημαι. α. 8.

A'ηρ, αἶρ. ο. *aër*. ab ἄω, in f. g. significat *caliginem*. ε. 547.

A'ησι, 3. sing. ab ἄημι *flo*. hinc A'ἄσι, *flant* 3. plur. ut ἴσημι, ἰσησι. Th. ἄω. *flo*. ε. 514. θ. 875.

A'ήτις, acc. pl. à sing. ἀήτη, ης, η.

flatus. in nom. pl. ἀήται, *flamina*. Th. ἄω, *flo*. ε. 619. 643. 673.

A'θάνια), pl. num. f. g. θ. 968. Græci non dicunt ἀθνη, sed ἀθάνιατ, ο, κῆ η. ex α negativo & θάνιατ. Sic in Novo Testamento αἰώνι, ο, η. & αἰώνι. in f. g. αἰωνία. Regula. *Adjectiva composita nec non quandoque derivata, sunt generis communis. ἀθανάτης*, pro ἀθανάταις, Ionice. ε. 62. & ἀθανάτοιο, pro ἀθανάτης. ut & ἀθανάτοιζιν, dat. pl. Ion. pro ἀθανάτοις. ε. 307.

A'θίσφαθς, ο, ineffabilis. compositum ex α privativo & θίσφατ pro θέσφατ, à Deo pronunciatus: prout dicimus θεόσδοτ, *divinitus datus*. ἀθίσφατ etiam idem quod *nefandus*. Sed sæpius in bonam partem accipitur, & tum α non est privativum, sed intensivum, ut ε. 660. ἐδίδαξαν ἀθίσφαθον ὕμνον ἀείδειν, *docuerunt divinum carmen canere*. ε. 660. ex φάτς *dicendus*, hoc à φάω, *dico*. idem quod φημι. θ. 830.

A'θλωαίν, ης, η. *Minerva*. Dicitur etiam A'θλώη, quasi ἀθήλη, ex α privat & θλήη *pilla*,

- πίλα*, *mamma apex*, quod Minerva prognata ex cerebro Iovis (uti fabulantur) non fuerit alita aliorum more. *Ἀθῶναι ὡς αἱ*. Athenæ, acceperunt nomen, à Minervæ fictitii huius idoli æde & cultu. *Ἀθῶναι* alio nomine *ἀκτὴ, ἥς, ἡ λίτος*, quod in litore maris fuerit condita, unde *πολῖτις ἀττικὴ* (pro *ἀκτικὴ*) civis attica. α. 126. ε. 428.
- Ἀθλ'*, pl. num. pro *ἄθλα*, à singul. *ἄθλον*, κ, τὸ. *præmium certaminis*, sed *ἄθλον*, κ, ὁ, est ipsum certamen. Vide supra *ἄθλον* κ, ὁ. ε. 754. θ. 800.
- Ἀθολῶν*, κ, *illimis, limpidus*, ex a privat. & *θολός*, κ, ὁ, *limus, fæx, sordes*: unde est *θολῶ* turbo: *θολῶ* turbatus. ε. 593.
- Ἀθρόν*, κ, ὁ, *confertus*, in unum collectus. α. 246.
- Αἰ*, art. præpos. ab *ἡ*, hæc, ὁ, πῆ. ε. 36. 767.
- Αἰ* artic. postp. ab *ἡ*, ὅς, ὅ. quæ quid, quod. θ. 268.
- Αἰκῆ* genit. ab *αἰακός* κ, ὁ. *Æacus*, ab *αἶαξ* *αἶακ* ὁ, vel *αἶας* *αἶαν* ὁ, quæ idem significant, nomen Herois, *Ajax*. θ. 1005.
- Αἶαν*, pro *γαῖαν*, terram, Poëtice, à *γαῖα*, seu *γαῖη*, ἡ. ε. 124. 253.
- Αἶα* accusat. ab *Αἶξ*, *αἶγός*, ὁ, ἡ, *caper, capra*. ε. 514. α. 407.
- Αἰγείδω*, acc. à nominativo, *αἰγείδης*, κ, ὁ, ab *αἶς* ὁ, ἡ, ὁ, nomen viri. *αἰγείδης* ergo est patronymicum, sicut à *πηλός* dicitur *πηλείδης*. α. 182.
- Αἶγροι*, pl. nom. à sing. *Αἶγρον*, κ, ἡ. *populus nigra*. Alii etiam vertunt *alnum*, ἀπὸ *ἰγέρσας*. α. 377.
- Αἰγί'*, acc. sing. pro *αἰγίδι* per apostrophum, α abjicitur, ab *αἰγίς*, ἰδῶ, ἡ. *pellis caprina*, munimentum pectoris. Alii putant *scutum* fuisse pelle ista obductum. Thema *αἶξ*, *αἶγός*, ὁ, ἡ. *caper vel capra*. α. 344. 444.
- Αἰγιόχοι*, gen. Ionic. pro *αἰγιόχῃ*, à nominativo *αἰγιόχῃ*, κ, ὁ, epitheton Iovis. Sic dictus, quod generatus, in Creta nutritus fuerit à capra (ὅχῃ sonat alimentum) ut lateret patrem Saturnum, qui pueros mares devorabat. ε. 481. 659. α. 322. θ. 13. 1021.
- Αἰγυπιοί*, ab *αἰγυπός*, κ, ὁ, *vultur*, avis prædatrix & rapax, à *γῶψ*, *γῶπός*, ὁ, *vultur*. α. 405.
- Αἰ* ὁ, sunt duæ voces. *αἱ* est artic. præpositivus, *αἱ* per apostrophum pro *ἡ* vero. α. 821.

Αἶδαο,

A'ιδιο, Genitivus Æolicus pro α'ιδος, à nominativo α'ιδης, & ο. orcus, inferni. q. d. α'ιδης, i⊙, ο. *obscurus*. ex α & ειδω, non video. ε. 152. θ. 455.

A'ιδε, à nominativo οσδε, ηδε, οδε. ε. 820. α. 300.

A'ιδε, obscurum, adject. generis neutrius, ab α'ιδης, i⊙. Thema, ειδω, video, f. ειζομαι. α. 2. ειδον & ιδον. α. 477.

A'ιδω, Genit. Ionicus pro α'ιδος ab α'ιδης, & ο. *infernus*, in prosa dicitur, α'ιδης & ο. orcus, tartarus. θ. 311. 763. 850.

A'ιδηλα, acc. pl. arcana, ab α'ιδηλ⊙ *tenebricosus*. Th. α'ιδης, & ο. *infernus*. ε. 754.

A'ιδον, ab α'ιδ⊙, *perpetuus*. Th. α'ει *semper*. α. 310.

A'ιδης, dat. pl. Ionic. pro α'ιδων, ab α'ιδνός, η, ον. *tenebricosus*. ab ειδω, video. θ. 860.

A'ιδοι, dativ. sing. *reverentia*, ab α'ιδω, i⊙, η. *pudor*. θ. 92. hinc

A'ιδδια, πη. *puđenda*. α. 354. ε. 731.

A'ιδδη, ης, η. *veneranda*. ε. 71. α'ιδεισι, dat. pl. Ionic. Th. α'ιδως, ο⊙, η. *pudor*. ε. 255. θ. 80.

A'ιδ⊙, genit. sing. ab α'ις α'ιδ⊙, ο. *orcus*. idem quod α'ιδης, & ο. vide supra. α'ιδός δε, *ad orcum*. Subintelligi-

tur δόμον. α. 151. 254.

A'ιδρειναι. ε. 683. dat. pl. Ion. pro α'ιδρειας, ab α'ιδρεια, η. *inscitia*, ab ιδρεις, εως, ο κη η. *sciens*. Th. ισημι, *scio*. hinc A'ιδει, *ignarus*, vide Thema, ισημι *scio*. α. 410.

A'ιδω, *pudorem*. accus. sing. α'ιδωα α'ιδω, ab α'ιδω, pudor. ε. 322.

A'ιδω, ος, i⊙, ο. idem quod α'ιδης, & ο. *Fluto*. θ. 915.

A'ιδως, *pudor*. ex α priv. & ειδω video. quorum nos pudet, ea non aspicimus. ε. 190. 198. 315.

A'ιερηυστων. θ. 893. *sempiternarum*. gen. pl. Æol. pro α'ιερηυστων. ab α'ιερηυτης, & ο. *sempiternus*, ab α'ει, *semper* & γεινομαι, *nascor*. θ. 893.

A'ει pro α'ει *semper*, poetice. & α'ιεν. ε. 114. & 296. θ. 21. & c.

A'ιεν α'οριων, ex α'ι *semper* poet. pro α'ιεν & α'ιω, *fluo*. ε. 548.

A'ιεν, *aquilam*, pro α'ιεν *meti causa*, α'ιεν, & ο. θ. 522.

A'ιζηι⊙, *juvenilis*, ab α'ιζηνός, & ο. *juvenis*, q. d. α'ει ζειν, *semper fervens*, α. 408. ε. 493.

A'ιζηων, *juvenum*, genit. pl. ab α'ιζηνός, & ο. pro quo & α'ιζηός, *juvenis*. θ. 863.

A'ιηλο, Æolice pro α'ιητα, ab α'ιητης, & ο, *nomen viri*. θ. 992.

A'ιη,

Αἴη, dat. Ion. ab αἴα, pro γαῖα, terra. α. 153.

Αἴητης, αἴητες, αἴητιν. Vide Αἴηταιο. θ. 958. 994.

Αἴθ', quae, pro αἴτε quaeque, ab ὅς, ἥ, ὅ. articuli postp. θ. 2.

Αἴθαλόεις, εἰς. ardens, αἴθαλόεις, acc. sing. ab αἴθω, uro, incendo. θ. 72. 504.

Αἴθης, ἐρ. αἴθρις, ὁ. æther. ε. 18. θ. 124.

Αἰθίοπων, gen. pl. ab αἰθίοψ, οψ, ὁ. æthiops. q. d. αἴθω, τὴν ὄψιν. ab ὤψ, vultus. Th. ὀπθμαι, video, & αἴθω, uro. imperf. ἤθον. ardebant. θ. 985.

Αἰθιομόιοι, ardentis, præf. part. gen. Ion. ab αἴθω, ardeo, αἰθιομόιοις, αἰθιομόων, gen. pl. part. præf. ε. 753. α. 60. 275.

Αἴθωπα, acc. sing. ab αἴθωψ, οψ, ὁ, κ, ἥ, niger. ab αἴθω, uro & ὤψ, vultus. Th. ὀπθμαι. f. ὀψομαι, p. ὤμμαι. ε. 36.

Αἴθωνι, dat. ab αἴθων, ὤν, ὁ, niger. Th. αἴθω, uro, ε. 741.

Αἴκ, pro αἴκς, Dorice pro εἰμὸς. αἴκς δύνῃαι si quidem possis. ε. 207. 348.

Αἶμα, αἶμα, pro αἶμα, τ, τὸ, sanguis. α. 174. 159. 252. 256.

Αἶμα' ἔοσα, cruenta, pl. num. ab αἶμα' ἔεις, ὅσα, ὅτι. Thema est αἶμα, ατ, τὸ, san-

guis. θ. 183. α. 384.

Αἰμυλίοισι, dat. pl. Ion. αἰμύλοισι, ὁ, ἥ, blandus, αἰμύλι, idem. ε. 78. Thema, αἰμύλω. ε. 372. θ. 890.

Αἶναι, pl. f. g. αἶνός, gravis. differt ab αἶν, laus, accentu. ε. 800.

Αἶνει, laudat, ab αἰνέω, laudo, f. ἦσω. vel ἔσω. p. ἤνεκα. aor. i. ἤνεσσι. aor. i. imperat. αἶνεσσι. Th. αἶν, ε, ὁ, laus. ε. 822.

Αἰνείας, ε, ὁ, Æneas. θ. 1008.

Αἶνημ', pro αἶνημι, probō. & hoc pro αἰνέω, laudo. f. ἔσω, vel ἦσω. p. εκα. Thema αἶνος laus. ε. 681.

Αἶνον, acc. fabulam. ab αἶν, ε, ὁ. ε. 200. α. 227.

Αἶνῃ, gravis. à masculino, αἶνός, ἥ, ὄν. gravis, horribilis. ε. 160. hinc αἶνοπάτω. dat. sing. superlat. α. 397. θ. 852.

Αἶνυθ, 3. singul. imperf. medii, à Themate αἶνυμαι, capio. α. 41.

Αἰολίδα, acc. sing. ab αἰολίς, ἰδ, nomen regionis, ab αἰόλ, ε, ὁ. varius. hinc, αἰόλω vario. ε. 634.

Αἰόλων, mutant colorem. 3. pl. ind. præf. pass. ab αἰόλω, vario. f. λῶ. p. κα. Th. αἰόλ, ε, ὁ, varius. α. 399.

Αἰπόλιον, ε, τὸ, grex caprarum. ab αἰπόλ, ε, ὁ, caprarius.

ωει

- αἰεὶ πᾶς αἶψα πολὺν. Them.
 πολίω *verso*, propriè qui ver-
 fatur circa capras. Nam α
 prima syllaba est ex αἶψα αἰ-
 ψῆς, ἡ. *capra*. θ. 446.
 Αἰπυῶ, acc. sing. ab αἰπύς, ἐϑ, ὁ.
altius. f. ἡ, αἰπέα, τὸ αἰπύ.
 ε. 83. θ. 589. 682.
 Αἰρή, *ceperit*. 3. singul. præf.
 aët. subj. ab αἰρέω *cario*. f.
 ἦσω. p. χα. α. 2. εἰλον. ε. 616.
 Αἶς, *quibus*, dat. pl. ab ἡ, quæ.
 θ. 215.
 Αἶσα, ἡ, *parca, fors*: item *fatum*,
officium, quali αἶεϊ ἴση, *sem-*
per equalis. θ. 422. ε. 576.
 Αἰσηπος, nomen fluvii. θ. 342.
 Αἰσιμον, αἰσιμϑ, ε, ὁ. *fatalis*, ab
 αἶσα *fatum*: idem quod μέρ-
 σιμον, à μέρϑ, ε, ὁ. α. 336.
 Αἰσωνίδης, Filius Æsonis, cogno-
 men viri. θ. 993. 999.
 Αἰσωνϑ, 3. pl. imperf. med. à
 verbo αἰώσω, *impetu feror*,
agitor, f. ξω. p. χα. θ. 150. 671.
 Αἰχέριν, dat. pl. ab αἶχϑ, εϑ, τὸ.
turpitudine. ex α privat. &
 ἴχω *contineo*. Qui se non
 continent, sunt turpes. ε. 209.
 Αἶτ'. ε. 92. αἶτε. θ. 218. 220.
 Αἰτῆς, 2. person. sub. ab αἰτέω.
 peto. f. ἦσω. p. ἦτηκα. ε. 406.
 Αἰχμηῆς, ἡ. *cuspis*. Die spitze.
 αἰχμηῆς, dat. pl. Ionicè pro
 αἰχμηαῖς. α. 289. 193.
 Αἰχμηῶν, gen. pl. Æolicè pro
 αἰχμητῶν, ab αἰχμητῆς, ε, ὁ.
bellator. Th. αἰχμηῆ, ἡ. *cuspis*.
 α. 178.
 Αἶψ' pro αἶψα *celeriter*. α. 370.
 ε. 45.
 Αἶψηροκέλευθον. epitheton Bo-
 rex. αἶψηροκέλευθϑ, ε, ὁ, ἡ.
celeriter viam conficiens, ex
 αἶψηρὸς *velox*. Th. αἶψα, ci-
 to. & κέλευθϑ, ε, ἡ. *via*.
 θ. 379.
 Αἶων, præf. part. verbum poëti-
 cum, ab αἶω *audio*. ε. 9.
 Αἶωνϑ, gen. sing. ab αἶων, αἶϑ,
 ὁ, *ævum*. item in f. g. ἡ αἶων
vita. α. 331.
 Αἰγάμωνι, dat. sing. ab αἰγάμας
 αἰϑ, ἡ, *indefessus*. composi-
 tum ex α privativo, & γάμων
defatigor, f. καμῶ, p. πίκμη-
 κα. α. 2. ἔκαμον. θ. 956.
 Αἰγάμωϑ, θ. 824. ε, ὁ, ἡ. *inde-*
fessus. αἰγάμωτοιο pro αἰγα-
 μώτε, gen. Ion. αἰγάμωτησι,
 dat. pl. Ionic. f. g. Th. καμῶ.
 θ. 566. 747.
 Αἰγίστη, nomen mulieris, ab αἰ-
 γίσσω *acuo*. Them. αἰγῆ, ἡς, ἡ,
cuspis. θ. 356.
 Αἰγαχήμεϑ, ex animo dolens.
 præsentis med. part. ab αἰγά-
 χημι pro αἰγαχέω, *tristitia*
afficio. Thema αἶχϑ, εϑ, τὸ,
dolor. θ. 99.
 Αἰγαχέρων, *acutam*. part. præf.
 pass. ab αἰγαχέω *acuo*. αἰγαχ-
 έρϑ

ῥῶτον pro ἡγεμονίῳ. augmento abjecto & syncope facta ἀναχῥῶτον. Th. ἀχῆ, ἥς, ἡ. cuspis, vel ἄχον, εἶς, dolor. α. 135.

Ἀνάχων, animo mœstus. ab ἀνάχω dolore afficio, ex Themate ἄχον, εἶς, τὸ, dolor. θ. 868.

Ἀκηδής, εἶς, ὁ, καὶ ἡ, negligens. ex α privat. & κηδον, εἶς, τὸ. cura. θ. 489. ἀκηδία, acc. sing. ε. 112. θ. 61.

Ἀκέραιοι, pl. sine sorte. ex α priv. & κῆρ, κηρὸς, ἡ. fors, fatum. ε. 821.

Ἀκίνητοις, dat. pl. Ion. ab ἀκίνητος, qui non movetur. Sepulcra non sunt movenda & refodienda, sed corporibus mortuorum concedenda quies. Th. κινῶ, ᾧ, f. ἦσω, moveo. ε. 748.

Ἀκνώτατοι, firmissimæ. pl. num. & superl. grad. ab ἀκνῶ, incorruptus, ex α priv. & κνῶ, κνῶς, ὁ, vermis, qui in ligno oritur, illudque rodit. Vide supra ἀδινώτατον, ε. 433.

Ἄκμων, ὅς, ὁ, incus. Thema κῆμων, q. d. ἀκῆμων, quod nullis ictibus defatigetur. θ. 722.

Ἀντίκω, acc. ab ἀντίκῃς, ὅς, ὁ. maritus, α. 9. ἀντίκω, ab ἀντίκῃς εἶς, ἡ. marita, ex α

quod est non privativum, sed conjunctivum, ab ἄμα, simul, una, & ἀντί, ἡς, ἡ, lectus, ἀκῆμαι jaceo, cubo. ε. 798. θ. 410. 921.

Ἀνόρητον, apud Poëtas idem quod ἀνόρετος insatiabilis, cum genit. ex privativa part. α, & ἀνόρετος, ἀνόρετος, pro quo etiam dicitur ἀνόρετος, ὕψις, satio. α. 346. 433. 459.

Ἄκσι, audi, præf. imperat. ἀκῆσαι, 2. sing aor. 1. act. opt. audiveris, ε. 211. 719.

Ἀκῶσταις, pl. num. α. 1. part. • verbi ἀκῶ, audio, f. σ. p. κῶ. p. m. ἡκῶ & Att. ἀκῶ. θ. 665.

Ἄκρη, Ionicè pro ἄκρα summa, neut. ἄκρον. ἀκρότατον, in superl. ε. 231. 679. α. 33. θ. 7. 62.

Ἀκρίβης, ὅς, ὁ, καὶ ἡ. anceps, dubium. Th. κερῶ, secerno, judico. α. 311.

Ἀκρονέφαιον, vespertinus. comp. ex ἀκρῶ, α, ὅς, summus, & νέφαι, αἶς, τὸ, caligo. item crepusculum. ε. 565.

Ἀκρίνη, nomen proprium mulieris. θ. 249.

Ἀκτὴ, litus. ἀκταῖς, dat. pl. litoribus. ab ἀκω frango, quod ibi fluctus frangantur. & ἀκτὴ, manus, donum. ε. 32. 464. quod Junius & Con-

stantin.

stantin. derivant ab ἀκτῆς, ὁ, cibus.

Ἀκτῖνες, dat. pl. Poëticus, ab ἀκτῖν, ἵν' ὅ, radius solis. ab ἄγνυμι *frango*. radiorum solarium est refraction. 9. 760.

Ἄλα, acc. sing. *mare*, ἡ ἅλα, mare: ὁ ἅλας, sal. solo genere differunt. 9. 791.

Ἄλας, pro ἅλας *ad mare*. ὃ postpositum accusativo, valet ad. ε. 529. 755.

Ἀλάλη, *errant*. 3. singul. verbi passivi, à verbo ἀλάομαι, ἄμα, *vagor, erro*, pro quo etiam dicitur ἄλημι, ἄλημαι, & per reduplicationem ἀλάλημι, in passivo ἀλάλημαι, σαι, ται, ε. 100.

Ἀλαλητής, dat. sing. ab ἀλαλητής, ὅ, clamor militum, dicentium ἀλαλή. Gallice *alarme*. Th. ἀλαλή, ἡς, ἡ, ἀλαλα. α. 382. differt ab ἀλάλη, ὅ inenarrabilis.

Ἀλαλεν *profligabat, arcebat*, imperf. Ionic. ab ἀλάλω. Thema est ἀλκή, ἡς, ἡ. *robur, vires*. 9. 527.

Ἀλασκοπῶ, *speculationem*, proprie *cacat speculationem*. comp. ex ἀλαός, *cacius*, & σκέπτομαι, f. ψομαι, *circumspicio*. unde est σκοπή & σκοπία, αῖ, ἡ, *specula*. 9. 466.

Ἀλαπαδῖον, *imbecillium*. ab ἀ-

λαπαίζω, *diripio, vasto*. Thema; λαπαίζω, & λαπαίσω, *evacuo*. ε. 435.

Ἄλασος, ε, ὁ, κῆ, ἡ, *gravis, non oblivioni tradendus*. Doricè, pro ἄλησος, à λήθω, f. σω. *laqueo*. 9. 467.

Ἄλγ', pro ἄλγος, ab ἄλγος, εἶ, τὸ, *dolor*, unde Latinorum *algeo, frigeo*. ε. 132. 198. 209.

Ἀλγινόεντα, acc. sing. ab. ἄλγινός, εἶ, ὁ, *molestus*. Thema ἄλγος, εἶ, τὸ, *dolor*. ἄλγινός, ε, f. g. acc. cas. θ. 214. 226.

Ἀλέα, ας, ἡ, Ionicè ἀλέη, ης, ἡ, *calor, seu tepor qui est ex Sole*. ἐπ' ἀλέα λέχλυ. ε. 491.

Ἀλέαος, *vitare*. α. 1. med. infinit. pro ἀλείσας, pro quo ἀλείας & ἀλέας, per geminam syncopen (sic Rom. 3. v. 15. ἐκχέαι pro ἐκχέουσι.) ab ἀλείω *molo f. έσω, p. εἰνα*. item *vitare, evito*, ε. 732. 444. 778. pro ἀλείω dicitur etiam ἀλείω, itemque ἀλείνω, *cfugio*. ε. 826. est versus ultimus.

Ἀλεγίζω, f. σω, p. κει. *curo*. ab ἀλείω. hinc ἀλέγνυς. ε. 249. θ. 171.

Ἀλείνω, *evito*. Vide in ἀλέας.

Ἀλείω. Vide paulo ante ἀλέα.

Ἀλεξιάρη, *imprecationum ex-*

pultrix, ex ἀλίξω vel ἀλεξίω
arceo, depello, & ἀρῶ, αἶ, ἡ.
dira imprecatio. est vox me-
dia, quæ modo in bonam
partem accipitur & vertitur
precatio, modo in malam, ut
hic. i. 462.

Α'λειφαρ, αἰϞ, ὁ, *pinguedo*, ἀ-
λείφω. f. ψω. a. 2. ἡλιφον. θ. 553.

Α'λόααζ. Vide paulo ante ἀ-
λέααζ. i. 503. 796.

Α'λόορφοι. Vide in ἀλέααζ. i.
533.

Α'λειωρῆ, Ionicè pro ἀλειωρῶ, αἶ,
ἡ. *evitatio*. Th. ἀλέω, vito.
i. 402.

Α'ληθία, acc. sing. ab ἀληθῆς, ve-
tus. hinc ἀληθείω, Ionicè,
pro ἀλήθειαν. θ. 28. i. 766.
816.

Α'λιάκμωνα, acc. sing. ab ἀλιάκ-
μων, ονϞ, ὁ. nomen fluvii, ex
ἀλς, ἀλὸς, ἡ, mare, & ἀκμή,
ῆς, ἡ, cuspis, vigor, incre-
mentum. θ. 343.

Α'λίατος, υ, ὁ κῆ ἡ, non desinens.
Thema, λιάζω, f. σω. agito.
θ. 611.

Α'λιός, ἐϞ, ὁ, *piscator*, proprie
qui in mari piscatur. per sy-
nechd. spec. *piscator qui vivit*.
Th. ἄλς, ἀλὸς, ἡ, mare. a. 214.

Α'λιμήδη, nomen mul. q. d. *quæ
curat mare*. ex ἀλς ἀλὸς, ἡ,
mare, & μῆδϞ, εϞ, τὸ, cura.
θ. 255.

Α'λίοιο, Poëtice, pro ἀλίω, ex
ἀλίϞ, *marinus*. Th. ἄλς.
θ. 1003.

Α'λιτημῶρον, part. præter. pass. Io-
nic. ab ἀλιτίω, *pecco*. a. 91.

Α'λιτσαίνει, 3. præter. pass. *male
agit*, ab ἀλιτσαίνω, *pecco*,
quod est ab ἀλιτς, *pecca-*
tor. Thema est ἀλιτίω, *pec-*
co, f. ἦσω, vel ἀλείτω, cuius
aor. 2. ἡλίθῃ. i. 239. & 328.

Α'λκίοιο, Ion. pro ἀλκαίω, ab
ἀλκαίϞ, υ, ὁ. nomen viri.
Thema est ἀλκή *robur*. a. 26.

Α'λκείδω, pro ἀλκείδω, Æoli-
ce, à nominativo ἀλκείδης,
υ, ὁ. nomen viri, ab ἀλκή, *ro-*
bur, a. 112.

Α'λκιμϞ, υ, ὁ, κῆ ἡ, *robustus*,
fortis. Th. ἀλκή, ῆς, ἡ, *ro-*
bur. a. 320. θ. 526.

Α'λκμῶν, nomen fœminæ, q.
d. *robur Luna*. Luna singu-
lares habet influxus in fœmi-
nam, nec non in oceanum,
qui est quasi *mundi uter*.
a. 3. 467. θ. 526. 950.

Α'λκτῆρ, acc. sing. ab ἀλτῆρ, ῆ-
ρϞ, ὁ, *defensor*, *propugnator*.
Thema ἄλκω, ab ἀλκή, un-
de ἀλάλκω *profigo*. a. 29.
128. θ. 657.

Α'λλ', pro ἄλλ'. i. 11. 15. 35. θ.
58. &c.

Α'λλα, nom. pl. ab ἄλλῃ, alia.
i. 821. θ. 363. 872.

Α'λλάων,

Ἀλλαν, *aliarum*, pro ἄλλαν, Æolice, α. 260. ἄλλω. α. 28. ἄλλῃ. ε. 260.

Ἀλλήλων, gen. pl. ε. 134. ἄλλήλοισιν dat. pl. Ion. pro ἐν ἄλλήλοισι inter se. α. 347. 379. ἄλλήλας, acc. pl. α. 375. 262. Flebitur tantum per Genitivum, Dativum & Accus. pluralem, idque in tribus generibus. ε. 134. 249. 276.

Ἄλλο. ε. 142. 156. ἄλλοι. θ. 147. ἄλλοι. ε. 406. 711.

Ἀλλοίω, acc. ab ἄλλῳ. ε. 822.

Ἀλλοῖ, ε, ὁ. *diversus*, ab ἄλλῳ, alius. ε. 481.

Ἄλλῳ, ἄλλῃ, ἄλλο, alius, a, um. ε. 339. 443.

Ἄλλοτε, *interdum, alias*, adverb. ε. 243. 723.

Ἀλλότῃ, ε, ὁ. Thema est ἄλλῳ, alienus, non proprius. ε. 34. θ. 599.

Ἀλμυρὸς, ε, ὁ. *salsus*, epitheton oceani. Thema ἄλς ἁλὸς, ἡ. mare. θ. 107. 964.

Ἀλόχος, ε, ἡ. *uxor*. ἁλόχῳ, dat. α. 87. ex α conjunctivo, quod est ex ἄμῃ, & λείχῳ, εἰς, *lectus*, quod sit in eodem lecto cum marito. θ. 886. ε. 327.

Ἀλλῶ, εἰς, *lucus*. ex ἄλλομαι *salio*, quod arbores veluti ἐ terra profiliant. α. 70. 99.

Ἀλυκῆ πίδα, dat. pl. Ion. ab ἁλυκῆ πίδα, *vinculum indissolubile*, q. d. ἁλυκῆ πίδα, *indissolubilis pedica*, ἄλυκ-τῷ, *metri causā*, pro ἄλυκ-τῷ, ex α privat. & λύνω, *dissolvo*. θ. 521.

Ἀλύξει, *vitabit, fugiet*. fut. i. med. ab ἁλύσκω *vito*. f. ξω. Thema est ἁλίω *molo*: item *vito*. ε. 361.

Ἄλφειον, ab ἄλφειῳ, ε, ὁ. *nomen fluvii*. θ. 338.

Ἀλφῆσιν, dat. pl. Poëticè & Ionicè pro ἁλφῆσιν, ab ἁλφῆς, ε, ὁ. *inventor*. ab ἁλφίω *invenio*. Th. ἁλφα. *primæ alphabeti Græci litteræ nomen*. ε. 82. α. 29. θ. 512.

Ἄλῃ, ἡς, ἡ. Thema ἁλως, α, ἡ, *area*. Spiritus mutatur in ortu. ε. 804. 597. α. 291.

Ἄμ', pro ἅμα, *unà, cum* Dat. ἅμα βροντῇ *cum tonitru*. θ. 80. 268. 691. ε. 217. α. 23. ἅμυδις Æolice pro ἅμυδις, idem quod ἅμα, *simul*. θ. 689.

Ἀμειμακέτιο, *indomiti*. ἁμειμακίῳ, ε, ὁ, ex α intensivo. quod est ex ἄζαν, *valde*, & μαίμαίω, *vehementer cupio*, impetu feror, *qui animò est in praelia admodum pronò*, ἁμειμακίῳ πῦρ. Th. μαίω, *cupio*. α. 207. θ. 319.

Ἀμαξα, ης, ῆ, currus, plaustrum, quasi dicas ἄμα ἄξονι, cum axe. s. 424.

Ἀμαξαν, pro ἄμαξαν, Æol. s. 451. 690.

Ἀμαρτή, peccaverit. 3. sing. a. 2. act. subj. ab ἀμαρτίῳ pecco. f. ἀμαρτήσω, p. ἡμαρτήκα. a. 2. ἡμαρτήν. ex α. priv. & μαρπῶ, assequor. θ. 222.

Ἀμαρπίνο, cuius mens est prava, ex ἀμαρπίῳ pecco, & νό, ἔς, mens, qui mente peccat. θ. 511.

Ἀμύρυσσι, imperf. pro ἡμύρυσσι, splendebat, verbi ἀμύρυσω, f. ζω. fulgeo, splendo, ex ἀεπιδάλεκα, & μαίρω splendo. θ. 827.

Ἀμύδι, præf. infinitivi medii, metere. Thema est ἀμύδι. f. ἦσω meto. Metere instar formicæ, nihil aliud est, quam colligere, comportare. Est assiduitatis magistra. Prov. 6. ε. 776. 390. 773.

Ἀμυροτέρη, Ionicè pro ἀμωροτέρη, obscurior. ab ἀμωρός, α, ὄν, obscurus. ex α. priv. & μαίρω splendo. s. 282.

Ἀμυρωθείη, intereant, a. 1. opt. pass. verbi ἀμωρόω, α, obfusco, obscuro. Th. ἀμωρός, ἔ, ὁ, obscurus. s. 691.

Ἀμυαλ, pro ἀναβατός, scansilis, pervius. sic ἀμυαίνω, pro

ἀναβαίνω. Thema est βασιμ, eo, f. βήσομαι. a. 2. ἔβην. s. 679.

Ἀμβολιστής, ἔ, ὁ, dilator operum, ex ἀναβάλλομαι, differo, procrastino. μηδὲν ἀναβάλλεμνος. & ἔργον, τὸ, opus. s. 411.

Ἀμβροσίη, dat. sing. Ionicè pro ἀμβροσία. ἀμβρόσιος immortalis, ex α. privat. & βροτός ἔ, ὁ, mortalis. καὶ ἐπὶ περὶ τῷ μὲν καὶ τροπῶν τῷ περὶ εἰς σίγη. θ. 69. 796.

Ἀμβροσί, ἔ, immortalis, pro ἀβροσί. Th. βροτός, mortalis. θ. 43.

Ἀμείζαρι, ardua, invidiacarens. Thema μεζαίρω, invidio. θ. 666.

Ἀμειβόμεν, præf. part. respondens, ἀμειβόμενα, mutantes, ab ἀμείβω, f. ψω. commuto. In dialogis verba commutamus. construi solet cum Accus. a. 117. θ. 654. 749.

Ἀμειλίχων, gen. pl. ab ἀμειλίχτω, ἔ, ὁ καὶ ῆ, asper, durus. Th. μελίσσω, mellitum reddo. θ. 659.

Ἀμεινον, melius, comparativus ab ἀγαθός, bonus. s. 312. 700. Cæteroquin ἀμεινὼν ex α. epitatico & μῆν, robur: sic δρεῖων est ex ἄρης. ἀμεινονα, ἀμεινὼν, acc. sing. m. g. α. 51. s. 19. 292. 318. 283.

Vide

Vide ἀζαθῶ.

Ἀμελᾶσιν, 3. pl. sub. negligent. ab ἀμελέω. negligo, hinc ἀμελής, ex α priv. & μέλι cura est. s. 398.

Ἀμέρῃς, 2. sing. a. r. act. subj. à verbo ἀμέρῶ, privo. f. σω. ἀμερῶς pro ἡμερῶς, imperf. Ion. Th. μέρῶ, σω. privo. α. 331. θ. 698.

Ἀμηχανία, Ionicè, pro ἀμηχανία *difficultas*, ab ἀμήχανος *minime cautus, perplexus*. ex α priv. & μηχανή, machina. ἀμήχανον, inexplicabilem. s. 494. 83. θ. 295. 310.

Ἀμήχεις, f. i. ind. ab ἀμάω, meto. Vide paulo ante ἀμάσθαι. s. 478.

Ἀμηθός, ἔ, ὁ, *messis tempus*: sed ἀμήθως, ἔ, ὁ, *messis*, ab ἀμάω meto. s. 382. 573.

Ἀμεις, pro ἡμεῖς, Æolice, *nos*. ab ἐγώ, ego. α. 87.

Ἀμέλιον, pro ἀνά μέλιον, *in medio*. α. 209.

Ἀμειβῶν, *talionem, proprie, mutationem*, ab ἀμείβω *mutuo*. f. ψω. præter med. ἡμειβῶ. s. 332.

Ἀμολγαίη, *lactea* ab ἀμέλω f. ξω. *mulgeo, ich melle*. ἀμολγῆς ἔ, ὁ. *tempus, quo mulgentur vaccæ*. s. 588.

Ἀμῶν, adverb. *insatiabiliter, incessanter*, ex α priv. & μῶτος, ἔ, ὁ. *lintheum carptum*

quod vulneribus inditur. α. 361.

Ἀμπαμος, *solatium*. pro ἀνάπαμω, ἄλος. n. g. ab ἀνάπαύσμαι. *quiesco*. Th. παύω. *finio, cesso*. α. 2. ἔπαον. θ. 55.

Ἀμπέλαγος, *per pelagum, per syncopen, pro ἀνά πέλαιος*. θαλασσα *mare*. sed πέλαιος, τὸ *maris profunditas*. θ. 190.

Ἀμπυκίδιω. acc. à nominativo ἀμπυκίδης, ἔ, ὁ, *Ampyci filius*. ἀμπυκος, ἔ, ὁ. *nomen viri*, ab ἀμπυξ, υκός, ὁ. *idem quod τὸ κλέιδωτρον, calendrum, reticulum muliebre*. ab ἀμπύχω *circumdo*. α. 181.

Ἀμυδῖς, Æolic. Adverb. *idem, quod ἄμα, simul, cum*. α. 345.

Ἀμύμονα, acc. sing. ab ἀμύμωνος, ὁ, ἡ. *irreprehensibilis idem quod ἀμώμητος*, ab ἀμύμωνος, ὁ. *nomen viri*. θ. 654. & valet idem quod ἄμωμος, *qui nihil commisit* ἔμυγμης h. e. *derisione dignum*. ἀμύζω, f. ξω. *derideo*. Sic dicitur per syncopen ἔζαμμος, pro ἀμύμων. θ. 264. α. 65. 112.

Ἀμύνοις, præf. part. ab ἀμύνω, *juvo*: item *arceo, propello*. f. νᾶ, α. ι. ἡμυνα p. γηα. α. 240.

Ἀμφ' pro ἀμφὶ *idem quod περὶ, circa*. s. 203. α. 128. 200.

Α'μφαγαπῶντες, præf. part. pl. num. ab ἀμφαγαπᾶω. ex ἀμφι & ἀγαπᾶω, valde diligo. i. 58.

Α'μφαράβιζον, imperf. Ion. circumstreperebant. ab ἀμφαράβιζω, circumstrepo. compositum est ex ἀμφι & ἀράβιζω, quod est à Themate ἀράβω, &, ὁ. strepitus. α. 64. alii legunt ἀμφαβάριζον, ex ἀβάριζω quod etiam ab ἀράβω. ibid.

Α'μφικάλυψε. a. i. act. ab ἀμφικαλύπτω circumtego, ex ἀμφι circa, & καλύπτω, tegeo, f. ψω. p. κω. a. 2. ἐκάλυβον. i. 165.

Α'μφιπι, imperf. act. Ion. verbi ἀμφίπω, persequor, foveo. Th. ἵπω, operor, sequor, 9. 696.

Α'μφι præpositio circa, per τμήσιν separatatum circum. i. 73. 539. α. 172.

Α'μφις Adverb. i. 699. circum, seorsim. 9. 851.

Α'μφιβάλη, aor. 2. med. subj. ab ἀμφιβάλλω. circumjicio, circundo. f. λω. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. p. m. βέβολα. Th. βάλλω, jacio. ε. 543. ἀμφιβαλῶν. i. 785.

Α'μφι-βάλλ'. α. 253. per τμήσιν, βάλλ' pro ἔβαλλε. Imperf. Ion. Th. βάλλω. α. 254.

Α'μφίβλητρον, &, τὸ, rete quod à duobus utrimque projicitur in aquam. ex ἀμφι, circum, & βάλλω, jacio. α. 215.

Α'μφιγυήεις, εἰς, ὁ, utroque pede claudus, Vulcani epithetum. ex ἀμφι utrimque, & γυῖον, &, τὸ, membrum. qui claudicat ex utroque pede. ἀμφοτέροις γυίοις ἢ ποσὶ χωλός. i. 70. α. 219. 9. 571. 945.

Α'μφιδάμας, genit. ab ἀμφιδάμαι, nomen viri. q. d. qui utrimque domat. ex ἀμφι & δαμάζω, domo. i. 652.

Α'μφιδιδή, est 3. sing. plusq. perfecti medii, à δαίω divido, convivor, scio, comburo. in a. 2. act. ἔδαον. Hinc est præf. med. δέδηα. Sicut à θάλλω τίθηλα, à χραίων πέκκηα, &c. α. 62.

Α'μφικαλύψη, 3. sing. a. i. act. subj. ab ἀμφικαλύπτω. Th. καλύπτω tegeo, f. ψω. p. φα. a. 2. ἐκάλυβον. i. 553.

Α'μφιλοχίας, acc. pl. disceptationes, quæ sunt verbis, ab ἀμφιλογία, ubi ex utraque parte contenditur, ex ἀμφι & λέγω, dico. 9. 229.

Α'μφιπολεύω. f. ἄσω. obambulo, comitor. Th. πολίω, versor; pro quo Poëtice πολύω, versor. i. 801.

Α'μφι-

Ἀμφιῤῥύτων, dat. ab ἀμφιῤῥύτῳ, *circumfluus*, ex ἀμφι & ῥύω pro ῥέω, *fluo*, f. ἄσσω, p. ἔρρω-
κω. §. 983.

Ἀμφιρῶ, nomen mulieris. 4. *contractorum*. ex ἀμφι & ῥέω, *fluo*, &c. §. 360.

Ἀμφιτείτη, nomen mulieris, ex ἀμφι & τεύω *strido*, fut. *τείσω*. à *circumstrependo*. §. 243. 254. 930.

Ἀμφιτεύων, ὤων, ὤωνα. No-
men viri, ex ἀμφι *circum* & *τεύω*, *attero*, *macero*, *vexo*. *τεύμα* proprie *foramen*. item *veterator*. α. 2. 37. 54. 80. hinc

Ἀμφιτρωνιάδης, υ, ο, filius *Amphitryonis*. per epenthesin ῥ α metri causa pro ἀμφιτρωνίδης, υ, ο. α. 165. 416. §. 317.

Ἀμφιχία, α. ι. act. infinit. ex ἀμφι & χίω *fundo*. f. χάσσω. *Æol. aorist. 1. act. ἔχουσα*. & per syncopen ῥ σ, ἔχουα & per novam ῥ υ syncopen, ἔχα. p. κέχουκα. perf. pass. κέχυμαι. α. ι. pass. ἐχούθην. ε. 65.

Ἀμφοτέρῳ, α, ον. *ambo*. dat. pl. ἀμφοτέροις, Ion. α. 177. 382. θ. 771. hinc

Ἀμφοτέρωθεν, *utrinque*, adverb. Th. ἄμφω, *ambo*. §. 733.

Ἄμφω. ε. 772. α. 171.

Ἀμώμητος, *inculpatus*. ἄμω-

μος, qui est absque omni labe. ex α priv. & μῶμος, υ, ο, *probrum*, *dedecus*. item *derisor*. ab Hebr. מומ *macula*. Hinc verbum μωμέομαι, ἔμω, *cavillor*. proverb. paronomasticum ῥᾶον μωμέειας ἢ μιμείας. α. 102.

Ἀμῶν, 3. pl. ind. pass. verbi ἀμῶω, ᾶ, f. ἦσων, meto. θ. 599.

Ἀ', *vocula* seu *particula* *potentialis*. Poëtæ alioquin pro ea ponunt κε, κεν. ε. 179.

Ἀ', *præpositio*, pro diversa significatione varios casus regens. ε. 226. 326. §. 91.

Ἀ'αβάλλω, præf. inf. differre, *procrastinare*. Th. βάλλω, f. λᾶ. *jacio*, ἀ'αβάλλομαι. ε. 408. 410.

Ἀ'νάγκη, ης, ἡ, *necessitas*. ἔω' ἀνάγκης *necessario*. ε. 15. §. 517. 615.

Ἀ'ναγν, *ducebant*, 3. pl. imperf. Poëtice, pro ἀνήγν. ab ἄγω *duco*. f. ξω. p. ἤχα, α. 2. ἤγν. α. 280.

Ἀ'ναίλπῳ, pl. *insperata*, ab ἄελπις, *insperatus*. Th. ἐλπς, ἰδῳ. η. §. 660.

Ἀ'ναιδία, ex α priv. & αἰδώς, ὅς, ἡ, *pudor*. §. 312. 833. ἀναιδής, ἐς, ο, κ, ἡ. ἀναιδείη, dat. sing. Ionice ut & ἀναιδείῃφι. φε enim per *paragogen* additur, ab ἀναι-

δα, *impudentia*. hoc ab ἀναι-
δης ἐϞ ὁ, ἡ, *impudens*, ex α
priv. & αἰδώς, ὁϞ, ἡ, *pudor*.
αἰδώς verò ex α priv. & εἶδω
video, ab intuendi fuga. ε.
357. & 322.

ΑἰναιπϞ, *inculpatus*. ex α
priv. & αἶψα, ἡ. *causa*. ε.
825.

Αἶψα, acc. sing. ab αἶψα, *rex*,
ἀνὰπϞ. ε. 69. ϑ. 347. α.
197. 226. ϑ. 493.

Αἶψεν, fut. 1. act. infin. ab
αἶψα, *regno*. f. αἶψω.
p. χα. α. 1. ἡνὰχα. & Ionic.
αἶψα, αἶψεν. ϑ. 837. Di-
stinguitur ab αἶψω. f. αἶψω
ex sola contextus serie. ϑ.
49.

Αἶψεν, non respirans. ex
α priv. & πνέω, *spiro*, f.
πνέω. ϑ. 797.

Αἶψεν, præf. ind. Vide αἶψεν.
θ. 506.

Αἶψεν, quatiens, est f. g.
part. a. 1. act. Poët. ab αἶψ-
σείω, *quatio*. Thema est, σείω,
moveo, f. σείω, p. σείω.
α. 344.

Αἶψον, Ion. & Poëtice pro
ἡνὰσον, 3. pl. imperf. act. ab
αἶψα, *regno*. vide αἶψεν.
ϑ. 1015. α. 328.

Αἶψον, converte. præf. in-
fin. act. pro imperativo. Hel-
lenismus. ab αἶψον.

verto. Thema est σείω, ver-
to. f. ψω. p. ἐσειω. α. 2. ἐσει-
ω. hinc σείω, ἡ, ἡ ver-
sio, *flexus*, & hinc σείω
verso, *circumago*, Poëtice
σειω, *idem*. α. 121.

Αἶψον, ε. ὁ, ἡ, *mutus*, *idem*
quod ἀψον. Th. ἡ αἶψον,
vox. ϑ. 797.

Αἶψον, nomen viri, sine aura,
vento. Th. αἶψα, *aura*, ven-
tus. item *torrens*, & tum est
ex α valde & αἶψω. α. 477.

Αἶψον, a. 1. med. infinit.
Poëtice, pro αἶψον, ab
αἶψω, *recedo*. Them. χα-
ζω. f. αἶψω. *recedo*. α. 336.

Αἶψον, præf. part. vide-
tur oriri à φυσίω, *inflo*, hinc
φύσα, ἡ, ἡ, *follis*, blas-
bals. Thema φυσίω *sufflo*. Sed esse
à φυσίω, *anhelo*, patet ex de-
clinatione hujus part. Nam
pro αἶψον, dicunt Poë-
τα αἶψον, ab αἶψον-
σίω ὦ : Poëtice αἶψον-
σίω : sicut pro ὀρέω ὀρέω
dicunt ὀρέω, ubi ο μικρὸν præ-
ponunt præcedente syllaba
brevis, ω vero præcedente
syllaba longa. αἶψον-
σίω vero ab αἶψον, con-
tracte αἶψον, neque
ω habet, neque ο ante se ferre
potest. α. 211.

Αἶψον, a. 1. act. infin. ab
αἶψον.

ἀναψύχω *refocillo, recreo*. Sic-
ut ventus æstuantem reficit,
ita quies laboribus exhau-
stum. Th. ψύχω, f. ξω, refri-
gero. ε. 606.

Ἀνδιχα, pro ἀναδιχα, *divisim*,
Adv. ἀδιχα *dupliciter*. The-
ma, δις bis. ε. 13.

Ἄνδρα, acc. sing. ε. 269. ἀνδρά-
σι, dat. pl. ut & ἀνδρεσι, sed
hic est Poët. & Ion. ab ἀνὴρ, ὁ,
vir, g. ἀνδρὸς. pl. ἄνδρες. ε. 269.
19. 482. 300.

Ἀνδρογύνῃ, *viripara*, quæ pa-
rit masculum. Sermo est de
tempestate seu de die Lunæ.
Componitur ex ἀνὴρ, ὁ, vir,
& γεινομαι, nascor, quod
in præter. med. habet γήγνα.
inde γύνῃ, generatio. ε. 781.

Ἀνδροκλασίας, accus. pl. *strages*
seu *caedes virorum*, ab ἀν-
δροκλασία, ας, ἡ, in dat. ἀν-
δροκλασίῃ, Ion. ab ἀνὴρ, vir,
& κλείνω *occido*. f. κλεινῶ. p.
act. ἔκλινκα. præter. med. ἔκ-
λινα. θ. 228.

Ἀνδρομέα, genit. ab ἀνδρόμεῃ,
virilis, per syn. speciei, *hu-*
manus, idem quod βρότεῃ,
ἀνθρώπινῃ. Th. ἀνὴρ, ἀν-
δρὸς, vir. α. 256.

Ἀνδροφόνειο, gen. Ion. ab ἀνδρο-
φόνῃ, qui virum occidit. ab
ἀνὴρ, vir, & φένω, *occido*,
quod in præter. med. πίφονα,

α. 98. 420.

Ἀνίηκε, perf. Act. pro ἀνῆκε,
Attice. ab ἀνίημι, *remitto*,
relaxo, f. ἀνῆσω. α. 2. ἀνίω.
Th. ἵημι. mitto. θ. 495.

Ἀνέθηκα, a. i. act. ab ἀνατίθημι,
impono, *dico*. Th. τίθημι,
pono. ε. 656.

Ἀνελόντα, acc. part. a. 2. act. ab
ἀναιρέω *aufero*, *tollo*. in a.
2. act. ἀνείλον, in part. a. 2.
act. ἀνελών, ὄντα, ὁ, ἀνεί-
λετο, *subtulit*. a. 2. med. ab
ἀναιρέομαι, ἔμα, *aufero*.
Th. αἰρέω, ᾶ, *cipio*, f. ἤσω,
p. ἤρηκα. a. 2. εἶλον. ε. 746.
θ. 553.

Ἄνεμῃ, α, ὁ, *ventus*. ἀνέμοιο.
gen. Ion. ἀνέμοισι, dat. pl.
Ion. ε. 549. 619. 643. 669.

Ἀνεπίξες, α, ὁ, ἡ, *impolitus*,
imperfectus, ab ἐπιξέω, in su-
perficie rado, seu scalpo; inde
ἀνεπίξες, scalpendo aut
dolando non perfectus. The-
ma ξέω, rado, polio. f. ξέσω.
ε. 744.

Ἀνεπὶρρέκτων, gen. pl. *nondum*
confectis, vel *libatis*, h. e. in
mensa appositis. ab ἐπιρρέζω,
sacrifico. Thema, ρέζω, fa-
cio. f. ρέξω, & ἔρξω. p. ἔρ-
ρεχα. præter. pass. ἔρρεγμα, &c.
α, i, part. ρεχθεὶς. p. m. ἔροχα
& ἔορχα. ε. 746.

Ἀνέρ', acc. pro ἀνέρα. Vide in
ἀνδρα.

ἀνδρῶν. ε. 749. 752.

Αἰσριψαμένη, abripiens, a. i. med. part. à verbo αἰσρέπωμαι, ex ἀνα & ἰρέπω, everto, attraho. f. ψω. θ. 990.

Αἰσφαίνεθ, imperf. ab αἰσφαίνομαι, appareo, manifestus reddor. Th. φαίνω, f. αὐά, in lucem profero, p. πίφαγχα, a. i. ἔφηνα, a. 2. ἔφανον. p. m. πέφηνα. θ. 710.

Αἰνήατον, 3. pl. a. 2. Att. subduxerunt, pro αἰνήαν, verbi αἰνάω, subduco, f. αἰνάξω, p. αἰνήχα, a. i. pass. αἰνήχθην Th. αἶνω. duco. θ. 626.

Αἰκέει, ε, ο, κη η, ab αἰκίω fano, vel αἰέομαι, ἔμαι, f. ἔσομαι. & ἦσομαι. θ. 612.

Αἰήνορα, acc. sing. ab αἰήνωρ, iners, ex α priv. & αἰήρ vir. ε. 749.

Αἰήρ, vir, ἀνδρὲς, ἀνδρῖ, &c. ε. 263.

Αἰθεῖ, 3. person. præs. ab αἰθέω, floreo, f. ἦσω, p. κα. ab αἰθεῖ, εἶ, τὸ, flos. ε. 580.

Αἰθεια, η. nomen proprium loci. α. 381.

Αἰθεμύεσσαν, acc. sing. f. g. ab αἰθεμύεις, εσσα, εν, floridus. ab αἰθεμον, ε, τὸ, flos. Th. αἰθεῖ, εἶ, τὸ, flos. θ. 887.

Αἰθεζον, dativ. pl. ab αἰθεῖ, εἶ, τὸ, flos. ε. 75. θ. 279.

Αἰθίωσι, 3. person. pl. ind. Do-

rice pro αἰθεῖσι, & hoc pro αἰθεῖσι, florent. ab αἰθέω, εἶ, f. ἦσω. floreo. Th. αἰθεῖ, εἶ, τὸ, flos. ε. 225. θ. 988.

Αἰθη, ης, η, nomen urbis. α. 474. quidam scribunt Αἰτη.

Αἰθροπῶ, ε, ο, κη η, homo. apud Platonem in Cratylo, ἐτυμολογεῖται, quasi ὡς αἰθρῶν ἀ' ὅπως, attente considerans, quæ vidit. vel ita dictus, ὡς τὸ αἶν αἰθρεῖν, à sursum aspiciendo. ε. 49. 470.

Αἰέσκε, Poëtice, pro αἰέη, 3. pers. imperf. ex ἀνα & ἴημι: in imperf. αἰέλω, ης, η. & Poëtice, αἰέσκον ες, ε, ut ἐτύπτεσκον pro ἔτυπτεν. Sicuti pro ἦν eram Poëtæ dicunt, ἔσκον, ες, ε. Th. ἴημι, vel ἔω, mitto, f. ἦσω. p. εἶγα. aor. 2. ἦν. aor. 2. imperat. ἔς. θ. 157.

Αἰέλω tristitiam, acc. ab αἰέω, Ionice αἰέη, η, mæror. θ. 611.

Αἰέκηι, ε, ο, κη η, invictus. à νίκαω νίκο, f. ἦσω. p. νεικηκα. a. i. νείκησα. θ. 489.

Αἰένω, aor. 2. part. proprie sursum euntem, h. e. orientem, ab αἰέημι: ex ἀνα, αἶν & εἶμι, eo, seu ἴημι, idem quod εἶμι. hinc a. 2. aët. ἴον, ες, ε. tanquam ab εἶω, sicut à λείπω est ἔλιπον, &c. ε. 726.

Αἰέ-

Αἰπίϑιζιν, dativus pl. Ion. ab αἰπίϑι, &, ὁ πῆ ἡ, ex α priv. & πίϑω, ψω, lavo. ε. 723.

Αἰσέμεϑ, præf. part. ab αἰνίσσεμαι, exurgo. Th. ἴσημι, στο, f. σήσω. p. ἴσηκα, a. 2. ἴσω. ε. 575.

Αἰολείη, dat. Ionice pro αἰολεία, miseria. ex α priv. & ὀλεῖϑ, beatus. Th. ὀλεϑ, &, ὁ. felicitas. q. d. ὀλεβίϑ. ε. 317.

Αἰόσιϑ, inoffis, ex α priv. & ὀσίον, ἔν, τὸ, os, offis. ε. 522.

Αἰσπίφεϑ, pro αἰνασπίφεϑ, percurrit. ab αἰνά, & σπέρω, verito, f. ψω. p. φα. a. 2. ἴσραφον. ϑ. 763.

Αἰτ', pro αἰτὴ, è regione. & proinde accentus in prima non debet esse. ε. 725.

Αἶϑα, contra. Adv. Poët. item coram. hinc αἰϑάω, obviam venio, f. ἴσω. αἰπίον, idem quod αἶϑα. α. 432. ϑ. 630.

Αἰπεδολήζεν, a. i. act. ab αἰνέβολέω, occorro, item nanciscor, cum Genit. f. ἴσω. præf. αἰνέβεδολήκα. Th. βάλλω, jacio, percutio. α. 439.

Αἰπὴ, præpositio. pro, loco. ε. 57. ϑ. 893.

Αἰπία. Adverb. è regione, idem quod αἰπίον. ab Adj. αἰπίϑ, α, ον, ex adverso stans. Th. αἰπὴ, pro. ε. 479.

Αἰπιβίω, obviam, Adv. ab αἰνέβιϑ, adversus. ex αἰντί & βία, ας, ἡ. vis. α. 150. 163.

Αἰπεδολῆσαι, a. i. act. infinit. vide αἰπεδολήζεν. ε. 782.

Αἰπή, Ionice pro αἰπία, ex αἰντίϑ, adversus. Th. αἰπί. α. 444. αἰντίϑ. α. 361.

Αἰπιφείζειν. præf. inf. proprie obvium se offerre, item contendere, f. ἴσω. p. κα. ex αἰπὴ, & φέρω, fero. f. εἴσω. a. i. ἡνεγκα. ϑ. 609.

Αἰτρεα, dat. sing. ab αἰτρεον, &, τὸ, antrum. ϑ. 483.

Αἰτυσε, pl. num. ab αἰτυξ, υςϑ, ἡ. proprie, ambitus rota in curru: item orbita. α. 64.

Αἰύσας, part. a. i. act. pro αἰνύσας, Poët. ab αἰνύω vel αἰνύτω & αἰνότῳ, perficio. a. i. ἡνύσα. Notetur τμησας Δῖα--αἰνύσας pro αἰνύσας metri causa, emensus. ε. 633. ϑ. 954. αἰνύσας. ε. 393.

Αἰώγα, i. sing. præf. med. ab αἰνάω jubeo, f. αἰνάω, a. i. ἡνώξα. præf. med. ἡνώγα seu αἰνώγα, ε. 369. 401. 685.

Αἰξαις, 2. sing. a. i. act. opt. ab αἰγνυμι, seu αἰγώ, frango. f. αἰξω. a. i. ἡξα. αἰξαιω. pro αἰξαιεν, 3. pl. a. i. act. opt. Æolic. αἰξαια, ας, ε. in 3. pl. αἰξαιω, pro αἰξαιμι, ας, αι. ε. 432. & 438.

Αἰξενϑ,

A'ξεν^Θ, ε. Poëticè pro ἄξει-
ν^Θ, *sine hospite*. Th. ξέ-
ν^Θ, ε, ὁ, *hospes, peregrinus*.
ε. 713.

A'ξονα, acc sing. ab ἄξων,ον^Θ, ὁ,
axis, circa axem rota agi-
tur, & circumagitur, axe
immoto manente. ε. 422.
691.

A'οιδῆ, ἦς, ἡ, *cantus*. 9. 60. α.
282. à præt. med. ᾗοιδε.
Thema, αἰδωcano. αἰοιδῆσι,
dat. pl. Ion. ε. 1.

A'οιδῆς, ἔ, ὁ, *cantor*. Vide supra
αἰοιδῆ. ε. 26. αἰοιδῆι. 9. 95.

A'οικος, ε, ὁ καὶ ἡ, *domo carens*.
ex α priv. & οἶκος, ε, ἡ, *domus*.
ε. 600.

A'οκν^Θ, ε, ὁ καὶ ἡ, *impiger*. ex α
priv. & ὀκν^Θ, ε, ὁ *pigritia*, ex
ε & κινῶ *moveo*, quia pigri
sunt veluti trunci, & vix se
movent. ε. 483.

A'ορ, ἄορ^Θ, τὸ, *ensis*. ab αἶρω
tollo, suspendo. α. 221. 457.

A'επας, ε, ὁ *illæsus*. ab ἔπειω,
vulnero. f. ἦσω. α. 157.

A'π', pro δ'πὸ, ab. ε. 28. 313. 546.
α. 30.

A'παί, præposit. pro δ'πὸ, sit-
ut ὡρᾷ pro ὡρᾷ, &c. poë-
tice. Alia exemplaria habent
δ'πὸ. α. 409.

A'παλά, mollia. h.e. juvenilia.
ab ἀπαλός, ἔ, ὁ καὶ ἡ, *mollis*,
quasi ἀφ'αλός, ab ἀφ'ῆ tactus,

quia mollia facile tangun-
tur. hinc ἀπάλοιζιν, dat. pl.
Ion. pro ἀπαλόις. 9. 3. &
989. α. 279.

A'πάλαμι^Θ, iners. pro ἀπα-
λάμι^Θ, ex α priv. & πα-
λάμη, ἡ, unde Latinorum
palma, manus. ε. 20.

A'παλήσεται, *vagabitur*. fut. 1.
med. ab ἄλῃμι vel ἀλάομαι,
ᾤμαι, *vagor, erro*. in fut. ἀ-
λήσομαι. & in compos. ἀπα-
λήσει. α. 409.

A'παλόχευ^Θ, genit. ab ἀπαλό-
χευς, ο^Θ. ὁ καὶ ἡ. quæ tenel-
lum seu molle corpus habet,
ex ἀπαλός, ἔ, ὁ, *tener, mollis*,
& χεῦς, οός, ὁ, *cutis*. Thema
χεῖα color. ε. 517.

A'πάνωθε, adverb. idem quod
ἄνω, *sine, absque*. 9. 386.

A'πανήνασθ, *recusare*. a. 1. med.
infinit. ab ἀπαναίνομαι *recu-
so*. a. 1. ἀπκνηνάμην ex δ'πὸ
& ἀναίνομαι *recuso*, quod est
ab αἰνῶ, *laudo*; item *assen-
tior*. ε. 452.

A'παι^Θ acc. sing. ab ἄπας, ἄπα-
σα, ἅπαν, *omnis*, & in ge-
nit. ἅπαν^Θ, ἀπάσης, ἅπαν-
τ^Θ, &c. gen. pl. ἀπασίν,
Ionicè pro ἀπασῶν, dat. pl.
ἅπαζιν. ex ἅμα, *simul*, &
πᾶς, *omnis*. ε. 687. θ. 79. 361.

A'πάντη *ubique*. adverb. Th.
πᾶς, ὁ, *omnis*. 9. 524.

A'πα-

Ἀπυσίων, gen. pl. Ion pro ἀπυσίων. Vide in ἀπαντα. θ. 79.

Ἀπίτη, ἡ, fraus. ex α priv. & πᾶτ, ὅ, ο. via, quum à vera via abducimur. Th. ἀπατίω, decipio. hinc, ἀπατιών, ἄν, ὅ, impostor. θ. 224.

Ἀπατήσ, f. i. verbi ἀπατάω, fallo, f. ἦσω. p. ἡπάτηκα. ε. 46.

Ἀπειροθύμην, caput amputasset, a. i. a. c. t. indicat. ex ἀπὸ & δειροθυμῖω cervicem abscindo. ex δῖρη, seu δειρή, ἦς, ἡ. cervix, collum. & τέμνω feco, in præt. med. πέτομα, refecui. θ. 281.

Ἀπέραιτ, ὅ, infinitus. ex α priv. & πέραις, αἶ, τὸ. finis. α. 204. θ. 878.

Ἀπέρων, acc. ling. ab ἀπέρων, ὄν, ὅ, ἡ. infinitus. ex α priv. & πέραις, αἶ, τὸ. terminus. ε. 159. α. 472. θ. 187.

Ἀπέχων, 3. sing. a. 2. a. c. t. indic. ab ἀπεκτείνω, occido. Th. κτείνω. occido, f. κτενῶ. p. ἔκτεκα. α. 1. ἔκτενα. α. 2. ἔκτενον. p. m. ἔκτενα. α. 11.

Ἀπλάμπη, imperf. pass. Th. λάμπω, splendo. f. ψω, p. φα. α. 1. ἔλαμψα. α. 72.

Ἀπλείδω, 3. sing. imperf. med. ab ἀπλείδομαι, destillo. Th. λείδω, libo, fundo, f. ψω. p. λείλφα. α. 174. 268.

Ἀπυμνήσαι, 3. pl. a. 1. med.

ab ἀπομνησκω, recordor, seu ἀπομνάομαι. Th. μνάομαι, memoro, f. μνήσομαι, p. μέμνημαι, a. 1. ἐμνήσθην. θ. 503.

Ἀπών, gen. part. pro ἀπώνος, Ionicè, ab ἀπείμι, absum. part. ἀπών, ἔσται, ὄν. ε. 365.

Ἀπίων, ab ἀπείας, αἶ, τὸ, ὅ. nomen viri. q. d. qui non cecidit. θ. 331.

Ἀπίσσυτε, 3. plur. a. 1. pass. Æolicè vel Bæoticè pro ἀπισσώθησαν, proruperunt. sic ἔτυφθεν pro ἐτύφθησαν Æolice, poëtice σ duplicatur & ε abjicitur. Th. σείω, vel σούω, moueo, agito. f. σω. p. κη. α. 1. ἔσδω. θ. 183.

Ἀπέσσυ, 3. sing. plusq. perf. pass. pro ἀπισσώσθω, ἀσώω, in præt. pass. σέσδωμαι, poëtice ἔσσυμαι, item ἔσσυμαι. θ. 859.

Ἀπέχω, omittant, abstineant. 3. pl. præt. sub ab ἀπέχω, abstineo. inf. ἀπέχθι. f. ἀφέξω. Th. ἔχω, habeo. ε. 134. 643.

Ἀπήμην, ὅ, κ, ἡ. illæsus. Th. πήμην, τ, τὸ, ποχα. unde πημνῶ, αὐ, ποceo. hinc & ἀπήμων, ὄν, ὅ, κ, ἡ, illæsus. θ. 955. ε. 668.

Ἀπὸ-ἡμῆσι demessuit, a. 1. Ind. ab ἀμνῶ. f. ἦσω. Vide in ἡμῆσι. θ. 180.

Ἀπήνης, genit. ab ἀπήνη, ἡ, rheda,

rheda, vehiculum mulare.

α. 273.

Α'πήνρα, abstulit. 3. sing. imperf. act. ab ἀπαυράω eripio. Th. αῦρα, aura. ἀπαυράω ergo est quali τὴν ἀνάπνοαν ἀφαίρῃμαι, aufero respirationem, h. e. occido. α. 428.

Α'πηωρεῖντ', pro ἀπηωρεῖντο, suspensi erant, 3. pl. imperf. med. indic. Doricè pro ἀπηωρεῖντο, ab ἀπαιώρειν, ᾧ, ex sublimi dependeo. Thema est αἰώρειν, ᾧ, sursum tollo. f. ἦσω. α. 234.

Α'πίσια, ἡ, diffidentia. ἀπίσις, fides. Th. πείθω, σω, persuadeo. ε. 370.

Α'πλάσ@, pro ἀπίλας@, cui appropinquare tutum non est, ἀπίλας, adverb. prope. intractabilis. Alii vertunt, ineffigiatus, informis, ex a priv. & πλάσ@ς fictus, ἀπλάσσω, fingo. & Att. πλάττω. ε. 147. θ. 151.

Α'πλάτ@, Doricè pro ἄπλητ@, & hoc pro ἄπλησ@ magnitudine immensus, inaccessus. per syncopen ῥσ. Thema πλήθω, πλί@, plenus. vel quidam ἄπλάτ@, idem esse dicunt cum ἄπλάσ@, cui appropinquare tutum non est. Th. πίλας (adverb.) prope. θ. 153. & 709.

α. 147. 230.

Α'πὸ, ἀ, ab, praepositio, genit. regens. ἀπὸ δαιτίου, à convivio, h. e. post convivium. ἀπ' ὀρχῆς, ab initio. ε. 195. 740.

Α'πεγυμνωθεῖς, part. a. i. pass. ab ἀπεγυμνόω, nudo. f. στω. Them. γυμνός, ἔ, ὁ, nudus. ε. 728.

Α'ποδέναι, a. 2. act. infinit. ab ἀποδίδωμι, reddo. Th. δίδωμι, do, f. δώσω, p. δέδωκα. a. 2. ἔδωκ. ε. 347.

Α'ποδριπε, praesf. imperat. decerpe. ab ἀποδρίπτω, decerpo. f. ψω. hinc δρίπεται, u, τὸ, falx. ε. 609.

Α'πὸ--δύσαι, exuere, spoliare, a. i. act. infinit. ab ἀπιδύω exuo. Thema, δύω. Linea hæc -- solet τμῆ@ν notare. Vide in δύσαι. α. 329.

Α'πὸ--ἔλθῃ, 3. sing. a. 2. med. subj. ab ἀφαιρῃμαι. Vide in ἔλθται. ε. 603.

Α'ποθέω, a. 2. med. infinit. ab ἀποτίθημι, depono. Th. τίθημι. ε. 760.

Α'ποθρῶσκω@ν, defiliunt. 3. pl. praesf. subjct. Thema θρῶσκα salio. α. 375.

Α'ποθύμιον, invisum, alienum ab animo. ex ἀπὸ & θυμός, ἔ, ὁ, animus. ε. 708.

Α'πὸ--κέρσι, incidit, 3. sing. a. i. act. ab ἀποκείρω detondeo, item decutio, spolio, Th. κείρω. f.

ρω. f. κερῶ. & κέρσω. Vide
in κέρσι. α. 419.

Α'ποκρύπτω, vel ἀποκρύπ-
τους Ion. pro ἀπέκρυπτε, 3.
sing. imperf. activi. α. pro ε,
ἀνώμαλον. ab ἀποκρύπτω. oc-
culto, abscondo, f. ψω, p.
κίεκρυφα, α. 2. ἔκρυβον. Th.
κρύπτω, abscondo. §. 157.

Α'πολείψας, part. a. 1. aēt. ab
ἀπολείπω, relinquo, f. ψω, p.
φα, α. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.
§. 793.

Α'πολήγῃ, 3. sing. præs. aēt.
opt. ab ἀπολήγω, desino.
Th. λήγω, cessare facio. ε.
486.

Α'πόλλυ, 3. person. sing. ab
ἀπόλλυμαι, pereō, α. 2. med.
ἀπωλόμην, perii. Th. ὀλλυμι,
perdo, f. ὀλέσω, p. m. ὤλα &
Att. ὀλωλα, α. 2. m. ὀλόμην.
ε. 761.

Α'πόλλων, ὦν, ὁ, Sol, eo nota-
tur, pro ut Latini dicunt,
Non semper ridet Apollo. Pla-
to in Cratylo derivat ὦν
τὸ ἀπολύειν, quod nos liberet
à malis, nempe à frigore, &
sterilitate, quæ *Soli* tribui
queunt, ceu Dei organo. α.
68. ε. 769. §. 14. 347.

Α'πόλοιτ', 3. sing. α. 2. med. op-
tat. Vide paulo ante ἀπόλ-
υται. ε. 46. 346.

Α'πὸ--λύσαι, α. 1. aēt. infinit.

verbi λύω solvo, vide λύσαι.
α. 447.

Α'πομείρει, fortitur, 3. præs. present.
Thema, μείρω, partior, seu
potius μείρωμαι. præt. med.
ἔμμεθα, pro μέμεθα. præt.
pass. μέμαρμαι, & Att. εἰ-
μαρμαι. ε. 576. §. 801.

Α'πονοστήσαι, acc. part. a. 1. aēt.
ab ἀπονιστήω, alicunde rever-
tor. Thema, νοστήω, redeo.
ήσω. ε. 733.

Α'ποπέμπειν, remittere. præs.
inf. Th. πέμπω, mitto. f. ψω.
p. φα. ε. 87.

Α'ποπνέειν, part. præs. f. g.
ab ἀποπνέω, pro πνέω poëtice
πνέω, f. πνέσω, flo, spiro. §.
324.

Α'πότερο, adverb. procul. The-
ma ὅθι, ante. ε. 388.

Α'ποπτόμενος, α. 2. med. part. ab
ἀφίπτωμαι, avolo, ex ἀπὸ &
ἵπτωμαι volo, as, f. πτήσομαι,
α. 2. ἔπιλω. α. 2. m. ἐπτόμην,
part. πτόμενος. §. 285.

Α'ποπνύειν respuunt, 3. pl. ind.
præs. Th. πνύω, spuo. f. πνύ-
σω, p. ἔπνυα, α. 1. ἔπνυσα.
ε. 724.

Α'πορνήμηναι, concitatur, præs.
pass. part. f. g. pl. num. Th.
ὀρνυμι, ὀρνυμαι, pro ὀρώ, exci-
to, f. ρῶ, vel ρσω. §. 9.

Α'πορραΐειν, fut. 1. aēt. inf.
ab ἀπορραΐω, destituo. item
careo.

- careo*. Thema, ῥαίω, profligo. destruo. f. σω. p. ῥήραινα. θ. 393.
- Α' πορρίψοντε, projecturo. dat. sing. f. i. part. Th. ῥίπτω, pro-jicio, f. ψω, p. φα, p. m. ῥήριπα. α. 215.
- Α' πορρύττω, gen. sing. ab ἀπορρύττω, *deorsum fluens*, ἀπορρύω. Them. ῥύω idem cum ῥέω. fut. ῥύσω, fluo. ε. 593.
- Α' πῶ--πέμθιο, 2. sing. a. 2. med. opt. ab ἀποτίμνω. Vide in πέμθιο. ε. 423.
- Α' ποπίννυ), 3. person. sing. à πίννυμι & πίννυμαί, idem quod Thema πίνω, *punio, honoro*. f. σω. ε. 245.
- Α' ποπίζη, luat. a. i. sub. 3. pers. Th. πίνω, punio. ε. 258.
- Α' ποτμήξας, part. a. i. act. ab ἀποτμήγω, abscindo, f. ξω, a. 2. pass. ἐτμήγην. pro ἀποτίμνω, Thema, τίμνω, secō. ε. 188.
- Α' πρεγάδμοι, *privati*, per syncopen pro ἀπυρεστάδμοι, part. a. i. med. à verbo ἀπυρείζω, propriè *abduco in montem*, Ionicè pro ἀφορίζω, extermino. ab ὄρος, &, terminus, vel ab ὄρεω, ε. 173, & Ionicè ἔρεω, ε. 173, τὸ, mons. α. 173.
- Α' ποφθιμύς, gen. sing. part. præf. ἀποφθιμύς, mortuus, per syncop. pro ἀποφθιόμυς, verbi ἀποφθίω, perdo.
- ἀ φθίω, ίσω, perdo. Th. φθίω, corro. 9. 606.
- Α' ποφθινύθεσσι, 3. pl. præf. ind. ἀ φθινύθω, perdo. Th. φθίω. ε. 241.
- Α' ποφθισέ, perdidit, 3. sing. a. i. act. opt. Æolicè pro ἀποφθίσαι, ἀ φθίω, perdo, pro quo etiam dicitur, φθινύθω, φθείρω. Th. φθίω. ε. 664.
- Α' πύρρ, dat. sing. ἄπυρρ οἶκος, frigida domus. Th. πῦρ, πυρός, τὸ, ignis. ε. 523.
- Α' πώλει, perdidit, a. i. act. indic. Th. ὀλλυμι, perdo. f. ὀλέσσω, p. ὀλέσθαι. Att. ὀλώλεκα. a. 2. m. ὀλόμην. p. m. ὀλέα, Att. ὀλώλα. ε. 244.
- Α' ρ, per metathesin pro ῥά, particula expletiva, *certè*, utique. 9. 838.
- Α' ρ, pro ἄρα. Differunt ἄρα, *utique*, ἄρα ἀν, & ἄρα, αἵ, ἡ. *precatio*: item *imprecatio*. *sapere* redundat, & est μέρος συμπληρωματικόν. Vide ε. 49. α. 36. 46.
- Α' ρά, execratio, noxa, damnum. Ionicè δρῆ, ἥς. 9. 657.
- Α' ραβίσσαι, pl. num. part. præf. f. g. *concutientes* non sine stridore, Doricè pro δραβίσσαι, ab δραβίω, ὦ, *strepitum seu fragorem edo*. f. ἦσω. p. ρα. Th. ἄραβω, &, ὦ, *strepitus*, propriè armorum cadentium

tium in terram. δῆπ@ sonus corporum, aut fragor aquarum delabentium. φλοῖσ@ sonus fluctuum in mari. ἦχ@, sonus reciprocus. φθόγ@ sonus vocis humanae. βρόμ@ sonus ignis crepitantis. πόν@ sonus fidium. κτύπ@ sonus ex percussione ortus, &c. α. 249. 404.

Ἀραιάς, acc. pl. f. g. ab ἀραίος, ἄ, ὄν, *rarius, a, um*. ὡς. πυκνός *densus*. ε. 807.

Ἀραξά, a. i. Ion. pro ἡραξά, & ἄραξεν pro ἡραξεν. a. i. ind. Ion. ab ἀράσσω. f. ξω. amputo, abscindo. α. 364.

Ἀραῖαι, pl. n. f. g. part. præt. m. ab ἄρω *apto*. fut. Æolicum est ἄρω (pro δῶω) unde ἄρσας, δῆσαύω@, in præt. med. ἦρα & facta reduplicatione ἄρη-ρα, poëtice ἄραρα, *adaptatus fui*. α. 271. 137. θ. 608.

Ἀράς, acc. pl. ab ἀράας, ἦ. precatio, diræ. ε. 724.

Ἀράχνης, ε, ἦ, *araneus*, & ἀράχιον, *tela araneorum*. ε. 473. 775.

Ἀργαῖ@, η, ον, *Argæus*, ab ἄργ@, ε@, τὸ. nomen urbis in Peloponneso. θ. 484.

Ἀργαλέ', pro δῆργαλέα, ab δῆργαλέ@, ε. difficilis pro ἀλγαλέ@, ab ἀλγ@, ε@, τὸ, *dolor*, priori λ mutato in ε, ad

vitandam *κακοφωνίαν*. Th. ἔργον, opus. θ. 739. 880. ε. 482.

Ἀργεῖω. Vide paulo ante δῆργαί@. θ. 12.

Ἀργειφόνης, Argi occisor, epitheton *Mercurii*. ex ἄργ@, nomen canis, & φόνης per syncopen pro φονητής, *occisor*, ἀ φονίω *occido*, ὅπ' ἄργον ἔκυνά ἀνείλε, τέττι τὰ λυσώδη κὺ ἄτακτα ἐνθυμήματα. Est interpretatio Tzetzis, quia Argum *canem* sustulit. h. e. cogitationes furiosas. Thema, φένω *occido*. ε. 77.

Ἀργέτω, Genit. Ionicus pro δῆργέτῃ, ab δῆργέτης, ε, ὅ, *piger*, ab δῆργός, ε, ὅ κὺ ἦ, *otiosus*. idem quod ἀεργός, ex eoque factum per crasis. Th. ἔργον, opus. θ. 870. 379.

Ἀργίη, pro ἀργῇ. dat. sing. ab δῆργῆς, ἦτ@, ἦπ, ἦτα, per μέγα *βολῶ* & συσβολῶ, ὅ, *canidius*. Thema δῆργός, *albus*. θ. 541.

Ἀργῶ, à nominativo ἄργης, ε, ὅ. nomen proprium Cyclopi. θ. 140.

Ἀργύρε@, ἐη, εον, *argenteus*, ab ἄργυρ@, *argentum*; ab δῆργός, est album metallum. δῆργυρέης, dat. pl. Ion. pro, δῆργυραίς. α. 295. 225. θ. 779. ε. 127.

A'ργυροδίνῳ, acc. à δίνη, ης, η.
vortex, gurges, h. e. argen-
teos vortices habentem, &
ἄργυρος, ὃ, argentum.
§. 340.

A'ργυρόπεζα, ης, η, *argenteos pe-
des habens.* ex ἄργυρος, ar-
gentum, & πίζα, Doricè *pes*,
vel malleolus pedis. §. 1006.

A'ργυρά, dat. sing. contractè pro
δῆργυρέῳ, ab ἄργυρος, ὃ, ar-
gentum. ε. 143.

A'ργυφείη, pro δῆργυφείη, dat. sing.
ab δῆργυφῆ, pro ἄργυφῆ,
alba textura constans. ex δῆ-
γρῆς, albus, & ὑφῆ textura, ab
ὑφαίνω, vel ὑφάω, ᾧ, texo.
§. 574.

A'ρδησά, ὃ, nomen fluvii.
§. 345.

A'ρειον, comp. n. g. ab δῆρειων,
masculinè, *melior in praelio*.
ab ἄρης, εἰς, ὃ, Mars. Th.
ἀγαθός, bonus, ἀρειων, ἀρι-
στός. ε. 157. 191. 205. α. 120.

A'ρεῖ, gen. sing. ab ἄρης, Mars,
varie flectitur. in Genit. ἄ-
ρεος & ἄρη, item ἄρης, ἄρῃ,
Ionicè ἄρεω. ἄρες, vocativi
casus, ubi η mutatur in ε in ι.
contractorum. α. 98. ε. 144.

A'ρέσων, 3. pl. a. i. med. ab δῆ-
στω, placeo. f. δῆέστω, a. i.
act. ἤρεσθε, placeo, item placeo.
p. ἤρεθα. δῆρέπομαι in a. i.
med. ἤρεσάμεν & poëtice

δῆρεσάμεν, ω. *placavi.* α. 255.
A'ρέω, a. 2. med. inf. ab αἶρω,
tollo, capio. f. δῆω. p. ἤρεα.
a. i. ἤρεα. a. 2. ἤρον. a. i. pass.
ἤρεν. f. i. pass. δῆρήσομαι.
§. 628.

A'ρετή, η, virtus. quasi ab δῆ-
σκω, quia per virtutem place-
mus. ε. 311.

A'ρῆ, pro ἄρηα, acc. ab ἄρης, εἰς,
ὃ, Mars. α. 457. §. 922.

A'ρηα, ε. 630. α. 107. 2. person.
sing a. 2. med. Ionicè pro
ἄρη. ἄρωμαι, ἄρη, ἄρη. pro
ἄρη secunda pers. ἄρηα. The-
ma αἶρω. ε. 630. α. 107.

A'ρηγέμεν. Ionicè pro δῆρήν,
præf. inf. ab δῆήω, *auxilior.*
α. 121.

A'ρηί, dat. sing. ab ἄρης. *A'ρηί-
φιλος* bellicosus. ab ἄρης,
Mars, & φίλος, amicus. §.
317.

A'ρηία, acc. pl. adject. *Mavortia.*
ab ἄρης, η, ὃ, Mars.
α. 108.

A'ρίων, pro ἄρηα. Sic in N. T.
legimus *σωθέντων* pro *σω-
θέντων*. Vide Lexicon N. T.
α. 59. 333. 425.

A'ρηρῶς, p. med. ab ἤρω. Vide
supra ἀρερῶς. §. 812.

A'ρης, Mars, gen. ἄρη, &c.
ἀρῆ τὸ ἀρῆ, à tollendo,
Teutonice *frieg von frie-
gen*. Vide in ἄρε. α. 192.

A'ρης

- Ἀρῆς**, gen. Ionic. pro ἀρεῖς, ab ἀρεῖ, αῖ, ἡ, *dira, damnum*: item *preces*. α. 29. 128. 9. 657.
Ἀρηκάδην, ab ἀρηκάδης, α, ὁ, nomen patronymicum. α. 57.
Ἀρθεῖς, a. i. pass. part. ab αἶρω, tollo f. ρῶ. p. κα. a. i. ἤρα. ε. 549.
Ἀριάδην, acc. ab ἀριάδης, ης, ἡ, nomen mulieris. 9. 947.
Ἀριδείκετα, acc. pl. ex ἀρί in compositione valet *valde*, & δείκετα pro δεικτα, ex δείκνυμι ostendo, ἀριδείκετον, *praclarum*, ἀριδείκετ' vocat: pro ἀριδείκετε. 9. 385. 543.
Ἀρίζηλον, quem valde æmulamur, ex ἀρί, valde & ζῆλον, α, ὁ, æmulatio. Sunt tamen qui malint pro ἀρίδηλον accipere, verso δ, in ζ, clarus, præclarus. ε. 6.
Ἀριμοῖον, dat. pl. Ion. nomen loci, Ἀριμοῖ. 9. 304.
Ἀρισταῖον, nomen viri. 9. 977.
Ἀριστος, superl. proprie *bellicosissimus*, per syn. sp. vero *optimus* in re quavis, ab ἀγαθός, bonus. in comp. ἀρείων melior. Th. ἄρης, Mars. ε. 583. 692.
Ἀρκεσθ, arcebit, f. i. ab ἀρκέω, f. έσω. propulso. p. ἤρκεσα. α. 358.
Ἀρκεον, α, ὁ καὶ ἡ, *promptus, utilis, sufficiens*, ab ἀρκέω. ε. 368. 349. 499.
Ἀρχον, Nomen proprium, acc. ab ἀρχιον, α, ὁ καὶ ἡ, *ursa*. per metony. adj. *pars mundi borealis*. α. 186.
Ἀρχιῦρον, α, *ursa cauda*, ab ἐρεῖ, αῖ, ἡ, *cauda*, & ἀρχιον, α, ἡ, *ursa*. ε. 608.
Ἄρμα, τ, τὸ *currus*, ab αἶρω, adapto. α. 97. 324. 342.
Ἀρμαλινόν, acc. sing. Ionice, ab ἀρμαλια, αῖ, & Ion. ἀρμαλιῆς, ἡ, *cibus, demensum*. Thema, ἄρω, adapto. ε. 558. 765.
Ἀρμυρα, apta, pro ἀρόμυρα, sic & ἀρμυρον, in f. g. pro ἀρόμυρον. ε. 784. ab αἶρω, apto, fut. ἄρω & ἄρω. Sic ἱκμυρον pro ἱκρόμυρον ubi est syncope & spiritus mutatio Æolica. ε. 405.
Ἀρμονία, compages, ab ἀρμόζω, f. σω, *concinnum redao*. Vide Th. ἄρω. 9. 937. 975.
Ἄρας, acc. pl. ab ἄρης, ἀρνός, ὁ καὶ ἡ, *agnus*. 9. 21.
Ἄρνη, nomen urbis, ἄρην. α. 475.
Ἀρνήται, pro ἀρνήται, 3. singul. præf. med. subj. ab ἀρνέομαι ἔμαι. f. ἥσομαι, *recuso, nego*. ε. 406.
Ἀρξαοῦ, a. i. med. infin. ab αἶρω, incipio. f. ξω. p. ἤρχα. a. i. ἤρχα. ε. 779.

Ἀρόης, οἷς, 2. sing. præf. act. subj. ab ἀρώ, α, aro. in fut. ἀρόσω, p. ἥρομαι, a. i. ἥρομαι. ε. 477.

Ἀρόμεναι, Poët. pro ἀρόμεναι, hoc Doricè, pro ἀρόειν, arare, præf. inf. ab ἀρώ, aro. f. ὄσω. ε. 22.

Ἀρότης, a. i. act. subj. ab ἀρώ, aro. f. ὄσω. a. i. act. ἥρομαι. ε. 483.

Ἀροτής, ἥρομαι, ὁ, arator. Th. aro. ε. 403.

Ἀρότις, genit. Poët. pro ἀρότις, ab ἀρόειν, α, ὁ, aratio: sed ἀράτις, ὅ, ὁ, tempus arandi. Th. ἀρόω, aro. ε. 382. 448.

Ἀρόρεα, pl. n. g. ab ἀρορεν, α, τὸ, aratrum. Th. ἀρόω, aro. ε. 430.

Ἀρουῖ, præf. inf. pro ἀρόειν extra crasin. ἀρόων, præf. part. ab ἀρόω. aro. ε. 427.

Ἀρερε, ἡ, aruum, h. e. terra arata, culta. Th. ἀρόω, aro. ε. 117. 171. 426.

Ἀρπαίων, præf. part. ab ἀρπάζω, rapio. f. ὄσω. & Dor. ξω. p. ἥρπαμαι. a. i. ἥρπασα. hinc ἀρπακτής, raptus, rapax. ε. 38 & 682. 318.

Ἀρπιξ, αρπιξ, ὁ, rapax. Th. ἀρπαίζω, hinc per metathesin, est Latinorum rapax. ε. 354.

Ἀρπαί, acc. pl. ab ἀρπη, ης, ἡ,

falx, idem quod ἀρέπαιον.

Th. ἀρπαίζω, rapio. ε. 571.

Ἀρπύας, acc. pl. rapaces quædam Deæ. ab ἀρπυα, ας, ἡ, raptrix. hoc ab ἀρπαίζω, rapio. ε. 267.

Ἀρρήκτοις, infractis, dat. pl. Ion ab ἀρρήκτι infractus. Th. ῥήσσω vel ῥήγνυμι, frango, f. ξω, a. 2. ἔρραζον, p m. ἔρραξα. ε. 96.

Ἀρρητοί, pl. num. obscuri, qui non sunt in ore hominum. ex α priv. particula, & ῥητός. Th. ῥέω, dico, f. ῥήσω, p. ἔρρηκα. ε. 4.

Ἀρσάδου, Æolic. pro ἀράδου, part. a. i. med. ab ἄρω, apto. f. ῥώ, a. i. ἥρω. α. 310.

Ἀρσενε, masculos. dualis numeri, ab ἄρσεν, vel ἀρρῆν mas. ἄρσενες. ε. 435. ε. 667.

Ἀρτεμις, ἰδυ, ἡ, Diana, ab ἀρτεμις, ἰδυ, ἡ, nomen Idoli, q. d. ἀρτεμής perfectus. vel, ut alii volunt, ὡς τὸ τ' αἶρα τέμνην. ε. 14 918.

Ἀρλιέπαι, ex ἀρην perfectus, integer, & ἔπαι, sermo. Th. ἔπω, dico. ἀρλιέπης, ἔπαι, ὁ, ἡ, verborum concinnator. Sic & ἡ ἀρλιέπαι, veridica dicitur. ε. 29.

Ἀρτοι, α, ὁ, panis. ε. 440.

Ἀρσάδου, part. a. i. med. ab ἀρσάδου, ἀρσά-

- ἀρύομαι, *haurio*. Th. ἀρύω, vel ἀρύτω, f. σω, *haurio*. ε. 548.
- Ἀρχω, *impero*, f. ξω. p. ἤρχα. Ἀρχομαι, *incipio*, imperf. ἤρχομην. perf. ἤρξαμαι. a. i. ἤρχομαι. a. i. m. ἤρξαμην. Ἀρχομαι, pro ἀρχομαι, *incipere*. Hellenisticus, ubi Infinitivus praes. ponitur pro imperativo. Ἀρχομαι. praes. sub. med. pro ἀρχομαι. Th. Ἀρχή, ἡς, ἡ, *principium*. ε. 382. & 707. θ. i. 36.
- Ἀς, acc. pl. ab ὅς, ἡ, ὅ, *qui, quæ*, quod, Art. subjunct. α. 6. θ. 187.
- Ἀσβεσθῶ, ὁ καὶ ἡ, *qui extingui nequit*. ex α priv. & σβεσθῆς, ex σβέννυμι. f. σβέσω, *extinguo*, p. ἐσβέγω, a. i. ἐσβέσσω. θ. 849. 852.
- Ἀσβολῶ, α, ὁ, *nomen proprium auguris*. α. 185.
- Ἀσίη, *limosa*, Ionice, pro ἀσία, ας, ἡ, ab ἄσις, εως, ἡ. *limus*. ab ἄζω *exsicco*. θ. 359.
- Ἀσκηθῆς, ἡ, ὄν, *nomen verbale, exercitatus, elaboratus*, ab ἀσκίω *exerceo*. ε. 544.
- Ἀσκη, dat. pro ἀσκη. Ionice. *nomen proprium pagi montani*, in quo Hesiodus fuit educatus. ἀσκη, ας, ἡ, *quercus sterilis*. ε. 638.
- Ἀσπον, Adverb. *propius*, pro ἐγ-
- γὺς, *prope*, in comparativo ἐγγύων, & ἑσων, quod etiam dicitur ἄσων. in neutro genere ἑσπον & ἄσπον. θ. 796.
- Ἀσπασίως, Adverb. *libenter, cum amplexu*: ab ἀσπάζομαι. f. ἀσπασμα, *amplector*. α. 45.
- Ἀσπασθῆς, α, ὁ, *amplectendus, optatus*, ab ἀσπάζομαι, *amplector*. α. 42.
- Ἀσπελῶ, α, ὁ καὶ ἡ, *quem assequi nequeas, immensus*. ut ἀσπελὸν ὄλβον, *ingentes opes*. ex α priv. & ἑσπομαι, pro ἑπομαι, *sequor, consequor, assequor*. ε. 377. θ. 694.
- Ἀσπίδῶ, gen. ab ἀσπίς, ἰδῶ, ἡ, *scutum, hinc scuto defendo*. α. 417.
- Ἀσπερῆς, φέω, ὁ, ἡ, pro ἀσπερῆς, *immotus*: utrumque est usitatum. Th. σέμω, *assidue moveo*. item *contumelia afficio*. hinc ἀσπερῆως *firmiter*. θ. 812. 748.
- Ἀσπείρα, accusat. ab ἀσπείρα, ἐρῶ, ὁ, *ein stern*. θ. 381.
- Ἀσπερίω, ης, ἡ, *nomen mulicris proprium, q. d. Stellatam*. θ. 409.
- Ἀσπερίων, pro ἀσπερίων, *stellis ornatum*, θ pro τ obsequentem spiritum asperum, ab ἀσπερίος, εσσα, εν, *stellis plenus*, α, um. θ. 127. 470. ε. 546.

A'στροπή, dat. sing. ab α'στροπή, fulgur. Poëtis idem quod α'σραπή, ab α'σραπίω, fulguro. f. ψω. in a. 2. ἡσραπον. priat. med ἡσραπα. Hinc est α'σραπή, & Poëtice α'στροπή. & α'σσερωπηλής, fulgurator. ab α'σσερωπή. α. 322. 9. 390. 691.

A'σῆρ, ἐρ, ὁ, Stella. ε. 415.

A'σρα, pl. ab α'σρον, πὸ, astrum, sydus. Th. α'σῆρ, ἐρ, ὁ, Stella. 9. 110. 382.

A'σραῖ, ε, ὁ, nomen proprium viri. 9. 376. 378.

A'συ, ε, πὲ, urbs, quintæ simplicium. Hinc Latinorum astutus, hinc α'σεῖ, elegans, bellus, scitus. 9. 91.

A'σύμφορ, incommodus, noxius, à σύμφορ, commodus. Th. φέρω, f. οἶσω, fero. ε. 780.

A'σφαλές, tutum. n. g. hinc α'σφαλέως, tutò. Adverb. Th. σφάλλω, everto. 9. 128. 86.

A'σφοδὲλω, dat. ab α'σφοδὲλ, ε, ὁ, genus plantæ. ε. 41.

A'χέειν, acc. ab α'χέει, ε, ὁ, qui coërceri non potest. ex α priv. & ἴχω seu χίω, contineo, coërcéo. Th. ἔχω, habeo. 9. 832.

A'ταις, dat. pl. Ion. pro α'ταις, ab α'τη, ης, ἡ, damnum, ab α'πίω, ludo. ε. 411.

A'παλῶν, præf part. ab α'παλῶ, cresco, delicate more pueri alor. Th. α'παλός, ἔ, ὁ, tener, juvenilis. ε. 130.

A'παρ, conjunctio, vel αὐ'παρ Poëtice, idem quod in prosa ἀλλὰ sed, vel δὲ. α. 470. 9. 198.

A'παρβή, intrepidus, à παρβίω, perterrefacio. Th. παρβή, ε, πὲ, terror. α. 110.

A'παρληρὸς, noxius, pro α'τηρὸς, ἔ, ὁ, per pleonasmum syllabæ παρ. Gen. Ion. α'ταρτηροῖο. Thema α'τη, damnum, & hoc ab α'πίω, δ, f. ἡσω, ludo. 9. 610.

A'παῖθαλ, ε, ὁ κὴ ἡ, improbus, ὅπῃ θάλλει ἡ α'τη, ubi viget noxa. hinc α'παῖθαλία, peccatum, protervia, stultitia. εἴνεκ' α'παῖθαλῆς propter improbitatem. 9. 996. ε. 259. 133. 9. 209. 516.

A'πενεῖ, intento, ab α'πενῆς, intentus, ex α intensivo, quod est ex α'γαν valde, & τείνω, tendo, f. πένω, p. τέπεινα. θ. 661.

A'πεν, ὁ κὴ ἡ, carens sobole. à τέκνον, ε, proles. Th. πένω f. πέζω, pario. α. 2. ἔπεινα, p. m. τέπεινα. ε. 600.

A'περ, sine, absque, idem quod αἰδού, χωρεῖ, δίδω. ε. 91. α. 15.

A'περπῆ, acc. sing. ab α'περπῆς, ἔ, ὁ κὴ ἡ, injucundus. Th.

πέρπω,

- τέρπω, *delecto*. ε. 645.
- Α'τη, ης, ἡ, non tantum *dammum* significat, ut est proverb. ἐξ' ὧν ὡς εἴδ' αἴτη, *sponde presto noxa est*: sed etiam *peccatum*: ἱλιάδ. ἰώπα. v. 115. αἴτηζιν. dat. pl. Ion. pro αἴταις. Th. αἰπίω, ἦσω, ἰάδο. ε. 229. 214. 350. α. 93.
- Α'πμήσῃ, dehonorabunt, ab ἀπμάω, f. ἦσω. hoc ab ἀπμῷ, inglorius. quod est ἀπίω, honoro. f. πίζω, præf. aἶτ. τέπηκα. præf. pass. τέπμαι, unde est πμή. ε. 183. θ. 395.
- Α'πλάκιδμα, Dorice pro ἀππάκιδν, per epenthelin ἔπ, ἀπλάκιδν, præf. inf. delicate nutrire. Vide paulo ante ἀππάκιδων. θ. 480.
- Α'τλαχύνειν. genit. pl. ab ἀτλαχύνειν, εἶ, ὅ, ἡ. *Atlante natus*, ab ἀτλας, αἰτῷ, ὅ, & γείνομαι, nascor. θ. 509. 517. ε. 381.
- Α'τλαντις, δῶ, ἡ, filia Atlantis. θ. 938.
- Α'τμή, dat. sing. ab ἀτμή, ἡ, vapor. Th. ἀτμός, ἔ, ὅ, flatus. ab αῶ σπиро. epenthesis literæ τ. θ. 862.
- Α'τοι πολέμοιο, insatiabilem bello, ab αἶτῷ, ὅ, ἡ, ex a. privat, & αἶδω, satio. α. 58.
- Α'τρεμέω, 3. pl. præf. subj. ab ἀτρεμέω, *immutus maneo*. f. ἦσω. Th. τρέω. f. τρέσω. tremo. ε. 537.
- Α'τροπῷ, Nomen proprium Parcae, quæ sic dicitur ἀμινιμε παρcendo κατ' ἀντίφραζιν. ex α priv. & τρέπω verito, quod non possit verti & averti. α. 259.
- Α'τρυγέτοιο, gen. Ionic. pro ἀτρυγέτῃ. ἀτρυγέτῃ, *sterilis, non fructuosus*, ex α priv. & τρυγή, *triticum, vindemia*, ubi nullus est fructuum proventus. θ. 413. 808. 241. 131.
- Α'τρυγώνη, idem quod ἀτρυγής, ἡ ἀτρυγῇ, *indomita, q. d. nullis laboribus exhausta*: Epitheton Minervæ. Th. τρύω, tero. θ. 925.
- Α'υ, iterum, adverb. ε. 293. α. 51.
- Α'υαλίῳ, υ, ὅ, *siccus*, idem quod αῦ. Th. αῦω, sicco. ε. 586.
- Α'υγάσαι, respicies. Ionice pro αῦγασθῇ, 2. sing. fut. 1. med. indic. ab αῦγάζομαι, video, illustror. Thema, αῦγή, ἥς, ἡ, *splendor, lux*. ε. 476.
- Α'υδῇ, ἥς, ἡ, *vox*, quasi ab αῦω, clamo. θ. 39. ε. 61. α. 278.
- Α'υλῷ, acc. ab αῦ, η, ον, *siccus*. Th. αῦω, sicco. ε. 458.
- Α'υθ', pro αῦθι, *rursus*, ab αῦ, ο 4 *rursus*,

- rursus, αὐθις, idem quod αὐθι, *iterum*. Attice scribitur per θ. Ionice vero per τ. α. 181. ε. 50. 35. θ. 435.
- Αὐλακ', acc. sing. pro αὐλακx, ab αὐλαξ, ακϙ, η, *sulcus*. Doricè αῖλαξ. ε. 441.
- Αὐλῆς, gen. sing. ab αὐλή, η, *caula, domus, aula*. ε. 730.
- Αὐλητῆρ, dat. sing. ab αὐλητῆρ, ῥρϙ, ο, *tibicen*, ab αὐλός, ε, ο, *tibia*. α. 283.
- Αὐλίδϙ, genit. ab αὐλός. Nomen loci, αὐλῖον, *tibia cano*. ε. 649.
- Αὐλῆ, genit. sing. ab αὐλός, ε, ο, *tibia*. α. 181.
- Αὐθον, acc. sing. Vide αὐθον. ε. 741.
- Αὐρα, nom. pl. ab αὐρα, ας, η. *aura, ventus levior*. ε. 668. θ. 872.
- Αὐριον, *cras*, adverb. μετ' αὐριον *perendie*. ε. 408.
- Αὐστελήν, *sicca*. idem quod αὐή, vide paulo ante. α. 265.
- Αὐτε, adverb. *rursus*, αὐτ' pro αὐτε, *iterum, porro*. αὐτε, *rursus*. Thema est αὐ, *rursus*. θ. 47. ε. 295. θ. 654.
- Αὐται, pl. num. f. g. ab αὐταί, αὐται, τῆρ, *hic, hæc, hoc*. θ. 263. 562.
- Αὐτὰρ, *sed*. Vide supra αὐτὰρ. ε. 63. 82. 89. 120. &c.
- Αὐτε, pro αὐ, *rursus, adv.* ε. 126. 243.
- Αὐτῶν, pro αὐτῶν. *resonabant*. Doricè 3. pl. imperf. act. ab αὐτέω, clamo. ab αὐτή, ῆς, η, *clamor*. Thema, αὐω, clamo. α. 309.
- Αὐτέων, Ionicè pro αὐτῶν, in f. g. ab αὐτός, ille, τῆ, τὸ. α. 237.
- Αὐτῆς, Ionicè pro αὐταῖς. α. 237. θ. 64. 470.
- Αὐτῆς, genit. sing. ab αὐτή, *clamor*. Th. αὐω, clamo. α. 346. 433. 459.
- Αὐτίκα, adverb. *statim*. Th. αὐτός, ipse. ε. 70. 217.
- Αὐπς, adverb. *rursus*. Th. αὐ, *rursus*. ε. 384. α. 257.
- Αὐτόροον, ε, τὸ, est pars aratri, quod vocatur *dentale*. est lignum, cui *Vomer* includitur. *Vomer* est qui terram scindit, & liras ducit. *Buris* est curvamen aratri, quod vomerem excipit: *stiva* vero est aratri manica. cæteroquin *dentale* est etiam veluti *cratis dentata*, qua semina arvo injecta obruuntur, liræque æquantur. Th. ῥάα & ῥῥα, ας, η. *arvum*. ε. 431.
- Αὐτίει, *ibi*, adverb. ad αὐτός, ipse. ε. 96.
- Αὐτομάτη, sc. ἄρρα, *spontaneum arvum*, h. e. ager inaratus ferebat fruges, αὐτομάτῃ *spontaneus*, ex αὐτός & μάτῃ, *frustra, temere*. item

item *sine consilio*, quod sponte sua provenit. αὐτίματι, non accersiti, sponte venientes. ε. 103. 118.

Αὐτονόμη, nomen mulieris. Latine *libera*, *sui juris*. θ. 258.

Αὐτονόμω, acc. ab αὐτονόη, nomen mul. q.d. *quæ ipsa intelligit*, à νόμῳ, ἔς, mens. θ. 977.

Αὐτός, ipse. ε. 268. 331. α. 69. θ. 72.

Αὐτοχέδον, *prope*, idem quod χέδον. Adv. α. 190.

Αὐτοφυής, ἐμ, ἔς, ὅ, ἡ, *sua sponte enatus*. ex αὐτός & φύω, gigno. θ. 813.

Αὐτῷ, dat. sing. ab αὐτός, ipse.

Αὐτῷ pro ἑαυτῷ. ε. 56. 291. 294.

Αὐτως, Adv. *frustra*, item *similiter* pro ὁσαύτως. Th. αὐτός, ipse. θ. 402. 600.

Αὐχνα, acc. sing. ab αὐχλή, ἐν, ὅ, *cerviæ*. ε. 813.

Ἄφ', pro ἀπό, ab. α. 374. 392.

Ἄφατοι, pl. num. non clari, qui non volant per ora virorum. ex α priv. & φάτος, dicendus, φημί, dico. ε. 3.

Ἀφωρότατοι, *imbecillimi*. Th. ἀφωρός, ἔ, ὅ, imbecillis. ε. 584. φάρος Doricè pro φάλα *vilis*, nullius pretii. Atticè φλαδρῶ, α est intensivum ἐπιβαλεῖν ex ἄλαν.

Ἀφείλετο, abstulit 3. sing. a. 2.

med. ab ἀφαιρέμα, aufero. hinc Ἀφελῶ, f. g. part. a. 2. act. ab ἀφαιρέω, aufero. Th. αἰρέω, capio, f. ἦσιν, p. ἥρηκα, a. 2. εἶλον. θ. 443. ε. 94.

Ἀφεν, ὅ, vel τὸ, *divitiæ ex uno anno collectæ*, πλεῖστον ex multis annis. ε. 24. 635. θ. 112.

Ἀφθιτ, incorruptibilis, idem quod ἀφθαρί. Th. φθείω, f. ἦσιν, vel φθείω *corrumpro*. hinc ἀφθίτα μέδεια *perpetua consilia*. θ. 545. 389. 397.

Ἀφθον, α, *invidia carens*, copiosus. Th. φθόν, α, ὅ, *invidia*. ε. 118.

Ἀφίκετο, rediit, 3. sing. a. 2. med. & ἀφίκεσθαι, 2. pl. a. 2. med. sic ἀφίκαν, 3. pl. a. 2. med. subj. verb. ἀφικνέομαι, pervenio. Th. ικνέομαι, venio, f. ἵζομαι, præter. ἵγμαι, a. 2. med. ἰκνέμεν. α. 38. 378. θ. 652.

Ἀφνειός, dives, poëtice pro ἀφνειός. Th. ἀφεν, divitiæ. ε. 453. 306. θ. 974.

Ἀφραδίας, *stultitiis*, ab ἀφραδής, *inconsultus*. Hinc regulariter ἀφραδεία, pro quo Ionice ἀφραδεία & ἀφραδείη, *imprudentia*, *inopia consilii*. Thema φράζω, dico. ε. 133. 328.

Ἀφρογυῖαν, ex *spuma prognata*,
Ο 5

- iam*, ab ἀφρός *spuma*, & γί-
 νω. hoc à γείνομαι, nascor.
 Epitheton Veneris. Sed o-
 mnino metrum videtur po-
 stulare ut sit ἀφρογλυή. θ. 196.
 Α'φροδίτη, ης, ἡ, Venus, ita di-
 cta quod è maris spuma or-
 tum habuerit. ε. 65. θ. 989.
 Α'φρός, ὅ, ὁ, *spuma*. α. 389. θ.
 197.
 Α'φρων, ον, ὁ, ἡ, *amens*. ex α
 priv. & φρῶν, εὖος, ἡ, *mens*. ε.
 208.
 Α'φύσσειν, pro ἀφύσσειν, a. i. act.
 infinit. ab ἀφύω *haurio*, f. σω.
 pro quo etiam dicitur ἀφύσ-
 σω, ξω. ε. 611.
 Α'χαιοί, *Achivi*, quasi ab ἄχθω,
 ε, τὸ, *mæror*, *solicitudo*. ε.
 649.
 Α'χελών, ο, ὁ, *nomen fluvii*.
 θ. 340.
 Α'χόων, præf. part. *dolens*. ab ἄ-
 χόω, idem quod ἀχέω, f. ἡσω,
doleo. Th. ἄχθω, ε, τὸ,
dolor. ε. 397.
 Α'χών, præf. part. ab ἀχέω & ἄ-
 χόω, idem significant. α. 93.
 Α'χθω, ε, τὸ, *pondus*. ε. 690.
 Α'χλῆα, pro ἀχιλλεία poëtice, ab
 ἀχιλλεύς, *Achilles*. q. d. ἄ-
 χθω ἔλατ, *solicitudo pro*
populo. θ. 1007.
 Α'χλὺς, ὅ, ἡ, *caligo*. α. 264.
 Α'χνύμεν, part. præf. ab ἄ-
 χνυμαι idem quod ἀχέω, do-

- leo. Th. ἄχθω, ε, τὸ, *dol-*
lor, *mæror*. α. 435. θ. 623.
 Α'χθω, ε, τὸ, *dolor*. α. 457.
 Α'χρεῖα, *inutilis*. Th. χρεῖα,
 ας, ἡ, *necessitas*, *utilitas*. ε. 401.
 Α'χρεῖν, pro ἀχρεῖν poëti-
 ce, facta dialyti ῥ εἰ in ηῖ.
 ε. 295.
 Α'ψ, *retro*: item *statim*. Adv.
 ἀψίαν, *retroire*. α. 257.
 θ. 169.
 Α'ψευδία, acc. sing. ab ἀψευδής,
 ε, ὁ, ἡ, *mentiri nescius*, *ve-*
rus. Them. ψεύδω, *fallo*, *fa-*
cio mentiri. f. σω. propter
 dimensionem metri hic le-
 gendum est ἀψευδή. θ. 233.
 Α'ψιν, acc. sing. ab ἀψίς, ἰδ, ἡ,
curvatura in rota. Th. ἄπλω,
necto. ε. 424.
 Α'ψόρρος, *reciproci*, *refluentis*,
 ab ἀψόρρος. Dicitur etiam
 ἀψόρρος, ex ἀψ, adverbio
rursus, & ῥόσ fluxus à ver-
 bo ῥέω *fluo*. in fut. ῥόσω. in
 præterito medio ῥόσα, unde
 est ῥόσ, ο, ὁ, & contractè
 ῥῆς, *fluxus*. ῥοή, ἡς, ἡ. *idem*.
 item *fluentum*. θ. 776.

B.

ΒΑ'ζοντ', præf. part. *alloquen-*
tes, pro βαζοντι, & hoc
 pro βαζοντες, à βάζω, *loquor*.
 f. σω & ξω, p. χα. atque ita po-
 nitur accusativus dualis pro
 accu-

accusativo plurali. Sed videri posset mendum, quia præcedit τὰς, non τῶν. Tum pro ἐπίεσι esse potest ἐπίωσι, quod æque usitatum est, confer Οἶνός. δ. 597. Nulla est hîc hujus anomalîæ necessitas. ε.

184. 786.

Βαθὺς, εἶα, ὕ, profundus, a, um. Th. βάθος, εἶα, τὸ, profunditas. α. 288.

Βαθυδύνω, ace. sing. βαθυδύνης, ε, ὁ, habens vortices profundos. Th. δύνη, ης, ἡ, aquarum vortex, gurgēs, & βαθὺς, profundus. ε. 169. θ. 133. 338.

Βαθυρρείται, Æolicè pro βαθυρρείται, à βαθυρρείτης, ε, ὁ, profunde fluens. ex βαθὺς, profundus, & ρέω, fluo, f. ῥέω. θ. 265.

Βαθυχαίτης, ε, ὁ, qui densam habet casariem. à χαίτη, ης, ἡ, propriè juba in equo. per metaph. coma, casaries. & βαθὺς, εἶα, ὕ, profundus, densus. θ. 977.

Βαῖνοι, ascenderit, præf. opt. βαίνη. 3. præf. sub. verbi βαίνω, eo. f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ε. 326. 569.

Βαινυσίων, euntibus, Ionicè pro βαινυσίων, gen. pl. part. præf. f. g. à βαίνων, εσσι, βαῖνον. Th. βαίνω; eo. α. 232.

Βαῖον, paulisper, à βαῖος, ε, ὁ, parvus. prov. χάρις βαῖον ὀπιθεῖ, gratia compendiosa consequitur, confer ε. 141. h. e. brevia sunt grata. ε. 416.

Βαλάνης, acc. pl. à βάλανος, ε, ὁ, glans. ε. 231.

Βάλεν, demisit. 3. sing. a. 2. act. à βάλλω, jacio. f. λῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον. & βάλοις, 3. sing. a. 2. med. opt. βάλλεο, præf. imperat. pass. pro βάλλε, Ionicè. p. m. βέβολα. βάλλ'. α. 254. α. 384. ε. 432. 107. 295.

Βαρύων, accus. sing. βαρὺς, εἶα, ὕ, gravis. Th. βάρος, εἶα, τὸ, pondus, onus. ε. 16.

Βαρύθη, gravatur. à βαρύθω, idem quod βαρύνομαι, gravor. à βαρὺς, gravis. Th. βάρος, onus. ε. 213.

Βαρύκλυπος, ε, ὁ, gravistrepus, graviter fremens. à κτυπῖω, factum ex τυπῖω, resono. Th. τύπτω, verbero. ε. 79. θ. 818.

Βασιλεύμενος, præf. inf. Ionicè pro βασιλεύειν. à βασιλεύω, impero. f. σω. Th. βασιλεύς, εἶα, ὁ, Rex. θ. 883.

Βασιλεύς, εἶα, ὁ, Rex, q. d. βάσις ἔλας, fundamentum populi, βασιλήϊα, poëtice pro βασιλείᾳ. θ. 886. βασιλεύς. dat. pl. ε. 200.

Βασιλήϊον, regale, pro βασιλεῖον, poëtica

poëtica dialysi, à βασιλεύς, Rex. ε. 125.

Βασιληΐδα, acc. sing. à βασιληΐ, ἰδῶ, ἡ regius, a, um. adjectivè capitur. ϑ. 462. 892.

Βεβαῶτες, stantes. à βάω (pro βαίω, eo) præt. βεῖχη. part. præt. βεβαῶς per syncopen ἔχῳπα, vel crafin, pro βεβηῶς. Vide in βαίνοι. α. 307.

Βεβρηυΐα, ingravescens, præt. med. part. g. f. à βείτω, *sum gravis*, f. βείσω, præt. med. βέβρηα. α. 160.

Βέλεια, tela. acc. pl. à βέλῳ, εῳ, τῷ, telum. ϑ. 684.

Βέλπερον, melius, à βέλπερῳ. poëtice pro βελπών, comp. ab ἄγαθῳ, bonus. superl. βέλπς, optimus. ε. 363.

Βελλεροφόντης, fuit Glauci regis Ephyræ filius, inclyto decore conspicuus, & virtute maxima. Vide supra ὄρρηφόντης. ϑ. 325.

Βένθεα, acc. pl. à βένθῳ, εῳ, τῷ, profunditas. Th. βάθῳ, εῳ, τῷ, idem. ϑ. 365.

Βῆσαν, descenderunt, pro ἔβησαν, 3. pl. a. 2. act. à βαίω, eo. Vide βαίνοι. ε. 152.

Βήσῃς, vallibus, & βήσῃσιν, dat. pl. Ion. Th. βῆσαι, αἱ *vallēs*. hinc βησῆεις, ἐντῷ, ὁ, saltuosus. ε. 508. 387. θ. 860. 865.

Βίβας, ingrediens. part. a. 2. act. à βίβημι. Th. βαίω, eo. Vide βαίνοι. α. 323.

Βίβλινῳ οἶνῳ, *vinum Bibli-num*, posset videri vinum Theologicum. Tzetzes ait, ἀπὸ βιβλίας ἀμπέλης θρακίας, à vite Thraciæ, quæ dicta fuit βιβλία. ε. 587.

Βίη Ionicè pro βία, *vis, fortitudo*. Fortitudo Herculis, h. e. fortis Hercules. βίηφι, φῖ est paragoge poëtica & reddit vocem ἀκλίβη, quamvis in dativo ἰώτα subscriptum maneat. ε. 147. α. 75. ϑ. 496. 882.

Βίῳ, βίη, ὁ, *vita*. ε. 31. 314. 599.

Βιότιο, *victus*, gen. Ion. pro βιότης, à βίω, εῳ, ὁ, *vita*. Th. βίῳ, *vita*. ε. 299. 474. ϑ. 605.

Βλαβερὲς, ἔ. εῳ, *noxius*, à βλάπτω, ψω, lædo. ε. 363.

Βλάπῃ, 3. pers. præf. sub. verbi βλάπτω, f. ψω, lædo, *noceo*. p. φα. a. 2. ἔβλαβον. a. 1. ἔβλαψα, hinc a. 1. part. βλάψας. ε. 256. 281. 191. ϑ. 89.

Βλεφάρων, gen. pl. à βλέφαρον, εῳ, τῷ, *palpebra*. α. 7. ϑ. 910.

Βλοσυρεῖο, *terribilis*, gen. Ion. pro βλοσυρῷ, à βλοσυρὸς, ἔ. ὁ, *terribilis aspectu*, ὁ τὸ βλέμμα ὑπεσφύων. Th. σύρω, ρῶ, *traho*. α. 147. 175.

Βοᾶ,

Βοῶ, reboat, nempe echo in syl-
va. 3. sing. præf. à βοῶν, f.
ἦσω, clamo. ε. 509.

Βοιωτοί, Βοιωτί, nomen gen-
tile, à boum pastu. α. 24.

Βολῶν, ἰctuum, gen. pl. Æol.
pro βολῶν, à βολή, ἦς, ἡ,
ictus. Th. βέλω, jacio. θ.
683.

Βορέας, pro Βορέε. Æolice, à
Βορέας, Latine, Boreas, Nord-
wind. & βορέω, Ion. pro βορέε,
acc. βορέω, pro αυ. ε. 504.
θ. 379. 870.

Βόσκει, pascunt, à βόσκω, f. ἦσω,
p. βεβόσκηκα. θ. 595.

Βότρυς, ὅ, botrys, μνα, acc.
pl. βότρυας. ε. 609. α. 294.

Βυκρόλ, & Doricè βωκρόλ,
bubulcus, hinc βυκρολίας, ar-
menta boum. θ. 445. ex βῆ,
bos, & κρόλον, τὸ, cibus. θ. 293.

Βυδδρεα, bobus nocentes, à sing.
βυδδρεα, ὅ κῆ. boves exco-
riants, ex βῆς & δέρω excorio.
ε. 508.

Βυλδύσαντε, dat. sing. α. 1. part.
à βυλδύω, consilium do, f.
δύσω. Th. βυλή, consilium.
ε. 264.

Βέληαι, 2. sing. præf. medii. Io-
nes formant secundam sin-
gularem à tertia βέλη) ex-
trito τ. atque ita pro βέλη
usurpant βέληαι, à βέλωμαι,
βέλε, volo, f. ἦσομαι, p. βει-

βέλωμαι, α. 1. pass. ἐβέληθην.
ε. 645.

Βελησιν, βελησι, dat. pl. Ion. à
βυλή, ἦς, ἡ, consilium. ε. 16.
79. θ. 318.

Βῆς, Doricè, βῆς, ὅ, ἡ, bos,
vacca, g. βοῶς, acc. βῆν, bo-
vem, dat. pl. βεσιν, & βεέσιν.
gen. pl. βοῶν, pro una syllaba,
acc. pl. βῆς & βόας. ε. 346.
404.

Βόων, clamabant, pro ἐβόων, 3. pl.
imperf. aét. à βοῶν, ὡ. cla-
mo. f. ἦσω. α. 243.

Βοῶπις, ἰδ, ἡ. cui bovini sunt
oculi & magni, ideoque ve-
nusti. ex βῆς & ὠψ, ὠπός,
ὁ. oculus. Th. ὀπύμαι, vi-
deo. p. m. ὠπα. θ. 355.

Βωλίειν, præf. inf. à βωπείω, bo-
bus agitatiss aro. à βῆς, βοῶς,
bos, & ὠθείω, f. ἦσω, & εἶσω,
trudo, pello, ε. 389.

Βραδύον, tardius, à βραδύς, ἰδ,
ὁ, tardus. Comp. βραδύτερος
& βραδύων pro βραδύων. Su-
perl. βραδύτελ, & βραδύ-
ς. ε. 526.

Βράχε, 3. sing. α. 2. aét. βράχω,
sonum, & strepitum edo, ver-
bum ὀνομαζοπιποιημῶν. α.
423.

Βεράει, 3. pers. ind. verb. βεράω,
f. αῶ, robustum reddo, po-
tens sum. ε. 5. θ. 447.

Βερέειω, ὡ, ὁ, Attice pro βερά-
ει,

ρεῖ, ὅ, nomen viri, quartæ simplicium ex βε particula intensiva *valde*, & ἄρης *mars*. q. d. *valde martius*. ῥ. 714. 817.

Βεῖν, implere. Vide supra βεβόησα. βεβόησα, ab eodem verbo derivatur. ε. 464. α. 300.

Βεβούμ, ὅ, qui gravat currum, ex βεβώ, gravo, & ἄρμα, τ, currus. α. 441.

Βροντή, ἡ, tonitru. βροντῆς, ὅ, nomen viri, vel Cyclopi. hinc βρονταῖα, ἡσ, tono. ῥ. 72. 458. 140. 845.

Βρόπι, ὅ, *humanus*, hinc & βροπῆσι, idem. Th. βροπῆς, ὅ, *mortalis*. ε. 15. 414. 771.

Βροβέντα, acc. sing. à βροβεις, fanie respersus, à βρότ, fanies, tabum, cruor, quod est mutato accentu ob mutatam significationem à βροπῆς, quod sæpius legitur in plurali numero βροπι, *mortales*. α. 367.

Βροπῆσι, dat. pl. à βροπῆς, ὅ, *mortalis*. ε. 24. 212. ῥ. 218.

Βροβλοιστὴν, hominum pestem, à λοιπός, ὅ, *perniciēs*, *pestis*, & βροπῆς, ὅ, *mortalis*. α. 333. 425.

Βρώσις, εως, ἡ, *cibus*. à βρώσκω, βιβρώσκω *consumo*, *comedo*.

f. βρώσω. p. βίβρωκα. præter. pass. βίβρωμαι. unde est βρώμα αὐλικόν, *hoffbislein*. à βίβρωσις est βρώσις, ἡ, *esca*. item *tinea*. βρώσις. θ. 797. α. 395.

Βυσσοδομούων, mentibus altis meditans, à βυσσοδομούω proprie *profunde struo*, *fundamenta probe jacio*, quod in primis architecti faciunt in locis palustribus. Deinde per metaph. *profunde cogito*, *machinor*. compositum ex βυσσός, ὅ, Ionice pro βυσσός, ὅ, *fundum*, *pars ima*, & δομέω pro δομέω *adifico*. Thema, δέμω *struo* in præter. med. διδομα, unde est δόμι, ὅ, *domus*, &c. α. 30.

Βωμός, ὅ, ara ab Hebr. כנב altare in excellis extructum ab idololatriis. prov. φίλμα χειρὶ βωμῶν, *amicis usque ad aras*. α. 70. ε. 135. ῥ. 4.

Γ.

ΓΑῖ, pro γαῖα, seu γαῖη ἡ, terra, tellus. genit. γαῖης Ionice pro γαίας. ῥ. 117. ε. 19. 70. 161. ῥ. 147. 427.

Γαίνοχ, ὅ, terram continens. Dicitur & pro eodem contractè γαιῆχ, & γαιῆχ. ex γαῖα, terra, & ἔχω, *contineo*. ῥ. 15.

Γάλα,

Γάλα, γάλακτις, τὸ, *lac.* ε. 588.
 Γαλαξάουρη, nomen proprium
 mul. θ. 353.
 Γαλάττα, nomen mul. θ. 250.
 Γαλλώνη, nomen mul. θ. 244.
 Γαμβρόν, acc. sing. à γαμβρός,
 ὅ, ὁ, gener. θ. 818.
 Γαμεῖν, præf. inf. verbi γαμέω,
 f. ἦσω, uxorem duco. ε. 697.
 Γαμετή, uxor, *nupta*; at γαμέ-
 της, ὁ, *maritus*. Th γαμέω,
 ὦ, uxorem duco. ε. 404.
 Γαμοῖτο, γαμοῖτο γαμοῖτο, *nu-*
bat. præf. opt. pass. à γαμέω.
 ε. 696.
 Γάμοις, γάμος, ὁ, vel γάμοι, αἱ,
nuptiæ. ε. 69. 782. θ. 603.
 Γαμψάνυχες, nom. pl. à γαμ-
 ψάνυξ, cui curvi sunt un-
 gues ex γαμψός, idem quod
 κγαμψός, incurvus, inflexus.
 Th. κγάμπω, f. ψω, p. φα,
 flecto, incurvo, & ὄνυξ, *unguis*,
 ὁ, *unguis*. α. 405.
 Γὰρ, *enim, nam, namque*. Con-
 junct. ε. 5. 14. 21. &c.
 Γαστήρ, ἐρς, ἡ, γαστέρις, ventres
 fruges consumere nati. θ. 26.
 Γ', pro γε, *quidem, certe*, sylla-
 bica adjectio. ε. 736. 185.
 244.
 Γεγάασι, 3. pl. præf. med. à γάω.
 in præf. med. γέγαα. Th.
 γείνομαι, gignor. ε. 108.
 Γείνατ', pro γείνατο, produxit. a.
 1. med. in prima persona, ἐγεί-

νάμω. & γείνασθαι, a. 1. med.
 infinit. γήνομεθ' & γείνεθ' im-
 perf. med. Them. γείνομαι,
 nascor. θ. 185. & 82. ε. 769.
 α. 88. 49. &c.
 Γείτων, οἱ, ὁ κὴ ἡ, quasi ex
 γέω, *terra*, & ἑτης, ὁ, *sodalis*,
amicus. q. d. γείτονες, *soda-*
les ejusdem telluris, acc. sing.
 γείτονα, & γείτοσι, dat. pl.
 ε. 23. 398. 699.
 Γελαῖ, 3. pers. præf. à γελάω, *ri-*
deo, f. ἄσω. γελάωντες, pl. num.
 præf. part. Poëtice pro γε-
 λωντες. posito ο ante ω. & re-
 tracto accentu. θ. 40. α. 283.
 Γενεή, generatio, ἡ, Ionice pro
 γένεα. Th. γείνομαι, gignor.
 ε. 282. θ. 871. α. 55.
 Γενέθλη, ης, ἡ, idem, & ab eo-
 dem Themate derivatur. θ.
 610.
 Γένεο Ionice pro γένος, & hoc pro
 ἐγγένος, a. 2. med. *fuisse*, ab
 ἐγγρόμιω, ε, ετ. Th. γείνομαι,
 sum, nascor, f. 2. pass. γήνη-
 σομαι. p. γεγήνημαι. a. 1. m.
 ἐγγνάμιω. θ. 657.
 Γένδα, acc. pl. à γήρειον, ε, τὸ,
 mentum, maxilla. Th. γήρους,
 υς, ἡ, mentum. a. 167. 418.
 Γένετ', pro ἐγγόετ, fuerit, a. 2.
 med. ἐγγρόμιω. Th. γείνομαι,
 sum, nascor. θ. 115.
 Γέροισι, 3. sing. a. 2. med. opt.
 γήρην, pro γήρεν, a. 2. m. &
 hoc

hoc pro ἐγρότε, metri causa
abjicitur augmentum, γήρον-
το, 3. person. pl. a. 2. m. verb.
γείρομαι. §. 199.

Γενετή, ἥς, ἡ, partus, generatio.

Th. γείρομαι, nascor. §. 271.

Γένη, fieret, a. 2. med. subj.

γυέναι, a. 2. m. inf. à γείρο-
μαι, sum, fut. 1. pass. γήνησθαι
μαι, p. m. γήνηται. §. 88. 342.

Γένος, εἶδος, τὸ, genus. à γείρο-
μαι, nascor. ε. 11. 109.

Γεράσσει, dat. pl. Ion. & Poët.

à γέρας, γέρας, αἶμα, & ως,
τὸ, munus. §. 449.

Γέρας, αἶμα, αἶμα, & ως, τὸ, do-
num, munus. gen. pl. γέρας.

§. 125. §. 393.

Γέρον, genit. & acc. γέροντος,
à γέρον, οἶος, ὁ, senex. §.
1003.

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, ex γῆα,
circumflectitur in omnibus
casibus, & in prosa usurpatur
pro terra. §. 679. ε. 561.

Γηθήσας, a. 1. part. à γηθῆω, f.
ἥσω, gaudeo, lætor. Doricè
γαθῆω, unde Latinorum gau-
deo. hinc γῆθηεν, a. 1. ind. act.
Ion. α. 116. θ. 173. ε. 474.

Γῆμε, duxit. 3. sing. a. 1. act. in-
dic. γῆμα, γῆμας, γῆμε. Ion.
& Poët. ab ἔγμω, pro ἐγά-
μησα. Them. γαμῶ, ἥσω,
uxorem duco. γῆμαι, a. 1. act.

inf. γῆμης, a. 1. sub. θ. 604.
960. ε. 699.

Γηραιός, ὅς, ὁ, senex, à γῆρας,
αἶμα, αἶμα, ως, τὸ, senectus.
ε. 376.

Γηράνπασσι, dat. pl. Poëticus, à
γῆρας, γῆρας, senescens,
vel γῆρας, est, a. 1. part. pro
γηράσας à γηράω, senesco,
unde ἐγῆρασα, est & hinc per
syncopen ἔγηρα, sicut pro
ἐγάμησα, ἔγμω. Th. γῆρας,
αἶμα, τὸ, senectus. ε. 186.

Γῆρας, αἶμα, τὸ, senectus, ἐπὶ
γῆρας ἰκέσθαι, ad senectutem
pervenire. dat. γῆρας. ε. 703.
92.

Γηράσκοντες, senescentes, acc.
pl. præf. part. à γηράσκω,
consenesco, f. αἶσω, p. γῆ-
ρασα. γηράσκω οἱ αἶσι πολλὰ
διδασκόμεθα. Them. γῆρας,
αἶμα, τὸ, senectus. ε. 183.

Γηράσκω, genit. Ion. à γηρά-
σκω, qui curat & alit ali-
quem in senectute, à γῆρας,
αἶμα, τὸ, senectus, & γη-
μέω, αἶμα, f. ἥσω, curam gero.
§. 605.

Γηρυονῆα, acc. sing. à γηρυονῆς,
εἶδος, ὁ, nomen viri. §. 287.
309.

Γηρύετ', conqueritur, pro γη-
ρύετ', à γηρύομαι, conqueror.
Them. γῆρυς, υἶος, ἡ, vox,
guttur. ε. 258.

Γῆς. 9. 106. 807.

Γιγάντων, g. pl. à γίγας, αἰγῶν,
ὁ, gigas. à γῆ & γάω. Nam
terræ filii dicuntur. θ. 50. 185.

Γίγεται, imperf. pass. Ion. à γί-
νομαι. Vide γίγεται. α. 414.

Γίγας, præf. inf. active capitur,
generare scil. debet. Alii le-
gunt γείνας, a. i. m. inf. à
γείνομαι, gignor. Vide γίγεται.
ε. 791.

Γιγνώσκω, γινώσκω. præf. part. à
γίνομαι, nascor. ε. 819. 490.

Γινώσκω, cognosco, f. γινώσκω.
p. ἔγνων. a. 2. ἔγνων, ως, ω.
a. 2. imperat. γινώθι. præf. pass.
ἔγνομαι. ε. 279.

Γλαυκῆ, nomen proprium mul.
9. 244.

Γλαυκῶν, acc. sing. ab Adj.
γλαυκός, ἡ, ὄν, cæsius, glau-
cus. 9. 440.

Γλαυκιδών, Poëtice pro γλαυ-
κιδών, præf. part. à γλαυ-
κιδώ, εἶ, & Poëtice γλαυ-
κιδώ, glaucis oculis terribi-
liter intueor, sicut pro ὀφθαλμοῖς,
ὄρω, Poëtice dicitur ὀφθαλμῶ.
Th. γλαυκός, εἶ, ὁ, glaucus,
cæsius. α. 430.

Γλαυκονόμη, nomen proprium
mul. 9. 256.

Γλαυκώπις, ἰδῶν, ἡ, cæsius ha-
bens oculos, epitheton Mi-
nervæ, ex γλαυκός, cæsius,
& ὤψ, ὠπός, ὁ, vultus, acc.

γλαυκώπιν, & γλαυκώπιδα.
Th. ὀπθόμεναι, video. ε. 72.
9. 13.

Γλάφω, 3. præf. ind. verbi γλά-
φω, f. ψω, cavo, excavo. α.
431.

Γλαφυρός, εἶ, ὁ, cavus: à γλάφω,
f. ψω, cavo, excavo. 9. 297.

Γλάφου pro γλαφυρόν, antrum.
Th. γλάφω. ε. 531.

Γλυκερός, ἡ, ὁ, dulcis. à γλυκύς,
εἶ, ὁ, dulcis. 9. 97. α. 331.

Γλώσση, & Att. γλώττη, lingua,
ἡ, dat. pl. Ion. γλώσσησι, pro
γλώσσαις. 9. 83. & 826.

Γναμπῶσι, dat. pl. Ionic. à
γναμπῶς, incurvus, hoc à
γνάμπτω, incurvo. Th. γναμ-
πτῶ, flexio. ε. 203.

Γινώσκω, pro ἔγνων, cognovit. 3. pers.
a. 2. ind. à γινώσκω, cognosco,
f. γινώσκω, p. ἔγνων, a. 2.
ἔγνων. 9. 551.

Γόμφου, dat. pl. Ion. à γόμ-
φος, εἶ, cuneus, clavus. ε. 429.

Γονεῖσιν, dat. pl. à γονεῖς, εἶ, ὁ,
parens. γονῆ, dat. sing. à γονῆ,
ἡ, genitura. Th. γείνομαι,
gignor. ε. 233. & 751.

Γό, εἶ, ε, soboles, generatio.
Th. γείνομαι, gignor. θ. 495.

Γοργῆς, acc. pl. à γοργός, εἶ, ὁ,
velox. 9. 274. α. 237.

Γοργῆς, gen. sing. pro γοργῶν,
à γοργῶν, ὁ, εἶ, ἡ, nomen
mul. α. 224.

Γορζόνες, dictæ sunt Phorci filia, Medusa, Sthenyo & Euryale, à γορζών, ὀν, ὁ, nomen animalis noxii in Africa. α. 230.

Γέναια, acc. pl. & γέναια, pro γέναια, à γένυ, τὸ, genu. in genit. & γένυ & γέναια, & γένος. ε. 585. θ. 460.

Γειοῖσιν, dat. pl. à γένος, fertilis, Ionica epenth. pro γένυ, hoc à γένυ, ἡ, genitura. Th. γείνομαι, gignor. θ. 54.

Γενοπαχὺς, ἰ, ὁ κὴ ἡ, gennapachys, ex γένυ genu, & παχὺς, ἰ, ὁ, crassus. α. 266.

Γεραίας, nomen mul. à γράια, ας, ἡ, anus, vetula, idem quod γράας, αὐς, ἡ. θ. 270.

Γερώνη. Nom. propr. θ. 342.

Γυάλοις, dat. pl. jugis. à γύαλον, & τὸ, cavitas. θ. 499.

Γύγης, ἡ γύγη, nomen mul. θ. 149. ε. 66.

Γύλῳ, dentale, à γύης, & ὁ, dentale in aratro. at γύα seu γύη, Ion. jugerum. ε. 425.

Γυῖα, pl. num. membra, à γυῖον, & τὸ, membrum. θ. 592.

Γυόκορ, & ὁ, membra depascens, ex γυῖον, & τὸ, membrum, & κορέω, item κορίννυμι, satio, item depascor. Qui depascitur, ille satiatur. ε. 66.

Γυθρεῖς, mutilatus a. i. part. pass.

à γυῖον, f. ὄσιν, claudum red-do, membra frango. Th. γυῖον, & τὸ, membrum. θ. 838.

Γυμνόν, acc. à γυμνός, & ὁ, nudus. ε. 389.

Γυμνωθῆναι, acc. sing. a. i. part. pass. à γυμνός, denudo. Th. γυμνός, & ὁ, nudus. α. 334. 460.

Γυναικεία, muliebri, dat. sing. à γυναικῆ, & ὁ, muliebris: hinc & γυναικείον, & τὸ, gynæceum, locus interior in ædibus, in quo solæ mulieres versabantur. Th. γυνή, ἡ, mulier. ε. 751.

Γυνή, ἡ, mulier, adolescentula, genit. γυναικός, dat. γυναικί, acc. γυναικῆ, voc. ὦ γυνῶν, dat. pl. γυναιξί. ε. 94. 700. θ. 513.

Δ.

Δαί, dat. sing. pro δαίδ per apocopen, à δαίς, ἰδ, ἡ, pugna. Thema est δαίω, uro. θ. 650.

Δαιδαλίσιο, Genit. poëticus pro δαιδαλῆς, à δαιδάλει, artificiosus; derivatur à Δαίδαλῳ, & ὁ, qui fuit ingeniosissimus & scientissimus Cretensium artifex. Videtur nomen accepisse à δαίω, scio. α. 334. 460. 137.

Δαίδων, gen. pl. à δαίς, ἰδ, ἡ, fax.

fax. Th. δαίω propriè *uro.*
α. 275.

Δαίω, imperf. Ion. à δαίομαι,
divido, partior. Th. δαίω,
divido. α. 165.

Δαίμων, οὐκ ἔστι, Deus. quasi
δαήμων. α. 94. δαίμονα. θ.
991. hinc δαιμόνιον, vene-
randus, unde δαιμόνιον, pro
δαίμονι in vocat. θ. 655.
& δαιμόνιον, pro δαιμονία, Io-
nicè. θ. 655.

Δαίτω, acc. sing. à δαίς, δαιτὸς,
ἡ, cibus, epulum. δαιτή, in
acc. pl. δαίτης. à δαίω, epu-
lum præbeo. ε. 340. 720.
740. θ. 802.

Δαΐφρων, prudens, bellicosus.
gen. δαΐφρονος, ex δαίω, di-
sco, vel divido, & φρῶν, ἔνός,
ἡ, mens. α. 119. ε. 652.

Δάκν, 3. sing. a. 2. Ion. pro ἔδα-
κν, momordit. à δάκνω, mor-
deo. f. δήξομαι. p. διδῆχα.
a. 2. ἔδωκεν. a. 1. pass. ἐδήχθην.
a. 2. pass. ἐδάκην. θ. 567.

Δάκρυσι, dat. pl. à δάκρυ, ὕδωρ, τὸ,
lacryma: hinc δακρυόεις, εν-
τὸς, lachrymosus. α. 132.
270. θ. 227.

Δαλῆ, genit. à δαλὸς, ὄρεος, titio.
Th. δαίω, ὕρο. ε. 703.

Δαμαζόμηνος, præf. part. à δα-
μάζω, edomo, δαμασάσας, poe-
tice pro δαμασάσας, part. a. 1.
act. Th. δαμάω, domo. θ.

865. 490. α. 11.

Δάμασε, a. 1. Ion. à δαμάω, do-
mo, f. αἶσω. ε. 857.

Δαμῆτις, part. a. 2. pass. domi-
ti. à δέμω vel δέμνω, pro
δαμάω. δαμῆναι, a. 2. pass.
inf. δάμνα, domat. præf.
à δέμναμαι. Th. δαμάω, do-
mo. ε. 151. θ. 464. 122.

Δανάης, ἡ δανάη, ἡς, nomen
mul. α. 216.

Δαναΐδης, filius Danaï. Nomen
patronymicum. Filii à pa-
tribus sua acceperunt no-
mina, à δαναός, Danaus. α.
229.

Δαπάνη, ἡς, ἡ, sumptus. Th.
δαπανάω, ὤ, f. ἤσω, consumo.
ε. 721.

Δάσανος, 3. pl. a. 1. med. indic.
poëtice pro ἰδάσανος. au-
gmentum abjicitur & σίγμω
duplicatur. à δαίζομαι, divi-
do, f. σομαι, a. 1. m. ἰδασάμεν.
hinc δασάμενος & δάσας.
hinc δασμός, distributio. item
tributum, quod penditur ab
hostibus, brand-schätzung.
Th. δαίω, divido. θ. 112.
537. 425. ε. 444.

Δαυσένων, gen. pl. à δαύσειν-
ος, hirsutum pectus habens,
ex δαύς, densus, & σείνον, ε,
τὸ pectus. ε. 512.

Δατίασ, præf. inf. pass. dividi.
pro δατίασ, exemplaria ha-
bent

bent *δατέαδ*, α. pro ε. à *δατέομαι*, *dividor*. Them. *δαίω*, *divido*. ε. 765. θ. 606.

Δάφνης, genit. à *δαίφνη*, ης, η, *laurus*. ε. 433. θ. 30.

Δαφνίειος, *valde funestus, ruber*, seu *δωφονός*, η, όν, *cadis avidus*, ex *δὰ*, particula per se nihil significans, sed in compositione augens, & *φένω*, *occido*. α. 159. & 250.

Δ', vel *δέ*, autem, vero. Sæpe subjungitur particula *μή*, vim adversativam habens. ε. 10. 13. 24. 34. 37. &c.

Δίδασμαι, attributa est, perf. pass. ind. à *δίζομαι*, *divido*, partior. f. *δάσσομαι*. præter. pass. *δέδασμαι*. Th. *δαίω*, *divido*. θ. 789.

Διδήη, *ardebat*. 3. sing. plusq. perf. med. pro *ιδεδήη*, à *δαίω*, uro. præter. med. *δέδηκ*. pl. perf. *ιδεδήην*. α. 155.

Διδμηιδρῖαι. præter. part. pass. *domiti*, à *δῆμα* *domo*. f. *δεμῶ*. p. *δέδμηκα*, præter. pass. *δέδμημαι*. aor. 2. *εδάμην*. hinc in infinit. *δαμνῶμαι*, & *δαμνήρωμαι*. ε. 116. Th. *δαμνῶ*, *domo*.

Δεδοκημῖος, *observans*. à *δεκνῶ* *observo*. f. *ήσω*. Th. *δεκνίζω*, f. *άσω*, *observo*. α. 214.

Δεδορκῶς, *intuens*, præter. med. part. à *δέρνω*, *video*. f. 2. *δεγ-*

κῶ. aor. 2. *έδεραγον*. 2. i. pass. *έδέρχθην*. p. m. *δέδορκα*. α. 145.

Δειδύξειται, *perterrebit*. 3. sing. fut. med. poet. à *διδύτομαι*, *terreo*. f. *ίζομαι*. Th. *δείδω*. f. *σω*. *timeo*. α. 111.

Δειδιόπεις. *metuentes* part. præter. med. à *δείδω* *timeo*, præterito med. *δέδω* & *δείδω*, poetice, unde part. *δειδιώς*. α. 248.

Δεικνύει, 3. indicat. *δείκνυ*, per apocopen pro *δείκνυσι*. 3. perf. sing. ind. à *δείκνυμι*, idem quod *δεικνύω*. f. *δείξω*. p. χα. ε. 449. 524. 500.

Δειλός, ἔ, ό, *timidus*. à *δείδω*, *timeo*. ε. 711. 183. 212.

Δεῖμα, ε, ό, *nomen viri*, à *δείδω* *timeo*. α. 195. 463. θ. 934.

Δεινός, η, όν, *terribilis, gravis*. *δεινοῖο* poetice pro *δεινῷ*. *δεινῆς* pro *δειναῖς*. 829. *δεινοῖσι*, dat pl. Ion. hinc *δεινότατος*, *acerrimus*, superlat. α. 71. 129. ε. 367. α. 71. θ. 138. 155.

Δεινωπός, nom. pl. *graves aspectu*, ex *δεινός* *gravis*, & *ὤψ* *ὠπός*, ό, *facies*. Th. *ὀπίζομαι*, *video*. At *ὀψ*, *ὠπός*, η, *vox*. α. 250.

Δείξω, f. 1. *δείξα*. α. 1. inf. à *δείκνυμι*, *ostendo*, f. *ξω*. p. χα. ε. 646. 610.

Δειπνήζας, 3. 1. part. à *δειπνῶ*, *ceno*.

εαπο. f. ἥσω. Th. δεῖπνον, & τὸ
cæna. ε. 440.

Δειπνολόχης, comessatricis, gen.
sing. g. f. pro δεῖπνολόχῃ.
Adjectiva enim composita
sunt g. c. δεῖπνολόχῃ, & ὁ,
ἡ, proprie qui convivii in-
sidiatur, h. e. qui convivium
captat, commellator, vel qui
accurate illa observat, aut
loco suo curat. ex δεῖπνον
cæna, convivium, & λόχῃ,
& ὁ, infidiæ. ε. 702.

Δεῖπνον, & τὸ, convivium. ε. 207.

Δερῶν, acc. sing. à δερῆ, ἥς, ἡ,
collum, vel δέρη. α. 391. θ.
727.

Δέκα, unde est δέκαλῃ, deci-
mus. inf. g. δεκάτη. ε. 610.
792. θ. 789. 803.

Δεκαδώρῳ, dat. sing. à δεκάδω-
ρῷ, qui decem palmorum
est, ex δέκα, decem, & δῶρον,
& τὸ, palmus, donum. ε.
424.

Δελφῖνες, nom. pl. à δελφίν,
seu δελφίς, ἴνῃ, delphin. α.
210. & 212.

Δέμας, corpus, τὸ ἀκλίτον, &
indeclinabile. θ. 260.

Δέμνια, πᾶ, cubilia maritorum,
à δέμνιον, & τὸ, stratum, le-
ctus. à δέμω, & domo. ε. 326.

Δένδρεα, pl. num. ab δένδρεον, &
τὸ, arbor, lignum poëtice pro
δένδρον. sic ἀδελφεὸς pro ἀ-

δελφὸς, frater. θ. 216. ε. 581.

Δέξαθ, a. i. med. Ion. pro ἐδέ-
ξαθ, à δέχομαι, recipio, f. δέ-
χομαι. p. δέδεχμαι. a. i. m.
ἐδέξαμην. θ. 185. ε. 57. 711.

Δεξιτερὸς, ἁ, ὄν, Δεξιτερῇ, dat.
sing. pro δεξιτερῇ Ionicè à
δεξιὰ, dextra manus: ὡς
τὸ δέχεσθαι fut. δέξομαι. θ. 179.

Δέσ, δέσ, τὸ, timor. Th. δέ-
σω, f. σω. timeo. p. δέδωκα,
δείδια, δέδια. θ. 167.

Δέω, 3. pl. imperf. act. pro
ἔδεον, ligabant, à δέω, vincio.
f. ἥσω. α. 291.

Δερκιάων, pro δερκιάων, aspi-
ciunt, à δερκιάομαι, ὁμαι, &
poëtice δερκιάωμαι. Th. δέρ-
κω, video. α. 236. θ. 911.

Δερκομύρῳ, tuentes, præf. part.
dualis numeri, à δερκομύρῳ.
δερκομύρῳ, gen. Ion. δερκο-
μύρῳ, f. g. pl. num. Æolice
pro δερκομύρων, à δερκομύρῳ,
præf. part. idem quod δέρκω,
seu δέρκομαι, video. θ. 910.
828. α. 236. 169.

Δέρμα, αἷ, τὸ, cutis, à δέρω,
excorio. Th. δέρω, αἷ, τὸ,
pellis, corium. ε. 511.

Δεσμῶν, manipulans, præf.
part. à δεσμῶ, idem quod
δεσμέω & δεσμῶ, ligo. à δε-
σμός, ἔ, ὁ, vinculum. Th.
δέω, ligo. ε. 479.

Δεσμῷ, genit. sing. à δεσμός,

- ἔ, ὁ, *vinculum*, & in pl. δε-
 σμῶν vel δεσμῶν. hinc δετμῶν
vincio. Thema, δῶ, ligo.
 α. 43. §. 501.
 Δδύση, 3. sing. a. 1. act. subj. à
 δδύω, *humecto, rigo*, f. δύσω.
 ε. 554.
 Δεῦτε, huc, agite, adverb. hor-
 tantis, a. sing. δεῦρο, huc.
 hunc in locum. ε. 2.
 Δδύπερ, ε, ὁ, secundus. ε. 126
 141. §. 47.
 Δείξω, 3. sing. à δείξωμαι, capio,
 f. δείξομαι, p. δείδεγμαι. §.
 800.
 Δὴ, *sane, jam*, in carmine mo-
 do postponitur, modo præ-
 ponitur. ε. 2. δὴ τότε, jam
 tum. §. 643.
 Διῷ, diu, adverb. à δῶ, diu.
 §. 623.
 Διῷστῆρ, genit. à διῷστης, ἡ-
 τ, ἡ, *pugna*. à διῷ hosti-
 lis: & hoc à δαίω, uro. §.
 662. 852.
 Δημήτηρ, ἡ, nomen idoli, q. d.
 γῆ μήτηρ, *Ceres*. δημήτερ, δῆ-
 μητερ, δημήτερε, δῆμητερα.
 §. 454. 912. ε. 298.
 Δημῶς, ε, ὁ, *adeps*, pinguedo.
 Vide in δῆμῶς, ε, ὁ, *populus*.
 §. 538. 541.
 Δῆμ, ε, ὁ, *populus*. ε. 259. θ.
 971.
 Δήσα, acc pl. *consilia*. à δῆσ, τὸ, *consilium, vastramen-*
tum. Chaldaice *dēna*, medi-
 tari. alii habent μῆδεια. §.
 236.
 Δῆρ, §. 888.
 Δῆρα, Jam. §. 883.
 Δῆεν, acc. sing. à δῆεις, ε, ἡ,
lis, contentio. hinc δῆεω, *pu-*
gno. ε. 14. 33. α. 241. 251.
 Διῶν, diu, adverbialiter usur-
 patur pro δῶ. §. 629.
 Δῆσι, a. 1. ind. Ion. pro ἴδῃσι,
ligavit, δῆσασθ, a. 1. med.
 infinit. à δῶ, ligo. §. 618.
 ε. 540.
 Δῆτοι, sanè. §. 1014.
 Διῷσθ, fut. 1. act. infinit. à
 διῷω *populor, occido*. pro quo
 Poëtæ etiam διῷω, à διῷ
 vel δαί, *hostilis*. Thema est
 δαίω, uro, vasto. α. 67.
 Δία, Iovem, acc. sing. à Ζαίς,
 διός, διῖ, δια, vocat. Ζεῦ,
 Iupiter. δ. §. 468. ε. 2.
 Διὰ, præpositio, διὰ βελαίς, ex
 consiliis, διὰ θρηάκας, per
 Thraciam. ε. 13. 505. θ. 398.
 Δῖα, divina, h. e. præstantissi-
 ma. à Ζαίς, διός, Iupiter. α.
 338. §. 376.
 Διαβάς, part. a. 2. act. *emensus*.
 à διαβαίνω, transeo, f. βήσε-
 μαι, p. βέεηκα, a. 2. ἔβην, a.
 2. part. βὰς. §. 292.
 Διαβῆ, transierit, a. 2. act. subj.
 διαβῶ. Th. βαίνω, co. ε. 738.
 Διανῆ, 3. pers. ind. sing. per-
 flat. ex

flat. ex ἀλᾶ, & ἄημι. flo. Th. ἄω, ἦσιν, ἦο, ἴπιο. ε. 512. 517.

Διακέρειν, ε, ὁ, *nuntius*. Dicitur etiam ἀλγέλλω, ε, ὁ, ἀλγέλλω, traduco, transmittō. ε. 77. 68.

Διακρίνωμεθα, i. pers. pl. præf. sub. ἀ διακρίνω, discerno. Th. κρίνω, f. κρίνω, secerno, judico, p. κρίνω, a. i. ἐκρίνω. ε. 35. 9. 85.

Διαμπερὲς, adverb. *perpetuo*, ex ἀλγ, ἀνὰ, & πέρας, αἰῶν, *terminus*. q. d. penitus (ἀλγ intendit significationem) ad finem. ε. 234. 9. 402.

Δῖος, acc. ἀ δῖος, α, ον, *divinus*, bonus. Th. Ζεύς, διός, Iupiter. α. 287. ε. 477.

Διασπιδνᾶσι, dissipant. 3. pl. præf. act. ἀ διασπιδνῶμι, dissipo, ad formam ἴσῃμι. Th. ma est, σπεινῶ, σπεινῶ, & σπεινῶμι *disspergo*, f. αἶσιν. 9. 875.

Διδάξῃς, a. i. sub. ἀ διδάσκω, *docceo*, f. διδάσκω, p. διδάσκαλος, a. i. ἐδίδαξα, a. i. pass. ἐδιδάχθην. ε. 697.

Διδασκῆσαι, a. i. act. infinit. verbi διδάσκω, idem quod διδάσκω, *docceo*. ε. 64.

Δίδωμι, dat. pro δίδωσι, ἀ δίδω. Th. δίδωμι, do, f. δώσω, p. δώσω, a. 2. ἴδω, ως, ω. α. 328.

ε. 279. 636. 9. 219.

Διδυμοίονε, *geminos*, *dualis* num. ἀ διδυμοίων, ονος, pro διδυμῶ, ε, ὁ κὲ ἦ, *geminus*. α. 49.

Διδάσασα, *distribuit*, 3. sing. a. i. med. ἀ ἀλγ, δάζω, σ ποῖτις duplicatur. sic διδάσασα, *divisisti*, 2. sing. a. i. med. pro διδάσσω, Ionicè ω mutatur in αο. Th. δαίω, *divido*. θ. 544. 885.

Διέκειτο, *constitutum erat*, imperf. med. ἀ ἀλγ, κείμαι, *constitutus sum*. Th. κείμαι, f. κείσμαι, *jaceo*. α. 20.

Διέλοντο pro δειλόντο, 3. pl. a. 2. med. ἀ δαιρέω, ὦ, *divido*, f. ἦσιν, p. διήρηκα, a. 2. δειλόν. Th. αἵρω, *eligo*. θ. 112.

Διερῶ, *humidum*, acc. ἀ διερὸς, *humidus*. Th. διαίρω, f. αἶρω, *humecto*. ε. 458.

Διέταξε, *disposuit*, a. i. ind. verbi ἀλγ, τάσσω, vel τίω, *ordino*. Th. τάσσω, vel τίω, f. ξω. p. τέταχα, a. i. ἐτάξα. ε. 274. θ. 74.

Διέτεκμήσαντο, *destinarunt*. 3. pl. a. i. med. ἀ ἀλγ, τεκμαίρω, *certis signis probō*, f. αἶρω, a. i. ἐτέκμησα. Th. τέκμαρ, αἰῶν, τὸ, *signum*. ε. 395.

Δίξω, *inquirere*, præf. med. infinit. ἀ δίξωμαι, *quæro*, fut. διξήσομαι. Th. δίξω, *quæro*. ε. 601. 426.

Δῖν, *divina*, à ζῶς, *Iupiter*. θ. 260. 866.

Διωκέσων, *longis*, dativ. pl. poëticus, à διωκῆς: ex 2/α & ηνεκῆς, ἐϑ, ὁ κῆ η, *perpetuus*, διωκίως, *prolixè*. θ. 627. 812.

Δῖ, dat. sing. à ζῶς, vide suo loco. ε. 69. 257. 463. &c.

Δίγγϑ, *justus*. ε. 268. & δι-καί per apostrophē. ε. 278.

Διγγότερον, *justius*, comp. à διγγϑ, *justus*. Th. δικη. ε. 157.

Δίκας, acc. pl. à Th. δικη, η, *jus, fas*, δικησι, dat. pl. pro δικαίς, inde διγγϑ, ε, *justus*. & δι-καί per apostrophē, pro δικαί. ε. 123. 217. 278.

Διγίσαυ, a. 1. act. infin. pro δι-κίσαυ, à διγίζω, *jus dico*. Them. δικη, *jus*, η. ε. 39.

Διέμω, *vertere*, præf. inf. Ion. pro Æolico διέμωαυ, communiter διέω, à διέω, *moveo*, f. ήω, à διη, ης, η, *vortex*. ε. 596.

Διήεις, acc. pl. à διήεις, εσσα, εν, *vorticofus*, a, um, à διη, ης, η, *vortex, gurgēs*. θ. 337.

Δίης, dat. pl. Ionic. pro δίαις, à διη, *vortex*. θ. 791.

Διόθεν, adverb. è loco, à *Iove*. Th. ζῶς, διός, *Iupiter*. ε. 763.

Διός, *Iovis*, genit. à ζῶς, *Iupiter*, vocat. ὁ ζῶς. ε. 4. 36. &c.

Δῖον, διϑ, διᾶ, *divus*, a, um. Th. ζῶς. θ. 991.

Διόγνηϑ, à *Iove generatus*, *generofus*, ex διός & γνής pro γνητός. Thema, γίνομαι, *nascor*, f. γνήσομαι, p. γ-γίνομαι. α. 340.

Διοτρεφέϑ, à *Iove nutriti*, à διοτρεφῆς, ἐϑ, ὁ κῆ η, ex διός, & τρέφω, αλο, f. ψω, p. τέτρεφαι, a. 2. ἔτρεφον, p. m. τίτρεφα θ. 992. 82. α. 118.

Δίς, *bis*, adverb. ε. 709. 299.

Δίφρα, gen. sing. à διφρϑ (q. διφερϑ) ε, ὁ, *locus in curru*, ubi auriga & parabates sedebant. per fyn. memb. *currus*. α. 321. 324. 109. &c.

Διφάσα, *inquirens*, pr. part. f. g. à διφάω, *quero*, f. άσω. ε. 377.

Δίχ', pro, δίχα *seorsim*. Thema est δίς, *bis*. ε. 166.

Διώνοςϑ, *Bacchus*, quia, quum nasceretur, femur διός, ἐνυξεν, ut habet fabula gentilis, propter metrum τὸ σ duplicatur & ο mutatur in ω. α. 400. ε. 612. θ. 941.

Διώνη, nomen Idoli Ethnici, q. d. διός ἄνασσα, *Iovis regina*. θ. 353. 17.

Διηθεῖσα, & per apostrophē διηθεῖσ', a. 1. part. f. g. *domita*, à διέω (pro δαμιάω, *domo*.) fut. διέμω. præf. act. διέμνηκα. præf. pass. διέμνη-μαι,

μα, σαι, ται. Hinc a. i. pass.
ἐδμήθην, ης, η. Vide supra δα-
μύτης. α. 48. §. 1000.

Δμῶς, acc. pl. à δμῶς, ὡς, ὁ,
servus domitus, in dat. pl.
δμῶσι & δμῶσι. & δμῶς,
ἔ, ὁ, idem quod δμῶς. The-
ma est δαμῶν domo. ε. 457.
428. 595. 764. α. 39. 276.

Δνόφερ, ἡ, ὄν, tenebrosus
διοφερῆσι, dat. pl. (Ionice)
à δνόφ, ε, ὁ, tenebræ, ca-
ligo. §. 107. 736. 807. 826.

Δοιᾶ, & δοιῶ, & δοιοί, pluralis
& dual. numer. tantum, Poë-
tica pro δύο, vel δύω, duo.
ε. 430.

Δοῖσιν, 3. pl. a. 2. opt. pro δύναν,
à δίδωμι, f. δώσω, do. ε. 186.

Δοιῶ dual. num. Vide δοιᾶ. α.
234.

Δοκῶν, insidiatus, part. præf.
verbi δοκῶ, observo, f. ὄ-
σω. Th. δοκῶ, f. ὄσω, ob-
servo. α. 480. 333.

Δολίβω, acc. sing. à δόλι, dol-
osus. δολίη ἐπὶ τέχνη, dolosa
arte. Th. δόλ, ε, ὁ, dolus,
fraus. §. 160. 540.

Δόλιχ', longas, per apost. pro
δολιχά, acc. pl. n. g. à δολι-
χός ἡ, ὄν, longus. §. 186.

Δολοφρενέω, f. ἤσω, cogito frau-
des, à δόλ, & φρέν, mens.
§. 550.

Δόλω, dat. sing. à δέλ, ε, ὁ,

dolus. §. 889. ε. 83.

Δολωθεῖς, a. i. part. à δολώ,
dolos machinor, circumve-
nio. §. 494.

Δόμω, dare. a. 2. act. infinit.
Hoc ut & δόμω, Dorice
pro δύνω. Them. δίδωμι,
do, f. δώσω, p. δέδωκα, a. 2.
ἔδωκον, ως, ω. ε. 352.

Δόμω, ε, ὁ, domus, à δέμωμαι.
adifico. præf. med. δέδωκα.
§. 386. hinc δόμον δε, do-
mum versus. α. 38. ε. 96.

Δορυσώω, hastarum concussori,
à δορυσώ, ex δόρυ, lancea,
& σάω, à σείω, quatio, mo-
veo, qui lanceam vibrat. α.
54.

Δός, a. 2. imperat. ut & δότε
date, à δίδωμι, do. f. δώσω.
a. 2. ἔδωκον. ε. 451. hinc δόσις,
δότης, munus. §. 93. 104.

Δότης, datrix, à δότης, ἡγεύς, da-
tor, ὁ. Th. δίδωμι. α. 131. ε. 354.

Δῶπ, ε, ὁ, fragor, strepitus.
§. 70. 703.

Δῶρα, ligna, acc. pl. pro δέρεα
per apocopen, & hoc pro
δέρω, à δέρε, δέρεα, & δέ-
ρε, lignum, dat. δέρεα,
δέρω. ε. 454. 805. α. 362.

Δοχμωθεῖς, sese obliquans, a. i.
part. pass. à δοχμώ. Th. δοχ-
μός, ἡ, ὄν, obliquus. α. 389.

Δράκων, genit. à δράκων, οἶ-
τος, ὁ, draco. α. 144. θ. 322.

Δράκον, aspiciēbant, pro ἰδρακον, 3. pl. 2. 2. act. à δρέκω, video, in 2. 2. ἰδρακον, facta metathesi ἰδρακον, p. m. δυδρακ. α. 262.

Δράκοντες, dracones, dual. num. à δράκων, οντες, ὁ, draco. α. 233.

Δράκων, οντι, ὁ, draco, dat. pl. δράκωνσι. 9. 323. α. 166.

Δρεπάνας, acc. falces, à δρεπάνη. idem δρέπανον, & τὸ, à δρέπω, carpo, f. δρέψω. hinc δρέψαθ, 2. 1. med. inf. α. 292. 9. 31. 162.

Δρέψαθ. Vide in Δρεπάνας.

Δεμῖαν, acerbam, à δεμῖς, εἶα, ὁ, propriè acris gustu seu sapore. per metaph. gravis, molestus. α. 261. 457.

Δρύαλον, acc. à δρύαλι, est nomen viri, qui quercuum satis habet. α. 187.

Δρύαλι, acc. sing. à δρύας, αλτι, ὁ, nomen viri, à δρύς, υδς, ἡ, quercus. tam durus ut quercus. α. 179.

Δρύς, υδς, ἡ, quercus, in acc. δρυῖ. hinc δρύα, acc. à δρύον, & τὸ, nemus, quercetum. ε. 230. 528. θ. 35. α. 376.

Δυναμῖς, εως, ἡ, potentia. dat. δυναμῖ, à δύναμαι, possum, in 2. sing. δύνασαι ad formam κρέμαμαι, f. δυναίσομαι.

Δύνηαι, Ionice pro δύνη, 2. sing. præf. med. subj. usitate δύνη. 2. 1. pass. ἰδυναίθω. θ. 420. ε. 348. 213. α. 121.

Δύνω, 3. pers. ind. præf. pro δύναμι, ingrediuntur, à δύνω, δύω, & δύμι, subeo, f. δύσω, p. δίδυχα, 2. 2. ἰδύω, υς, υ. α. 151. ε. 614.

Δύη, 3. pers. præf. sub. verb. δύω, subeo. ε. 726.

Δύο, communiter, δυο, δύω Attice. genit. dual. δυῶν, f. δυῶν, δυῶν, dat. pl. δυοσι. α. 112. ε. 12.

Δύσας, 2. 1. inf. act. verbi δύω, subeo, f. σω, p. δίδυχα. 2. 1. ἰδύα. 2. 1. inf. act. δύσας, pro ἀποδύσας, per τμήσιν. α. 329.

Δυσηλεγίς, molestæ. pl. num. à δυσηλεγής, εἶ, molestus. ex δύς, quæ particula in compositione tantum legitur, significatque difficulter, & αλίζω, curo, f. ξω. ε. 504. θ. 652.

Δυσκίλαδ, & ὁ, ἡ, raucus. Th. κέλαδ, & ὁ, sonus, vox. ε. 194.

Δυσνομίω, acc. Ion. à δυσνομία, Ionice α mutatur in η, proprie mala legum institutio. item licentia, qua qui utuntur difficulter se legibus subjiciunt, jugum legum excutiunt. ex δύς & νόμος, lex,

- lex, hoc à νέμω, tribuo. θ. 230.
- Δυσπέρμελ^{ος}, gravis accessor, proprie *trajectu difficilis*. ex δυς & πέριμφα, verbi πέμπω, f. ψω, mitto. s. 720. θ. 440.
- Δύσσειο, induere, Poëtice pro δύσσειο, Ionice, & hoc pro δύσσει, ἐὼςω præf. med. imperat. à δύω. fut. med. δύσσειμαι, unde formant novum verbum, δύσσειμαι, induo. ἰδυσσέμελω, v. εἶθ, induebam. Th. δύνω, vel δύω, subeo. α. 108.
- Δυσσοειδράων, gen. pl. Æolice, ἄ. f. pro δυσσοειδράων præf. part. à δύσσομαι, mergor. idem quod δύνω & δύω, subeo. s. 382.
- Δυσφήμιος, ominoso, gen. sing. Ion. à δυσφήμι^{ος}, mali ominis, ex δυς, & φάω, vel φημι, dico. s. 733.
- Δυσφρονέων, præf. part. à δυσφρονέω, animum abjicio, ægrè fero. ex δυς, & φελέω, εἰδός, mens. θ. 102.
- Δυσφροσυνάων, genit. pl. Æolic. à δυσφροσυνώνη, animi ægritudo, ex δυς, & φελέω, εἰδός, η, mens, animus. θ. 528.
- Δυσπινύμεν, gen. sing. à δυσπινύμεν^{ος}, inauspicatus, ex δυς & ὄνομα, nomen, cui est infustum nomen. θ. 171.
- Δωδεκάτη, duodecima, δωδεκάτῃ^{ος}, duodecimus, & duodecim annorum, à δωδεκάτῃ^{ος} duodecimus. ex δύο, & δέκα, decem. s. 789. 772.
- Δωδεκάμελ^{ος}, ex δωδέκα, duodecim. & μέλω, μέλω^{ος}, ὁ, mensis. s. 750.
- Δω^ς, (δῶ δῶς, δῶ) 3. sing. a. 2. act. subj. à δίδωμι, do. s. 352. θ. 933.
- Δωδέκα, duodecim. Th. δέκα, decem. α. 162.
- Δώη, dederit, Attice, pro δέη, a. 2. opt. act. à δίδωμι, do. Vide δώμω. s. 355.
- Δῶκ', dedit, pro δῶκε, & hoc pro ἰδῶκε, apocope Poëtica, δῶκεν, pro ἰδῶκεν, 3. pl. a. 1. act. indicat. ab ἰδῶκε. Th. δίδωμι, do. α. 400. s. 739. θ. 504.
- Δῶμα, αἶ^{ος}, τὸ, domus, pro δώμημα, à δέμω, exstruo. θ. 410. s. 8. 81. δῶματ', pro δώματι. θ. 114.
- Δῶρα, acc. pl. à δῶρον, v. τὸ, donum, δῶροις, dat. pl. s. 612. α. 47.
- Δωρεῖ, δωρεῖδ^{ος}, η, nomen mul. θ. 250. 241.
- Δωροφάγος, acc. pl. à δωρόφαγ^{ος}, donivorus. Duo turpissima vitia in iudice, η δωροφασία καὶ η δωροπολησία. dicitur δωροφάγ^{ος}, qui devorat dona, qui bovem habet in

bet in lingua. Active capitur, & proinde acutus est in penultima. Tzetzes intelligit τὰς ἐκ τῶν λαμβάνοντων δῶρα λαμβάνοντας, qui ex illis largitionibus vivunt, ad quam pestem è medio tollendam stipendia erant constituenda illis iudicibus digna. ex δῶρον, donum, & φάγω, edo, comedo. ε. 39. 219. 262.

Δῶς, donum, indeclinabile Poët. idem quod δόσις. Th. δίδωμι, do. ε. 354.

Δώσω, dabo, fut. i. act. à δίδωμι. Vide in δόξω. ε. 57. 176.

Δότη, datori, dat. cas. usitatus δότης, ε, ὁ, dator. Th. δίδωμι, do. ε. 353.

Δωτῆρες, nom. pl. à δότης, donator, à δίδωμι, do. δωτῆρες ἐάων, *datores bonorum*. malo δωτῆρες ἐάων. ἐάων scil. δωρεών, ubi ἐάων est genit. pl. g. f. pro ἐών. Vide infra ἐάων. ε. 46. III. 633.

Δωπὸν, ἑῶ, ἡ, nomen mul. ε. 248.

Δώωσι, a. 2. sub. pro δῶσι, Poëtice, nova τῶ μεγάλῃ ἐπινύσει, verb. δίδωμι, do. ε. 222.

E.

E^α, *ipsum*, acc. ab εἶ, οἶ, εἰδὲ ἢ λήθῃ, neque ipsum latet. ε. 266. α. 359. ε. 332.

Εἶ, 3. pers. ind. ab ἐάω, *fino*, permitto, f. ἐάσω, p. ἐάσω. ε. 772. ε. 340.

Εἶ, *bonorum*. vitiose videtur quibusdam scribi ἐάων pro ἐών. Aeolice, ab ἐός, ἡ, ὄν, *suus*. Magis arridet iis analytis, qua deducitur ab ἐός, ἐά, ἐόν, idem quod ἐός, vel ἡός, *bonus*, subintelligi potest δωρεών, à δωρεά, *donum*. Sed pace illorum, subintelligi etiam potest in ἐάων (pro ἐών Aeolice) τὸ δωρεών. Nam omne donum per se intelligitur esse bonum. *Deus* vero dator & largitor donorum *suorum*, h. e. quæ ab ipso proveniunt & non aliunde. Deinde dubitamus etiam, utrum ἐός, αἶ, ὄν, pro ἐός, sit vox proba nec ne. Desideramus hîc autoritatem: ἐός, vero ἐή, ἐόν, *suus, a, um*, esse usitatissima, nemo, qui Græcas Bibliothecas vel per transennam inspexit, ignorare potest. Verius ergo per spiritum asperum scribitur ἐάων, quam per spiritum tenuem. ε. 46.

Εἶ, 3. sing. præter. med. pro ἤγῃ, *fractius fuit*. verbi ἄγνυμι, vel ἄγω *frango*, p. m. ἤγα & ἔαγα, solutione η in εα. aor. i. ἤξα & ἔαξα. aor. 2. pass. ἤγην

ἤγλω & αἰγλω. Errant ergo Grammatici, qui affirmant præterit. med. item a. 1. & 2. med. nec non futurum med. active tantum capi, non passive. s. 532.

Ἐαρ, ἔαρ, τὸ, ver, contracte ἦρ, unde Latinorum *ver*. s. 475. 567.

Ἐάπα, *relinque*, a. 1. inf. act. ab ἑάω. s. 340.

Ἐασιν, Ionice pro εἰσὶ, sunt, ab εἶμι, sum. θ. 95. s. 728.

Ἐαυτῇ, dat. *sibi*, ab ἑαυτῶ, ἑαυτῆς, *sui*. θ. 126.

Ἐβδομη, ἑβδομη ἱερὸν ἡμῶν, septima dies, sacra dies. ab ἑπτά, septem. s. 768.

Ἐβδομη, Poët. pro ἑβδομη. s. 803.

Ἐβη, 3. sing. a. 2. act. à βαίνω, co, incedo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 1. med. ἑβησαίμην. εἰ δ' ἑβη, pro ἐξέβη, per tmesin. θ. 194. α. 338.

Ἐβήσατο, per vim ademit, a. 1. med. à βιάω. Th. βία, ἦ. θ. 423.

Ἐβλόσκε, a. 1. ind. à βελάω, consilium agito. f. σκω. Th. βελη, consilium. θ. 389.

Ἐβρόντησε, a. 1. ind. à βροντάω, tonno. Them. βροντή, tonitru. θ. 839.

Ἐξυάλισεν, 3. sing. a. 1. act. indic. ab ἐξυαλίζω, f. ἴσω, vel

ἴξω, in manus do, à γάλλον, & τὸ, *cavitas manus*, seu *vola*. idem quod ἐγχαλίζω. θ. 485.

Ἐξύς, & ἐξύθη, Poët. comp. ἐγ-ζύπε, superl. ἐξύτα, proximus. s. 247. 286.

Ἐζίνοντο, 3. pl. imperf. à ζίνομα, gignor, nascor. ἐζίνατο, 3. sing. a. 1. med. a. 2. m. ἐζυόμην, & 3. pl. ἐζυόντο. s. 17. θ. 46. III. 240.

Ἐζήρει, excitat. 3. pers. præf. ind. ab ἐγείρω, excito. ἐζήρεσθω, 2. dual. imperf. pass. Poëtice augmento abjecto pro ἐγζήρεσθω, f. εἰω. p. ἦζερεκα, & Attice ἐγζήρεκα. a. 1. ἦζερε. s. 20. α. 176.

Ἐζέλασσε, pro ἐζέλασε. a. 1. act. à ζελάω, *rideo*. s. 59.

Ἐγχεα, τὰ, *intestina*. θ. 538.

Ἐγχεσθετο, condidit, per synopen, pro ἐγχετέθετο. 3. pers. sing. a. 2. m. verbi ἐγχεσθ-πίθημι, condo, depono, in Th. πίθημι, pono. a. 2. med. ἐθέμην, σο, το. θ. 487. 899.

Ἐγχεσσε λείπων, *relinquens*, præf. part. Th. λείπω, linquo, f. ψω, p. φα, p. m. λείλοιπα, a. 2. m. ἐλιπόμην. s. 376.

Ἐγκύρσας, illapsus, a. 1. part. ab ἐγκύρω, incido, f. ἐγκύρσω, a. 1. activ. ἐνέκυρσα. Th. κύρω, f. Æol. κύρσω, incido. s. 214.

Ἐγνα

Εἴπω, 3. pers. ind. a. 2. *sapuit*.
tāquam à πῶμι. Thema,
πῶσκω, fut. 1. πῶσμαι. a.
2. ἔγνων, ως, ω, p. ἔγνωα.
s. 216.

Εἴχῃ, εἴχῃ, τὸ, *lancea*, dat.
ἔχῃ, dat. pl. ἔχῃ. α. 135.
190.

Εἴχῃον, domesticum, in eo
loco ubi habitas, ex εἴ, &
χῃον, ε, ὀ, locus. s. 342.

Εἴω, ego, ἔγωγε, Atticè, & ἔγων,
Dorice. s. 652. 10. 680.

Εἴδωκ', *rodit*, pro ἔδωκε, 3. sin-
gul. a. 2. act. à. δάκνω, *rodo*,
mordeo, f. δήξομαι, p. δίδηκα,
a. 2. ἔδωγον. s. 449.

Εἰμυοσι, a. 1. act. Poët. pro
ἔδμυσι, à δαμύω, *domo*.
α. 408. 9. 332.

Εἰσαμύθ', *divisimus*, 1. plur.
aor. 1. m. pro ἔδασμυθα,
Poëtæ duplicant σ, metro id
postulante. à δαίζομαι, *divi*
do. ἔδασατο, *destinavit*. Th.
δαίω, *divido*. s. 37. 9. 520.

Εἴδω, *edit*. 3. pers. præsent. ab
ἔδω. 9. 525.

Εἴξατο, *suscepit*, a. 1. med. à
δέχομαι, *capio*, f. δέχομαι, p.
δίδεσμαι. 9. 479.

Εἴησαν, *alligarunt*, a. 1. à δέω,
ligo, f. δήσω, & δέσω, præ-
pass. δέδεμαι. 9. 718.

Εἰδούξαν, *docuerunt*, 3. pers.
pl. a. 1. act. verbi δίδωσκω,

doceo, f. ξω, p. δίδωχα,
a. 1. ἔδιδάξα. s. 660. 9. 22.

Εἰδόν, 3. pers. pl. imperf. pro
ἔδιδόντων, à δίδω, pro δίδωμι,
do. Vide δώδω. s. 138.

Εἴδον, pro ἔδιδόντων, a. 2. 3. pl. à
δίδωμι, *do*. 9. 30.

Εἴδοντο, *agitabatur*, imperf.
pass. Th. δδένω, f. ήσω. α. 237.

Εἴδω, εἴδω, τὸ, *sedes*. Th. ἔζο-
μαι, f. ἔδωμαι, *sedeo*. α. 203.
9. 117.

Εἴδωσι, *edunt*, præf. ind. ἔδω,
edo, p. ἔδηδονα, cætera tem-
pora non sunt in usu. θ. 640.

Εἴδω, Ionice pro ἔδω, *sella*,
η. Thema, ἔζομαι, *sedeo*. θ.
386.

Εἴδωσι, *sedem habent*, 3. pl.
ind. pass. pro ἔδωσινται, ab
ἔδωσι, ὦ, Poëticè ἔδωσι.
Th. ἔζομαι, f. ἔδωμαι, *sedeo*.
9. 388.

Εἴδωσι, 3. pl. imperf. à δέ-
ναι, *possum*. Vide supra
δέναι. s. 133.

Εἴδωσι, imperf. *induit*, à δύνω.
Vide in αἴδωσι. α. 124.

Εἴδωσι, genit. sing. ab ἔδωσι,
cibus. Th. ἔδω, *edo*. s. 591.

Εἴδωσι, *dedit*. a. 1. verbi δίδωμι,
do, f. δώτω, p. δέδωκα. a. 2.
ἔδω, ως, ω. s. 277. 92. α. 125.

Εἴδωσι, a. 1. ind. à δώσω, f.
ήσω. *dono*. Th. δώρω, ε, τὸ,
donum. s. 82.

Εἴπι, a. i. vel 2. pro εἴπι, prosthesis poetica. εἴπων, 3. pl. a. i. Them. ἴπω, dico. a. i. εἴπει. a. 2. imperat. εἴπε. ε. 86. θ. 24.

Εἴς, *unus*, pro εἷς, per ὁμοῖον poeticam, f. μία, n. ἓν. θ. 145.

Εἰλεῖν, appetit, praes. ind. verb. εἰλεῖμαι, cupio. hinc εἰλεῖν, τὸ, desiderium. ε. 379. α. 36.

Εἴργ', praes. imperat. pro, εἴργε, cohibe, ab εἴρω, pro εἴρω, arceo, f. ξω. ε. 333. θ. 751.

Εἶρον, pro ἔρον, ros. α. 395.

Εἶς, *feruebat*, 3. pers. imperf. act. à ζέω, ferreo. θ. 695. 847.

Εἰσήμεν, *sedentem*, part. praes. verbi εἰσέμαι, sedeo. f. εἰσήμεν. ε. 591. 724.

Εἶπον, *vivebant*, 3. pl. imperf. act. à ζάω, poet. pro ζάω, αἰ, vivo, f. ζήσω. p. ἔζηκα. ε. 142.

Εἶλω, *erat vel fuit*, poet. pro ἦν, imperf. verbi εἶμι, sum, ε. 11. 117.

Εἶω, *suam*, acc. ab εἶς, ἡ, ὃν, *sumus*, α, *um*. ab εἶ, sui. θ. 487. 890.

Εἶθα, poetica prosthesis, pro ἦθα, & hoc pro ἦς, & est. a. 2. sub. ὦ, ἦς & poet. ἔω, ἔης. *πα* est Aolica paragoge. Th. εἶμι, sum. ε. 312. 515.

Εἶθ', pro ἔπ, ob seq. aspiratam.

Et est adverb. significans, adhuc. α. 50.

Εθέλω, vel θέλω, volo, f. θελήσω, p. πθέληκα. ἐθέληθα, 2. pers. praes. sub. pro ἐθέλης per paragogen Aol. ἐθέλης, vel ἐθέλης, 3. pers. sing. sub. praes. Ionicè pro ἐθέλης. ε. 207. 266. 390. 666. θ. 432.

Εθελήμεις, voluntarius, ab ἐθέλω. volo. ε. 118.

Εθύνω, *ponunt*, 3. pl. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το. à πίθημι, pono. ε. 510. α. 261. θ. 805.

Εθεῖλαν, 3. pl. a. 2. ind. ab ἐθλω, posui, ἐθήκα, a. i. ind. à πίθημι. ε. 74. 287. θ. 400. 974.

Εθλασε, *comminuit*, a. i. ind. 3. pers. sing. à θλάω, αἶσω. *frango*. α. 140.

Εθειών, *depascebant*, 3. pl. imperf. à θοινάω, *epulor*. f. ἦσω. Th. θοίνη, ης, ἡ, *epulum*. α. 212.

Εθρίφθη, *innutrita est*, a. i. pass. pro ἐτρίφθη, quia formatur à τρέφω: alioqui τ scribitur, quoties sequitur litera aspirata, prout in voce ἐτράφη videre est. à τρέφω, αλο, f. ψω. p. φα. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτραφα. θ. 192.

Εθύνειον, *furebat*, imperf. à θύνειω. idem quod Thema θύνω, *impetu feror*. f. ύσω. α. 210. 256.

Ei,

Εἰ, si. ε. 106. 270. α. 358.

Εἶαρι, vere. dat. sing. pro ἔαρι, ab ἔαρ, ρϙ, τὸ, ver. ε. 460.

Εἶαρινός, vernus, α, um. dat. pl. εἶαρινοῖσι, ab ἔαρ, ver. ε. 680. ϑ. 279.

Εἶασε, reliquit, a. 1. act. ab εἶαω, sino. f. εἶασω. p. εἶαχε. α. 424.

Εἶα) pro ἦν) Ionicè, *sedent*. 3. pl. ind. præf. verbi ἦμαι, ἦσαι, sedeo. Imperf. ἦμεν, ἦσθε. ϑ. 622.

Εἶσι), distillat. 3. præf. ind. Poëtice pro λείπει). εἶσιτο, Ion. pro λείπειτο. Thema λείβω, f. ψω. libo, fundo. θ. 910.

Εἶδϙ, εϙ, τὸ, forma, dat. εἶδει, εἶδϙ. Th. εἶδω, video, f. εἶσμαι, aor. 2. εἶδον, & ἴδον. ε. 63. α. 5. ϑ. 153.

Εἶδώς, εἶδῃα, pro εἶδηώς, ῃα, perf. part. act. εἶδώς, vel εἶδημι, scio, f. εἶδήσω. p. εἶδηχε. ε. 54. 519. ϑ. 313. 887.

Εἶλω, εἴης, εἴη, præf. opt. ab εἶμι, sum. ε. 269. 346. ϑ. 128.

Εἶθαε, *statim*, adverb. Poëticum. ϑ. 688.

Εἶχαδϙ, viginti, dat. sing. Th. εἶκοσι, *viginti*, unde est εἶχας, ἀδϙ, ἡ, numerus complectens viginti, acc. εἶχαδα. ε. 790. 818.

Εἶκ', siquidem. ε. 643.

Εἶπε, præf. imperat. *cede*, ab εἶκω, *similis sum*. item, *cedo*.

f. ξω. α. 353.

Εἶκελϙ, ε, ὁ, *similis sum*. Th. εἶκω, f. ξω, *similis sum* εἶκίλω pro εἰκέτω, 3. dual. imperf. act. ab εἶκω, f. ξω, *similis sum*. α. 390. 322. 451.

Εἶκτῶν, *similes sunt*, Poëtice pro εἰκτίω, ab εἶκω, *similis sum*. α. 390.

Εἰκῃ, *similes*. part. præf. act. g. f. ab εἶκω. f. εἶξω. p. εἶχε, (pro εἶχε.) inde εἰκώς, ῃα, θς. α. 206.

Εἴλε, *cepit*. a. 2. act. ab αἰρέω, capio, f. ἦσω, p. ἦχηε, a. 2. εἴλον, a. 2. med. εἰλόμην, ε, ερ. ε. 154. α. 139. ϑ. 325.

Εἰλείθυα, ας, ἡ, *Lucina*, Dea quæ parientibus opituletur. eadem etiam vocatur εἰλόθῃα, ab εἰλόθω, venio. ϑ. 921.

Εἰλιστρϙ, *intortus*, perf. part. ab εἰλίτρω, volvo. Th. εἰλίω, f. ἦσω, verso. ϑ. 791.

Εἰλίποδες, *curvi pedes*, ab εἰλίπες, οδϙ, flexipes, ex ἔλω pro quo usitatum αἰρέω flecto, & πες, ποδς, pes, dat. pl. εἰλιπόδεσι, Ion. ε. 793. ϑ. 290. 983.

Εἰλύφαζε, *resplendebat*, imperf. ab εἰλυφάζω, verso. Dicitur etiam εἰλυφάω, ᾧ, *circumvolvō, involvō*, εἰλυφώλεις Poëtice pro εἰλυφάοντες, & hoc pro εἰλυφάοντες. Th.

- Th. εἰλέω, verso. α. 275. §. 692.
- Εἴμαρτο, *fato decretum erat*, 3. pers. pl. perf. pass. Att. ἀμεῖρω, *divido, partior*, f. μερῶ. p. μέμαρκα. præt. pass. μέμαρμαι, Att. εἴμαρμαι cum spiritu aspero, quæ suum cuique distribuit. in plusq. perf. εἰμαρμένω, σο, το. hinc εἰμαρμένη, ης, ἡ, *fatum*. §. 894.
- Εἴμα, αἰῶ, το, vestis, ab ἐννυμι, vel ἔω, induo. α. 159. ε. 554.
- Εἰμὲν, *sumus*, pro ἴσμεν, Poëtice, 1. pl. ab εἰμι, sum. α. 351.
- Εἰν, in, pro ἐν, Poëtice. ε. 362. 405.
- Εἶναι, præs. inf. esse, ab εἰμι, sum. ε. 363. 614. §. 401.
- Εἰνάς, pro ἐνάς, ἀδϙ, ἡ, *nonarius numerus*. Hesiodo est nona dies mensis. Th. ἐννέα, novem. ε. 808. 809.
- Εἵνεκα, pro ἐνεκα, *propter causa*, εἵνεκ' ἀπαθελίης, *propter improbitatem*. §. 516.
- Εἶς, pro εἷ Poëtice, μϙ εἶς, *secum*. §. 392.
- Εἶπεν, dixerat, 3. pers. sing. a. 1. vel 2. ind. verbi ab ἔπω, dico. α. 116. §. 163. 392.
- Εἴπατε, a. 1. imperat. ab ἔπω, dico, εἴπαθ', pro εἴπατε. θ. 108. 115.
- Εἰργον, *coërcens*, præs. part. n. g. ab εἰργω, f. ξω, arceo. ε. 492.
- Εἰρέας, acc. pl. *catius*, conciones, ab εἰρή, ης, ἡ, *concio*, *catius*, ab εἶρω *necto*, vel potius dico. §. 804.
- Εἰρεῖσαι, *enumerantes*, pro ἐρῆσαι, Dorice & pro ε, præs. part. f. g. pl. num. ab ἐρέω, dico, quod est ab εἶρω, in fut. ἐρῶ, unde suppullulavit novum verbum ἐρέω, Poëtice εἰρέω, dico. §. 38.
- Εἰρηδρϙ, *constituta*, perf. part. ἀρέω. f. ῥέσω, *dico*, præt. pass. ἑρῆμαι, & Atticè, εἰρημαι. ε. 368.
- Εἰρῶν, ης, ἡ, *pax*. ε. 226.
- Εἰροπόκων, *lanigerarum*, ἀ πείκω, vel πίκω, *pecto*, f. ξω, p. m. πέποκα. hinc πῶκϙ, ε, ὁ, *vellus*, & εἶρϙ, εϙ, το, *lana*. ε. 232. §. 446.
- Εἰρύμδραι, præs. inf. Dorice pro εἰρύειν, *trahere*, ab ἐρύω, traho, pro quo etiam dicitur εἰρύω. Sic & εἶρυϙ. 3. singul. plusquamperf. pass. ε. 816. α. 158.
- Εἰς, ad, ἵκετο δ' εἰς κρείοντα, *venitque ad Creontem*. §. 71. ε. 21.
- Εἰσαναβαίνων, *conscendens*, præs. part. m. g. εἰσαναβαῖσα, a. 2. part. act. f. g. verb. εἰσαναβαίνω. Th. βαίνω, *incedo*, f. βήσομαι, p. βέθηκα, a. 2. ἔβην, a. 2.

- a. 2. opt. βαίλω. §. 57. 939. 508.
- Εἰσσιών, *scandens*, a. 2. part. ex εἰς, ἀνά, & Them. εἶμι. eo. §. 761.
- Εἶσατο, *videbatur*, a. 1. med. ab εἶδω, video, f. εἶσομαι, a. 2. εἶδον, & ἴδον. §. 700.
- Εἰσαφίκασι, *reversus est*, ex εἰς, ἀπό & ἰκάνω, venio. Th. ἰκνέομαι, venio. f. ἰξομαι, vel ἴκω, ἴξω, venio. α. 45.
- Εἶσε, a. 1. ind. act. verbi ἔω, colloco, induo, f. εἶσομαι, a. 1. m. εἰσάμην, p. εἶμαι. θ. 174.
- Εἶο', pro εἶσι, *Vadit*, ab εἶμι, eo. θ. 972. εἶσι, *eunt* (ut vertunt) ab εἶμι, eo, *vado*. quamvis hoc in loco commode εἶσι ab εἶμι esse possit. Nam εἶμι eo, in 3. pl. non format εἶσι, sed in tertia singulari. α. 113.
- Εἶσι, *sunt*. ab εἶμι, *sum*. ε. 12. 36. 121. θ. 363.
- Εἰσεπέρησα, *transivi*, a. 1. act. ab εἰσπεράω. Thema περάω, *transseo*, f. ἦνω, & ἄσω. ε. 753.
- Εἶσκατο, *assimulare*, præf. inf. pro εἶκατο, Poëtice. Th. εἶκω, f. ξω, *similis sum*. ε. 62.
- Εἰσέκεν, *donec*, ex εἰς, vel ἰς, ad, & ὅκε. ε. 560. 628.
- Εἰστήκει. *stabat*, 3. singul. plusq. perf. ab ἴστημι, sto. f. ἴστω. p. ἴστηκα, ubi spiritus asper ex præsentī repetitur ceu ini-
- tialis litera. a. 2. ἔστω. α. 264. 268.
- Εἶσω, pro ἔσω. *intra*, Poëtice cum Genit. Th. εἰς, vel ἰς, ad. α. 151.
- Εἶχε, & per apostrophum εἶχ' *habebat*, imperf. verbi ἔχω, f. ἔξω, & ἔχσω, p. ἔχθηκα. a. 2. ἔχον. α. 214. ε. 89. α. 132.
- Εἶως, Poët. pro ἔως, *donec*, Adverb. Th. ὥς, sicut. α. 378.
- Ε'κ, *ex*, præposit. regit. genit. ε. 70. 104. α. 222. θ. 46. &c.
- Ε'καίνυτο, *superabat*, imperf. à καίνυμι. Th. καίνω, proprie occido. item vinco. per syn. speciei. α. 4.
- Ε'καλῆσεν, *vocavit*, a. 1. pro ἐκάλεσε Poëtice, à καλέω. f. ἔσω. p. κέκληκα. §. 391.
- Ε'καρτύναντο, *confirmabant*, 3. pl. a. 1. med. à καρτύνω, confirmo. Th. καρύνω, & per metathesin καρίω, εἶω, πῶ, robur. §. 676.
- Ε'καὶς, *procul, longe*, cum Genit. α. 217.
- Ε'κατο, singuli, ἑκατόν, ἑκάστη, ἑκατα. α. 283. §. 151. 370.
- Ε'κατή, *Hecata*, dat. sing. nomen mul. §. 441. 411.
- Ε'κατηβόλο, ε, ὁ, *qui procul tela ejaculatur*. Epitheton Apollinis, ab ἐκαὶς, procul, & βάλλω, jacio. α. 58.
- Ε'κατηβόλοιο, genit. Æolicè, pro

προ ἱκατηβέλιτϵ, ab ἱκατηβε-
λίτης, ϵ, ὁ, ex βέλϵ, ιϵ, τὸ,
telum, & ἱκαί, Adv. procul.
α. 100.

Ἐκατόμβας, ἱκατόμβη, ης, ἡ,
sacrificium solenne, constans
centum bobus, h. e. centum
nummis argenteis, in quibus
bos pictus erat, ex ἱκατὸν,
centum, & βῆς, Dorice βῶς,
bos, ὁ, ἡ. α. 479.

Ἐκατόν, centum. ε. 129. θ. 150.

Ἐκγεγαῖα, prognata, præ. med.
part. f. g. ab ἐκγέγαα, præ.
med. verbi ἐκγάω, pro ἐκ-
γίνομαι, enascor. Th. γίνο-
μαι, gignor. f. 2. γηνήσομαι,
p. γηγήνημαι, a. 2. m. ἐγηνόμην,
a. 1. m. ἐγηνάμην. p. m. γέ-
γονα. θ. 76. ε. 254.

Ἐγηνόμεθα, nati sumus, a. 2.
m. pl. num. Ion. pro ἐξεγηνό-
μεθα. Th. γίνομαι. θ. 648.

Ἐκ--ἐγάλασσε, a. 1. Ion. pro
ἐγάλασε, à γαλάω, video. ε. 59.

Ἐκεῖνος, dativ. ab ἐκεῖνϵ, η, ο,
Ille, a, ud. α. 72. θ. 450.

Ἐκεῖνος, jacebat, imperf. à κεῖμαι,
jaceo, f. κεῖσομαι. α. 172. 221.

Ἐκέλευε, acclamavit, seu accla-
maverat, imperf. à κέκλομαι,
pro κέλομαι, cum clamore ju-
beo. α. 341.

Ἐκέλευε, a. 1. ind. à κελύω,
jubeo, f. κέλω. Th. κέλω, ju-
beo. ε. 60.

Ἐκείνους, ϵ, ὁ, eminus jacu-
lans, ab ἐκας, procul, emi-
nus, & βολή, jactus, mutato
α in η. Thema, βάλλω, jacio.
θ. 94.

Ἐκείνους, dativus, qui Poëticè po-
nitur Adverbialiter. Them.
ἐκῶν, ὁ, ἡ, ο, voluntarius.
ε. 4.

Ἐκείνους, imperf. à κίω, eo, accur-
ro, ex κω per metathesin.
α. 277. ε. 343.

Ἐκκερυφώσω, summam & bre-
viter perstringam, f. 1. verbi
ἐκκερυφώω, f. ώσω. Th. κερυ-
φή, ης, ἡ, vertex, q. d. sum-
ma capita indicabo. ε. 106.

Ἐκκλεψ', pro ἐκλεψε, surripuit,
a. 1. ind. verbi κλέπτω, fu-
ror, f. ψω, p. κέκλεφα, p.
med. κέκλοπα. ε. 51.

Ἐκκλίνθη, inclinata est, a. 1. ind.
pass. verbi κλίνω, inclino,
f. νῶ, p. κέκλινα, a. 1. ἐκλινά,
p. m. κέκλινα. θ. 711.

Ἐκκλονέσθω, imperf. pass. à κλο-
νέω, commoueo, f. ήσω. Them.
κλονέω, ϵ, ὁ, motus. α. 317.

Ἐκκλυε, imperf. à κλύω, audio,
f. ύσω. α. 68.

Ἐκπύγλας, stipendos, pro ἐκ-
πλάγλας, per metath. ab ἐκ-
πλήσσω, f. ξω, p. χα, attoni-
tum reddo, in a. 2. aët. ἐξέ-
πλαγην. ε. 153.

Ἐκπλήσσει, expleto, gen. ab ἐκ-

- πλειονοῦ, *pro ikwliō*. Them.
 πλείον, *plenus*. i. 776.
 Ε'κρίνοντο, *litigabant*, imperf.
 pass. eodem sensu accipi-
 tur hoc verbum, i. Cor. 6. 1.
 Th. κρίνω, judico, f. νῶ, p.
 κίκρινα. θ. 535.
 Ε'κρυψε, *abscondit*, a. 1. ind.
 verbi κρύπτω, *occulto*, f. ψω.
 p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυπον. i. 47.
 Ε'κτελεία, *proventum*, acc. ab
 ἐκτελής, ἐτεῖον, ὁ, ἡ, perfectus.
 Th. τέλειον, ἐτεῖον, τὸ, finis.
 i. 464.
 Ε'κτελείσῃ, *perfecerit*, a. 1. sub.
 verbi ἐκτελείω, *perficio*. a. 1.
 inf. ἐκτελείσθαι. Th. τέλειον,
 finis. i. 563. α. 22. 38.
 Ε'κτείνει, *occidit*, a. 1. act. à κτείνω,
occido, f. κτενέω, p. ἔκτενα-
 κα. a. 2. ἔκτανον. θ. 527.
 Ε'κτη, sexta, ἐκτὸν, & ὁ, sex-
 tus. Th. ἑξ, sex. i. 780. 611.
 Ε'κτολμήσας, a. 1. part. à τολ-
 μῶ. Th. τόλμα, ἡ, ἡ, αμ-
 δακία. Alii legunt ἐκτολυ-
 πῶσας, *cum exantlasset*:
 quæ lectio est melior. The-
 ma, πολύπη, ἡ, ἡ, lana car-
 pta, & pexa, & operi para-
 ta. α. 44.
 Ε'κτός, vel ἔκτοθεν, extra. Th.
 ἐκ, vel ἑξ, ex. i. 727. 115.
 θ. 813.
 Ε'κτυπι, *intonuit*, a. 2. à κτύπω,
resono. à κτύπον, & ὁ, fragor.
- sicut à φιλίω, ἑφίλων. Them.
 τίπιον. f. ψω, *verbeto*. α. 383.
 61.
 Ε'κφυγε, *elapsa sunt*, a. 2. ind.
 pro ἐξίφυγε, ab ἐκφύγω, ef-
 fugio. f. ἐκφύξομαι. p. m.
 ἐκπίφωγα. Thema, φύγω.
 θ. 182.
 Ε'κὼν, ὀνίον, ὁ, *voluntarius*.
 θ. 232.
 Ε'λαίω, dat. sing. ἐλαία, ας, ἡ,
olea. nomen arboris, ἑλαιον,
 & τὸ, fructus, oleum. i. 520.
 Ε'λασαν, Ion. pro ἡλάσαν. 3. pl.
 a. 1. ab ἐλάω, *agito, incito*, pro
 quo usitatum, ἐλαύνω, f. ἐλά-
 σσω. ἐλάσας, a. 1. Æol. opt.
 ἐλάσας, *adigens*, part. a. 1.
 act. pro ἐλάσας metri causa.
 θ. 522. α. 372. i. 473.
 Ε'λάτης, pro ἐλάταις, dat. pl. Ion.
 ἡ ἐλάτη, *abies*. sic dicta à
 ventorum agitatione. i. 507.
 α. 190. 188.
 Ε'λάφειο, gen. Ion. ab ἑλαφόν,
 ὁ κῆ, ἡ, cervus, quali ἑλαφρός,
 cervus est levis. α. 402.
 Ε'λαφρότερος, *levius*, comparat.
 ab ἑλαφόν, & ὁ, levis. i. 415.
 Ε'λαύνει, *ducat*. præf. opt. ab
 ἐλαύνω, f. ἐλάσω, *agito*. i. 441.
 Ε'λαχεν, *sortita est*, à λαγχάνω,
sortior. in a. 2. act. ἑλαχεν,
 f. λήξομαι, λάξομαι, & κλη-
 ρώσομαι. perf. Att. εἴληχα.
 p. med. λείλογχα. θ. 424. 422.
 Ε'λσγ-

Ε'λεγχ^ω, ε^ω, τὸ, *probrum, dedecus*. Th. ἐλέγχω, ξω, αἰ-
guo. θ. 26.

Ε'λεῖν, *capere*, pro ἐλεῖν, dialys.
Ionica. a. 2. inf. ab αἰρέω, ca-
pio. α. 337.

Ε'λεκ^{τω}, 3. sing. plusq. perf. pro
ἐλέλεκτ^ω, *concuverat*, verbi
λέγωμαι, cubo, f. ξομαι, p.
λέλεγμαι. α. 46.

Ε'λεν, *invafit*, a. 2. ind. pro εἰ-
λεν, ab αἰρέω, capio. Vide
ἐλέαθ^ω. θ. 167.

Ε'λένης, genit. ab ἐλένη, ἡ, no-
men speciosissimæ mulieris.
ε. 164.

Ε'λεὼν, pro ἐλεφόν^ω, per synco-
pen, *miserè*. ἐλεφόνος, *miser*.
ἐλεέω, *miseretur*. Thema,
ἐλε^ω, ε, ὁ, *misericordia*.
ε. 203.

Ε'λέαθ^ω, *capere*, a. 2. med. infi-
nit. ab αἰρέομαι, f. 1. αἰρεθή-
σομαι, p. ἤρημαι, a. 2. med. εἰ-
λόμην. ε. 285. 364.

Ε'λδ^ω, *elige*, Dorice pro ἐλξ^ω ad
formam τυπῆ, ἐθω, a. 2.
med. imp. ab αἰρέομαι. θ.
549.

Ε'λδ^ωθῆρ^ω, ἐλδ^ωθῆρ^ω, ἦρ^ω, ἡ,
nomen proprium urbis in
Bœotia. θ. 54.

Ε'λεφαίρετ^ω, imperf. *decipiebat*.
Thema, ἐλεφαίρω, *decipio*.
θ. 330.

Ε'λίφαν^ω, *ebore*, dat. sing. ab

ἐλέφας, αἰ^ω, ὁ, *elephas*.
α. 141.

Ε'λήλα^ω, *ductum est*, 3. sing.
præt. pass. ab ἤλασα, in præt.
pass. ἤλαμαι, & facta Atti-
ca reduplicatione ἐλήλαμαι.
Th. ἐλαύνω, *agito*, f. ἐλάσω,
p. ἤλασα. θ. 726.

Ε'λη^ω, 3. sing. ab ἔλωμαι, η, η^ω,
a. 2. med. subj. ab αἰρέομαι,
cario, f. 1. pass. αἰρηθήσομαι.
p. ἤρημαι, a. 2. m. εἰλόμην.
ponitur & ἤλη^ω, per τμη-
σιν pro ἀφ' ἤλη^ω. ε. 319. &
603. 357.

Ε'λθοι, a. 2. opt. act. *venerit*,
ἐλθης, subj. ἐλθεῖν. inf. ἐλθόν-
τ^ω, genit. part. ab ἔρχομαι,
venio. f. ἐλδύσομαι. a. 2. ἡ-
λυθον, & per syncopen ἤλθον,
ε, ε. p. m. ἤλυθα, Att. ἐλή-
λυθα. ε. 541. 337. 662. α. 432.

Ε'λικας, acc. pl. ἐλίκασιν, dat.
pl. *curvas*, q. d. anfractu-
sas, ab ἐλιξ. Th. εἰλέω, ver-
so. ε. 450. 793. α. 295.

Ε'λίχη, nomen urbis. α. 475.
381.

Ε'λικθ^ω βλέφαρ^ω, ε, ὁ καὶ ἡ, cui
palpebræ sunt volubiles, tor-
tiles aut nigrae, ab ἐλικθ^ω,
ε, volubilis, hoc ab ἐλίσσω,
volvo. Them. εἰλέω, verso, &
βλέφαρον, ε, τὸ, palpebræ.
θ. 16.

Ε'λικών^ω, αἰ^ω, ὁ, nomen mon-
tis,

tis, qui nomen habuit ab an-
fractuosis viis. ε. 637. θ. 2. 23.
hinc

Ε'λικωνιάδες, Musæ, ἐλικωνιά-
δεος', dat. pl. Ion. ε. 63. 656.
§. 1.

Ε'λιχώπιδι, dat. ab ἐλικώπις,
ιδθ, ἡ, *limis oculis contuens*
ἐξελίξ, quæ vox etiam Ad-
jective capitur, pro, *intorio*,
hoc ab εἰλέω, verso, & ὠψ,
oculus. Them. ὀπθίμαι, vi-
deo. §. 307. 998.

Ε'λιπον, *liquerunt*. 3. pl. a. 2.
act. a λείπω, linquo, f. ψω.
p. φα. p. m. λειοίπει. ε. 154.

Ε'λκε, trahebat, imperf. Ion. pro
εἴληον, ες, ε, ab ἔλκω, traho,
f. ἔλξω. α. 158. ἐλκέμεν, pro
ἔλκην præf. inf. ε. 629.

Ε'λκηδόν, Adverb. *luctando*, at-
trahendo, ut supplantetur,
vel sublimis sternatur. Th.
ἔλκω, ξω, traho α. 302.

Ε'λαβεν, a. 2. ind. Poët. pro
ἔλαβεν, verb. λαμβάνω, ca-
pio, f. λήψομαι, p. λέληθα,
& Attice, εἴληθα, a. 2. ἔλα-
βον, ες, ε. §. 179.

Ε'λαδθ, genit. ab ἐλας, ἀδθ,
ἡ, Græcia ε. 651.

Ε'μεδωνοῖσι, dat. pl. Ion. *mani-*
pulis. Th. εἰλέω, convolvo.
α. 291.

Ε'μοπας, *mutos*, acc. pl. q. d.
ὡς ἐμείπει ἡ ὀψ, quos deserit

vox, ab ἔμοψ, οπθ, qui vo-
cem edere nequit, ab ὀψ,
ὀπός, ἡ, vox, & λείπω, lin-
quo. α. 212.

Ε'λπίς, ἐλπίδθ, ἡ, spes. ε. 96.
ἐλπίδα. acc. ε. 496.

Ε'λπόμενθ, sperans, præf. part.
ab ἐλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω.
Th. ἐλπίς, ιδθ, ἡ, spes. α. 66.

Ε'λυμα. τθ, τὰ, *temo*, ab ἔλω,
traho. Thema, εἰλέω, verso.
ε. 434. 428.

Ε'λύσαρ, *liberavit*, a. 1. med. à
λύω, solvo, f. σω, p. λέλυχα.
§. 528.

Ε'λών, *arripuens*, a. 2. part. ab
αἰρέω. §. 487.

Ε'μ', pro ἐμὲ, acc. ab ἐγώ, ego.
ε. 394.

Ε'μαρνάσθω, 3. dual. imperf.
med. à μαίρναμαι, *rugno*. α.
238.

Ε'μαίς, acc. pl. f. g. ab ἐμὸς, ἡ,
ὄν, meus, a. um. ε. 55.

Ε'μάχονθ, *dimicabant*, imperf.
verbi μάχομαι, *rugno*, f. μα-
χίσσομαι, p. μεμάχημαι. α. 301.

Ε'μβάλλε, *conjicit*, 3. imperf.
pro ἐνέβαλλε. Th. βάλλω, λώ,
jacio, p. βέβληχα, a. 2. ἔβαλον,
p. m. βέβολα. α. 453. 414.

Ε'μβασίλδον, ες, ε, imperf. pro
ἐνέβασίλδον, verbi ἐμβασί-
λδω, *regno in*. Th. βασι-
λδός, ιδθ, ὁ, rex. θ. 71. ε. III.

Ε'μβεβαός, *insistens*, ἐμβεβαῖα,
f. g.

f. g. pl. perf. part. act. per
crasin, pro ἐμβέβηκας, verb.
ἐμβαίνειν, ingredior. Them.
βαίω, co. α. 195. 324. θ. 12.
Εἰμῖο, Ion. & poet. pro εἶμι, &
hoc pro ἐμῷ, ab ἐγώ. α. 361.
Εἰμῶμι, imperf. à μέλω, f. μελ-
λήσω, futurus sum. α. 126.
θ. 552.
Εἰμῶμι, imperf. à μέλω, im-
person. cura est, p. μεμέληκε.
ε. 145.
Εἰμῶμι, Ionicè pro εἶμι, præf. inf.
ab εἶμι, sum. θ. 500.
Εἰμῶμινα, curabat, imperf. à
μῶμιναι, curo. Th. μῶμι, εἰμῶμι, τὸ, animus. α. 368.
Εἰμῶμι, paravit, a. 1. m. à
μῶμι, f. ἡσῶμι, cogito,
machinor. à μῶμι, εἰμῶμι, τὸ,
cura. ε. 49. 95.
Εἰμῶμι, mansit, imperf. à μί-
μνω, maneo. Th. μῶμι, εἰμῶμι, τὸ,
maneo. ε. 97.
Εἰμῶμι, imperf. pass. verb.
μίμνωμι, idem quod μίμνω-
μι, misceor. f. 1. μιχθήσο-
μι, præf. perf. μέμιμι, a. 1.
ἐμίχθω, a. 2. ἐμίγλω. θ. 56.
Εἰμῶμι, adverb. dicto citius,
q. d. ἄμω τῷ ἔπει, ab ἔπει, εἰμῶμι, τὸ, verbum. Th. ἔπω,
dico. α. 442.
Εἰμῶμι, f. g. p. m. part. à
μῶμι, curo. α. 439.
Εἰμῶμι, esse, Æol. pro ἔμωμι,

Dor. pro εἶμι. ab εἶμι, sum.
ε. 270. θ. 400. 610.
Εἰμῶμι, fortiter, adverb. μέ-
μιμι, εἰμῶμι, τὸ, robur. θ. 712.
α. 429.
Εἰμῶμι, sortitus est, per meta-
thesin pro μέμωμι, præf. med.
à μείρω, divido, sortior, præf.
pass. μέμωμαι & Att. εἰμῶ-
μαι. ε. 345. θ. 414. 426.
Εἰμῶμι, ἡ, ὄν, meus, a, um, ab
ἐμῷ. Th. ἐγώ, ego. ε. 269. θ. 164.
Εἰμῶμι, retro, adverb. Them.
παλιν, rursus. ε. 145.
Εἰμῶμι, juxta. Adverb.
Them. πέλας, prope. ε. 732.
Εἰμῶμι, inter se commit-
tentēs, a. 1. part. pl. num.
ab ἐμπίλῳ, appropinquo.
Th. πέλας, prope. α. 109.
Εἰμῶμι, inciderat, pro ἐνίπτοι,
a. 2. ab ἐμπίπῳ, incido. Th.
πίπῳ, cado, f. πιπῶμι, p.
πέπῳ, a. 2. ἐπιπῳ, a. 2.
part. πιπῶν. α. 420. 509.
Εἰμῶμι, tamen, Ionicè pro ἔμ-
πας. ε. 141. α. 259.
Εἰμῶμι, prope, adverb. ab
ἐμπίλῳ, appropinquo. Th.
πέλας, prope. α. 371.
Εἰμῶμι, inspirans, a. 1.
part. Th. πνέω, flo, spiro, f.
πνέσω, p. πνέσω. ε. 506.
Εἰμῶμι, acc. Ion. ab ἐμπο-
εἶα, ἡ, mercatura. Th. πείρω,
transseo. p. m. πέπορα, unde
est

- est πόρϑ, x, ò, via. hinc ἔμπαρϑ, mercator. ε. 644.
- Εἴ, in, præposit. regit dat. pro ἔνθα, ibi. α. 204. ε. 202. 379.
- Εἴπαι, habitabat, imperf. à παῖω, habito. α. 14.
- Εἰαλίγκιον, similem, ex εἰ & ἀλίγκιϑ, similis, q. ex α & λίγω resono, non absponus, vel q. d. ἄλλις ἔρσιον. ε. 128. α. 88.
- Εἰανῆοι, hostes, ab αἰνϑ, adversus. th. ἀντὶ, contra. α. 184.
- Εἰαποψύχην, alvum exonerare, excernere, præf. inf. ex εἰ, ἀπὸ & ψύχω, f. ξω, refrigero. ε. 757.
- Εἵαρε, τὰ, spolia, ab εἰαίρω, occido. α. 367.
- Εἵαρίζω, f. ξω, idem quod εἵαίρω, occido. α. 194.
- Εἵαρφόρϑ, spoliator, pro εἵαρρηφόρϑ, spolia ferens, ab εἵαρε, τὰ, spolia, & φέρω, fero. α. 192.
- Εἵάτη, poëtice pro εἵνάτη, nonα, ab εἵνεία, novem. ε. 770.
- Εἵαυλϑ, x, ò, stabulum, Them. αὐλή, ἡ, aula, atrium. θ. 129.
- Εἵδεκάτη, undecima, ab εἷν, unum, & δέκα, decem. ε. 772. 774.
- Εἵδημοι, popularibus, dat. pl. Ion. ab εἵδημιϑ, qui in populo est. hinc εἵδημιϑ, ἔσϑ, est morbus cuidam populo peculiaris. Th. δῆμιϑ,

- x, ò, populus. ε. 223.
- Εἵδον, intus, adverb. hinc εἵδον, ex interiori loco, εἵδοθι, intus. θ. 964. ε. 31. 521.
- Εἵδυνίως, adverb. valde accuratè, ab εἵδυνῆς, εἶος, ò, ἡ, promptus, accuratus. α. 427.
- Εἵδρυον, x, τὸ, cor & medulla arboris, καρδία & δένδρε κὶ τὸ μέσον, der Kern vom holz / Th. δρῖς, υὸς, ἡ, quercus. ε. 467.
- Εἵθηκε, a. 1. ind. verbi εἰπόμεμι, impono, f. θίσω, p. τίθειν, a. 2. ἔθλω. θ. 174.
- Εἵεικε, ferat, a. 1. sub. εἵεικα, a. 1. act. infinit. ab εἵεικω, idem quod εἵεγκω, vel à φέρω, fero, f. οἶσω, a. 1. ἤνεγκα, Poëtice ἤνεικα, & abjecto augmento, ἔνεικα, ας, ε. 561. θ. 784.
- Εἵεικαν, distribuerunt, a. 1. ind. à νέμω, f. μῶ, tribuo, præf. νενέμηκα, a. 1. ἔνεικα, p. med. νένομα. ε. 222.
- Εἵεκα, propter, causa, adverb. ε. 162. ἔνεκ. θ. 983.
- Εἵεκειϑ, inerat, 3. sing. imperf. ab ἔγκειμαι, f. κείσμαι. Th. κείμαι, jaceo. θ. 145.
- Εἵέπιδυσαν, a. 1. act. ab ἐμπνέω, inspiro, aspiro. Th. πνέω, f. πνέσω, flo, spiro. α. 131.
- Εἵεποίησανϑ, duxerunt, a. 1. med. verbi ἐμποίω, facio in.

in. Th. ποιέω, εἰ, facio. §. 7.
 Εἰπών, *alloquens*, præf. part.
 Th. ἔπω, *dico*. a. i. εἶπα.
 ε. 192. 260.
 Εἴρη, *infra*, adverb. Th. ἔργα,
 ας, ἡ, *terra*. §. 720.
 Εἰρηοίσι, *inferis*, dat. pl. Ion.
 idem quod εἰρηχθούσις. Th.
 ἔργα, ας, *terra*. §. 850.
 Εἴρη, ης, ἡ, *novilunium*. Th. ἔνος,
 seu ἐνός, *annus*. ε. 768.
 Εἰρήνη, *placida*, genit. ab ἐνῆς,
 ἐνός, ὁ, *bonus, placidus*. The-
 ma est εὖς, ἐνός, ὁ, *bonus*. θ. 65.
 Εἴρηξ, a. i. m. ab ἐναίρω, occi-
 do. f. ἀρᾶ. a. i. ἐνῆρξ. θ. 316.
 Εἴθ', pro ἐνθα, *hic, ibi*. ε. 165.
 493. hinc ἐνθάπτε, idem
 quod ἐνθα. §. 586.
 Εἴθ' αὖτε, *hic, huc*, adverb. Th.
 ἐνθα. ε. 652. §. 775.
 Εἴθεν, *hinc*, adverb. de loco. Th.
 ἐνθα, *hic, illic*. α. 28. §. 9.
 Εἰσθρέψαθ, *inserere*, a. i. inf.
 m. ab ἐστέφω, *alo in*. Th.
 τρέφω, *alo*. f. θρέψω. p. τέτρε-
 φα. a. 2. ἔτρεπον. p. m. τέ-
 τρεφα. ε. 779.
 Εἴ, pro εἴς, *est*. ε. 747.
 Εἴ, in, poet. pro εἰ. α. 276. θ. 297.
 Εἰσώσια, *quotannis*, ab ἐσιώ-
 σι, ε, ὁ καὶ ἡ, *annuus*. Th.
 ἐσιώσας, *annuus*, q. d. εἰς ἐαυ-
 τὸν ἐπανελθὼν. ε. 447. θ. 58.
 α. 87.
 Εἰσῆγ' ἔθε, *repono*, pro ἐγκαθ-

θετο, 2. sing. a. 2. med. im-
 perat. ab ἐγκαθίσθηναι. Th.
 τίθηναι, *pono*. ε. 27.
 Εἰσπορεύ, *proloqui*, præf. inf. pro
 ἐνέπειν. Thema ἔπω, *dico*, a. i.
 εἶπα. §. 369.
 Εἰνάετις, *novennio, ἐνναετής, no-
 vennis*. Th. ab ἐνέα, *novem*,
 & ἔτος, εἰς, τὸ *annus*. θ. 801.
 Εἰναετήρ, dual. num. ab ἐνναέ-
 τηρ, ε, ὁ, *novennis*, ab ἐνέα,
novem, & ἔτος, *annus*. ε.
 434.
 Εἰνεία, οἱ, αἱ, τὰ, *novem*, ἀ-
 κλίβη. §. 56. 60. 76.
 Εἰνέπει, poet. *dicite*, pro ἐνί-
 πετε, præf. imperat. ab ἐνέπω.
 Th. ἔπω, *dico*. a. i. εἶπα. a. 2.
 εἶπον. ε. 2.
 Εἰνείησι, dat. pl. Ion. & poet.
 pro εἰνείαις, ab ἐνεία, *confi-
 lium*, sicut σύνεισις, *intelligen-
 tia* est, ἀ συνίημι, ita εἰνείσις ab
 ἐνίημι, *immitto*. Th. ἔω, *mit-
 to*. §. 494.
 Εἰνήφιν, *perendinum*, ab ἐνή,
 seu ἐνή, vel ἐνή, seu ἐνή, *ve-
 tus*, (sub. ἡμέρα.) φιν, est pa-
 raloge poetica. Th. ἐνός, seu
 ἐνός, *annus*. ε. 408.
 Εἰννοσίγαι, *Neptunus*, ab ἐνώω,
moveo, & γαῖα, *terra*. α. 104.
 §. 441.
 Εἰννύχ, η, ον, seu ἐννυχ,
nocturnus, adject. Th. νύξ,
 καὶ ἡ, *nox*. §. 10. α. 32.

- Ε'νόησε, *sensit*, ut & ἐνόησαν. 2. 1. ind. à νοῶ, *cogito*. Th. νόος, νῆς, *mens*. 1. 89. α. 410. θ. 488.
- Ε'νοπῶν, *clamorem*, ab ἐνόπω, *dico*. Th. ἔπω, *dico*. 9. 708.
- Ε'νοσις, εως, ἦ, *motus*, ab ἐνόω, *moveo*. Th. εἰς, ἐνός, *unus*. 9. 681. 849.
- Ε'νοσίχθων, *terra quassator*, ἐκ ἐνόω, *moveo*, inde ἐνοσις, *motus*, & χθών, *terra*, quod terram moveat. Neptuni Epitheton. 1. 665.
- Ε'ντός, *intus*, adverb. 1. 267. α. 312.
- Ε'ντοθεν, & ἐντοθι, *intus* : idem quod ἐντός. 1. 540. 518. θ. 598.
- Ε'ντύνω, 2. 1. med. infinit. ab ἐντύνωμαι, *apparo*. Th. ἐντιά ἔντη, τὰ, *arma*. 1. 630.
- Ε'νυαλίοιο, gen. Ion. ab ἐνυάλιος, 1. 8, ο, Mars. Th. Ε'νυώ, ἦ, *Bellona*. α. 371.
- Ε'νυώ, ο, ἦ, *Bellona*, ab ἐνύω, *perimo*. 9. 273.
- Ε'ξ, *ex*, præposit. reg. genit. 1. 148. 306. α. 76.
- Ε'ξάδω, 1. 8, ο, nomen viri. α. 180.
- Ε'ξαλαπάξει, *diripiet*, f. 1. Th. λαπάζω, sive λαπάσσω, f. ξω. evacuato. 1. 187.
- Ε'ξαλείω, *evitare*, 2. 1. med. infin. Vide supra α'λείω. 1. 105. 756. 800.
- Ε'ξαμείβετο, imperf. Ion. abje-
- Στο augmento, verbi ἐξαμείβομαι, *immuto*. Th. ἀμείβω, f. ψω, *commuto*.
- Ε'ξαπάτας, *blanditias*, acc. pl. ab ἀπάτη, *dolus*. Th. ἀπατάω, *decipio*. 9. 205.
- Ε'ξαπάτησι, pro ἐξηπάτησι, 2. 1. ind. Th. ἀπατάω, f. ἦσω. *decipio*, proprie πᾶτε ἀπάγω, à via aliquem abduco in devia, hinc ἐξαπατή(σ)η, 2. 1. sub. 1. 321. 371. 9. 889.
- Ε'ξαπατήσκων, (alii legunt ἐξαπαφίσκων, *fallens*, quod ab ἀφάω, *palpo*) poët. idem quod ἐξαπατάω. 9. 537.
- Ε'ξαύης, *denudo*, Adv. Thema est αὐ, *versus*. 9. 915.
- Ε'ξεγένοντο, *procreati sunt*, 2. 2. m. cum Genit. verbi ἐκγίνομαι, *enascor*. hoc à γείνομαι, *nascor*. Vide in γείνατο. 9. 124. 106. 147. 263.
- Ε'ξέθορε, 2. 2. aët. ab ἐκθορίω, *prosilio*, Th. θόρω, vel θορίω, *salio*. 9. 281.
- Ε'ξεί, *habebit*, f. 1. Them. ἔχω, *habeo*. 2. 2. ἔχον. 1. 270.
- Ε'ξείης, poëtice pro ἐξῆς, *deinceps*, *ordine*. 9. 809. 738.
- Ε'ξηκοντα, *sexaginta*. 1. 562.
- Ε'ξιλάαν, poëtica ἔα ἐπενθεσί, pro ἐξελαῖν : ab ἐξελάω, f. αῶ, *expello*, p. ἐξήλασα. Th. ἐλαύνω, f. αῶ, *agito*. 9. 491.
- Ε'ξιλάεσσι, *expellunt*, præf. verbi ἐξε-

- bi ἐξελάω, ἐξέλασι, a. i. aēt. verbi ἐλαύνω, f. ἄσω, p. κῆ. ε. 222. θ. 820.
- Ε'ξείλεθ, *exemit*, a. 2. m. ab ἐξαί-
ρῆμα, Th. αἰρέω, capio. f. ἦσω, p. ἤρηκα, a. 2. εἶλον. ε. 104. α. 89.
- Ε'ξελθεῖν, *exire*, a. 2. inf. ἐξελθῆ-
σαι, a. 2. part. f. g. Th. ἔρχομαι, venio, f. ἐλθύσομαι. a. 2. ἤλ-
θον. p. med. ἐλήλυθα. θ. 772. ε. 216.
- Ε'ξείδω, f. i. inf. pro ἔξειν Ionice,
Th. ἔχω, *habeo*, f. ἔξω, p. ἔχῃκα. a. 2. ἔχον. θ. 394.
- Ε'ξενάειξ, a. i. ind. verbi ἐξε-
ναίρω, f. ξω. Th. ἐναίρω, oc-
cido. θ. 289. α. 329.
- Ε'ξέπῃ, a. 2. indic. aēt. ab
ἐξέπῃμι. f. ἐκπῆσω, a. 2. aēt.
ἐξέπτῃ. ε. 98.
- Ε'ξεραπόντες, a. 2. part. aēt. Th.
ἐρείπω, f. ψω, *cado*. in a. 2. aēt.
ἤραπον. α. 174. θ. 704.
- Ε'ξερύω, a. i. part. ab ἐξερύω,
extraho. Th. ἐρύω, f. ὑσω, *tra-*
ho. ε. 624.
- Ε'ξετέλεισεν, & ἐξετέλειος', pro
ἐξετέλεισε, *perfecit*, a. i. ab
ἐκτελέω, *perficio*. ἐξετελείτο,
imperf. pass. Th. τέλει, *fi-*
nis. ε. 83. θ. 1002. 403. 881.
- Ε'ξιφαάνθη, *emersit*, a. i. pass.
ab ἐκφαίνω, *emergeo*, pro ἐξε-
φάνθη, per epenthēsin Ἔ α.
Th. φαίνω. f. νῶ. p. πίφαῃκα.
- a. i. ἔφηνα. *ostendo*. θ. 200.
- Ε'ξήμησε, a. i. ind. *evomuit*, ab
ἐξεμέω. f. ἔπω, vel ἦσω. Th.
ἐμέω, ῶ, f. ἔσω, *vomo*. θ. 497.
- Ε'ξῆρχον, *incipiebant*, *duces*
erant. 3. pl. imperf. aēt. ab
ἐξάρχω. Th. ἀρχομαι, *incipio*.
α. 205.
- Ε'ξίκετ', *pervenit*, a. 2. med.
ἐξίχμῃ, & εἶπο. verbi ἐξικνέο-
μαι, *pervenio*. Th. ἰκνέομαι,
venio, f. ἴξομαι, p. ἴγμαι, a. 2.
med. ἰχόμῃ. α. 471.
- Ε'ξίπεν, verbale, οἷς ἄκ ἐξίπεν ἐστὶ,
quibus non exire licet. ab
ἔξιμι, *exeo*. Th. εἴμι, *eo*.
θ. 732.
- Ε'ξόπιθεν, poet. pro ἐξόπιθεν,
adverb. *à tergo*. ἐξοπίσω. ε. 88.
Th. ὀπίζω, *retrosum*, *retro*.
α. 130.
- Ε'ξοχ', adverb. pro ἔξοχα, *excel-*
lenter, ab ἐξέχω, *excello*. Th.
ἔχω, f. ἔξω & χῆσω, *habeo*.
ε. 771.
- Ε'οικῶς, ὅτ', part. præt. med.
ab εἶκω, *similis sum*. hinc ἔοι-
κα dicitur pro οἶκα, sicut ἐώ-
ρακα pro ὠρακα. α. 215. ε. 233.
- Ε'ολπαι, præt. med. ab ἔλπο-
μαι, *spero*. Th. ἐλπῖς, ἰδ', ἡ,
speres. ε. 473. 271.
- Ε'όνι, ἰόνι, ἰόνται, gen. dat. &
acc. ab ἰών, poet. pro ὦν, ab
εἰμί, *sum*. ε. 474. 361. 29.
θ. 32.

- E'ός, suus, hinc genit. Ion. ἐοῖο, pro ἐσ. 9. 472.
- E'ἔσσι, præf. part. f. g. ab εἰμι, sum. ε. 290. 206.
- E'π', pro ἐπὶ, in, præposit. ε. 34. 43.
- E'πάγω, adduco. f. ἄξω, p. ἤξα, a. 2. ἤγην & Atticè ἤγαγον. Th. ἄγω, ducō. 9. 176.
- E'παινέσεις, probaverit, a. 1. act. opt. Æol. ab ἐπαινέω. Th. αἶνῃ, ε, ὁ, laus. ε. 12.
- E'παινῆς, genit. ab ἐπαινῆ, gravis. Th. αἶνῃ, ε, ὁ, laus. θ. 768. 774.
- E'πάκχει, animum adjice, præf. imperat. ab ἐπακέω, f. ἔσω, præt. ἐπήκα, a. 1. ἐπήκασι, hinc in sub. ἐπακέσω, ης, η, p. m. ἐπήκα. ε. 273. 446.
- E'πακχὸν, auscultatorem. ε. 29.
- E'παίρω, insiliens, præf. part. ex ἐπὶ & αἰλόρω, poëtice ἄλω, sic ἐκρω, ἄρρω, pro ἐγρω, δρόρω. Th. ἄλωμαι, f. ἔμαι, salio. 9. 815.
- E'παίρῳ, sufficientem, præf. part. Vide ἄρῳ. ε. 599. 625.
- E'πάσαντο, 3. pl. a. 1. med. comederunt, ἀπάω, vel πίομαι possideo, vescor. præt. pass. πίπαμαι. 9. 642.
- E'παυρεῖ, fruitor, ab ἐπαυρίω, Th. αὔρω, ας, η, quiescitur

- aura, qui respirare potest. ε. 238. 417.
- E'παχύνει, a. 1. ind. vexavit, constrinxit. Th. παχύνει, ης, η, pruina. unde παχύνω, α, ε. 358.
- E'πὶ, pro ἔπειτα, acc. pl. ab ἐπεῖ, εῖ, verbum, ab ἐπω, dico. α. 117. 326. 9. 84.
- E'πίθῃσι, ingredi fecit. a. 1. act. activè capitur, verbi ἐπιβαίνω, ex ἐπὶ & βαίνω, eo, f. βήσομαι. p. βέθηκα, a. 2. ἔβην. ε. 578. 657.
- E'πίσσι, dat. pl. Ion. pro ἔπειτα, & forte ita legendum: ab ἐπεῖ, εῖ, τὸ, verbum. Th. ἐπω, dico. ε. 184. 9. 90.
- E'πίθηκεν, a. 1. verbi ἐπιθήμι, impono. f. θήσω, ἔθην, a. 2. α. 332.
- E'πεὶ, postquam, quoniam. ε. 120. α. 110. 336.
- E'πείγῃ, festinabat, imperf. Th. ἐπείγω, urgeo, f. ξω. α. 21.
- E'πειρὰ ἐπειτ' deinde. Th. εἶπε, postea. ε. 614. α. 332. θ. 193.
- E'πέκλετο, imperf. verbi ἐπίκειμαι, jaceo, super impositus sum. f. κείσομαι. Th. κῆμαι, jaceo. 9. 143.
- E'πέμβαλε, injecit, a. 2. act. pro ἐπιβάλε, ab ἐπιμβάλλω, superinjicio. Th. βάλλω, αλῶ, jacio, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. ε. 98.
- E'πιμβάλλεις, insists. perf. part. ab

ab *ἱμεδαίνω*. Th. *βαίνω*, co.
α. 324.

Ε' *πιμψι*, *misit*, a. 1. ind. verbi
πίμπω, *mitto*, f. *ψω*, p. *φα*.
θ. 784.

Ε' *πίπλων*, *ως, ω*, *ναυιγανι*, 1.
sing. a. 2. act. vel imperf. ab
ἐπίπλωμι, pro *ἐπιπλέω*, ad
formam *ἔδω*, *ως, ω*, vel *ἔδι-*
δω, *ως, ω*, à *δίδωμι*, do. Th.
πλέω, f. *πλάσω*, *ναυιγο*. ε.
684.

Ε' *πῖρρώσαι*, 3. pl. a. 1. med. in-
dic. ab *ἐπιρρώνυμι*. Them.
ρώνυμι, *confirmo*, *corroboro*.
f. *ρώσω*. p. *ῥρώκη*. a. 1. *ῥρώσα*.
θ. 8.

Ε' *πιστινάχζει*, imperf. à *συνα-*
χίζω, f. *σω*. Them. *σινός, ὤ,*
angustus. θ. 843.

Ε' *πίσει*, *ingemiscebat*, imperf.
à *σίνω*, *gemo*, f. *νῶ*, Th. *σίνος*,
ὤ, *angustus*, *arctus*. θ. 679.

Ε' *πίχσθ*, 3. sing. a. 2. med. ab
ἐπίχω, *animum attendo*, f.
ἐφέξω, a. 2. *ἔπιχον*. Th. *ἔχω*,
habeo. f. *ἔξω* & *χῆσω*. p. *ἔχῃ-*
κη. a. 2. *ἔχον*. θ. 177.

Ε' *πιῖ*, *sequitur*, præf. ind. Th.
ἔπομαι, vel *ἔπω*. ε. 220.

Ε' *πίτιλλε*, *imperabat*, imperf.
act. ut *ἐπιτίλλετ'*, imperf. pass.
Th. *τίλλω*, *inusitatum ver-*
bum. θ. 995.

Ε' *πιτέρπιθ*, imperf. verbi *ἐπι-*
τέρπομαι, *delector*. Th. *τέρ-*

πω, f. *ψω*. *delecto*. θ. 158.

Ε' *πίφανθ*, *apparebant*, 3. pl.
plusq. perf. poet. pro *πιφασ-*
μύροι ἦσαν, à *φαίνομαι*, *appa-*
reo. f. 2. *φανήσομαι*, præf. pass.
πίφασμαι, & Att. *πέφασμαι*,
a. 2. *ἐφάνην*. α. 166.

Ε' *πιφνει*, *occidit*, imperf. à *πί-*
φνω, idem quod *φένω*, *occi-*
do, p. m. *πίφονα*. α. 57. ε. 148.

Ε' *πίφραδθ*, a. 2. ind. act. *ἐπι-*
φράζω, *induco*, *indico*, f. *σω*.
p. *κη*. a. 2. *ἔφραδον*. p. m. *πί-*
φραδα. Th. *φράζω*, *dico*,
memoro. θ. 74. 162.

Ε' *πιφραόσαθ*, *excogitavit*, a. 1.
m. Poet. pro *ἐπιφραόσαι*. Th.
φράζω, *dico*. θ. 160.

Ε' *πίφυγον*, *enata erant*, imperf.
verbi *πιφύκω*, idem quod
φύω, *nascor*. f. *σω*. a. 2.
ἔφω. θ. 673. α. 76.

Ε' *πίχθ*, *abstinere*, præf. inf.
Th. *ἔχω*, f. *ἔξω*. ε. 134.

Ε' *πίων*, gen. pl. ab *ἔπῳ*, *ῥῳ*,
τὸ, verbum. Th. *ἔπω*, *dico*.
ε. 401.

Ε' *πήγαγε*, *adduxit*. Atticè pro
ἐπήγε, præf. m. vel a. 2. Th.
ἄγω, *duco*, f. *ξω*. ε. 240.

Ε' *πηέλανός, ὤ,* *annuus*. Th. *ἔτος*,
ῥῳ, *τὸ, annuus*. ε. 31. 515.

Ε' *πῶ*, *aderat*, imperf. ab *εἰμί*,
sum. ε. 114. 598. θ. 799.

Ε' *πῶ*, *postquam*, ex *ἐπὶ* & *ἦ*, pro
ἂν, & hoc pro *ἰάν*. ε. 289.

Ε' *πῆ-*

- Ε'πήνησαν**, *laudaverunt*, aor. 1. Poëtice, pro ἐπήνεσαν, ab αἰνέω. Th. αἶν@, laus. θ. 664.
Ε'πλήυθη, *completa erat*. a. 1. pass. ind. ab ἐπαιύω, *expedio*. Them. αἰύω, item, αἰνύτω, *perficio*. α. 311.
Ε'πῆρατ@, *amabilis*. Th. ἐράω, άσω, *amo*. ε. 63. θ. 67.
Ε'πηρεφίας, *coopertis*, ab ἐπηρεφής, *tectus*. & hoc ab ἐρέφω, ψώ, *tego*. θ. 598.
Ε'πί, *praeposit. regit gen. dat. & acc.* ε. 250. α. 76. 306.
Ε'πιβήμηναι, *conscendere*, a. 2. inf. Aëolic. pro ἐπιβῆναι, ἐπιβησήμεν, Ionicè pro ἐπιβῆσθην, f. 1. inf. ἐπιβάντες, ἐπιβᾶσα, aor. 2. part. ab ἐπιβαίνω, *conscendo*, f. βήσομαι, p. βέβηκα, aor. 2. ἔβην. α. 40. θ. 396.
Ε'πιδείλα, *adverb. post meridiem*, à δείλη, ης, ἡ, *tempus pomeridianum*, q. à δειώ & ἔλη quum solis splendor deficere incipit. Malo ἐπιδείλα, *circa pomeridianum tempus*. ε. 808. 819.
Ε'πιδέρε, *inspicit*, praes. ind. Th. δέρεω, *video*. f. 2. δερεώ, a. 2. ἔδερεν. ε. 266.
Ε'πιδώσω, *dabo*, f. 1. verbi δίδωμι, *do*, a. 2. ἔδω, ως, ω. ε. 394.
Ε'πείκειλ@, *similis*. Th. εἶκω, ξω, *similis sum*. α. 182. θ. 207.
Ε'πιχεις, *imponens*, a. 2. part. act. Th. πῶναι, *pono*, a. 2. ἔβην. ε. 695.
Ε'πιθήκη, ης, ἡ, *accessio, additio*. Th. πῶναι, *pono*. ε. 378.
Ε'πιθονε, *obtemperarunt*, 3. pl. a. 2. med. à πιθαμαί, *assentior*, a. 2. m. ἐπιθόμενω, p. m. πιθειται. praet. pass. πέπεισμαι, f. 1. pass. πεθεήσομαι. ε. 69. θ. 474.
Ε'πί-θωρε, a. 2. act. à θωρέω, *salio*. α. 321.
Ε'πιθρώσκουσα, *insiliens*, pr. part. fig. Th. θρώσκω, *salio*. α. 438.
Ε'πικλησιν, acc. ab ἐπικλησιν, *cognominatio*, ab ἐπὶ, & κηλέω, f. ἦσω, *voco*. θ. 207.
Ε'πικλοπ@, *furax*. Th. κλέπλω, ψω, *furor*, p. m. κέκλοπα. ε. 67. 78.
Ε'πικυροι, *auxilarii* ab ἐπικυρ@, ε, ο, *auxiliator*. θ. 815.
Ε'πικρατίον@, pl. num. part. praes. ab ἐπικρατιάω, *praevalleo*. Th. κρατ@, *robur*. α. 308.
Ε'πικρατίας, Poët. pro ἐπικρατίας, *adverb. validè*. Them. κρατ@, ε@, τ@, *robur*. ε. 204.
Ε'πικυρτώνει, *attollentes*, Poëtice dualis num. part. praes. ab ἐπικυρῶω, ω, *incurvo*. Th. κυρῶς, ε, ο, *curvus*. α. 234.
Ε'πιλήθω, *obliviscere*, Ionicè pro ἐπιλήθω, praes. imperat. verbi ἐπιλήθομαι, *obliviscor*. Th. λήθω, f. σω, *lateo*, a. 2. ἔλαθον,

- ἔλαθον, p. m. λέληθα. ε. 273.
 θ. 102.
- Ε'πιμάρτυροι, testes. Th. μάρ-
 τυρ, Θ, ὁ πῆ η, testis. α. 20.
- Ε'πιμεδής(ας, arridens, a. i. part.
 act. Them. μειδίω, f. ήσω,
 video leniter. θ. 547.
- Ε'πιμετρέήσω, mutuo dabo, f. 1.
 ab ἐπιμετρέω, in mensura ad-
 do. Them. μέτρον, τὸ, men-
 sura. ε. 395.
- Ε'πιμηθῶς, nomen viri. ε. 85.
- Ε'πιμίσγω), commiscetur, præf.
 ind. à μίσγω, pro μίγνυμι,
 misceo, f. ξω. θ. 802.
- Ε'πιμωμητή, vituperabilis, η.
 Them. μῶμΘ, ε, ὁ, dede-
 cius ε. 13.
- Ε'πιόντα, accedentem, a. 2. act.
 part. ab ἐπίμι, accedo. Th.
 εἶμι, eo. ε. 673. α. 333.
 425.
- Ε'πίορκον, perjurium. Th. ὀρ-
 κΘ, ε, ὁ, iusjurandum. ε.
 280. 802. θ. 232.
- Ε'πιπίγχνυ, prorsus, adverb.
 πᾶγχνυ, pro πᾶν, valde.
 ε. 262.
- Ε'πιπειθόμενΘ, obtemperans,
 præf. part. à πείθομαι. Vide
 in ἐπίθοντ. α. 369.
- Ε'πιπλομήμοιο, gen. Ion. voluen-
 te, ἐπιπλόμμΘ, pro ἐπιπι-
 λόμμΘ. Thema, πέλομαι,
 sum. α. 87. θ. 493.
- Ε'πιπλων, implebant, 3. pl. a.
2. act. à πιπλάω, pro πιμ-
 πλάω, vel πίμπλημι, im-
 pleo, a. 2. ἐπιπλον, sicut à
 πμῶ, ἐπμν. Th. πλέΘ, ε,
 ὁ, plenius. α. 291.
- Ε'πιπνέει(ς, inspirant, præf. ind.
 Them. πνέω, f. πνέσω, spiro.
 θ. 872.
- Ε'πίρροθοι, ex ἐπὶ & ῥόθΘ, ε, ὁ,
 undarum fremitus, ἐπίρρο-
 θΘ, ε, ὁ, η, auxiliator, uti-
 lis. ε. 558.
- Ε'πισμυγερή, arumtiosa, η. Th.
 σμύχω, vasto, f. ξω. α. 264.
- Ε'πισσορίλω, iteratam satio-
 nem. Them. σσείρω, f. ερώ,
 sero. ε. 444.
- Ε'πισταμύως, scienter, adverb.
 ab ἐπίσταμαι, scio, ex ἐπὶ &
 ἴσθμι, scio. α. 107. θ. 87.
- Ε'πισολάδλω, Adverb. ornate,
 succincte. Th. σέλω, mitto.
 item, orno, f. σολᾶ, p. ἔσταλ-
 κω, a. 1. ἔσλα, p. m. ἔσταλα.
 α. 287.
- Ε'πιστρέφε), convertitur, præf.
 ind. à σρέφω, verito, f. ψω, p.
 ἔστρεφα, a. 2. ἔστρεφον. θ. 753.
- Ε'πίχει, præf. act. imperat. co-
 hibe, inhibe, ab ἴχω, pro
 ἴχω, inhibeo. α. 446. hinc
 ἐπίχισθαι, in dual. α. 350.
- Ε'πιτέλλει), exoritur, præf. ind.
 hinc ἐπιτελλομένων, Æolice,
 pro ἐπιτελλομένων, part. præf.
 genit. pl. g. f. Them. τέλλω,
 verbum

- verbum inusitatum. ε. 381. 565.
- Ε'πίφρονα, acc. sing. ab ἐπίφρων, οἰ, ὁ, ἡ, *prudens*. Them. φρῶν. 9. 122. ἐπιφροσυή(ι, dat. pl. Ionice, pro ἐπιφροσυίας, ab ἐπιφροσυῶν, *prudencia*. 9. 661. 896. 122.
- Ε'πιχθόνιοι, *in terris versantes*. idem quod ἐπίχθιοι, οἱ ἐπὶ τῇ χθονὶ ὄντες. ἐπιχθονίοισι, dat. pl. Ion. ex ἐπὶ & χθών, ὄντος, ἡ, *terra*. ε. 122. 9. 372.
- Ε'πιψάων, *præf. part.* ab ἐπιψάω, *contingo*. Th. ψάω, idem quod ψάω, *tango*. α. 217.
- Ε'πλεθ, per syncopen, pro ἐπὶ λει, *facta est*, à πίλομαι, *sum*. item, ἔπλεθ, *imperf.* pro ἔπλεθ. 9. 425. 836.
- Ε'μπύλλω, *Adverb. prope*, ab ἐμπίλλω, *appropinquo*. Th. πέλλας, *prope*. α. 372.
- Ε'ποίη(εν, a. i. ind. ἵχ(ν ποιῆν, *vestigium facere*. à ποιέω, *facio*. ε. 678.
- Ε'πομόσση, 3. sing. a. i. act. subj. Poëtice, pro ἐπομόσση *jura-verit*, ab ἐπόμνυμι. f. ἐπομό(ω. Them. ὁμνυμι, *juro*, f. ὁμόσω, p. ὥμνηα. 9. 793.
- Ε'πον), 3. pl. *præf.* ἐπονθ, *sequebantur*, pro εἴπονθ abjecto augmento, *imperf.* Ion. ab ἔπω, *sequor*. α. 277. ε. 403.
- Ε'ποπιδ'εν, *inspicere*. Them. ὀπιδμαι, *video*, p. m. ὤπι, a. i. ὤφθλω. ε. 765.
- Ε'πόρε(εν, a. i. ind. *irruit*, ex ἐπὶ, & ὀρέω, f. σω, *impetu feror*. Th. ὀρω, *concito*. f. ρά, vel ρω, α. 442. 452.
- Ε'π(, ε(, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*. ε. 451. α. 330.
- Ε'ποπῆρ, *volabat*, 3. sing. *imperf. med.* à ποῖομαι, *volo*, à ποτῆ, ἥς, ἡ, *volatus*. Th. πίτομαι, vel πιῖομαι, *volo*. α. 222.
- Ε'ποτρώ(ν, *instigare*, *præf. inf. act.* Them. ὀτρώω, f. ωώ, *incito*, p. γηα. ε. 595.
- Ε'πρε(ε, a. i. ind. pro ἔπρη(ε, à πρηθω, *incendo*. 9. 856.
- Ε'π(α, *septem*. α. 272.
- Ε'π(απόδλω, *septem pedalem*, acc. ab ἐπ(απόδης, ex ἐπ(α, & πῆς, ποδός, *pes*. ε. 422.
- Ε'π(απόρον, acc. sing. nomen *Avvii*, q. d. *habens septem vias*. 9. 341.
- Ε'π(απυλ(, *septem portas habens*, à πύλη, ης, ἡ, *porta*, & ἐπ(α, *septem*. ε. 161. α. 49.
- Ε'π(θίν), *evolat*, 3. sing. *præf. pass.* à πθίω, Poëtice πθίω, *terrefacio*, *attonitum reddo*. πθέομαι, *attonitus sum*. item, *animo specto attento*, quæ significatio huc quadrat. ε. 445.

Ε'πώνυμον, &, τὸ, nomen è re
impositum, ex ἐπὶ, & ὄνομα,
αἶϑ, τὸ, nomen. θ. 144. 282.

Ε'πῶρξε, concitavit, 3. sing. a. i.
act. ab ἐπύρω, concito. Them.
ῶρα, ρῶ, & ρω, concito. α. 69.

Ε'ραξ', pro ἔραξι, Adverb. ad
locum, in terram, humi. Th.
ἔρα, ρας, ἡ, terra. α. 174. 268.

Ε'ραξι, humi. in prosa χαμαί,
adverb. ε. 419. 471.

Ε'ραῖσατο, a. i. m. amavit, pro
ἔρασαντο Poëtice; ab ἐράω,
amo, f. αῶ. hinc ἐράτο, ama-
bilis, jucundus, & ἐρατὴν,
amabilis. θ. 70. 136. 915.

Ε'ρατὴ, ὁϑ, ῆς, ἡ. Erato, no-
men mulieris vel Musæ, ab
ἐράω, amo. ἐρατὴ, amabilis.
θ. 78. 247.

Ε'ρζαίζον, operantur, ἐρζαίζον-
το, imperf. pro εἰρζαίζοντο,
abj. augmento, ἐρζαίζω, pro
ἐρζαίζω. Dorice, præf. im-
perat. ἐρζαίστω, a. i. med.
opt. εἰρζασμαι, p. pass. Th.
ἔρζω, opus. ε. 43. 312. 150.
297.

Ε'ρυμαζέ, operi, dat. sing. pro
ῥέγμαζέ, per metathesin, à
ῥέζω, ῥέζω, & per metathesin
ἔρξω, facio. θ. 823. ε. 799.

Ε'ρζον, opus, ἔρζω, gen. Ion.
pro ἔργω, ἔργ', pro ἔργα.
ε. 20. 21. 389. θ. 146.

Ε'ρδω, facere, præf. inf. ab ἐρδω,

idem quod ῥέζω. ε. 35. θ. 417.

Ε'ρεβϑ, εϑ, τὸ, Erebus, est
nomen gehennæ, caligo, ἐρε-
βωσφιν, ex orco, ἐρεβω, pro
ἐρέβω, φιν, est paragoge Poë-
tica. ἐρεβενή, caliginosa, ab
ἐρεβϑ, εϑ, τὸ, caligo. θ.
125. ε. 17.

Ε'ρδπομπης, diruta, præf. part.
pass. ab ἐρείπω, diruo, f. ψω.
θ. 704.

Ε'ρεμνῆς, genit. sing. quasi ἐρε-
βενῆς, ab ἐρεμνῇ, obscura.
Thema, ἐρεβϑ, εϑ, τὸ,
orcus. θ. 334. α. 444.

Ε'ρδύμνον, per syncopen, pro
ἐρδύγμνον, vel porius pro
ἐρδύομνον, à Themate ἐρδω,
investigo. Vide Them. ἐρδύ-
ω, f. ξω, ρυέτο, a. 2. ἥρυζον.
Alii ἐρδύμνον, Doricè, pro
ἐρδύμνον, ab εἶρω, seu ἐρέω, di-
co. ε. 474.

Ε'ρέω, dico. Th. εἶρω, dico. ε.
200. 284. α. 330.

Ε'ειβρύχω, valde mugientis,
Ionice pro εἰβρύχε, ab εἰ-
βρύχης, & ὁ, valde mugiens,
ex εἰ quod in compositione
valet valde, & βρύχω, ξω,
strideo, frendeo. θ. 832.

Ε'ειγδύπιο, gen. Ion. ab εἰγ-
δύπϑ, & ὁ, ἡ, Poëtice pro
εἰδύπϑ, valde sonans. Th.
δῆπϑ, & ὁ, sonitus. θ. 41.

Ε'εἰζε, certabat, imperf. pro

- ἤειρε, ab εἰρίζω, certo. Th. ἤεις, lis. α. 5. θ. 534.
- Εἰρηλῆς, εἰ, ὁ κὴ ἦ, Ionice pro εἰρηλῆς, *valde virescens*, ex ἤεις, intensiva particula & θάλλω, *vireo*. θ. 30.
- Εἰσθ, ἦ, *ancilla, famula*, ab εἶρ, εἰ, τὸ, *lana*. hinc ἤεισθ, ε, ἦ, *ancilla, quæ lanificium exercet*. ε. 600.
- Εἰκλύπων, *valde sonantem*, ex ἤεις *valde* (quæ est particula in compositione tantum usitata, intendens significationem) & ex κτύπ, ε, ὁ, *sonus pulsu factus*, per prosthesisin ἔκτυπα, à τύπ, ε, ὁ. Thema, τύπῳ, *pulso, verbero*. θ. 456. 930.
- Εἰκνυδῆς, εἰ, *valde gloriosus*. Th. κῶδδς, εἰ, τὸ, *gloria*. θ. 988.
- Εἰμυγον, *valde mugientem*, à μυχαῖω, *mugio*. boum proprium. ε. 788.
- Εἰνυῖς, εἰ, ἦ. *Furia, peccatorum ultrix*, in acc. pl. εἰνυῖας, εἰνυῖς. ε. 801. θ. 185.
- Εἶπε, *cecidit*, a. 2. Ionic. Th. εἶπω, *evertō*, f. ψω, item, *cado*. α. 423.
- Εἶς, εἰ, ἦ, *lis*. acc. τῷ εἶδα, & εἶν. ε. 28. α. 148.
- Εἰσωνίς, *antecedentes*, a. 1. part. ab εἰρίζω, f. ἴσω, *con-*
- tendo, certo*. Them. ἤεις, εἰ, ἦ, *lis*. ε. 437.
- Εἰσθενῆς, εἰ, ὁ κὴ ἦ, *valde potens*, ab ἤεις, particula in compositione tantum usitata, intendens & augens significationem eorum quibuscum componitur: & δένω, εἰ, τὸ, *robur*. *vis*. Th. δένω, *valeo, possum*. ε. 414. θ. 4.
- Εἰσμεγαλῆς, gen. Ion. *valde tonantis*. Th. σμεγαλῆς, ἦσω, *magnos strepitus edo*. θ. 815.
- Εἶφω, gen. pl. ab ἤειφ, ε, ὁ, *hadus*, q. ἤει φαινόμενός, quod vere nasci soleat. ε. 541.
- Εἶρμη, dat. sing. ab εἶρμῆς, ε, ὁ, *Mercurius*, ab εἶρω, *dico, nuntio*. εἶρμείλω, acc. Ion pro εἶρμείων, ab εἶρμείας, dicitur etiam εἶρμίας, Poëtice, pro εἶρμῆς. θ. 444. ε. 68.
- Εἶξ, f. 1. ab εἶρω. Them. εἶζω, f. εἶξω, & per metathesisin, εἶρω. hinc εἶξας, a. 1. part. ε. 325. 708.
- Εἶροστα, f. g. in masc. εἶροεις, εἶρ, *amabilis*: εἶρος, α-τ, ὁ, in malam partem accipitur; εἶρ vero in bonam. Thema, εἶρώ, *amo*. θ. 245. 120.
- Εἶρ, ε, ὁ, *Amer*. Th. εἶρώ, *amo*. θ. 120. 201.

Εῤῥῆξε, *perrupit*, a. i. act. à ῥῆσσω, vel ῥήγνυμι, *frango*, f. ξω, a. 2. ῥῥαχον, p. m. ῥῥηχα. α. 140. 415.

Εῤῥίζω, *formidanti*, præf. part. act. ab ῥρίζω, *formido*, quod est ab ῥρίζα, præf. med. verbi ῥιζέω. Th. ῥίσις, εἶς, τὸ, *rigor, frigus*. α. 228.

Εῤῥίψε, a. i. indicat. verb. ῥίπιω, *abjicio*, f. ψω, p. ῥῥιφα, a. i. ῥῥιψα, a. i. part. ῥιψας, a. 2. ῥῥιπτον, p. m. ῥῥιπτα. θ. 181.

Εῤῥώοντε, *ruebant*, 3. pl. plusq. Poëtice, pro ῥῥώοντε, à ῥώνυμι, *roboro*, f. ῥώσω, à ῥώω, hujus passivum ῥώομαι, *roboror*. item *fluo, ruo*, in imperf. ῥῥώοντε, *festinabant, ruebant*. α. 230.

Εῤῥυθείη, dat. sing. nomen proprium loci, ab ῥεῤῥυθεία, ας, ἡ. θ. 290. 983.

Εῤῥύχει, *abducit*, præf. act. opt. ab ῥεύχω, *inhibeo*, f. ῥεύξω. ε. 28.

Εῤῥύσσει, a. i. act. infinit. ponitur pro imperativo, ῥεῤῥυ, pro ῥεύετε, & ῥεῤῥε, pro ῥεῤῥυτε, ab ῥεῤῥόομαι, quod idem est cum ῥύομαι, *libero*. hinc ῥεῤῥυμα, τὸ, τὸ, *munimentum*, ab ῥεῤῥόομαι, *custodio*. ε. 534. 622. θ. 304.

Εῤῥυσάμενος, *currum trahen-*

tes, pro ῥεῤῥυσάμενος, per metaplasma, ut ait Eustathius, in Ἰλιάδ. π. ex ῥύω, ῥεύω, *traho*, & ἄρμα, τὸ, *currus*. α. 369.

Εῤῥυσάμενος, *extraclausus*, Poëtice, pro ῥεῤῥυσάμενος, a. i. part. med. ab ῥύω, f. ῥύω, *traho*. α. 457.

Εῤῥχεῖ, præf. ind. ῥεῤῥχομαι, *venio*, f. ἔλδύσομαι, a. 2. ἡλθον, p. m. ἡλυθα. ε. 417. α. 439. θ. 91.

Εῤῥ, Poëtice, pro εἰς, *in*, εἰς φαῖς, *in lucem*. θ. 626.

Εῤῥων, 3. pers. pl. imperf. per systolen Poëticam, pro ἦσαν, ab εἰμι, *sum*. α. 161. 245. θ. 586.

Εῤῥω, præf. inf. ab ἔω, *comedo*, & hinc ἔω, *idem*. ε. 276. θ. 773.

Εῤῥωλός, ἡ, ὄν, *bonus*, a, um. dat. pl. Ion. ἔωλοισιν. ε. 212. 119.

Εῤῥιδῆ, *inspexerit*, poëtice pro εἰσίδῆ. 3. singul. a. 2. act. subj. ab εἰσείδω, *intueor*. Th. εἶδω, *video*, f. εἶσομαι, aor. 2. εἶδον, & ἶδον. ε. 608. θ. 82.

Εῤῥαίθερ, *condidit*, pro εἰσκατέθερ. a. 2. m. 3. pers. sing. verbi εἰσκατέθημι. Th. πύθημι, *pono*. a. 2. m. ἰθέμι, σὸ, τὸ. θ. 890.

Εῤῥε, poëtice pro ἦ, *erat*, ab εἰμι, *sum*. ε. 150.

Ε'σπίδασ', *dispersit*, pro ἑσπί-
δασι, a. i. ind. à Them. σπι-
δάω, vel σπεδάωμι, *diffuso*,
f. σπ. ε. 95.

Ε'σπομί(ζ)αι, *importare*, a. i. inf.
act. à κρμίζω, *porto*. Th. κρ-
μίω, *curro*. ε. 604.

Ε'σμερράγ(εν), *striduit*, a. i. act.
à σμερράγναι, *fragorem edo*.
& ἑσμερράγνεν, *imperf.* à
σμερράγνω. Th. σμερράγναι.
θ. 679. 693.

Ε'σπερίδες, *Hesperides*, ab ἑσπε-
ρῶ, η. ὁ, *vesper*, *Hesperides*,
h. e. *Tzetze interprete*, *ve-*
spertina hora. quibus curæ
sunt poma, h. e. *quo tem-*
pore stellas in celo videmus,
tanquam poma. θ. 215. 275.

Ε'σπεῖο, *poëtice* pro ἑπιῖο, *se-*
quebatur, *imperf. pass.* ab
ἑπομαι, *sequor*. *poëtice* pro
ἑπομαι, ἑσπεῖε, pro ἑπιτε, *præf.*
imperat. verb. ἑπω, *sequor*.
θ. 201. 114.

Ε'σαμδρή, a. i. m. part. f. g.
ἡέρα ἑσαμδρή, *aëre involuta*,
pro ἑσαμδρή, τὸ σίγμα, *poë-*
tice duplicatur. ab ἑννυμι, f.
ἑσω, *induo*. Th. ἑω, *induo*.
ε. 221. 124. 534.

Ε'σσει, *erit*, & ἑσσειται, pro
ἑσσειται, f. i. ex εἶμι, *sum*. ε.
182. 501. ἑσσειαι, *eris*, pro
ἑσσει. ε. 308.

Ε'σσομδρα, & ἑσσομδρῶσι, *fut. i.*

part. verbi εἶμι, *sum*. ε. 56.
θ. 32.

Ε'σσυμδρῶς, *certatim*, *cum im-*
petu, *adverb.* pro σισυμδρῶς,
per metathesin. Them. σείω,
σείω, *poëtice* σύω, *concutio*.
α. 340. θ. 181.

Ε'σσυτ', *perf. pass.* pro ἑσσυ),
irruit, pro σισυ), per meta-
thesin. à σείω; f. σείσω, p.
σίσδυκα, *præt. pass.* σίσδυ-
μαι, ubi abjecto ε & facta
metathesi est ἑσσυμαι. Th.
σείω, f. σείσω, *concutio*. α.
458.

Ε'σαι, *erit*. per syncopen pro
ἑσει), f. i. verbi εἶμι, *sum*.
ε. 34. 191. 476.

Ε'σάλατ', *succinctas habebant*,
pro ἑσάλατ'), 3. pl. *præterit.*
pass. Ionicè, pro ἑσάλαμδρῶι
εἰσι. Them. σάλλω, *ornor*. σάλ-
λομαι, *vestibus ornor*, f. 2.
σάλατ', p. ἑσάλακα, a. i. ἑσάλα.
præt. pass. ἑσάλαμαι, p. m. ἑσά-
λα α. 288.

Ε'σσιότ', pro ἑσσιότε, *stantes*, part.
act. dualis num. ab ἑσημι,
sto. f. σήσω. *præt.* ἑσσηκα. in
part. *præt.* ἑσσηκῶς, & per syn-
copen, ἑσσηκῶς, ὅτ. pro
quo ἑσηκῶς. θ. 519. item ἑσσηκῶς.
α. 61. 747.

Ε'σσε(αν), *stant*, 3. pl. *imperf.*
act. ab ἑσημι, *sto*. α. 196.

Ε'σσεσι, *stant*, 3. pl. *præt. act.*

- ab ἔσημι, quod poëtis idem est cum ἴσημι, sto. θ. 796.
- Ε'σιφάνω), *cinctum est*, præterf. pass. ἐσιφάνωμαι, σταιται. hinc in pl. perf. ἐσιφάνω, à σιφάνω. Th. σίφω, coronatio. θ. 382. α. 204.
- Ε'ση, stetit, a. 2. ab ἴσημι, f. σήσω, p. ἴσηκα. α. 361. θ. 745.
- Ε'σίεικ), *firmata sunt*, 3. sing. præterf. hinc ἐσίεικ, in pl. perf. à σιείζω, f. ξω, statuo. θ. 779. α. 218.
- Ε'ση, dat. Ionicè, pro ἰσία, ab ἰσια, ας, ἡ, focus. item Vesta quæ vox hinc orta est. Dicitur & Ionicè ἰσή. ε. 732. θ. 454.
- Ε'σι, ἐστὶ, ἐστὶν, est, licet. ab εἰμί, sum. ε. 36. ἐς'. θ. 720.
- Ε'σφαράγιζον, *sonitum excitabant*, imperf. verbi σφαράγιζω. Thema σφάραγγ, α, ὁ, sonus. θ. 706.
- Ε'χαλῆ, extrema, dat. ab ἐχαπα, extremitas rei alicujus. Th. ἔχατ, α, ὁ, ultimus. θ. 275.
- Ε'χον, obtinuerint, a. 2. ab ἔχω, habeo, f. ξω. θ. 113. ε. 125.
- Ε'τω, esto, 3. sing. præterf. imperat. ab εἰμί, sum. ε. 368.
- Ε'παῖρ, amicus, acc. ἐπαῖρον, & ἑπαρον, poëtice. ε. 181. 714. 705.
- Ε'πενύθη, extentum est. a. 1.

- pass. à πενύω. f. σω. p. κα. Th. τείνω, tendo. θ. 177.
- Ε'πα, acc. ἔτας, pro ἑπ, genit. singul. ab ἑτ, annus. ε. 129. 171. 694. θ. 803.
- Ε'πικ', pro ἑπικε, peperit, a. 2. act. verb. πίκτω, pario. f. τίξομαι, a. 1. pass. ἐτίχθω. p. m. πέτοκα. θ. 60. 211. 295. 287.
- Ε'πελίεθ, 3. person. a. 1. pass. à τελίω, ad finem perduco. f. ήσω. Th. τέλ, ε, finis. θ. 59.
- Ε'περοζήλως, inique, adverb. ab ἐπερόζηλ, qui alio zelo ducitur, ab ἑπερ, alius, diversus, & ζήλ, α, ὁ, emulatio. θ. 544.
- Ε'περ, ἐτέρω, alter, alius. ἐπέρηφι, pro ἑτέρη, nominat. f. g. φ, per paragogen additur. ε. 214. 187. ἐπέρημ. θ. 752.
- Ε'τέρωθεν, ex altera parte, adverb. ab ἑπερ. α. 184. 281. θ. 676.
- Ε'τέτυκ, factus erat. 3. sing. plusq. perf. poëtice, pro ἐτίττω, à τείχω. f. ξω. fabricor. α. 208.
- Ε'τήκει, liquecebat, imperf. verbi τήκω, & Dor. τέκω, f. ξω. liquefacio. p. med. τέτηκα. θ. 862.
- Ε'τήνυμε, vera, pro ἑτνυμε, per poëticam epenthesein syllabæ

- τη. Th. ἐνυμῶ, *verus*. ε. 10.
 Ε'πλ'εν, *genuerunt*, imperf. verb.
 πλῶ, *pario*, f. τέξομαι, α. 2.
 ἔτεγον. α. 2. sub. τέκω. α. 1. pass.
 ἐτέχθην. p. m. τέτοχα.
 Ε'π, *adhuc*. ε. 156. α. 176.
 θ. 428.
 Ε'πνέσσετο, *concutiebatur*, im-
 perf. à πνέσσω, *quatio*, f. ξω.
 θ. 680.
 Ε'πον, *coluit*. α. 1. ind. à πῶ, *ho-*
noro. α. 10.
 Ε'πτελειετο, *extendebatur*, imperf.
 à πτελίνω, *quod à τείνω, tendo*,
 f. νῶ, p. τέπειχα. α. 229.
 Ε'τλη, *sustinuisset*. 3. sing. α. 2.
 à τλήμι, *tolero*, f. τλήσω,
 p. τέτληκα, α. 2. ἔτλυν. Th.
 τελάω, αἶσω, *suffero*, hinc per
 syncopen τλάω & τλήμι.
 α. 73.
 Ε'τραπ', *evertit*, α. 2. aēt. à τρέ-
 πω, *verto*, α. 2. ἔτραπον, f. ψω,
 p. φα, p. m. τίτροπα. θ. 58.
 α. 456.
 Ε'τρέπιον, imperf. *uvæ calca-*
bant, à novo verbo τρέπω,
 formatum à fut. 2. τραπῶ,
 verb. τρέπω, *verto*. α. 301.
 Ε'τρεφε, *nutrivit*, imperf. aēt.
 ἔτρέπετ', pro ἔτρέπετο, imperf.
 pass. à τρέφω, f. θρέψω, α. 10.
 p. τέτρεφα, α. 2. ἔτρεφον, p. m.
 τέτρεφα. θ. 107. ε. 130.
 Ε'τεύγων, *vindemiabant*, 3. pl.
 imperf. pro ἔτεύγαι, à τευ-

- γῶ. Thema τεύγη, ης, ῆ, *tri-*
ticum, vindemia. α. 292.
 Ε'τύμωζεν, *veris*, dat. pl. Ion. ab
 ἐνυμῶ, ε, ὁ κὲ ῆ, *verus*. Vide
 paulo ante ἐτήνυμα. θ. 27.
 Ε'τύχθη, *fuit*, α. 1. pro ἐτάρχη
 Poët. α. Th. τάρχω, f. ξω, *sum*,
 fio. p. pass. τίτυσμα. α. 366.
 Ε'τώσια, *inania*, acc. pl. ab
 ἐτώσι, hoc ab ἐπός, *Adverb.*
frustra. Th. εἰμί. ε. 438.
 Ε'τωσοιργῶ, *qui incassum labo-*
rat, ab ἐτώσιον, *inane*, & ἔρ-
 γον, *opus*. ε. 409.
 Εὐ, *belle*, *adverb.* ab εὖς, *bonus*.
 ε. 107. α. 355. θ. 73.
 Εὐαγρία, *nomen mul.* θ. 257.
 Εὐαῖ, dat. sing. ab εὐαῖς, εἶ, ὁ, ῆ,
qui bene à ventis perfla-
tur. Th. αῶ, vel ἄημι, *spiro*.
 ε. 597.
 Εὐάριη, *nomen mul.* θ. 259.
 Εὐβοία, *Est nomen loci, seu*
insula maris Ægei. ex εὖ be-
ne, & βίω, pascō. ε. 649.
 Εὐδαίμων, *beatus*, hinc εὐδαι-
 μονία, *felicitas*. Th. δαίμων,
 οἶ, ὁ κὲ ῆ, *Deus*. ε. 824.
 Εὐδμήτων, *gen. pl. ab εὐδμη-*
τῶ, bene edificatus. Thema
 δῖμω, f. δῖμῶ, *præc. διδμη-*
χε. α. 242.
 Εὐδάρη, *nomen mul.* θ. 244. 360.
 Εὐδ, *torret*, *præf. ind. idem quod*
φλογίζει, ab εὖ, vel εὐ, *uro*,
 f. σω. ε. 703.

Εὐειδής, εἶδος, ὁ, ἡ, *speciosus*. ex
δῖ, & εἶδος, εἶδος, τὸ, *forma*.

Th. εἶδω, *video*. θ. 250. 354.

Εὐεργής, *fabrefactum*, n. g. ab
δῖεργής, *bene fabricatus*. Th.
εἶργον, *opus*. ε. 627.

Εὐεργεσιάνων, Æolice pro δῖε-
ργεσιάνων, ab δῖεργασία, *as*, ἡ,
beneficentia. Th. εἶργον, *opus*.
θ. 503.

Εὐεργής, εἶδος, ὁ καὶ ἡ, *bene se-
ptus*, ab εἶργω, *septum*. Th.
εἶργω, *include*. ε. 730.

Εὐήιον, *nomen fluvii*. θ. 345.

Εὐθεπίζας, αὐτοῦ, ὁ, a. i. part. *qui
rite disposuit*, ab εὐθεπίζω,
concinne dispono. Thema,
πίθημι, *pono*. f. ἤσω. θ. 541.

Εὐθημεσιώνη, *concinna rerum
dispositio, quæ cadit in indu-
strios*, ab εὐθήμωνων, *con-
cinnus*. Them. πίθημι, *pono*.
ε. 469.

Εὐκηλήτρεα, *placatrix*, ἀκη-
λίω, ἤσω, *mulceo*. ε. 462.

Εὐκηλῶς, *tranquillus*. ex εὐ &
ἐκηλῶς, *mitis*, *pacificus*.
ε. 669.

Εὐχεμίσιας, *bene recondere*.
a. i. med. infin. Them. κη-
μίω, unde κημίζω. ε. 598.

Εὐχέρμης, *adverb. concinne,
rectè*. Th. κέρμω, *ε*, ὁ, *or-
do*. ε. 626.

Εὐχερίως, *genit. ab εὐχερής,
εἶδος, ὁ, ἡ, temperatus*. Th.

κεράννυμι, f. άσω, *misceo*, vel
δῖκερής, per syncopen pro
δῖκερής. ε. 592.

Εὐκράτη, *nomen mul.* θ. 243.

Εὐκράνεις, pl. num. *sunt venti
etesii*, q. d. puri non confusi,
ubi nullæ sunt nebulæ, ab
εὐκράνής, *purus, liquidus*. Th.
κρίνω, *discerno*. ε. 668.

Εὐκτίρμων, *bene extructum*,
perf. part. pro εὐκτίσμων,
ἀκτίζω, f. ἴσω, *condo*. α. 81.

Εὐλιμνῆ, *nomen mul. bonus
portus*. θ. 246.

Εὐμελίνης, *ε*, ὁ, Ionicè pro δῖ-
μελίας, *ε*, ὁ, *fraxini peritus*.
Thema, μελία, *as*, ἡ, *fraxi-
nus*. α. 368.

Εὐνάζη, *cubitum ieris*, præf.
sub. pass. ab εὐνάζω, *sopio*, f.
άσω. Th. εὐνή, ἡς, ἡ, *cubile*.
ε. 337.

Εὐνείκη, *nomen mul. bene liti-
gans*. θ. 247.

Εὐνή, ἡς, ἡ, *cubile*. α. 40.

Εὐνηθεῖσαι, *concuibens*, a. i.
part. pass. f. g. ab εὐνάω, f.
ἤσω, *sopio*. Th. εὐνή, ἡς, ἡ.
cubile, εὐνή, εὐνὴ. α. 6.
ε. 327.

Εὐνομίλω, *nomen mul. legiti-
ma*. θ. 902.

Εὐξή, *oraveris*, ε. sing. a. i. med.
subj. εὐξομαι, ἡ, ἡ, ab εὐχο-
μαι, *precor*, f. εὐξομαι, p. εὐ-
χνομαι. ε. 736.

Εὐξέον *bene rasam, politam, do-*
latam, idem quod εὐξείς.
Thema, ξείω, *polio*, f. έσω.
α. 352.

Εὐορκέω, qui iusjurandum reli-
giose colit. Th. ὅρκω, α, ὁ,
iuramentum. ε. 188. 283.

Εὐορμέω, tutus. ab ὅρμω, α, ὁ,
statio navium. α. 207.

Εὐοχέων, *convivans*. præf. part.
ab εὐοχέω. ab ὀχέω, ὦ, porto.
Th. ὄχω, *currus*. Alii le-
gendum esse contendunt
εὐοχθέων, *latus & victu ab-*
undans, ut sit ab ὀχθῇ, id est,
προφῇ, interpolito θ. Vide in
ὀχθέω, ὦ, *indignor*. ε. 475.

Εὐπύπλον, Th. πύπλω, α, ὁ,
replum, vestis muliebris. ε.
273.

Εὐπλεκίων, gen. pl. ab εὐπλε-
κῆς, έω, ὁ, ἡ, *bene junctus*.
Thema πλέκω, ξω, *plecto*,
necto. α. 306. 370.

Εὐποίηω, *fabrefacte*, nom. pl.
n. g. ab εὐ, & ποίω, *facio*.
α. 64.

Εὐπέμκη, nomen mul. ἡ μετ' μι-
γάλης φωνῆσας, ε. 261.

Εὐπυργέω, *bene turrata*. à πύρ-
γῳ, α, ὁ, *turris*, ein burg.
α. 270.

Εὕρει, *invenit*, 3. sing. a. 2. 2ct.
ab εὐρίσκω, *invenio*, f. εὐρή-
σκω, p. εὐρήκα, a. 2. εὕρον. inde
in sub. εὕρω, ης, η. α. 58. ε. 349.

Εὐρρείτης, α, ex εὐ & ρέω, *fluo*,
f. ῥέω, p. ηρ. ε. 343.

Εὐρύαλη, nomen proprium
mul. ε. 276.

Εὐρυδής, Ionicè pro εὐρυδίας,
α, ὁ, *cujus vis se late extendit*.
Hinc εὐρυδῆ, nomen pro-
prium mul. εὐρυδίω, ex εὐ-
ρύς, έω, ὁ, *latus*, & βία, ας, ἡ,
vis. θ. 931. 375. 239.

Εὐρυμίπων, α, ὁ, *latam fron-*
tem habens. à μέτωπον, α, τὸ,
frons. Th. ὀπθμα, *video*. α.
82. 291.

Εὐρυνόμη, nomen mul. ε. 358.
907.

Εὐρυοδείης, genit. Ion. *spatiosa*.
ex εὐρύς, έω, *latus*, & ὁδὸς
via. εὐρυόδει, ὁ, ἡ, & in f.
g. etiam εὐρυοδεία, Ionicè
vero εὐρυοδείη. ε. 195. α. 464.
ε. 119.

Εὐρύοπα, *late sonans*, vocat. cas.
ab εὐρύοπης, α, ὁ. Th. ὀψ,
ὀπς, ἡ, *vox*, & εὐρύ, *latè*.
Poëtice vocativus ponitur
pro nominativo. Item ac-
centus nominativi manet in
vocativo. Alii scribunt εὐ-
ρύοπα. ε. 227. 237. 279.

Εὐρύοπα, accus. casus ab εὐ-
ρύωψ, οπ, *latum habens*
oculum, ab ὀψ. Th. ὀπθμα,
video. ε. 884. 514.

Εὐρύς, *latus*, εὐρείη, Ionicè pro
εὐρείη, εὐρύ. θ. 45. 480.

Εὐρυ-

Εὐρυδῆα, acc. pro **Ἀρυδία**, Poëtice; ab **Ἀρυδάς**, ἰ, ὅ, nomen viri, cuius robur longe, lateque patet. α. 91.

Εὐρόστριον, qui habet latum pectus, à **εἶρον**, u, τὸ, *pectus*; &c. **Ἀρύς**, εἶα, ὕ, *latus*, α, u, m. θ. 117.

Εὐρυπίων, nomen viri. **Ἐρυπίων**, acc. θ. 293.

Εὐρώειρα, *amplam*, ab **Ἐρώεις**, *squalidus*. ab **Ἐρώς**, αἶτ, ὅ, *caries*, *mucor*. i. 152. θ. 739. 731.

Εὐρώπη, nom. propr. θ. 357.

Εὖς, ἰ, ὅ, *bonus*. i. 50. α. 26.

Εὐστέφανον, *bene coronatus*, ex **εὖ** & **στέφω**, *corono*, f. **ψω**. i. 298. θ. 978. α. 80.

Εὐσφυρον, ὅ ἐστι, cui est elegans pedum forma, à **σφύρα**, ας, ἡ, *malleus*, hinc **σφυρόν**, ἔ, τὸ, *malleolus*. item *pes*, qui habet pulcros talos. α. 16. θ. 254.

Εὐσώπτεα, *bene fabrefacti*. Epithet. **ἁπλώης** *currus*. α. 273. ὅ κ' ἡ **εὐσώπτεα**, vel **ἄσώπτεα**, *benè instructus σώπτοις*. **σώπτεον** τὸ ἐστὶ lignum orbiculare rotæ radios in se continens. Th. **σείω**, *quatio*, *agito*.

Εὖτ' pro **εὖτε** sequente **ἀν**. **εὖτ'**, **ἀν**, *postquam*, adverb. temporis. i. 179. 428. 596.

Εὐπέρπη, nomen mul. & Mu-

ῖα, ab **εὖ** *bene*, & **τέρπω**, *delecto*. θ. 77.

Εὐτέρη, *bene perforatus*, Poët. **εὐτέρητ**, accipitur & pro **Ἀεύτερη**, *lato ore hians*. Th. **πτερώ**, *perforo*, *terebro*, f. **τερήσω**. θ. 863.

Εὐτροχάλα, dat. ab **Ἀετρόχαλος**, *bene currens*, *æquabilis*, *planus*, à **τροχλός**, *citus*, *velox*. Th. **τρέχω**, *curro*, f. **τρέξω**. p. **διδρομήα**, 2. 2. **ἰδραμν**, p. m. **ἰδδρομα**. i. 597. 804.

Εὐτροχ, *agilis*. ab **εὖ** & **τρέχω**, *curro*. α. 463.

Εὐτυκτα, *bene fabricatam*. Th. **τέλω**, *fabricor*. α. 136.

Εὐφρων, *hilaris*. Th. **φρῶ**, *inès*, *mens*. i. 773.

Εὐφρόναι, *noctes*, à nomin. ἡ **Ἀφρόνη**, *nox*. **ὠφρῶ** τὸ **Ἀφροίνεω**, *oblectari*. Th. **φρῶ**, *mens*. i. 558.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, *lætitia*. Th. **φρῶ**, *mens*. θ. 909.

Εὐχὰς, acc. pl. ab **Ἀχῆ**, ἡς, ἡ, *precatio*. hinc & **εὐχ**, ἰ, ὅ, τὸ, *honor*. Th. **ἄχομαι**, f. **ἄξομαι**, p. **εὐγμαι**. θ. 419. 628.

Εὐχομαι, *precor*, **ἄχοα**, præf. inf. hinc **ἄχολέων**, Ionicè pro **εὐχολάω**, ab **εὐχολή**, idem quod **εὐχή**, *precatio*. Th. **εὐχομαι**, *precor*. θ. 463. α. 68.

Εὐώνυμον, u, *clara*, quæ bene

audiebat. Th. ὀνομαζέσθαι, *nomen*. θ. 409.

Εὐωχίαν, *convivans, lætus, præf. part.* ab εὐωχία. Th. εὐωχία, ἡ, *convivium*. ε. 475.

Ε'φ', *pro ἐπὶ, præposit. in, super.* ε. 161. α. 406. 458.

Ε'φατ', *pro ἔφαθ, dixit, 3. singul. a. 2. med. ad formam, ἔπαμην, ἔπασον, ἔπαρ.* ε. 59. 210. α. 368.

Ε'φαινον, *ostendebant, imperf. à φαίνω, f. φανώ, p. πέφηνκα, a. 2. ἔφαινον, a. 1. ἔφηνα, f. 2. pass. φανήσομαι.* θ. 639.

Ε'φασαν, *dixerunt, pro ἔφησαν, Doricè 3. pl. a. 2. verbi φημι. Vide ἔφατ'. θ. 19.*

Ε'φιζόμην, *insidens, præf. part. ab ἔζομαι, sedeo, f. ἰδύμαι.* ε. 581.

Ε'φίπυσσι, *incolunt, 3. person. sing. ab ἔπω, ἔπομαι, sequor. hinc ἰφίπυσσα, præf. part. θ. 366.*

Ε'φερον, *ε. 1. ferebam. Th. φέρω, f. οἶσω, a. 1. ἤνεγκα.* ε. 117. α. 342.

Ε'φίστασαν, *instabant, 3. pl. imperf. act. ab ἰφίστημι pro ἰφίστημι, ἰνστο, urgeo. f. ἰπιστήσω, p. ἰφίστηκα, a. 2. ἰπίστω.* α. 258.

Ε'φισμῆς, *genit. ab ἰφισμῆ, præceptum. ab ἰφίστημι, immitto. Th. ἰω, mitto.* ε. 296.

Ε'φήρμυσε, *adaptavit, a. 1. ind. ab ἰφαρμύζω. Th. ἄρω, ἀρτο.* ε. 76.

Ε'φίσσαν, *immittebant, 3. pl. imperf. ab ἰημι. Th. ἰω, mitto.* α. 307.

Ε'φίμερ', *ε, ὁ, amabilis, ab ἰμερ', desiderium. Th. ἰμερῶ, desiderio.* α. 15. θ. 132.

Ε'φόρεις, *ferebas, imperf. à φορέω, fero. Th. φέρω. Differunt propriè, φέρω, fero, & φορέω, gesto.* ε. 38.

Ε'φόρειν, *ferebant, imperf. Doricè pro ἰφόρειν, à φορέω. Th. φέρω.* α. 293.

Ε'φορμήσατο, *aggredi, a. 1. m. inf. ab ὀρμῶ, impetu feror. hinc ἰφορμηθῶμαι, a. 1. inf. Th. ὀρμη, impetus.* α. 127.

Ε'φρασίοντο, *cogitavit, a. 1. m. ind. ἰφρασίοντο, 3. dual. a. 1. act. à φράζω, eloquor, cogito, consulto, f. σω.* ε. 85. θ. 892.

Ε'χ', *contine, pro ἔχε, præf. imperat. ab ἔχω, teneo, habeo. f. ἔξω.* α. 95. 159.

Ε'χαράσσον, *infrendebant, 3. pl. imperf. à χαράσσω, ξω, sculpo.* α. 235.

Ε'χουσι, *pro εἶχε, imperf. Poëticum ab ἔχω.* θ. 533.

Ε'χέτλη, *ης, ἡ, stiva, ὡς τὸ ἔχει, quia manu tenetur.* ε. 465.

Ε'χίφρονες, *pl. ab ἰχίφρων, οἱ, ὁ, corda-*

cordatus. Th. φελῶ, *mens*, & ἔχω, *habeo*. θ. 88.

Ἐχθαίρη, *oderit*, præf. sub. ab ἔχθαιρω. Th. ἔχθῶ, εἶ, τὸ, *odium*. ε. 298.

Ἐχθρὸς, *hostis*, ab ἔχθῶ, εἶ, τὸ, *odium*. θ. 766. ε. 340.

Ἐχθρὰ, *vipera*, in masc. ἔχρς, εἶ, & ἔχθραν, *nomen mul.* θ. 304. 297.

Ἐχλώσει, *ad iram commovit*. a. i. ind. act. ἔχλω. Thema χολή, *bilis*. θ. 568.

ἔχω, *habeo*, possum, habito. Imperf. εἶχον, & Ion. vel Poëtice ἔχον, f. ἔξω & ἔχσω, p. ἔχρηκα, a. 2. ἔχον, a. 2. sub. χῶ. Præf. inf. ἔχην, & Ionicè, ἔχῃ μῦρ. ε. 205. 455. 146. θ. 75.

Ἐός, *facto*. dat. ab εὖς, ἡ, ὄν, *suus*, a. um. α. 385. θ. 464.

Ἐὼν pro ὦν, *ens*. Ionica prosthe- sis, ab εἰμι, *sum*. ε. 512. α. 73.

Ἐωσφόρον, *luciferum*, ab ἑως, ω, ἡ, 4. simpl. *aurora*, & φέρω, *affero*. *phosphorus* hinc dicitur. Thema est, ἡώς, ὅ, ες, ἡ, *aurora*, q. d. *aurea aura*. θ. 381.

Z.

ZΑἰεῖο, *genit. Poëtice pro ζαῖε, à ζάη, valde divinus, admirandus*, ζα particula in compositione intendit significationem. th.

θεός, *Deus*. θ. 6. 23. 253. 192.

Ζαμῖναι, a. i. Ion. *vires intendit*. à ζαμνίω, quod est à ζαμνής, εἶ, *vehemens*. & hoc ex ζα & μνῖ, εἶ, τὸ, *robur*. θ. 928.

Ζείδωρ, *fertilis*, pro ζήδωρ, *ubertim proferens ad vitam sustentandum*, ex ζῆ, quod est ζῆν, & δῶρον, *munus*. ε. 117. 171.

Ζεύξω, ὅ, ἡ, *nomen proprium mul. q. d. conjugans*, à ζεύγνυμι, *jungo*. θ. 352.

Ζεύς, *Iupiter*, *genit. διὸς, διῖ, διὰ*, vocat. ζεύ. Dicitur & ζῶ, ζῶος, ζῶι, ζῶα, & Dor. ζᾶν, ζανός, &c. ε. 8. 47. θ. 47.

Ζεφύροιο, *Genit. Poët. pro ζεφύρος, ζέφυρ, ex ζέω, caleo, & φέρω, fero*. Est ventus humidus & calidus, qui facit ut plantæ germinant. θ. 870. 379.

Ζηλοῖ, 3. sing. præf. à ζηλόω, *amulor*. Th. ζῆλ, *livor, invidia*. ε. 23.

Ζῶος, *genit. à ζῶω*. Vide ζεύς, *Iupiter* ε. 86. 243. 251.

Ζητιέης, *queras*, præf. sub. Poëtice pro ζητίω dicitur ζητιύω. ε. 398.

Ζόφ, ε, ὅ, *caligo*, inde ζοφεροῖο, *gen. Ion. à ζοφερός, ε, ὅ, caliginosus*. α. 227. θ. 814.

Ζυγός, *jugum*, in plurali numero,

- ro, ζυγά. Th. ζυγῶν, f. ζεύξω, *jungo*. s. 579. 813.
 Ζῶς, *vivebat*, 3. sing. imperf. à Ζῶν Poëtice pro Ζάω, ζῶ. Ζώϊον, imperf. Poëtice, pro ζῶον. s. 90. θ. 606.
 Ζῶη, *vivat*. (differt à Ζωή vitæ) 3. sing. præf. subj. Vide in Ζῶς. s. 302.
 Ζώνησι, dat. pl. pro Ζώναις, Ionice, ἰώη in fine est paragoge Ionica. à Ζώνη, η, ζονα. Th. ζωνῶν, f. ζῶσω, *cingo*. α. 233.
 Ζῶς, Ζωή, Ζῶν, *vivus*, α, um. Ζωήσιν pro Ζωαῖσιν, Ionicè, dat. pl. Th. Ζάω, *vivo*. α. 157. 244. 194.
 Ζῶσι, a. i. Ion. *cinxit*, pro ζῶσι, à ζώνωμι, *cingo*. ζῶσαντο, *cinxerunt se*, 3. pl. a. i. med. pro ἰζῶσαντο. s. 72. 343. θ. 573.

H.

- H** Art. præpos. ut, ὅ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. s. 13. 14. 220. &c.
 H^a art. postp. ut ὅς, ἡ, ὅ, qui, quæ, quod. α. 4. s. 277. θ. 262.
 Hⁱ, *cui, quatenus*. α. 85. s. 136. θ. 430.
 H^r, sequente μὲν, *profecto tamen*, adverb. α. 103.
 H^r, *erat*, 3. imperf. ab εἶμι, *sum*. α. 11. 101.

- H^r x', *dixit*, ὅ ἢ pro φῆ, φῆ pro ἴφη, duplex aphæresis. a. 2. ind. à φημι, *dico*. H^a, *aut*. s. 173. θ. 6. 35.
 H^oη, η, *pubes*. ab Hebr. Ef. *viror*. quod flos est in arbore revirescente, id pubes in homine. est & ἡῶη, Dea pubertatis. s. 131. θ. 17. 950.
 H^oησδε, *annos pubertatis attigisset*, 3. sing. a. 1. Æol. opt. ab ἡῶω, ὦ, & Poëtice, ἡῶω. Them. ἡῶη, ης, η, *pubes*. s. 131.
 H^oηη, 3. sing. præf. act. opt. Attice, communiter ἡῶωμι, ὦμι, Attice, ἡῶω, ης, η, ab ἡῶω, f. ἡῶω, *pubesco*. s. 696.
 H^oηηη, *duxit*, (3. sing. a. 2. med. pro ἡηη est, ἡηηη per Atticam reduplicationem) ἡηηη, pro ἡηηη, *duxit*, verb. ἡῶω, *duco*, f. ἡῶω, p. ἡῶω, a. 1. ἡῶω, a. 2. ἡῶω, & Att. ἡῶω. θ. 901. 266.
 H^oηηηη, *divina*, ἡηηηη, q. d. ἡῶω θηηηη. Th. θηηηη, *Dens*. θ. 499.
 H^oηηηηη, a. 2. act. indic. *abduxit*. Attice, ἡηηηη, ab ἡῶω, f. ἡῶω. θ. 994.
 H^oηηηηηη, præf. ind. *præsum* *dux*. Th. ἡηηηηη, f. ἡηηηηη, *duco*. θ. 387.

H^oηηηηηηηη

Η'μερίθοντ, *congregabantur*, 3. pl. imperf. pass. indic. ab α'μερίθομαι, Poëtice, pro α'γείρομαι, *congregor*, hinc imperf. η'μαίρετ. α. 475. Them. α'γρεω, *congrego*, f. ερεω, p. η'μερεα. α. 184. 475. 473.

Η'γητ', 3. sing. præf. med. subj. pro η'γηται, *præveniat*. (pro ωθηγητ) si precibus te antevertat, præf. pass. η'γημαι. ι. 710.

Η'γνοίη(ε), *ignoravit*, a. i. aët. ab α'γνοίω, Poëtice, α'γνοίω, ex α, & νόη, ιθς, *mens*. θ. 551.

Η'γνυτ', pro η'γνυθ, *ducebant*, (3. sing. imperf. med.) ab α'γω. Vide η'γάγατο. α. 274.

Η'δδ', ε. 22. tum η'δδ', pro η'δδ'. ι. 316. 381.

Η'δεία, f. g. ab η'δύς, *suavis*, neut. η'δύ. Comp. η'δίω, Superl. η'δύς. θ. 40.

Η'δη, adverb. *nuper*, *tum*. α. 172. ι. 37. At η'δη novit, pro η'δτε.

Η'δνίπται, *suaviloqua*, ab η'δύ, *suave*: & ἔπω, *dico*. θ. 965.

Η'ε, aut, pro η'. ι. 207. α. 345.

Η'ελι, sol, Poëtice, pro η'λι, Hebr. *Hel*, *splendor*, Græc. ἥλιος, German. *hell*. η'ελίοιο, Poëtice pro η'ελίω. ι. 154. 524.

Η'εν, erat, scil. *licitum*, pro η',

ης, η', Poëtice, η'α, η'ας, η'ε, ab εἰμι, *sum*. α. 15. 22.

Η'είη, dat. pro α'είη, *aëre*, *caligine*, in mascul. genere *aër*, sed in f. g. *caligo*. Th. α'ήη, α'είη, ο, *aër*. θ. 9. ι. 124.

Η'ερεοιδί, *obscurus*, ab η'ερεοιδής, εἶ, ο καὶ η, *obscurus*, ab η'ήη, εἶ, pro α'ήη, apud Poëtas, pro *caligine* & *tenebris*, & εἶδ, *forma*. Them. εἶδω, *video*. θ. 252.

Η'ερός, *tenebrosus*, η'ερόει, ab η'ήη, pro α'ήη, α'είη, ο, *aër*. θ. 807. 119. 294.

Η'θεα, *mores*, acc. pl. ut & η'θε', *domicilia*. η'θεσι, *habitationibus*. ι. 166. 523. θ. 66.

Η'θεῖ, *patruus*, η'θεῖ, vocat. pro η'θεῖς, α'ηῖ, *patruus*. Th. θεός, *Deus*. α. 103.

Η'θ, εἶ, το, *mores*, ἐπικλοπαν η'θ, *furaces mores*. ι. 67.

Η'θελον, *volebant*, imperf. ab η'θίλω, *volo*. θίλω, *idem*. f. θελήσω, p. τιθελήκα. ι. 135.

Η'ίοιη, *nomen mul*. θ. 255.

Η'ίσαν, *incedebant*, 3. pl. plusq. ab η'ειν. Alii volunt esse 3. pl. imperf. pro ἴσαν, quia η, *initio* aliquando abundat. Sunt qui volunt esse 3. person. pl. aor. i. inusitat. εἶσαν, & Poëtice ηῖσαν. Th. εἶμι, εο. α. 170.

Η'χι, *immisit*, 3. sing. a. i. aët. ab ἵημι, *mitto*. α. 343. θ. 669.

Η'λα, α,

Η'λαζα, *percussit*, a. i. aēt. ab ἐλαύνω, f. ἐλάσω, a. i. ἤλασ', pro ἤλαζε, *vulneravit*, p. ἤλαχα. α. 363. 419. 9. 291.

Η'λέκτεη, *nomen mul.* 9. 266.

Η'λεκτρυνή, *nomen mul.* α. 86.

Η'λεκτρύων, *nomen viri.* α. 3. 82.

Η'λεκτρῶ, υ, η, & ἤλεκτρον, υ, τῶ, *electrum*, à λέκτρον, *lectus*. Th. λέγμαι, *cubo.* α. 142.

Η'λήλαντο, 3. pl. imperf. pass. ab ἄλῃμι, *erro*, *vagor*. Attica reduplicatione, pro ἤλαντο. Th. ἀλάομαι, ὤμαι, *vagor*. Alii volunt esse pl. perf. pass. per Atticam reduplicationem ab ἐλαύνω, f. αῖσω, in pl. perf. ἐληλάμεν, σω, το, & cum augmento temporali in pl. ἤλάλαντο, *discurrebant.* α. 143.

Η'λθι, *venit.* a. 2. Vide ἤλυθεν. α. 81. ε. 633. 9. 404.

Η'λίβατοιο, *gen.* Ion. ab ἡλίβατο, τς, ο, η, tam altus locus, ut soli uni sit pervius, ab ἡλιῶ, *sol*, Æolic. ἡλιῶ, & βαίνω, *eo.* 9. 422. 483.

Η'λιτι, *peccavit*, a. 2. aēt. ab αἰλιπῶ, vel αἰλείτω, a. 2. ἡλιτον. α. 80.

Η'λύθαμιν, *venimus*, *præf. med.* ab ἔρχομαι. Vide ἤλυθεν. 9. 660.

Η'λυθεν, *venit*, a. 2. & per syn-

coron, ἤλθεν, ab ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι, p. m. ἤλυθα, a. 2. m. ἤλθόμεν. α. 2. 435.

Η'μασίων, ων, *nomen regis.* 9. 985.

Η'μαθῶντο, *arenofo*, *genit.* ab ἡμαθῶς, Ionice pro ἀμαθῶς, εἰη. Idem quod ψαμαθῶδης, *arenosus*. Them. ψάμμη, υ, η, *arena.* α. 360.

Η'μαρ, *dies*, *gen.* ἡμαρ, ἡμαρ. hinc ἡμαρ, *diurnus*. Th. ἡμέρα, ας, η, *dies.* ε. 174. 417. 776. 9. 597.

Η'μας, *imperf. augmentum Atticum.* sic ἡβελήσω, pro ἔβελήσω, à μέλλω, *futurus sum*, f. μελήσομαι. 9. 478. 888.

Η'μαρ, ε, sequente plerumque, ἡδὲ, ε. 337.

Η'μαρον, *part. præf.* ab ἡμαρ, *sedeo.* ε. 499. 478.

Η'μέρη, Ionice, pro ἡμέρα, *dies.* ε. 823. 102. 820.

Η'μερόκητο, υ, qui tota die dormit, *epitheton furis*, ab ἡμέρα, *dies*, & κητό, ης, η, *lectus.* ε. 603.

Η'μέτερον, *nostrum*, ἡμετέρς, ἡμετέρησι, *dat pl. Ion.* Th. ἐγώ, *ego.* α. 367. ε. 296.

Η'μησι, a. i. ind. aēt. ab ἀμῶν, *meto*, f. ἦσω, p. ἤμηχα. hic per

per tmesin, pro ἀπήμῃσι.
 9. 181.

Ημίθει, *semidei*, ab ἡμιζυς,
 ε, *dimidius*, & θεός, *Deus*.
 8. 159.

Ημίονων, gen. pl. ἡμιόνοισι, dat.
 pl. ab ἡμίονο, & ὁ κῆ ἡ, *mi-*
lus, q. d. semialinus, ab ἡμι-
 συς, *dimidius*, & ὄν, *asinus*. 8. 46. 605.

Ημιζυ, *dimidium*, in masc.
 ἡμιζυς, in f. ἡμίση. 8. 40.
 9. 299.

Ημ, *quando*, adverb. 8. 418.

Ημων, *metebant*, 3. pl. imperf.
 act. ab ἀμῶ, *meto*, f. ἦσω.
 α. 288.

Ην, *erat*, 3. pers. imperf. ab
 εἰμι, *sum*. α. 178. 8. 149.

Ην, *quam*, acc. ab ὅς, ἡ, ὅ. α. 93.
 408. 9. 409.

Ην, *si*, pro αὖν: αὖν vero per
 aphæresin, pro ἰάν. 8. 399.

Ηνία, *as*, ἡ, *habena*. α. 95.

Ηνίοχη, *nomen mul. agitatrix*.
 α. 83. ἡνίοχη. α. 323.

Ηνίοχη, & *auriga*, q. d. τῶ
 ἡνίαν ἔχων, *qui manu habe-*
nas tenet, equosque quo li-
bet inflectit. α. 323.

Ηνορέης, *fortitudinis*, genit. ab
 ἡνορέα, *idem quod ἀνδρεία*.
 Thema, ἀνὴρ, *vir*. 9. 516.

Ηνύα, *quam*, acc. ab ἥης, ὅς, ὅπ,
 gen. ἥσιος, ἔπρος. 8. 761.

Ηνωγε, *jussit*, imperf. vel præter.

med. ab ἀνώγω, *jubeo*, ἡνωξ',
 pro ἡνωξει, *jussit*, a. i. act. fut.
 ἀνώξω. 8. 68. α. 479.

Ηῆς, genit. ab ἡώς, *aurora*.
 Vide in ἡώς. 8. 722. 819.

Ηῆπαρ, αἰ, τὸ, *jecur*. 9. 523.

Ηῆπερ, ἡπείροιο, pro & ἡ,
Epirus, *terra continens*. 9.
 189. 8. 622.

Ηῆπετα, *Poëtice*, pro ἔπειτα, *de-*
inde, ἐκ ἐπὶ, & εἴτα, *postea*.
 8. 290. 9. 405.

Ηῆπεροπιδότας, part. a. i. act.
qui decipit, ab ἡπεροπιδώ, *de-*
cipio, q. d. ἀπείρω ὁπὶ, *infi-*
nitis vocibus. impostores
sunt verbosi. Th. ὁψ, ὁπὸς,
 ἡ, *vox*. 8. 55.

Ηῆπι, & *placidus*. 9. 235.
 8. 785.

Ηῆπ, *perfecto*. α. 92.

Ηῆπυον, imperf. *clamabant*. Th.
 ἀπύω, f. ὑπώ, *sono*. α. 316.

Ηῆρακλῆς, ἡ, ἡ, *Hercules*,
 propter carminis dimentionem
 legendum est hîc, τὸ
 ἡρακλῆϊ, *tanquam ἡρακλεῖ*.
 hinc ἡρακληεῖν, *Herculea*.
 Thema, κλειώ, *celebro*. 9. 318.
 α. 74. 115. 448. 9. 332.

Ηῆρειον, imperf. *proscindebant*,
 ab ἡρείω, *scindo*, f. ξω. α.
 287.

Ηῆρειο, *sustinuit se*, a. i. med.
 ab ἡρείω, f. εἰσω, *fulcio*. α. 362.

Ηῆρων, pro θήρειω, *Dorice*, *ve-*
naban-

- habantur*, à *ἡρώω*, *venor*. Them. *ἡρῆ*. Alii scribunt, *ἡριω*, imperf. Doric. esse, pro *ἡριεν*, ab *αἰρίω*, *cario*, f. *ἡρίω*, p. *ἡρήκα*, imperf. *ἡριον*, *ἡριεν*, a. 2. αἶλον. α. 302.
- Ἡρη*, *Iuno*, pro *ἡρῆ*, Ionice. *ἡρῆ* vero videtur per metathesin dici, pro *αἷρῆ*. §. 314.
- Ἡελυσία*, *mane, genita*, proprie *vere nata*. Metaph. ver ad annum se habet, sicut matutinum tempus ad diem. §. 381.
- Ἡελαυός*, nomen fluvii. §. 338.
- Ἡελιν*, *contendit*, a. 1. act. ab *ἡρίζω*, *rixor*, f. *ἡίω*. Th. *ἡελις*, *ιδῶ*, ἡ, *contentio*. §. 928.
- Ἡεπι*, a. 2. ind. *cecidit*. Thema, *ἡρείπω*, f. *ἡέω*, *evertō*. α. 421.
- Ἡερπειν*, *rapuit*, a. 1. ind. ab *αἰρπιάζω*, *rapio*, f. *ἡερπύω*, & Dor. *ἡερπύω*, p. *ἡερπύκα*, a. 2. pass. *ἡερπύγλυ*, p. m. *ἡερπύκα*. §. 914.
- Ἡερυον*, *hauriebant*, imperf. ab *ἡέρυω*, f. *ἡέρυω*. α. 301.
- Ἡέρχε*, *ducebat*. imperf. ab *αἰρῶ*. f. *ἡέρχω*. α. 26.
- Ἡέρως*, αἰῶ, ὅ, *heros*. α. 37.
- Ἡέρς*, *ἡέρς*, genit. ab *ἡέρς*, ἡ, ὄν, *ἡέρς*, a, *ἡέρς*, ἡέρς, *ἡέρς* *μητρός*, à *sua matre*. α. 18. 40.
- Ἡέρων*, *erant*, 3. pl. imperf. ab *αἰμί*, *sum*. i. III. α. 20.
- Ἡέρω*, pro *ἡέρω*, per pleonaf.
- ἡέρω*, est, 2. dual. imperf. ab *αἰμί*, *sum*. α. 50.
- Ἡέρω*, *fuiſti*. 2. singul. imperf. ab *αἰμί*. *ἡέρω* est parago-
ge Æolica. α. 119.
- Ἡέρωιον*, imperf. *edebant*, ἡέρωιον, *comedeſat*, ab *ἡέρωιον*, *edo*, f. *ἡέρωιον*, p. *ἡέρωιον*. Them. *ἡέρωιον*, *edo*. i. 146.
- Ἡέρωιον*, nomen autoris, ex *ἡέρωιον*, ἡ, *delectatio*, & *ὄδω*, *via*, q. d. *via delectationis*. Facetus comes est in *via* pro vehiculo. §. 22.
- Ἡέρς*, pro *αἰς*, *quibus*, Ionice, ab *ἡέρς*, *quæ*. §. 904.
- Ἡέρς*, *ἡέρς*, pro *αἰς*, ab *ὄς*, ἡ, ὄν, *ἡέρς*. i. 47.
- Ἡέρς*, *ἡέρς*. 3. sing. præf. subj. pro *ἡέρς*, *ἡέρς*, est parago-
ge Poëtica, ab *αἰμί*, *sum*, sic Ho-
merus *ἡέρς*, pro *ἡέρς*, *ἡέρς*. α. 408.
- Ἡέρς*, 3. pl. imperf. ab *αἰσῶμαι*, f. *ἡέρς*, *am-
plector*. α. 84.
- Ἡέρς*, Attice, ἡέρς, minus. ab *ἡέρς*, *ἡέρς*, *minor*. à positi-
vo *ἡέρς*, *parvus*, caret su-
perl. §. 426.
- Ἡέρς*, poëtice pro *ἡέρς*, *ſede-
bat*, 3. sing. imperf. ab *ἡέρς*, *ſedeo*. α. 214.
- Ἡέρς*, *quieti*, ab *ἡέρς*, *quie-
tus*. §. 763. i. 119.
- Ἡέρς*, *hæcque*. ἡ, est articul. præ-
pos.

pos. accentum habet ob seq.
dict. encliticam π. sic & ἦτ',
ε. 316. Th. ἦ, aut, sive. ε. 20.
H'π, *verè, certè*, adverb. α. 79.
H'πς, *qua*, ὅς πς, ὅ π, Vide ἦ
πια. ε. 404. 698.
H'τοι, *sive, seu*, Th. ἦ, aut.
ε. 165. α. 413. 9. 1004.
H'τορ, τὸ, cor. ε. 358. α. 429.
H'υγκομ, *puhricoma*, genit.
ἡυγκόμε, & ἡυγκόμε, poe-
tice ἡυγκομιο, ex α' & κρ-
μη, ης, ἦ, coma. θ. 625. ε. 164.
H'ω, accus. ab ἡύς, *bonus*. Th.
ἡύς, ἐ, ὁ, *bonus*. 9. 817.
H'υξερ, 3. sing. imperf. pass. ab
αὔξομαι, pro αὔξάνομαι, *au-*
geo, perf. ηὔξημαι, α. 1. pass.
ηὔξηθῶ. f. 1. med. αὔξῃσο-
μαι. Th. αὔξω, *augeo*. θ. 493.
H'φαις, ε, ὁ, *Vulcanus*, sic di-
citur, ab ἀπῖω, *accendo*, &
ἀϊσῶ, *destruo*, fabrorum me-
tallicorum Deus. α. 319. 244.
H'χεῖ, 3 person. præf. act. verb.
ἡχέω, f. ἡσω, *sono*. Th. ἡχ, ε,
sonus. 9. 42.
H'χίται, pro ἡχίται, vocativus,
ab ἡχίτης, ε, ὁ, *canorus*.
Th. ἡχ, ε, ὁ, *sonus*, unde
ἡχη, *fragor*. ε. 580. α. 438.
H'χίς, ἐν, ὁ, *sonorus*, ab ἡ-
χ, ε, *sonus*. 9. 767.
H'χθηρι, α. 1. act. ab ἡχθαίρω,
odio prosequor. f. ρά, p. ἡ-
χθαίρω. Th. ἡχθ, ε, ε,

τὸ, *odium*. 9. 138.
H'χθοντο, 3. pl. imperf. ab ἡ-
χθομαι, *succenseo*. f. ἡσθοντο,
vel ἡσσομαι. Th. ἡχθ, ε, ε,
τὸ, *pondus*. 9. 155.
H'χω, ὁ, ε, ἦ, *sonus recipro-*
cus, *Echo*, ab ἡχ, ε, *sonus*.
α. 279. 348.
H'ως, ὁ, ε, ἦ, *aurora*, acc.
ἡώρα, ἡώρα, ἐπ' ἡώρα, *circa auro-*
ram, & ἡώρα, *auroramque*,
pro ἡώρα π. vel ἡώρα π. ε. 548.
9. 18. 372. ἡώρα, *matuti-*
nus. ε. 546.

Θ.

Θ', pro π, ε. 554. α. 109.
Θαλαμηῖα δῶρα, *lignatha-*
lamo vel *ædibus* struendis
apta. Th. θαλαμη, ε, ὁ, *tha-*
latus. ε. 805.
Θαλίη, nomen mul. (pro θαλία,
ας, ἦ,) Ionicè, à θαλάω, vi-
reo. 9. 245.
Θαλία, convivia, θαλίησι, dat.
pl. Ion. Th. θαλάω, *vireo*.
ε. 115. 229. 9. 65.
Θάλασσα, ης, ἦ, *mare*. ε. 163.
Θάλεια, nomen Musæ, ut Poetæ
finxerunt. 9. 77. ε. 740.
Θαλερός, ἦ, ὄν, *in flore existens*,
à θαλάω, f. λά, *floreo*, *vireo*.
9. 138. 946. 999.
Θάλασιν, *florere*, præf. ind. à
θαλάω, f. αλά, *vireo*, *floreo*. ε.
234. θαλάσιν, *florantem*. ε. 171.

S

Θαλα

Θαλφθεῖς, *calefactus*, a. 1. part. pass. à θαλπω. f. ψω. §. 864.

Θαμνῶ, *frequenter, crebro*, adverb. s. 360.

Θανάσιος, & θανάσιος, Ion. mors. Th. θνήσκω, f. θανῶμαι, *morior*. s. 153. 354.

Θανεῖν, *mori*, a. 2. inf. θάνοιο. a. 2. act. opt. à θνήσκω, *morior*. f. 2. θανῶμαι. f. 1. pass. θνήσκομαι. p. τίθηται. a. 2. ἔθανον. p. m. τίθεται. s. 173. 376.

Θάπτεν, *sepelivit*, imperf. Ion. verbi θάπτω, *sepelio*, f. ψω, p. τίταφα, aor. 2. ἔταφον, præt. med. τίθηται. α. 472.

Θάρσος, & τὸ, animi præsentia, (*fiducia*) θάρσος, *audacia*. Hinc θαρσύνω, a. 1. part. verb. θαρσύνω, *fiduciam habeo*. s. 317. §. 168.

Θαρσύνω, f. υνῶ, *fiduciam affe-ro*. θαρσύνωσ', pro θαρσύνωσαι, præs. part. Th. θάρσος, & τὸ, *fiducia*. α. 326. §. 163.

Θάσσον, *celerius*, comparat. pro τάχον, ex ταχύς, *celer*. α. 95.

Θαῦμα, τὸ, *res mira*, θαῦμα ἰδύσθαι, *mirum visu*. Th. θαυμάζω, f. σαι, *miror*. α. 140. §. 834.

Θαῦμανιός, genit. à θαῦμας, αἰνός, ὁ, *nomen viri*. §. 265. 237.

Θεά, αἶ, Dea. Θεᾶν, gen. Dor. pl. num. & Θεᾶων, *Æolicè*. α. 338. §. 41. 103.

Θεῖς, imperf. pro ἔθεις, *discurrebant*, à θεῖω, *curro*, f. θέωσμαι. α. 224.

Θεῖς, Ionicè pro Θεᾶς, *Deabus*. Vide Θεά. s. 62.

Θεῖος, ὅς, ὁ, cum admiratione spectandus, à θεῖω, cum admiratione specto. Th. θεῶμαι, *specto, contemplor*. f. αἶσμαι, Ionicè ἡσμαι.

Θεῖ, *patruæ*, voc. à θεῖος. α. 103.

Θεῖα, *nomen mul. & θεῖον, divinam*, Ionicè pro θεῖαν, à θεῖος, α, ον, *adject.* Th. Θεός, *Deus*. §. 371. 32. 135.

Θεῖν, 3. pers. præs. sub. ponat, h. e. *faciat*, more Hebræorum, à θεῖω, *pono*, pro quo Poëtæ θεῖω, sicut pro πνέω, πνέω. vel est aor. 2. Poët. pro θεῖ, à τίθημι, *pono*, a. 2. ἔθλω. s. 554.

Θεῖναι, a. 2. act. infinit. à τίθημι, *pono*, f. θήσω, a. 2. ἔθλω. s. 813.

Θεῖος, *divinus*, gen. & vel Ion. θεῖοιο. α. 138.

Θέλω, *volens*, præs. part. f. g. à θέλω, f. ἤσω. §. 446.

Θεμέθλοις, dat. pl. à θεμέθλον, idem quod θεμέθλον, *fundamentum*. §. 816.

Θέμειν, *ponere*, Ionicè pro θεῖναι, a. 2. inf. à τίθημι, *pono*. s. 61.

Θέμις,

Θείμις, ις Θ, vel ιδΘ, ἡ, *jus*, acc. *θεμιν*. *θεμισίων*, gen. pl. pro *θεμισίων*, Ionismus enim ille non habet locum in Genit. declin. 5. simplicium, nisi dicamus *θεμισίων* esse à *θεμισή*, ἡς. *θεμισός*, ἡ, ὄν, *legibus consentaneus*. ε. 136. θ. 235. Est & *θεμεις*, nomen Deæ. θ. 16.

Θεμισονόω, nomen mul. quæ sapit ex legibus. α. 356.

Θεμιστή, ὅΘ, ἡ, nomen mul. θ. 261.

Θεοειδής, forma Deum referens, ex *θεός*, & εἶδΘ, *forma*. Th. εἶδω, *video*. θ. 350.

Θεόσδοξα, *divinitus data*, à διδωμι, *do*. ε. 318.

Θεός, *Deus*, gen. *θεῶ*, & *θεοῖο*, Ion. α. 415. dat. pl. Ion. *θεοῖσι*, *θεοῖσιν*. ε. 334. α. 28. *θεόφιν*, adverb. ex *Deo*. θ. 871.

Θεραπείην, præf. inf. act. à *θεραπέω*, *famulor*, *servio*. f. εἶπω. Th. *θεράπων*, οἷΘ, ὁ, *minister*. ε. 134.

Θεράπων, οἷΘ, ὁ, *minister*, *famulus*. θ. 100.

ΘέρΘ, *θερεΘ*, τὸ, *estas*. ε. 500. 501.

Θερμός, ἔ, ὁ κὲ ἡ, *calidus*. Th. *θερώ*, f. *θερά*, & *Æol.* *θερω*, *calefacio*. θ. 696.

Θείω, α. 2. med. infinit. à τίθημι, *pono*. ε. 23. 430.

Θείκελα, *divina*, per syncopen

pro *θεοείκελα*, *Deo similia*, ex *θεός*, & εἶκω, *similis sum*. α. 34.

Θεωσιᾶ, ἡ, *divina*. à *θεωέσιος*, ὁ κὲ ἡ, *divinus*. Th. *θεωσις*, ιΘ, ὁ, ἡ, *vaticinus*. α. 383.

Θέπς, nomen mul. θ. 244.

Θέπο, *fecit*, & *θερ'*, pro ἔθερε, ab ἐθέμω. α. 2. med. verbi τίθημι, *pono*. θ. 886. 953.

Θεώντων gen. pl. part. Alii *θεόντων*, à *θεώ*, *curro*. At illi, à *θεάω*, *exhibeo me videndum*. α. 146.

Θήκη, ἡ, nomen urbis. *θήκης*, &c. α. 105. 49. θ. 978.

Θησαυρός, ιΘ, ὁ, ex urbe *Thebarum* oriundus, à *γείνομαι*, *nascor*. θ. 530.

Θήγ, *acuit*, 3. pers. præf. ind. à *θηγω*, f. *ξω*, *acuo*. α. 388.

Θηγόν, *mirandum*. à *θηόμαι*. Th. *θεάομαι*, εἶμαι, *specio*. *θηήσονται*, *suspicient*, f. 1. à *θηόμαι*. ε. 480. θ. 31.

Θήγαν, α. 1. ind. *θήγα*, α. 1. med. verbi τίθημι, *pono*, f. *θήσω*, α. 1. ἔθηκα, α. 2. ἔθλω. α. 465.

Θήλυσ, ιΘ, ὁ, vel ἡ, *famineus*. *θήλειαι* *fæminæ*. θ. 667. *θηλυπέρων*, gen. *Æolic.* à *θηλυπέρη*, comparat. à Th. *θήλυσ*, εἶα, *fæmineus*. α. 4. 395.

Θησαυρός, ἔ, ὁ, *thesaurus*. ε. 717.

Θήρ, ρός, ὁ, *fera*, in pl. *θήρας*, dat. *θηρσί*. ε. 275. 510.

Θηρδότης, pro θηρδότης, dat. pl. Poët. à θηρδότης, venator. θηρδότης, in pl. à θηρδύω, venor.

Th. θῆρ, fera. α. 388. 303.

Θησέκ, acc. à θησός, nomen viri. α. 182.

Θῆτ', pro θῆτα, accus. sing. servum, à θῆς, θητός, ὅ, servus, θῆσα, ης, ῆ, ancilla. ε. 600.

Θνησκον, moriebantur, pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. verbi θνήσκω, morior. Vide in θανείν. ε. 116.

Θνητός, ἔ, ὅ, mortalis, θνητή, θνητίζω, à θνήσκω, morior. α. 73. ε. 88. 103.

Θόη, nomen propr. θ. 354.

Θοίνη, ης, ῆ, epulum. hinc θοινάω, epulor. α. 114.

Θοός, ἔ, ὅ, celer. α. 97.

Θόρε, defiliit, a. 2. aët. à θόρεω, vel θόρω, salio. α. 392.

Θόρον, defilierunt, imperf. pro ἔθορον, à θόρω, salio. α. 370.

Θοός, adverb. celeriter. Them. θός, ἔ, ὅ, celer. α. 418.

Θρασεΐα, f. g. à θρασύς, audax. Th. θάρσος, εἶ, τὸ, fiducia. α. 263.

Θρασκευρόδω, audaci præditus corde, à θρασύς, audax, hoc à θάρσος, εἶ, fiducia, & καρδία, ας, ῆ, cor. α. 448.

Θρεπτήρια, educationis præmia. Them. τρέφω, f. θρέψω, alo. ε. 186.

Θρέφω, a. 1. pass. Ion. à τρέφω, alo, f. ψω, p. φα, a. 2. ἱτρέφον, p. m. τίτρεφα. hinc & θρέψαλα, a. 1. part. θρέψι, pro ἔθρεψε, a. 1. θ. 198. 328. 314.

Θρηκίς, genit. à θρηκίς, Thracius, à θρηξ, ηγός, Thrax, nomen gentile. ε. 551.

Θρήκη, ης, ῆ, Thracia, nomen regionis. ε. 505.

Θυγάτηρ, ῆ, filia, acc. θυγατέρα, & θυγάρις Poëtice, vocat. ὦ θυγάτερ. α. 3. θ. 265. 346.

Θδε, astuabant, imperf. Ion. à θυώ, maëtō, & impetu feror. θ. 848.

Θύελλα, ης, ῆ, procella. θ. 742. ε. 549. α. 345.

Θύεσσι, victimis, dat. pl. Ion. à θυῖ, εἶ, τὸ, victima, à θυώ, immolo. ε. 336.

Θυήεις, εἰλῶ, redolens, ὅ, à Them. θυώ, f. ὑώ, maëtō. θ. 558.

Θυμαλγία, & θυμαλγί', accus. à θυμαλγής, afferens dolorem in animo, ex θυμέ, animus, & ἄλγος, εἶ, dolor. θ. 629.

Θυμήνασσι, a. 1. part. f. g. pl. succensentes, à θυμαίνω, irascor, f. θυμῶν, a. 1. aët. ιδυμένα, hinc part. a. 1. aët. θυμήνας, αὐτα, αὐ. Them. θυμός, ira. α. 267.

Θυμβορεῖν, præf. inf. à θυμβορεῖω,

- ἑορίω, *animum exedo tristitia*, ex θυμός, *animus*, & βορά, *prædulum*, *esca*. i. 797.
 Θυμολέοντα, acc. sing. à θυμολέων, *leonino animo præditus*, ex θυμός, *animus*, & λέων, οἷον, *leo*. θ. 1007.
 Θυμοφθόρον, acc. à θυμοφθόρον, *animum labefaciens*, ex θυμός, *animus*, & φθείρω, *corrumpo*. Th. φθίω, *corrumpo*. i. 715.
 Θυμός, ὅ, *animus*, *ira*. i. 379.
 Θύον, *furens*, part. præf. act. g. n. à θύω, *maçto*, cum impetu feror. i. 618. θ. 131.
 Θύραξ, adverb. *foras*, θύρηφι, *foris*, adverb. aut dativus adverbialiter positus, à θύρα, *janua*. i. 97. 363.
 Θύσανοι, αἱ, *villi*, seu *nodi*, quales dependent à crumenis, *simbriæ*. α. 225.
 Θύων, præf. part. à θύω, *sacrifico*. sumitur & θύω, pro ὀρμαῖ, impetu quodam feror: item *furo*. hinc μεθύω, q. d. μετὶ τὸ θύειν, à sacrificiis enim solebant epulari. θ. 109.
 Θώκον, acc. à θώκον, ὅ, *sedile*, pro θώκον, ὅ, τὸ, à θαλάσσω, *sedeo*. Th. θεός, ὅ, *celer*. i. 491. 572.
 Θώμιον, pro τὸ ἥμιον, *medicamentum*. i. 557.
 Θώρηκα, *thoracem*, acc. pro θώρακα, Ionice, à θώραξ, ακθ, ὅ, Ionice mutatur α in η, θώρηξ, *pectus*: unde θωρήσω, ἔω, *pectus armis seu lorica munio*, per syn. speciei *armo*, θωρήσων, *armantur*, præf. ind. θ. 431. α. 124.
 Θαῦτα, nom. pl. θωῦτα ἔργα, *admiranda opera*, θωῦμα, Ionice, idem est quod θαῦμα, & hinc θαῦτα, pro θαυμαστά, Ion. Th. θαυμαζέω, f. αἶσω, *miror*. α. 165.
 I.
 Ἰάλλον, *volitabant*, 3. pl. imperf. pro præf. enallage temporis, ab ἰάλλω, *mitto*, *volo*, f. αλά. θ. 269.
 Ἰάνθεα, ας, ἡ, nomen mul. ex ἴα, *sola*, & ἀνθή, quæ sola animo virum imitatur. θ. 356.
 Ἰάνθη, nomen mul. ab ἰαίνω, *calefacio*. item, *exhilato*, *lætitia perfundo*. θ. 349.
 Ἰαπίθιο, gen. Ion. ab ἰαπίθης, nomen viri, ab ἰάπλω, *mitto*. item, *maledictis laceſso*, ἰαπικονίδη, vocat. casus, *filius Iapeti*, à ἰαπικονίδης. i. 54. θ. 528.
 Ἰασίω, dat. nomen viri, ab ἰάω, f. ἰάσω. θ. 970.
 Ἰάχε, ἰάχον, & ἰάχεσι, 3. pl. imperf. act. verb. ἰάχω, *vociferor*,

- ciferor, clamo. hinc in part. *ἰάχων*, οὐίϙ, hinc *ἰαχῆ*, clamor. §. 69. α. 441. 232.
- Ἰαωληγς, ῥ, ῆ, nomen urbis. α. 474. 380.
- Ἰδαλίμϙ, sudorificus, ab ἰδϙ, ἰδϙ, τὸ, sudor. idem quod ἰδρῶς, ᾠτϙ, ὁ. ε. 413.
- Ἰδῆ, a. 2. act. imperat. ab εἶδω, video, f. εἶσομαι, a. 2. εἶδον, & ἰδον, in part. ἰδῶν, οὐίϙ, & ἰδῶσ', pro ἰδῶσαι. α. 445.
- Ἰδῆ, idem quod ἠδῆ, ϙ, atque α. 19. §. 19.
- Ἰδῆ, estu, dat. sing. ab ἰδϙ, εϙ, τὸ, sudor. α. 397.
- Ἰδεῖν, a. 2. act. infinit. ἰδῖαϙ, a. 2. med. infinit. ab εἶδω, video. Vide ἰδῖ. α. 166. 224.
- Ἰδης, genit. ἡ Ἰδῆ, Mons Creta, sic dictus, quod ex eo longe lateque licuerit circumspicere. §. 1010.
- Ἰδης, videris, 2. sing. a. 2. act. subj. ab εἶδω, video. α. 335.
- Ἰδμρ, pro ἰσμρ, & hoc per synopen, pro ἰσμερ, scimus, ind. præf. 1. pl. Th. ἰσημι, scio. Imperat. ἰσαι, & ἰαῖ. §. 27. 656. Hinc ἰδμων, peritus & ἰδμοσύη, peritia, dat. pl. Ionic. ἰδμοσύηϙιν. §. 377.
- Ἰδνρ, 3. pl. a. 2. med. indic. aspexerint, ab εἶδω, video. §. 451, α. 445.
- Ἰδεῖς, periti, ab ἰδεῖς quod est ab ἰσημι, scio. α. 351.
- Ἰδεῖς, εϙ, ὁ, ῆ, provida, sic κατ' ἰξοχλῶ, dicitur, formica. Th. ἰσημι, scio. ε. 776.
- Ἰδρῶτα, acc. ab ἰδρῶς, ᾠτϙ, ὁ, sudor, per metonym. effecti, labor molestus. Thema est, ἰδϙ, εϙ, τὸ, sudor. ε. 287.
- Ἰδῦα, ας, ῆ, nomen mul. quasi εἰδῦα, gnara. §. 352.
- Ἰδῶν, videns, a. 2. part. ab εἶδω, video. Vide ἰδῖ. ε. 9. 21. 699.
- Ἰεῖσαι, emittentes, part. præf. g. f. pl num. ab ἰημι, mitto, alii scribunt ἰεῖσαι, idque Æolice, imperf. ἰλω, ης, η, 3. pl. ἰσω, f. ἡσω, p. εἰσα, a. 1. ἡσα, a. 2. ἡν, ἡς, ῆ, præf. pass. εἶμαι, a. 1. pass. ἰδλω. §. 10. 43. 65. 830.
- Ἰέρμρ, Ionice, pro ἰέρμαρ, Attice, præf. inf. ab ἰέναι, ubi Iones αῖ, in fine abjiciunt, accentu in sua sede relicto, ab ἰημι, mitto. ε. 594.
- Ἰέρμοι, cupientes, part. præf. m. ab ἰημα, cupio. Verba desiderii regunt Genitivum, ἰένρ, cupiebant, imperf. med. 3. pl. α. 23. 251.
- Ἰέναι, ire, ab εἶμι, eo, pro quo etiam dicitur ἰημι, ᾠρτ' ἰέναι, perrexit ire. α. 40. 353.
- Ἰερός, ῥ, ὁ, sacer. item, magnus, immensus, ἰερῆ, Ionice, pro ἰερά.

ιερά. *ιερά*, g. n. pl. num. intelliguntur *sacrificia*, *ιέρ*, pro *ιερά*, *ἐρδῖν* *ιέρ*, *facere sacra*, h. e. *sacrificare*, *ιεράων* (pro *ιεράων*, in f. g.) Dorice. *ῥ*. 1014. α. 201. *ῥ*. 417. ε. 334.
Ἰήσι, *tranat*, ab *ἱήμι*, *mitto*, spiritu differt, ab *ἱήμι*, eo, de quo paulo antè. *ῥ*. 806.
Ἰήσων, dat. sing. nomen viri, ab *ἱήσων*. *ῥ*. 1000.
Ἰθεῖα, ab *ἰθύς*, *εῖα*, ὁ, idem quod *ἄθῦς*, *rectus*, *ἰθιήσι*, dat. pl. Ionic. ε. 36. 222. *ῥ*. 86.
Ἰθι, præf. imperat. *accede*, ab *εῖμι*, vel *ἱήμι*, eo. ε. 491.
Ἰθυδίκησι, *justos*, dat. pl. Ion. paragoge, ab *ἰθυδίκης*, ε, ὁ, *cujus judicia sunt recta*, ab *ἰθύς*, *ἰθεῖα*, *ἰθύ*, *rectus*, α, *ἡμι*, & *δίκη*, *jus*. ε. 228.
Ἰθύει, *dirigit*, 3. sing. præf. ab *ἰθυῖω*, *dirigo*. Th. *ἰθύς*, *ἰ*, ὁ, *rectus*. ε. 7. 9. 261.
Ἰχάνειν, *pervenit*, ab *ἰχάνω*. Th. *ἰκα*, f. *ἰξω*, α. 1. *ἰξα*, *venio*. *ῥ*. 697. 681.
Ἰκελ, *similis*, & *εἰκελ*. ab *εἰκω*, *similis sum*. ε. 302. α. 198.
Ἰκετ, pro *ἰκετ*, *pervenit*, α. 2. m. ab *ἰκνέομαι*, *venio*. f. *ἰξομαι*. *ῥ*. 285.
Ἰκέτωσι, α. 1. ind. ab *ἰκετῶω*, *supplico*. Th. *ἰκέτης*, ε, ὁ, *supplex*. α. 13.

Ἰκέτησι, *supplicibus*, dat. pl. Ion. ab *ἰκέτης*, ε, ὁ, *supplex*. ε. 325. α. 85.
Ἰκῆα, *attigeris*. 2. sing. α. 2. med. subj. Ionice pro *ἰκη*, ab *ἰκνέομαι*, *venio*, f. *ἰξομαι*, p. *ἰγμῆ*, α. 2. m. *ἰχόμελω*, ε, *εἶ*, & in 3. pl. *ἰχοντο*, in aor. 2. sub. *ἰκωμαι*, η, *ἡται*. ε. 466.
Ἰκπε, Adverb. *celerrime*, ἀπὸ *ἰκέα*. Th. *ἰκνέομαι*. θ. 691.
Ἰκτ, per syncopen pro *ἰκέτ*, *pervenit*, α. 2. med. *ἰκνέομαι*. Vide in *ἰκηα*. *ῥ*. 481.
Ἰλαδον, *cateruatim*. ε. 285.
Ἰλαον, ab *ἰλα*, *propitius*, Atticè *ἰλειως*. ε. 338.
Ἰλάσκεα, præf. inf. ab *ἰλάσκομαι*, *placo*. Th. *ἰλάω*. ε. 336.
Ἰμώσας, Poëtice pro *ἰμώζας*, part. a. 1. act. à verbo *ἰμώζω*, *loris cado*. f. *ἰμώσω*. Th. *ἰμώς*, *ἀν*, ὁ, *lorum*. *ῥ*. 857.
Ἰμείρω, *desidero*, *cupio*. f. *ῥῶ*, hinc *ἰμερ*, *desiderium*, & *ἰμερόεντες*, acc. plur. *desiderabiles*, ab *ἰμερόεις*, *εσσα*, *cu*. Them. *ἰμείραι*. α. 31. ε. 616. *ῥ*. 359.
Ἰν, pro *ἵνα*, *ut*. ε. 544. *ἵνα*. ε. 459.
Ἰνῶ, ὁ, *ἡ*, *valida*, nomen mul. ab *ἵς*, *ἰνός*, *ἡ*, *robur*, *fibra*. *ῥ*. 976.
Ἰξει, 3. sing. α. 1. act. indic. Th. *ἰκα*, *venio*. f. *ἰξα*, α. 1. *ἰξα*. α. 32.

Ἰξιαί, *pervenies*, 2. sing. fut. 1. med. Ionicè pro ἰξῆ, ab ἰκνέομαι, ἔμαι, f. ἰξομαι, Præf. pass. ἰγμαι, 2.2. med. ἰκόμεν, α. 475.

Ἰουδαία, acc. sing. in nom. ἰουδαίης, ἰουδαίη, *niger*, ab ἰόν, α, τὸ, *viola purpurea*, *nigricans*, & εἶδος, εἶδος, *forma*, & hoc ab εἶδω, *video*. 9. 3. 844.

Ἰόλαος, α, nomen peritissimi aurigæ. *Iolaus*, q. d. ἰὸς ἔλασεν, *jaculum seu telum populi*. α. 74. 102. 9. 317.

Ἰόντες, *euntem*, 2.2. act. part. ab εἶμι, eo. part. 2. 2. act. ἰών, ἰόντα, ἰόν. 9. 773. α. 718. α. 257.

Ἰοχαιρα, ας, ἡ, *sagittis gaudens*. ex ἰὸς, ἔ, ἰ, *telum*, & χαίρω, *gaudeo*. 9. 14. 918.

Ἰππόδαμος, *equorum domitor*. ex ἵππος, & δαμάω, *domo*. α. 346,

Ἰπποδόν, nomen mul. *celer instar equi*. vel *valde celer*. Nam ἵππος in compositione quandoque auget, sic & βε quod est ex βῆς, ut βέλμε. 9. 251.

Ἰπποδόν, nomen mul. *valde intelligens*. 9. 251.

Ἰππός, *equus*, dat. pl. Ion. ἵπποι. α. 341. α. 814.

Ἰππότης, vocativi casus. ab ἵππος, α, ὁ, *equus*, vocativus

pro nominativo ponitur Poëtice, & Attice. α. 216.

Ἰπποτρόφος, gen. sing. *equorum altricis*, Thraciæ epitheton. α. 505.

Ἰπποκρήνη, *equi fons*. Nomen fontis, in Boeotia, non procul ab Helicone monte. θ. 6.

Ἰρηξ, ηκός, ὁ, Ionicè, pro ἰεραξ, ακός, ὁ, *accipiter*. α. 201.

Ἰρις, ἰδός, ἰρις, & ἰρις, ἡ, *iris*, in accus. ἰριν. 9. 780.

Ἰς, ἰνός, ἡ, *vis*, ἰς ἀνέμους, *vis venti*. 9. 332. α. 516.

Ἰσ', pro ἴσα, ab ἴσος, par. α. 350.

Ἰσάν, *ibant*, 3. pl. imperf. act. ab εἶμι, eo. imperf. εἶν. α. 2. ἴον, pl. perf. m. ἦεν. 9. 68.

Ἰσασι, & ἴσασιν, 3. pl. ab ἴσημι, *scio*. α. 40.

Ἰσόν, *parem, æqualem*, ab ἴσος. par. α. 325. 9. 126.

Ἰσόν, *æquale*, scilicet prima in ἴσος est anceps, & proinde scribitur etiam ἴσος, quum prima corripitur. α. 750.

Ἰσῶς, pro ἰσῶϊς, præf. med. infinit. *equare*, ab ἴσος, ὦ, *equo*. Th. ἴσος, α, ὁ, par. α. 560.

Ἰσοφείζει, *æquiparat*. q. d. ἴσος φέρει. α. 428.

Ἰσταμνός, part. præf. pass. ἰσταμνός, *stans*, genit. Ion. ἰσταμνός, ab ἵσταμαι. α. 567.

Ἰστασ', pro ἵστασθαι, 2. sing. præf. pass.

pass. imperat. ab ἱστημι, *sto*, f. *στήσω*, a. 2. ἱστω. α. 449.
 Ἰσῖλω, Ionice pro ἱστῶ, ab ἱστῶ, ας, ἡ, *Vesta*, focus. θ. 454.
 Ἰσοβοῦν, *stiva*, dat. sing. ab ἱσοβοῦς, *temo*, *stiva*. ab ἱσός, *tela*, quod ab ἱστημι, *sto*, & βῆς, *bos*. ε. 433.
 Ἰσόν, *telam*, acc. ab ἱσός, ῥ, ὁ, *tela*, & malus navis. Th. ἱστημι, *sto*. ε. 64. 777.
 Ἰσπερ, ab ἱσπερ, ορῶ, ὁ, ἡ, *gnarus*, sciens. ε. 790.
 Ἰσπον, acc. ab ἱσπον, nomen fluvii Germanici, *Danubius*. θ. 339.
 Ἰχάνει, *detinet*, ab ἱχάνω, idem quod ἵχω, *habeo*. Th. ἵχω, *habeo*. ε. 493.
 Ἰχων, ες, ει, idem quod ἵχω, *habeo*. ἵχων, 3. pl. præf. sub. act. ε. 623. θ. 687.
 Ἰχὺς, ὕψος, ἡ, *robur*. dat. ἱχέει, acc. ἱχὺν, *fremitum*. Hinc ἱχὺς, *robustus sum*. θ. 146. 823.
 Ἰσώσαντο, *exaequabant*, a. 1. m. ab ἰσώω, ὦ, *aequo*. Th. ἰσῶ, ε, ὁ, *par*. α. 263.
 Ἰπτον, *abierunt*, 3. dual. præf. activi, ab ἵμι, εα. ponitur verò præsens, pro a. 2. ἵον, qui 3. dual. format ἱέτω enallage temporis. ε. 197.
 Ἰπτω, *extremam oram*. ab ἵπτος, ὕψος, ἡ, *extremus ambitus*,

circumferentia. α. 314.
 Ἰφθίμω, genit. *fortis*, ab ἵφθιμω, & hoc ab ἵφθι, *fortiter*, quod est ex ἵς, ἰνός, ἡ, *vis*, *robur*, ἵφθιμω. θ. 768. α. 136.
 Ἰφθι, adverb. *fortiter*, ab ἵς, ἰνός, ἡ, *vis*, *fibra*. ε. 539.
 Ἰφικλείδω, nomen viri. α. 111.
 Ἰφικλῆα, nomen viri. ad formam ἡρακλῆα. à nominativo ἱφικλῆς contractè ἱφικλῆς, q. d. *valde honoratus*, *gloriosus*. α. 54.
 Ἰχθυόοντες, piscibus inhiantes, præf. part. ab ἱχθυάω, ὦ, piscor. Th. ἱχθὺς, ὕψος, ὁ, piscis. α. 210.
 Ἰχθὺς, ὕψος, ὁ, *piscis*, ἱχθὺς pro ἱχθυάας, acc. pl. sicuti ὄρνις pro ὄρνυας, &c. α. 212.
 Ἰχνῶς, εἶδος, τὸ, *vestigium*. ε. 678.
 Ἰών, dat. sing. ab ἰός, ῥ, ὁ, *sagitta*. quod est ab ἵημι *mitto*. item *arugo*, quæ in metallo serpit, *venenum* quod transmittitur in venas. At ἵον, ἵα, ἵον, idem quod οἶον, α, ον, *solus*, α, *um*. α. 409.
 Ἰων, ἡς, ἡ, *clamor*, *vociferatio*. θ. 682.
 Ἰωλην, acc. ἰωλην, ῥ, ἡ, *urbs Thessalia*. θ. 997.
 Ἰωχυοῖο, *tumultus*, genit. Ion. ab ἰωχυός, ῥ, ὁ, *persecutio* *hostilis*, idem quod ἰωκη. Th. διώκω, f. ξω, *persequor*. θ. 683.

Κ.

Κ' pro κ' & Θ'. ἢ κ' dixit Θ'.
 9. 547. s. 44.

Καὶ βάλε, & καὶ βάλε, prostravit,
 a. 2. ind. pro κατέβαλε, à κα-
 ταβάλλω *dejicio*, κατέβαλετ',
 a. 2. m. 3. pers. sing. Th. βάλλω,
 f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἐβα-
 λον, p. m. βέβολα. α. 130.
 462. θ. 189.

Καὶ δυνάμειν pro καὶ δύναμειν, pro
 virili, à δυνάμεις, ιως, ἡ, po-
 tentia. Th. δυνάμειν, f. ἡσο-
 μαι, *possum*. s. 334.

Καὶ δὲ, καὶ δὲ ὁ βάλε pro κατέ-
 βαλε ἡ, *dejicit vero*. α. 384.

Καὶ δμῶ, &, nomen viri, hinc
 καὶ δμείῳ, καὶ δμείοισι, dat. pl.
 & in f. g. καὶ δμείῃ, & καὶ δμῆϊς,
 ἰδῶ, *Cadma*. s. 161. θ. 937.

Καὶ παρ' ὧν, præf. part. à κα-
 τὰ πῶ, *in vado*. Th. ἀπ' ὧν, *in vado*,
tango, f. ψομαι. s. 330.

Καὶ παρῶς, *pure*, adverb. à καὶ πα-
 ρὸς, ὅ, ὁ, *pure*. Th. καὶ παίρω,
purgo. s. 335.

Καὶ θέζομαι, præf. part. *residens*.
 à καὶ θέζομαι, *sedeo*. Th. ἐζο-
 μαι, f. ἰδῶμαι, *sedeo*. α. 34.
 s. 257.

Καὶ θέζει, 3. pers. præf. ind. *sedet*.
 καὶ θέζειν, præf. inf. *collocare*. à
 καὶ θέζω. Th. ἵζω, f. ἵσω, *sede-
 re facio*. θ. 434. & 748.

Καὶ, *sed, etiam*, τι καὶ, *quæ duo*

*simul juncta sunt distributi-
 va*, ὁμῶς καὶ, *simul etiam*. s. 43.
 241.

Καίειν, præf. inf. Vide καίειν.
 Καίειν, *Caicum*, Nom. propr.
 9. 343.

Καίειν, *adulent*, pro καίειν,
 καίειν, *ardens*, præf. part. à
 καίω, *uro*, *accendo*, f. καύσω,
 p. κέκαυκα, a. 2. pass. ἐκαίην,
 f. 1. pass. καυθήσομαι. θ. 557.
 s. 335.

Καίειν, à καίειν, ἰδῶ, ὁ, nomen
 proprium regis. α. 179.

Καίριος, ὅ, ὁ, *tempus opportunum*,
occasio. s. 692.

Καὶ κ, pro καὶ κ, Θ' ex. 9. 447.
 Καὶ κείνῳ, ille: ex καὶ & ἐκείνῳ.
 s. 293.

Κακκρύπλων, pro καὶ κρύπλων,
abscondens, præf. part. à
 κρύπτω, *abscondo*. f. ψω. p.
 φα. a. 2. ἐκρυβον. s. 469.

Κακκρημοσύνη, *ignavia*, ex κα-
 κὸν, *malum* & ῥήμων, ὅ, ὁ,
*acervus rerum simul conge-
 starum*. Th. πύθημι, *pono*.
 s. 470.

Κακὸς, *malus*, propriè *piger*, à
 κάζω, *cedo*. κακὴ, ἡ, neut.
 κακὸν, κακ' pro κακῶ. dat. pl.
 κακῶσι. s. 177. κακὸν, pro
 κακῶς, *adverb.* s. 325. comp.
 κακίων, κακίως. s. 264. 344.
 502.

Κακὸς τῷ, dat. sing. à κακὸς τῷ,
 ἡ τῷ,

ητ⊙, ἡ, *improbitas*. α. 93. 42.
 Καρόχαρ⊙, *alienis malis gau-*
dens, ex καρόν, *malum*, &
 χαίρω, *gaudeo*. ε. 28. 194.
 Κακταΐδραγ, *occidere*. Dor. pro
 κατκακταΐδραγ. & hoc pro κα-
 πακτεΐναγ, α. 1. inf. act. α κα-
 τήκηναι, pro κατκακτεΐνω. Th.
 κτείνω, f. κτενῶ, *occido*, p. ἐκ-
 τεκα, α. 2. ἐκτανον. α. 453.
 Καλα, *ligna*. α καλον, γ, τὸ, *li-*
gnum ε. 125.
 Καλεῖν, *vocare, invitare*, à κα-
 λέω, *voco*, f. ἐσω, p. κέκληκα,
 καλέσκειν. 3 pers. imperf. Io-
 nicè, pro ἐκάλει, ει, καλέεισ',
 pro καλέεισι, *vocant*. θ. 207.
 ε. 340. θ. 187. 234.
 Καλιαῖ, *horrea*. καλιαῖ, αῖ, ἡ,
pidius ex virgultis, καλιῶ
 Ionicè pro καλιαῖν. Th. κα-
 λον, γ, τὸ, *lignum*. ε. 305.
 Καλιγυῶσαικα, acc. à καλιγύ-
 ναιξ, αικ⊙, ὁ, ἡ, *pulchris*
mulieribus abundans. ex
 καλλ⊙, ε⊙, τὸ, *pulchritu-*
do, & γυνή, *mulier*. ε. 651.
 Καλικόμῃο, genit. Ion. καλί-
 κημ⊙, *pulchricoma*. à κα-
 λός, ἡ, ὄν, *pulchra*, & κόμη,
 ης, ἡ, *coma*. θ. 915. ε. 35.
 Καλιπάρη⊙, Æol. seu Bœo-
 ticè pro καλιπάρει⊙, *pul-*
chras habens genas, ex κα-
 λός, ἡ, ὄν, *pulcher*, & παρεία
 & Æol. παρηὰ, αῖ, ἡ, *mala*,

gena, θ. 238. 270. 907.
 Καλλιρέετρον, *pulchrisfluum*, à κα-
 λός, ἡ, ὄν, *pulcher*, & ῥέω,
fluo, f. ῥέσω, p. ὠκα. θ. 339.
 Καλλιόπη, ης, ἡ, nomen Musæ,
cujus est elegans eloquium,
facunda. ex καλλ⊙, ε⊙, τὸ,
pulchritudo, & ὀψ, ὀπός, ἡ,
vox. θ. 79.
 Καλλιρόη, nomen mul. θ. 288.
 Καλίτριχας, *pulchricomos*, καλ-
 λίτριξ, ἡ, *pulchros crines*
habens, ex καλός, ἡ, ὄν, *pul-*
cher, & τριξ, τριχός, ἡ, *tri-*
lus. α. 372.
 Καλίρροον, *limpidam*, ex καλός,
pulcher, & ῥό⊙, *fluentum*.
 Th. ῥέω, f. ῥέσω, *fluo*. ε. 735.
 Καλίσφυρ⊙, *pulcros talos ha-*
bens. ex καλός, & σφύρον,
malleolus. Th. σφύρα, ρας, ἡ,
malleus. θ. 526. 384.
 Καλός, ἡ, ὄν, *pulcher, bonus*.
 Comp. καλίων, ον⊙, ὁ, ἡ, &
 καλλιον, τὸ, Superl. καλλισ⊙,
optimus, pulcherrimus. θ.
 384.
 Καλυπτόμενοι, *confectæ, præf.*
part. pass. à καλύπτω, tego,
f. ψω, p. φα, α. 1. ἐκάλυψα,
ας, ε, α. 2. ἐκάλυβον. α. 134.
 ε. 139. 196. θ. 541.
 Καλύπτριω, acc. Ion. à καλύ-
 πτρε, *tegmen capitis mulie-*
bre. Them. καλύπτω, *tego*.
 θ. 574.

Καλυ-

Καλυψά, nomen mul. θ. 359.

Κάμαξι, dat. pl. palis, pedamentis, à κάμαξ, ακ, η, palus. α. 298.

Κάμαλι, κ, ο, labor. hinc κάματιδης, ε, ο, ή, laboriosus. Th. κάμνω, μω, p. κέμνη, lassescio. ε. 175. 582.

Κάμυρ, pro κτ μ. ε. 437.

Καμπύλα καλα, κυρτα ligna. à καμπύλ, κ, ο, Th. κάμπλω, f. ψω, p. φα, flecto. α. 324.

Καν, quatuor, et si, ex κη & αν, fi. ε. 335. 355.

Καναχή, crepitatio, sonitus. hinc καναχιδά, adverb. cum strepitu. Th. ήχ, κ, ο, sonus. α. 160. 164. θ. 267.

Καναχίζε, imperf. substrepebat, à καναχίζω & καναχίω, resono, hinc καναχή, crepitatio, καναχήσι, dat. plur. Ionice. Th. ήχ, κ, ο, sonus. α. 373.

Καπνός, κ, ο, fumus. ε. 45. 627.

Κάπς, κ, ο, aper, item verres, quo sensu accipitur. ε. 788.

Κάρη, τὸ, indeclinabile, caput, per apocopen pro κάρηον, κ. ε. 532. α. 223. θ. 42.

Καρπαλίμως, cito, raptim, adverb. q. d. αῖρπαλίμως, ab αῖρπάζω, f. σω, & ξω, rapio. α. 432. θ. 492.

Καρπός, κ, ο, fructus. ε. 170. 235.

Κάρρει, robore, pro εν κέρει, h. e.

κέρειρας, more Hebræorum, κάρρ, pro κέρτ, ε, τὸ, robur. θ. 73. 710.

Καρτερόθυμα, dat. καρτερόθυμον, κ, ο, pertinax, qui toleranti animo est, ex κάρρ, per metathesin litterarum pro κέρτ, ε, τὸ, robur, & θυμός, κ, ο, animus. θ. 476. 378.

Καρτερόφρονα, acc. à καρτερόφρον, ον, ο, ή, praefectus, item magnanimus, à κέρτ, ε, τὸ, robur, & φρῶν, animus.

Κάρητον, praestantissimum, pro κέρητον, ab ἀγαθός, bonus, κρείσων, κέρης. θ. 981.

Κάρφι, siccit. Th. κάρφω, siccio, arefacio, f. ψω. ε. 7. 573.

Καρχαρόδοντα, acc. sing. dentibus asperum, à κάρχαρ, asper. Th. χαράσσω, f. ξω, sculpo, & ὀδὸς, ὀνί, ο, dens. ε. 602. 694. α. 303.

Κασίγνη, κ, ο, ex κάσις, ε, ο, ή, frater, soror, & γείνομαι, nascor. θ. 756. ε. 182.

Κασίπερ, κασιπέροι, gen. Ion. ο, stannum. θ. 862.

Καὶ, cum Genitiv. per. Cum Accus. ad, secundum. καὶ ὄρ, in monte, κτ οἶκον, domi. καθ' ὥρην, ad tempus, idem quod πρὸς καιρόν. ε. 615. 100.

Καὶ ἐβείβασιν, onusta sunt. 3. pl. praet. medii, à βείβω, oneror,

ror, sum gravis, f. σω, p. κα.
 ι. 232.
 Καταβήσιν, intrat, f. ι. à κατα-
 βαίνω, f. βήσομαι, descendo.
 Th. βαίνω, co, a. 2. ἔβην.
 θ. 750.
 Καταγηράσκει, præf. ind. à κα-
 ταγηράσκω, senesco. Th. γη-
 ρας, αἰῶ, τὸ, senectus. ι. 93.
 Καταδύει, 3. præf. sub. hume-
 fiat, à δάω, rigo, f. δάσω.
 ι. 544.
 Καταδύμεναι, Att. & Dor. in-
 gredi, pro καταδύναι, a. 2. aët.
 infinit. à καταδύνω, a. 2. aët.
 κατέδυν, υς, υ. Th. δύνω, &
 δύν, subeo. α. 196.
 Καταδύνει, occidentem, part. a. 2.
 aët. Them. δύν, subeo, vel
 δύνω. θ. 596.
 Καταθεῖο, pones, 2. sing. a. 2.
 med. opt. κατέθηναι, deposue-
 ris. 2. sing. a. 2. med. subj.
 κατέθωμαι, κατέθῃ, & pro hoc
 κατέθηναι, Ionicè, à τίθημι,
 pono. ι. 45. 599.
 Κατέθειο, poet. pro κατέθῃ, & κα-
 τέθειον, reconde, a. 2. imperat.
 med. à κατέπιθημι, repono.
 Th. τίθημι, f. θήσω, a. 2. ἔθην.
 ι. 625.
 Κατακείμενον, præf. part. à κατέ-
 κειμαι, jaceo, decumbo. ι.
 362.
 Καταλείβει, distillat. præf. ind.
 à καταλείβομαι, destillo. Th.

λείβω, f. ψω, libo. θ. 786.
 Καταλείπει, præf. inf. à λείπω,
 linquo, f. ψω, p. φα, a. 2.
 ἔλιπον, p. m. λέλοιπα. ι. 744.
 Καταλέξει, cubat. fut. ind. à
 λέγωμαι, cubare facio. ι. 521.
 Καταμάρψῃ, opprimat, a. i. sub.
 à καταμάρπτω, comprehendo.
 Th. μάρπτω, f. ψω, capio
 ι. 494.
 Καταπιπλήῃ, exterrita, perf.
 part. activi, per syncopen,
 πῖχ, pro καταπιπλήχῃ. à
 verbo καταπλήσσω, f. ξω, per-
 terresio, præf. aët. κατέ-
 πληχαι. Th. πλέω, αἰ, f. ἔσω,
 exterreo. α. 265.
 Κατάπιει, deglutiebat. imperf.
 Ion. Th. πίνω, bibo, f. πίνω,
 p. πίπωκα, a. 2. ἔπιον, inde
 in imperat. πῖθι & πῖε. θ.
 459. 497.
 Κατάσκιον, opacus, à σκιά, αἶ,
 ἡ, umbra. ι. 511.
 Κατασφύελλῃ, α, à σφελὸς, du-
 rus, asper. Thema, σφω,
 astringo, f. ψω. θ. 806.
 Καταφθιμένοι, mortuis, dat.
 pl. præf. part. à φθίω, idem
 quod φθιω, f. ἔσω, corrumpo.
 θ. 850.
 Καταφλέξαι, combussisset, 3.
 sing. a. i. aët. opt. à φλέω,
 urō, f. ξω, p. χα. α. 18.
 Καταφροζίζε, præf. imperat.
 pass. à καταφρορίζομαι, consi-
 dero.

dero. Th. φράζω, *dico*, f. σω.
p. κα. 2. 2. ἔφραδον. p. m. πῖ-
φραδα. ε. 246.

Καταχάσσειτ', *effundit*, 3. imperf.
à καταχάσσομαι. Th. χέω, f.
χάσω, *fundo*. ε. 581.

Κατεῖεν, *descendebat*, ex κτ &
εἶμι, eo, est 3. sing. præf. med.
εἶα, & Attice ἦα, αε, ε. κα-
λῶν, part. a. 2. à κατεῖμι. §.
723. α. 254.

Κατελέγχετο, *redarguat*, præf.
imperat. à κατελέγχω. Th.
ἐλέγχω, f. ξω, *arguo*. ε. 712.

Κατέλεξε, *recensuit*, a. 1. ind.
à καταλέγω. Th. λέγω, ξω, *dico*.
§. 627.

Κατενανθόν, *adverb. ex adver-*
so, coram. Th. ἀντί, *pro*.
α. 73.

Κατέναοις, a. 1. ind. pro κατένασε,
ab inusitato verbo, κατανάω,
habitandum do. Th. ναίω,
habito. ε. 167. §. 538.

Κατένλωθεν, *constraverat*. præf.
med. à κατενθέω, ἐνθεω ex ἐν
& θέω, *pono*. per metathesin
ἐνίθω, in præf. med. ἦνοθα,
& per reduplicationem ἐνή-
νοθα, præposita præpositione
κτ, fit hinc κατενλώθω, *con-*
stravi. Errant qui à καταν-
θέω, derivant. Sic n. redup-
licatio foret κατανλώθω,
&c. Malo ita resolvere, ut
dicam, κατενλώθω, esse dun-

taxat præf. medii, & carere
præsenti. Præsens, si usita-
tum foret, esset κατενέθω. α.
269.

Κατέπαυσε, *diremit, sedavit*,
a. 1. aët. ind. verb. κατα-
παύω, *desisto*. Th. παύω, *fi-*
nio, cesso. §. 87.

Κατέπιψε, *detrusit*, a. 1. à
πέμπω, *mitto*. f. ψω. §. 515.

Κατέπινε, imperf. *devorabat*, à
πίνω. §. 467.

Κατέπαθεν, *oppositi sunt*, pro κα-
τεπαθήσαν, Æolice, a. 1. ind.
pass. à καθίσταμαι, *consti-*
tuor. Th. ἵστημι, f. σῆσω, *sta-*
tno. §. 674.

Κάπιχε, imperf. ut & κατέχεθε,
detinebat, pro ἔχω, *dicitur*
χέω. §. 700. 575.

Κατηρεφέ, pro κατηρεφία, à κα-
τηρεφής, ἰϑ, ὁ κὴ ἦ, *tectus*,
dat. pl. Ion. κατηρεφεῖσσι. Th.
ἐρέφω, f. ψω, *tego*. §. 778. 594.

Κατηωρεῖοντο, *suspensi erant*, 3. pl.
imperf. pass. Doricè pro κα-
τηωρεῖντο, à verbo κατῳρεό-
μαι, *dependeo*, ex κτ & αἰω-
ρέω, f. ἦσω, *in sublime tollo*.
α. 225.

Κατῷπάζη, *expulerit*, præf. sub.
ab ὀπάζω, f. σω, *persequor*.
ε. 322.

Κάτω, *infra, deorsum*. §. 301.

Καυάζαις, *fregeris*, a. 1. opt.
aët. à καυάζω, *contero, fran-*
go. sic

go, sic Æoles pro αἷρε, dicunt αῶρε, vel pro κατὰξαις, poet. sublato, τ, & inserto, υ, Æol. ab ἄω, *frango*. ε. 664. 691.
 Καῶμα, αἶϑ, τὸ, *incendium*, à καίω, uro, f. καύσω. ϑ. 844. ε. 413.
 Κι, & κεν, particula potentialis, sicut in prosa αἶν, vel expletiva. ε. 10. 12. 33.
 Κέαϑ, *jacebant*, pro ἔκεινϑ, Ionice, & κέαϑ pro κείαϑ, à κῆμα, *jaceo*. α. 241.
 Κέγγροιϑι, dat. pl. Ion. à κέγγϑ, *milium*, genus leguminis. α. 398.
 Κεδνῆ, *caste*, dat. sing. à κεδνός, ἡ, ὄν, *castus*, probus. Th. κῆδϑ, εϑ, τὸ, *cura*. ε. 69. 129.
 Κείνω, illo, pro ἐκείνω, per aphæresin. κείνοις, κείνοισι, dat. pl. Ion. ab ἐκείνϑ, η, ου. ϑ. 628. 836.
 Κῆται, *jacet*, κῆτ', pro ἔκειϑ, imperf. Ion. à κῆμα, *jaceo*. α. 227. ϑ. 795.
 Κεκαλυμμένη, perf. part. pass. à καλύπτω, operio, tego, f. ψω, p. φω, α. 2. ἐκάλυβον. ϑ. 9. 745. 757.
 Κεκασμένος, perf. pass. à κάζω, *orno*, f. σω. ϑ. 929.
 Κεκρύβη, *occultabat*, Ion. plusq. perf. med. à κρύβω, f. κρύσω, p. κα. in præt. med. κέκρυθα. sicut, πλὴν πώληται, γηθεν

γένηται, &c. ϑ. 505.
 Κεκλήθης, præt. med. Æolice pro κεκληθῆς, à κλάζω. *verior analysis hæc est*: ex præterito κέκληθα, novum verbum κεκλήζω, quod Græcis est usitatissimum, unde in præt. præf. κεκλήζων, οἶϑ, in pl. οἱ κεκληθῆς. α. 412. 379.
 Κεκληώς, *vociferans*, præt. med. à κλάζω, *clamo*, in f. κλάγξω, α. 2. ἐκλαζον, p. m. κέκληθα, hinc in part. f. g. κεκληγύη. ε. 447. α. 99.
 Κεκλήσθ, *vocari*, perf. inf. pass. à καλέω, f. έσω, p. κέκληκα. ϑ. 410.
 Κέκλυτε, *audite*, à κλῆμι, (Thema κλύω *audio*.) Hinc κλῆθι, & poetica redupl. κέκλυθι, in 2. pl. κλῆτε, & κέκλυτε, *audite*, correpta penultima. ϑ. 644.
 Κεκονισμένος, *pulverulentus*, Attice, pro κεκονισμένος, à κονίζω, *pulvere impleo*, quod est à κόνις, εως, ἡ, *pulvis*. ε. 471.
 Κεκορημένος, *satiatum*, à κορέω, *satio*. f. έσω, & ησω, p. κεκορηκα. ε. 591.
 Κεκεκρυμένω, *diversam*. Them. κείνω, f. νῶ, *secerno*, p. κέκεκα. α. 55.
 Κεκρύφα, *latent*, 3. pl. præt. pass.

pass. Ionice, pro κεκρυμμένοι
εἶσι. à κρύπτω, *abscondo*, f.
ψω, p. φα. 2.2. ἐκρυβον. ε. 384.
Κικτῆσθαι, *comparare*, præf. pass.
infin. à κτίζομαι. *acquirō*, f.
κτῆσμαι, p. κέκτῆμαι. ε. 435.
Κιλάδδιο, genit. Poëticus, pro
κελάδα, à κέλαδθαι, ε, ὁ, *stre-
pitus*. θ. 926. 852.
Κιλανεφεΐ, *nubium offuscatori*,
dat. sing. à κελαινεφῆς, ex
κελαινός, *niger*, idem quod
μέλας, & νέφθαι, εθαι, τὸ, *nu-
bes*. α. 53.
Κιλαινῇ, *nigra*, dat. Thema est
μέλας, μέλαινα, μέλαν, *ni-
ger*, pro μ, ponitur κ, κε-
λαινόν. α. 173. 429.
Κελύθω, genit. κέλυθως, ε, ἡ,
via. ε. 578. α. 352.
Κελύω, *jubeo*, præf. ind. à κέ-
λομαι, Poëticè, κέκλωμαι,
κέλονθ', pro ἐκέλονθαι, 3. pl.
imperf. θ. 33. ε. 314. θ. 686.
Κενῶ, Poëticè, pro κενῶ,
à κενός, ε, ὁ, *vacuus*. ε. 496.
Κένταυροι, *Centauri*, ex κεν-
τίω, *stimulo*, pungo, & ταῦ-
ρον, Latine, *taurus*. α. 184.
Κερამίδς, εθαι, ὁ, *figulus*, à κί-
ραμθαι, ε, ὁ, *utrens*, vel terra
figularis. ε. 25.
Κεραοὶ, *cornuta*, à κεράος, ε, ὁ.
hoc à κέρως, *cornu*. ε. 527.
Κεραυνῶ, gen. sing. à κεραυνός,
ὁ, *fulmen*, q. à κείρω, *scindo*,

& αὔω, *pro. hinc κεραυνῶω,
fulmino, fulmine percutio.*
κεραυνωθῆνθαι, 2.1. part. pass.
genit. θ. 846. 859.
Κέρως, εθαι, τὸ, *cornu*. θ. 789.
Κέρβερος, *Cerberus*. θ. 311.
Κέρδθαι, εθαι, τὸ, *lucrum*. hinc
κερδαίνει, *lucrari*, à κερδαίνω.
ε. 321. 350.
Κερκῆς, *nomen mul.* θ. 355.
Κέρκει, 3. perf. a. 1. ind. Ionice,
verbi κείρω, *tondeo*, f. ρά, &
Æol. κέρσω, 2. 1. ἐκέρω, &
ἐκερω. hinc κέρσε, per τμή-
ζιν, pro ἀπέκερκει. α. 419.
Κέρθμα, *convicia*, quasi dicas
convocia, à κέρθμθαι, *mor-
dax, cavillatorius*. hinc κερ-
τομῶ, *convicior*, ex κείρω,
tondeo, & τομή, *sectio*, quod
est à τέμνω, *feco*, p. m. πί-
τομα. ε. 786. θ. 545.
Κλύθει, dat. pl. à κλύθθαι, εθαι,
τὸ, *caverna profunda*, à κλύ-
θω, *occulto*. unde etiam est
κλύθμων εθαι, ὁ, *locus qui
occultat*. Regula. Nomina
appellativa in ὶων, & εῖον, si-
gnificant locum. ut, ἀμπι-
λῶν, εθαι, ὁ, *vinetum*. θ.
300. 334.
Κεφαλῇ, ἥς, ἡ, *caput*, gen. pl.
κεφαλαίων, Ionice, pro κεφα-
λῶν, dat. κεφαλῇζι. θ. 827.
ε. 416. 543.
Κεφάλω, dat. sing. in nom. κί-
φαλθαι,

- φαλῶ, ὤ, nomen viri. ῥ. 986.
 Κεχαίρητο, *letatus est*, 3. sing. a. 2. med. ut, ἐχαρόμεν, ὤ, εἶπ, & per reduplicationem Poëticam, κεχαρόμεν. Dicitur vero, κεχαίρητο, per συσπλῶ, ut vocant. Mallem à plusq. perf. formare, ἐκεχαρήμεν, ηῶ, ηῶ, à χαίρομαι, lætor. perf. κίχαρμαι, & κεχαίρημαι, quasi à χαρίω. α. 65.
 Κεχαρισμῶτο, *grata est*, perf. part. à χαρίζομαι, rem gratam facio. Th. χάρις, ἰτο, ἦ, gratia. ε. 681.
 Κεχημῶτο, *indigus*, præter. perf. part. à χρώμαι υτορ, f. χρήσομαι, p. κίχημαι, a. i. m. ἐχρησάμεν. ε. 476. 491.
 Κίχυτο, *fusa est*. 3. perf. perf. pass. à χύω, f. ύω, p. pass. κίχυμαι. Them. χέω, χέω, fundo. ῥ. 727.
 Κηδῶ, *ledit*, 3. perf. præf. à κήδω, *ango*. Th. κηδῶ, ἰτο, τὸ, cura. ε. 362. ῥ. 102.
 Κηδεα, acc. pl. à κηδῶ, ἰτο, τὸ, cura, damnum. ε. 49.
 Κῆλα, *tela*, n. g. pl. num. à κῆλον, Ionice, pro κᾶλον, lignum. ῥ. 708.
 Κηλίω, dat. à κήλιτο, *calidius*. Thema, καίω, f. καίω, υτο. ῥ. 865.
 Κῆρ, κηρὸς, ἦ, *Parca*, mendose scribitur, κῆρ. α. 156.
 Κῆρ, pro κίαρ, αἰτο, τὸ, cor. (sicuti pro ἱαρ, ἦρ, dicitur) κῆρα, κῆρες. α. 249. 435.
 Κηρόθι, *ex corde*, adverb. à κῆρ, τὸ, cor. α. 85.
 Κηρίον, ὤ, τὸ, *favus*, à κηρὸς, ἦ, ὀ, cera. ῥ. 597.
 Κηριτεφίων, gen. pl. à κηριτεφῆς, ἱος, ὀ, ἦ, *morti obnoxius*, q. d. *fato nutritus*, à κῆρ, *factum*, & τεφῶ, alo. ε. 416.
 Κῆρυξ, υκτο, ὀ, *præco*. ε. 80. ῥ. 939.
 Κητώ, ὀτο, ἦ, nomen mul. forte sic dicta à *prodigiosa crassitie*, qualis est in balæna seu ceto, monstro illo marino, κηῖς, genit. contract. ῥ. 270. 336.
 Κῆυκα, acc. sing. à κῆυξ, υκτος, ὀ, nomen regis. α. 354. 476.
 Κηφύωσι, dat. pl. Poëticus, pro κηφῆσι, à κηφῶ, ἦτο, ὀ, *fucus*, ex arum genere. θ. 595. ε. 302.
 Κίβις, ἦ, *pera*, *sacculus*, ubi κεῖται βόσις, ubi victus reconditur. α. 224.
 Κιθάριζεν, *personabat*, imperf. abjecto augmento à κιθαρίζω, f. ἱω, *cithara cano*. Th. κιθάρα, αἰ, ἦ, *cithara*, est organon musicum. α. 202.
 Κιθαριστής, ὤ, ὀ, *citharista*, pl.

οἱ κιθαρισταί, à κιθάρα, ας, ἡ, *cithara*. §. 95.

Κικλήσκω, *vocat*. 3. person. ind. à κελίω, *voco*, Poët. κικλήσκω. §. 418. ε. 816.

Κίον, *columnis*, dat. pl. à κίων, ον, ὁ, ἡ, *columna*, κίων, acc. pro κίονα. θ. 522. 779.

Κίρκη, *Circe*, nomen sagæ. §. 957. 1011.

Κλάζοντε, *præf. part. dual num.* à κλάζω, *clamo*. Vide supra *κεκληγώς*. α. 406.

Κλαίνοσα, *fleens*, *præf. part.* à κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω, p. κέκλαυκα. ε. 220.

Κλεία, pro κλέα, & hoc ex κλέα, *res præclare gesta*, à κλέω, ε, τὸ, *gloria*. Th. κλείω, *celebro*. θ. 100.

Κλείετε, *præf. imperat. celebra-te*, κλείεσθαι, *celebres*, *præf. part. f. g. pl. num.* à κλείω, *celebro*: hinc κλειῖς, ε, *inclytus*. ε. 1. θ. 105.

Κλῆω, ὅ, ἡ, nomen mul. & Musæ. §. 77.

Κλείω, ε, τὸ, *gloria*, pro quo etiam dicitur κλειῖς, ε, τὸ, *gloria*. Th. κλείω, *celebro*. α. 107. θ. 530.

Κλέψας, *furatus*, a. 1. part. à κλέπτω, *clepo*, *furo*, fut. κλέψω, p. κέκλεφα, p. pass. κέκλεμαι, p. med. κέκλοπα. ε. 55. θ. 613.

Κλῆρον, acc. à κληῖρ, ε, ὁ, *fors*, *patrimonium*. ε. 37.

Κλόνον, acc. à κλόνω, ε, ἡ, *turbatio*, *tumultus*. hinc κλονίω, ὡ, *commoueo*, f. ἤσω. θ. 935. ε. 551.

Κλυζομένη, *inundanti*, dat. *præf. part.* à κλύζω, *eluo*, f. σω, p. κέκλυκα. α. 209.

Κλυμένη, nomen mul. & pro κλυομένη. θ. 351. 508.

Κλύειμι, *præf. opt. audirem*, à κλύω, *audio*, κλύθι, *præf. imperativi est* à κλῦμι, at κέκλυθι, & κέκλυτε, per *reduplicationem*, pro κλῦθι, & κλῦτε, in *præf. imperat.* hinc κλυῖς, κλυτῆ, *inclytus*. θ. 32. 644. ε. 9. 70.

Κλυτή, nom. propr. θ. 352.

Κλωῶ, nomen Parcæ. Vide *Calpin*. α. 258. θ. 218.

Κνήμησι, dat. pl. Ion. pro κνήμαις, Ionice, à κνήμη, *tibia*, *fura*, *crus*. α. 123.

Κνημῖδας, acc. pl. à κνημῖς, ἰδ, ἡ, *ocrea*. Th. κνήμη, ης, ἡ, *tibia*. α. 122.

Κοθόροις, à κοθῶρ, ἐπιθετον fuci, ὡς τὸ κοθῶρ πῶς ἔρα, quod *aculeum* non exerat more *arum*, à κοθῶ, *occulo*, & ἔρα, *canda*. ε. 303.

Κοῖλ, *cavus*, κοίλη, dat. pl. κοίλησι. ε. 52. 687.

Κοιμη-

Κοιμηθεῖσα, a. i. part. pass. à κοιμῶ, *sopio, facio dormire, κοιμάομαι, ὄμα, dormio, f. i. pass. κοιμηθῆσομαι, a. i. m. κοιμησάμην. θ. 214.*

Κοινῆ, genit. à κοινός, ἥ, ὅ, *communis. ε. 721.*

Κοῖτῳ, κοῖς, nomen viri. θ. 134. 404.

Κοιρανίων, præf. part. imperans. à κοίρων, ὤ, ὅ, *rex. hinc κοιρανέω, ὦ, dominor. θ. 331.*

Κοῖτον, acc. à κοῖτῳ, ὤ, ὅ, *idem quod κοῖτη, ης, ἡ, cubile. ε. 572.*

Κοκκύζῃ, canit. 3. pers. præf. à κοκκύζω, *coccyzo, à κόκκυξ, υγῳ, ὅ, cuculus. ε. 484.*

Κολλήεντα, ferruminati, nom. pl. à κολλήης, εσσα, εν, *glutinatius. Thema, κόλλα, ης, ἡ, gluten. α. 309.*

Κολοσυρή, palearum strepitu. à κολυσυρῆς, ἥ, ὅ. Schol. ἡ-ζῳ φρυγάνων συρομένων. h. e. strepitus farmentorum, quum trahuntur. ex σύρω, *traho. & κάλον, lignum, seu κόλῳ, mutilus. Est enim farmentum, lignum defra- ctum. θ. 880.*

Κομῆν, nutrito, præf. inf. à κομέω, ἥσω, *nutrio & curam gero. hinc κομίζω, & κομίσσας, a. i. m. inf. ε. 602. 315.*

Κονάβησι, edidit fragorem, a. i. ind. Ion. à κονάβω, ὦ, *resono. Th. κονάβῳ, ὤ, ὅ, sonitus. θ. 840.*

Κονίησι, dat. pl. Ionice, pro κονίαις, à κονία, ας, ἡ, *idem quod κονίς, εως, ἡ, pulvis, acc. κονίον. α. 365. θ. 706.*

Κοιλοντες, pulverem excitantes, præf. part. à κονίω, vel κονίζω. Them. κονίς, εως, ἡ, *pulvis. α. 342.*

Κοπτομένη, excitatus, præf. part. à κόπτω, *pulsor, scindor. Them. κόπτω, f. ψω, scindo. α. 63.*

Κορεσάμεν, satiatius, a. i. m. part. Poët. pro κορεσάμεν. Vide κορεσάω. ε. 33.

Κορεσάω, saturato, a. i. infin. m. pro imperativo. Hellenismus. à κορέννυμι, vel κορέω, *saturo. θ. 366.*

Κόρθυνεν, collegit, imperf. act. pro ἐκέρθυνεν, verbi κερθύνω, vel κερθύνω, *coacervo. Thema, κέρθυσ, υῳ, ἡ, acervus. θ. 853.*

Κόρῳ, ὤ, & Ion. κόροιο, *satietas. Thema, κορίω, satio. θ. 593.*

Κόρυθῳ, genit. à κόρυς, υῳ, ἡ, *galea. α. 417.*

Κορύσσειν, præf. inf. à κορύσσω, *armo. q. d. galea munio, κορύσσειν, præf. part. f. g. Thema,*

μα, κέρυς, υῖος, ἡ, *galea*. α. 198. 148.

Κορυφῆς, genit. θ. 62. κορυφῆσι, dat. pl. Ionic. à κορυφή, ἡς, ἡ, *vertex*. θ. 1010.

Κορῶνη, ης, ἡ, *cornix*, hinc κορωνιάωντα, acc. *rostrata*, Poëtice, pro κορωνιάωντα, à κορωνιάω, ᾧ, *incurvus & lunatus sum*. à κορῶνη, *summitas*, *curvatura*. ε. 677. α. 289.

Κοσμεῖν, præf. inf. sic κόσμησι, *ornavit*, α. 1 pro ἐκόσμησε, à κοσμέω, f. ἦσω. Th. κόσμη, ε. ὁ, *ornatus*, *ordo*. ε. 72. 76. θ. 573.

Κοτί, 3. præf. ind. *est infestus*, κοτίετα, præf. part. f. g. κοπιοιτε, dual. num. part. à κόπω, ἴσω, & ἦσω, *irascor*. Th. κότ, ε. ὁ, *ira vetus*. ε. 25. θ. 315.

Κότι, ε. ὁ, *nomen viri*, seu *gigantis*. θ. 714. 817.

Κῶρη, ης, ἡ, *puella*, idem quod κόρη, ex eoque factum Poëtica epenthesi, ὅ u. pl. κῶραι. Thema, κορίω, *verro*. α. 126.

Κεῖζεν, à teneris educant, 3. pl. præf. verbi κεῖζω, à puerili ætate educo, à κέρ, idem quod κόρ, *puer*. Th. κορίω, *verro*. θ. 347.

Κυρότερ, *junior*. Etiam substantiva apud Græcos persæ-

pe comparantur, à κέρ, idem quod κόρ, *juvenculus*. Thema, κορίω, f. ἴσω, & ἦσω, *verro*. ε. 445.

Κυροτρόφ, ε. *juvencularum nutritor*, à κύρεα, hoc à κόρη, *juvencula*, κορίω, *orno*, quæ dum se comit, *annus* it. θ. 450. ε. 226.

Κυφίζουσι, præf. part. f. g. à κυφίζω, f. ἴσω, *levo*, à κῦφ, *levis*. ε. 461.

Κῦφ, ε. ὁ, *levis*, ut, κῦφη ἱλπίς, *levis spes*. ε. 759. κῦφα, *leviter*. α. 323.

Κεράδη, ης, ἡ, pro *ficu sylvestri*. ε. 679.

Κεράδιω, acc. sing. Ion. à κεράδα, per metathesin, pro καρδιά, ας, ἡ, *cor*. ε. 338. 448.

Κεράτι, dat. sing. *imperio*, à κέρτι, ι, τὸ, *robur*. hinc κερατρός, *validus*, κερατρώων, gen. pl. Æolice. κερατρώπτ, superl. *validissimus*. θ. 403. 683. 864. α. 101.

Κερατεῖ, *præpotens est*, 3. pers. præf. ind. à κερατίω, ᾧ, *imperium obtineo*, f. ἦσω, p. κεκεράτηκα. Them. κέρτι, ι, τὸ, *robur*. θ. 403.

Κερατόφρονι, dat. sing. à κερατόφρων, *infracto animo sum*, ex κέρτι, *robur*, & φρῶν, *animus*. α. 458. κερατόφρονα.

ια. ε. 146. §. 509. κεφα-
ρόφρον'. §. 297. 308.
Κεφῆ, *capiti*, dat. sing. à κεῖς,
κεῖς, ὁ, vel τὸ. Th. κεί-
ρων, &, τὸ, *caput*, unde per
apocopen, κάρη, τὸ ἀκλίθιν.
pro κάρη, dicitur κάρη Do-
rice, & per novam apocopen
κάρ, pro κάρη. item, pro κάρ,
per metathesin κράας, ατ, &
& κεῖς, κεῖς. unde etiam
descendunt κράνον, &, τὸ, &
diminutivum κρανίον, &, τὸ,
calvaria. α. 136. 328.
Κράτ, &, τὸ, *robur*. α.
328.
Κρέας, ατ, & Attice, κρέας,
τὸ, *caro*. ε. 589.
Κρεῖον, acc. à κρεῖον, &, ὁ, no-
men viri. §. 134.
Κρεῖοντα, acc. sing. nomen viri.
à κρεῖον, ον, ὁ. α. 83.
Κρεῖστον, vel κρεῖττον, ον, ὁ,
κῆ, ἢ, *præstantior* vel *melior*,
à positivo ἀγαθός, *bonus*. Th.
κράτ, &, τὸ, *robur*. ε.
208. 211.
Κρεμνίσαι, a. i. med. infin. à
κρέμναι, *suspendo*, con-
jugatur ut ἵσταμαι. Th. κρε-
μνίσαι, & κρεμνίσαι, f. αἶσα,
suspendo. ε. 627.
Κρεδμενον, &, τὸ, proprie capi-
tis ligamentum, ex κεῖς, &
δῖω, *ligo*. per metaph. *pinnæ*
murorum, & ponitur pro

manibus. α. 105.
Κρηθεν, adverb. à *capite*, ex
κεῖς, ατ. Thema est, κεί-
ρων, &, τὸ, *caput*. α. 7.
§. 574.
Κρῶνς, genit. à κρῶν, ης, ἢ,
fons, à fundendo, quia fun-
dit aquas, κρῶν, Æoli-
ce, pro κρῶν, genit. pl.
ε. 756. §. 6.
Κρήτη, κρήτης, nomen Insulæ.
§. 477. 480.
Κρητήρ, genit. Ion. κρητῆρ,
Ionice, pro κρητῆρ, ἦρ, ὁ.
Latine, *crater*, à κρεῖνναι, f.
αἶσα, *misceo*, *tempero*, quia
in eo merum diluitur, ne
noceat. ε. 742.
Κεῖναντα, pugnaverunt, 3. pl. a. i.
med. à κείνω, *discerno*, f. αἶσα,
κεῖναι, 3. pl. a. i. aēt. subj.
κεῖνας, part. a. i. aēt. ε. 799.
§. 882.
Κεῖση, nomen mul. §. 359.
Κεῖω, nomen mul. §. 375.
Κρόκη, *trama*, per syncopen,
pro κροκίδα, à κροκίς, ἰδ, ἢ,
vel tanquam à κρόξ. The-
ma, κρόκη, ης, ἢ, *trama*.
ε. 536.
Κροκόπιον, *croceo peplo*, à
κρόκς, &, ὁ, *crocus*, & πῖπλον,
&, τὸ, *peplum*, vestis mulie-
bris. §. 358. 273.
Κρονίδης, &, ὁ, *filius* § κρόν,
h. e. *Saturni*. Sic vocatur ὁ

ζῶς. *κρονίδης*, Ionice, pro *κρονίδης*. ε. 18. 53. 9. 450.

Κρονίων, ωιϙ, idem quod *κρονίδης*, à *κρόνϙ*, & ο, *Saturnus*, qui sic videtur dictus à splendore. Hebr. *keren*, splendere. Fr. Iun. Aliis quasi *χρόνϙ* tempus: plurimum enim temporis conficit in emetiendo suo orbe. ε. 274. 9. 949.

Κροτάφοις, dat. pl. Ion. à *κρόταφϙ*, & ι, *tempus*, pars capitis, *ωρῶ* τὸ κροτεῖν τὴν εἰφῶν, quod ibi evidens sit venarum pulsus. α. 226.

Κρύϙ, εϙ, τὸ, *frigus*, hinc *κρυερὸς*, & Ionice *κρυερῶς*, *frigidus*. hinc *κρυόεις*, εἰϙ, ο, Poëtis idem quod *κρυερὸς*. ε. 492. θ. 657. 936.

Κρυπταδὴς, *secreti*, gen. à *κρυπταδϙ*, apud Poëtas idem quod *κρυπτός*, *occultus*. hinc & *κρύφϙ*, *abditus*. Th. *κρύπῳ*, ψω, *occulto*, abscondo, α. 2. ἐκρυβον. ε. 327. 787.

Κρύψι, α. 1. Ion. à *κρύπῳ*, *occulto*. hinc *κρύψας*, α. 1. part. *κρύψασα*, f. g. 9. 174. ε. 50. 402.

Κρώζῃ, præf. sub. à *κρώζω*, *cro cito*, quod est cornicis. ε. 745.

Κτεμνής, *occise*, part. α. 2. med. ab indic. ἐκτέμνω, ad formam *ιστέμνω*, ab α. 2. αἶτ. ἐκτίνω.

pro quo *Dores* ἔκταν. à *κτῆμι*, *occido*, f. *κλήσω*. Th. *κλείνω*. α. 402. ε. 539.

Κτείνων, gen. pl. à *κτεῖνον*, & τὸ, *possessio*. Poëtis idem quod *κλήμα* & *κτεῖαρ*, αἶος, τὸ, idem. Th. *κτεῖομαι*, f. ἥσομαι, *acquirō*. ε. 313.

Κτείνω, acc. à *κτεῖνας*, αἰϙ, part. α. 1. αἶτ. à *κτεῖνω*, *occido*, f. *κτεῖω*, p. ἐκτεῖνα, α. 2. ἐκτεῖνον, α. 1. ἐκτεῖνα. *κτενέω*, Doricè pro *κτεῖνω*, præf. inf. αἶτ. α. 414. 448.

Κτήμας, dat. pl. pro *κτήμασι*, per apocopen, à *κτῆμα*, *possessio*. Th. *κτεῖομαι*, ὀμαι, *acquirō*. ε. 34.

Κτητὴν, *famulam*, acc. à *κτητός*, *acquisibilis*. Th. *κτεῖομαι*, f. ἥσομαι, *acquirō*. ε. 404.

Κτύπϙ, *sonitus*, à *τύπῳ*, *pulsio*. α. 98.

Κυανόπιπλον, *caruleo peplo*. à *κύανϙ*, *caruleus*, & *πέπλον*, *peplum*. θ. 406.

Κυανόπτερον, *nigras alas habens*, ex *κύανϙ*, *caruleus*, & *πτερόν*, & τὸ, *ala*. α. 393.

Κυάνη, genit. à *κύανϙ*, *caruleus*. hinc *κυάνεια*, *nigra*, dat. pl. *κυανέησι* pro *κυανείαις*, & *κυανείων*, Æolicè, pro *κυανείων*. α. 7. 143. 249.

Κυανοχαίτης, & nom. ex *κύανϙ*, & ο, *caruleus*, color niger, & *χαίτη*

& χαίτη, ἡ, *juba*, coma. α. 120. θ. 278.

Κυανώπι, *nigroculam*, acc. à κυανώπις, ἡ, *caeruleus* aspectu, à κύανος, *caeruleus* & ὤψ, ὠπός, ὁ, *oculus*. Th. ὁπθῆμα, *video* p.m. ὠπα. α. 356.

Κυδαλίμω, *idem* quod κύδιμω, *gloriosus*, à κύδω, εἶ, τὸ, *gloria*. α. 74.

Κυδδω, εἶ, τὸ, *gloria*, in comp. κυδδίων, *gloriosior*, superl. κύδιστος, & ὁ, *gloriosissimus*. i. 311. θ. 548.

Κυδαίνων, *illustrans*, praef. part. à κυδαίω, *gloriosum* reddo, τας, p. κα. Th. κύδω, εἶ, τὸ, *gloria*. i. 38.

Κυδιόων, *exultans*, *jaetabundus*, praef. part. pro κυδίων, à κυδιάω, *glorior*, *jaetito*. Th. κδδω, εἶ, τὸ, *gloria*. α. 27.

Κυδιός, ἡ, ὀν, *inclytus*, *celebris*. Th. κδδω, εἶ, τὸ, *gloria*. i. 255.

Κυδιμῶς, & ὁ, *tumultus*, q. à κύω, *pario*, & δέιμα, *timor*. α. 156.

Κυθήρεια, ας, ἡ, *Venus*, ὅτι κδδω τὰς ἐρωτάς, *occultat* amorem *venereus*. *Tenebras* amat propter opera *tenebrarum*. θ. 934. 1008.

Κυθήροις, κυθήροις, dat. pl. à κύθηρω, & ὁ. Th. κυθήρα, *urbs* Cypri. θ. 192.

Κυκλοτερής, εἶ, ὁ, & ἡ, *tornando* *rotundus* factus, ex κύκλω, & ὁ, *circulus*, & τρέω, *terebro*. α. 208. θ. 145.

Κύκλωψ, ὠπω, ὁ, οἱ κύκλωπες, *Cyclopes*, ex κύκλω, & ὁ, *orbis*, *circulus*, & ὤψ, *oculus*. Th. ὁπθῆμα, *video*. θ. 144. 139.

Κύκνος. α. 65. 346. 368. 413. κύκνον. α. 57. 329. 331. 466. 472. κύκνι. α. 350. κύκνοι. α. 316.

Κυλινδέω, praef. ind. pass. à κυλινδω, *volvo*. hinc κυλινδόμεω. Th. κυλίω, ἵστα, *volvo*. α. 378. 438.

Κυμαίνω, genit. praef. part. à κυμαίνω, *fluctuo*. Th. κδμα, ατω, τὸ, *fluctus*. ε. 388.

Κύμαζα, nom. pl. à κύμα, ατος, τὸ, *fluctus*. q. à κυκώω, *miscéo*, unde est κύκημα, pro quo κύμα. κύματ'. θ. 252. i. 685.

Κυμαθλήγη, nomen mul. θ. 253.

Κύμω, acc. casus, à κύμη, ης, ἡ, nomen urbis. i. 634.

Κυμαπόλειαν, nomen mul. θ. 819.

Κυμοδόκη, ης, ἡ, nomen proprium mul. θ. 252.

Κυμοθόη, nomen proprium mul. θ. 245.

Κυνή, ης, ἡ, (sub. δόγῃ) *pellis* canis,

canis, *galea*. Th. κύων, κυῶς, Κωπίλαια, præf. part. f. g. à κυπίλω, *garrulo*. i. 372.

Κυμῶ, nomen mul. ♀. 255.

Κυπρωΐδα, epitheton Veneris, quæ nata dicitur in insula Cypri. Cuprum quoque ceu scortum, metallis omnibus miscridicitur, verum metri dimensio videtur postulare, ut hîc legatur κυπρωΐδῃ. ♀. 199.

Κύπεϙ, κ, nomen insulæ Veneri sacrae: unde & κύπερις *Venus*. ♀. 193.

Κυρήνας, a. i. part. à κυρίω, *incido*. Th. κύρω. fut. Æol. σω, *incido*. i. 753.

Κύρσῃ, a. i. inf. *incidere*. à κύρω, f. κύρω, κύρεας, a. i. part. α. 426. i. 689.

Κυοταμὴν, a. i. part. med. f. g. pro κυοταμῆν, quæ concepit, verbi κύωμαι, in utero gestor. Th. κύω, osculor. θ. 125. 405.

Κύων, κυῶς, ὁ, vel ἡ, canis. κυῶα, acc. κυῶι, nom. & acc. dual. κυοί, dativ. plur. ♀. 769. α. 303.

Κώμῃ, τϙ, τὸ, *veterius*, *somnus*. *profundus*. θ. 798.

Κώμαζον, imperf. Ion. pro κώμαζον, verbi κομίζω, *commessor*. Th. κώμῃς, κ, ὁ, *commessatio*. α. 181.

Κώμη, ης, ἡ, *vicinus*. α. 18. i. 637.

Λ.

Λάβῃσι, *prehenderit*, a. 2. 2ct. subj. σι est paragoge Ionica, à λαμβάνω, *accipio*, f. λαψομαι, p. λείληφα, Att. εἴληφα, aor. 2. ἔλαβον, inde in part. λαβὼν, ἔσσε, ὄν. ♀. 765. i. 466.

Λαγῶς, acc. pl. Dor. pro λαγῆς *leporis*. à λαγῶς, ἔ, ὁ, *lepus*: Atticè λαγῶς, ὦ, ex λα, particula quæ intendit significationem & ἔς, ὥτις, τὸ, *auris*, quia habet longas aures. Alii à λαῶ, τὸ βλέπω, *video*, quia dormit apertis oculis. α. 302.

Λαδῶνα, nomen fluv. acc. sing. ♀. 344.

Λάθεσθε, *obliviscimini*. 2. pl. a. 2. med. imperat. à λαοθαίνομαι, f. λήσομαι, præf. pass. λείλησμαι, a. 2. 2ct. ἔλαθον, præf. m. λείληθα. i. 262.

Λαδιφθῆγγοι, *facientis oblivisci vocem*. gen. Ion. à λαδιφθῆγγϙ, vocis oblivionem inducens. à λάθϙ, σϙ, τὸ, *oblivio*. Th. λήθω, *lateo*. & φθῆγγϙ, *sonus*, hoc à φθίγγομαι, f. γέγομαι, *loquor*. α. 131.

Λαῦτρω, *magnus maris fluctus*. ex λα *valde* & ἵνα *ire*. vel dictum

dictum quasi *λαίτμημα*.
 Nam quum universum di-
 stributum esset in partes
 duas, terram & mare, *λαὶδὸν*
τμήμα vocabatur ἡ θάλασ-
 σα. Vide in *τέμνω*, *seco*. i. 163.
Λαιψηροκέλευθον, *rapidum*, acc.
 ex *λαίλαψ*, *απ*, ἡ, *tempe-*
stas, & *κέλευθ*, *ε*, ἡ, *via*.
 θ. 379.
Λάκε, *crepitabat*, pro *ἐλακε*,
 a. 2. *act.* à *ληκίω*, *crepitum*
cio, a. 2. *ἐλακον*, *præt. med.*
λίλακα. θ. 694.
Λακέρυζα, *ης*, ἡ, *loquax*, *stri-*
dula. i. 745.
Λάμπιν, *collucebat*, *imperf. Ion.*
 pro *ἐλαμπιν*, à *λάμπω*, *lu-*
ceo, f. *ψω*, p. *φα*. α. 71.
Λαμπιζώντα, *fulgentia*. Poëtice
 pro *λαμπιζόντα*, à *λαμπίζω*,
luceo. dat. *λαμπιζώντι*, à
 Th. *λάμπω*, f. *ψω*, *luceo*.
 θ. 110.
Λαμπόρμον, *splendens*, *λαμπο-*
ρμόισι, dat. pl. *ionic. part.*
præf. Th. *λάμπω*. α. 145.
 θ. 186.
Λαμπερός, ἡ, ὄν, *splendidus*, *cla-*
rus, à *λάμπω*, *luceo*. θ. 18.
Λαομείδεια, *nomen propr. mul.*
 θ. 257.
Λαός, *populus*, *λαοῖσι*, dat. pl.
 Ion. Attice *λαῖος*, ὡ, ὁ, *popu-*
lus. θ. 430. i. 225. 241.
Λαοσκό, *populorum defensor*,

vel agitator. ex *λαός*, ὡ, ὁ, *po-*
pus, & *σκόω*, *servo*. Th. *σκό*,
salvus, vel ex *λαός* & *σείω*,
moveo. α. 37.
Λαπιθαῖων, pro *λαπιθῶν*, *genit.*
 pl. Dorice, à *nominativo*
λαπίθης, *ε*, ὁ, *Lapitha*. Vide
 in *Calepino*, *Lapitha*. α. 178.
Λαπῖν, *nomen viri*. θ. 1013.
Λάχεσις, in *Genit.* Atticè *λα-*
χέσεως, ἡ, *Lachesis*, *nomen*
Parcæ. à *λαγχάνω*, *sortior*.
 α. 258. θ. 218.
Λάχνη, *ης*, ἡ, *lanugo*, *vellus*.
 i. 511.
Λέγειν, *dicere*, *præf. inf. verbi*
λέγω, *dico*, f. *λίξω*, p. *λέλιχα*,
præt. m. λέλοχα. θ. 27.
Λειανόρη, *nomen propr. mul.*
suaviloqua. ex *λεῖ*, *ε*, ὁ,
levis, & *ἀγροῖομαι*, *conscio-*
nor. Th. *ἀγροῖ*, ἡ, *forum*.
 θ. 257.
Λείβεται, *stillat*. à *λείβω*, f. *ψω*.
 α. 390. i. 722.
Λειμῶνι, dat. à *λειμῶν*, ὡν, ὁ,
 Latine, *pratium*, q. d. *para-*
tium, ubi non opus est *satio-*
ne. Namque *injussa vire-*
scunt gramina. θ. 279.
Λείπειθ', pro *λείπετε*, *imperf.*
pass. Ion. verbi λείπω, *lin-*
quo, *relinquo*, f. *ψω*, p. *φα*,
 p. m. *λέλοιπα*, a. 2. m. *ἐλι-*
πόμην. θ. 490. i. 198.
Λειροίση, dat. sing. *florida*. Th.

λείριον, ϵ , $\tau\omicron$, *lilium* Hinc est
 λειριόεις, $\epsilon\iota\lambda\omicron$, δ , inf. g. λει-
 ριόεις α , *liliaceus*, α . & per
 syn. sp. *floridus*, *suavis*. θ. 41.
 Λελάθοιτο, poët. *lateret*, pro λά-
 θοιτο, α . 2. med. opt. à λαν-
 θάνομαι, *lateo*. Mutuatur sua
 tempora à λήθω, f. λήσω,
 α . 2. med. ἐλαθόμενω, hinc in
 opt. λαθόμενω, οιο, οίτο. p. m.
 λεληθμ. θ. 471.
 Λέλαπας, *strepis*, p. m. à. ληπείω,
resono, *crepo*. in α . 2. ἔλακον,
 unde est præt. med. λέλακα,
strepui. accipitur hic in signi-
 ficatione præsentis, cuius ge-
 neris apud Græcos sunt plu-
 rima. ϵ . 205.
 Λέλειπν, *relicta est*, præt. pass.
 λέλειμμαι, ψα, πια, à λεί-
 πω, *linguo*. ϵ . 282.
 Λελειχμότες, *lambentes*, part.
 præt. act. per syncopen, &
 epenthesein, ϵ , pro λει-
 χμότες, à λιχμώω. Th.
 est λείχω, *lingo*, f. ξω. θ. 826.
 Λέλοσχε, *consecuta est*, 3. sing.
 præt. med. indic. (tanquam
 à λείχω) Thema est λαχά-
 ρω, *fortior*, f. κληρώσμαι,
 α . 2. ἔλαχον, p. m. λέλοχα.
 θ. 203.
 Λέοντες, pl. num. à λέων, $\omicron\iota\lambda\omicron$, δ ,
leo. in dual. λέεσι, dat. pl.
 α . 175. 402.
 Λεπτή, *macilenta*, dat. à λεπτός,

ϵ , δ , *tenuis*, *exilis*, *viribus*
destitutus. ϵ . 495.
 Λερναίω, acc. Nomen hydræ. à
 λέρνη, $\eta\varsigma$, η , *palus Argivorum*
ubi erant sordium confuges.
 προν. λέρνη κακῶν, *Lerna ma-*
lorum. Dicitur hydra seu ser-
 pens λερναίη, quod in illa
 versata fuerit palude, à loco.
 θ. 314.
 Λέχη, dat. sing. à λέχη, $\eta\varsigma$, η ,
sermocinatio: & pro loco pu-
 blico sumitur, ubi confabu-
 lantur. ϵ . 499.
 Λούραλίοιζω, dat. pl. Ion. *tri-*
sibus. h. e. in casulis pauper-
 culorum, à λούραλος, ϵ , δ ,
pernitiosus, Thema λοιγός,
pernities. ϵ . 523.
 Λούκός, ϵ , δ , *candidus*, *albus*,
 affine τῷ λύσσω, *video*, alba
 sunt lucida, λούκοισιν, Ioni-
 cè, dat. pl. pro λούκοις. ϵ . 196.
 Λούκωλει, $\omicron$, *pulchris ulnis*, ex
 λούκη, *alba*, & ὠλένη, *ulna*,
 quæ habet candida brachia.
 θ. 914. 314.
 Λούσσωζω, *vident*, 3. pers. pl.
 præf. ind. à λύσσω, *video*,
 poëticum est. ϵ . 248.
 Λέχ, ϵ , $\tau\omicron$, *lectus*, dat. pl.
 λήχασσι, poëtice pro λέχσι.
 Th. λέγω, vel λήθωμαι, *cubo*,
dormio. θ. 57. 798.
 Λέων, *leo*. Vide paulo ante λέον-
 τες. θ. 323.

Λήγῃ, cessat, 3. pers. præf. à λή-
γω, cessō, desino, f. λήξω.
s. 412. θ. 48. 221.

Λήθῃ, latet. præf. ind. à λήθω,
lateo, f. λήσω, a. 2. ἔλαθον,
p. m. λείληθα. s. 266. 489.

Λήϊδ' , pro ληϊδῷ, acc. à ληϊς,
ιδῷ, ἡ, pecus. à λεία, ας, ἡ,
præda. ληϊς, proprie præda.
item pecus, quia pecudes à
prædonibus rapi & abigi so-
lent. s. 444.

Ληΐζει', sortitur. imperf. Ion.
verbi ληΐζομαι, nanciscor, f.
ίσομαι, hinc ληΐσσει', f. i. pro
ληΐσει'. Th. λεία, ας, ἡ, præ-
da. s. 320. 700.

Λήϊον, s, τὸ, seges. α. 288.

Ληωαῖνα, acc. a ληωαίων, ὦν, ὅ,
Iannuarius, quo Ethnici vi-
na libabant idolo Baccho.
Them. ληῶς, ἔ, ὅ, lacus preli-
torcu'arii, hinc Ληωαῖ, ὅ,
Bacchus. s. 502.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, oblivio, à
λήθω, seu λανθάνω, lateo.
s. 55.

Λητοῖδης, s, ὅ, Latona filius.
α. 479.

Λητώ, ὅ, ἔ, ἡ, Latona, acc.
λητώα, λητώ. s. 19. s. 769.

Λιγύς, stridulus, adverb. à λι-
γύς, εἶα, λιγύ, α. 206. à λίγ-
γω, strideo. Hinc λίγυρ, ὅ,
sonorus. λιγυρῶ. s. 581.

Λιγύφωνοι, arguta, nom. pl. qui-

bus vox erat gracilis, & acu-
ta, αἶς ἡ φωνὴ λιγεία. Th.
λίγῳ, f. ξῶ, strideo, & φωνή,
ἡς, ἡ, vox. θ. 275. 518.

Λίθον, acc. à λίθῳ, s, ὅ, lapis.
θ. 485. hinc λίθοις, dat. pl.
Ionicus. s. 622.

Λιλαίοιμοι, cupientes, præf.
part. à λιλαιομαι, apud poë-
tas idem quod γλίχομαι, cu-
pio, desidero, verba desiderii
regunt Genitivum. α. 113.

Λιμῶν, ὦν, ὅ, portus, q. ex λίαν
ιδῶν, quod ibi naves tutæ
à fluctuum agitatione con-
quiescunt. α. 207.

Λίμνη, ης, ἡ, stagnum, palus,
lacus, ὡς τὸ λίαν ιδῶν.
s. 365.

Λιμὸς, ἔ, ὅ, fames. s. 228. 300.

Λιπαρῶ, Ionicè pro λιπαρῶν,
splendidam, acc. sing. λιπα-
ρός, ἔ, ὦν, proprie pinguis, à
λίπῳ, ἔ, τὸ, pinguedo.
s. 63.

Λίπ', pro λίπῃ, (ut vult Tzet-
zes) dativus sing. à λίπος,
ἔ, τὸ, pinguedo. per apo-
strophum etiam diphthou-
gum abjici patet ex ἱλιάδ. α.
117. βέλομ' ἐγώ, pro βέλομαι
ἐγώ. Esset ergo appositio, pin-
guedine, nempe oleo, sicut di-
cimus, urbs Roma. At alii
λίπ', pro λιπαρῇ. s. 520.

Λιπίων, dialysi poetica pro λι-
πίων, .

- πέν , a. 2. act. infin. λῖπειν.
 3. pl. a. 2. act. opt. à λείπω,
 linquo, f. ψω, p. φα, a. 2.
 ἔλιπον, hinc in opt. λῖπομι,
 & in 3. pl. λῖπτειν, a. 2. part.
 λιπών, ἔσσι, ὄν. α. 332. ε. 435.
 Λίς, leo, acc. λίν. Poëticum est,
 pro λέων, ὄνις, ὁ. α. 172.
 Λίχμαζον, 3. pl. imperf. act.
 lingebant, à λιχμαζω, lingo,
 lambo. quod est à Them. λεί
 χω, f. ξω. α. 235.
 Λόγος, sermonem, acc. à λόγος,
 &, ὁ, dat. pl. Ion. λόγοιςιν.
 Th. λέγω, dico, f. ξω. præf.
 med. λέλογα. ε. 106. θ. 890.
 Λοισαμένη, lota, poëtica pro
 λοισμένη, part. a. 1. med.
 ubi & resolvitur in εο, & τὸ
 σιγμα duplicatur, lota, λεί-
 σθαι, lavari, poët. pro λύ-
 σθαι, præf. inf. pass. poëtæ
 abjiciunt τὸ υ, metri causa.
 Th. λύνω, f. σω, lauo. ε. 520.
 748.
 Λοιγός, ἔ, ὁ, pernicies α. 240.
 Λοιμὸν, acc. à λοιμός, ἔ, ὁ, pe-
 stis. ε. 241.
 Λοιδοπέτλω, prostremam, à λοί-
 σθαι, pro quo etiam λοί-
 σθαι, &, ὁ, prostremus, ul-
 timus. θ. 921.
 Λοκροί, nomen nationis, Locri.
 α. 25.
 Λυτρά, balneo, dat. à λυτράν ἔ,
 τὸ, lauacrum. λῦτρον vero
- aqua sordida, qua nos laui-
 mus. Accentu differunt. Th.
 λῦω, f. σω, lauo. ε. 751.
 Λοφίη, dorso, Ionicè pro λοφιά,
 dat. sing. à λοφιά, ἡ, cervix.
 Th. λόφος, &, ὁ, cervix, col-
 lum. α. 391.
 Λόχος, dat. pro ἐν λόχῳ, in insi-
 diis, ellipsis præpositionis ἐν.
 à λόχος, &, ὁ, insidia, à λείγ-
 μαί τὸ κῆμαί, jaceo, quod so-
 leant καθῆσθαι οἱ λοχῶντες,
 sedere insidiantes, hinc λο-
 χεύ, ὦ, insidior. θ. 174.
 Λοχοῖο, gen. sing. Ion. ex insi-
 diis, ubi additur præpositio,
 à λοχός, ἔ, ὁ, idem quod λό-
 χος, &, ὁ, insidia. θ. 178.
 Λυγγῆς, genit. à λυγρός, &, ὁ,
 ὁ, nomen gentis. α. 327.
 Λυγρή, pro λυγρὰ, Ionicè gra-
 vis, λύγρ' εἰδῆναι, pro λυγρὰ,
 odiosa edoctam. θ. 313.
 Λύκρον, acc. à λύκρος, &, ἡ, no-
 men urbis in Creta. θ. 477.
 482.
 Λυπηρς, molestus sis, 3. pers. præf.
 sub. à λυπῶ, ὦ, f. ἔσω, do-
 lore afficio, contristo. Th.
 λύπη, ης, ἡ, dolor. ε. 399.
 Λύσει, a. 1. act. infinit. & λύσει,
 pro ἔλυσι, a. 1. ind. solvit, h.
 e. liberavit. à λύω, solvo, f.
 λύσω, p. λέλυκα, a. 1. ἔλυ-
 σα. ε. 606.
 Λυσιάνισσα, nomen mul. θ. 258.
 Λυσι-

Λυσιμελής, *solvens membra*. *sol-*
mn epitheton est, à λύνω, *sol-*
vo, & μέλος, ἰ, ὅ, τὸ, *mem-*
brum. Alii tamen dictum
-putant, ἀπὸ τῆς λύειν τὰ μέλη
δήμαρ, id est, curas. θ. 911.

Λύσις, *solutionem*, à λύσις, ἰως,
ἦ. Th. λύω, *solvo*. ε. 402.

Λώβη, ἡς, ἦ, *contumelia*, πῖσαρ
λαώβην, *ulcisci contumeliam*
illatam. θ. 165.

Λωβητός, ὅ, ὁ, *infamia notatus*.
à λωβάομαι, ὤμα, *contume-*
lia afficio. Th. λώβη, ἡς, ἦ,
injuria. α. 366.

Λώϊον, *melius*, comp. à positivo
ἀγαθός, comp. λώϊον, *superl.*
λῶς. Th. λῶ, λῆς, *volo*.
ε. 348. 431.

Μ.

Μᾶζα, ἡς, ἦ, *libum*. Hinc
Latinum *massa*. ε. 588.

Μαίανδρος, ὅ, ὁ, *nomen fluvii*
θ. 339.

Μαίη, *proprie obstetrix*. Hic
vero *nomen mul. quæ fuit*
foror Atlantis. θ. 938.

Μαϊόμυροι, *inquirentes*, præf.
part. à μαίομαι, *cupio*, item
pro ζητῶ, *quæro*. Th. μαίω,
ῶ, *vehementer cupio*. ε. 530.

Μάκαρις, *beati*, nom. pl. à μαί-
καρ, αρ, ὁ κῆ ἦ, κῆ πῆ, *bea-*
tus, felix, in dat. pl. μακάρισσι,
& Ionicè μακαρίσσι. Μάκαρ,

sic videtur dici, quasi μή κη-
εῖ, (Dorice μακαεῖ) ὑποκει-
μῆρ, *morti non subiectus*:
hinc μακαεῖτης, ὅ, ὁ, *dicitur*,
ὅτι τοῖς ἀγίοις. ε. 138. 140.

Μακίλλω, acc. *ligonem* à μαί-
κελλω, ἦ, *ligo*, à μίω, & κέλλω,
moveo: Poëta propter me-
trum hic abjicit. ε. 468.

Μακρός, ὅ, ὁ, *longus*, κύμαρ
μακρῶ, *fluctus decumanus*. h. e.
magni, in acc. μακρῶ, Ion-
nicè pro μακρῶν, μακρῆσι,
dat. pl. pro μακράϊς, Ionicè.
Th. μήκ, ἰ, ὅ, τὸ, *longi-*
tudo. Dor. μήκ. ε. 288.
778. θ. 180.

Μαλακῶ, acc. f. g. & μαλακῶϊ-
σι, dat. pl. Ion. μαλακός, ὅ, ὁ,
mollis. Th. μαλάσσω, *mol-*
lio, f. ξω. θ. 90. 279. ε. 534.

Μαλάχη, ἡς, ἦ, *malva*, sic dicta,
quia alvum natura sua μα-
λάσσει, *mollit*. Th. μαλάσσω,
vel τῶ, f. ξω, *mollio*. ε. 41.

Μάλα, *valde*, adverb. & μάλ',
pro μάλω, in comp. μάλων,
superl. μάλιστε, *maxime*. ε.
202. 341. 308. α. 176. θ. 666.

Μαλερῶ, *flagranti*, dat. sing. à
μαλερός, ὅ, ὁ, *ustivus, perni-*
tiosus. Th. μαλός, pro ἀμα-
λός, ὅ, ὁ, *tener*. α. 18.

Μάλιστε. Vide in μάλω, *valde*.
ε. 341.

Μαλλοῖς, *velleribus*, dat. pl. à
μαλ-

μαλλός, ἔ, ὁ, *vellus, lana promissa.* ε. 232.

Μαπίζην, *apprehendere*, per syn-
copen ἔ ρ, pro μαρπίειν, à
μαρπίω, *apprehendo*, in a. 2.
infinit. μαρπεῖν, & poëtice
μαπεῖν, Ionicaque diæresi
μαπίειν, & poëtica reduplica-
tione μεμαρπίειν, præf. med.
μέμαρπα. α. 231. 252. & 304.

Μαρμαίρειαι, *splendida*, pl. f. g. à
μαρμαίρειϑ, *splendidus*. Th.
μαρμαίρω, *splendo*, f. αρϑ,
hinc in part. f. g. μαρμαίρου-
σα. θ. 699. 811.

Μαρναμύρας. Vide in μαρνάμεθ'.

ε. 162.

Μαρνώμεθ', pro μαρνάμεθα,
Ionicè pro ἐμαρνάμεθα, *pu-
gnemus*, 1. pl. sub. medii
μαρνάντε, & μαρνάνθ', 3. pl.
imperf. pro ἐμαρνάντε, Ionic.
Th. μαρναμαι, *pugno*. α.
110. 401. ε. 162.

Μαρτυρα, acc. sing. à μαρτυρε,
υρϑ, ὁ, *testis*, hinc μαρτυρεῖ-
σιν, dat. pl. Ionicè pro μαρ-
τυρεῖαις, à μαρτυρεία, ας, ἡ, *te-
stimonium*. ε. 369. 280.

Μασίτιω, *flagellaverunt*. 3.
dual. imperf. vel, a. 2. act.
à μασίω, poëtice pro μασι-
γῶ, *flagello*. duo illa tem-
pora hinc coincidunt. μα-
σιόων, *flagellans*, per synco-
pen pro μασιγῶν. Them. μα-

σιξ, ιγϑ, ἡ, *flagellum*. α.
431. 466.

Μασιχώνη, *mandenti*, dat. sing.
part. à μασιχάω, ὦ, & poëtice
μασιχῶ, μασιχάωνη, ὦπ, &
poëtice μασιχώνη. Sed de hac
voce altum est silentium in
omnibus Lexicis, quæ qui-
dem videre licuit. α. 389.

Μαψ, *sine usu, frustra*, Adv.
θ. 872.

Μαυρῆσι, *obscurant*. 3. pl. præf.
ind. per aphæresin pro ἀμαυ-
ρῆσι, ab ἀμαυρόω, *obscuro*,
offusco. Th. ἀμαυρός, ἔ, ὁ,
obscurus. ε. 323.

Μάχη, ης, ἡ, *pugna*, à μάχομαι,
f. μαχέμαι, & μαχήσομαι, p.
μεμάχημαι, *pugno, praelior*,
μάχοδω, 3. dual. imperf.
med. Ion. μαχέτασθ, a. 1. inf.
m. α. 176. 361. 387. 406.

Μαχλόταϑ, *salacissima*. à μά-
χλω, *libidinosus*. ε. 584.

Μέ, & μ' pro ἐμέ, acc. ab ἐγώ,
ego. θ. 24. ε. 660.

Μέγας, μεγάλη, μέγα, *magnus*,
a, um, *multus*, a, um, μέγα,
valde. ε. 58. μέγα νήπιε, *val-
de stulte*, h. e. *stultissime*, μέγ'
pro μέγα. μέγ' ἀμείνων, *mul-
tò melior*. ε. 774. item pro
μεγάλως. ibid. Comp. μέ-
ζων, ονϑ, superl. μέγισϑ,
η, ον, *maximus*. α. 237. ε. 147.
41.

Μεγα-

Μεγαθήρεϊ, dat. sing. à μεγαθήρης, magna fiducia prædictus. ex μέγας, μεγάλην, μέγα, magnus, α, κτ, & θύρεος, ε, & τὸ, fiducia. α. 385.

Μεγαθυμῶν, magnanimitas, acc. à μεγαθυμῶς, μεγαθύνων, ex μέγας, & θυμῶς, ὅ, ὁ, animus. α. 17. 57.

Μεγαλήτορα, acc. sing. à μεγαλήτωρ, magnanimitas, à μέγα, magnus, & ἥτορ, cor, animus. α. 450. Th. ἥτορ. μεγαλήτορες. ε. 654.

Μεγάροισι, dat. pl. Ion. à μέγαροι, α, τὸ, magnitudo. Th. μέγας. ε. 375. θ. 49.

Μεγέθι, dat. à μέγεθος, ε, & τὸ, magnitudo. Th. μέγας. α. 5.

Μεγέλα, τίχνα, perquam amabiles liberi, ex μέγα, valde, & ἐλάω, amo. alii legunt μεγέλα. θ. 240.

Μέγιστος, superlat. maximus, à μέγας, μείζων, major. θ. 49.

Μέδουσα, nomen mul. à μέδω, curo. μεδίωσα, præf. part. f. g. à μεδίω, idem quod μέδω, impero. θ. 276.

Μέζ', pro μέζη, ex μέζια, τὰ, prudenda. Thema μέσος, α, ὁ, medius. ε. 510.

Μεθ', pro μετ', præposit. cum gen. cum. cum acc. post. θ. 137. ε. 442. 445.

Μεθήσω, dimittam, f. i. Thema

ἵημι, f. ἵσω, p. εἶχα, a. 2. ἦν, unde μεθήμι, dimitto. ε. 207.

Μειδήσειν, a. i. à μειδίω, subrideo. μειδήματα, acc. pl. à μειδήμα. α. 115.

Μείζων, major, comparat. à μέγας, magnus, in superl. μέγιστος, maximus, in acc. sing. μείζω, ex μείζονα, μείζονα, α. ε. 270. 378.

Μείλιχος, α, ὁ, ἡ, blandus. hinc μελίχιος, α, ὁ, ἡ, idem. Th. μελίσσω, f. ξω, p. χε, delinno, demulceo. θ. 406. 92. 206.

Μείναντες, part. a. i. Thema, μένω, maneo, exspecto, f. μένω, p. μεμνήμηναι, a. i. ἔμεινα. hinc in aor. i. part. μείνας, ἀντ', ὁ. ε. 650.

Μείονα, acc. ex μείων, minor, in genit. μείονος, ὁ, ἡ, & τὸ μείον, est comparativus irregularis, nominis μικρός. ε. 688. θ. 447.

Μεῖς, mensis, Æolicè pro μένω, μένως, ὁ, mensis. ε. 555.

Μελαχραῖτις, acc. sing. à μελαχραΐτης, α, nigram caesaricam habens, ex μέλας, μέλαινα, μέλαινα, niger, τα, ατ, & χραΐτης, ης, ἡ, juba, caesaris. α. 186.

Μελάνδετον, nigro illigatus capulo. ex μέλας & δέω, ligo. α. 221.

Μελάν-

Μελαίνθησαν, 3. pl. a. i. pass. indic. Ion. *nigrescebant*. à μελαίνω, *denigro*, f. ανδ. Th. μέλας, ανδ., *niger*. α. 167. 300.

Μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger*, τα, τυτ. ε. 150. 634. θ. 69.

Μελεδώνας, acc. pl. *curas*. à μελεδών, ανδ., ο, *cura*. à μέλεδώνω, *curo*, ε. 66.

Μελέεσσι, & μέλεσσι, *membris*, dat. pl. Ion. & Poët. à μέλας, ε, το, *membrum*. ε. 148.

Μελέοις, dat. pl. *misericordis*. Th. μέλες, ε, ο, *vanus, infelix*. θ. 563.

Μελετάς, 2. pers. ind. præf. act. à μελετάω, α, *cura* gero. f. ήσω. Them. μέλες, *cura est*. ε. 314. 441.

Μελέτη, *meditatio*. Th. μέλες. ε. 78. 410.

Μελία, ας, ή, *fraxinus arbor*, hinc μελία, pro *Nymphis*, ita dictis. α. 420.

Μελίας, *Nymphæ creditæ sunt* dictæ μελία, ἀπὸ τοῦ ἐν ὄρεσι δένδροφόροις ἀνασπίσεως. Epitheton hoc ergo est à μελία, ας, ή, *fraxinus*. Ionice μελίη, μελιά, Dorice pro μελιά, gen. pl. ε. 144. θ. 187.

Μελιηδία, *dulcem*, acc. à μελιηδής, *dulcis instar mellis*. ex μέλι, & ήδύς, *suaavis*. ε. 170.

Μελισσάν, gen. pl. *Æol.* pro μελισσάν, à μελίσσα, vel ή, *apis*. ε. 303.

Μελίτη, ης, ή, *nomen proprium mul.* θ. 246.

Μελίφρονα, *dulcem*, acc. sing. à μελίφρων, qui mellea dulcedine animum perfundit, à μέλι, *mel*, ac φρῶν, *enōs, animus*. α. 428.

Μέλες, *cure sunt*. à μέλες, *im-personale, cura est*. θ. 216.

Μελπομένη, *nomen Musæ*. à μέλομαι, *cano*. θ. 77.

Μεμγίπειν. Vide paulo ante μεπίειν. α. 252.

Μέμβλομαι, η, εται, *curo*, pro μέλομαι, per syncopen, & pleonasmum τ β ad euphonia: & denique η Attico more in ω mutato. à μέλες, (*im-personale*) *cura est*. θ. 61.

Μεμαρπώς, *præf. med.* à μαρπῶ *corrumpio*. Vide supra μεπίειν. μέμαρπον, α. 2. act. *initialis litera repetitur*, prout in præterito fieri solet, pro ἔμαρπον, *præf. med.* μέμαρπα. ε. 202. α. 245.

Μεμαώς, μεμαώτες, *studentes*. perf. part. act. pro μεμαχώς, à μάω, α, *vehementer cupio*. α. 240. 414.

Μέμηλες, *cura est*, per syncopen pro μεμέληες, *præf. act.* Them. μέλες, μεμηλότα, acc.

πε, acc. pl. part. præt. s. 229.
529.

Μεμίξεται, *admiscebuntur*. 3.
sing. futuri paulo post, à μί-
γνυμι, f. μίξω, p. μέμιχα,
præt. pass. μίμισμαι, μέμι-
ξαι. s. 177.

Μίμνη), *meminit*. præt. perf.
pass. à μνάομαι, ὄμαι, *recor-*
dor. f. μνήσομαι, præt. μέμνη-
μαι, a. 1. pass. ἱμνήσω. θ.
103. s. 296. 420.

Μέμνονα, nomen viri. acc. sing.
à μέμνων. θ. 984.

Μίμνυς, *remugit*. præt. med. à
μυγῶ, μυγιο, in a. 2. act.
ἱμυγον, sicut à πμγῶ est ἱπ-
μυγ. Hinc præt. med. μέμνυ-
γα. s. 506.

Μέμψον), f. 1. m. à μέμφομαι,
accuso. s. 184.

Μῆν, *quidem*. s. 5. 12. 17. &c.
Μενεαίων, *furens*. præf. part. à
μδρεαίνω, cupio, ira percitus
sum. Th. μδρῶ, sῶ, τὸ,
animus. α. 361.

Μένειν, pro ἀειμδρεν, *expecta*,
præf. inf. à μδρῶ, *maneo*, ex-
specto, f. μδρῶ, p. μεμδρήκη,
a. 1. ἱμενα. s. 672.

Μενιδῶ, ὄῶ, ὤς, ἡ, nomen mul.
θ. 357.

Μενίωπη, nomen mul. q. d. *val-*
de robusta. θ. 260.

Μενόιτων. Nom. propr. θ. 514.

Μένῶ, sῶ, τὸ, *animus*, ira.

412. α. 235.

Μερίμνα, ης, ἡ, *cura*. s. 176.

Μερόπων, genit. pl. à μέροψ,
divisam vocem habens. ex
μέρῶ *pars*, & ὀψ *vox*. s.
109. 142.

Μέρμερα, *sollicita*, acc. pl. à
μέρμερῶ, s, ὀ, *anxius*. Th.
μερμαίρω, *anxie cogito*. θ.
603.

Μερμηράων, gen. pl. Æol. pro
μερμηρῶν, à μέρμερα, ἡ, *cura*.
Th. μερμαίρω, vel μερμέρω,
curo. θ. 55.

Μισαῖβα, loro, dat. sing. à μέσα-
ρον, s, τὸ, *medium lignum*
inter boves, ex μίσῶ, s, ὀ,
medius, & βῦς, *bos*. s. 467.

Μίσῶ, s, ὀ, *medius*, μέση,
media. μίσω, pro μίσου, Ροῦ-
rice, μισόθι, *adverb. in me-*
dio, μισόθιν, *è medio*, μισ-
σηγὺς, pro μισηγὺς, *adverb.*
inter. s. 231. 500. α. 367.
417.

Μισηγὺς, à μίσῶ, *medius*.
α. 417.

Μιστὲ, & μιστ', præposit. regit
genit. & acc. θ. 449. 137.

Μεζίδυπαι, *intermedia, incer-*
ta, à δῦπῶ, s, ὀ, *sonus aqua-*
rum ex alto ruentium. κα-
τὰ δῦπῶ, s, ὀ, *cataracta*,
quod est ab ὀράσσω. s. 821.

Μεζαναιῖτες, *cohabitatores*, acc.
pl. à μεζαναιῖτης, s, ὀ. Them.

- ναίω*, *habito*. ultima per naturam longa, hîc licentia Poëtica corripitur. §. 401.
Μεταξύ, idem quod *μεσσηνός*, *inter*. Th. *μετ.* ε. 392.
Μεταπρέπει, *eminet*, 3. pers. ind. à *μεταπρέπειω*, *decorus sum inter*. *μετέπρεπεν*, *præcellerat*, imperf. Th. *πρέπειω*, *decorus sum*. §. 430.
Μετασυναχίζετ', *ingemiscebas*, 3. sing. imperf. medii. Th. *συνός*, α, à, *angustus*. α. 92.
Μετατρέσκει, *qui potest converti*, *mutabilis*. Hinc *Μετατρέσκει ἔργα τελέσει*, *res in integrum restituant*, ex *μετ* & *τρέπω*, *verto*. §. 89.
Μεταφρενα, α, τὸ, *tergum*, q. d. post pectus. Th. *φρῶν*, *cuos*, η, *mens*. α. 223.
Μεταχρόνιαι, *in cælo degentes*, à *μεταχρόνιαι*. Sed sunt qui hic legant *μεταχρόνια*, ut sit relicta terra, à *χθών*, *terra*. Est & *χρόνιαι*, *cælum*, vel *μετ*, *trans*, q. d. quæ sunt trans tempus, à *χρόνιαι*, α, à, *tempus*. §. 269.
Μετέπει, *interlocutus est*, pro *μετέπει*, α. 1. ind. Th. *έπει*, *dico*, α. 1. imperat. *έπει*, *άπει*, aor. 2. ind. *έπει*, *ε*, ε. §. 643.
Μετέπει, præf. inf. cum dat. *interesse*, ex *μετ*, *inter*, &
- εἰμι*, *sum*. ε. 172.
Μετῶναχίζετ'. Vide in *μετῶναχίζετ'*. α. 92.
Μετῶπιθεν, & *μετῶπιθε*, *post*, adverb. Th. *ἐπίω*, *retrosum*. ε. 283. θ. 210.
Μετῶπρινόν, *in autumnno*. Adverb. à *μετῶπρινον*, *autumnalis*. Th. *ὀπῶρα*, α, η, *autumnus*. ε. 413.
Μετρίσθαι, præf. inf. pass. à *μετρίσθαι*, *μετρίσθαι*, *mensuram admitto*. Them. *μέτρον*, α, τὸ, *mensura*. ε. 347.
Μέτρον, α, τὸ, *mensura*. hinc *μέτερον*, α, ὁ, *modum non excedens*. ε. 131. 394.
Μετώπη, genit. à *μέτωπον*, α, τὸ, *frons*, ab *ὀπῶμαι*, *video*. α. 147. θ. 145.
Με, pro *με*, *me*, Dorice, genit. ab *ἐγώ*. θ. 644.
Μη, Adverbium prohibendi, *ne*. ε. 350. 405.
Μη, Adverbium negandi, *non*. ε. 21. 31. 352.
Μηδὲ, *neque*, & *μηδὲ*. ε. 486.
Μηδία, *consilia*, *genitalia*, à *μηδία*, ε, τὸ, *cura*, *consilium*, & significat etiam, *τὰ αἰδέϊα*, *prudenda*. §. 180. 398.
Μηδ', pro *μήτε*, idem quod *μηδὲ*. ε. 294. ut & *μήτ'*. ε. 268.
Μηδῶν, θ. 1001. *μηδῶν*, nomen viri,

virī, & μηδ'α, nomen mul.
 §. 961.

Μηδὲν, nihil, q. d. μηδὲ ἐν. ε.
 98. 393.

Μηδέποτε, & μηδέποτε, nun-
 quam, ex μηδὲ, neque, &
 ποτε, aliquando. Them. ὅτε,
 quando. ε. 715. 742.

Μηδέτε, pro ἐμὴδέτε. Vide μή-
 σατο, versabat, imperf. ver-
 bi μηδομαι, f. μήσομαι. Th.
 μηδ'α, ε'α, τὸ, cura. α. 34.

Μηδίῳν, gen. pl. Vide in μήδεα
 genitalia. §. 200.

Μηδ'α, ε'α, τὸ, cura, consi-
 lium: & significat etiam τὴν
 αἰδοῖα, prudenda. §. 180.

Μηκέτι, idem quod οὐκ ἔτι, non
 amplius. Thema, ἔτι, adhuc.
 ε. 172. α. 21.

Μῆλα, oves, à μῆλον, ε, τὸ.
 ε. 793. Sic & μῆλον, & Doricè,
 μῆλον, ε, τὸ, pomum. Th.
 μηλέα, ας, ἡ, malus arbor.
 §. 335. 284.

Μηλόβοις, nomen mul. q. d.
 ovium custos. §. 354.

Μῶν, ἢ μῶν, quanquam. α. 11.
 101.

Μῶος, genit. à μῶν, mensis,
 μῶα, acc. μῶων φθινόντων,
 mensibus decrefcentibus. ε.
 764. θ. 59.

Μῶιν, à μῶις, ε'α, ἡ, ira in ve-
 terata. α. 21.

Μήποτε, ne quando, ex μή, ne,

& ποτε, aliquando. Th. ὅτε,
 quando. ε. 86. 397.

Μήπως, ne quando. Them. πῶς
 (adverb. interrog.) quomodo?
 ε. 392.

Μηρίον, in μῆρον.

Μηρὸν, femur, crus, à nom. ὁ
 μηρὸς, ε. Dicitur & μηρίον,
 ε, τὸ, idem quod μηρὸς, fe-
 mur. α. 363. 335.

Μηρύσασθαι, α. i. med. infinit. à
 μηρύω, revolveo, intexo, ag-
 glomero, f. ὕσω. ε. 536.

Μήσατε, προέμήσατε, α. i. m. à
 μήδομαι, curam gero. Them.
 μηδ'α, ε'α, τὸ, cura. θ. 166.

Μήτηρ, ἡ, mater, μητρός, μη-
 τρι, & μητρί, acc. μητέρα,
 tantum. hinc μητρυά, & Io-
 nice, μητρυή, noverca. ε. 561.
 823. θ. 170.

Μητίετα, consultor, vocativus
 pro nominativo, μετίετης, ε,
 ὁ, μήτις, ε'α, ἡ, consilium,
 à μηδομαι. item θ. 358. No-
 men mul. μήτιν. §. 886. ε.
 104. α. 35.

Μητιόειν, genit. ὡς & μητιόεν-
 τος, à consulto, consilio pol-
 lente, à μητιόεις, ε'α, ὁ. The-
 ma, μήτις, ε'α, ἡ, consilium.
 ε. 51. θ. 457.

Μηχανάα, machinatur, 3. præf.
 ind. m. pro μηχανάται, per
 Poëticam novi ἔ'α'λφα e-
 penthesin. Sic pro ὁποτε-

- παῖς, *puerulus*, dicunt me-
tri causa ἀποτροπαῖος, à μη-
χανάω, *machinor*. Thema,
μηχανή, ἥς, ἡ, *artificium*.
s. 239.
- Μηχανή, ἥς, ἡ, *artificium*, *ma-
china*. pl. αἱ μηχαναί. θ. 146.
- Μία, ας, una, in dat. μιᾷ, & Io-
nise, μιῇ, in masc. εἷς, unus.
θ. 321. 792.
- Μιγεῖσα, a. 2. part. pass. f. g.
à μίγνυμι, *misceo*. f. μίξω,
p. μέμιχα, a. 2. pass. ἐμίχην,
a. 2. part. μιγεῖς, præt. pass.
μέμιγμα, ξας, κτας, a. 1. pass.
ἐμίχθην, &c. μιγήμεθα, Do-
rice, pro μιγνῶμαι, a. 2. pass.
infin. paulo post fut. μεμί-
ξομαι. θ. 53. 305. 970.
- Μίμανθα, acc. μέμας, αἷον, ὁ,
nomen viri. α. 186.
- Μίμνη, *manet*, 3. pers. præf. ind.
à μίμνω, verbum Poët. pro
μῆνω, f. νῶ, *maneo*. s. 518.
- Μιν, ipsam, Poët. pro αὐτὴν, αὐ-
τῇ. s. 18. 48. θ. 127.
- Μινύθη, *minuit*, 3. præf. ind. ut,
μινύθη, sub. *minuatur*. à μι-
νύω, *minuo*. Th. μινυός, ὅ,
ὁ, *parvus*. s. 6. 407.
- Μίωον, genit. à μίνας, αἷον, ὁ,
nomen viri. θ. 948.
- Μισγῶνται, præf. part. à μίσσω,
idem quod μίγνυμι, *misceo*,
f. μίξω, p. χα, a. 2. ἔμιχον.
θ. 238.
- Μισθός, ὅ, ὁ. *merces*, μισθός
ὁ ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημνός. ἀρ-
κίον ἔσω, ein wort ein wort/
ein man ein man. s. 368.
- Μιχθεῖς, & μιχθεῖς, a. 1. part.
pass. Vide paulo ante μιγεῖ-
σα. θ. 923. 288.
- Μνημοσύνη, nomen Deæ, &
idem quod μνήμη, ἡ, *memo-
ria*. Th. μνάομαι, f. ἡσομαι,
memoro, *commemoro*. θ. 54.
915. hinc a. 1. med. μνησά-
μενοι, *memores*. θ. 651.
- Μογήσας, *perpassus*, a. 1. part.
à μογίω, ὁ, *arummas patior*.
Them. μόγος, υ, ὁ, *labor*.
θ. 997.
- Μόθον, acc. *rugnam*. à μόθον,
υ, ὁ, q. ὡς τὸ ὁμῶς εἶναι, à
concurrento. α. 158.
- Μοι, pro ἐμοί, *mihi*, per aphæ-
relin, ab ἐγώ, *ego*. θ. 30.
- Μοῖρα, ρας, *fatum*, à μείρω,
divido, in præf. med. μέμω-
ρα, unde est μόρος, υ, ὁ, *fa-
tum*, *mors*, & μοῖρα, ας, ἡ,
propriè, *portio*. item, *fatum*,
idem quod εἰμαρμένη, quæ
omnia ejusdem sunt etymo-
logiæ. Sic enim dicitur *fa-
tum* quasi *effatum*, quod Deus
prout decrevit & in seipso
q. effatus est, distribuat sua,
& cuique suam assignet for-
tem, in qua acquiescere de-
bet. Secus qui agunt, dicun-
tur,

- tur, μεμψίμοιροι. i. 743. §. 204. 607.
- Μολπή, dat. sing. à μολπῇ, *cantilena*. hoc à μέλπομαι, *canto*, in præf. med. μέμολπα. §. 69.
- Μόρϑ, κ. Vide in μοῖρα.
- Μορφῶς, *nigra*, genit. Ion. à μορφῶς, *obscurus*. ab ὀρφνῇ, *caligo*. α. 134.
- Μυροῦχος, *unicus*, à μῦνϑ, pro μῦνϑ, *sokus*, & γίνομαι, *nascor*. i. 374. §. 426.
- Μῦνϑ, pro μῦνϑ, *sokus*, Poëtice. §. 143. i. 96.
- Μῦσαι, nom. pl. & in genit. pl. *μουσίων*, Æolice, pro μουσῶν, à μῦσαι, ης, ἡ, *Musa*, dat. pl. μῦσῃσ', pro μῦσαισι. §. 100. i. 1. 656.
- Μόχθϑ, κ, ὁ, *labor*. α. 306.
- Μόψον, *nomen viri*. α. 181.
- Μυδαλίον χρῶτα, *madidum corpus*. Th. μυδαίω, *destillo*, f. ἤσω. i. 554. α. 270.
- Μυθηποιέμῳ, *dixero*, a. i. m. opt. Vide in μῦθϑ. i. 10. §. 28.
- Μῦθϑ, κ, ὁ, *verbum*, *sermo*, dat. pl. μῦθοισι. Ion. Hinc est verbum μυθόμαι, *disco*, μυθηποιέμῳ, *dixero*, a. i. med. opt. μυθήσασθαι, a. i. inf. m. §. 24. i. 10.
- Μυλιόωντες, præf. part. pro μυλιάωντες, ex μυλιάω, α, *denti-*
- buis frondeo*, epenthesi Poëtica, ὄ μικρῶ. Scilicet præcedenti syllaba brevi interponitur ο μικρῶν, ut, ὀράω, ὀράδ, ὀρώω, ac præcedenti syllaba longa, interponitur ω μίξα, ut, ἡβάω δ, Poëtice, ἡβάω, ζάω ζάδ, ζώω. Th. μύλη, ης, ἡ, *mola*, *molaris dens*. i. 528.
- Μύξα, nom. pl. à μύξα, ας, ἡ, *mucor*, *mucus*, τ' ἐν τῷ ῥίτι μύξαι ῥίον, *cujus quidem ex naribus mucores fluebant*. α. 267.
- Μύρετ, imperf. Ion. pass. *lugebat*, à μύρω, propriè *fluo*, at μύρομαι, *lugeo*, ubi lacrymæ per genas defluunt. i. 204.
- Μύριοι, *mille*, οἱ μύριοι, *infiniti*. *innumeri*, à μυρίϑ, κ, ὁ, *infinitus*. i. 250. 100.
- Μυρμιδόνων, gen. pl. *Græcorum*, à μυρμιδῶν, ὀνϑ, *Græcus*. Vide μῶρμϑ, κ, ὁ, *formica*. α. 380. 474.
- Μῦρον, *prima longa*, 3. pl. imperf. act. pro ἴμυρον, à μύρω, *madeo*, *fluo*, *unguentis imbuo*, à μύρον, κ, τὸ, *unguentum*. α. 132.
- Μυχῶ, dat. sing. *in recessu*, *in penetrati*, à μυχῶς, κ, *penetrati*, à μύω, *claudio*, f. σω. §. 116. 1014.
- Μάλας, *bellum*, *stragem*, à nom. μάλαϑ,

μᾶλ', pro quo etiam μᾶλ'. α. 257.

Μᾶμ', ὁ, *Momus*, Deus quidam reliquorum omnium Deorum irrisor & reprehensor. sumitur & pro dedecore. ϑ. 214.

N.

NΑἶ', incolit, à ναίω, habitato, incolo. ε. 8. ναῖον, pro ἱεῖον, imperf. Hinc ναεπῶ, idem quod ναίω, ναεπᾶς, 3. pl. ind. præf. Hinc ναόσατο, habitavit, a. i. m. pro ἐναόσατο, & hoc pro ἐναόσατο, à ναίω, habito. in Themate, ναίω. ϑ. 387. 775. ε. 637.

Ναόβλην, fluentium. gen. pl. part. præf. à ναίω, fluo. Th. ναίω. ε. 548.

Ναύρηκι, dat. sing. à ναύρηξ, ηκ', ὁ, *ferula, bacillus*. ε. 52.

Ναυσίβοον, nomen viri, qui navicurrit. Navem Plautus vocat ligneum equum. ϑ. 1016.

Ναυσίβοον, nomen viri, cujus animus est in navibus. ϑ. 1017.

Ναύταις, acc. pl. à ναύτης, α, ὁ, *navita*, à ναῦς, ναὺς, ἡ, *navis*. ϑ. 876.

Ναυηλίας, genit. Ion. à ναυηλία, ας, ἡ, *navigatio*. Th. ναῦς, *navis*. ε. 616. 640.

Νῆας, *naves*, acc. pl. pro νῆες, & simpl. ναῦς, à ναῦς, *navis*, genit. ναὺς, & Att. νῆος, & Poët. νηὸς, dat. νηϊ, acc. ναῦν. ε. 245.

Νέομαι, præf. inf. *redire*, à νέω, μαι, vel ex νέω, eo, *redeo*. ε. 552. 671.

Νῆ, *net*, spinnet / à νέω, f. ἦω, no, neo. ε. 775.

Νείκεα, acc. pl. à νείκω, ε', τὸ, *contentio*, νείκει, pro νείκεα, *lites*, νείκειν, *probris affecerit*, pro νείκει, 3. sing. præf. act. subj. à νείκω, ᾧ. Them. νείκω, ε', τὸ, *jurgium*, *lis*. Quidam componunt ex νη, non, & εἰλω, *cedo*. hinc νεικιστήρα, *conviciatorem*, acc. à νεικιστήρ. Th. νείκω. ε. 33. 35. 714. ϑ. 87. 208.

Νεῖλα, α, ὁ, nomen fluvii maximi. ϑ. 338.

Νεῖθε, adverb. loci, pro νεαῖθε, *in imo fundo*, νεῖθεν, *ex ima parte*, à νεῖ, novellus. Th. νέω, α, ὁ, *novus*. ϑ. 567.

Νεῖ, α, ἡ, Ion. pro νεὸς, ἡ, *novalis*. ε. 461. ϑ. 971.

Νεῖσαν, *navigant*, 3. pl. præf. à νεῖσομαι, eo, *naviga*. Th. νέω, eo, *redeo*. ε. 235.

Νεῖλαρ, genit. à νείλαρ, αρ', τὸ, *potus generosus*. ϑ. 640. 796.

Νεμεῖς, nomen regionis, sic dictæ

dictæ à *nemoribus*, νέμω, ἰμέω, τὸ, *nemus*. à νέμω, *pasco*. hinc νέμω, *Nemeus*. §. 327. 329. 331.

Νέμεις, εὖς, ἡ, *indignatio*, à νέμισω, *indignor*. Est & nomen certæ Deæ, quæ præ cæteris insolentiam hominum reprimere, & de injuriis pœnas sumere solet. i. 198. §. 223.

Νεμεσᾶ, *indigne fert*, Poëtice, pro νέμισα, 3. præsent. ind. à νέμισω, ᾶ, *irascor*, *succenseo*. i. 754. 739.

Νέμω, 3. *frangitur*, 3. præf. pass. νέμωμαι. Them. νέμω, f. μῶ, *possideo*, *tribuo*, p. νενέμηκα, a. i. ἐνέμω. i. 229. 119.

Νεοφάνης, ἰέω, ὁ, ἡ, *nuper virens*, ex νέω, & ὁ, novus, & φαίω, *vireo*. §. 576.

Νεοκηδής, ἰέω, *recentem dolorem habens*, νεοκηδί, dat. Th. κηδέω, ἰέω, τὸ, *cura*, & νέω, & ὁ, *novus*, *recens*. §. 98.

Νέον, *recens*, *nuper*. Th. νέω, *novus*. i. 567. 672.

Νεώτερος, *recens vulneratus*, à νέω, *novus*, & ἔτιω, ᾶ, f. ἔσω, *vulnero*. α. 157.

Νέστος, nomen fluvii. §. 341.

Νέωσιν, *natabunt*, *vergent*, præf. ind. opt. à νέω, *inipio*, *mito*, f. ὄσω. i. 471.

Νέωρον, dat. à νεῦρον, *nervus*. hinc νέωρης, genit. Ionice, à νέωρι, ῥῆς, ἡ, *nervus arcus*. i. 542. α. 409.

Νεφέλη, *nubes*, in dat. pl. νεφέλησ'. §. 745.

Νεφεληφέρετος, genit. Æol. à νεφεληφέρετης, & ὁ, *nubes excitans*, ex νεφέλη, *nubes*, & ἐγείρω, *excito*. i. 99. θ. 944.

Νέφος, ἰέω, τὸ, *nubes*, dat. pl. lon. νεφέεσσι. i. 202.

Νεωμύη, *iterata*, præf. part f. g. scil. γῆ, à νέω, *tenovo*. Th. νέω, *novus*. i. 460.

Νεώτερος, *junior*, comp. in superl. νεώτατος, à νέω, *novus*. i. 443.

Νῆ', pro νῆα, acc. Poët. pro νᾶν, *navem*, à νῆς, νηός, dat. pl. νηέσιν. i. 641. 163. §. 641.

Νηδύς, acc. à νηδύς, ἰέω, ἡ, *venter*. θ. 460. 487. 890.

Νῆα, *navalia*, à νῆι, & ὁ, *navalis*. Thema, ναῦς, *navis*. i. 806.

Νῆκροι, *sine cornibus*. à νῆκερ, & ὁ κῆ, ex νῆ, & κέρως, αἰέω, τὸ, *cornu*. i. 527.

Νήκεσιν, *insanabiliter*, ex νῆ, negandi particula & αἰέω, *sano*. i. 281.

Νηλεὴς, ἰέω, ὁ κῆ, *crudelis*. νηλεῖ, per sync. pro νηλεῖς, dat. sing. ex νῆ, & ἔλω, ἰέω, τὸ.

- misericordia*. Sic & ηλεης, *facuus*, pro ηλεης. §. 770. 765.
- Νηλεόποιον, *immitis*, crudeli supplicio puniens, à ποινη, *pena*, & ηλεης, *immitis*. §. 217.
- Νήματ', pro νήματ', *fila*, à νῆμα, τὸ, *filum*. Th. νῆω, *neo*. s. 775.
- Νημερτής, *verus*. Th. ἀμαρτάνω, *aberro*, f. ἤσω, a. 2. ἤμαρτον, & νημερτής, *nomen proprium* mul. §. 234. 262.
- Νηοῖς, *templis*, pro ναοῖς, à ναός, ὦ, ὅ, *templum*. §. 990.
- Νηοπόλον, *adituum*, à νηοπόλ, υ, ὅ, *adituum*, qui circa templum versatur, ex νηός, pro ναός, & πολίω, *verso*. item, *versor*. §. 991.
- Νηός, *navis*, genit. Poët. dat. pl. νηυσί. Vide in νῆας. s. 626. 632.
- Νήπιον, υ, ὅ, *infans*, vocat. νήπι. s. 284. 130.
- Νηρῆον, pro νηρίως, à νηρός, νηρία, *nomen viri*. θ. 240. 233.
- Νηερίον, ex νη *negativo*, & ἔεις, ἰδον, ἡ, *lis*, tanta, ut adversus eam non integrum sit sese opponere. Epitheton sylvæ. s. 509.
- Νησσίη, *nomen mul.* à νῆσος, *insula*, q. d. in salo. §. 249. 964.
- Νήσοις, *insula*, dat. pl. Ion. à νῆσος, υ, ἡ, *insula*. s. 169.
- Νησών, *nomen mul.* θ. 261. 1014.
- Νηυσί, dat. pl. à ναῦς, *navis*. Vide in νῆας. s. 632.
- Νήυτμος, *anima expert*, ex νῆ, *negativo*, & αὐτμή, ἡς, ἡ, *spiritus*. Alii legunt, νήπιμος, *infans*. §. 795.
- Νῆχον, pro ἔνηχον, *natabant*, à νῆχω, ξω, *idem cum νῆω*, *na-to*. α. 317. 211.
- Νίκη, νίκης, *victoria*, à νικάω, f. ἤσω, *vinco*. α. 311. s. 209.
- Νικηθεῖς, *victus*, part. a. i. pass. νικῆσας, part. a. i. act. à νικάω, ὦ, *vinco*, f. ἤσω, p. νενίκηκα. §. 496. 73.
- Νίσσοντ', *imperf.* pro νίσσωντο, *revertebantur*. Vide νίσσωμαι, *redeo*, pro quo, νίσσομαι, seu νείσσομαι. α. 469.
- Νίφα, acc. per apocopen pro νιφάδα, à νιφάς, αἶδς, ἡ, *nix*. à νίφω, *ningo*, f. ψω, p. φα. s. 533.
- Νιφόνιον, g. sing. à νιφόνιος, *nivofusus*, à νίφω, f. ψω, p. φα, *ningo*. §. 42. 62. 118.
- Νιψάμενον, *lotus*, a. i. part. m. à νίπω, *lavo*, f. ψω. s. 737.
- Νοήν, *sapit*, 3. præf. sub. à νοίω, ὦ, νοεύντις, Doricè pro νοεύντις, *cogitantes*, præf. part. Th. νόον, νοῦς, *mens*. s. 294. 259.

Νόημ', pro νόημα, τὸ, *intellectus, cogitatio*. Th. νόησις, νῆσις. α. 222.

Νόησας, a. i. part. νόησας, inf. νόησις, pro ἐνόησας, Ion. a. i. ind. Th. νόησις, νῆσις, *mens*. ε. 12. 482. θ. 838.

Νομήν, *pabulum*, acc. à νομήν, ἔ, ὅ, *pabulum*. Th. νόμιμα, παύω. ε. 524. 401.

Νόμος, lex, νόμοις, *leges*, à νόμιμα, *tribuo*. ε. 274. θ. 66.

Νόος, νῆσις, ὅ, *mens*, νόοιο, gen. Ion. ε. 683. 481. θ. 661.

Νόσφι, *absque*, ut & νόσφιν, *seorsum*. ε. 91. νόσφιν ἄτερ τι κακῶν, hoc est, *plane absque malis*. Adverbia quæcunque ingeminata, sunt ἐμφασηνά. ε. 91. θ. 870.

Νότος, ν, ὅ, νότοιο, gen. Ion. *notus, auster*. ε. 673. θ. 380.

Νῶστος, ν, ἡ, Ionicè, pro νόστος, ν, ἡ, *morbis*. ε. 102. θ. 527.

Νυ, apud Poëtas est particula expletiva. ε. 205. 262.

Νύκτα, *noctem*, acc. à νύξ, *nox*. νύκτι, pro νύκτα. θ. 166. ε. 102.

Νύκτωρ, adv. *noctem*, à νύξ, νύκτις, ἡ, *nox*. ε. 175.

Νύμφη, νς, ἡ, *Nympha*, νυμφίαν, *nympharum*, Ionicè, pro νυμφῶν, à νύμφη, *sponsa*, h. e. *promissa, nempe fœdere promissa, fœderata*. θ. 298. 305.

Νῦν, *nunc*, adverb. temporis. ε. 174. 200. α. 99.

Νύξ, νύκτις, ἡ, *nox*, νύκτι, pro νύκτα, acc. sing. ε. 17.

Νυχίη, *nocturna*. Thema, νύξ, νυχίη, *nocturna*, pro *noctem*. Sic Vergil. Georg. 3. *lupus nocturnus obambulat*. ε. 521.

Νύσσεις, præf. part. à νύσσω, *pungo*, f. ξω. α. 62.

Νῶθ' pro νῶτα, à νῶτος, ν, ὅ, *dorsum*, in pl. τὰ νῶτα α. 286.

Νῶϊ, & νῶιν, in genit. & dat. duali. Thema, ἐγὼ, ego. α. 358.

Νωμήσας, *vibrans*, a. i. part. à νωμάω, *agito, moveo*, à νέμω, *sicut σπρώβω*, à σπρίβω. α. 462.

Νώυμος, *ignobilis*, ex νή, & ὄνομα, Æol. pro ὄνομα, *nomen*. ε. 153.

Νῶτα, pl. num. à νῶτος, ν, ὅ, *dorsum*, & in pl. τὰ νῶτα. ε. 532. α. 167. θ. 762.

Ξ.

ΞΑ, ξή, *nomen mul.* θ. 356. & ξανθή, ἡς, ἡ, *flava*. θ. 947.

Ξείν, Poëtice pro ξέν, ν, *peregrinus*. ε. 181. dat. pl. ξείνοις. ε. 223.

Ξειροδόκω, *hospiti*, dat. à ξειροδόκω, Ionicè pro ξειροδόκω, ν, ὅ, *qui recipit peregrinos, hospes publicus*, ex

ξίϑ , & δίχομα, f. δίχομα, capio. ε. 181.

Ξεῖνι, *rafiles*, à ξεῖνός, ἄ, ὁ. Th. ξίω, f. ἔσω, rado. α. 133.

Ξύλα, *ligna*, à ξύλον, κ, τὸ, *lignum*. ε. 806.

Ξύμπασα, *universa*, in m. g. ξύμπαι. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis* ε. 238.

Ξωὶ, *Attricè pro σιω, cum, præposit. dativum solum regens.* θ. 347.

Ξωήονας, *participes*, acc. pl. à ξωήων, οἱϑ, ὁ κὶ ἡ, à ξωός, pro κοινός, *communis*, unde ξυνήων, οἱϑ, ὁ κὶ ἡ. θ. 595.

Ξωιόντων, *confligentibus*, part. a. 2. act. genit. à ξωίημι, *congregior, confligo, vel ξωίεμι*. Th. ἴημι, & εἶμι, eo. illud in a. 2. ἴον, εἰ, ε. θ. 705.

Ο.

Ο', *Ille*, ἔργ. 89. ἀσπ. 135. & ὁ ponitur pro ὅπ. α. 22.

Ο'άρεις, *confabulationes*, acc. pl. nam pro ὅαρις, dicimus & ὅαροι. Th. ὅαρ, αρϑ, ἡ, κχορ. θ. 205.

Ο'βειμον, *terribilem, fortiter*, ponitur adverbialiter, ab ὀβειμϑ, *validus*, hoc à βεαία, *fortis sum*. θ. 839. α. 135.

Ο'βειμοεργός, *fortium facinorum patrator, composita cum*

vocè ἔργον sunt ὀβύπια. θ. 996.

Ο'βειμοθρμϑ, κ, ὁ, ab ὀβειμορ, *robustus*, & hoc à βεαία, *robustum reddo*, & θρμρς, *animus*. θ. 140.

Ο'βειμοπατρης, *forti patre nata*, genit. sing. ab ὀβειμοπατρῆ. Epith. Palladis, ab ὀβειμϑ, *fortis*, & πατρῆς, ἑρϑ, *pater*. θ. 587.

Ο'γδάτη, dat. ab ὀγδάτϑ, poët. pro ὀγδοϑ, *οκταυνις* Th. ὀκτώ, οκτο. ε. 788. 770.

Ο'γμ, g. m. ε. 355. ὄγμ, g. n. ε. 244. & ὄδ', pro ὄδι. ε. 361.

Ο'δόντα, *dentem*, acc. ab ὀδός, ὀντϑ, ὁ, *dens*. α. 146. 235.

Ο'δός, ὀδῶ, ἡ, *via* ε. 577. 727.

Ο'δυσῆι, dat. & ὀδυσαῖϑ, pro ὀδυσίως, genit. Ion. ab ὀδυσαίης, *Ulysses*. θ. 1012. 1016.

Ο'δύσατο, 3. sing. a. i. med. *iratus fuit*, ab ὀδύζομαι, f. ὀδύσομαι, a. i. med. ὀδυσαίμεν. Th. ὀδύσσω, *irascor*. θ. 1012.

Ο'ζϑ, κ, ὁ, proprie significat *ramusculum, stolonem*. Metaphoricè, homo bellicosus Ο'ζϑ Ἀρηϑ dicitur, quasi ramus è Martis stirpe prognatus. α. 181.

Ο'θρύϑ, genit. ab ὀθρύς, ὕϑ, ἡ, *nomen montis*. θ. 632.

Οἱ, illi. ε. 69. 77. 86. 118.

Οἱ,

Οἱ, *qui*. s. 39. 123. α. 84.
 Οἱ, *qui*. s. 39. αἰόλ. s. 118.
 Οἱ, *an* οἱ, *legend. illi*. θ. 503. h. e.
 αὐτοῖς, *illi*, ab ἑ, αἰ, ἑ. s. 69.

73. 76. 77. 263. α. 20.

Οἷα. α. 288. 301.

Οἷα, *qualia*, ab οἷ, s, ὁ, *qualis*. α. 400. θ. 93.

Οἷα, *aperi*, *præf. imperat. act.*
 ab οἷω, *aperio*, f. οἷω, p.
 ὥρα, & ἑώρα, *præt. med. ἑω-
 ρα*. s. 817.

Οἰδιπόδας, *genit. Æol. pro οἰ-
 διπόδης*, ab οἰδιπόδης, s, ὁ, *no-
 men viri*. s. 162.

Οἶδ', *pro οἶδε, novit. præf. med.*
 οἶδα, *pro οἶδαθα, nosti. ἦα*,
 Æolica *paragoge, præf. med.*
 οἶδα, ας, ε. ab εἶδω, *vel εἶδη-
 μι*, *scio*, f. εἶδῃω, p. εἶδηα.
 s. 454. α. 355.

Οἰδμαζ, *dat. sing. ab οἰδμα, per
 syncopen pro εἶδημα, αἶ, n.*
g. tumor. Th. οἰδῶ, *vel οἰ-
 δῶω*, f. ἦω, *tumeo, inflatus
 sum*. θ. 109. 131.

Οἷζυ, *genit. ab οἷζυς, ὕ, ἦ,
 ἦ, erumna*, in acc. οἷζυν,
 hinc οἷζυρὸς, *calamitosus*,
 οἷζυρῆ, ἦ, *Ionice pro ἑ*. s. 113.
 193. 637. θ. 214.

Οἰκίαν, *poëtice pro οἰκίαν*,
*præf. part. habitans, com-
 morans*, f. ἦω, p. ὥκηα, ab
 οἰκίω. Th. οἶκ, s, ὁ, *do-
 mus*. θ. 330.

Οἰκῆια, τὰ, *res domestica*, ab
 οἰκῆι, Ion. pro οἰκῆι, *domesticus*. Th. οἶκος, s, ὁ,
domus. s. 455.

Οἶκον, *acc. ab οἶκος, s, οἶκί, pro
 οἰκία, à singul. οἰκίον, s, πῖ,
 domuncula*, οἶκον δὲ & οἶκα-
 δὲ, *domum*. s. 574. 521. θ. 64.
 758.

Οἶμος, s, ὁ, ἦ, *semita*, idem
 quod εἶμῃ, ης, ἦ, *via, se-
 mita*. s. 288.

Οἰνῶν, *genit. pl. Ion. pro οἰ-
 νῶν*, ab οἶν, ης, ἦ, *vitis*. Th.
 οἶν, s, ὁ, *vinum*. s. 570.

Οἶονι, *dat. sing. nigro. οἶονα*,
*acc. ab οἶον, εἶον, qui
 vinei coloris est, q. ὅψις ἔ-
 οἶον, niger instar vini*. Vina
 illa Græcorum calidissima
 subnigrum imitantur colo-
 rem. Th. οἶον, *vinum*, &
 ὀψ, *oculus*. Th. ὀψομαι, *vi-
 deo*. s. 620. 815.

Οἶον, οἶον, *vinum*. s. 594.

Οἶονον, ης, ἦ, *patina libatoria*,
*trulla, ex qua vinum fun-
 debatur, ex οἶον, & ἔω,
 fundo*. s. 742.

Οἶον, *pro ὅμοιον, similis*. s. 312.
 α. 386.

Οἶον, *pro ὅμοιον, similis, οἶον
 ergò qualis, item, similis*,
sed οἶον, s, ὁ, solus. Neut.
 οἶον, *solum*. s. 311.

Οἶον, *tantummodo*, *adverb. ab
 οἶον*,

- αἶϑ, οἶη, οἶα, *solus, a, um.*
 ϑ. 386.
 Οἷς, contractè pro οἷας, *oves,*
 acc. pl. Thema est οἷς οἶος,
 vel οἷς, οἶϑ, αἶ, οὐίς. s. 773.
 232.
 Οἷς, & οἷσιν, dat. pl. Ion. ab οἷς,
quis. s. 144. ϑ. 432.
 Οἷδα, pro οἶδαδα, *nosci.* Vide
 in οἶδ'. α. 355.
 Οἷσας, *feras,* f. 1. à φέρω, f.
 οἷω. s. 480.
 Οἷσι, *sagitta.* ab οἷσας, ᾧ, ὅ,
sagitta. ab οἷω, *fero,* f. οἷω.
 α. 130.
 Οἷσι, & αἷτ', nom. pl. ab οἷσι.
 ϑ. 46. s. 303. α. 351.
 Οἷσις, nom. pl. ab οἷσις, ᾧσις, ὅ-
 πι, *quicunque.* α. 150. 163.
 Οἰωνοῖς, dat. pl. ab οἰωνός, ᾧ, ὅ,
avis. hinc οἰωνιστής, ᾧ, ὅ, *au-*
gur. α. 185. s. 799.
 Οἷω, sive οἶω, *puto.* item *fero.*
 α. 111.
 Οἷων, *ovium,* genit. pl. Vide
 supra οἷς. ϑ. 446.
 Οἰκίστωρον, octo *morsuum.* à
 βλωμός, ᾧ, ὅ, pro panis por-
 tione, *bucella,* & οἰκτώ, octo
 s. 440.
 Οἰκτοπόδιον, octopedalet, acc.
 ab οἰκτοπόδης, à πῦς ποδός, *pes.*
 s. 423.
 Οἷος, α, ὅ, *beatitudo, felici-*
tas. q. d. ὅλος βίος, hinc
 ὅλος, *beatus.* s. 824. 324.

Οἷον, *adjec.* ab ὅπου, *per-*
do, f. ὅλως, α. 1. acc. infin.
 ὅλως, *præ.* m. ὅλα, &
 Att. ὅλα. ϑ. 326. s. 178.
 666.

Οἷον, *pauxillum,* adverb. ab
 ὅλιγος, α, ὅ, *paucus.* s. 478.
 hinc

Οἷος, *superl. paucissimus.*
 α. 721.

Οἷος, ᾧ, ὅ, *fluvius* in Heli-
 cone Bæotix, sic dictus ab
 Holmeio Sisyphi filio. θ. 6.

Οἷος, α, ὅ, *mortarium.* s.
 421. θ. 96.

Οἷος, *permissio.* ab ὅλος, ᾧ, ὅ,
 hinc & ὅλιος, idem. Th.
 ὅλιος, f. ὅλως, *perdo.* s. 743.

Οἷος, quasi ὅλος, α, ὅ, *totus lucens,* Thessalix
 mons altissimus, & pro ipso
 cælo ponitur. Hinc ὅλος-
 πος, *cælestis,* & ὅλος-
 πος, Musæ dictæ, tanquam
 Olympias domos inhabi-
 tantes. α. 203. θ. 390. 25. 52.

Οἷος, *similia,* ab ὅμος, *simi-*
lis. α. 50.

Οἷος, α, ὅ, *tumultus,* mul-
 tudo. Th. ὅμος, ᾧ, ὅ, *simi-*
lis. α. 155.

Οἷος, *secutus.* α. 1. part.
 ab ὅμαρτος, ὅ, *sequor,* f. ὅσιν.
 Th. ὅμαρτος, idem quod ὅμαρ-
 τος. s. 674. 194.

Οἷος, *pluviosa.* Alii ὅ-
 μαρτος.

ὄμβρῳ. est adject. g. f. ab ὄμ-
βρῳ imber. hinc ὄμβρῳδης,
pluviosus. i. 449.

ὄμβρῳ, robustus. Vide su-
pra ὄμβρῳ. i. 144.

ὄμβρῳ, ὤ, ὀ, imber. ὄμβρῳ τὸ
ὄμβρῳ εἶναι simul fluere, ubi aqua
copiosè fluit, quod in imbre
(quæ ipsa vox hinc orta est)
fieri solet, hinc ὄμβρῳσανθης,
pluente. a. i. part. ab ὄμβρῳ,
ὤ, pluo, ὄμβρῳσανθης. a. i.
part. i. 490. 413.

ὄμειται, jurabit, 3. sing. fut. 2.
med. verbi ὀμνυμι, juro, f.
ὄμῳ, f. 2. med. ὄμῳμαι, ἦ,
εἴται, p. ὄμῳ, a. i. ὄμῳται.
i. 192.

ὄμηλικας, coetaneos, acc. pl.
ab ὄμηλιξ, ιγς, coetaneus.
Th. ὄμῳς, similis, & ἡλικία,
ας, ἦ, statura. i. 442.

ὄμνησται, pro ὄμνησται, præf.
part. f. g. pl. num. ab ὄμνησ,
in unum convenio. Thema
ὄμνησ, ὤ, ὀ, obses. q. ex ὄμῳ,
simul, & εἶρω, loquor. θ. 39.

ὄμιληδὼν, turmatim, Adverb
Th. ὄμιλος, ὤ, ὀ, turba. a. 170.

ὄμιχεν, mejere, præf. inf. ab
ὄμιχῳ, q. d. ὄμῳ χεῖν. i. 725.

ὄμματα, oculis, dat. pl. ab
ὄμματα, video. f. ὄμματα. p.
ὄμματα. hinc est ὄμματα, ατος,
τὸ, oculus. a. 262.

ὄμῳθεν simul, ab ὄμῳ. Th. ὄμῳς,

ὤ, ὀ, similis. i. 108.

ὄμῳς, live ὄμῳς, ὤ, ὀ, si-
milis, Poëtice ὄμῳς. Th.
ὄμῳς, ὤ, ὀ, similis. i. 143.
180.

ὄμῳλῃς, genit. ab ὄμῳλῃς,
hortamentum, comminatio.
q. ἀπὸ ὄμῳς κέλευσθαι. Eu-
stath. Th. κέλευσθαι, hortari,
jubeo. a. 341.

ὄμῳν, eundem. ab ὄμῳς, unde
est ὄμῳς. θ. 508.

ὄμῳση, juraverit. a. i. sub. ὄ-
μῳσας. a. i. part. pro ὄμῳ-
σας. ab ὀμνυμι, fut. ὄμῳται,
a. i. acc. ὄμῳται. θ. 232. i. 280.

ὄμῳ, simul, ab ὄμῳς, similis.
i. 241.

ὄμφακες, nom. pl. q. ὄμῳς τὸ
φαγεῖν, crudi ad vescendum,
ab ὄμφαξ, ακῳ, ἦ, μυα α-
cerba. a. 399.

ὄμῳφρων, ονῳ, ὀ κῳ ἦ, concors,
acc. pl. ὄμῳφρονας, ab ὄμῳς,
similis, & φρῳν, εἶδος, ἦ, mens,
animus. θ. 60.

ὄμῳς, tamen. sed ὄμῳς. simul.
Th. ὄμῳς, ὤ, ὀ, similis. i. 3. 20.

ὄνδε, ἀφίκετο ὄνδε δὲ δόμῳδε,
rediit domum suam. δε post-
positum accusativo, valet ad.
a. 38.

ὄντε, quemque. i. 3.

ὄνειαρ, ακῳ, τὸ, utilitas,
emolumentum, ab ὄνημι pro-
sum, f. ὄνω. i. 41. 344.

ὄνειδος.

Οὔριδ^α, ε^α, τὸ, *probrum*. hinc
ὀνειδίζειν, *exprobrare*. ε. 309.
716.

Οὔριων, *somniorum*, gen. pl. ab
ὄνειρ^α, ε, ὁ, *somnium*. Th.
ὄνειρ, *somnium*, nomen in-
declinabile. ϑ. 212.

Οὔρη^αιν, *juvat*. 3. præs. ind.
sing. ab οὔρημι seu ὄνημι, f. 1.
ὀνήσω, a. 1. ὠρη^α. ε. 316.
ϑ. 429. 436.

Οὔρομ^α, αἰ^α, τὸ, nomen, Æo-
licè ὄουμ^α, ὄομ^ε pro ὄουμ^α.
hinc ὀουμ^ασθι, *celebres*, *no-*
minandi. θ. 148. 369.

Οὔρομη^αι, *appellavit*, a. 1. aet. ab
ὀουμ^αίω, *nomino*, f. αω^α, a. 1.
ὠρόμη^α. Th. ὄουμ^α, *nomen*.
ε. 80.

Οὔροπ^αζων, præs. part. *convici-*
ans, ab οὔρω, *vituperō*, f.
όσω. Them. ὄνημι, *vituperō*.
ε. 256.

Οὔρινα, *quemcunque*, ab ὄρις,
ἔρι^α, ὅρι^α. ab ὄς, & πς,
quis. ϑ. 82. 96.

Οὔρις, *ungues*. ab ὄρυξ, ὄρυ-
χ^α, ὁ, *unguis*. pro ἐξ ὄρυ-
χ^α λέον^α, *ex ungue leo-*
nem. ὀρύχασθι, dat. pl. Ion.
α. 266. ε. 202.

Οὔρι^α, *acutum*. In plur. pro
ὄξια, *capitur*, & metri gra-
tia pro ὄξιας, ab ὄξυς, ἐ^α, ὁ,
acutus, ὄξει^αι, dat. pl. Ion.
ut αἰχμῆς ὄξει^αι, *micro-*

nibus acutis. α. 289. 348.
335.

Οὔρι^α, pro ὄρι^α, *vocem*, *sonum*,
acc. ab ὄψ, ὀπός, ἡ, *vox*, q.
ab ἔρι^α, *dico*.

Οὔρι^αζι, dat. præs. ind. ὀπία^α,
a. 1. aet. inf. ab ὀπία^αζω, *per-*
sequor, *sequi jubeo*, *præbeo*,
ὀπία^ας, pro ὀπία^ας, part.
a. 1. aet. ε. 166. ϑ. 433.

Οὔρι^α, *quod*. ϑ. 864.

Οὔρι^αδ^αι, *comitatur*, 3. pers.
præs. ind. ab ὀρι^αδ^αω, *comi-*
tor. Th. ὀπία^αζω, f. ὀπία^αζω, *per-*
sequor, *comitem do*. ε. 141.
ϑ. 80.

Οὔρι^α, *voce*, dat. ab ὄψ, ὀπός, ἡ,
vox. Vide ὄρι^α. θ. 41. 68.

Οὔρι^αζι, *curabat*, imperf. ab
ὀρι^αζομαι, *curo*, ab ὄρις, ἰδ^α,
ἡ, *ultio*, *cura*. α. 21.

Οὔρι^αθεν, *metri causa*, pro ὄρι-
θεν. Th. ὀπία^αζω, *retrosum*.
ϑ. 323.

Οὔρι^απ^αδ^αοντ^α, pro ὀρι^απ^αδ^αοντ^α,
spectantem, præs. part. acc.
casus, ab ὀρι^απ^αδ^αω, ab inuti-
tato ὀρι^αδ^αω. Thema est ὀρι^α-
μα^α, *video*. ε. 29. 804.

Οὔρι^α, acc. sing. ab ὄρις, ἰδ^α, ἡ,
ultio, *vindicta*, *cura*. ε. 249.

Οὔρι^αθεν, *adverb. pone*, à tergo.
ab ὀπία^αζω, Poët. pro ὀπία^αζω,
retrosum, *retro*. ε. 467.

Οὔρι^α, *instrumenta*, ab ὄρι^α,
ε, τὸ, *arma*. ε. 625.

Οὔρι^α,

Ο' *ωλία*, acc. ab *ὀπλῶς*, ἰϞ, ὀ, *nomen viri*. α. 180.

Ο' *ωλῶ*, *ungulam*, ungulâ pecus est armata, ab *ὀπλῆ*, ἦς, ῆ. Th. ὀπλον, κ, τὸ, & in pl. τὰ ὀπλα, *arma*. ε. 487.

Ο' *ωλότα* Ϟ, *minimus natu*, superlat. grad. in comp. ὀωλότερϞ, κ, ὀ, *junior*, ab ὀπλον, κ, τὸ, *arma*. ϟ. 137. 333.

Ο' *ότε*, *quando*, cum, ex ὅτε, ὅπ' ἀρκλκόν π, ut liquet ex ὀπόσϞ ὀποῖϞ, &c. sicut & ἀρκλκὰ sunt complura, quorum alia ratio reddi nequit, ut *πντήκσι*, &c. ὀωπότε idem quod ὀότε. π duplicatur metri causa, ὀπόταν ex ὀωπότε & ἄν, *ubi*. α. 397. ϟ. 782. ε. 541.

Ο' *ωπη*, Poët. pro ὀπη, *ubi*. ϟ. 387.

Ο' *ωποτέρω*, *utram*, acc. f. g. Poët. ab ὀπότερϞ, *uter*. Th. πότερϞ, κ, ὀ, *uter*. ϟ. 549.

Ο' *ωρινός*, ῆ, ὀ, *autumnalis*, ex ὀπώρϞ, ας, ἦ, *autumnus*, q. d. ὥρα ὀπῆ, *tempus succi*. ε. 672. 675.

Ο' *πως*, *ut*, quo pacto. θ. 156. 471.

Ο' *ραται*, *spectat*, 3. pers. præf. ind. verb. med. κρῖον δ' εἰς ἕδας ὀραται, *caput pavimentum spectat*, est lenis descriptio. ab ὀράω, *video*. imperf. ἰώραν, persf. ἰώρακϞ. ε. 532.

Ο' *ρειχάλκιο*, genit. Ion. ab ὀρείχάλκῳ, *orichalcum*, æs montanum, ab ὄρϞ, εϞ, τὸ, *mons*, & χάλκϞ, κ, ὀ, *es*. α. 122.

Ο' *ρέξαι*, *porrigere*, α. 1. infinit. ὀρέξαμῆ, part. f. g. α. 1. med. ab ὀρέζω, *porrectis manibus prendo*. Th. ὀρέζω, f. ξω, *porrigo*, *extendo*. θ. 433. 456.

Ο' *ρεϞ*, *montis*, gen. sing. à τὸ ὄρϞ, *mons*. α. 374. θ. 484.

Ο' *ρεωινόμε*, in *montibus pascentis*, genit. ex ὄρϞ, εϞ, τὸ, *mons*. & ἰέμω, *pasco*, in præf. m. ἰένομϞ. α. 407.

Ο' *ρηται*, *oria fuerit*, 3. sing. α. 2. med. subj. ab ὄρω, in med. ὄρομαι, η, ηται, præfens & aor. 2. coincidunt. in subj. Hinc est Latinorum *orior*. ϟ. 782.

Ο' *ρθός*, *rectus*, *erectus*. ε. 725. hinc

Ο' *ρθαὶ τείχε*, *erecti pili*. α. 391.

Ο' *ρθῖ*, g. com. *arduus*, ex ὄρθός, ῆ, ὀ, *rectus*. ε. 288.

Ο' *ρθρορῆ*, ης, ἦ, *manè lugens*. ab ὄρρϞ, κ, ὀ, *tempus matutinum*. & ρράω, f. ῆω, *gemo*. ε. 566.

Ο' *ρρη*, genit. ab ὄρρῳ, τὸ, *diluculum*, ὄρρη ἀνίστα δρϞ, ἵνα τοι βίϞ ἀρκίϞ εἴη. *Diluculo surgens, ut tibi victus sufficiens sit*. ε. 275.

Ο' *ρθω*,

Ὄρθω, dat. sing. nomen proprium viri, ὄρθω, κ, ὀ. 9. 293. 309.

Ὄρχω, κ, ὀ, juramentum. ε. 217.

Ὄρμησιν, impetum faciunt, 3. pl. a. i. act. subj. ab ὀρμῶν, α, impetu feror, f. ἵσω, ὀρμηθῆναι, a. i. pass. infin. Th. ἱρμή, ἡς, ἡ, impetus. α. 403. ε. 524. α. 73.

Ὄρμυς, monilia, acc. pl. ab ὀρμυς, κ, ὀ, monile, colli ornamentum. ε. 74.

Ὄρως, ἰδος, ἡ, avis, dat. pl. ὀρίθωσι. Ion. & Poët. ε. 210. 468.

Ὄρω, εω, τὸ, mons. At ὄρω, κ, ὀ, terminus. 9. 2. ε. 326.

Ὄρυσαν, irruerant, pro ὄρυσαν, 3. pl. a. i. act. indic. ab ὀρύω. ab ὄρω formatum est, sicut & ὀρίω, & ὀρύμι, item, ὀρώρω, à præf. med. ὄρωρα per metath. ὄρωρα. ὄρυσσε, pro ὀρύσσεια, precipitans, part. a. i. act. f. g. ab ὀρύω. α. 412. 437.

Ὄρηξ, stimulus, acc. ab ὀρηξ, ηξ, ὀ, virga aculeata è ramo. ε. 466.

Ὄρφανός, orphanos, ab ὀρφανός, ἡ, ὀ, orphanus, pupillus, q. ab ὀρφνός, obscurus, q. d. ὀ ἐν σκοτίᾳ ὢν, negligitur enim & veluti in tenebris versatur. Flectitur more adjectivo-

rum. ε. 328. Vide Manuale N. T.

Ὄρχομαι, ἔμαι, salto, 3. pers. pl. num. ὀρχοῦν, tripudiant, saltant, Dorice, pro ὀρχῶνται, f. ἡτομαι, a. i. med. ὀρχησάμεν. Hinc ὀρχηθμός, ἡ, ὀ, chorea. α. 282. θ. 4.

Ὄρχω, κ, ὀ, pulvinus, ordines vitium. α. 296.

Ὄρωρ, excitabatur, 3. plusq. perf. med. verbi ὄρω, excito, f. ῥω, & σω, præf. m. ὄρωρα, & ὄρωρα, quod activè & passivè usurpatur. α. 274. θ. 703.

Ὄρων, videns, præf. part. ab ὀρέω, α, f. ἄσω, p. ὄρωρα. Att. ἰώρωρα. α. 426. 9. 5.

Ὄς, qui. ε. 8. 22. 208. & c.

Ὄς, suus. πατὴρ εἰς ὃν, ad patrem suum. 9. 71. α. 38.

Ὄσα, quanta, & ὅσα, ab ὅσω, & Poët. ὅσω, κ, ὀ, quantus. 9. 475. 651.

Ὄσα, ης, ἡ, vox. 9. 10. 43.

Ὄσαι, pro ὅσαι, quotquot, pl. n. f. g. ὅσας, pro ὅσα, quæcumque, ab ὅσω, & Poëtice, ὅσω, κ, ὀ, quantus. θ. 183.

Ὄσειε, previdebat, imperf. verbi ὄσομαι, video, Æolice, pro ὄπτομαι, f. ὄψομαι, p. ὄμμαι. 9. 551.

Ὄσω, κ, ὀ, & εω, τὸ, oculus. ὄσοις, oculis. ὄσαι, dualis numeri, pro ὄσαις, per apo-

apocopen ἔ. ψιλῆ. α. 426.
 Ὅσον, *quantum*, Poëtice, pro
 ὅσον. ἑ. 49. 41.
 Ὅσων, *quicunque*, Poëtice, pro
 ὅς αὐ. ὅσων, *quotquot*. ὅσων,
 pro ὅσων. ἑ. 154. ε. 301.
 Ὅσιν, *ossa*, pl. num. ab ὅσιν,
 ἔν, ἐκ, ἔ, os *offis*. ἑ. 540.
 Ὅτι, pro ὅτι, ut & ὅθ'. ε. 111.
 337.
 Ὅτι, *quando, quum*. Notetur
 discrimen. ὅτι, *quando*, ex-
 tra interrogationem. πότε,
quando ? in interrogatione.
 ε. 89. ἑ. 58. 291.
 Ὅτις, *sonus*. ἑ. 709.
 Ὅτις, *celeriter, ocysime*,
 adverb. Th. ὅτις, f. ὡς,
incito, instigo. α. 410.
 Ὅτις, *quia, quoniam*, ὅτις τι-
 χος, *quàm celerrimè*, Poë-
 tice, pro ὅπ, *quod*. ε. 48. 60.
 α. 428.
 Ὅν, *non*, ἔδκη, pro ἀδικία,
 mote Hebræorum. ε. 242.
 Ὅν, *non*, Poëtice, pro ἔ.
 ἑ. 182.
 Ὅν, acc. pl. *aves*, ab ἔας,
 αἶ, τὸ, Poëtice, pro ἔς, ὠ-
 τὸς, dat. pl. ἔα. ἑ. 702.
 ε. 544.
 Οὐδὲ, *neque*, ἔδ', pro ἔδ', per
 apostrophum. ε. 40.
 Οὐδαμῇ, *nusquam*, adverb. ab
 ἔδαμῃς, ex ἔ, & ἀμῇ, ἔ, ὁ,
minus. α. 218.

Οὐδας, τὸ, *paumentum*, idem
 quod ἔδ', εἰ, τὸ, hoc in
 nominat. inusitat. illud in
 nom. & acc. tantum usita-
 tum. ε. 532.
 Οὐδὲν, *nullum*, ab ἔδεις, ἔδ-
 μία, ἔδεν, *nullus*, α, *um*.
 ε. 309. ἑ. 295.
 Οὐδέποτε, *nunquam*, ex πότε,
quando. Thema, ὅτι, *idem*.
 ε. 174. ἑ. 759.
 Οὐδέπερ, *neuter*, ex ἔδ', &
 ἔπερ, *alter*. α. 171. θ. 638.
 Οὐδέτι, *neque ullum*, ex ἔ, &
 τί, *quid*. ε. 145.
 Οὐδὲς, ἔ, ὁ, *limen*, ab ἔδδς, εἰ,
 τὸ, *solum*. θ. 749. ε. 329.
 Οὐκ, sequente tenui, *non*: ἔχ,
 sequente vocali aspirata. ε.
 11. 318.
 Οὐκέτι, *non amplius*, ex ὅκ, &
 ἔπ, *adhuc*. ε. 34. α. 118.
 Οὐλί, idem quod ὀλόος, ἔ, ὁ,
 sic ἔλι, ἄρης, *pernitiosus*
Mars. Th. ὀλυμι, f. ὀλέσω,
perdo. α. 192. 441.
 Οὐλομένη, Poëtice pro ὀλο-
 μένῃ, *miseram*, acc. ab ἔ-
 λόμῃ, factum ex aor. 2.
 ὀλόμῃ, interposito ν, me-
 tri causa. Th. ὀλυμι, f. ὀλέ-
 σω, a. 2. med. ὀλόμῃ. ε. 715.
 Οὐλυμπ, *olympus*, quasi
 ὀλόλαμπ, *totus lucens*,
 ἔλύμποιο, gen. Ion. ἔλυμ-
 πόν δε, *ad olympum*. hinc
 X ἔλύμ-

- Ὀλύμπιος, *olympius*, vel *caelestis*, ο, mutatur in & Poëtice. §. 855.
- Ὀύνερα, pro ἔνερα, *cujus rei gratia*, ἔνεκ', per apostrophum §. α. ε. 137. 515.
- Ὀὖν, igitur, τοιγαρὺν. α. 299.
- Ὀὕποτε, *nunquam*, ex ὕ, & πότε, & hoc ab ὅτι, *quando*. ε. 811.
- Ὀὕπω, *nondum*, ex ὕ, & πω (enclitic.) *quodammodo*. hoc ab ὅς. ε. 271. α. 10.
- Ὀὕρανίδη, dat. sing. ab ὕρανίδης, & ὁ, *caelestis*. Th. ὕρανός, ἔ, ὁ, *caelum*. §. 486.
- Ὀὕρανός, ὁ, *caelum*. Hinc ὕρανιν, Ionice, pro ὕρανία, *Urania*, una ex Musis, ὕρανόθεν, *è caelo*, *caelitus*. ε. 240. ὕρανίων, *caelicolarum*, genit. pl. ab ὕρανίων, ων, ὁ. θ. 45. 78. 939.
- Ὀὕρειν, *mejere*, praef. infinit. pro imperativo, more Hebraeorum. Vide in ἐρήσης. ε. 756.
- Ὀὕρε, pro ὄρε, *montis*, ἔρεα, pro ὄρεα, Poëtice, *montes*, dat. pl. ἔρεα, ab ὄρε, ε, τὸ, *mons*. ε. 230. 508.
- Ὀὕρη, Ionicè, pro ὕρη, dat. sing. ab ὕρη, ας, ἡ, *cauda*. α. 431.
- Ὀὕρηας, *mulos*, acc. pl. αὖ ὕρηας, Ionice, pro ὄρηας, ε, & Ion. ἡ, ὁ, *mulus*, ab ὄρε, ε, τὸ, *mons*, quod hujus ju-

- menti magnus sit usus circa montana opera. ε. 789. 794.
- Ὀὕρήσης, *meias*, 2. sing. a. 1. act. subj. ab ὕρίω, *mejo*, f. ἦσω. Th. ἔρον, & *urina*. ε. 727.
- Ὀῦλον, seu potius, ἔρον, nomen viri. α. 186.
- Ὀὕς, *quos*, ab ὁ, ἡ, ὅ. At ἔς, *suos*, ab ὁς, ἡ, ὅν. §. 45. 473.
- Ὀὕτάω, Ion. pro ὕπείνω, praef. inf. ab ὕτημι, seu ὕπείω, *vulnero*. hinc part. ὕπείω, *vulneratus*. nisi velis in praet. pass. per syncopen dici, pro ὕπείσμε, ab ὕπείζω, αἶσω. idem quod ὕπείω, αἶ, f. ἦσω. α. 335. 363.
- Ὀὕταισ', pro ὕταισι, *vulneravit*. ab ὕπείω. α. 461.
- Ὀὕτι, *neque*, & ἔτ', pro ἔτι, ut & ἔθ'. α. 217. ε. 128. 782.
- Ὀὕτ', *cujusque*, genit. ab ὁς, *qui*. ε. 552.
- Ὀὕπς, ὁ, & ἡ, *nullus*, non aliquis, h. e. *nullus*. ε. 15. ἔπ, *nusquam*. ε. 105.
- Ὀὕτ, αὐτῇ, τῇ, ex ὁ αὐτὸς, *hic*. ε. 291. 386.
- Ὀὕτως, sequente vocali, *sic*, ἔ-τω, sequente consona. ε. 422.
- Ὀφείλλω, *auget*, 3. praef. ind. verbi, ὀφείλω, *adaugeo*. in praef. imperat. ὀφείλει, *fove*. ε. 14. 211.
- Ὀφθαλμός, ἔ, ὁ, *oculus*, ὀφθαλμοῖσιν, dat. pl. Ion. Th. ὀφθαλμα, *video*. ε. 265. θ. 451.

Ὀφί, ε,

Οφιῶν, *serpentis*, genit. ab ὄφιδος, ὄφιδος, acc. ὄφιν. α. 161. §. 334.

Οφρα, adverb. Poëtice, pro ἵνα, ut. ε. 258. ὄφρ' εἴπω, ut dicam. ε. 339.

Οφρύσι, dat. pl. ab ὄφρυς, ὄφρῳ, ἡ, *supercilium*. §. 827.

Οχθήσας, α. 1. part. act. *contristatus*, ab ὀχθίω, ὤ, *gravate fero*. §. 558.

Οψαρότης, ε, ὁ, *qui fero arat*, ex ὄρω, αρο, & ὀψι, fero, adverb. ε. 488.

Π.

Παλασσίης, genit. pro πηλασσίης, Doricè, à πήλαστος, ε, ὁ, *Pegasus*, alatus Persei equus. Th. πηγῇ, ἥς, ἡ, *fons*. α. 70.

Πάγκακον, *omnino malus*, ut πάγκακον ἡμέρα, *infaustissimus dies*, ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, ε, & κακός, ε, ὁ, *malus*. ε. 811.

Πάγος, ε, ὁ, *collis ubi multi lapides sunt quasi compacti*, & in unam coaluerunt caute[m]. Th. πηγύνω, vel πήγνυμι, *comprimo*, f. ξω. α. 439.

Παλχρύσια, *prorsus aurea*, quasi dicas, πάντως χρύσια, à χρυσός, ε, ὁ, *aureum*. §. 335.

Παθών, *passus*, in f. g. παθεῖσα, α. 2. part. act. à πάχω, πα-

τιοῦ, f. πείσμαι, α. 2. ἔπειθον, *præterm. πείπονθα*. ε. 216. §. 276. 660.

Παῖς, *puer*, & Ionica diæresi, παῖς, παιδός, in acc. παιῖδ', pro παιῖδα, in dat. pl. & Ion. παισὶ, παιδῶσι. ε. 397. 129. 50. 376.

Παίζοντες, *ludentes*, *præf. part.* à παίζω, f. παίζω, & σω, *ludo*. α. 277.

Παιπαλοΐσσης, dat. pl. Ionicus, *asperis*, à παιπαλόεις, εσσα, εν, *asper, præruptus*. Th. παιπαλα, τὰ, *loca prærupta*. §. 860.

Παλαίη, *luctatur*, à πάλη, ης, ἡ, *lucta*, hinc παλαίω, *luctor*. ε. 411.

Παλάμαις, *manibus*, dat. pl. à πηλάμη, *palmæ*, παλάμησι, dat. pl. Ion. pro παλάμαις. α. 320. §. 866.

Πάλιν, adverb. *iterum, rursum*. ε. 671. §. 181.

Παλιναρξίη, *revocabilis*, ex πάλιν, & ἀγείρομαι, *colligor*. Th. ἀγείρω, f. ρῶ, *congrego*. α. 93.

Παλιώξις, pro παλιδωξις, q. d. *post insecutio*. Thema διάκα, *persequor, insector*, f. ξω, ρ. ωχα. α. 15.

Παλλάς, αἶδ', ἡ, *Pallas*, *Sapientiae Dea*, quæ & *Minerva* dicitur. ε. 76. α. 126.

Πάλλαντα, dat. à πάλλας, nomen viri. πάλλαντα, acc. θ. 376.

Πάλλεν, jaclabat, imperf. pro ἔπαλλεν, à πάλλω vibro, agito, f. αλά. α. 321.

Πάμπαν, adverb. prorsus, q. d. πάντως πάντως. ε. 273. 300.

Παμφαίνων, præf. part. à παμφαίνω, totus appareo. μεσ ante φ, quæ literæ sunt cognatæ, & ut ita dicam, consanguineæ, ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, & φαίνω, appareo, f. αἰώ, p. πέφασκα, a. 1. ἔφασκα, a. 2. ἔφανον. ε. 565.

Παναιόλῳ, omnino varius, ex πᾶς, & αἰόλῳ, ε, ὁ, varius. α. 139.

Παναπήμων, prorsus innoxia, ex ἀπήμων, ονῳ, ὁ κ, ἡ, illesus. Th. πήμα, αἶσῳ, τὸ, damnum. ε. 809.

Πανάρετος, longe prestantissimus, ex πᾶν, & ἄρετος, prestantissimus. Th. ἄρης, εἰσῳ, ὁ, Mars. ε. 291.

Πανδονίς, Fabula de filia Pandionis. ε. 566.

Πανδώρεα, nomen mul. videtur epitheton telluris, quæ omnis generis fruges profert. ex πᾶν, & δῶρον. ε. 81.

Πανελλώεσσι, dat. pl. Ion. omnibus ad unum Græcis, à πανέλλωες, ex πᾶν, & ἑλλῶ, ενῳ, ὁ, Hellen, Græcus. ε. 526.

Πανίφθι, genit. à πάνιφθῳ, omni ex parte coctus. Thema, ἑψω, coquo, elixo, f. ἑψήσω. α. 208.

Πανημέριῳ, toto die. ex πᾶν, & ἡμέρα, seu ἡμέρα, dies. α. 396.

Παννύχῳ, tota nocte, eleganti poetica, ubi nomen ponitur pro adv. Th. νύξ, νυκτὸς, ἡ, nox. α. 46.

Πανόπη, nomen mul. q. d. pro omnibus loquens. θ. 250.

Πάντοθι, undique, adverb. à πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis. ε. 623.

Πανθίλῳ, acc. f. g. πανθίῳ, gen. pl. à πανθίῳ, ε, ὁ, omnigenus, varius. Th. πᾶς, omnis. θ. 830. ε. 619.

Πανθός, πανθῶ, πάντῃσι, &c. Vide in πᾶσα.

Παπταίνων, præf. part. à παπταίνω, circumspicio. ε. 442.

Παρά, cum genit. à, ab. ε. 51. παρ', pro παρ', ε. 27. Cum dat. apud. ε. 129. Cum accus. trans, præter, &c. ε. 169. πάρα, pro παρῇ, urgent. ε. 452.

Παραγίει, 3. pers. præf. adest. Them. γίνομαι, seu γείνομαι, sum, f. 2. pass. γηθήσομαι, p. γήθημαι, a. 2. m. ἐγθόμην. θ. 432. 436.

Παρακαίερα, importuna, à παρακαίει, seu παρὰκαίει, intem-

- intempestivus*. Th. *καρὸς*,
 ὅ, *occasio, tempus*. ε. 327.
Παραμείβεται, pratereat. 3. præs.
 sub. à *παρμείβω*, *prater eo*.
 Th. *ἀμείβω*, f. *ψω*, *commu-*
to. ε. 407.
Παραβασία, delictum, trans-
gressio, idem quod *παρβίβα-*
σις, ex *παρβί*, & *βαίνω*, *eo*,
incedo. θ. 210.
Παραφάμφοι, appellantes, me-
tri gratia, inserto, ι, vel per
epenthesein Poët. est aor. ι.
part. med. à παρῆφθην, hor-
tor. Th. *φημι*, seu *φάω*, *dico*.
 θ. 90.
Παρακρίτη, dativ. à παρῆκρί-
της, ὁ, maritus, παρῆκρις,
ἡ, marita, κχορ, σὺν αἰδοίῃ
παρῆκρι, ex παρῆ, juxta,
& κρίτη, ης, ἡ, cubile, lectus.
 θ. 328. 928.
Παραφαίνετον, Ionicè pro πα-
ραφαίνον, revelare, præs. inf.
pro imperat. Th. φαίνω, f.
νώ. ε. 732.
Παραχεῖν, est a. 2. aët. infin. à
παρίχω, efficio, praesto, πα-
ρεῖχον, 3. pl. imperf. aët. Th.
ἔχω, habeo, f. ἔξω, & χήσω,
p. ἔχηκα, a. 2. ἔχον. ε. 710.
 α. 84.
Παρεῶν, gen. pl. à παρεῶ, αῶ, ἡ,
gena, maxilla. α. 267.
Παρεκβαίνειν, exorbitant. 3. pl.
 ind. præs. ex *παρῆ*, ex, &

- βαίνω, eo, f. βήσομαι, p. βέβη-*
κα, a. 2. ἔβην. ε. 224.
Παριλαύνω, auveho, praterve-
hor. Th. ἱλαύνω, agito, f.
ἱλάσω, p. κα. α. 353.
Παρελίσσας, concubuit, cum dat.
 α. ι. m. ind. à *λίτσωμαι, cubo,*
 f. *λίξομαι. θ. 278.*
Παρελθεῖν, pervenire. a. 2. inf.
 Th. *έρχομαι, venio, f. ἐλδ-*
σομαι, a. 2. ἤλυθον & ἤλθον,
 p. m. *ἤλυθα. ε. 214.*
Παρέξ, extra, dicitur & πα-
ρέκ. Th. ἐκ vel ἐξ, ex, è. α.
 352.
Παριόντ, praesentis, Ionicè pro
παρόντ, genit. præs. part.
à παρῆ & εἰμι, sum. ε. 364.
Παρισταῖον, adesse, adstare. Io-
nicè pro παριστάναι, præs. aët.
infin. à παρέστημι, pro παρί-
στημι. Non solum ἴστημι, sed
etiam ἴστημι usitatum est, f.
στήσω, a. 2. ἔστη. θ. 439.
Πάρεσιν, à πάρεσμι, adsum. Th.
εἰμι, sum. θ. 420.
Παρίχεσθαι, apposuit. 3. pers.
 præs. imperf. à *παρῆχέω,*
 idem quod *παρίχω, praebeo.*
 Th. *ἔχω, habeo. θ. 639.*
Παρίτρεπι, deflexerunt, a. 2. aët.
 à *παρῆτρεπω, diverto, defle-*
 ξτο, f. *ψω, p. φα, a. 2. ἔτρεπον,*
 p. m. *τέτρεπα. θ. 103.*
Παρῆν, ὁ, ἡ, virgo, hinc παρ-
ῆνι, & παρῆνις, ἡ, ὄν,
 X 3 *virgi-*

virgineus, virginalis. ε. 254.

θ. 344. ε. 63.

Παρκλίνουσι, *deflectunt*, pro
ωδπαρκλίνουσι, 3. pers. pl. ind.
πραξ. à κλίνω, f. νῶ, *reclino*,
p. κέκλιχα. ε. 260.

Παρνηόσιοι, genit. Ion. à παρ-
νησι, κ. ο, nomen montis
in Delphis. θ. 499.

Πάροιθιν, seu πάροιθε, idem quod
πάροϑ, ante. θ. 531.

Πάρϑ, ante. Adverbium vel
temporis vel loci. α. 119.

Πᾶσα, f. g. à πᾶς, *omnis*, g. παν-
τός, in acc. πάντα, πᾶσαν,
πάν, gen. pl. παπίων, Ionicè
pro πασών, dat. pl. πᾶσι, &
πᾶσιν, & Ion. παίπιοσι. πᾶ-
σησιν, pro πάσους, πάντ', pro
πάντα, πάντη, adverb. *pas-*
sim. ε. 114. 76. 509. θ. 828.
372.

Πασίῃη, nomen mul. θ. 247.

Πασίδῃη, nomen mul. *qua ad*
omnes currit. θ. 352.

Πάχῃ, *patitur*. à πάχω, f. πεί-
συμα, πρατ. med. πίποιθα,
aor. 2. ἔπειθον. ε. 209.

Πατήρ, *pater*, genit. πατέρϑ,
πατρός, dat. πατρί, acc. πα-
τέρα, tantum vocat. ὦ πάτερ.
hinc πατρίς, ιδϑ, ἡ, *patria*.
α. 1. ε. 5. θ. 73.

Πατρὸς καὶ ἀδελφῶν, *patruos*. ex
πατὴρ, *pater*, & ἀδελφῶν,
frater. Th. ἀδελφός, *frater*, &

γενέσθαι, *nascor*. θ. 502.

Πατρῶν, κ. ο, ἡ, *paternus*.

Th. πατήρ, *pater*. ε. 374.

Παῦε, *desiste*, πραξ. imperat. aor.

παύθη, 3. sing. a. 1. pass. f.

παύσω, p. πεπαύμα, a. 2.

ἔπειον. α. 449. θ. 533.

Παῦρον, *exiguum*. παῦρον δ' ἐπὶ

χρόνον, *ad exiguum tempus*.

à παυρός, κ. ο, Poët. *paucus*.

Hinc παῦρα, neut. pl. adverb.

raro. hinc & παυρίδιον, *pa-*
xillum. Th. παύω, f. παύσω,

cesso. ε. 132. 324. θ. 780.

Παχείας, *densas*, acc. pl. à πα-

χύς, εἶα, ὃ, *densus, crassus*, in

genit. παχίϑ, in accus. πα-

χυῶ. ε. 507. 495.

Πέδιλον, κ. ο, τὸ, *calcens, talare*.

θ. 12.

Πέδιον, κ. ο, τὸ, *campus*. πεδίονιο,

genit. Ion. πεδόν, adverb.

ex fundo. Th. πεδόν, κ. ο, τὸ,

solum. α. 378. 342. θ. 680.

Πείθ', pro ἔπειθε, *persuasit*, im-

perf. à πείθω, *persuadeo*, πει-

θῶ, *Suada*, Dea eloquentiae

praeses. Th. πείθω, f. πείσο-

μα, a. 2. m. ἐπιθόμην, πρατ.

med. πίποιθα. α. 450. ε. 73.

Πείκην, *tondere*, πραξ. inf. à πεί-

κω, vel πίκω, *pecto*, f. ξω, a. 1.

pass. ἐπικήθην. α. 773.

Πείραζω, pro πέρωζω, *termini*.

dat. pl. πέρωζιν. à πέρω,

αἶϑ, τὸ, *finis*. ε. 167.

Πειρη-

Πειρηθῆναι, *periculum fecisse*, a. i. inf. pass. à πειράω, ᾧ, conor, nitior, f. ἄσω, vel ἦσω, p. πι-πείρακα. Th. πῖρα, ας, ἡ, conatus. α. 359.

Πειράθοον, nomen viri, ardelio. α. 179.

Πέλαγος, ἰός, τὸ, *profunditas maris*, *pelagus*, πέλας τ' ἄκ-της κατ' ἀντίφραζιν, vel quia πέλας ἄλγ. α. 131.

Πελάζας, *accedens*, a. i. part. à πελάζω, f. σω, *appropinquo*. Th. πέλας, adverb. propè. ε. 370.

Πελεμίζετ', pro πελεμίζετ, im-perf. pass. *contremuit*, *quassatus fuit*, πελεμίζεται, con-cutitur, 3. præs. ind. pass. à πελεμίζω, f. ξω, *moveo*, *quassō*. θ. 842. 458.

Πέλδ, 3. perf. ind. à πῖλω, *sum*, πῖλεν pro ἔπλεν, 3. imperf. act. πῖλομαι, idem quod πῖ-λω. α. 164. ε. 806.

Πελίης, υ, ὁ, nomen viri. θ. 996.

Πελώρη γαῖα, *terra vasta*, πῖ-λωρ, υ, ὁ, *ingens*, πῖλω-ος, idem quod πῖλωρ, τὸ, *monstrum*. θ. 159. 295.

Πέμπι, pro ἔπιμπι, *misit*, im-perf. πῖμψαν, pro ἔπιμψαν, a. i. ind. act. à πέμπω, f. ψω, *mitto*. ε. 84.

Πέμπη, *quinta*, dat. cas. πέμπ-

τας, acc. pl. πέμπησι, dat. pl. à πέμπῃ, υ, ὁ, *quintus*. Th. πῖντι, *quinque*. ε. 800. 801.

Πένιας, præs. inf. à πίνωμαι, *ago*, *efficio*. unde est ἡ πένια, *raupertas*, Ionicè, πινίη. ε. 495. 771.

Πένθος, ἰός, τὸ *luctus*, *mæror*. κραδίη μίγα πένθος ἔχοντες, *premente altum corde dolo-rem*. θ. 98.

Πέντι, *quinque*. ε. 611.

Πεντήκοντα, *quinquaginta*. ε. 661.

Πεντηκόντοχάρλων, ex πεντήκοντα, *quinquaginta*, & χάρλων, υ, τὸ, *caput*. θ. 312.

Πεντόζοιο, genit. Ion. à πῖντο-ζες, υ, ἡ, *ramus*. ex πῖντι *quinque*, & ὅζος *ramus*. Di-giti sunt veluti quinque ra-musculi, & homo est quasi *arbor inversa*. ε. 740.

Πεπαλαγμῶς, *pollutus*. perf. part. pass. à παλάσσω, *inquino*, *fado*. f. ξω. p. πιπάλα-χα. α. i. ἐπάλαξα. Th. πάλ-λω, αλῶ, *vibro*. alii à πη-λός, υ, ὁ, *lutum*. ε. 731.

Πεπαρμῶρη, *confixa*, perf. part. pass. à πείρω, *transadigo*, f. πῶρ, perf. pass. πίπαρμαι, p. m. πίπορα. ε. 203.

Πεπείραμαι, *expertus sum*, perf. pass. Doricè pro πιπείρημαι,

ἀ περῶν, ᾧ, *tento*, f. ἄσω & ἥσω. Th. πεῖρα, ας, ἡ, *conatus*. i. 658.

Πιπνυμῆνα, *sapientia*. perf. part. Th. πῖω, *flo*, *spiro*: unde πνύμι seu πνύω, f. σω, præt. pass. πίπτομαι, *sapiens sum*. i. 729.

Πίπειθ', pro πίπειθε, præt. m. *confidit*. ἀ πείθω, *persuadeo*, f. πείσω, p. πίπειθα, a. 2. ἔπιπον. i. 373.

Πέπον, *mollis*, vocativi casus, ἀ πίπων, ον, ὅ, ἡ, *maturus*, *mitis*. Th. πίπιω, *coquo*, f. ψω, præt. pass. πίπιμμαι. α. 350.

Πεπόνητο, *volabat*. 3. sing. plusq. perf. pass. ἀ ποτῖομαι, ᾧμι, *volo*. Thema πίτομαι, unde est ποτὴν *volatus*, & hinc ποτῖομαι. α. 148.

Πέπεωτο, *fatigatum esset*, 3. sing. pl. perf. pass. per syncopen pro πιπερώτωτο. ἀ περῶω, *determino*, f. ὠσω, perf. pass. πιπερώτωμαι, & per syncopen πίπεωμαι. Th. πέραις, αἰ, τὸ, *terminus*. θ. 464. 475.

Πεπυκασμῆν, pl. perf. part. pass. hinc πεπυκασμῆν ἰόον, *prudens*, *callidus*, ἀ πυκάζω, *denso*. Thema πύκω, *dense*. θ. 484, α. 791.

Περεῖν, præt. inf. Th. περῶν, ᾧ,

f. ἥσω & ἄσω, *transco*. i. 736. Περ in fine *quamvis*. θεοὶ ὧς, *quamvis sint Dii*. θ. 739.

Πέρλω, *ultrà*, Ionicè pro πέρην, idem quod πέρα, *ultrà*. θ. 215.

Περί-ἔδυνε, *induit*, imperf. ἀ περιδύω, *induo*. Th. δύνω & δύω, f. δύσω, a. 2. ἔδυν. α. 124.

Περί-ἔθηκε. Vide in ἔθεισαν. α. 123.

Περγλῶχες, *cuspidulosa folia*, per syncopen pro περιγλῶχες. Th. γλῶχιν, vel γλῶχες, ὦ, ἡ, *cuspidis*, *acies*. α. 398.

Περί, cum Genitivo *pra*, *circa*. περί χρεῖ. περί πάντων, *super omnes*. Cum Dativo, *circa*. περί σήθεσι, *propter*. Cum Accusativo, *circa*, περί τόμα. θ. 3. α. 129. 279. 247. i. 817.

Πίρει, *valde*. i. 54.

Περί-ἔσι, *excellit*. θ. 656.

Περί τ' ἀμφίπι, *circumquaque*. θ. 848.

Περ, particula est, quæ annecti aliis orationis partibus solet, & plerumque significat, *quamquam*, *quamvis*. Sæpe etiam vacat. i. 20. 153. 206.

Περίαχε, *insonuit*, a. 2. aēt. ἀ περιηχίω, Doricè περιαχίω, ᾧ, *circumsono*, f. ἥσω. Th. ἦχ, ο, ὁ, *sonus*. θ. 678.

Περίεσταλ, *circum induito*, a. i. med. infin. ἀ περιέννυμαι.

Thema, ἔω, *induo*, pro quo ἔννυμι,

ἴννυμι, f. ἴσω, p. εἶμαι, a. i. m.
ἰοσάμεν, ε. 537.

Περικαλλία, acc. sing. f. g. à
περικαλλής, perpulcher. πει
enim auget significationem.
Th. καλός, λη, λόν, pulcher.
9. 10.

Περίκει), circumdatus, 3. pers.
præf. à κείμαι, jaceo, f. κεί-
σμαι. 9. 733.

Περικλυτός, celebrem, acc. à
περικλυτός. Th. κλύω, au-
dio. ε. 60.

Περιμαίει), circumquaque fu-
rit. 3. pers. præf. ind. πει
intendit significationem, à
μαίνομαι, furo, f. μαίνεμαι.
α. 99.

Περμαρνάμεθ', propugnauimus,
pro πειμαρνάμεθα, 1. pl.
præf. ind. verbi μάρναμαι,
pugno. 9. 647.

Περμηΐδα, nomen viri. α. 187.

Περμηΐδες, prælongæ, pl. num.
à πειμήκης, ε, ο, η. Th.
μήκης, ε, ο, τὸ, longitudo,
πει in compositione auget
significationem. α. 133.

Περναεῖάωσι, circumhabitant.
3. pl. præf. subj. à πειναε-
παίω, circumhabito. Th. αἶω,
habito. θ. 370.

Περπλωμένος, circumvoluto, pro
πειπλωμένος. Th. πίλω, mo-
ueo, sum. ε. 384. θ. 184.

Περίρρυτος, ε, ο, circumfluus.

Th. ῥύω, pro ῥέω, fluo. θ. 193.

Περισσά, eximia, pl. num. à
περισσός, ε, ο, excellens. à
πει, præpositio, variam ha-
bens constructionem & si-
gnificationem. θ. 399.

Περσινάχιζε, circumquaque in-
gemiscebatur, 3. persona im-
perf. à πεισινάχίζω, idem
quod πεισείω, circum circa
gemo. Th. σπινός, ε, ο, angustus.
α. 344.

Περσάμενός, incidito, Ionicè,
præsentis act. infin. pro πι-
εῖσάμενός, à πεισάμενός pro πι-
εῖσάμενός, circumcido. Thema
τέμνω, secō, f. τιμῶ, p. τίτμη-
κα, aor. 2. ἔπειμον, præf. med.
τίτομα. ε. 568.

Περσφρονός, prudentis, genit. à
πειφρων, ονός. Th. φρῶν,
mens. α. 297.

Περμησός, ε, ο, & Ion. οἶο, ο, flu-
vius Bœotix ex Helicone,
Phæbo & Musis sacer.

Περσός, ε, ο, nomen viri.

Περσεφόνη & πεισεφόνη, ας, η,
Proserpina, filia Iovis & Ce-
reris. Them. φένω, occido.
9. 768. 913.

Περσηίς, ιδός, η, nomen mul.
9. 356. 957.

Πέρσης, nomen viri. Frater He-
siodi etiam ita appellatus
fuit, ὃ πέρση, vocativi casus.
ε. 27. 211.

- Πέσεν, cecidit, pro ἵπεν, 3. sing. a. 2. aēt. à πίπτω, cado, f. πεσῆμαι, p. πίπτωκα, a. 2. aēt. ἵπεν, inde in part. πτωῶν, ἔστα, ὄν. α. 365. 375.
- Πέταλ', folia, à πίτελον, folium, in dat. pl. πτεῖλοισι, à πτεῖνυμι, seu πτεῖω, expano, f. αῖσιν, præt. pass. πέπτεμαι. ε. 678.
- Πεῖλαιναῖς, volucris, dat. pl. pro πεινοῖς, per epenthesein Poëticam, à πτεῖνον, ἔ, τὸ, volatile, avis, & Poëticè πτεῖνον, à πέτομαι, volo, in imperf. ἐπιτόμεν, & in 3. plurali, ἐπιτοῦν. ε. 276. α. 308.
- Πέπτα, Ion. pro πίταλα. Vide πίταλ'. α. 289.
- Πετρώη, nomen proprium. θ. 357.
- Πίτση, Ion. pro πίτσα, petra, rupes, cautes. Differunt, πίτσα, & πίτση, quod πίτσα, sit grande saxum, rupes. πίτση vero, lapis manu trahibilis, πίτσησι, dat. pl. Ion. θ. 728. πίτσαι. θ. 7. Hinc πετσαῖη, saxatilis. ε. 587. & πετσηῖν, saxosum, à mascul. πετσηῖς, εἶ. ε. 531.
- Πάθει, imperf. à πάθομαι, idem quod πυνθάνομαι, interrogor, sciscitor, f. πάσσομαι, præt. pass. πέπυσμαι, 3or. 2. med. ἐπυνθόμην.
- Πιδύα, abietes, à πδύκη, ης, ἡ, abies. α. 376.
- Πδουκείδας, acc. à πδουκείδης, ης, ὁ, nomen gentile. α. 187.
- Πεφραδέντω, commemorant. 3. dual. a. 2. aēt. pro ἵφραδέντω, π, initialis litera præponitur à Poëtis, prout in præterito fieri solet. Them. φράζω, dico, memoro, f. φράσω, a. 2. aēt. ἵφραδον, ες, ε. & Poëticè, πίφραδον, ες, ε. πίφραδέντω, Ionicè pro φραδέντω, a. 2. aēt. infinit. p. m. πίφραδα. θ. 475. ε. 764.
- Πεφρηδὺς, ὅ, ἡ, nomen mul. à πίφραδα. Them. φράζω dico. θ. 273.
- Πιφύασι, nati, seu producti sunt, 3. plur. perf. aēt. Poëticè pro πιφύασι, à φύω, f. ύσω, gigno, p. πέφυκα, a. 2. ἵφουον, & ἵφω. θ. 728.
- Πεφυλαγμένω, observans, perf. part. πιφύλαξο, esto cautus, 2. singul. præt. pass. imperativi modi, à φυλάσσω, f. ξω, custodio, p. χα. ε. 704. 795.
- Πηγάδας, accus. pl. à πηγάς, ἁδῶ, ἡ, glacies. Th. πηγνύω, seu πήγνυμι, f. ξω, compingo. ε. 503.
- Πήγας, ης, ὁ, Pegasus, alatus Persei equus, ita dictus quod circum Oceani fontes

natus

natus esset. Th. *πηγή*, ἡς, ἡ, fons. §. 281.

Πηγαί, pl. à *πηγή*, ἡς, ἡ, fons. *Πηγαὶ τὸ πηγνυαὶ*, quia circa fontes domicilia struxerunt, unde Latinè *pagi*, acceperunt nomen. Etymol. quali *πηδῖ*, à *πηδαίω*, *salio*, quod scaturiat è terræ visceribus, *πηγάς*, acc. pl. §. 809.

Πηδάλιον, *π*, τὸ, *remo*, *gubernaculum*. Th. *πηδῶ*, *π*, ὁ, ligni species. §. 45.

Πηκῦν, *compactum*, à *πηκῦς*, ὅ, *compactus*. Th. *πηγνύω*, vel *πήσσω*, f. *ξω*, *compingo*. §. 431.

Πηλεῖ, dat. sing. à *πηλεῖς*, ἰῶ, ὁ, *Peleus*, nomen viri. θ. 1006.

Πῆμα, αἰῶ, τὸ, *damnum*, *noxia*. §. 56.

Πῶειος, nomen viri. §. 343.

Πήξας, *insigens*, part. a. i. aet. à *πήτιω*, *πήσσω*, pro quo etiam dicitur *πηγνύω*, & *πήγνυμι*, *rango*, *compingo*, f. *πήξω*, a. i. ἑπηξά. §. 428.

Πήξαα, fabricato, a. i. med. infin. à Th. *πήσσω*, vel *πήτιω*, vel *πήγνυμι*, *compingo*, f. *ξω*, a. i. m. ἑπηξάμεν. §. 453.

Πηοί, Ionicè pro *παοί*, *cognati*, *affines*, à *παός*, ὅ, ὁ. Th. *πῖω*, ὦ, vel potius *πῖομαι*, *possideo*, præt. pass. *πέπαμαι*. §. 343.

Πίειν, *bibere*, pro *πιεῖν*, (a. 2. aet. infin.) dialyti Ionica, à *πίω*, *bibo*, f. *πίσω*, p. *πέπωκα*, a. 2. ἑπιον, a. 2. *imprecatur*. *πίθι*. α. 252.

Πιέζεις, *premas*, præt. opt. Th. *πιέζω*, f. *έσω*, *premo*. §. 455.

Πιερίη, *π*, ἡ, nomen regionis in finibus Macedoniae, quæ ob summam amœnitatem credita fuit Musarum sedes. Hinc est *πιερίηθεν*, Adverb. è loco, ad formiam, *Θήβηθεν*, *κλισίηθεν*, ex tentorio, *ιλιαδ.* λ. 603. à *κλισίη*, Ionice pro *κλισία*. *Πιερίδες*, *Pierides*, pl. num. à *πιερίς*, ἰδῶ, ἡ. §. 1. α. 206. θ. 53.

Πιθησας, *fretus*, a. i. part. aet. a *πιθίω*. Th. *πιθώ*, *persuadeo*, f. *πίσω*, p. *πέπηκα*, a. 2. ἑπιθον. §. 357.

Πίθηται, *paruerit*, 3. sing. a. 2. med. subj. Th. *πείθω*, f. *πείσω*, a. 2. ἑπιθον, p. m. *πέποιθα*. §. 293.

Πίθξ, *vasis*, genit. à *πίθῶ*, *π*, ὁ, *dolium*, *πίθοιο*, poëtice pro *πίθξ*. §. 98.

Πιλναῖ, *dejicit*, 3. præt. ind. à *πιλνάω*, idem quod *πιλάω*, *appropinquo*, *πιλναῖ*, imperf. pro *ἐπιλναῖ*, à *πιλναμαι*, ab aet. *πιλνυμι*, quod est à *πιλνάω*, *appropinquo*. Th. *πίλας*, *prope*. §. 508. θ. 703.

Πῖλον,

Πῖλον, πῖλος, à πῖλ@, υ, ò, pī-
leus. i. 540.

Πιμπλιδου, *replentes*, præf.
part. f. gen. pl. num. pro πι-
πλῆσαι, Æolicè, à πίμπλη-
μι, ης, ησι, idem quod πληθω,
impleo, hinc in pass. πίμ-
πταμαι, σαι, ται, expletur.
Th. πλέ@, υ, ò, plenus.
§. 880. i. 299. α. 429.

Πινέδρ, Ionice pro Dorico πι-
νέδρα, abjecto αι, & retento
accentu in loco suo, pro πί-
νδρ, *bibere*, præf. inf. à πίνω,
f. πίνω, p. πέπωκα, α. 2. ἔπιον.
i. 590.

Πίοι@, genit. Th. πίων, ον@,
ò, η, *pinguis*. §. 538. Hinc in
comp. πίοτερ@, superl. πίο-
τατ@. i. 583.

Πίπτου, *incidentes*, pl. num.
f. g. præf. part. à πίπτω, ca-
do, f. πεισμαι, p. πέπωκα,
α. 2. ἔπιον. sub. πίπτω@, in
præf. i. 618. §. 873.

Πίσψς, nom. pl. à πίψς, εως, η,
fides. Th. πείθω, f. σω, per-
suadeo. i. 370.

Πίστω@, *fretus*. Th. πείθω, f.
σω. p. κα, persuadeo, α. 2.
ἔπιον, p. m. πέποιθα. θ. 506.

Πιφάσκειαι, Ionice pro πιφά-
σκη, *loqueris*, 2. pers. præf.
sub. à πιφάσκομαι, pro φά-
σκω, *jactito, dico*, à φημι, di-
co, & hoc à φάω, dico. θ. 655.

Πλάσσει, *finxit*, α. 1. ind. pro
πλάσι, Poëtice, & rursus
πλάσι, pro ἑπλάσει, Poëtæ du-
plicant literam, ut syllaba
possit produci, & abjiciunt
augmentum, ne syllaba re-
dundet. Th. πλάσσω, *finigo*,
f. ασι, p. πέπλακα, α. 1. pass.
ἑπλάσθω. hinc πλάσθς, η, òν,
fiectus, α, υm. §. 512. i. 70.

Πλασών. Vide in πλάσσει. §.
513.

Πλατή, *lata*, pro πλατία, pl.
num. g. n. à πλατὺς, εἶα, υ,
latus. §. 445.

Πλείη, Ionice pro πλεία, hoc
pro πλία, *plena*: à mascul.
πλῆος, *plenus*, Poëtice πλείος.
Attice, πλείως. i. 101.

Πλείη, plurima, & πλείων, plu-
rimum, superl. à πολὺς, mul-
tus. Vide in πλείον. i. 718.

Πλείων, *major*, & pro πλείων,
Poëtæ πλείων: unde est πλείο-
νες, & dat. pl. Poëticus πλείο-
νεςσι, & pro πλείονα, *plura*,
Poëtice πλείονα, nec non per
syncopen & crasin, πλείω.
i. 688. 377. 378.

Πλειών, ὦν@, ò, *annus*, sic di-
ctus quod eo compleantur
tempora. Th. πολὺς, mul-
tus. i. 615.

Πλεκθίσιν, *plexatis*, dat. pl. Ion.
à πλεκθς, υ, ò, *plexus*. Th.
πλέκω, *necto*, f. ξω, præf.
act.

αἰ. πέπληξα, α. 2. ἔπληκον,
p. m. πέπλοκα. α. 63.

Πλείον, *plus*, dicitur & πλείον,
n. g. Neutra, ut hic, sæpe ad-
verbiascunt, à πλείων, &
πλείων, ον, ὁ κῆ. amplior.
in superl. πλείων, pluri-
mus. Th. πολὺς, πολλή, πο-
λὺ, multus, α. um. ε. 40.

Πλούρης, acc. pl. à πλούρη, αἶ,
ῆ, *latus, costæ*. α. 430.

Πλέω, *pleno*, in dat. à πλέω,
plenus. ε. 790. & πλέω, plu-
ra. Vide in πλείων.

Πληγύτ, *percussi*, genit. part
α. 2. pass. pro πλάγύτ,
πληγέσαι, ejusdem temporis
& modi f. g. à πλήσω, vel
πλήττω, *percutio*, f. ξω, α. 2.
ἔπληγον, & ἔπληγον, p. m.
πέπληγα. θ. 861. Hinc πλη-
γή, ῆς, ῆ, plaga, Doricè, πλα-
γά, πληγῆσιν, dat. pl. Ion.
θ. 857.

Πλήθω, *impleantur*, præf. sub.
à πλήθω, *impleo*, f. ῆσω, sed
quum de mari aut fluviiis di-
citur, *inundo*. Th. πλέω, ε,
ὁ, plenus. ε. 306. 459.

Πληιάδες, Poëtice pro πλειά-
δες, *vergilias, sidus in dorso*
tauri, à πλειάς, αἶδ, & hoc
à πλείους, quod ibi sint stel-
læ complures. Them. πολὺς,
multus. ε. 613.

Πλημναί, nom. pl. f. g. à πλήμνη,

rota modiolus. Sunt fistulæ,
quæ axi inferuntur. Eustath.
ὡς τὸ πλῆθειον ἦτοι πλη-
ρῶσαι ὑπὸ τῷ ἄξονι. Th.
πλέω, ε, ὁ, plenus. α. 309.

Πλώ, cum Genit. *preter*, ad-
verb. α. 74.

Πληξάωρη, nomen mul. *que*
multiloquio aërem verberat.
θ. 353.

Πληξεν, *percussit*, α. 1. ind. Th.
πλήσω, *percutio*, f. ξω, p.
m. πέπληξα. θ. 855.

Πληξίωποι, nom. pl. à πλάξιω-
π, agitator equorum, ex
πλήσω, f. ξω, *percutio*, &
ἵππ, ε, ὁ, equus. α. 24.

Πλήτ, *implebatur*, 3. sing. plusq.
perf. pass. Poëtice, pro ἐπέ-
πληθ, à πλήθω. Sic & πλάτ-
τω, in plurali. Verum malim
derivari ab imperf. verbi
πλημνι, à πλέθω. Th. πλέω,
plenus. α. 146. θ. 688.

Πλό, & contractè, πλέω, *na-
vigatio*, à πλέω, f. πλώω,
navigo. ε. 663.

Πλέσι, *dives*, à πλέω, ε, ὁ,
divitiæ. ε. 22.

Πλεπύζω, Dorice, pro πλε-
τύνω, præf. part. acc. à πλε-
πύω, *ditesco*. Th. πλέω, ε, ὁ,
divitiæ. ε. 311.

Πλετώ, ὁ, ῆ, nomen mul. q. d.
opulenta. θ. 355.

Πλετοδότη, *orum datores*, nom.
pl. à

pl. à πλετοδοτης, u. ex πλε-
τῶ, *divitia* & δίδωμι, do.
i. 125.

Πλετῶ, u. ὁ, q. ex πολὺ, &
ἔτῶ, *divitia*, ex multis an-
nis collecta at ἀφῶ, i. τῶ, πῶ,
divitia (ἀφ' ἐνὸς ἐν) ex uno
anno superfluites. i. 375.

Πλωΐζεισκε, *navigabat*, 3. pers.
sing. imperf. act. Poëtice, à
πλωΐζω. Th. πλέω, f. πλώ-
σω, *navigo*. i. 632.

Πνείοντες, *anhelantes*, præf. part.
Poët. pro πνέοντες, πνέουσιν,
acc. f. g. præf. part. πνέουσιν-
τῶ, part. a. i. act. Thema,
πνέω, f. πνέσω, flo. α. 24.
i. 504.

Πνοιαί, *flatus*, acc. pl. à πνοή,
quod est à πνέω, flo, *spiro*, f.
πνέσω, in præf. med. πεί-
πνοα, unde est πνοή, ἥς, ἡ,
flatus, Poët πνοή, πνοῆσι,
dat. pl. Ionice, pro πνοιαῖς.
θ. 253. 268.

Πόδα, accus. sing. à πῦς, *pes*, in
dat. duali, ποδῶν, & Poët.
ποδῶν. α. 158. i. 495. ποδῶν,
gen. pl. θ. 70.

Ποδῶκτα, acc. sing. q. ὠκύς τοῖς
ποσὶ, *pedibus celer*, à ποδῶ-
κης, i. τῶ, ὁ κῆ, ἡ, *pedibus ce-*
ler, à πῦς, ποδῶς, *pes*, & ὠκύς,
celer. θ. 320.

Πόθῶ, u. desiderium. α. 41.

Ποιεῖ, *facit*, 3. præf. à ποίεω, ὦ,

facio, ποίησε, & ποίησ', a. i.
pro ἐποίησε. i. 100.

Ποίη, Ionice, pro πύα, ας, ἡ,
herba. hinc ποιήεσσα, *herbo-*
sa. θ. 194. α. 381.

Ποικιλόβηλῶ, *versutus*, qui
animo suo agitat varia con-
silia, à ποικίλῶ, u. ὁ, *varius*,
& βηλή, ἥς, ἡ, *consilium*.
θ. 521.

Ποικιλόδῳρον, *canoram*, *varian-*
tem vocem, à δειρή, ἥς, ἡ, seu
δειρή, *collum*, & per meto-
nym. causæ, *vox*, & ποικίλος,
ὁ, *varius*. i. 201.

Ποικίλῶ, u. ὁ, *varius*. θ. 300.

Ποιμαίνονθ', *pascentem*, acc. sing.
præf. part. verbi ποιμαίνω, f.
ανῶ, *pasco*, aor. i. ἐποίμανα.
Th. ποιμῶ, ἐνῶ, ὁ, *pastor*.
θ. 23.

Ποιμῶνι, dat. sing. à ποιμῶν,
ἐνῶ, ὁ, *pastor*. Hinc ποίμνη,
ἥς, ἡ, *grex ovium*. θ. 100.
446. i. 785. hinc & ποιμνήιος,
ὁ, *ad ovium gregem perti-*
nens.

Ποιμή, ἥς, ἡ, *paena*. i. 753.

Πολεμήϊῶ, Ionica dialysi, pro
πελέμειῶ, *bellicus*. Thema,
πόλεμῶ, u. ὁ, *bellum*. α.
238.

Πολέας, *multos*, acc. pl. Poëtice,
pro πολλὰς, (differt à πό-
λεας, *urbes*, solo accentu.)
Th. πολλὺς, in genit. usitatè
πολλῶ

πολλὰ ἢ πολλὸς, sed Poëtice etiam πολίῳ. ε. 578.

Πολεῖν, *verte*, præf. inf. ἂν πολίω, ὦ. *verto*, εἶαε πολεῖν, *vere verte*. Hic in dimensione legendum ἦε πολεῖν. ε. 460.

Πόλεμος, & Ion. πολέμοιο, acc. πόλεμον, *bellum*. ε. 14.

Πόλις, ἡ, urbs, in Genit. πόλιῳ, πόλιως, & Poëtice, πόληῳ, in acc. πόλιν, & πόληα, Poëtice, dat. pl. πολέοισιν, Ion. & Poëtice. ε. 238. α. 285. 105. ε. 119.

Πολιοκρόταφοι, *cani circa tempora*, κρόταφῳ, & ὁ, pars capitis dicta *tempus*. Homo propriè canescit. Vide κρόταφῳ. ε. 179.

Πολλάκι, Poët. pro πολλάκις, sæpe. Th. πολὺς. ε. 238.

Πολλὴ, πολὺς, & πολλὸς, & πολὺ, multus, a, um, dat. pl. πολλοῖσι. πολὺ, adverbialiter accipitur, pro multò, πολὺ μᾶλλον, *multò magis*. πολλὸν, pro πολλῷ ponitur & accipitur adverbialiter. ε. 19. πολλὸν ἀμείνω, *multò meliora*. πολλά, adverb. *valde*, *multum*. Comp. πλείων, ονῳ, Superl. πλείστῳ, η, ον, plurimus, a, um. α. 92. 274. 3. 9. ε. 9. 19. 126.

Πολυγηθῆῳ, genit. ἂν πολυγηθῆς, *multum latitia afferens*.

Th. πολὺ, *multum*, & γηθῆω, f. ἦσω, *lato*. ε. 612.

Πολυγύμων, *multos clavos habentium*, ex πολὺς, *multus*, & γύμων, & ὁ, *clavus*. ε. 658.

Πολυδαίδαλῳ, *multo artificio elaboratus*. ex πολὺς, *multus*, & Δαίδαλῳ, & ὁ, *Dædalus*, ingeniosus ille artifex Cretensis. ε. 64.

Πολυδερκίῳ, genit. ἂν πολυδερκῆς, *multos intuens*, ex πολὺς, *multus*, & δερκω, *video*. 9. 451.

Πολυδῶρη, nomen mul. 9. 354. πολύδωρον, nomen viri. 9. 978.

Πολυήρατῳ, *peroptabilis*. Th. ἑράω, ὦ, f. αἶσω, amo. θ. 404.

Πολυῖδεν, *multiscium*, idem quod πολυῖσθε, ἂν πολὺς, *multus*, & ἶδεν, *scis*, ὁ κῆ, *sciens*. Th. ἴσῃμι, *scio*. 9. 616.

Πολυκλήιδῳ, acc. sing. ἂν πολυκλήϊ, *multis transfris instructa*, vel *multa compage juncta*, ἂν κλήϊς, *sedes nautica*: vel ἂν κλήϊς, pro κλείς, δὲς, ἡ, *clavis*. Th. κλείω, f. σῶ, *claudio*. ε. 815.

Πολυκλύτῳ, in dat. ἂν πολὺκλυτῳ, & ὁ, *undis agitat*. ἂν κλύζω, *abluo*, f. σῶ. θ. 189.

Πολύμηλοι, *pecorosi*, ex μῆλον, & τῶ,

- α, τὸ, οὐκ. Th. *μηλία*, ας, ἡ, *malus arbor.* ε. 306.
 Πολύμνια, ας, ἡ. *Nomen Musæ*,
 à πολὺς, *multus*, & ὕμνῳ, ὁ,
hymnus, *carmen*, & hoc ab
 ὑδῶ, *celebro*, *cano.* θ. 78.
 Πολύξενῳ, *multorum hospes*, à
 ξένῳ, α, & Poët. ξένῳ,
hospes. ε. 713.
 Πολύπλοχῳ, α, *multiplex*, *im-*
plicatum sphaeris, à πλύνω,
 f. ξω, *complico.* θ. 113.
 Πολὺς. Vide in πολλή.
 Πολυαερίεις, *dispersæ*, à πολυαε-
 ρής, ἐῶ, ὁ καὶ ἡ, *multum spar-*
sus. Th. αεείρω, *dissemino*,
 f. ρῶ. θ. 365.
 Πολυφλοίσβοιο, *multisoni*, gen.
 Ion. à φλοῖσβῳ, α, *fremitus*
undarum. ε. 646.
 Πολυφόρβης, genit. casus, *mul-*
tos pascentis. Th. φέρβω, ψω,
pasco. θ. 912.
 Πολυφραδίστι, *astutis*, dat. pl. à
 πολυφραδής, *valde consultus.*
 Th. φραδίζω, f. σω, *dico*, a. 2.
 ἵφραδιν. θ. 494.
 Πολύχρυς, α, ὁ, *aurum.* α. 8.
 Πολυώνυμῳ, *multa habens no-*
mina, *celebris*, ab ὄνομα,
 αἰῶ, τὸ, *nomen.* θ. 715.
 Πονησάμεν, *laborans*, part.
 a. i. med. verbi πονέω, ῶ, f.
 ἥσω, *laboro.* Th. πένομαι, *fa-*
cio, p. m. πέπονα. ε. 430.
- Πόνῳ, α, *labor*, *πόνος.* genit.
 Ion. Thema, *πένομαι*, *facio.*
 ε. 91.
 Πόνῳ, α, ὁ, *mare.* ε. 668.
 Ποντοπόρος, *nomen mul. ponti-*
vaga. Sic *ποντοπόροι*, à πόν-
 τῳ, α, ὁ, *mare*, & πορεία, ας,
 ἡ, *iter.* Th. πείρω, *transco.*
 θ. 256. ε. 626.
 Πόρον, acc. à πόρῳ, α, ὁ, *iter.*
 Th. πείρω, f. ερά, *transco.*
 θ. 292.
 Πόρε, *dedit*, a. 2. aët. à πόρῳ,
 Poëtice, pro πορίζω. πόρεν,
 pro ἔπορεν, a. 2. aët. πόροι,
præbuerit, a. 2. opt. aët. Th.
 πείρω, f. περά, *transadigo*,
pertransco, p. m. πέπορα.
 θ. 904. 412. ε. 377.
 Ποσειδάων, & *contractè*, ποσφ-
 δῶν, genit. δῶ, ὁ, *Neptu-*
nus. ε. 665.
 Πόσις, εως, ἡ, g. f. *potius.* idem
 quod πόμα, τὸ. Th. πίνω, f.
 πῶσω, *bibo.* α. 395.
 Πόσ', pro ποσὶ, *pedibus*, & πόσ',
 pro ποσὶ, & hoc pro ποσὶ,
 dat. pl. Poët. à πῆς; ποδὺς, ὁ,
pes, vocat. ὦ πῆς. ε. 539.
 Ποταμῶ, genit. Ion. à ποτα-
 μός, α, ὁ, *fluvius.* θ. 242.
 Ποτὲ, ποτ', & ποθ', *quando.*
 ε. 86. 228. θ. 22.
 Ποτίοντο, *volabant*, imperf. Ion.
 à ποτίομαι, f. ἥσσομαι, idem
 quod πέτομαι, *volo*, as. θ. 691.
 Ποτί,

Ποπὶ, Doricè, pro ποῖς, ad.
ε. 550.

Πότνια, *veneranda*, à πότνι, ε,
υ, ὁ, *venerandus*. ε. 73.

Πῦ, *ubi*, adverb. ab ὕ. Th. ὅς,
qui. ε. 88.

Παλυδότηρα, *multorum alum-
na*, epitheton terræ, ex πα-
λὺς, Poët. pro πολὺς, *mul-
tus*, & βόσκω, f. ἴσω, *pasco*.
à Th. inusitat. βόω, ᾧ, f. ὄσω,
pasco. ε. 156. θ. 531.

Παλιῷ, acc. sing. m. g. pro
πολιῷ. Vide in πολὺς. θ. 258.
190.

Πραΐειν, *vastare*, Ionice, pro
πραΐειν, a. 2. inf. verbi πέρ-
ω, *vasto*, f. πέρσω, f. 2.
παρῆ, & per metathesin
πραῖ, hinc a. 2. ἐπραῖον.
α. 240.

Πραπίδιασι, dat. pl. à πραπίδες,
αῖ, *precordia*. θ. 608.

Πρίπι, 3. præf. à πρίπω, deco-
rus sum. μιῖα πρίπω, decorus
sum inter. θ. 92.

Πρεσβῆες, *seniores*, Ion. à πρεσ-
βῶς, ἴως, ὁ, idem quod πρεσ-
βυς, υ, ὁ, *senex*. α. 245.

Πρεσβύτατον, *maximum natu*,
superl. grad. à πρεσβυς, se-
nex. θ. 363.

Πρόκλεις, εἶ, ὁ, ἡ, *pronus*. α. 365.

Πρήξις, *facies*, f. 1. ind. Ionice,
pro προΐξις, à προΐτω, *facio*,
f. ξω, p. χα. ε. 400.

Πρησίων, *valde spirantium*,
gen. pl. à πρηστήρ, ἥρ, ὁ.
Th. πρησθω, incendo. θ. 846.

Πρηύνει, *mitigat*, 3. sing. præf.
Ionice, pro πρηύνει. Thema,
πρηύνει, vel πρηύνει, υ, ὁ, lenis.
θ. 254.

Πρηύνει, *precipitio*, genit. à
πρηύνει, ᾧ, ὁ, *eminentia
montis*. α. 437.

Πρῖν, *prius*, adverb. ε. 90.

Πρῖνιον, *ilignum*, à πρῖνι, υ,
ἡ, *ilex*, arbor. ε. 427.

Πρῖνι, genit. πρῖνι, υ, ἡ, *ilex*.
ε. 434.

Πρὸ, *juxta, una*. ποῖ τ' ἰόντα,
præterita. θ. 32. α. 303.

Προβάδην, adverb. in progre-
diendo, à προβαίνω, progre-
dior. Th. βαίνω, εο, f. βήσ-
μαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην.
ε. 727.

Προβάλοιτε, *proponat*, a. 2. med.
opt. à προβάλλω, *profero*, pro-
pono. Th. βάλλω, f. αλώ, ja-
cio, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον,
p. π. βέβολα. ε. 777.

Προβάτοις, dat. pl. à προβάτον,
υ, τὸ, *ovis*, pecus. ε. 556.

Προβέβηκε, *antistat*, perf. ind.
act. Th. προβαίνω, antecoo, su-
pero. Vide in προβάδην. α.
355.

Προχέοντο, *procedebant*, pro
προχέοντο & hoc pro προ-
χέοντο, 3. pl. a. 2. med. indic.

Th. γίνομαι, sum, nascor, f.
 γήνησμαι, p. γένημαι, a. 2.
 m. ἐγηνόμην, p. m. γένηα, a. 1.
 m. ἐγενάμην. α. 345.

Προθύελλα, *impretnosa*, à θυίελλα,
 ης, ἡ, *procella*. videtur hæc
 vox dividenda, & τὸ πρὸ per
 τμηζεν referendum ad τὸ
 φέρει. θ. 742.

Προϊδέω, a. 2. med. infuit. à
 πρᾶνιδω, prævideo. Th. εἶδω,
 video, f. εἶσομαι, a. 2. εἶδον
 & ἴδον. α. 386.

Προϊνξίς, εως, ἡ, *persecutio*, pro
 πρᾶνδιώξις, per syncope, à
 πρᾶνδιώκω. Th. διώκω, f. ξω,
 p. χα. *persequor*, abigo. α. 154.

Προλιπών, *relinquens*, a. 2. part.
 act. & in f. g. πρᾶνλιπῶσα,
 πρᾶνλιπόντ', pro πρᾶνλιπόντι,
 nominat. dual. a. 2. part. Th.
 λείπω, *linquo*, f. λείψω, p. φα,
 a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.
 ε. 197. 564. α. 1.

Πρόλοχος, nomen viri, q. d. *pri-*
mus insidiator. α. 180.

Προμηθεύς, *Prometheus*, no-
 men viri. Thema μῆθος,
 εως, τὸ, *cura*, sed in compo-
 sito πρᾶνμῆθης, εως, ὁ, ἡ, *pro-*
vidus, mutatur δ in θ, quæ
 sunt literæ cognatæ. ε. 48.

Πρόνοη, nomen mul. θ. 261.

Πρόπαν, *universum*. Th. πᾶς,
 πᾶσα, πᾶν, *omnis*, ε. θ. 525.

Προπαροίτε, pro πρᾶν, ante, cum

Genit. vide πᾶρ, ante.
 πρᾶνπαρ, per apocopen, pro
 πρᾶνπαροίτε, è regione. θ. 518.
 α. 285.

Προπιφραδωρία, *prædeliberata*,
 Doricè pro πρᾶνπιφρασωρία,
 perf. part. à φράζω, dico, f.
 σω, in a. 2. ἔφραδον, p. m. πί-
 φραδα, perf. pass. πίφρασμαι.
 ε. 653.

Προρίη, præf. ind. *profluit*, πρᾶν-
 ριόντων, *influentium*, præf.
 patt. gen. pl. Th. ῥίω, *fluo*, f.
 ῥάσω, p. ἔρρῳα. θ. 792.

Πρὸς, cum Dativo ad, cum Ac-
 cus. ad, πρᾶνς ἐξανόν, *ad cæ-*
lum usque, præter, adversus.
 ε. 208. 317.

Προσπρήσται, *adaptaverit*, est 3.
 sing. præf. pass. indic. à πρᾶνσα-
 ρήρομαι. A præterito enim
 medioformatur præsens, si-
 gnificans idem quod primi-
 tivum. Sic ab ἄρω, *apto*, *con-*
gruo, f. ρά, præf. m. ἤρα &
 Atticè ἄρηρα, unde præsens
 hoc δρῆρομαι. ε. 429.

Προσεήσατο, *accessit*, a. 1. med.
 à πρᾶνσεδᾶνω, *accedo*. Th.
 βαινῶ, ε. θ. α. 33.

Προσέπει, *alloquebatur*, imperf.
 vel a. 1. vel 2. à πρᾶνσέπω. Vide
 Them. ἔπω, dico. α. 1. ἔπα,
 a. 2. εἶπεν. α. 349. θ. 546.

Προσεῖται, *adesse, juvare*, præf.
 inf. ex πρᾶνς, & εἰμῆ, sum. ε. 351.

Προσέ-

Προσέκυρσε, *appulit*, a. 1. aēt. à
 προσκύνω, *appropinquo*. Th.
 κύρω, f. *Æol.* κύρω, *incido*.
 s. 198.

Προσιλέξατε, *versat*, a. 1. m. Th.
 λέγω, *dico*, f. ξω, p. χα. s.
 497.

Προσίφη, a. 2. aēt. ind. à προσ-
 φημι, *alloquor*. Th. φημι,
dico, vel φάω. s. 53.

Προσηύδα, *alloquebatur*, imperf.
 aēt. à προσηυόδια, f. ήσω. Th.
 αὐδή, *vox*. α. 117. 326.

Πρόθεν, *prius*, ante, & πρόσθ',
pro πρόσθ'. Th. πρόσ, ante. s.
 98. α. 277.

Προσιόντι, dat. sing. part. a. 2.
 aēt. à πρόσσμι, *accedo*, in
 aor. 2. πρόσσιν, s, *adivi*, ex
 πρόσ, *ad*, & εἰμι, *eo*, a. 2.
 ίον. s. 351.

Πρόσωπον, τὸ, *vultus*, ex ὤψ,
oculus. Th. ὀπθμα, *video*.
 s. 592.

Προτίροιν, dat. pl. Homer. ἀν-
 δράσι ὃ προτίροιν ἐριζέμεν
 σεν ἐθελήσω. *Cum viris me
 majoribus contendere nolue-
 ro*. Hic locum habet illud,
cede majori. & Rom. 13. 7.
honorem, cui honor. πρόσ-
 ρο, *prior*. Th. πρόσ, ante.
 θ. 424.

Προύθηκε, *proposuit*, pro προέ-
 θηκε, a. 1. ind. à προέθημι,
propono, f. ήσω, p. τίθηκα, a. 1.

έθηκα, a. 2. έθλω. θ. 537.

Προύκτε, *propositus erat*, pro
 προέκτε, imperf. verbi κεί-
 μα, f. κείσομαι. α. 312.

Προφέρει, *promouet*, 3. sing. præf.
 Th. φέρω, *fero*, f. αἶτω. s.
 577.

Προφερής, έϑ, ὁ κῆ ρ, *prestans*,
 in comp. προσφερίτερϑ, su-
 perl. προσφερίτωϑ, à προ-
 φέρω, *præsto*. Them. φέρω.
 α. 260.

Πρόφρων, ονϑ, *prudens*, προσφρο-
 νείας, *adverb.* θ. 433. s. 665.

Προφυγῆν, a. 2. aēt. infinit. à
 προσφύγω, *effugio*. Th. φά-
 γω, *fugio*, f. φάξομαι, a. 2.
 έφυγον, p. m. πέφυγα s. 645.

Προχέειν, *infunde*, præf. inf. Th.
 χέω, f. αἶσω, *fundo*. s. 594.

Προχῆ, *alveo*, *gutturrio*, ex
 πρόσ & χέω, f. αἶσω, *fundo*.
 s. 755.

Προχῶ, *gutturrio*, dat. à πρόσχως,
 ς, ὁ, *aqualis*, *vas aquaticum*.
 Th. χέω, *fundo*. θ. 785.

Πευλίσσι, *pedestribus*, dat. pl. à
 πευλής, έϑ, ὁ. Legitur tan-
 tum in pl. πευλίσς, οί, *pe-
 dites conferti*, Iliad. λ. 49.
 α. 193. s. 744.

Πευμαῖ, ὁϑ, ῆ, *nomen mul. q.
 d. ultima*. θ. 350.

Πρωί, *mane*, cui opponitur ὀψί,
vesperi. s. 459.

Πρώτη, *prima*, à πρώτϑ, ς, ὁ.

- Thema $\omega\theta$, ante. θ . 397.
- Πρωτηρότη, illi qui tempestivè aravit, dat. sing. à πρωτηρότης, ex πρωτ ω & ὄρω, *aro*, f. ὄρω. *s.* 488.
- Πρωτογένων, *primogenitorum*, genit. pl. à πρωτόγον ω , ex πρωτ ω , *primus*, & γείνομαι, *nascor*, inde γέν η , *genus*. *s.* 541.
- Πρωτομείδεια, nomen mul. quæ prior curat. θ . 249.
- Πρώτον, τὸ πρῶτον, *Adverb. primum*, πρῶτ η , ut & superl. πρῶτιστα & πρῶτης. Th. $\omega\theta$, ante. *s.* 289. 456. 809.
- Πρωτὴ, ὅ ω , ἡ, nomen mul. ἡ πρῶτη, *germ. groß*. θ . 24.
- Πτελής, *ulmo*, genit. Ion. à πτελία, *as*, ἡ, *ulmus*. *s.* 433.
- Πτερεῖ, acc. pl. à πτερόν, *ala*, hinc πτερόεις, εἰ ω , ὁ, *alatus*, acc. pl. πτερόεντα.
- Πτερύγων, genit. pl. à πτέρυξ, υγ ω , ἡ, *ala*, πτερύγασσι, dat. pl. Ion. Th. πτερόν, ἤ, τὸ, *ala*. *s.* 626. 682. α. 117. 134.
- Πτολεμίζειν, Poëtice pro πολεμίζειν, præf. inf. à πολεμόζω, f. ἴσω, *bello*. Th. πόλεμ ω , *u*, ὁ, *bellum*. α. 358.
- Πτολίθρον, *orpidulum*. pro πόλις dicunt Poëtæ πτόλις, *as*, ἡ, unde est πτολίθρον, *u*, τὸ, *idem*. α. 81.
- Πτολιπόρθω, dat. sing. à πτόλι-πορθ ω , *urbium eversor*, ex πτόλις, pro πόλις, *urbs*, Poët. & πέρθω, *vasto*, in præf. med. πίπορθα. θ . 936.
- Πτόρθοιο, genit. Ion. à πτόρθω, *u*, ὁ, *ratius*. Th. ὀρθός, ἤ, ὁ, *rectus*. *s.* 419.
- Πτύχες, plicæ. pl. num. à πτύξ, πτύχης, ἡ, *plica*. Thema πτύσσω, f. ξω, *plico*. α. 143.
- Πτώσσης, 2. pers. sub. præf. à πτώσσω, *mendico*. hinc πτώχης, ἤ, ὁ, *mendicus*. Th. πτώσις, f. ἡσω, *perterrefacio*. *s.* 393. & 26.
- Πυγρόλ ω , *u*, ἡ, *qua nates vestibus ornat*. ex πυγή, ἡς, ἡ, *nates, clunes*, & ἑκλω, *orno*. f. ελω. *s.* 371.
- Πύθεται, 3. præf. ind. ὅστις πυθεται, *ossa computrescunt*. à πύθω, fut. ὑσώ, *putrefacio*, unde est Latinorum, *puteo es ere*, πύθομαι, *putresco*. α. 153.
- Πύθη, 3. pers. præf. subj. αἶ. à πύθω, fut. ὑσώ, *putrefacio*. *s.* 624.
- Πυθμῆ, dat. sing. à πυθμῶ, ἐν ω , ὁ, *fundum*, *ima pars*. Th. πύθω, *putrefacio*. *s.* 952.
- Πυθοῖ, dativ. sing. à πυθὼ, ὅ ω , ἡ, nomen urbis. θ . 499.
- Πυθοῖ δὲ, *pythium versus*. Hic δὲ postponitur Dativo, alioquin post-

postponi solet accusativo, ut
 οἰκόνδῃ. ἰλιαδ. β. 158. Uni-
 cum hoc exemplum, ubi ὃ
 dativo postponitur, non e-
 vertit regulam. ὃ post accu-
 sativum casum postpositum
 significat, *ad, versus*; & est
 dictio enclitica. Sic legimus
 αἴγυπ' ὅνδε. ὀδυσ. ε. 426. α.
 480.

Πυκνός, α. 1. inf. à πυκνάζω, f.
 αἶσιν, *munio, fulcio*. propriè
condenso. Nam πυκνός Th. est
 Adverb. & vertitur *densè*.
 item *accuratè*. i. 622.

Πυκνός, idem cum πυκνός, ὤ,
creber: à πυκνά, *densè*. i. 530.
 551.

Πύλαι, nom. pl. à πύλη, ης, ἡ,
porta, & πυλείων, gen. pl. Ion.
 pro πυλαῖν. α. 272. 246.

Πύλας, acc. pl. à πύλη, *porta*.
 9. 732.

Πύλας, genit. à πύλῃ, α, ὡ, no-
 men regionis. α. 360.

Πύμαλ' ὅ, Poëtice *ultimus*. à
 πυθμῶν, ἰν' ὅ, fundum. Th.
 πύθω, putrefacio. θ. 497.

Πύξ, Adverb. *pugno*, mit der
faust. α. 302.

Πύρ, πυρός, τὸ, ignis. i. 57.

Πύργων, *turrum*, gen. pl. à
 πύργῳ, α, ὅ, *turris*. α. 242.

Πυροφόρ' ὅ, *frugifer*. Epithe-
 thum aëris. à πυρός, ὤ, ὅ,
tritum, & φέρω. i. 547.

Πάια, acc. pl. à πῶν, εἶ, τὸ,
grex. Th. παῖω vel παίωμα.
possideo. i. 514.

Παλῖται, *vertitur*, præf. à πα-
 λῖω, *verto*, ut πολῖω. 9. 781.

Πάμ', pro πῶμα, αἶ, τὸ, *oper-
 culum*. i. 98. 94.

Πῶποτε, *nequam*. Th. ὅτε, quan-
 do. i. 648.

Ρ.

Ρ' Αδινῶσι, *mollibus*, à ῥαδινός,
 ὤ, ὅ, *gracilis, mollis*, q. d.
 ῥῖα δινέμερ' ὅ, *qui facile mo-
 vetur*. Th. δίνη, ης, ἡ, vor-
 tex. 9. 195.

Ρ' α, per *metathesin*, pro ῥα, ex
 αῖρα, dictio encl. i. 323. α. 4.

Ρ'', pro ῥα, dictio enclitica, hīc
 expletiva. Græcè ῥέροι συμ-
 πλωμαζικόν, *vocula exple-
 tiva*, quæ nihil significat, sed
 carmen explet. α. 125.

Ρ' αθάμιγξ, pl. num. *gutta*, à
 ῥαθάμιγξ, ἰγξ, ἡ, *gutta*.
 Poëtice, q. à ῥαίνειν, *perfundere
 semper*. 9. 183.

Ρ' εἶα, constituit unam syllabam,
 vulgo mendose, ῥεῖα. Vide
 in ῥεῖα. i. 5.

Ρ' εἶθε, *fluenta*, à ῥεῖθρον, α, τὸ,
fluentum. Th. ῥέω, f. ῥέουσιν,
fluo. 9. 695.

Ρ' ἔλω, acc. *Rheam*, à ῥέη, *Rhea*,
 est nomen mul. 9. 625.

Ρ' εἶα, Poëtice pro ῥεῖα, *facile*,
 Y 3 idem

- idem quod *ῥηϊδίως*. Th. *ῥα-
δι*⊙, *ϛ*, *ο*, *facilis*, comp. *ῥαῖον*,
superl. *ῥαῖς*⊙. *ε*. 6. 7.
- Ρεία*, nomen mul. *Rhea*. *θ*. 135.
453.
- Ρέζουσι*, *faciunt*, 3. pers. præs. pl.
num. à *ρέζω*, *facio*, f. *ρέζω*,
p. *χα*, præt. m. *ἔροχα*, & per
metathesin *ἔορχα*, *feci*. *ρέ-
ζαι*, a. 1. inf. act. *ε*. 683. *θ*.
209.
- Ρέω*, fluo, *ρέειν*, pro *ἔρρειν*, 3. sing.
imperf. ut *ρέειν*, pro *ἔρρειν*, 3.
pl. imperf. act. f. *ῥέουσα*, p.
ἔρρουχα. *θ*. 84. *α*. 314. 267.
- Ρεκληρ*, *ἡρ*⊙, *ο*, *factor*, à *ρέζω*,
ζω, *facio*. *ε*. 189.
- Ρήγνου*⊙, *refringuntur*, 3. pl.
ind. præs. à *ρήγνυμαι*, *fran-
gor*. Thema *ρήσσω*, f. *ζω*, *fran-
go*, unde *ρήγνύω*, *ρήγνυμι*. *α*.
377.
- Ρηϊδίη*, *facilis*, à *ῥαῖδι*⊙, Ionice
ῥηϊδί⊙, *facilis*, hinc *ῥηϊδίως*,
facile. *ε*. 43. 290.
- Ρηξλώορα*, acc. sing. à *ῥηξλώωρ*,
ορ⊙, *ο*, qui virum frangere
potest, *strenuus*, *bellicosus*,
martius, à *ρήσσω*, *ζω*, *frango*,
& *αἰήρ*, vir. *θ*. 1007.
- Ρήσ*⊙, nomen fluvii. *θ*. 340.
- Ρήτοι*, *clari*, *ἄρρητοι*, *ignobiles*, à
ρέω, *ῥέω*, *dico*. *ε*. 4.
- Ριγὰλός*, *ϛ*, *rigidus*, *horrendus*,
hinc *ῥίγιον*, *durius*, compara-
tivi significatione, à *ῥίγ*⊙,
- ε*⊙, τὸ, *rigor*, *frigus*. *α*. 131.
ε. 701.
- Ρίζησι*, pro *ρίζαις*, Ionice, à *ρί-
ζα*, *ης*, *ῆ*, *radix*. *ε*. 19.
- Ρίμφα*, *facile*, *celeriter*, à *ρί-
πω*, f. *ψω*, *projicio*.
- Ρινός*, *ϛ*, *ο*, *ῆ*, *pellis*, per quam
ἰδράτεις *ρέυσαι*. *ῥινεῖο*, gen. Ion.
pro *ῥινεῖ*. *ε*. 513.
- Ρινότορον*, dat. sing. *clypeos disse-
canti*, à *ῥινότορ*⊙, proprie
pellem tenebrans, *pertundens*,
transverberans: est Martis
epitheton, ex *ῥινός*, *ϛ*, *ο*, *ῆ*,
pellis, & *τορός*, *penetrans*, ex
τερῖω, f. *ῖω*, *terebro*, item
vulnere. *θ*. 934.
- Ρίπη*, impetu, *ὑπὸ ῥίπῃ*, pro
ῥίπῃς, dativus pro genitivo:
ἀντίπρωξις, à *ῥίπη*, *ῆς*, *ῆ*, *im-
petus rei*, *quæ projicitur*, à
ῥίπω, f. *ψω*, *projicio*. *θ*.
681.
- Ρίπτασκον*, *abjiciebant*, 3. pl. im-
perf. act. Ion. pro *ἔρριπταζον*,
à *ῥίπτειζω*, *jacto*. Thema *ῥί-
πω*, *jacio*, f. *ψω*. *α*. 256.
- Ρίψι*, 3. pl. a. 1. pro *ἔρριψι*, à
ῥίπω, *abjicio*, *projicio*, f. *ψω*,
p. *ἔρριφα*. *θ*. 868.
- Ρόδα*, nomen mul. q. d. *rosea*,
quæ colore rosam fuit imi-
tata. *θ*. 351.
- Ρόδ*⊙, nomen fluvii, à *ρόδον*, *ϛ*.
τὸ, *rosa*.
- Ρόδονακίλυλ*⊙, *habens roseos di-
gitos*,

gitos, ex ῥόδον, & δάκτυλον,
digitus. ε. 608.

Ῥόδπηχυς, quæ habet roseos cu-
bitos, ex ῥόδον, & τὸ, rosa, &
πῆχυς, ius, ὁ, cubitus. θ.
247.

Ῥόθον, & ὁ, impetus, undarum
strepitus, fragor. ε. 218.

Ῥοίζαχ', stridebat. 3. pers. im-
perf. pro ῥοίζασκε, propter se-
quentem spiritum asperum,
à ῥοιζέω, strido, in imperf.
act. ἑρροίζεον, & poetice ἑρροί-
ζεσκον. Sed Hesiodus magis
gaudet litera α. confer θ. v.
157. ubi est, ἀποκρύπτεισθε,
pro ἀποκρύπτεσθε. Th. ῥοί-
ζον, & ὁ, stridor. θ. 835.

Ῥόον, acc. sing. à ῥόνον, ῥος, ὁ,
fluxus. à præf. med. ἑρροα,
verbi ῥέω, fluo, fut. ῥέσω.
ε. 564.

Ῥέεται, tuetur, 3. præf. ind. ver-
bi ῥύω, vel ῥύομαι, servo, hinc
fut. 1. med. ῥύσομαι, & in pl.
ῥυσόμεθα, vindicabimus. θ.
662. α. 105.

Ῥυτὰ, τὰ, frena, à ῥύω, traho.
α. 308.

Σ.

Σαχάειον, σαχάειον, no-
men viri. θ. 344.

Σαίνω, adulatur, 3. præf. sing.
ind. à σαίνω, idem quod σείω,
moueo, pro quo dicitur et-

iam σαίνω: quod tribuitur
proprie canibus caudam mo-
ventibus. θ. 771.

Σάκον, & ὁ, scutum, σάκονος
Doricè pro σάκας, ex σά-
κεον, genit. Dores mutant
& in α. Th. σάπλω, f. ξω, p.
χα, onero. α. 139. 460.

Σαπίσης, putrefacta, part. a. 2.
pass. g. f. ex σήπω, f. ψω, a. 2.
ἑσάπον, putrefacio. α. 152.

Σάς, tuas, acc. pl. à σός, σή, σόν,
tuus, α, um. Them. σὺ, tu.
α. 107.

Σαώ, ὅος, ῥος, ἡ, nomen mul.
salva. θ. 243.

Σβεννυδράων, non amplius la-
stantium. Æolice pro σβεν-
νυδρών, quæ dialectus in illo
casu genus distincte expri-
mit. gen. pl. part. præf. à
σβέννυμι, f. σβέσω, p. ἑσβεν-
γε, a. 1. pass. ἑσβενθλω. ε. 588.

Σέ, & σέθεν, pro σείθεν, per syn-
copen, ὅ ο μικρῶ, ex σείω, pro
σῆ, tui. Th. σὺ, tu. θ. 341.

Σείομαι, præf. part. Th. σείω,
moueo, f. σείσω, p. σείσθαι.
α. 298.

Σείρα, Sirius, nomen stellæ,
quæ etiam canicula dici-
tur, à σάρω, verro, item his.
ε. 415.

Σέλα, jubare: dativus contra-
ctus, pro σέλαι, à σέλαι, α, ὁ,
τὸ, fulgor. α. 60. θ. 867.

Σελῶν, ης, ἡ, luna, à σίλας, αΘ, τὸ, fulgor. §. 18.

Σιμέλλω, à nom. σιμέλη, ης, ἡ, nomen mul §. 940.

Σίο, pro σῦ, ex σύ. i. 476.

Σισαρχῆα, ridens, dentes stridens, præf. med. in m. g. σισαρχῆς, propriè scopis purgatus, à σισαρχ. item sum ore hianti seu diducto, prout illi faciunt, qui cachinnantur, unde pro ridente accipitur, f. αρῶ, p. σίσαρχα, p. m. σίσηρα, & σισαρχ. α. 268.

Σισοφισμῶρ, peritus, cum Genitivo, à σοφίζω, reddo sapientem, f. ίσω, p. ηα. Th. σοφός, ὅ, ὁ, sapiens. i. 647.

Σηχόν, acc. stabulum, à σηχός, ὅ, ὁ, stabulum ovium, caprarum, affine Hebræo יד sepire, vel תד תד, tegere. i. 785.

Σῆμα, αλΘ, τὸ, signum, & σῆμ, pro σῆμα. Hinc σημαίνω, signum do, jubeo, unde σημαίνω, ορΘ, ὁ, praefectus, dix. i. 448. α. 56.

Σῶ, acc. sing. à σῆ, τια, σῆσι, & σῆσιν, pro σωῖς, Ionicè τuis, à σός, ἡ, ὄν, τuis, α, ητ. i. 272. α. 104.

Σθενῶ, ὁΘ, ἡ, nomen mul. robusta, à θένΘ, robur. §. 276.

ΣθίνΘ, robur. i. 62. 613. 617. α. 97. 420.

Σιγῇ, tacite, dativus, adverbialiter sumitur, à σιγή, silentium. Them. σιγαῖω, fileo. i. 104.

ΣίδηρΘ, α, ὁ, ferrum, hinc σίδηριΘ, ferreus, & contracte σιδηρῆς. i. 150. §. 764.

Σίμβλας, acc. pl. à σίμβλΘ, α, ὁ, vel σίμβλον, & σίμβλη, alveare, capsula ubi mellificant apes. §. 598.

Σιμῆντα, pro σιμῆντα, nomen viri. §. 342.

Σίνε, 3. præf. ind. à σίνομαι, ludo, noceo. i. 316.

ΣῖτΘ, α, ὁ, frumentum, σῖτον, α, τὸ, panis ex frumento. i. 145. 602.

Σκυῖη, dat. sing. unde Latinorum scava, à σκυῖος, ἡ, ὄν, sinister. Th. Σκυίζω, f. σω, claudio. §. 179.

ΣκυῖανδρΘ, fluvii nomen. §. 345.

ΣκῆρΘ, fossio, à σκάπτω, f. ψω, fodio, p. ἑσκαφα. i. 570.

Σκέπα, tecta, acc. pl. per apocopen pro σκεπῆσμαι. Th. σέπω, teco. i. 530.

Σκῆπτρον, α, τὸ, à σκῆπτω, nitor, innitor. Est ergo σκῆπτρον, baculus, cui quis inniti potest. §. 30.

Σκιδναρῆ, dispersa. præf. part. Thema est, σκιδνα, f. ἄσω, unde σκιδνῶμι, & σκιδνημι, dissipare,

diffipo, dispergo, in passivo
σκοιδναμαι, unde est part.
præf. pass. σκοιδνάμεν. θ. 42.

Σκια, umbra, σκιῇ, Ionicè pro
σκιά, hinc σκιερὸς, ὅ, ὁ, um-
brosus. i. 572. 587.

Σκληρὸν, acc. à σκληρὸς, durus.

Th. σκέλω, exicco. θ. 839.

Σκολιὸν, acc. sing. à σκολιὸς,
tortuosus, obliquus, metaph.
pavus, dat. pl. σκολιῇσι, pro
σκολιαῖς, Ionicè, hinc σκο-
λιῶς, tortuose, adverb. i. 217.
256.

Σκόλυμ. ὅ, ὁ, carduus. i. 580.

Σκῶβεν, in mascul. σκοπέεις,
σῶβ. caliginosus. Th. σκό-
τ. ὅ, ὁ, seu, σ. τὸ, tene-
bra. i. 553.

Σκυλάκιον, dat. pl. Ion. à σκύ-
λαξ, ακ. ὅ, ὁ, catulus. Th.
ὕλαω, ὄ, f. ἄσω, latro, as.
θ. 834.

Σκυλόσπις, a. i. part. pl. num.
à σκυλόσας, σῶβ. verbi
σκυλόω, idem cum συλόω,
vel συλάω, ὦ, spolio. Them.
σύλη, ης, ῆ, spoliū. a. 468.

Σμῶνισσι, dat. pl. Ion. à σμῶν.
σ. τὸ, apert exatmen. θ.
594.

Σμικρὸν, pro μικρὸν, parum, me-
tri causa. i. 358.

Σμερδαλίον, terribiliter, proprie
visu, à σμερδαλί. idem
quod σμερδὸς, aspectu terri-

bilis. Them. μίρω, intueor.
a. 341. 840.

Σοί, tibi, σοὶ δὲ αὐτῷ, pro σταν-
τῷ, à σὺ, tu. i. 34. 56.

Σός, ἡ, ὄν, tuus, a. um. i. 631. a. 98.

Σπαραγίσσα, fasciis involu-
tum, part. a. i. act. à σπαρ-
γανίζω, f. ἴσω, fasciis invol-
vo, idem quod σπαραγνύω.

Th. σπάρανον, fascia. θ. 485.

Σπείρειν, serito, præf. inf. pro
imperat. Ionicè, à σπείρω, f.
εἰρῶ, sero, semino, f. 2. σπάρῶ,
p. ἑσπάρη, a. i. ἑσπάρη, a. i.
inf. σπείρειν, a. 2. ἑσπάρων,
præf. m. ἑσπάρω. i. 389.

Σπειῶ, ὄ, ὁ, Speo, nomen mul.
q. d. in specu latitans. θ. 245.

Σπι. σ. τὸ, spelunca, specus,
antrum. θ. 301.

Σπέρμαίνην ἡσπύ, serere prosa-
piam, h. e. procreare liberos,
redolet Hebraismum, poste-
ri enim Hebræis dicuntur,
semen, à σπέρμαίνω, idem
quod σπείρω, f. εἰρῶ, semino.
i. 734.

Σπέρματι ἄρξαο, sementem
incipere, σπέρματι, à σπέρμα,
αἶ. τὸ, semen. Th. σπείρω,
sero. a. 444. 469.

Σπερχνὸν, celerem, acc. à σπερ-
χνός, ὅ, festinus: hoc à σπείρ-
χνω, idem quod σπείρω, ur-
geo, à σπείρω, festinare co-
gor. a. 454.

Σπῶδι, *festinat*, à σπῶδω, σπῶδον', acc. part. pro σπῶδοντα, f. σπῶσω, p. κα, præt. m. ἵσπυδα. ε. 22.

Σπῆϊ, alii legunt, σπῆϊ, idque melius. Dativus sing. à σπῆος, σπῆ, τὸ, *antrum*, pro quo poëtae per epenthesein Ἰσπῆ, dicunt etiam σπῆϊ, & in dativo pro σπῆϊ, per synopen Ἰσπῆ, pro σπῆϊ, dicunt σπῆϊ, per novam Ἰσπῆ ἐπὶ σπῆϊ. ε. 297.

Σπονδαῖσι, *libaminibus*, dat. pl. Ionice pro σπονδαῖς, à σπένδω, *libo*, *promitto*, f. σπείσω, præt. m. ἵσπονδα. ε. 336.

Σταθμῶ, dat. sing. σταθμῶ ἐν ἡρώεσσιν, *in stabulo obscuro*, σταθμοῖσι, dat. pl. *stabulis*, à σταθμός, ὅ, *stabulum*. Th. ἵσημι, sto. ε. 294.

Σταφυλῆσι, *uvæ*, dat. pl. à σταφυλή, ἥς, ἡ. Th. σταφίς, ἰδῶ, ἡ, *uva*. α. 300.

Σπείχυν, *spica*, nom. pl. σπείχυν, genit. pl. à σπείχυν, σπείχυν, ἡ, *spica*. α. 290. ε. 471.

Στήνομα, *arctata*, Ionice, pro στήνομα, præs. part. f. g. à σῖνω, *gemo*, & hoc à σπῶς, ὅ, Ionice, σπῶς, *angustus*, *arctus*. ε. 160.

Στείχον, pro ἵστέχον, 3. pl. imperf. act. *incedebant*. Th. σείχω, εἶω, *vado*, f. ξῶ, p. χα, α. 2.

ἵστέχον. ε. 10. 690.

Στενάχίζε, *ingemiscebat*, 3. perf. imperf. Ion. à στεναχίζω. idem quod σῖνω, *gemo*. Thema, σπῶς, ὅ, *angustus*. ε. 858.

Σπινόεντα, acc. pl. à σπινόεις, σπινόεντα, ὅ, *gembundus*. Th. σπῶς, ὅ, *arctus*. ε. 145.

Σπρίε, privatur, pro σπρίεται. Th. σπρίω, *privo*, f. ἵσω, & ἡσω, pro σπρίομαι, ἕμαι, dicitur Poëtice σπρίομαι. ε. 209.

Σπεροπλῶ, per aphæresin, pro ἀσπεροπλῶ, *fulgur*, ab ἀσπερόπλω, *fulguro*, & σπεροπής, *nomen proprium Cyclopi*. θ. 140. 845.

Στίφον, pro ἵστίφον, *coronarunt*, imperf. à στίφω, *corono*, f. ψῶ, p. φα, præt. pass. ἵστίμην. ε. 75.

Στήθεσι, Poëtice, pro στήθεσι, dat. pl. Ion. à στήθε, στήθε, τὸ, *pectus*. ε. 77.

Στήμονι, *stamine*, dat. sing. à στήμων, στήμων, ὅ, *stamen*. Th. ἵσημι, sto. 536.

Στήλει, pro ἵστέλει, *firmiter fixit*, α. 1. ind. à στείλω, f. ξῶ, α. 1. ἵστέλω. ε. 498.

Στήσαι, *ordiat*, *faciat stare*, α. 1. med. opt. στήσῃ, *statuere*, fut. 1. act. infinit. ab ἵσημι, sto. ε. 777. α. 114.

Σπῆροῖς, & σπῆροῖσι, *validis*, dat. pl. à σπῆρος, *densus*, item, *robu-*

- robustus*. Th. στίβω, *calco*. Quæ calcantur, condensantur: quæ vero condensantur, evadunt densiora, spissiora, & proinde firmiora. hinc & σῖδας, *culcitra*. α. 76.
- Σπύμματα, *puncta*, nom. pl. à σίγμα, τὸ, *punctum*, à σίζω, *pungo*, f. σίζω, p. ἔσιχα, p. pass. ἔσιμα. α. 166.
- Σπίχες, αἱ, *ordines*, à σίξ, σίχες, ἡ, *ordo*. Th. σείχω, *ordine incedo, more militum*, f. ξω, α. 2. ἔσιχον. α. 170.
- Στολίσας, *ornatè preparans*, α. 1. part. à σολίζω, *amicio, apparo*. Th. σίλω, f. λῶ, *apparo*, *orno*. ε. 626.
- Στόμα, στόματι, τὸ, os. θ. 40. α. 146.
- Συναχίζεσθαι, imperf. pass. verbi συναχίζομαι, f. ἴσομαι. idem quod σίνω, f. νῶ, *gemo, ingemisco*. Th. σινός, ὅ, *angustus*. θ. 159.
- Στονόεντας, *συσπρίοσα*, acc. pl. à σονόεις, σινῶ, ὅ, *gemen- dus*. Th. σινός, ὅ, *arctus*. θ. 684.
- Στρατός, ὁ, *exercitus*. ε. 244.
- Στυμγία, acc. à στυμῶν, στυμῶ, ὅ, *nomen fluvii*. θ. 339.
- Στυωτοῖς, dat. pl. à στωτός, *stratus*, hoc à στώννυμι, *sterno*, f. σρώσω. Th. στέω, ὡ, f. ἴσω, *sterno*. θ. 798.
- Στυφᾶται, *vertitur*, 3. præf. ind. pass. à στυφάομαι. Th. στέφω, f. ψω, *verto*, p. φα, α. 2. ἔστυφον. ε. 526.
- Στυγερή, Ionice, pro στυγερῶ, *horribilis*, à στυγέω, ὡ, f. σύξω, *odio prosequor*. θ. 226.
- Στυγερῶπης, *invisus*, ex στυγρός, *horribilis*, & ὤψ, ὠπός, ὁ, *vultus*. ε. 194.
- Στύξ, ῥός, ἡ, *Styx*, *nomen fluvii*. Th. συγέω, ὡ, f. σύξω, *ab inusit. σύγω, odio prosequor, exhorresco*. θ. 361. 805. ε. 308.
- Σὺ, tu. ε. 27.
- Σύς, *sues*, à σῦς, υός, ὁ, ἡ, *sus*, *pro quo usitatus*, ὕς, υός, ἡ. α. 177.
- Σύλασκει, *vi spoliabat*, imperf. Ionic. vel Poëtic. προῖούλα, à συλάω, ὡ, *spolio*. Thema, σύλη, ης, ἡ, *præda*. α. 480.
- Σύμμιξις, *omnigenus*, à συμμίγνυμι, *commisceo*. Them. μίγνυμι, *misceo*, f. μίξω, p. μέμιχα. ε. 561.
- Σύμωπασσε, pro σιωτέπασσε, *conformavit*, α. 1. ind. Ion. à πλάσσω, & Attic. πλάττω, f. άσω, p. πίπλωκα, α. 1. pass. ἑπλάσσω. θ. 571.
- Σύμφορος, υ, *comes*, à σὺν, & φέρω, *fero*, f. οἶσω. ε. 300.
- Συμφράσασθαι, *suggererent*, α. 1. med. infinit. à συμφράζομαι, *simul delibero*. Th. φράζω, f. σω, *dico*,

σω, dico, p. κθ, α. 2. ἔφραδον,
p. m. πίφραδα. θ. 471.

Συν, cum. συν κείνοισι, cum illis.
θ. 628.

Συναικτῶ, 3. dual. plusq. per-
fecti, pro συνήκτῶ, irrue-
bant, à συναΐσω, una im-
petu feror. fut. συναΐξομαι,
præt. pass. συνήϊγμα, plusq.
perf. συνήϊγμῶ, ξο, κθ. Th.
αΐσω, f. ξω, cum impetu
feror. α. 189.

Συναντίων, occurrerint, 3. pl.
præt. sub. à συναντίω, & hoc
ab αντίω, ω, f. ήσω, occurro.
Thema, ανή, præposit. pro.
θ. 877.

Συνείχε, continebat, imperf. à
συνίχω, contineo. Th. έχω, ha-
beo, f. έξω, & χήσω, p. ἔχη-
χα, imperf. εἶχον, α. 2. ἔχον.
α. 315.

Συνεχώς, continue, adverb. à
συνεχῆς, εἶ, ὁ, η, continuus.
Th. έχω, habeo. θ. 636.

Συνινείει, confertur, 3. præt.
ind. ab ενείκω, Poëtice, pro
ενέγκω. Th. φέρω, f. εἶσω, α. 1.
ήνεγκα. α. 440.

Συνήθιας, aec. pl. à συνήθης,
εἶ, ὁ, η, consuetus. Thema,
ήθ, εἶ, π, mos. θ. 230.

Συνίμην, Ionice, pro συνίμην,
præt. inf. à συνίμην, com-
mitto, intelligo.

Συνίσταν, concurrerunt, una ivc-

runt, 3. pl. imperf. aet. ex
συν, & εἶμι, eo, in imperf.
εἶν, εἶς, εἶ, ἴτον, ἴτῶ, ἴμην, ἴπ,
ἴσταν, α. 2. ἴον. α. 383.

Συνοισόμεθα, congregiamur, 1.
plur. fut. 1. med. verbi συμ-
φίρω, f. οἶσμαι. Thema, φέρω,
fero. α. 358.

Συνωχάδον, adverb. confertim,
à συνίχω, contineo. Th. έχω,
habeo. θ. 690.

Συεῖςων, genit. pl. à σύειγξ,
ιγξ, η, tibia. Th. συείσω,
sibilo. α. 278.

Συρράπειν, consuevere, à ράπειν, f.
ψω, p. ἔρραφα. ε. 542.

Συσκιάσαι, adumbrato, α. 1. inf.
aet. à συσκιάζω. Th. σκιά,
αἶ, η, umbra. ε. 611.

Συρφετόν, paleas, sordes corrasas,
tanquam à σύρω, f. ρῶ, traho.

Συν, aprorum, gen. pl. à σῦς,
Doricè, pro quo ὕς, sus.
α. 168.

Σφίων, ipsorum, vel ipsarum,
σφ', illos duos, pro σφῆ, ac-
cusativus dual. σφί, pro σφί-
σι. σφιν, pro σφίσιν. σφίας,
σφαῖ, ipsos. θ. 144. 624.
α. 62.

Σφίτερον, suum, à σφίτερ, ε,
ὁ, suus. σφετέροις, & σφετί-
ρησι, dat. pl. Th. ἐ, se, pro-
nomen. ε. 2. α. 247.

Σφίςγ', pro σφίςγᾶ, acc. à σφίγξ,
σφίςγῆς, η. Th. σφίγξω, con-
stringo.

stringo. Vide in Calepino,
Sphinx. §. 326.

Σφύρα, ας, ἡ, *malleus*. ε. 423.

Σχάδιν, *prope*. α. 426. 432.

Σχέτλι, υ, ὁ, *misere*, χίτλια
ἔργα, *prava opera*. ε. 185.

Σχίσσας, *conscindens*, *pro* χίσσας,
part. α. 1. *act.* ἄ χίζω, *finis*.
f. ἴσω, p. ἔχικα, p. *pass.* ἔ-
χισμαι, α. 1. *pass.* ἐχέσθω.
α. 428.

Σώζοι, *servavit*, *pres.* opt. ἄ
σώζω, f. σω, p. σίστωκα, p. *pass.*
σίσσωμαι, α. 1. *pass.* ἐσώθω.
ε. 374.

Σώμα, αἰ, τὸ, *corpus*, σώματι.
α. 426.

Σωρὸν, *acc.* ἄ σωρὸς, ε, ὁ, *acer-*
vus. hinc σωρῶ, *coacervo*.
ε. 776.

Τ.

ΤΑ, τάγε, τῶδε, τῶδ'. ε. 266.
τῶτ'. ε. 396. τῶ, *Poë-*
tice, *pro* αἶ. α. 162.

Ταλαεργῶν, *genit. pl. laborioso-*
rum, ἄ ταλαεργός, *qui patient-*
er opus facit, ἄ τάλαι, αὐ, υ,
ὁ, *misere*. Th. *ταλάω*, *suffero*,
vel *τλήμι*, *fero*. ε. 46. 789.

Ταλαχάρδι, *magnanimitas*, *qui*
animo res arduas perferre,
& *superare potest*, *ex* *ταλάω*,
suffero, & *καρδία*, ας, ἡ, *cor*.
α. 424.

Ταλάρας, εἰσας, *acc. pl.* ἄ τάλαι-

ρ, υ, ὁ, *squalus*, *in* *quo* *lana*
& *fusi*. Th. *ταλάω*, *suffero*,
f. αἶσω. α. 293.

Ταλασίφρον, *erumposi*, *genit.*
sing. ἄ *ταλασίφρων*, *cujus pe-*
ctus omnia tolerat, *ex* *ταλάω*,
suffero, & *φρῶν*, *enōs*, ἡ, *mens*.
§. 1012.

Τάμεϊν, α. 2. *inf. act.* *τάμεν*, *pro*
τάμεν, & *ταμένεσθαι*, *Do-*
rice, *pro* *τάμεν*, *pres. act. in-*
fin. *pro* *τάμεν*, *τάμεν*, α. 2.
opt. med. verb. *τάμεν*, *feco*,
f. μῶ, p. *τέτμηκα*, α. 2. *ἔταμεν*,
p. m. *πέτομα*. Sic & *τάμεν*, *per*
τμήσιν, *pro* *ἄπὸ* *τάμεν*. α. 2.
opt. m. ε. 421. 423. 789. 805.

Τανύπιπλ, *longa*, *vestis*, ἄ *τε-*
νύω, *idem* *quod* *τείνω*, *exten-*
do, & *πέπλον*. α. 83.

Τανύρριζ, *expandens radices*.
Epitheton arboris, *ut* *hoc in*
loco populi, *quæ radices in*
visceribus terræ diffundit,
in aëre vero ramos, ἄ *τανύω*,
pro *τείνω*, *tendo*, & *ρίζα*, ης,
ἡ, *radix*. α. 377.

Τανυσίπτερ, *expandens alas*,
ex *τανύω*, *pro* *τείνω*, *extendo*,
& *πίτερον*, τὸ, *ala*. ε. 210.

Τανυσφόρ, *procera*, ἄ *τανύσφυ-*
ρ, *ex* *τανύω*, *pro* *τείνω*, *ex-*
tendo, & *σφυρά*, *malleolus*
pedis, *qui festinat*, & *extensis*
passibus incedit. §. 364.

Τανύτετρα, *hirsutam*, *acc. sing.*
ἄ *τε-*

- à πυνόειξ, *qui laxo capillo est*, ex πυνύω, seu πύνω, *extendendo*, & εειξ, *τελὴς, ἢ, capillus*. s. 514.
- Ταπερόω, ταπερότ', *ut primum*. Th. ωρ. s. 465.
- Ταρτάρω, Tartari, gen. à τάρπερ, ὡς, ὁ, in plural. τάρπερα, *quam anomaliam Scapula præterit*. §. 807.
- Ταρφύς, *crebra*, nom. pl. à περφής, seu περφύς, ἔσθ', ὁ, ἡ, *densus, creber*. Th. τάρφω, ἔσθ', τὸ, *densitas*. §. 693.
- Ταῦτα & ταῦτ', acc. pl. ab εἶπος, αὐτῇ, τῷ, *hic, hæc, hoc*. s. 27. §. 75.
- Ταύρεω, ὡς, ὁ, *idem quod ταῦρεω, taurinus*. Th. ταῦρ, ὡς, ὁ, *taurus*. α. 104. §. 832.
- Ταφίων, *populi quidam dicuntur ταφιοί*. α. 19.
- Τάφω, ὡς, ὁ, *sepulchrum*, à ταπύω, ψω, *sepelio*, in a. 2. ἔταφον. α. 477.
- Τάχα, *mox*, adverb. à τεχύνω, *celer*, in acc. τεχύνω, & τέχ', *pro τάχα, τεχίως*. superl. τεχίστα. ὡς τεχίστα, *quam ocysissime*. s. 85. 310. §. 490.
- Τάων, *Æolicè pro τῶν*, in g. f. ab articulo, ἡ. s. 824. α. 6.
- Τ'. Vide κ'. s. 4. 7.
- Τε responds *Latino quo*, & hinc est, ὅ. s. 3. 4. τι ἰδί, *atque*. §. 624.
- Τῶ, acc. *Doricè, pro αἰνῶ, αὐτὸς, σὴ, σὸν*. Th. est σὺ, *Doricè*. τὸ. s. 299.
- Τίθηλε, *floruit*. præt. med. à θάλλω. τίθηλε *pro τίθαλε metri causa*. hinc in part. med. τιθαλήα. §. 902. s. 225.
- Τιβνείωτ, mortuum, part. præt. act. *pro τιβνείωτ, à τίβνημι, pro θνήσκω, morior*, f. 2. m. θνήσκω, a. 2. ἔθανον, præt. τίβνηκα, & τίβνεικα, *ad formam ἔ τιβνεικα. pro τεθνείως, mortuus*, Plato in Epist. τεθνείως, *Poëticè etiam τεθνηώς, p. m. τίθναα*. α. 454.
- Τῆχ, ἔσθ', τὸ, *murus*. s. 244.
- Τέκε, & τέκ', a. 2. act. *pro ἔπικε, à πικτω, pario, τεκίω, a. 2. med. infin. Vid. ἔπικτεν*. §. 53.
- Τέκεσι, dat. pl. Ion. *pro τέκεσι, à τέκεσ, ἔσθ', τὸ, fetus*. Th. πικτω, pario. §. 478.
- Τέκεθ, *perperit*, 3. sing. a. 2. med. indic. *pro ἔτέκεθ, metri causa abjicitur augmentum*. Th. πικτω, f. τέκομαι, a. 2. ἔτεκον. §. 308.
- Τεκμαίρεται, *destinat*. 3. pers. præf. à τεκμαίρομαι, *ad finem perduco, sternuo*. Them. τέκμαρ, τὸ, *finis*. s. 227.
- Τέκνα, *liberi*, à τέκνον, ὡς, τὸ, *filius*. Th. πικτω, pario. s. 233.

Τέκον, *perceperunt*, 3. pl. a. 2. aet. indic. pro ἔτεκον, à πίκτω, *pario*. α. 6.

Τέκος, εἶ, τὸ, *fatius*, *proles*, à πίκτω. α. 216.

Τεκῶσα, *pariens*, part. a. 2. aet. ut & τεκῶν, à πίκτω, *pario*. a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. §. 471.

Τέκτων, ον, ὁ, *faber*, pro τάκτων, à τάχω, *fabricor*, f. ξω, p. παῖ. τέτυμαι. α. 25.

Τελαμών, ὦν, ὁ, *lorum ensis*. Th. τελάω, ὦ, f. αἴσω, *suffero*. α. 222.

Τελείαζ, *præf. inf. pass. τελίεαζ ἔμαλιν*, *perficienda erant*. à τελίω, ὦ, f. ἴσω, p. κα, *ad finem perduco*, *præf. pass. τιτέλισμαι*. α. 271. §. 552.

Τελέθωσι, *præf. sub. à τελίθω*, (Poët.) *sum*. Thema τέλω. α. 175.

Τελεσθῶ, ὅ, ἡ, *nomen mul.* §. 358.

Τελέσασμι, *peragam*, a. 1. opt. aet. à τελίω, f. ἴσω, *perficio*, τέλειεν, pro ἔτελειεν, a. 1. aet. τελίση, a. 1. subj. τετελεσμένῳ, *perf. part.* §. 170. α. 36. α. 559.

Τελεσπ, pro τελεῖσι, *Doricè*, à τελίω. Th. τέλ, εἶ, τὸ, *finis*. θ. 89.

Τελεσφόρ, *ad finem perducens vel perductus*, ex τέλ,

εἶ, τὸ, *finis*, & φέρω, *fero*. §. 740.

Τελευτῶ, acc. à τελευτῇ, ἡ, ἡ, *idem quod τελειῶ, finis, exitus*. Th. τέλ, εἶ, τὸ, *finis*. α. 331.

Τεληέη, gen. à τεληέης, *perfectus*. Th. τέλ, εἶ, *finis*. §. 242.

Τέλος, εος, τὸ, *finis, exitus*. α. 165. 216.

Τεμνέ, *luco*, à τέμνω, εἶ, τὸ, *lucui*. Th. τέμνω, μῶ, *seco*. α. 58.

Τένδ, *arrodit*, 3. *præf. ind. à τίνδω*, *rodo*, *arodo*. α. 622.

Τένον, accus. dual. à τένων, ον, τ, ὁ, *tendo*. Thema est τένω, *tendo*, f. νῶ, p. τέτακα. α. 419.

Τέξαζ, *paritura*, fut. i. med. infinit. à πίκτω, f. i. m. πίζομαι, a. 2. ἔτεκον, a. 1. pass. ἐτίχθω, *præf. m. τέτοκα*. θ. 469.

Τέον, *tuum*, à πός, ἡ, ὦν, *tuus*, α. *um*, *Doricè*, pro σός, σή, σόν. Th. σὺ, *tu*. α. 339.

Τέρας, αἶ, τὸ, *prodigium*. §. 744.

Τέρενα, accus. sing. à τέρω, εἶ, ὁ, *tener*, *mollis*. Th. τείρω, *veho*, *affligo*. §. 5.

Τερμίοεντα, *taloram*, acc. sing. à τερμίοεις, εἶ, *ad pedes usque demissus*. Thema τέρω, αἶ,

αἰ@, τὸ, *terminus, meta.*
s. 335.

Τέρπει), 3. præf. ind. τέρποντ',
pro τέρποντο, delectabantur;
imperf. abjecto augmento.
Th. τέρπων, ψω, delecto. s. 115.

Τέρπει, delectat, à τέρπων, f. ψω.
§. 37. α. 47.

Τερπικέραυνον, *fulminibus gau-*
dentem. à τέρπων, delecto, &
κεραυνός, ἔ, ὀ. s. 52. 271.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, nomen Musæ,
tripudiis se oblectans, à τέρ-
πων, delecto, & χορός, ἔ, ὀ.
chorus, tripudium. §. 78.

Τέρψις, ιως, ἡ, delectatio. Th.
τέρπων, delecto, f. ψω. θ. 917.

Τεσσαράκοντα, *quadraginta.* Th.
τέσσαρις, quatuor. s. 383.

Τεσσαράκονταίτης, *quadrage-*
narius, ex τεσσαράκοντα, *qua-*
draginta, & hoc à τέσσαρις,
quatuor, & ἔτ@, ι@, τὸ,
annus, s. 439.

Τέπει), *extensus est,* præf. pass.
& τέπειτο, pro ἐτέπειτο, plusq.
perf. verbi τείνω, f. νῶ, p. τέ-
πειτο, præf. pass. τέπειμαι. θ.
638.

Τετάρτη, *quarta,* dat. à τέταρτος,
α, ὀ, *quartus.* Th. τέσσαρις.
s. 798.

Τετρισμύρον, perf. part. Vide
in τελέσαιμι. s. 559.

Τετμήνη, *honorata est,* per e-
penthesein Poëticam ππη.

μύρη, perf. part. pass. à τίω,
punio, honoro, f. ίω, p. κω.
§. 415.

Τετίμη), *honorata est,* à τιμῶ,
honoro. Thema, τίω, *idem.*
§. 449.

Τέτλαθ', *sustineas,* pro τέτλαθι,
per reduplicationem pro
τλήθι, α. 2. imperat. ab α. 2.
ἔτλω, verbi τλήμι vel τλάω,
per syncopen pro παλάω, f.
τλήσω. s. 716.

Τέτμη, 3. sing. præf. subj. à τέ-
τμω, *sortior, invenio.* Vide
τέμνω, *feco.* unde τμήω, τμῶ,
& per reduplicationem (uti
placet Eustathio) τέτμω. §.
610.

Τετοκῆς, *enixa,* præf. med. part.
à τίχω, pario, f. τέχομαι,
α. 2. ἔτεχον, p. m. τέτοκη.
s. 589.

Τέτορ', pro τέτορι, in dual. num.
τέτορες, *quatuor.* sic accipi-
tur à Poëtis pro τέσσαρις.
Videmus hic aptari nume-
rum dual. etiam non duali-
bus. s. 696.

Τετραμύρ@, *versus,* perf. part.
pass. à τρέπω, *verto,* f. ψω, p.
m. τέτροπα. s. 725.

Τετραίς, αἰδ@, ἡ, *quaternarius,*
τετραίδι, τετραίδι, acc. pro τε-
τραίδα. Th. τέσσαρις, *qua-*
tuor. s. 792. 796.

Τετραίτευσον, qui in quatuor
partes

- partes finditur, ex τετρας, αδος, ἡ, quaternio, & hoc à τίσσαρις, quatuor, & ἑρὺ π'ω, frango, f. ψω, perf. pass. τί-
 ἑρουμεα. ε. 440.
- Τίτρεψι, per metathesin τέ-
 περσι, ε, ὁ, quartus. Th.
 τίσσαρις. ε. 594.
- Τίττιξ, ιγ, ὁ, cicada. α. 393.
- Τίτυκται, 3. perf. pass. à τίτυ-
 γμαι, verbi τείχωμαι, sum.
 Th. τείχω, ξω, fabricor. ε.
 743. 750.
- Τίτυκτο, pl. perf. pro ἰτίτυκτο, à
 τείχω, fabricor. Vide in τί-
 τυκ). α. 154.
- Τισ, Doricè pro τισ, & hoc pro
 σῖ. Th. σὺ, tu. ε. 328.
- Τισξί, α. 1. ind. pro ἰτίσξί, ut
 & τισξάν pro ἰτίσξαν, α. 1.
 act. 3. pl. τείσξαι, Ionicè, pro
 τείσξῃ, 2. sing. fut. 1. med.
 ε. 399. 79. 9. 141.
- Τείχα, πῶ, arma, τείχε', pro
 τείχεα, τείχεσι. α. 60. θ. 186.
- Τείχων, machinans, à verbo
 τείχω, εις, ει, fabricor, f. ξω.
 ε. 263.
- Τέχνη, ης, ἡ, ars, τέχνησι, Ionicè
 pro τέχναις. 9. 496. 863.
- Τεῶ, dat. à τῆς, tuus. ε. 23.
- Τῇ, hac, τῇδε. ε. 206. 633.
- Τῆδε, ὅ, ἡ, nomen mul. in
 acc. τηδὺ. 9. 136.
- Τήκεται, liquefcit, à τήκω. 9.
 866.
- Τῆλε, procul, adverb. τηλε̃ pro-
 cul, idem cum τῆλε, τηλεθεν.
 9. 785.
- Τηλεβοῶν, gen. pl. nomen gen-
 tis. α. 19.
- Τηλεκλειτῖο, gen. Ion. pro τη-
 λεκλειτῖ, inclyti, à τηλη-
 κλειτος, ε, ὁ, est nomen viri.
 q. d. longè latèque celeberr-
 mus. ex τῆλε, procul, & κλει-
 τος, inclytus. Th. κλείω, ce-
 lebros. α. 327.
- Τηλέσκοπον, eminus apparen-
 tem, ex τῆλε, procul, & σκέ-
 πτομαι, f. ψομαι, video. 9.
 566.
- Τῆμος, tunc, τημε̃τ, pro
 τῆμ. Th. ἡμ, quum.
 ε. 574.
- Τῶ, τῶδε, τῶ γ, τῇσι, pro
 ταῖσι. Ionicè ab ἡ. ε. 11. 39.
 9. 917.
- Τητᾶ, careas, 2. perf. præf. à
 τητᾶσμαι, ὦμαι. Th. τητᾶω, ὦ,
 f. ἦσω, prino. ε. 406.
- Τι, interrogativum quare. ε.
 205. α. 380. π̃ indefinitum
 aliquid. ε. 88.
- Τίσκειν, honorabat, imperf.
 Poëtice pro ἱπῖ, à τίω, ho-
 noro, f. τίω. α. 9. hinc &
 πίεται.
- Τίν, Poëtice pro π̃, quid. θ. 35.
- Τίθῃσι, πθεῖσι, faciunt. πθῖν
 præf. opt. ε. 516.
- Τίθεις, præf. part. πθῖν, Ionicè
 pro

pro πέναι, præf. inf. à πίν-
μι, pono, a. 2. ἔθλω. ε. 742.
θ. 397.

Τίμων, dat. casus, nomen viri.
θ. 984.

Τίσις, Poëticè pro ἔπλε, im-
perf. præf. verbi πίπτω, pario,
f. τίξομαι, a. 2. ἔτεχον, p. m.
τέτοκα. θ. 223.

Τίμα, honorat. τίμα, imperf.
pro ἐτίμας, honorabat. Th.
πίω, honoro. τίμησε, a. 1. ind.
pro ἐτίμησε. θ. 532.

Τιμή, ἡς, honor. τιμῶ, à πίω,
honoro. θ. 203.

Τίνυξ, puniri, præf. inf. idem
quod τίναξ, τινυδάρας, vin-
dicantes, præf. part. Th. πίω,
punio. ε. 802.

Τίον, honorarunt. 3. pl. a. 2. act.
pro ἔπον, prima in a. 2. bre-
vis est, cæteroquin longa, à
πίω, honoro. α. 85.

Τίρωθς, nomen oppidi, τίρωθ',
per apostrophum insolentem
pro τίρωθον. α. 81. θ. 292.

Τίς, quis? interrogativum, ge-
nit. τίς. α. 72.

Τίς, indefinitum in g. maf. qui-
spiam. εἴ τις, si quis. in fœm.
g. τίς, ulla, & in neutro τί,
quod. ε. 21. 188.

Τισήμεθα, uli fuerimus, 1. pl.
a. 1. med. opt. à τίω, ulciscor,
punio, f. τίσω, a. 1. ἔπχα.
θ. 165.

Τίσιν, ultionem, acc. à τίσις, ul-
tio. Th. τίω, punio. θ. 210.

Τιτάνοις, nocentes, acc. pl.
præf. part. à πταίνω, idem
quod τίω, punio, ludo. τίω,
habet primam longam. Alii
vertunt festinantes, à τείνω,
sed sic prima foret brevis.
θ. 209.

Τιτάνω, calce, gypso, dat. sing.
à τίταν, ε, η, calx. α. 141.

Τιτρήσιον, Nom. propr. α. 181.

Τιτῶις, Titans, posteri Sa-
turni, πτήσι, dat. pl. & π-
τῶις, Poëticè à πταίνω, ul-
ciscor, penas luo. Th. τίω,
punio. θ. 630.

Τιμηῖσα, casa, a. 1. part. pass. à
τέμνω, seco, scindo, f. 1. τεμαῖ,
p. τίτμηκα, a. 2. ἔταμην, a. 1.
pass. ἐτμήθην, præf. med. τί-
τομα. ε. 418.

Τὸ, τόγ', & τὸδε, articulus præ-
posit. ε. 483. 362. 50.

Τόθ', pro τότε, tunc, & τόθεν,
idem. α. 32. 76.

Τὸι, particula est enclitica, quæ
adverbiis vel conjunctioni-
bus adnectitur: interdum or-
natus tantum gratia. ε. 106.

Τοίγε, illi. ε. 724.

Τοῖο, Poëticè pro τοῦ, ab ὁ, art.
præpos. pro αὐτῷ. θ. 493.
210.

Τοῖο, talis. Th. οἷο, qualis.
α. 41.

Τοῖς,

Τοῖς, ipsis, dat. pl. τοῖσι, para-
goge Ionica, τοῖσιν, ab ὁ, ἡ,
τὸ, artic. præposit. ε. 57. 170.

Τοῖον, parietem, acc. sing. ε. 730.

Τοκῆι, dat. Ionicè, pro τοκῆϊ, à
τοκῶς, parens, acc. τοκῆα,
dat. pl. τοκεῖσιν, à τίλω, f.
τίξομαι, pario. θ. 155. ε. 186.

Τὸν, quem, acc. ab ὁ, art. præp.
ε. 32.

Τόσϙ, & Poëtice τόσϙ, tan-
tus. Th. ὅσϙ, & Poëtice ὅσ-
σϙ, ε, ὁ, quantus. ε. 658.
α. 441.

Τότε, τότε, pro τότε, tunc. Th.
ὅτε, quando. ε. 563. 614.

Τό, τ', hocque, artic. præposit.
ab ὁ, ἡ, τὸ. ε. 358.

Τοπάρϙ, idem quod πάρϙ,
Poëtice pro πῶς ante, τοπα-
ρώατε. ε. 182. θ. 394.

Τοπρώτον, primum. Sic τὸ πῶρι,
mane, τὸ καθ' ἡμέραν, quotidie,
elegantè præponitur, τὸ. ε.
485.

Τῷ, & τῷδε, quo, art. præp. ab
ὁ, ἡ, τὸ. ε. 33. 282.

Τῷρ, & τῷτ', τῷθ', pro τῷρ,
ab ἔρϙ, αὐτῇ, τῷρ, hic,
hac, hoc. ε. 120. 360.

Τῷνεα, quocirca, pro ὅτι ἐνεα,
cujus gratia. ε. 49. θ. 88.

Τῷς, hos, ab ὁ, art. præp. ε. 136.

Τρεῖντω, timebant, 3. dual. im-
perf. act. pro ἐτρέεττω, ad for-
mam ἐτυπρίεττω, à τρέω, tre-

mo, f. τρέου. α. 171.

Τρέον, imperf. pro ἔτρεον, treme-
bant, à τρέω, tremo. α. 213.

Τρεῖς, ci, & αἱ, tres. θ. 148.
321.

Τρέψας, convertens, & in acc.
τρέψαντα, a. 1. part. act. τρέ-
πω, verito, p. m. τίτρεται. ε.
314. 414.

Τραφέμεν, Ionicè pro τραφεῖν,
a. 2. act. infin. à τρέφω, alo.
f. θρέψω, p. τίτρεται, a. 2.
ἔτρεφον, p. m. τίτρεται. θ.
480.

Τραχῆα, aspera, f. g. à τραχὺς,
ἔϙ, ὁ, α. 119.

Τρέσσε, Poëtice pro ἔτρεσε, ex-
pavit, à τρέω, expavesco.
θ. 850.

Τρέξω, abit, 3. præf. ind. à τρέ-
χω, curro, f. θρέξομαι, perf.
ἔδραμην, a. 2. ἔδραμεν, p.
m. δέδραμεν. ε. 217.

Τρητῷο, cavernose, Poëtice pro
τρητῷ, in fœm. g. à τρητῷς, ε,
ὁ, perforatus. Thema, τρέω,
pro quo ulitatum, πτρέω,
perforo, f. τρήσω, dicitur &
πτρέαινω, pro πτρέαινω, unde
aor. 1. ἐπέτρεβα. θ. 331.

Τρηχῷϙ, genit. à τρηχῆι, ἦϙ,
ἡ, nomen mul. α. 355.

Τρηχὺς, Ionicè pro τραχὺς,
asper. ε. 289.

Τείδουσι, atterunt, 3. pl. præf.
ind. à τείλω, f. ψω, tero, at-

tero, p. φα, præt. pass. τί-
τεμμαι, præt. m. τίτεβα.
s. 249.

Τετράρῳ, triceps, τετράρ-
ῳα, tria capita, ex τεῖς,
οἱ, & αἱ, tres, & ἄρῳ, ὁ,
caput. s. 288.

Τετρηγών, triginta, pro τετρά-
γων. sunt enim ἄκλι. Th.
τεῖς, tres. s. 694.

Τετρηγίδα, acc. à τετρηγίς, ἀδϑ,
ἡ, tricesima pars, τετρηγίδας,
trecentas, à τετρηγίδοι, tre-
centi. Th. τεῖς, tres. s. 764.
s. 715.

Τετρηγία, nomen Minervæ.
α. 197.

Τετρηγίω, tricubitalē, acc. à
τετρηγίω, ex τεῖς, & πῆγος,
ὁ, cubitus.

Τετρηγί, pro τετρηγίω, tripo-
dem, à τετρηγί, ὁ, tri-
pes, τετρηγίω, acc. tripe-
dale, à nominat. τετρηγίω, &
ὁ, τετρηγί, & ὁ, Æolice pro
τετρηγί, ὁ, ex τεῖς, tres,
& πῆγος, ποδός, pes. α. 312.
s. 421. 655.

Τετρηγί, dat. sing. ter arato,
hinc τετρηγίω γῆ, terra qua
ter aratro versa fuit, à τεῖς,
tres, & πολίω, verro, aro.
s. 971.

Τετρηγί, ter, à τεῖς, tres. s. 171.
250.

Τετρηγί, acc. à τετρηγί, s.

ἀδϑ ἡ tertius nonus dies
mensis, h.e. vigesimus septi-
mus, ex τετρηγί & ἐνάς, novem,
ἐνάς, ἀδϑ, ἡ, & ἐνάς, ἀδϑ,
ἡ, nonus dies. s. 812.

Τετρηγί, h. e. tricesi-
mum. ex τετρηγί, tres & δέκα,
decem. s. 778.

Τετρηγί, à σπῆγμα, ἡ, ἡ,
σπῆγμα, ein spanne/ quan-
tum longissimo digitorum
porrectu complecti licet. s.
424.

Τετρηγί, triplici serie, adverb.
ex τετρηγί, seu τετρηγί, tres, &
σειχί, ἡ, ordine eo. s. 727.

Τετρηγί, tertium, pro τετρηγί,
dicitur etiam τετρηγί. Th.
τετρηγί, tres. s. 142.

Τετρηγί, nomen mul. s.
924.

Τετρηγί, pili, à nominat. Τετρηγί,
τετρηγί, ἡ. α. 391. in dat. pl.
Τετρηγί. s. 537.

Τετρηγί. Trojam, à τρωίς, τρωίς,
ὁ, Trojanus. s. 164.

Τροπή, conversio, τροπῆς, acc.
pl. ubi as corripitur per li-
centiam Poëticam, quam
vocant σύλλω. s. 477. 562.

Τροχάδης, incurvus, metaphora
desumpta à rota. Th. τρέχω,
curro. s. 516.

Τρυγητήρων, gen. pl. à τρυγη-
τήρ, ἡρϑ, ὁ, vindemiator,
h. e. qui vīna demit, à τρυ-
γῆ, s.

ζάω, *fruges carpo*. item, per
syn. gen. *vindemio*. Thema,
τρύγη, ης, ἡ, *triticum*. α.
293.

Τρυφάλειαν, *galeam*, q. τείφα-
λον, à triplici cono. Th. φα-
λός, ἡ, ὁ, *conus galeæ*. α. 199.

Τρύχεσιν, *absistunt*, à τρύ-
χω, idem quod τρύω, *attero*.
ε. 303.

Τυών, *tu*, pro Dorico, τὸ, &
hoc pro σὺ, *tu*. ε. 10.

Τυπαίς, *percussus*, α. 2. pass. à
τύπτω. α. 362.

Τυρσηνοῖσιν, dat. pl. *Tyrrhenis*,
nomen populi. θ. 1015.

Τυτθός, ἡ, ὁ, *parvus*, & τυτθόν,
paululum. Adv. Neutra po-
nuntur pro Adverbiis. Th.
τυτθός, ἡ, ὁ, *materna*. ε. 467.

Τυφάονα, acc. à τυφάων, οἶκος,
ὁ, nomen proprium viri, τυ-
φάονιον, nomen proprium
loci. θ. 306. α. 32.

Τυφάειος, genit. τυφάδης, no-
men est gigantis. θ. 869.

Τύχη, nomen proprium mul.
θ. 360.

Τυχόντι, *ei qui obviam fuerit*,
part. a. 2. act. à τυγχάνω, *sum*,
evenio, *incido*, f. τούξομαι,
aor. 2. ἔτυχον, p. πετύχα.
θ. 973.

Τώγ', *hi*, dual. num. ab ὁ, *hic*.
ε. 473. sed τῷ, dat. singul.
ε. 279.

Τῶν, & τῶν γε, genit. pl. ab ὁ,
ἡ, τὸ, *hic*, *hæc*, *hoc*. ε. 333.
244.

Τῶς, *sic*, pro ἕτως, per aphære-
sin. Th. ἕτος, ἡ, ὁ, *hic*. α. 219.

Υ.

Υ'Αδης, *stella septem in cor-
nibus tauri, qua quum
oriuntur aut occidunt, plu-
vias excitant*, ab ὕω, *pluo*.
ε. 613.

Υβρεῖς, ὕβρις, ὕβρις, ὕβρις,
injuria. Hinc est ὕβρις,
contumelia afficio. unde est,
ὕβρις, ἡ, ὁ, *insolens*, pro-
tervus. in acc. ὕβρις. ε.
212 θ. 307.

Υγρός, ἡ, ὁ, *humidus*: hinc ὕ-
γραίνω, *humeſco*. ε. 623.

Υδαί, *aqua*, dat. cas. ab ὕδω,
εἶ, τὸ, Poëtice, pro ὕδωρ,
aqua. ε. 61.

Υδρῶν, Ionice, pro ὕδραν, Hy-
dram, ab ὕδωρ, αἶμα, τὸ, a-
qua. θ. 313.

Υδωρ, *aqua*, genit. ὕδατος.
ε. 194.

Υδ', *pluit*, 3. præf. ind. ab ὕω,
pluo, f. ὕσω. hinc ὕετος, ἡ, ὁ,
pluvia. ε. 550. 543.

Υἱ, à nominativo ἡῖς, *filius*, in
genit. ἡῖος, & contractè
ἡῖο, in dat. ἡῖι, & contractè
ἡῖ. α. 150. ἡῖς, ἡῖς, ad for-
mam βασιλῆς, ab ἡδύς, *filius*.

vox hæc variè declinatur, in
3. simpl. itemque in 2. & 3.
contractorum. §. 368.

Υἱός, ὅς, *filius*. §. 526. 532.

Υἷλη, ἡ, *sylva*. hinc ὑλήεις,
ὕληος, *sylvosus*, ὑληέσσης.
§. 1010.

Υἱακρίτης, *qui in sylvis dor-
miunt*, nom. pl. ab ὑληκρίτης,
ex ὑλη, ἡ, *sylva*, & κρίτης,
leclius. confer supra ἡμερό-
κρίτης, *qui toto die dormit*.
ε. 527.

Υλοθρόμος, ὁ, *casor lignorum*.
hinc & ὑλοθρομία, *ligna in
sylvis cado*, ab ὑλη, *sylva*,
& θρόμω, *seco*, f. μεθ', p. m.
πέττω. ε. 420. 805.

Υλοφάγος, genit. Ion. ab ὑλο-
φάγος, *qui sylvas depasci-
tur*, ab ὑλη, *sylva*, & φάγω,
edo, a. 2. ἔφαγον. ε. 589.

Υμεῖς, *vos*, à σὺ, *tu*. hinc ὑμέ-
τερος, *vester*. §. 963.

Υμῆραι, *hymeneus*, ab ὑμῶν
ἐν, ὁ, *pellicula*, *qua foetus
involvitur*. α. 274.

Υμῖν, *vobis*, Æolice, pro ὑμῖν.
ὕμῶν, pro ὑμῖν. §. 662.
α. 328.

Υμνῶ, *celebro*, *laudo*, f. ἤσω,
ὕμνευσται, Poëtice, pro ὑμ-
νέσται, pl. part. præf. f. g.
ὕμνήσῃ, a. i. act. subj. ὑμνέσαι,
Dorice, pro ὑμνεῖσαι, ὑμνέ-
σαι, part. præf. f. g. pl. num.

pro ὑμνεῖσται, Dorice, ab ὕμ-
νος, *hymnus*, *carmen*. Th.
ὕδω, *celebro*, *cano*. ε. 2. §.
11. 33.

Υμνος, ὁ, *carmen*, ab ὕδω,
celebro, ὕμνω, *carmine*. ε. 655.

Υοί, *pluat*, præf. opt. Vide in
ὕει. ε. 486.

Υπαί, præposit. pro ὑπὲρ, Poë-
tice, ubi redundat. α. 71. 278.

Υπελδύαδ', *subterfugere*, scil.
debes, (a. i. med. infin. Th.
ἀλείω, *molo*, *vito*, Poëtice,
ἀλδύω.) ε. 555. ὑπελδύεις,
evita. ε. 758.

Υπελύξαι, *effugere*, a. i. act. in-
fin. ab ὑπαλύσκω, f. ὑπα-
λύξω. Thema, ἀλείω, *vito*.
α. 304.

Υπέδεκτο, *suscepit*, pro ὑπεδέ-
δεκτο, 3. sing. plusq. perf. pass.
habet significationem me-
diam, ab ὑπεδέχομαι, *ξομαι*,
præt. ὑποδέδεμαι, *suscepi*.
Th. δέχομαι, f. *ξομαι*, *carpo*.
§. 513.

Υπήθηκα, *instruxit*. 3. sing. a. i.
med. indic. ab ὑπετίθημι,
suppono. Th. τίθημι, *pono*.
§. 175.

Υπεκφεύγει, *effugiat*, a. 2.
opt. ab ὑπεκφεύγω, *clani
effugio*. ab ὑπὲρ, ἐκ, ἐφ', &
φεύγω, *fugio*. α. 42.

Υπαντί, *adversarius*, ab
ἐναντί, *oppositus*. Thema,
ἀντί

- ἐνπὶ, præpositio, *pro*. α. 347.
 Υ' πένερθε, ab ἐνερθε, *infra*. Th.
 ἔρθε, ας, ἡ, *terra*. α. 410.
 Υ' πῆξήλυξε, *evitavit*, α. 1. ind.
 Th. αλύω, unde αλύομαι, f.
 ξω, α. 1. ἡλύξα, ας, ε. θ. 615.
 Υ' πῆρ, præposit. *pro*, *supra*. ε. 45.
 Υ' πῆρβάλλων, *superans*, præf. part.
 Thema, βάλλω, jacio, f.
 αλά, p. βέβληκα, α. 2. ἔβα-
 λον. ε. 487.
 Υ' πῆρβάσια, ας, ἡ, *transgressio*,
 Poëtice, *pro* ὑπέρβασις, ab
 ὑπερβαίνω, *transgredior*. Th.
 βαίνω, εο, f. βήσομαι, α. 2.
 ἔβην. ε. 825.
 Υ' πῆρβίον, *violentus*, omnem
 vim excedens, ex ὑπέρ, *su-*
pra, & βία, ας, ἡ, *vis*, *robur*,
 unde est Latinorum, *super-*
bus. θ. 139.
 Υ' πῆρφανής, & ὑπερήφανον. α,
 ὁ καὶ ἡ, *superbus*, *conspicius*
super alios; ut ὑπερήφανα
 τέκνα, *superba proles*, ex
 ὑπέρ, & φαίνω, f. αὐά, p. πί-
 φαμι, ostendo, in lucem
 edo. θ. 149.
 Υ' πῆρλώω, ορ, ὁ, *superbus*,
 Thema, ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, *vir*.
 θ. 995.
 Υ' πῆρθεν, seu ὑπέρθε, *supra*. Th.
 ὑπέρ, *super*. ε. 543.
 Υ' πῆρθυμον, ὁ, *magnanimus*.
 Thema, θυμός, ὅ, *animus*.
 θ. 537. 719.

- Υ' πῆρθύριον, *superluminare*. Th.
 θύρα, ας, ἡ, *janua*. α. 271.
 Υ' πῆρσιονίδας, gen. Æolice, *pro*
 ὑπερσιονίδα, ab ὑπερσιονίδης,
 α, ὁ, *nomen gentil.* θ. 1010.
 Υ' πῆρσιον, genit. ab ὑπερσιών,
nomen viri. θ. 134. 374.
 Υ' πῆρκύδαντα, acc. ab ὑπερκύδας,
 αὐτό, ὁ, *gloria superemi-*
nens. Them. κύδον, ε, τὸ,
gloria.
 Υ' πῆρμύριον, *præpotentis*, ab ὑ-
 περμύρης. Th. μύριον, ε, τὸ,
animus. α. 413.
 Υ' πῆρ, α, ὁ, *pistillum*, vete-
 res mortario usi fuerunt *pro*
molis. ε. 421.
 Υ' πῆρὸπλος, genit. ab ὑπέροπλος,
insolens, *cujus robur arma*
superat. Th. ὄπλον, α, τὸ, &
 in pl. τὰ ὄπλα, *arma*. θ. 516.
 Υ' πῆρση, *pollicitus erat*, α. 2. αἶ.
 ab ὑφίστημι, suppono. Them.
 ἵστημι, statuo, f. ἵστω, α. 2.
 ἔστω. θ. 402.
 Υ' πῆρτατα, *supremas*, *superl.* ab
 ὑπέρ, *super*, comp. ὑπέρτε-
 ρον, *superior*, ab ὑπέρτατον,
dicitur etiam ὑπάλον, *per*
syncopen, Consul. ε. 8.
 Υ' πῆρνηθῆς, *congressa*, α. 1. part.
 pass. *pro* ὑπῶρνηθῆσαι, ab
 ὑπῶρναίω. Th. ὤρνη, ἡς, ἡ, *le-*
ctus. θ. 374.
 Υ' πῆρσαν, *prominebant*, imperf.
 ab ὑπῆμι, *subsum*. α. 266.

Υ' π^ο , ς , ο , somnus , ὕπνος .
 ε . 116 .
 Υ' π^ο & ὑφ' , à vel sub. præposit.
 α . 63 . 367 .
 Υ' π^ο δ^δ α^α , subveritus , part.
 α . 1 . act. δ , ingeminatur me-
 tri causa , ab ὑποδίδω . Th.
 δίδω , timeo , f. δείσσω , p.
 δέδωκα . α . 98 .
 Υ' π^ι κ^α ρ^α φ^υ γ^η , α . 2 . act. subj. alii
 ὑπικαρφύγῃ . α . 2 . act. opt.
 effugerit , à φάγω , fugio , f.
 φάξωμαι , α . 2 . ἔφυγεν . α . 42 .
 Υ' π^ο δ^μ η^η σ^{ει} σ^{αι} , subjugata , parti-
 cipium , α . 1 . pass. ab ὑπο-
 δμῶμαι , f. ἥσωμαι , p. δέδμη-
 μαί , pro ὑποδμῶμαι . Th.
 δμῶμαι , δ , domo . α . 53 .
 Υ' π^ο κ^υ σ^α μ^δ ῥ^η , σ duplicatur me-
 tri causa , part. α . 1 . med. ab
 ὑπεκύομαι , fio gravis . Th.
 κύω , f. σω , in utero fero .
 θ . 308 .
 Υ' π^ο δ^ρ α , torve , adverb. ponitur
 ἐπὶ ῥηματικῶς , ὑπὲρ δ^ρ α , pro
 ὑπέρ , per epenthesein & δ .
 Th. ὀρέω , f. ἄσω , p. ὤρεκα ,
 & Att. ἐώρεκα . α . 445 .
 Υ' π^ο λ^α μ^π ις , neutr. ab ὑπελαμ-
 πῆς , sublucidus . Th. λάμπω ,
 f. ψω , luceo . α . 142 .
 Υ' π^α λ^δ ῖ ο , fuge , pro ὑπαλάδ^ες ,
 præf. imperat. ex ὑπὸ & ἀ-
 λῶμαι . Thema est ἀλῖω ,
 molo , item vito . ε . 758 .
 Υ' π^ν , ς , ο , somnus . θ . 212 .

Υ' π^ο π^ο ρ^ις , que liberos habet , à
 πόρπις , ι^ο , ἡ , vitula . ε . 601 .
 Υ' π^ο τ^α ρ^α ρ^α ιοι , sub tartarum de-
 trusi . Th. τάρταρ^ο , ς , ο ,
 tartarus . θ . 851 .
 Υ' π^ο σ^δ ο μ^δ ῥ^{αι} , irruentibus , præf.
 part. verbi σάω , agito , idem
 quod σείω . α . 373 .
 Υ' π^ο χ^ο μ^δ ρ^ο , part. α . 2 . med. ab
 ὑπείχομαι , promitto , f. ὑπο-
 σχίτομαι , p. ὑπέχημαι , α . 2 .
 m. ὑπεχόμην , ab ὑπέχω . Th.
 ἔχω , habeo . θ . 170 .
 Υ' π^ο χ^θ ῥ^ο ιοι , subterranei , nom.
 pl. ab ὑπὸ sub , & χθών , terra .
 ε . 140 . θ . 304 .
 Υ' π^ο δ^ι ξ^ι ται , suscipit , f. 1 . m. ab
 ὑποδέξομαι . f. ξομαι . à δέχο-
 μαί , capio . θ . 419 .
 Υ' σ^μ ι ν η , ἡ , pugna . Th. μάχ^ω ,
 maneo . α . 178 .
 Υ' σ^τ ρ^ο , ς , ο , posterior , sequens .
 ε . 349 .
 Υ' φ^{αι} νι , texebat . imperf. act. ab
 ὑφαίω , idem quod ὑφαίω ,
 texo . α . 28 .
 Υ' φ^ή σ^{ων} , aliquanto minor &
 junior . q. d. subminor , ab ὑπὸ ,
 & ἡττων , vel ἥσων , σ^τ ρ^ο , ο ,
 ἡ , minor . α . 258 .
 Υ' ψ^η λ^{ος} , ἡ , ὄν , altus , α , ἡ ,
 ab ὑψ^ο , ι^ο , τὸ , altitudo .
 α . 440 .
 Υ' ψ^ι β^{ρι} μέτης , ς , ο , altitonans ,
 ex Adverbio ὑψ^ι , alte . The-
 ma ὑψ^ο , ι^ο , τὸ , alti-
 tudo ,

tudo, & βρέμω, fremo, re-
sono. ε. 8.

ΥΨίζυγος, altijugus, ex υΨι,
alte. Th. υΨος, εος, τὸ, al-
titudo, & ζυγός, jugum. Th.
ζωγνύω, jungo. ε. 18.

ΥΨίχρμος, altè comatus. Epith.
quercus, ex υΨι, altè, & χρμη,
ης, ῆ, coma. α. 376.

ΥΨιμέδωντος, genit. ab υΨιμέ-
δων, in alto regnans. ex υΨι,
altè, hoc ab υΨος, εος, alti-
tudo, & μέδω, impero. θ. 529.

ΥΨόθεν, & οΨε, altè, adverbia.
Th. υΨος, εος, τὸ, altitudo.
ε. 847. 549.

Φ.

Φαίθωντα, Phaëtonτα, nomen
viri. φαίθων, οντος, ο, lu-
cidus. præf. part. q. d. lumen
currens. à φαίθω, idem quod
φάω, luceo. θ. 760.

Φαείνη, lucet, 3. præf. ind. act. à
φαείνω, luceo. Th. φάω, lu-
ceo. ε. 526. θ. 372.

Φαεινός, ε, ο splendidus. à φαείνω,
idem quod φάω, splendo. α.
225.

Φαισιμρότης, genit. à φασιμ-
ρότης, lucem hominibus præ-
bens. à φάω, luceo, & βροτής,
mortalis. θ. 958.

Φαίδριος, ε, ο κη ῆ, illustris. Th.
φαιδρός, ε, ο, hilaris. θ. 940.

Φαιδρυνία, ablue, præf. inf.

pass. à φαιδρύνω, nitidum
reddo. Th. φαιδρός, ε, ο, ala-
cer. ε. 751.

Φαινομένη, apparentem, præf.
part. pass. à φαίνω, ostendo,
facio apparere. φαίνεσθαι, osten-
dite, φαίνεσθαι pro ἑφαίνεσθαι, exse-
rebat, imperf. Ion. Vide φα-
νείη. θ. 443. 689.

Φάλαγγας, acc. pl. φάλαγγος, ῆς,
ῆ, acies quadrata. θ. 935.

Φάληρον, nomen viri. α. 180.

Φανείη, apparuerit, 3. sing. a. 2.
pass. ut & φανῆ, 3. sing. a. 2.
pass. sub. φανείσθαι, part. a. 2.
pass. verbi φαίνω, in lucem
profero, f. φανώ, a. i. ἑφηναι,
p. πίφασθαι, p. pass. πίφαμ-
μαι, a. 2. pass. ἐφάνην. ε. 456.
596.

Φάος, ἰος, τὸ, lumen, à φάω,
luceo. ε. 154.

Φαρίεσσι, dat. pl. Poëticus, à
φάρος, εος, τὸ, vestis exte-
rior, palla. ε. 196.

Φαρίτελλω, acc. Ion. φέρει τὸ φέ-
ροσ, quia sagitta in ea fe-
runtur. α. 129.

Φάρμακον, ε, τὸ, remedium, ac-
cipitur etiam pro veneno.
ε. 483.

Φασί, & φασίν, ajunt, 3. pl. ind.
præf. à φημι, dico. ε. 801.

Φάσις, nomen fluvii. θ. 340.

Φάσκε, dictitabat, imperf. pro
ἑφη, Poëtica, ab inusit. φά-
σκω,

- σιω, Sic εἰσὶν (ἰλιάδ. β. v. 60.) pro ἔστ. θ. 209.
- Φαῖς, *celebris*, φατειός, *enarrabilis*. & in genit. pl. φατειῶν. Th. φημί vel φάω, *dico*. ε. 3. α. 144. 161.
- Φάρ, a. 2. med. pro ἔφαρ, ad formam ἐπαύλω, αοσ. ἔφαρ. Th. φημί, vel φάω, *dico*. α. 115.
- Φείδο, *parcas*, præs. imperat. m. Ion. pro φείδω, verbi φείδομαι, *parco*, f. φείσομαι, p. πίφεισμαι. ε. 602.
- Φειδῶ, ὁ, ἡ, *parsimonia*. 4. contract. hinc φειδωλή, *parca*. ε. 367. 718.
- Φερδέμω, Ionicè pro φέρειν, *pasce*, præs. inf. à φέρω, f. ψω, *pasco*. ε. 375.
- Φερείοικ, epitheton cochleæ, *domiporta*. à φέρω, *fero*, & οἶκ, *domus*. ε. 569.
- Φερέσκει, α, ὁ, ἡ, *almus*. à φέρω, *fero*, & βί, α, ὁ, *vita*. θ. 693.
- Φερεσκαίας, *ferentes scuta, scutiferos*, à φερεσκαῆς, hoc à φέρω, *fero*, & σάκ, ε, τὸ, *scutum*. Th. σάκτω, *opero*. α. 13.
- Φέροιεν, *gererent*, 3. præs. ind. opt. φέρεσθαι, præs. part. φέρετ' pro ἐφάρετ, 3. pers. imperf. φερέμεν. Ionicè pro φέρειν, à φέρω, *fero*, f. οἶσω, a. 1. ἤνεγκα, p. m. ἤνοχα. α. 150. ε. 213.
- Φέρεσθαι, ης, ἡ, *nomen Nymphæ*. θ. 248.
- Φέρεσθαι, superl. *præstantissimus*. à φέρω, φέρτερος. ε. 49.
- Φέρων, φέρουσι, *ferens* præs. part. Vide in φέροιεν. θ. 202.
- Φόγυσσιν, *fugientes*, præs. part. f. g. pl. num. à φόζω, *fugio*, φόξεσθαι, f. i. inf. a. 2. ἐφυγον. p. m. πέφυκα. ε. 618. α. 112.
- Φῆ, *dixit*, pro ἔφη, a. 2. vel imperf. à φημί, *dico*. θ. 550.
- Φηλήτης (alii φιλήτης) *furibus*, dat. pl. Ion. à φιλήτης, α, ὁ, *fur*. hoc à φίλ, α, ὁ, *amicus*. sed φηλήτης, α, ὁ, *impostor*, à φῆλ, α, ὁ, *impostor*. hinc φηλέω, *decipio*. ε. 373.
- Φήμη, ης, ἡ, *fama*. à φημί, vel φάω, *dico*. ε. 759.
- Φημί, *dico*, præs. ind. ἐφίω, a. 2. hinc φημίζω, *divulgo*, *dico*. ε. 654. 762.
- Φημέμεν, *antevertens*. part. a. 2. med. à φημί, *prævenio*, f. φημέσω, a. 1. ἐφθάσε, a. 2. act. ἐφθίω. a. 2. med. ἐφθίμεν, ad formam ἔπαύλω. ε. 552.
- Φθέγγοιθ', pro ἐφθέγγοντο, *sonabant*, imperf. à φθέγγομαι, *loquor*, φθέγγεσθαι, a. 1. med. Ionic. præt. pass. ἐφθόγγα, præt. m. ἐφθόγχα. θ. 831.
- Φθείρουσι, *perdunt*, 3. pers. pl. ind. præs.

πραξ. à φθείρω, f. ερώ, p. ἑφ-
 ῥαρχα, a. 1. ἑφθέρω, a. 2. ἑφ-
 ῥαρον, p. m. ἑφθόρα. Th. pri-
 mum φθίω. §. 876.

Φθίνω, *pereo, deficio*, praef. ind.
 hinc in genit. part. φθίνον-
 τῶ, φθιόντων. θ. 59. ε. 796.

Φθιστώρεω, acc. sing. à φθιστώρε,
perdens viros, epitheton bel-
 lo congruentissimum, à
 φθίω, *corrumpro*, & ἀνὴρ, *vir*.
 §. 431.

Φθονέω, *invidet*, 3. pers. praef. ind.
 à φθονέω, *invideo*, f. ἦσω, p.
 ἐφθόνηκα. Th. φθόνῳ, & ὁ,
invidia. ε. 26.

Φίκιον, acc. à φίκιῳ nomen
 montis. ex ἴφι, *fortiter*, &
 κίων, *incedo*, quia ardui mon-
 tes summis viribus sunt su-
 perandi. α. 33.

Φιλήτησι, *furibus*, dat. pl. pro
 φιλήταις, à φιλήτης, & ὁ, *fur*.
 Th. φίλῳ, *amicus*. ε. 373.

Φίλῳ, & ὁ, *amicus*. φίλα &
 φίλ' in pl. ε. 304. 182.

Φιλεῖ, *amat*, 3. praef. ind. à φι-
 λέω, f. ἦσω, p. πифίληκα,
 praet. m. πίφιλα. ε. 15. 298.
 340.

Φιλειῶται, Doricè pro φιλεῶν),
 3. pl. praef. à φιλέω, *amo*.
 Th. φίλῳ. §. 97.

Φιλυρίδης, nomen gentile. §.
 1002.

Φιλομειδής, ἑῷ, ὁ, & ἡ, *amans*

risus. die gern lachet/ Poët.
geminant μ. ex φίλῳ, *ami-*
cus, & μειδάω, *rideo*. θ. 989.

Φιλομνηδεία, acc. sing. à φιλομ-
 νηδής, ἑῷ, quæ amat geni-
 talia, à φίλῳ, & μῆδῳ, εῷ,
cura, & μῆδεα τὰ, τὰ αἰδοῖα
prudenda. In carminis dimen-
 sione hic legendum φιλομ-
 νηδῆ. §. 200.

Φιλότης, ητῶ, ἡ, *amicitia*. Th.
 φίλῳ, ὁ, *amicus*. §. 651.

Φίλῃ, *chari*, genit. à φίλῳ, & ὁ,
amicus. §. 180.

Φίλῳ, *amico*, dat. sing. ut & φί-
 λῃ, in f. g. φίλοιςιν, & φίλη-
 σι, dat. pl. Ion. §. 283. 162.
 ε. 368.

Φίλτερον, *charior*, comparat.
 pro φιλότερον, in superl.
 φίλτατῶ, à φίλῳ, & ὁ, *a-*
micus. α. 78. ε. 307.

Φλεγέοντι, *ardentis*, genit.
 part. praesent. à φλεγέω, ex
 φλέγω, *uro*, & ἦω, *curo*.
 §. 846.

Φλεγόας, *aquila*, genit. Æoli-
 cus à φλεγάας, & ὁ, *aquila*.
 ἀπὸ τῆς φλέγαν & λαμπτρὸς εἶ-
 ναι. α. 134.

Φλόξ, γῆς, ἡ, *flamma*, à φλέγω,
 ξω, *uro*. §. 697. 859.

Φόβῳ, *timor*, à φόβομαι, in praet.
 med. πίφοβα. α. 144. 155.

Φοβέσκειν, 3. pl. imperf. Poëticè
 pro ἐφόβειν, à φοβέω, ᾶ, *timor-*
em

rem injicio, terreo. φοβίσμαι, ἔμαι *timeo.* Th. φέσομαι, *timeo.* α. 162.

Φοῖβος, φοῖβος, *purus, lucidus.* estque Apollinis epitheton: & φοῖβη, nomen Deæ. θ. 404.

Φοινίχης, φοῖνιξ, *punicus.* à φοῖνιξ, ἵκρος, ὁ, *palma arbor, color ruber.* α. 194.

Φοιτῶσι, à φοιτῶ, *ventito, frequento,* f. ἦσιν, p. πησιν. ε. 103.

Φόρον, cædem, à φόνος, ὁ, *cædes,* à φένω, *occido,* unde præter. med. πέφονα. θ. 228. α. 17.

Φόρκυι, Phorco, dat. sing. nom. propr. θ. 270.

Φόρκυι, genit. à nominat. φόρκυι, ὡς, ὁ, & φόρκυι, *nomen monstri marini.* in acc. φόρκυι, in dat. φόρκυι, pro φόρκυι. θ. 237.

Φόρμιγξ, dat. ἡ φόρμιγξ, ἵκρος, *cithara, testudo.* α. 280.

Φορμός, ὁ, *sporta.* ε. 480.

Φορπίσας, imposito, præf. inf. pass. verbi φορπίζω, *onero,* f. σιν, p. πέφορκεν. Th. φόρτος, ὁ, *onus.* ε. 688.

Φόρτος, ὁ, *onus,* hinc φορτίον, ὁ, *onus.* φορτία, φορτί, pro φορτία, *opera.* ε. 642.

Φάος δι, in lucem, à φάω, idem quod φάω, ὅτις, τὸ, *lux.* Th. φάω, *luceo.* θ. 669.

Φραδμοσυών, dat. pl. Ion. pro

φραδμοσυών, à φραδμοσυών, ἡ, *consilium.* Th. φράζω, f. σιν, *dico.* ε. 243.

Φράζεσθαι, cogitare, præf. inf. φρασάτω, 3. dual. α. 1. act. Ion. φράσασθαι, pro φράσασθαι, φρασάτω, pro φρασάτω. 3. sing. α. 1. med. opt. φρασάμεν, part. α. 1. medii, pro φρασάμεν, metri causa, φράζομαι, *considero.* Th. φράζω, *dico,* f. σιν, p. κει, α. 2. ἐφραδον. ε. 365. θ. 892. α. 218.

Φρεσὶ, & φρεσίν, *præcordiis, mente,* dat. pl. à φρέω, *mens.* ε. 47. 389.

Φείσθαι, horret. 3. præf. ind. φείσω, *contremisco,* f. ξω, p. χα. φείσασθαι, pro φείσασθαι, φείσασθαι, pro ἐφείσασθαι, imperf. α. 171. ε. 510.

Φρονέω, sapio, cogito, f. ἦσιν, p. πεφρόνηκα. Th. φρέω, ἐνός, ἡ, *mens.* ε. 200. θ. 461.

Φύγεις, effugeris, α. 2. opt. act. à φάγω, *fugio,* f. φάξομαι, α. 2. ἐφυγον, p. m. πέφυγα. ε. 682.

Φυλῶ, naturam, indolem, à φυή, ἡς, ἡ. Them. φύω, nascor. α. 88.

Φύλακες, nom. pl. à φύλαξ, ὁ, ὁ κῆ, *custos.* Th. φυλάσσω, *custodio.* ε. 122.

Φύλλα, folia, nom. pl. à φύλλον, ὁ,

λον, υ, τὸ, *folium*, dat. pl.
φύλλοις. ε. 419.

Φυλάσσει, *custodit*, 3. præf. φυ-
λάσσει, pro φυλάσσει, præf.
imperat. pass. à φυλάσσει, *cu-*
stodio, f. ξω, p. χα. θ. 769.
ε. 489.

Φύλον, υ, τὸ, idem quod φυλή,
ἡς, ἡ, *tribus, genus*, φύλ', pro
φύλα, nom. pl. ε. 90. 197.

Φύλοπις, ιδέ, ἡ, *pugna*, in acc.
φύλοπιν & φυλόπιδα, pro-
prie *clamor bellicus*, à φύλον,
seu φυλή, ἡς, ἡ, *natio, gens*,
& ὁψ, ὁπός, ἡ, *vox*, q. d. ὁψ
τὸ φύλον, *clamor nationum*.
Sic βοή, ponitur pro *bello*,
ἱλιάδ. β. 408. per metony-
miam adjuncti, vel quasi, ἡ
τὸ φύλον ὁπις, quod bellis
puniat Deus homines, ab
ὁπις, ιδέ, ἡ, *ultio*. α. 23.
114. 200.

Φύρειν, *miscere*, præf. inf. à φύ-
ρω, f. υρά, & Æol. φύρω, p.
κα. ε. 61.

Φυτόν, ε, τὸ, *planta*, in dat. pl.
φυτοῖσι, hinc φυτεύω, *planto*,
φυτεύσῃ, *plantaret*, 3. perf.
a. 1. sub. φυτεύσας, a. 1. m.
ind. Ion. Th. φύω, *nascor*.
ε. 567. 780. 810. α. 29. θ.
986.

Φωκῆς, nomen gentis. α. 25.

Φάκην, nomen viri. *phoca*, est
bellua marina φάκην, φά-

κη, *vitulus marinus*, pessime
olet. ιδέ. δ. 443. θ. 1004.

Φωνή, dat. sing. à φωνή, ἡς, ἡ,
vox. α. 382.

Φωτὺς, *viri*, genit. sing. φῶτα,
virum, accus. sing. à φῶς, *vir*,
φωτῶν, *virorum*, per syn.
spec. *hominum*, φῶτις, *viri*.
Sed φῶς, ὠτὸς, τὸ, *lumen*,
differentiæ causa facit Geni-
tivum pluralem φῶτων. Th.
φάω, *luceo*. ε. 191. α. 149.
420.

X.

Χ', propter sequentem Vo-
calem aspiratam pro χ.
pro χσῖ, sæpe pro χε, χεν, quæ
sunt dictiunculæ potentia-
les. ε. 390. 432.

Χάει, genit. sing. à χάει, ε, τὸ,
rudis indigestaque mate-
ria, qualem fingeant. Vide
in χάει. θ. 123.

Χαίρεις, *gaudes*, 2. perf. præf.
verbi, χαίρω, *gaudeo*, f. χαρῶ,
p. κέχαρκα, a. 2. ἔχαρον, f. 2.
pass. χαρήσομαι, p. m. κέχαρκα.
ε. 55. 356. α. 327.

Χαλαίνοντες, *laxantes*, præf. part.
à χαλαίνω, idem quod χα-
λάω, f. αῶ, *laxo*. α. 308.

Χαλίπτω, *damno afficio, evertō*,
hinc χαλεπός, *gravis*, χαλε-
πὴ, χαλεποῖο, genit. Ion.
χαλεποῖσι, dat. pl. Ion. χαλε-
πώπι, τὸ,

- πῶταλ@, *difficillimus*, superl.
 & χαλεπῶς, *adverb.* ε. 5. 290.
 91. 330. 555. 672.
 Χαλκιδόφων@, ε, ὁ, *area voce*, ex
 χαλκός, εἰ, ὁ, *as*, & φωνή, ἡς,
 ἡ, *vox*. θ. 311.
 Χαλκιοκροσὺλ@, *area galea mu-*
nitum, acc. sing. à χαλκιοκρο-
 ρυτής, ex χαλκός, εἰ, ὁ, *as*, &
 κρύς, υθ@, ἡ, *galea*. θ. 984.
 Χαλκῶ, *are*, dat. sing. χαλκός, εἰ,
 ὁ, *as*. α. 415. ε. 150. hinc
 χαλκί@, εἰς, *areus*, & χαλ-
 κει@, *metri gratia*. χαλκί-
 δα, acc. à χαλκίς, *nomen ur-*
bis. ε. 143. 149. 653.
 Χαμαί, *hum*, *adverb.* hinc χα-
 μαίχνη@, *hum*, *prognato-*
rum, à χαμαίχνης, ex χαμαί,
 & γένεμα. θ. 879.
 Χά@, *hiatus*, *tenebræ*, à χαίνω,
hisco: hinc χάω, *in chaos*
verto. θ. 116.
 Χαράσόμερ@, *præf. part.* χα-
 ρασέμερμα, *Doricè & Æoli-*
ce pro χαράσφι, à χαράσσω,
f. ξω, *sculpro*, *incido*, *acuo*.
 ε. 571.
 Χαρίεντες, acc. pl. à χαρίεις,
 χαρίεσσα, ει, *elegans*, à χά-
 εις, ιτ@, ἡ, *gratia*. θ. 129.
 Χάρις, ιτ@, ἡ, *gratia*, in acc.
 χάριν. ε. 707. 718.
 Χάριτες, *Deæ*, in genit. pl. χα-
 ρίτων. θ. 907. ε. 73.
 Χάρμα, αἰ@, τὸ, *gaudium*. Th.

- χαίρω, *gaudeo*. α. 400.
 Χαροποι@, gen. Ion. à χαροποι-,
truces, *fulvi* alioquin, χαρο-
 πός, εἰ, ὁ, *latus*, *vultu sere-*
nus, *castus*, *caruleus*, ab ὤψ,
oculus. Th. ὀπ@μα, *video*,
 & χαίρω, *gaudeo*. θ. 321.
 Χάσμε@, αἰ@, τὸ, *hiatus*. Th.
 χαίνω, *hisco*. θ. 740.
 Χαπίζων, *egens*, *præf. part.* à χα-
 πῖω, *egere*. ε. 21.
 Χωλιόδων, οἶ@, ὁ, *curvos den-*
tes habens, *dicitur* & χωλιό-
 δης, ab ὀδός, οἶ@, ὁ, *dens*.
 α. 387.
 Χέ@, *fundit*, 3. *præf. ind. verb.*
 χέω, seu χείω, *fundo*, f. χέσω,
 χείσω, & χούσω, a. 1. ἐχούσα,
 ἐχούα, & ἔχα, a. 1. *pass.* ἐχύ-
 θλω. ε. 419.
 Χείλεσι, dat. pl. à χῆλ@, ε@,
 τὸ, *labium*, *labrum*. ε. 97.
 Χείμαρ@, *clavus ligneus sub*
carina. χείμαρρ@, *hyeme*
fluens à χεῖμα, αἰ@, τὸ,
hyems, & ρέω, *fluo*. ε. 624.
 Χεῖμα, χεῖμαί@, *hyems*, hinc
 χειμῶν, ὦν@, *idem*. hinc
 χειμέρι@, & χειμερίη, *hye-*
malis. ε. 638. 673. 492. 563.
 Χέουσιν, 1. pl. *præf. ind.* Poëtice
 pro χέω, à χέω, *fundo*, f.
 χούσω, a. 1. ἐχούα, & ἔχα, pro
 ἐχούσα, f. 2. χέω, a. 1. *pass.*
 ἐχύθλω, *quasi* à χύω. θ. 83.
 Χειροδίνγη, *nom. pl.* à χειροδίνης,

cui jus est in manibus, ex
 χεῖρ, *manus*, & δίκη, ἡ, *jus*.
 ε. 187.
 Χειρὸς, genit. à χεῖρ, *manus*,
 χεῖρ, χεῖρα, χεῖρες, dat. pl.
 χερσὶ, χερσίν, & χεῖρεσσι, Ion.
 & poet. ut & χεῖρεσσι. ε. 478.
 795. α. 188. θ. 747.
 Χείρων, *Chiron*, nomen viri. θ.
 1001.
 Χελιδὼν, ὄν, ἡ, *hirundo*. ε.
 566.
 Χερεῖων, *deterior*, & χειρότερον,
deterius, novus comparati-
 vus, à κακός, *malus*, in comp.
 κακίων, χείρων, & Poët. χ-
 ρεῖων, in superl. κακίσ, &
 χείρισ. ε. 819. α. 51.
 Χερσὶ, dat. pl. Vide in χειρὸς.
 ε. 319.
 Χηλῆτι, dat. pl. Ion. à χηλή, ἥς,
 ἡ, *ungula*, *forfex*. α. 62.
 Χηρωσά, *remoti cognati*. The-
 ma χῆρ, &, *viduus*. θ.
 607.
 Χήτη, dativus sing. à χῆτος, ε, τὸ,
penuria. Thema χατίω,
 ὦ, *egeo*. θ. 605.
 Χθονίς, genit. à χθών, ὄν, ἡ, *terra*.
 α. 373.
 Χίλια, in f. g. & χίλιοι, *mille*,
 in n. g. χίλια. θ. 364.
 Χίμαιρα, in gen. χημείρης, Io-
 nicè, *capra hyeme nata*, à
 χεῖμα, τ, τὸ, *hyems*, per

syncopen, θ ε ψιλῶ, *metri*
causa. θ. 322. 325.
 Χιτῶνα, acc. sing. à χιτῶν, ὦν, ὁ,
tunica, Ionicè, κιθῶν. α. 287.
 ε. 534.
 Χλαῖναν, acc. à χλαῖνα, ἡ, *lana*.
vestis species. ε. 535.
 Χλοερῶ, dat. à χλοερὸς, *viridis*,
 unde per crasin χλωρὸς, χλω-
 ρῶ. ε. 741. α. 393.
 Χλῆναι, *agrestes*, à χλῆνης, per
 crasin pro χλοείωνος, ut sit
 qui in virenti gramine cu-
 bat, epitheton apri, ex χλόα
herba virens, & ὄνη, ἡ, *cu-*
bile. α. 177.
 Χοάνοιο, genit. Ion. χόαν, κα-
 τινος, à χῶ, *fundo*. θ. 863.
 Χόλοιο, gen. Ion. pro χόλος, à
 χόλ, &, ὁ, *bilis*, item *ira*.
 Them. χολή, ἥς, ἡ, *bilis*.
 θ. 221.
 Χολέμεν, *iratus*, præf. part.
 χολόομαι, ἔμεν, *irascor*. Th.
 χολή, ἡ, *bilis*. ε. 137.
 Χολωσάμεν, *iratus*, part. a. i.
 med. pro quo Poëtæ quoque
 dicunt, χωσάμεν, à χολόω,
irascor. Them. χολή, *bilis*.
 ε. 53.
 Χορὸς, ὦ, ὁ, *chorus*, chorea, tri-
 pudium. α. 201.
 Χόρτ, &, ὁ, *fanum*, hinc χερσά-
 ζειν, proprie *herbis*, seu *facno*
pasce, per synecd. *saturare*.
 ε. 604.

Χρεία, *debita*, in dimensione Poëtica legendum, **χρεῖα**, vel **πῖ**, abesse debet, quod mihi fit verisimilius, **χρεία** vero derivatur à **χρεῖον**, **ε**, τὸ, *debitum*, **χρεῖον**, **ε**, **ον**, *idem*. s. 645.

Χρεῖον, genit. pl. à **χρεία**, **ας**, **η**, *egeſtas*, *utilitas*, **ον**. s. 402.

Χρῆμιζαν, *hinnivere*, a. i. Ion. à **χρημίζω**, per ſyncopen pro **χρημισίζω**, f. **ισω**, *hinnio*. a. 348.

Χρηρίζειν, præſ. inf. à **χρηρίζω**, *idem* quod **χρηρίζω**, *egeo*. Th. **χρεία**, *indigentia*. s. 365.

Χρηῖμα, **αιον**, τὸ, *res*, **χρηῖμα**, pro **χρηῖμα**, & **χρηῖμαθ**, pro **χρηῖμα**. s. 342. 603.

Χειραμύρη, part. a. i. med. *uncta*. Errant ergo qui ajunt a. i. med. non habere paſſivam ſignificationem, à **χείω**, f. **ίσω**, *ungo*, perf. paſſ. **νίχαισμα**. s. 521.

Χρόνον, **ε**, **ο**, *tempus*. s. 132.

Χροός, genit. à **χρῶς**, *cutis*. Th. **χρόα**, **ας**, **η**, *color*. Dicitur **χρόον**, **ε**, **ο**, & **χρῶς**, **χροός**, **ο**, **χρῶι**, **χρόα**. s. 534. 74. 196.

Χρυσοῖμπος, *aurea mitra revincta*, ex **χρυσός**, **ε**, **ο**, *aurum*, & ab **ἀμπυξ**, **υκον**, **ο**, **η**, *proprie funiculus aura-*

tus, quo juba equorum in fronte ſparſa colligantur, ab **ἀμπύχα**, *circumdo*. Deinde per metaph. tribuitur mulieribus. s. 916.

Χρυσάωρ, *accinctus aureo gladio*, nomen viri, in acc. **χρυσάωρα**. s. 769. ex **χρυσός**, *aurum*, & **ἀωρ**, **ρον**, τὸ, *enſis*. s. 282.

Χρύσαυ, pl. à **χρύσα**, **χρυσῆς**, pro **χρυσῆς**. θ. 975. **χρυσάω**. s. 65.

Χρύσαον, *idem* quod **χρύσαον**, a. 313.

Χρύσιον, & contractè, **χρυσῆς**, *aureus*, à **χρυσός**, **ε**, **ο**, *aurum*. a. 297. s. 216.

Χρυσσηγῆμης, **ε**, **ο**, *aureo crine conſpicuus*, ex **χρυσός**, & **ῆμη**, **η**, *coma*. s. 947.

Χρυσοπύδλον, *aureis calceamentis gaudentem*, ex **χρυσός**, **ε**, **ο**, *aurum*, & **πύδλον**, **ε**, τὸ, *calceus*. s. 454.

Χρυσσίφανον, *aurea redimitus corona*, à **χρυσός**, **ε**, *aurum*, & **σίφανον**, *corona*. Th. **σίφω**, *corono*. s. 17.

Χρῶς, **ωτός**, **ο**, *corpus*, *idem* quod **χρῶς**, **χρῶς**. Th. **χρόα**, **η**, *color*. s. 596.

Χυτσοπόδων, gen. pl. à **χυτσοπυς**, *olla pedes habens*, ex **χύτσο**, **ε**, **ο**, *olla*, & **πυς**. s. 746.

Χωρόμυϑ, *succensens*, part. præf. med. pro χολοόμυϑ. χωσαίμυϑ, part. a. i. med. verbi χάωμαι, idem quod χολέωμαι, *irascor*. Th. χολή, ἥς, ἡ, *bilis*. §. 533. α. 12.

Χώρε, genit. à χῶρϑ, ε, ὁ, *locus*, *sedes*. item, *spatium*. item, *ager*, *pradium*, *fundus*. §. 731. α. 410.

Χώσαρ, pro ἰχολώσαρ, *iratus fuit*, a. i. m. Ion. à χάωμαι, *irascor*. Thema, χολή, ἥς, ἡ, *bilis*. α. 554.

Ψ.

ΥΑμάθη, nomen mul. à ψάμμηϑ, ε, ὁ, *arena*, *fabulum*. α. 260.

Ψεύδεια, *mendacia*, acc. pl. à ψεύδϑ. ψεύδειας, ubi in dimensione legendum ψεύδεις, acc. pl. à ψεύδῃς, ἐϑ, ὁ κῆ ἡ, *falsus*, *mendax*. Th. ψεύδω, *fallo*, f. ψεύσω, p. ἔψωκα, p. pass. ἔψωσμαι, a. i. m. ἰψύσάμην. ε. 78. §. 229. 783. ε. 707.

Ψιάδας, *guttas*, acc. pl. à ψιάς, ἀδϑ, ἡ, *roris gutta*. α. 384.

Ψολόεν, *ardenti*, dat. sing. à ψολόεις. Th. ψόλϑ, ε, ὁ, *fuligo*. α. 492.

Ψυχή, *vita*, *anima*. ψυχῆς, vi-

tam. per metonym. causæ. α. 173.

Ψυχρὸς, *frigidus*, à ψύχα, f. ξω, *refrigero*. ψυχρὴ, pro ψυχρὰ, *Ionice*. ε. 545.

Ω.

Ω, ὁ, vocativus. ε. 27. ὦ, cui. ε. 57.

Ωδε, *sic*. ε. 35.

Ωδύσαρ, *iratus*, a. i. m. poët. ὠδυσάμην, ab ὠδύζομαι. f. ὠδύσσομαι. §. 617.

Ωκεανίνη, *Oceanis*, nomen puerperæ. ὠκεανίνα, *filia Oceanis*. §. 364. 956. 507.

Ωκεανὸς, *Oceanus*, ex ὠκείως, *citò*, & ἰάω, *fluo*. ε. 169. ὠκיאνοῖο, pro ὠκεανῷ. ε. 564. §. 133.

Ωκείες, pl. *veloces*, ὠκείης, genit. sing. f. g. ὠκεῖα, ab ὠκύν, *celer*, m. g. & in n. g. ὠκύν. α. 61. §. 998.

Ωκείης, pro ὠκείαις, dat. pl. Ion. §. 269.

Ωκεῖαν, acc. f. g. ab ὠκύν, ἐϑ, ὁ, *celer*, ὠκείης pro ὠκείαις, Ion. dat. pl. ὠκεία, poët. pro ὠκεῖα. §. 266. 780.

Ωκυπέτης, *celeriter volans*, ex ὠκύν, ἐϑ, ὁ, *celer*, & πέτομαι, *vola*. est & ὠκυπέτη, nomen mul. ε. 210. §. 267.

Ωκυπόδιον, *alipedum*, ab ὠκύν-

πυς, εδϙ, ὁ, idem quod πο-
δίκης. ὠκυπόδεσσι, dat. pl.
Ion. α. 470. 302.

Ὠκυρόη, nomen mul. θ. 360.

Ὠλέει, α. ι. ind. ab ὄλαυμι,
perdo, in fut. ὀλίσω, α. ι. ὤ-
λεει, 3. pl. ὤλεειαν. ι. 370.

Ὠμάρτηει, α. ι. ind. act. ab ὀ-
μαρτίω, sequor, f. ἦσω. Th.
ὀμαρτῇ, simul. Idem quod
ὀμῆ. θ. 201.

Ὠμίου, θ. ὠμίου, pro ὀ ἥμιον,
quod dimidium. Them. ἥμι-
ους, εϙ, ὁ, dimidius. ι. 557.

Ὠμησβῶ, crudis vefcentem, acc.
ab ὠμησῆς, ῆ, ὁ, crudi vorus.
ωδϙ τὸ πὲρ ὠμῶ ἔδην, ab ἔδην,
edo, & ὠμῶς, ῆ, ὁ, crudus.
θ. 300.

Ὠμῶ, cruda, dat. ab ὠμῶς, ῆ,
ὁ, crudus. item, crudelis.
ι. 703.

Ὠμϙ, ε, ὁ, humerus, ὠμων,
gen. pl. ὠμοις, & ὠμοι. ι.
dat. pl. α. 468. 159.

Ὠνῆ, 3. sing. præf. subj. med.
ab ὠνέομαι, etno, f. ἦσσομαι.
ι. 539.

Ὠπυ, acc. ab ὠψ, ὠπὸς, ὁ, vul-
tus. Them. ὠπύομαι, video.
ι. 62.

Ὠπυει, dedit, & ὠπυειν, α. ι.
act. indic. ab ὀπιζω, f. σω,
præbeo, item insequor. θ.
442.

Ὠραῖϙ, tempestivus, speciosus,

ab ὠρα, ας, ἡ, pulchritudo,
tempus. ι. 32.

Ὠραῖςι, matura reddunt, pro
ὠραῖζουσι, Æolicè, ab ὠραῖ-
ζω. Them. ὠρα, tempus,
θ. 903.

Ὠρέξατο, petiit, α. ι. med. à Th.
ὀρέγω, porrigo, f. ξω, præf.
χα, aor. ι. pass. ὠρέχθην.
θ. 178.

Ὠρη, Ion. pro ὠρα, hora. & per
syn. membri tempus, ὠρης,
ὠρη, ὠρην, ὠραι. θ. 501.
ι. 30.

Ὠρηνῶτο, certabant, porrige-
bantur, 3. pl. imperf. pass. ab
ὀρηνάομαι, ὠμαι, idem quod
ὀρέγω vel ὀρέγνυμι, f. ξω, p. χα,
porrigo. α. 190.

Ὠρει, concitat, α. ι. act. ab
ὀρεινῶ. Th. est, ὄρω, excito.
ι. 674.

Ὠρειϙ, tempestivus. ab ὠρα,
hora, ὠρα, ὠραι. ι. 392.
490.

Ὠρίων, ωνϙ, ὁ, Orion, signum
cœleste. ι. 607.

Ὠρυντο, excitabatur, imperf.
pass. ab ὀρυνμι. Them. ὄρω,
excito. θ. 191.

Ὠρσι, immisit, α. ι. act. ab ὄρω,
f. ὄρω, & Æol. ὄρω. ὠρη, 3.
sing. præf. plusq. pass. ut &
ὠρη. α. 40. θ. 990. 523.

Ὠρύχοι, antiquum, ab ὠρύχοι,
antiquissimi Thebanorum
regis

regis nomen, per syn. speciei, *vetustus, antiquus*. θ. 806.

Ως, particula varios habens usus, ε. 86. 108. ὡς κ', ὡς αὖτε. ε. 697. θ. 402.

Ως, pro ὅπως, sic. ε. 44.

Ως εἰ, *perinde*. α. 189.

Ως, *adeo ut*, ὡς, *utque*, pro ὡς τε. α. 405. θ. 831.

Ὡς, *cui*, dat. ab ὅστις, quis. ε. 31.

Ὡς, *jubebant*, imperf. ab ὀτρύνω, *incito*, f. κωά, p. γηα.

θ. 883.

Ὡς, *auritum*. h. e. *ansatum*, ab ὤς, ὠτός, τὸ, *auris* unde est ὠτόεις, εἶσα, εν, *auritus*, α, ιτ. ε. 655.

Ὡς, imperf. ab ὀφείλω, *debeo*, fut. ὀφειλήσω, praet. ὠφείληκα, aor. 2. ὠφειλον, ε. 172.

Ὡς, *gradiebatur*, 3. sing. imperf. med. ab οἶχομαι *abeo*, unde λπείχομαι, *abeo*, *morior*, f. οἰχήσομαι, perf. ὤχημα, α. 200.

F I N I S.

